JULIUS JOHANSEN
BOKBINDER
— OSLO —

NORSK LOVTIDEND

2NEN AVDELING

Samling av forordninger m. m.

Utgitt etter offentlig tiltak

1941

Utgiver:
Byråsjef C. Lampe

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI
OSLO

6164
8

REGISTRE

TIL

NORSK LOVTIDEND, 2NEN AVDELING

FOR

1941

REGISTRE

TIL

NORSK LOVTIDEND, 2DEN AVDELING

FOR

1941

OVERSIKT

OVER

DET SYSTEMATISKE REGISTERS INNHOLD.

A. Statsforfatningsrett.

		Side
1.	Forfatningsbestemmelser	R 9
2.	Landets grenser	R 9
3.	Statsborgerrett	R 9
4.	Symboler	R 9
5.	Kongen og Kongehuset	R 9
6.	Stortinget	R 9
7.	Ordener og hederstegn	R 9

B. Forvaltningsrett.

I. Forvaltningens alminnelige organisasjon.

1.	Sentraladministrasjonen	R 9
2.	Øvrigheten	R 10
3.	Lensmenn	R 10
4.	Kommunalinndelingen. Jurisdiksjons- og navnforandringer for distrikter	R 10
5.	Kommunal stemmerett og valgbarhet	R 11
6.	Kommunestyret. Fylkesstyret	R 11
7.	Kommunale forhold i alminnelighet	R 11
8.	Statstjenernes rettsstilling i alminnelighet	R 12
9.	Embetsgårder	R 12
10.	Skyss- og kostgodtgjørelses beregning	R 12
11.	Pensjonsvesen	R 13

II. Spesielle forvaltningsgrener.

1.	Utenriksvesen:	
	a. Diplomati og konsulatvesen	R 13
	b. Utenlandske anliggender	R 13
2.	Religionsvesen:	
	a. Religion. Gudstjeneste m. v.	R 13
	b. Kirker. Kirkegårder	R 13
	c. Geistlighet	R 13
	d. Dissentere	R 13
3.	Undervisningsvesen:	
	a. Folkeskolen	R 14
	b. Abnorme og forsømte barn	R 14
	c. Fagskoler, fylkesskoler, folkehøgskoler m. v.	R 14
	d. Høgre almenskoler	R 14
	e. Universitetet, høgskoler m. v.	R 14
4.	Biblioteker, museer, vitenskap og kunst. Naturfredning. Kringkasting	R 14 R 14
5.	Arkivvesen	R 15
6.	Folkemengdens bevegelse. Passvesen. Statistikk	R 15

Side

7. Retts- og politivesen:
   a. Kunngjøringer ... R 15
   b. Rettsvesenets administrasjon ... R 15
   c. Politivesen i alminnelighet ... R 16
   d. Politivedtekter ... R 16
   e. Lotteri ... R 17
   f. Sivilt luftvern ... R 17
8. Fattigvesen ... R 18
9. Sunnhetsvesen:
   a. Medisinalvesen i alminnelighet ... R 18
   b. Helseforskrifter m. v. ... R 18
   c. Leger. Tannleger ... R 19
   d. Jordmødre ... R 19
   e. Apotekvesen ... R 19
10. Veterinærvesen ... R 19
11. Bygnings- og brannvesen ... R 20
12. Ildsfarlige innretninger og gjenstander ... R 23
13. Kart- og oppmålingsvesen ... R 23
14. Næringsvesen:
   a. Jordbruk ... R 23
   b. Husdyr. Reinsdyrdrift ... R 25
   c. Skogvesen. Almenninger ... R 26
   d. Utskifting ... R 27
   e. Jakt og fangst ... R 28
   f. Fiskeri ... R 28
   g. Bergverk. Fabrikker ... R 31
   h. Håndverk ... R 33
   i. Handel ... R 33
   j. Brennevin, vin, øl m. v., bevertninger, herberger m. v. ... R 39
   k. Krisetiltak. Offentlig næringsdrift ... R 40
15. Sjøfartsforhold:
   a. Sjøfart ... R 45
   b. Skipsregistrering, se under C. nr. 19 ... R 45
   c. Skipsmåling ... R 45
   d. Skipsfører. Skipsmannskap m. v. ... R 46
   e. Losvesen ... R 46
   f. Havne- og fyrvesen. Redningsvesen ... R 46
16. Kommunikasjonsvesen:
   a. Veivesen. Motorvognkjøring ... R 46
   b. Skyssvesen ... R 47
   c. Jernbaner ... R 47
   d. Vassdrags- og elektrisitetsvesen ... R 47
   e. Postvesen ... R 47
   f. Telegraf og telefon ... R 47
   g. Luftfart ... R 47
17. Omsetnings- og kredittvesen:
   a. Bank- og pengevesen ... R 47
   b. Mål, vekt, vrakning ... R 48
18. Forsikringsvesen ... R 48
19. Konsesjon ... R 49
20. Sosiale anliggender. Jfr. nr. 18 Forsikringsvesen ... R 49
21. Svalbard, Jan Mayen og norske biland ... R 50
22. Forsvarsvesen:
   a. Militærvesen i alminnelighet ... R 50
   b. Hæren ... R 50
   c. Flåten ... R 51
23. Finansvesen:
   a. Statens eiendommer og rettigheter. Statsgjelden ... R 51
   b. Stiftelser. Legater m. v. ... R 51

Side

c. Offentlige fond ... R 54
d. Sportelvesen ... R 54
e. Skattevesen ... R 54
f. Matrikuleringsvesen ... R 55
g. Stempelavgift ... R 55
h. Arveavgift ... R 55
i. Brennevins-, etyleter- og ølavgift, se under nr. 14 j. ... R 55
j. Avgifter av utskjenking og salg av brennevin, vin, øl m. v., se under nr. 14 j. ... R 55
k. Konsulatavgift, se under B II nr. 1 a. ... R 55
l. Særlige avgifter ... R 55
m. Tollvesen ... R 56
n. Regnskaps- og oppebørselsvesen ... R 57
o. Statsregnskapet og Riksrevisjonen ... R 57
24. Arbeidstjeneste og idrett ... R 57

C. Privatrett.

1. Eiendomsrett og bruksrett ... R 57
2. Hittegods og vrakgods ... R 58
3. Pant ... R 55
4. Grunnbyrder ... R 58
5. Kontraktsforhold ... R 58
6. Jordleie. Husleie ... R 68
7. Gjeldsforpliktelser ... R 68
8. Forløfte ... R 61
9. Tjenesteforhold ... R 11
10. Skadeserstatning ... R 62
11. Sjørett, se under B II nr. 15 a ... R 62
12. Personnavn ... R 62
13. Ektefeller ... R 62
14. Foreldre og barn ... R 62
15. Umyndige og verger ... R 62
16. Arv ... R 62
17. Odelsrett og åsetesrett ... R 62
18. Forsvunne og fraværende personer ... R 63
19. Tinglysing. Registrering ... R 63
20. Industriell rettsbeskyttelse ... R 63
21. Forfatterrett, kunstnerrett og fotografiers beskyttelse ... R 63

D. Strafferett og straffullbyrdelse.

1. Strafferett ... R 63
2. Fengselsvesen og straffullbyrdelse ... R 63

E. Prosess.

1. Forliksvesen ... R 63
2. Sivilprosess ... R 64
3. Straffeprosess ... R 64
4. Tvangsfullbyrdelse ... R 65
5. Skifte- og arvebehandling, konkurs og akkordforhandling. Administrasjon ... R 65
6. Sakførere og advokater ... R 65
7. Translatører ... R 66
8. Ting ... R 66

Rettelser ... R 66

ALFABETISK REGISTER.

(Med henvisninger til det systematiske.)

Side

Abnorme barn ..... R 14
Advokater ..... R 65
Akkordforhandling .... R 65
Almenninger ..... R 26
Almenskoler, se Høgre almenskoler.
Apotekvesen ..... R 19
Arbeidstjeneste ..... R 57
Arkivvesen ..... R 15
Arv ..... R 62
Arveavgift ..... R 55
Arvebehandling ..... R 65
Avgifter av utskjenking og salg av brennevin, vin, øl m. v. ..... R 55
Avgifter, særlige ..... R 55

Bankvesen ..... R 47
Barn, se Foreldre og barn.
Bergverk ..... R 31
Bevertninger ..... R 39
Biblioteker ..... R 14
Biland, norske ..... R 50
Bilkjøring, se Motorvognkjøring.
Blending, se Sivilt luftvern.
Brannvesen ..... R 20
Brennevin ..... R 39
Brennevinsavgift .... R 55
Bruksrett ..... R 57
Bygningsvesen ..... R 20

Diplomati ..... R 13
Dissentere ..... R 13
Dyrleger, se Veterinærvesen.

Eiendommer, statens. R 51
Eiendomsrett ..... R 57
Ektefeller ..... R 62
Elektrisitetsvesen .. R 47
Embetsgårder ..... R 12
Etylleteravgift ..... R 55

Fabrikker ..... R 31
Fagskoler ..... R 14
Fangst ..... R 28
Fattigvesen ..... R 18
Fengselsvesen ..... R 63

Side

Film, se Politivedtekter.
Finansvesen ..... R 51
Fiskeri ..... R 28
Flagg, se Symboler.
Flyvevesen, se Luftfart.
Flåten ..... R 51
Folkehøgskoler ..... R 14
Folkemengdens bevegelse ..... R 15
Folkeskolen ..... R 14
Fond, offentlige ..... R 54
Foreldre og barn ..... R 62
Forfatningsbestemmelser ..... R 9
Forfatterrett ..... R 63
Forliksvesen ..... R 63
Forløfte ..... R 61
Forsikringsvesen ..... R 48
Forsorgsvesen, se Fattigvesen.
Forsvarsvesen ..... R 50
Forsvunne personer. R 63
Forsømte barn ..... R 14
Forvaltningsrett ..... R 9
Fotografiers beskyttelse R 63
Fraværende personer.. R 63
Fylkesskoler ..... R 14
Fylkesstyret ..... R 11
Fyrvesen ..... R 46

Geistlighet ..... R 13
Gjeldsforpliktelser.. R 61
Grenser, landets ..... R 9
Grunnbyrder ..... R 58
Grunnloven, se Forfatningsbestemmelser.
Gudstjeneste ..... R 13

Handel ..... R 33
Havnevesen ..... R 46
Hederstegn ..... R 9
Helseforskrifter ..... R 18
Helsevesen, se Sunnhetsvesen.
Herberger ..... R 39
Hittegods ..... R 58
Hoteller, se Bevertninger.
Husdyr ..... R 25
Husleie ..... R 58

	Side
Hæren	R 50
Høgre almenskoler	R 14
Høgskoler	R 14
Håndverk	R 33
Idrett	R 57
Ildsfarlige innretninger og gjenstander	R 23
Industri, se Fabrikker.	
Industriell rettsbeskyttelse	R 63
Jakt	R 28
Jan Mayen	R 50
Jernbaner	R 47
Jordbruk	R 23
Jordleie	R 58
Jordmødre	R 19
Jurisdiksjonsforandringer	R 10
Justervesen, se Mål og vekt.	
Kartvesen	R 23
Kinematografer, se Politivedtekter.	
Kirkegårder	R 13
Kirker	R 13
Kommunale forhold	R 11
Kommunalinndelingen	R 10
Kommunal stemmerett og valgbarhet	R 11
Kommunestyret	R 11
Kommunikasjonsvesen	R 46
Kongen, kongehuset	R 9
Konkurs	R 65
Konsesjon	R 49
Konsulatavgift	R 55
Konsulatvesen	R 13
Kontraktsforhold	R 58
Kostgodtgjørelse	R 12
Kredittvesen	R 47
Kringkasting	R 14
Krisetiltak	R 40
Kunngjøringer	R 15
Kunst	R 14
Kunstnerrett	R 53
Legater	R 51
Leger	R 19
Lensmenn	R 10
Losvesen	R 46
Lotteri	R 17
Luftfart	R 47
Luftvern, sivilt	R 17
Marinen, se Flåten.	
Matrikuleringsvesen	R 55
Medisinalvesen	R 18
Militærvesen	R 50
Motorvognkjøring	R 46
Museer	R 14
Mål og vekt	R 48
Naturfredning	R 14
Navnforandringer for distrikter	R 10
Næringsdrift, offentlig	R 40
Næringsvesen	R 23
Odelsrett	R 62
Offentlig næringsdrift	R 40
Omsetningsvesen	R 47
Oppebørselsvesen	R 57
Oppmålingsvesen	R 23
Ordener	R 9
Pant	R 58
Passvesen	R 15
Pengevesen	R 47
Pensjonsvesen	R 13
Personnavn	R 62
Politivedtekter	R 16
Politivesen	R 15
Postvesen	R 47
Prisregulering, se Krisetiltak.	
Privatrett	R 57
Prosess	R 63
Rasjonering, se Krisetiltak.	
Redningsvesen	R 46
Registrering	R 63
Regnskapsvesen	R 57
Reinsdyrdrift	R 25
Religionsvesen	R 13
Rettsvesenets administrasjon	R 15
Riksrevisjonen	R 57
Sakførere	R 65
Samferdsel, se Kommunikasjonsvesen.	
Sentraladministrasjonen	R 9
Sivilprosess	R 64
Sivilt luftvern	R 17
Sjøfartsforhold	R 45
Skadeserstatning	R 62
Skattevesen	R 54
Skiftebehandling	R 65
Skipsfører	R 46
Skipsmannskap	R 46
Skipsregistrering	R 45
Skipsmåling	R 45
Skogvesen	R 26

	Side
Skolevesen, se Undervisningsvesen.	
Skylldeling, se Matrikuleringsvesen.	
Skyss- og kostgodtgjørelse	R 12
Skyssvesen	R 47
Sosiale anliggender	R 49
Sport, se Idrett.	
Sportelvesen	R 54
Statens eiendommer og rettigheter	R 51
Statistikk	R 15
Statsborgerrett	R 9
Statsforfatningsrett	R 9
Statsgjelden	R 51
Statsregnskapet	R 57
Statstjenernes rettsstilling	R 12
Stemmerett, kommunal	R 11
Stempelavgift	R 55
Stiftelser	R 51
Stortinget	R 9
Strafferett	R 63
Straffeprosess	R 64
Straffullbyrdelse	R 63
Sunnhetsvesen	R 18
Svalbard	R 50
Symboler	R 9
Tannleger	R 19
Telefon	R 47
Telegraf	R 47
Ting	R 66
Tinglysing	R 63
Tjenesteforhold	R 61
Tollvesen	R 56
Translatører	R 66
Tvangsfullbyrdelse	R 65
Umyndige	R 62
Undervisningsvesen	R 14
Uniformsvesen, se Symboler.	
Universitetet	R 14
Utenriksvesen	R 13
Utenlandske anliggender	R 13
Utskifting	R 27
Valgbarhet, kommunal	R 11
Vassdragsvesen	R 47
Veivesen	R 46
Vekt	R 48
Verger	R 62
Veterinærvesen	R 19
Vin	R 39
Vitenskap	R 14
Vrakgods	R 58
Vraking	R 48
Øl	R 39
Ølavgift	R 55
Øvrigheten	R 10
Åsetesrett	R 62

SYSTEMATISK REGISTER.

A. STATSFORFATNINGSRETT.

1. Forfatningsbestemmelser.

2. Landets grenser.

3. Statsborgerrett.

1941 Side

Novbr. 15. Forordn. om frakjenning av norsk statsborgerrett 616

4. Symboler.

Desbr. 8. Forordn. om vern om flagget og nasjonalsangen m. v. 635

5. Kongen og Kongehuset.

6. Stortinget.

7. Ordener og hederstegn.

B. FORVALTNINGSRETT.

1. Forvaltningens alminnelige organisasjon.

1. Sentraladministrasjonen.

Janr. 15. Forordn. om ledelsen av skogbruket, virkeshusholdningen og jaktvesenet 18

Mars 14. » om kontroll med offentlige bestillinger 158

» 27. » om opprettelse av Norges lærstyre 180

April 30. Skr. om at de i forordningen om kinematografbilder til Kultur- og folkeopplysningsdepartementet lagte funksjoner er overdratt til Statens filmdirektorat .. 243

Mai 2. Forordn. om skogoppsynet 245

» 3. » om opprettelse av et sentralkontor for skogbruk og virkeshusholdning 256

» 17. Skr. om at det i Nore skal nyttast nynorsk i brevskifte med offentlege styringsmakter 281

Juni 7. Forordn. om endring i forordningen om opprettelse av Norges lærstyre 334

» 17. » om foreninger 354

» 27. » om at det opprettes et direktorat for skogbruk, virkeshusholdning og jaktvesen 388

Aug. 25. » om ansettelse i embete og annen offentlig stilling 500

Novbr. 5. » om endring i forskriftene om sukker- og kafferasjonering (Direktoratet for proviantering og rasjonering skal kunne forandre dem) 609

Desbr. 20. » om arbeidstiden i offentlig tjeneste 679

» 20. » om forskrifter om arbeidstiden i offentlig tjeneste 680

2. Øvrigheten.

3. Lensmenn.

Mars 22. Rundskr. om godtgjøring til settelensmenn 172
Novbr. 20. » om melding av dødsfall 695

4. Kommunalinndelingen. Jurisdiksjons- og navnforandringer for distrikter.

Janr. 7. Forordn. om den kommunale inndelingsgrensen mellom Bjarkøy og Torsken 5
» 10. » om den kommunale inndelingsgrensa mellom Vågå sokn i Vågå og Kvikne sokn i Nord-Fron 13
» 16. » om den kommunale inndelingsgrensa mellom Fræna og Eide 27
» 18. » om den kommunale inndelingsgrense mellom Ibestad og Andørja 44
» 21. » om den kommunale inndelingsgrensa mellom soknene Nordstrand og Østre Aker i Aker 48
» 21. » om den kommunale inndelingsgrensa mellom Namsskogan og Røyrvik 49
» 24. » om utvidelse av og ny betegnelse for Nordmør tømmermålingsdistrikt 62
» 28. » om at politigjøremålene vedkommende Tromsøya legges under politiet i Tromsø 64
» 31. » om den kommunale inndelingsgrense mellom Grue og Brandval 75
Febr. 22. » om den kommunale inndelingsgrensa mellom Fræna og Nord-Aukra 120
Mars 14. » om den kommunale inndelingsgrensen mellom Folldal og Alvdal på nærmere bestemt stykke 159
» 14. » om den kommunale inndelingsgrensen mellom Sollia og Stor-Elvdal på nærmere bestemt stykke .. 160
» 17. » om den kommunale inndelingsgrensen mellom Alvdal og Øvre Rendal 162
» 17. » om den kommunale inndelingsgrensen mellom Folldal og Sollia 162
» 17. » om den kommunale inndelingsgrensen mellom Sollia og Øvre Rendal 162
» 20. Skr. om at jordmordistrikta Vadheim, Kyrkjebø og Fuglsetfjorden vert omskipa til: Bjordal-Ortnevik og Kyrkjebø 167
» 31. Forordn. om den kommunale inndelingsgrensen mellom Alvdal og Sollia 183
April 8. » om den kommunale inndelingsgrensen mellom Snåsa og Vuku sogn i Verdal 218
» 16. » om den kommunale inndelingsgrensen mellom Høyland og Sandnes 220
Mai 9. » om at eigedomane «Bratset», «Sæter» og «Aalmyra» vert ført over frå Surnadal til Åskard 265
» 23. » om at det av Buksnes jordmordistrikt utskilles et nytt distrikt, Øvre Buksnes jordmordistrikt 288
Juni 10. » om at Frogner, Tranby, Sylling og Åssiden fattigdistrikter slås sammen til en fattigkommune 338
» 13. » om den kommunale inndelingsgrensen mellom Fet og Rælingen 344
» 13. » om den kommunale inndelingsgrensen mellom Stor-Elvdal og Øvre Rendal på nærmere bestemt stykke 344

1941				Side
Juni	16.	Forordn.	om at Tingelstad og Brandbu fattigdistrikter slås sammen til en fattigkommune	353
»	18.	»	om at Våler og Svinndal fattigdistrikter slås sammen til en fattigkommune	355
Juli	3.	»	om at Lesja og Lesjaskog fattigdistrikter slås sammen til en fattigkommune	402
»	7.	»	om at Flesberg, Lyngdal og Svene fatigdistriktar vert slege saman til ein fatigkommune	407
»	12.	»	om at Nes, Udnes og Fenstad fattigdistrikter slås sammen til en fattigkommune	427
»	17.	»	om at Norderhov, Haug og Lunder fattigdistrikter slås sammen til en fattigkommune	434
»	29.	»	om at Nordsinni og Østsinni fattigdistrikter slås sammen til en fattigkommune	462
Aug.	9.	»	om at Nissedal og Treungen fattigdistrikter slås sammen til en fattigkommune	477
»	28.	»	om at Bagn, Reinli, Nord-Hedal, Sør-Hedal og Begndal fatigdistriktar vert slått saman til ein fatigkommune	508
Sept.	2.	»	om endring i planen for fattigforsorgen i Os, Hedmark fylke	512
»	27.	»	om fastsettelse av den kommunale inndelingsgrensa mellom Kolvereid og Foldereid	546
»	29.	»	om at Skoger, Strømsgodset og Konnerud fattigdistrikter slås sammen til en fattigkommune	547
Oktbr.	3.	»	om at eigedomane Byrkjosen, Fjellheim, Viken og Langenes vert ført over frå Guddal sokn i Fjaler til Kyrkjebø	560
»	3.	»	om at eigedomane Sanden, Fludal og Sandabotten vert ført over frå Lavik sokn til Kyrkjebø	560
»	7.	»	om utvidelse av ladestedet Steinkjers grenser	564
»	13.	»	om samanslåing av Skånevik, Holmedal og Åkra fatigdistriktar til ein fatigkommune	575
»	18.	»	om samanslåing av Upheim og Vinge fatigdistriktar til ein fatigkommune	592
Novbr.	19.	»	om at fattigdistriktene Halse og Harkmark slås sammen til en fattigkommune	619
»	20.	»	om at Kvikne og Innset fattigdistrikter slås sammen til en fattigkommune	623
»	24.	»	om at Indre Herøy og Leikanger jordmordistrikter slås sammen under namnet Indre Herøy jordmordistrikt	624
»	25.	»	om at Vestre Slidre, Lomen og Røn fatigdistriktar vert slegne i hop til ein fatigkommune	625

5. Kommunal stemmerett og valgbarhet.

6. Kommunestyret. Fylkesstyret.

Febr.	12.	Rundskr.	om budsjett og regnskap i rikets fylkeskommuner	710
Juni	17.	Forordn.	om endring i forordningen om endring i kommunelovene	353

7. Kommunale forhold i alminnelighet.

Janr.	4.	Forordn.	om opphevelse av tidligere res. om at havnefogdene skal regnes som kommunale tjenestemenn	4

1941				Side
Febr.	6.	Rundskr.	om forordningen om endringer i kommunelovene..	89
Juni	5.	Forordn.	om adgang for kommunene til å ligne ut en tilleggsskatt på større inntekter for budsjettåret 1941—42	306
Aug.	13.	»	om gjeldsforhandling for kommuner	480
»	18.	»	om at kommuner inntil videre skal ha rett til å selge og tinge bort tømmer etter egen hogst og trær på rot fra sine skoger	484
»	25.	»	om ansettelse i embete og annen offentlig stilling	500
Oktbr.	14.	»	om adgang til å oppnevne nye medlemmer av offentlige styrer og råd m. v.	575
Desbr.	20.	»	om arbeidstiden i offentlig tjeneste	679
»	20.	»	om forskrifter om arbeidstiden i offentlig tjeneste	680

8. Statstjenernes rettsstilling i alminnelighet.

Janr.	4.	Forordn.	om opphevelse av tidligere res. om at havnefogdene skal regnes som kommunale tjenestemenn	4
»	18.	»	om plikt for tjenestemenn i politiet m. v. til å la sin blodtype bestemme	29
Mars	5.	»	om endring i forordning om tillegg til lovgivningen om aldersgrenser	137
»	31.	»	om tillegg til regler og satser for offentlige tjenestemenn ved reiser i statens ærend utenfor rikets grenser	184
Mai	5.	»	om utbetaling av frilønn, ventelønn m. v. til offentlige tjenestemenn	260
Aug.	25.	»	om ansettelse i embete og annen offentlig stilling	500
Oktbr.	14.	»	om adgang til å oppnevne nye medlemmer av offentlige styrer og råd m. v.	575
Desbr.	20.	»	om arbeidstiden i offentlig tjeneste	679
»	20.	»	om forskrifter om arbeidstiden i offentlig tjeneste	680
»	20.	»	om lønnsregulering for de offentlige tjenestemenn	683
»	20.	»	om lønnsregulering for politiets tjenestemenn	686

9. Embetsgårder.

10. Skyss- og kostgodtgjørelses beregning.

Janr.	7.	Skr.	om at arkitekt og ingeniør ved Innenriksdepartementets Gjenreisingsavdelings distriktsrepresentasjon henføres til kostregulativets 1 klasse	6
Mars	31.	Forordn.	om tillegg til regler og satser for offentlige tjenestemenn ved reiser i statens ærend utenfor rikets grenser	184
»	31.	»	om endringer i regulativet for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse for reiser innen riket m. v.	184
Mai	15.	Skr.	om kostgodtgjørelse til forskjellige tjenestemenn i Arbeidstjenestens distriktsorganisasjon og sentralorganisasjon	277
»	17.	Forordn.	om endring av reglene for skyss- og kostgodtgjørelse for en rekke tjenestemenn i telegraf- og telefonetaten	280
»	29.	»	om endringer i regulativet for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse	300
Juni	3.	»	om forandring i punkt I, første avsnitt, i de fastsatte regler for skyss- og kostgodtgjørelse for en rekke tjenestemenn i telegraf- og telefonetaten	302

1941 Side
Juni 3. Forordn. om særregler for skyss- og kostgodtgjørelse m. m. til telefonmontører uten fast arbeidssted 302
Desbr. 8. » om endring av regler og satser for offentlige tjenestemenn ved reiser i statens ærend utenfor rikets grenser 636
» 19. » om endring av reglene for kostgodtgjørelsens beregning ved tjenestereiser til og fra Narvik gjennom Sverige 679

II. Pensjonsvesen.

Mars 5. Forordn. om endring i forordning om tillegg til lovgivningen om aldersgrenser 137
Juni 10. » om kostgodtgjørelsen for Høyfjellskommisjonens formann, medlemmer, sekretær og kartkonduktør .. 338

II. Spesielle forvaltningsgrener.

1. Utenriksvesen.

a. Diplomati og konsulatvesen.

b. Utenlandske anliggender.

Janr. 10. Rundskr. om varebytte- og betalingsordn. mellom Norge og Bulgaria 14
» 30. Forordn. om forbud mot befraktning av utenlandske skip .. 70
Mars 13. Rundskr. om midlert. bestemmelser om utenlandske betalingsmidler m. v. samt om forføyning over utlendings fordring på innlending 156
» 14. Forordn. om inn- og utførsel av varer over landegrensen mot Finnland i Karasjok 160
» 20. Rundskr. om varebytte- og betalingsordning mellom Norge og Ungarn 167
Juli 28. Forordn. om betaling av fordringer vedkommende visse tyske bedrifter 460
Aug. 25. » om omsetning av saltet sild, unntatt storsild, vårsild og islandssild 502
Oktbr. 11. » om innskudd på bankkonti som med urette lyder på utlending 573

2. Religionsvesen.

a. Religion. Gudstjeneste m. v.

April 1. Forordn. om visse midlertidige endringer i loven om menighetsråd 190
Novbr. 10. » om forandringer i altergangsordningen 612

b. Kirker. Kirkegårder.

c. Geistlighet.

Oktbr. Kapiteltakster for 1941 604

d. Dissentere.

April 25. Skr. om vigselformular for «Den frie evangeliske menighet i Betesta» Borgestad 238
Juni 10. » om vigselformular for «Kolbotn pinsemenighet» .. 340
Desbr. 8. » om vigselformular for «Kviteseid pinsemenighet» .. 636
» 8. » om vigselformular for «Pinsemenigheten Cion», Vikna 636

3. Undervisningsvesen.

a. Folkeskolen.

Janr.	2.	Forordn.	om ansettelse, oppsigelse og avskjedigelse av kommunale tjenestemenn i skolen	1
Mai	17.	»	om brigde i lov om lærarskular og prøver for lærarar i folkeskulen	279
Juli	14.	»	om tillegg til lover om folkeskulen på landet og om folkeskolen i kjøpstedene	427
Aug.	15.	»	om brigde i lov om lærarskuler og prøver for lærarar i folkeskulen	483
Sept.	5.	»	om tillegg til lov om folkeskolen på landet og lov om folkeskolen i kjøpstedene	516
Oktbr.	18.	»	om brigde i lov om folkeskulen på landet	578
»	18.	»	om forandring i lov om folkeskolen i kjøpstedene	580

b. Abnorme og forsømte barn.

c. Fagskoler, fylkesskoler, folkehøgskoler m. v.

Juni	13.	Forordn.	om at stortingsvedtakene om Statens gymnastikkskole oppheves	345
Sept.	5.	»	om ungdomsskoler	515
»	27.	»	om nyordning av fylkenes landbruksadministrasjon og av styrene for fylkenes landbruks- og småbruksskoler	544

d. Høgre almenskoler.

1940 April	5.	Res.	om reglement for de høgre almenskoler	697
1941 Janr.	21.	Forordn.	om utstedelse av artiumsvitnesbyrd for elever av 3 gymnasium som skal tjenstgjøre i regimentet Nordland	47
»	24.	»	om foreløpige reglementer for årsprøver i den høgre almenskole	56
Mars	31.	»	om endring i reglementet for Det pedagogiske seminar og pedagogisk eksamen	183
April	1.	»	om endringer i forordning om foreløpige reglementer for årsprøver i den høgre almenskole	194
»	19.	»	om endring av reglementet for de høgre almenskoler	226
Mai	21.	»	om endringer i lov om høgre almenskoler	282
Novbr.	27.	»	om vitnemål for bestått avgangseksamen ved høgre almenskole for elever som skal gjøre tjeneste i Regiment Nordland eller Den norske legion	629

e. Universitetet, høgskoler m. v.

Mars	31.	Forordn.	om endring i reglementet for Det pedagogiske seminar og pedagogisk eksamen	183
Juli	2.	»	om forandringer i reglementet for Norges veterinærhøgskole	399
»	2.	»	om ansettelser ved Veterinærinstituttet	401

4. Biblioteker, museer, vitenskap og kunst. Naturfredning. Kringkasting.

Janr.	31.	Forordn.	om oppløsning av Bildende kunstneres styre	73
»	31.	»	om utdeling av kunstnerstipend	73
Febr.	14.	»	om reklameannonser for bøker, filmer og forestillinger	112
»	17.	»	om vern av den norske bokheimen	115

1941				Side
April	30.	Forordn.	om kinematografbilder	242
»	30.	Skr.	om at de i forordningen om kinematografbilder til Kultur- og folkeopplysningsdepartementet lagte funksjoner er overdratt til Statens filmdirektorat	243
Mai	30.	Forordn.	om teaterforestillinger m. v.	300
Oktbr.	29.	»	om oversettelseslitteratur m. v.	602

5. Arkivvesen.

6. Folkemengdens bevegelse. Passvesen. Statistikk.

1940				
Desbr.	13.	Forordn.	om folkeregister for Borre	709
1941				
Juli	18.	»	om jordbrukstelling	438
Sept.	9.	»	om meldeplikt for norske statsborgere som reiser fra eller kommer til Norge	518
Novbr.	26.	»	om folkeregister for Meldal	627

7. Retts- og politivesen.

a. Kunngjøringer.

Febr.	14.	Forordn.	om reklameannonser for bøker, filmer og forestillinger	112
»	20.	»	om innrykking i Norsk lysingsblad av kunngjøringer vedkommende underhåndsordninger i insolvente boer	116
Aug.	25.	»	om ansettelse i embete og annen offentlig stilling	500

b. Rettsvesenets administrasjon.

Febr.	7.	Rundskr.	om arbeidsformidling — ansettelser av dommerfullmektiger og tinglysingsbetjenter	107
»	22.	»	om prisdommernes regnskapsføring m. v.	120
Mai	15.	»	om regnskapsordningen ved herreds- og byrettene	276
Juni	4.	Forordn.	om oppnevning av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for tiden 16 oktober 1941—15 oktober 1943	304
Juli	4.	Skr.	om sjøkyndig domsmannsutvalg i Bodin	403
»	8.	»	om bygningskyndig domsmannsutvalg i Hammerfest	414
»	8.	»	om domsmannsutvalg i Kjelvik med særskilt kyndighet i handel, sjøvesen og bygningsvesen	414
»	9.	»	om domsmannsutvalg i Ålesund med særskilt kyndighet i handel, sjøvesen, bygningsvesen og håndverk samt industri	419
»	28.	»	om økning i antallet av domsmenn i Oslo med særlig kyndighet i handel, industri, sjøvesen og håndverk	461
Aug.	5.	»	om at behandlingen av prissaker fra Skoger overføres til prisdommeren i Buskerud	471
»	8.	»	om sjøkyndig domsmannsutvalg i Tromsøysund	476
»	19.	»	om økning i antallet av domsmenn i Stavanger med særlig kyndighet i handel, sjøvesen, industri, håndverk og bygningsvesen	486
Sept.	3.	Forordn.	om lagmannsrettene i straffesaker	512
»	15.	Skr.	om bygningskyndig og sjøkyndig domsmannsutvalg i Bodø	530
»	19.	»	om handelskyndig domsmannsutvalg i Farsund	534

1941				Side
Oktbr.	1.	Skr.	om delingen av Oslo lagsogn, Hedmark og Opland lagsogn og Buskerud lagsogn i loddtrekningskretser for domsmenn i tvistemål	548
»	1.	»	om delingen av Hordaland, Sogn og Fjordane lagsogn i loddtrekningskretser for domsmenn i tvistemål	548
»	1.	»	om delingen av Nordland lagsogn og Finnmark lagsogn i loddtrekningskretser for domsmenn i tvistemål	548
»	2.	Rundskr.	om prisnemnder og prisankenemnder for faste eiendommer	557
»	7.	Forordn.	om tillegg til forordning om lagmannsrettene i straffesaker	563
»	7.	»	om tillegg til forordning om oppnevning av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for tiden 16 oktober 1941—15 oktober 1943	564
Novbr.	24.	Rundskr.	om funksjonstiden for de nåværende domsmenn	625

c. Politivesen i alminnelighet.

Janr.	7.	Forordn.	om politiets rett til å ta fingeravtrykk	4
»	18.	»	om plikt for tjenestemenn i politiet m. v. til å la sin blodtype bestemme	29
»	21.	Rundskr.	om påtalen i saker som hører under Folkedomstolen	49
»	24.	Forordn.	om fengsling i saker som hører under Folkedomstolen	56
»	28.	»	om at politigjøremålene vedkommende Tromsøya, legges under politiet i Tromsø	64
»	30.	»	om legitimasjonsbevis	69
Febr.	24.	»	om kontroll med gjester i herberger og passasjerer på skip i norsk kystfart	121
»	26.	Rundskr.	om forordningen om kontroll med gjester i herberger og passasjerer på skip i norsk kystfart	129
April	24.	Forordn.	om disiplinær- og politimyndighet i arbeidstjenesten	229
Juni	30.	»	om tillegg til § 15 i instruksen for helseråd, politi- og tollvesenets tjenestemenn	391
Juli	3.	»	om at bestemmelsen om helligdagsfreding i lov om fangst av hval inntil videre ikke skal gjelde	402
»	31.	»	om påmontering av gassgeneratorer på motorvogner som er rekvirert til politi eller luftverntiltak	465
Oktbr.	14.	»	om at den særskilte ledelse av rusdrikkontrollen for Øst- og Vestfold samt Møre- og Trøndelagsdistriktet oppheves	575
Desbr.	20.	»	om lønnsregulering for politiets tjenestemenn	686

d. Politivedtekter (herunder bl. a. vedtekter om salg av tobakk til barn m. v.).

Janr.	29.	Forordn.	om brigder i politivedtektane for Tresfjord	64
»	31.	»	om nye politivedtekter for Strandebarm	75
Febr.	13.	»	om endring av politivedtektene for Ål	112
»	14.	»	om endring av politivedtekten for Levanger	113
Mars	7.	»	om endring av politivedtekten for Andørja	140
»	11.	»	om endring av politivedtekten for Sør-Fron	151
»	12.	»	om ny politivedtekt for Vestre Gausdal	152
»	13.	»	om brigde av politivedtekta for Nord-Fron	155
»	13.	»	om tillegg til politivedtekten for Strinda	156
»	15.	»	om ny politivedtekt for Nordvik	161
»	18.	»	om endring av politivedtekten for Oslo	164

1941				Side
Mars	18.	Forordn.	om endring i politivedtekten for Drammen	164
»	26.	»	om ny politivedtekt for Lillehammer	175
April	5.	»	om opphevelse av § 25, siste ledd, i politivedtekten for Halden	217
»	17.	»	om endring av politivedtekten for Trondheim	224
»	30.	»	om kinematografbilder	242
Mai	1.	»	om kinematografvedtekt for Bindal	244
»	3.	»	om endring av politivedtekten for Aker	260
»	5.	»	om endring av politivedtekten for Kristiansund	263
»	26.	»	om 1) politivedtekt og 2) vedtekt om offentlige forestillinger m. v. for Laksevåg	290
»	28.	»	om endring av politivedtekten for Vågå	296
»	28.	»	om tillegg til politivedtekten for Sør-Varanger	296
Juni	14.	»	om endring av politivedtektene for Hammerfest	353
Juli	5.	»	om nye politivedtekter for Kjelvik	404
Aug.	6.	»	om endring av politivedtekten for Ringsaker	473
»	6.	»	om endringer av politivedtekten for Lesja	473
»	8.	»	om endring av politivedtekten for Voss	476
»	9.	»	om endring av politivedtekten for Narvik	477
»	22.	»	om tillegg til politivedtekten for Norderhov	499
»	22.	»	om at kap. 8 «Om offentlige bevertningssteder» i politivedtekten for Horten oppheves	500
»	22.	»	om ny politivedtekt for Lillesand	500
»	22.	»	om tillegg til politivedtekten for Vadsø	500
»	23.	»	om ny politivedtekt for Nord-Rana	500
Oktbr.	4.	»	om forbud mot offentlig dans	560
»	16.	»	om endring av politivedtekten for Aker	577
»	16.	»	om endringer av politivedtekten for Stange	577
»	17.	»	om tillegg til politivedtekten for Høyland	577
»	17.	»	om endring av politivedtekten for Ankenes	577
»	17.	»	om endring av politivedtekten for Nordfold	578
»	21.	»	om brigde i politivedtekta for Greipstad	592
»	23.	»	om ny politivedtekt for Ytterøy	594
»	27.	»	om endring av politivedtekten for Aurskog	602
»	27.	»	om tillegg til politivedtekta for Bruvik	602
»	27.	»	om tillegg til politivedtekten for Tingvoll	602
Novbr.	18.	»	om endring av politivedtekten for Stokke	619
»	24.	»	om endring av politivedtekten for Aker	624
»	24.	»	om endring av politivedtekten for Bærum	624
Desbr.	17.	»	om endring av den for Oslo gjeldende vedtekt om avholdelse av sammenkomst med dans m. v.	672
»	18.	»	om ny politivedtekt for Moss	678

e. Lotteri.

Sept.	20.	Forordn.	om veddemål i idrettskamper	535
Novbr.	5.	»	om forandring i lov om veddemål ved totalisator	608
»	5.	»	om forhøyelse av avgiften til staten ved totalisatorspill	608

f. Sivilt luftvern.

Janr.	18.	Forordn.	om forskrifter for blending	30
»	29.	Rundskr.	om forskrifter for blending	66
Mars	26.	»	om anvendelsen av blått lys under blending	176
Juli	31.	Forordn.	om påmontering av gassgenerator på motorvogner som er rekvirert til politi eller luftverntiltak	465
Aug.	7.	»	om luftverntiltak ved bedrifter som driver sin virksomhet i leidde lokaler	473

1941				Side
Aug.	29.	Forordn.	om plikt til å opparbeide arbeidstid som går tapt under flyalarm	509
Novbr.	14.	»	om endring i forskrifter for blending	614

8. Fattigvesen.

Juni	10.	Forordn.	om at Frogner, Tranby, Sylling og Åssiden fattigdistrikter sluttes sammen til en fattigkommune	338
»	16.	»	om at Tingelstad og Brandbu fattigdistrikter slås sammen til en fattigkommune	353
»	18.	»	om at Våler og Svinndal fattigdistrikter sluttes sammen til en fattigkommune	355
Juli	3.	»	om at Lesja og Lesjaskog fattigdistrikter slås sammen til en fattigkommune	402
»	7.	»	om at Flesberg, Lyngdal og Svene fatigdistriktar vert slege saman til ein fatigkommune	407
»	12.	»	om at Nes, Udnes og Fenstad fattigdistrikter slås sammen til en fattigkommune	427
»	17.	»	om at Norderhov, Haug og Lunder fattigdistrikter sluttes sammen til en fattigkommune	434
»	29.	»	om at Nordsinni og Østsinni fattigdistrikter sluttes sammen til en fattigkommune	462
Aug.	9.	»	om at Nissedal og Treungen fattigdistrikter sluttes sammen til en fattigkommune	477
»	21.	»	om godkjenning av fattigplan for Norderhov	499

9. Sunnhetsvesen.

a. Medisinalvesen i alminnelighet.

1939				
Oktbr.	14.	Rundskr.	om tillegg til rundskrivelse om anvisning av utgifter til salvarsan m. v. ved behandling av syfilis	691
»	18.	Skr.	om grensene mellom helserådets og helserådsordførerens myndighet m. v.	691
1941				
Mars	8.	Rundskr.	om helserådenes sammensetning	143
Mai	30.	»	om at offentlig godkjenning er unødvendig for leger ved private anstalter som allerede er i drift	302
Juli	23.	Forordn.	om helse- og mødrehygienekontorer, kontrollstasjoner	446
»	23.	»	om forskjellige forskrifter for Bjørnebekk kursted for alkoholister	447
Oktbr.	10.	»	om vaksinasjon og innpodninger eller innsprøytninger mot difteri	568
»	10.	Rundskr.	om vaksinasjon og innpodninger eller innsprøytninger mot difteri	570

b. Helseforskrifter m. v.

April	3.	Forordn.	om forbud mot omsetning av visse slags glass som kan være helseskadelig	199
»	5.	»	om tillegg til helseforskriftene for Bergen	217
»	19.	»	om tillegg til og endring av helseforskriftene for Kragerø	227
Mai	24.	»	om endringer i forskriftene for reinhold m. v. i dame- og herrefrisørsalonger i Haugesund	288
»	29.	»	om husvær for arbeidere under skogsarbeid og fløtning	297
Juni	19.	»	om endring av helseforskriftene for Hønefoss	356

1941 Side
Juni 30. Forordn. om tillegg til § 15 i instruksen for helseråd, politi- og tollvesenets tjenestemenn 391
Juli 23. » om helse- og mødrehygienekontorer, kontrollstasjoner m. v. 446
» 31. » om tillegg til de alminnelige helseforskrifter for Gol 467

c. Leger. Tannleger.

1939
Novbr. 20. Rundskr. om melding av dødsfall 695
1940
Desbr. 28. » om offentlige legers møte ved sesjoner for arbeidstjeneste 709
1941
April 18. Forordn. om tillegg til forskriftene om oppførelse, innredning og drift av samt tilsyn med private anstalter som tar imot syke (leger) 226
Mai 30. Rundskr. om at offentlig godkjenning er unødvendig for leger ved private sykehus som allerede er i drift 302
Aug. 21. » om tillegg til instruksene for distriktsleger og stadsleger (vedkommende arbeidstjenesten) 758
» 27. » om tilsyn med distriktslegeboliger 508
Oktbr. 9. » om legeattester til arbeidere ved livsviktige bedrifter 567
Novbr. 24. Forordn. om vern om praksis for leger som tjenstgjør ved Den norske legion 624

d. Jordmødre.

Febr. 26. Skr. om at jordmoren i Rødenes tillike skal være helsesøster mot særskilt godtgjøring 131
Mars 20. » om at jordmordistrikta Vadheim, Kyrkjebø og Fuglsetfjorden vert omskipa til: Bjordal-Ortnevik og Kyrkjebø 167
» 22. » om at jordmorstillingen uten fast distrikt i Vestby inndras 172
Mai 23. Forordn. om at det av Buksnes jordmordistrikt utskilles et nytt distrikt, Øvre Buksnes 288
Novbr. 24. » om at Indre Herøy og Leikanger jordmordistrikter slås sammen under namnet Indre Herøy jordmordistrikt 624

e. Apotekvesen.

Febr. 15. Forordn. om midlertidige endringer i plakat om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer 114
Mars 23. » om endring av betegnelsen metyllalkohol til metanol m. v. 172
Juni 24. » om avgift til statskassen fra apotekere for 1941—1942 365
» 24. » om avgift til statskassen på brennevin (sprit) og reseptblanketter 366
» 30. » om forskrifter for innførsel og omsetning m. v. av apotekvarer og gifter 392
» 30. » om apotekeres regnskapsførsel 397
Novbr. 6. » om endring i plakat om handel med gifter, apotekvarer m. v. 610
Desbr. 16. » om konsepsjonshindrende midler m. v. 670

10. Veterinærvesen.

Mai 31. Forordn. om innføring av offentlig kjøttkontroll i Voss 302
Juni 10. » om trikinose 338

				Side
Juni	30.	Forordn.	om opphevelse av lov om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v.	391
Juli	2.	»	om forandringer i reglementet for Norges veterinærhøgskole	399
»	2.	»	om ansettelser ved Veterinærinstituttet	401
»	17.	»	om at det i 1941 uten hinder av forbudet i Dyrevernlova på visse vilkår skal være høve til å knavra griser	433
Oktbr.	30.	»	om regler for innførsel av oppdelt kjøtt (tønnekjøtt) i Porsgrunn	604
»	30.	»	om at slakt i Egersund skal undersøkes av kommunal kontrollør	604
Novbr.	1.	Rundskr.	om storfetuberkulosen. Erstatning ved nedslaktning	606

II. Bygnings- og brannvesen.

Janr.	22.	Forordn.	om tillegg til brannlovens § 54 for Oslo	51
»	22.	»	om vedtekt til bygningslovens § 93 for Drammen	52
»	22.	»	om vedtekt til bygningslovens § 93 for Holmestrand	52
»	22.	»	om vedtekter til bygningslovens §§ 57, 58 og 144 for Skudeneshavn	52
»	22.	»	om regulering av og byggevedtekter for eiendommen Schultz gate 8 i Trondheim	52
»	22.	»	om regulering av strøket ved Ladehammeren i Strinda	52
»	23.	»	om vedtekter til bygningsloven for Rolvsøy	55
»	30.	»	om ny vedtekt til bygningslovens § 48 for Bodø	73
»	31.	»	om endring i vedtekt til byplanen for et strøk mellom Rogalandsgata og Lagårdsveien, Stavanger	76
Febr.	1.	»	om endring av kapitel VIII i byggeforskriftene	81
»	3.	»	om regulering av og bygningsvedtekter for Stubljan i Aker	85
»	3.	»	om regulering av og bygningsvedtekter for Stabekk sentrum i Bærum	85
»	6.	»	om tillegg til vedtekt til bygningslovens § 93 for Stavanger	88
»	6.	»	om nyregulering av og byggevedtekter for et område Klostergata—Erik Jarls gate i Trondheim	89
»	7.	»	om forbud mot omsetning og bruk av bygningsmaterialer og bygningsartikler	105
»	10.	»	om utvidelse av byggebeltet omkring Moss i Rygge	109
»	12.	»	om regler for brannvernets ordning i Strømmen bygningskommune	110
»	20.	»	om vedtekt til bygningslovens § 128 for Ålesund	118
»	24.	»	om vedtekter for det regulerte område ved Fagerli i Ålesund	124
»	25.	»	om utvidelse av Strinda bygningsdistrikt	128
»	26.	»	om utvidelse av Lillesand byggebelte i Vestre Moland	128
Mars	14.	»	om regulering av og byggevedtekter for strøket mellom Røykenveien, Leangveien og Risengveien i Asker	159
»	14.	»	om vedtekt til bygningslovens § 57 for Bodin	160
»	15.	»	om at vedtektene til bygningslovens §§ 144 og 57 for Kopervik også skal gjelde for byggebeltet rundt Kopervik i Stangaland	161
»	20.	»	om vedtekter til bygningsloven for Lørenskog	167

1941				Side
Mars	24.	Forordn.	om nyregulering av og byggevedtekter for strøket mellom Lagårdsveien og jernbanen fra Kirkegårdsveien til bygrensen samt opphevelse av gate 44, 46 og 53 i Stavanger	174
»	27.	»	om vedtekt til bygningslovens § 93 for Åsgårdstrand	181
»	28.	»	om regulering av og byggevedtekter for deler av Høyland	181
April	1.	»	om bevilling for å kunne utføre kommunale rørleggerarbeider i Levanger	195
»	2.	»	om tilføyelse i vedtektene til byplanen for arealet mellom Tjodolvsgt., St. Svithunsgt. og Mosvatnet i Stavanger	199
»	4.	»	om krigsskadetrygd for bygninger	200
»	4.	»	om feieregulativ m. v. for Stjørdalshalsen bygningskommune	214
»	8.	»	om regulering av og bygningsvedtekter for Ølensjøen bygningsdistrikt i Ølen	218
»	22.	»	om regler for brannvernets ordning i Jørpeland branndistrikt i Strand	228
»	23.	»	om regulering av og byggevedtekter for Namsos	228
»	29.	»	om at brannloven gjøres gjeldende for Eidsvåg bygningsdistrikt i Åsane	241
Mai	1.	»	om regulering av og byggevedtekter for en del av Sinsen i Aker	244
»	6.	»	om regulering av og byggevedtekter for Drammensveien 44 b og Thomles gate 4—6 i Oslo	263
»	7.	»	om at bygningslova vert gjort gjeldande for Sylte i Norddal innafor nærare oppgitte grensor	263
»	15.	»	om vedtekt til bygningslovens § 48 for Tretten bygningsdistrikt i Øyer	276
»	15.	»	om vedtekter til bygningslovens §§ 26 h, 74, 81 og 93 for Sandefjord	276
»	15.	»	om at bygningsloven gjøres gjeldende for Fauske bygningsdistrikt i Fauske innenfor nærmere angitte grenser	276
»	16.	»	om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for Alléen i Lyngdal	279
»	17.	»	om en tilleggsbestemmelse til brannlovens § 54 for Bergen	280
Juni	11.	»	om vedtekt til bygningslovens § 93 for Tromsø	342
»	19.	»	om at bygningsloven gjøres gjeldende for hele Ski	356
»	19.	»	om vedtekt til bygningslovens § 48 for Namsos	357
Juli	3.	»	om regulering av og byggevedtekter for Furnes bygningsdistrikt	402
»	5.	»	om utvidelse av Årnes bygningsdistrikt i Nes, Akershus fylke	404
»	9.	»	om vedtekt til bygningslovens § 63 for Stavanger	418
»	10.	»	om at brannloven gjøres gjeldende for Norderhov	420
»	10.	»	om takster for tvungen feiing i Skien	421
»	16.	»	om gjenreisingsarbeidet i de krigsramte områder	430
»	17.	»	om at bygningsloven gjøres gjeldende for gnr. 5, Henningsvær i Vågan	433
»	24.	»	om at Lierbyens bygningskommune oppheves	457
»	31.	»	om regulering av og byggevedtekter for en del av Molde	467
»	31.	»	om regulering av og byggevedtekter for en del av Kristiansund	467

				Side
Juli	31.	Forordn.	om regulering av og byggevedtekter for deler av Steinkjer	467
Aug.	6.	»	om vedtekt til bygningslovens § 48 for Kristiansund	473
»	11.	»	om regulering av og byggevedtekter for gnr. 2, bnr. 68, i Asker	477
»	13.	»	om regulativ for oppmåling og byggetilsyn m. v. etter bygningsloven for Namsos	481
»	21.	»	om regulering av og byggevedtekter for Konnerudveien m. v. i Strømsgodset, Skoger	499
»	25.	»	om tillegg til bygningsvedtektene for Aker	503
»	26.	»	om regulering av og byggevedtekter for deler av Bodø	505
»	29.	»	om at bygningslova vert gjort gjeldande for Førde sentrum	510
»	30.	»	om regulering av og byggevedtekter for strøket Kampen—Byhaugen i Stavanger	510
Sept.	4.	»	om vedtekt til bygningslovens § 149 for Kristiansand	515
»	4.	»	om utviding av Vigrestad bygningsstrok i Varhaug	515
»	6.	»	om nyregulering av og byggevedtekter for Overlærer Klausens gate i Drammen	517
»	6.	»	om regulering av og byggevedtekter for Wærners gate og forbindelsesgater i Drammen	517
»	10.	Rundskr.	om bestemmelser om vern av stråfôr- og kornavling mot brannstifting fra luften	519
»	29.	Forordn.	om takster for feiing i Andenes bygningskommune	547
Oktbr.	2.	»	om endring i lov om bygningskommuner	548
»	7.	»	om vedtekter til bygningslovens §§ 57 og 144 for Steinkjer	566
»	15.	»	om regulering av og byggevedtekter for en del av Narvik	577
»	18.	»	om at bygningsloven gjøres gjeldende for Bjerkvik i Ankenes	591
»	18.	»	om regulering av og byggevedtekter for kvartaler mellom Joh. P. Clausens gate og Konsul Johnsens gate i Kristiansund	592
»	18.	»	om vedtekt til bygningslovens § 48 for Harstad	592
»	18.	»	om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for Trondenes hageby	592
»	22.	»	om vedtekt til bygningslovens § 48 for Sunndalsøra	594
»	29.	»	om vedtekt til bygningslovens § 48 for Elverum Leir bygningskommune	603
»	29.	»	om at bygningslova og brannlova skal gjelda for Sandane i Gloppen	603
Novbr.	5.	»	om regulering av og byggevedtekter for Fauske bygningsdistrikt	609
»	7.	»	om vedtekt til bygningslovens § 106 for Oslo	611
»	7.	»	om vedtekter til bygningslovens §§ 114 og 144 for Bodø	611
»	12.	»	om regulering av og byggevedtekter for Holstetajet i Drammen	613
»	20.	»	om regulering av og byggevedtekter for Åndalsnes bygningskommune	623
»	27.	»	om grensene for bygningsdistriktet ved Fåberg jernbanestasjon	759
Desbr.	4.	»	om vedtekt til bygningslovens § 48 for Hemnes	633
»	11.	»	om vedtekter til bygningslovens §§ 71, 74 og 93 for Kristiansand	664

1941 Side
Desbr. 12. Forordn. om regulering av og byggevedtekter for gate over Nøstedbekken i Drammen og i Lier 668
» 13. » om regulering av og byggevedtekter for Elverum Leir bygningskommune 669
» 13. » om at bygningsloven gjøres gjeldende for Sem .. 669
» 23. » om grensene for den nordre del av Herøya bygningsdistrikt i Eidanger 689

12. Ildsfarlige innretninger og gjenstander.

13. Kart- og oppmålingsvesen.

14. Næringsvesen.

a. Jordbruk.

Janr. 8. Forordn. om endring i regler for innførsel, tilvirkning og merkning av ost og mysost 9
» 13. » om fettinnholdet i fløte og ost 17
» 18. » om endring av § 18 i reglene om tilsetning av norsk smør i margarin 45
» 22. » om vedtekter for bruk av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Etnedal 52
» 22. » om vedtekter for bruk av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Røros landsogn 52
» 24. » om forlenging av de midlertidige lover om gjeldsordning for jordbrukere m. v. 56
» 29. » om forandringer i og tillegg til forskrifter for omsetning av høy 64
» 31. » om endring i utlånsreglene for Driftskredittkassen for mindre jordbrukere 74
» 31. » om at visse sopper blir å anse som farlige for planter m. v., samt om forbud mot innføring av visse levende planter m. v. 76
Febr. 1. » om vedtekter for bruk av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Lyngdal 81
» 5. » om endring i reglene om tilsetning av norsk smør i margarin 87
» 6. » om forbud mot utførsel av torv fra kystkommunene i Sør-Trøndelag fylke 88
» 13. » om vedtekter for bruk av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Lødingen 112
Mars 1. » om bruk av visse sprøytemidler 135
» 15. » om omsetning av engfrø 160
» 17. » om omsetningsavgift på mjølk i tida 1 mars 1941—28 februar 1942 161
» 22. » om visse midlertidige bestemmelser angående jordleieforhold 171
» 26. » om endring i forordning om arbeidsformidling .. 175
April 4. » om endringer i lov om ordning av visse jordspørsmål 211
» 8. » om boraks til jordbruket 217
» 23. » om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Fåberg 228
» 23. » om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Ølen 228
» 23. » om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Stangvik 228

1941				Side
April	23.	Forordn.	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Hevne	229
»	23.	»	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Røros bergstad	229
»	25.	»	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Rygge	238
»	28.	»	om endring i utlånsreglene for Driftskredittkassen for mindre jordbrukere	241
»	30.	»	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Nittedal	242
»	30.	»	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Søndeled	242
»	30.	»	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Malvik	243
Mai	8.	»	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Røyken	263
»	8.	»	om vedtekter for å nytta jordlovens § 55 mot innabygdsbuande i Skånevik	263
»	15.	»	om forbud mot behandling av planter med arsenholdige preparater under blomstringen	273
»	17.	»	om tvangsavståelse av hest i Buskerud fylke	279
»	21.	Midlert.	forordn. om panthaveres fortrinsrett for renter i jordbruks- eller skogbrukseiendom	284
»	27.	Forordn.	om arbeidshjelp til jord- og skogbruk	290
»	28.	»	om utjevningstilskudd til fjell- og gårdssmør	295
»	30.	»	om tilsetning av smør i margarin	301
Juni	27.	»	om avgift til statskassen på jord som brukes til dyrking av tobakk i terminen 1941—42	377
»	27.	»	om regler om familiestønad etter forordning om arbeidshjelp til jord- og skogbruk § 9, siste ledd	387
Juli	1.	»	om utjamningsavgift på konsummjølk i tida 1 juli 1941—30 juni 1942	398
»	1.	»	om omsetningsavgift på saueslakt for tida 1 juli 1941—30 juni 1942	399
»	7.	»	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Frogn	411
»	7.	»	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Østre Toten	411
»	10.	»	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Osen	421
»	14.	»	om omsetning og rasjonering av stråfôr	427
»	15.	»	om forlenging av de midlertidige lover om gjeldsordning for jordbrukere og fiskere	429
»	18.	»	om jordbrukstelling	438
»	24.	»	om rågjerder mot svartrust og kronrust	457
Aug.	20.	»	om omsetning, rasjonering og behandling m. v. av korn og erter fra og hos produsenter	486
Sept.	1.	»	om innsamling og avlevering av brukt selvbindergarn	511
»	8.	»	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Eidanger	517
»	8.	»	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Vestre Moland	517
»	10.	Rundskr.	om bestemmelser om vern av stråfôr- og kornavling mot brannstifting fra luften	519
»	12.	Forordn.	om endring i lov om landets kornforsyning	524
»	15.	»	om endring i jordlovens § 58	525

1941				Side
Sept.	27.	Forordn.	om nyordning av fylkenes landbruksadministrasjon og av styrene for fylkenes landbruks- og småbruksskoler	544
Oktbr.	6.	»	om tiltak til sikring av matpotetforsyningen m. v.	562
»	6.	»	om vedtekter for bruk av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Voss	563
»	24.	»	om endringer i forordning om arbeidshjelp til jord- og skogbruk	594
»		Kapiteltakster for 1941		604
Novbr.	10.	Forordn.	om bruk av piggtråd til gjerde i Romedal	612
»	12.	»	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Brekken	614
»	28.	»	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Solum	631
Desbr.	3.	»	om opphevelse av piggtrådvedtektene for Sør-Odal	633
»	6.	»	om behandling og omsetning av engfrø	634
»	18.	»	om kaustisk soda til jordbruket	678

b. Husdyr. Reinsdyrdrift.

Janr.	6.	Forordn.	om forbud mot å slippe graværer på beite i sambeitestrekninger i Vardø	4
»	8.	»	om kvalitetskontroll med platinarevskinn	6
»	9.	»	om slakting og omsetning av rein	11
»	13.	»	om omsetning av griser, hester, storfe, sauer og geiter og slakt av disse dyr, og kvalitetsklassifisering av gris, storfe og sau	14
»	13.	»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Ål	17
Febr.	12.	»	om avgifter for bruk av Drammen slaktehus	110
»	25.	»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Orkanger	128
»	28.	»	om tillegg til forordning om omsetningen av pelsdyrskinn	133
Mars	10.	»	om forbod mot å hamne med geit i skogmark i Askvold	144
»	10.	»	om forbod mot å hamne med geit i skogmark i Vevring	144
April	5.	»	om tvangsavståing av hester til bruk i Finnmark fylke	215
»	16.	»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Søndre Land	221
»	18.	»	om forbud mot å føre ut hester fra enkelte fylker	225
»	24.	»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Øvre Sandsvær	235
»	25.	»	om at bestemmelser i henhold til lov om smittsomme sjukdommer på bier settes ut av kraft for herredene Mysen, Eidsberg, Aremark, Berg og Idd samt Halden og herredene Rakkestad og Fet	237
Mai	15.	»	om omsetningsavgift på flesk	272
»	17.	»	om tvangsavståelse av hest i Buskerud fylke	279
»	17.	»	om sams sauesanking i en del av Kleive sogn i Bolsøy	281
»	21.	»	om at Lunde herred erklæres smittet av bipest	287
»	23.	»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Skaun	288
»	30.	»	om dispensasjon for Lom herad frå forbod mot å sleppa graverár og geitebukkar på beite i sambeitestrekning	302
»	31.	»	om innføring av offentlig kjøttkontroll i Voss	302
Juni	10.	»	om trikinose	338

1941				Side
Juni	12.	Forordn.	om utdødde bikuber	343
»	20.	»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Frosta	361
»	21.	»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Egge	361
»	24.	»	om omsetning av hester, storfe, griser, sauer og geiter og slakt av disse dyr, og kvalitetsklassifisering av storfe, gris og sau m. v.	366
»	25.	»	om dispensasjon for Vestre Gausdal fra forbudet mot å slippe graværer og geitebukker på beite i sambeitestrekning	372
»	28.	»	om endringer i bestemmelsene om forbud mot omsetning av ustemplet kjøtt og skinn av tamrein	388
»	30.	»	om opphevelse av lov om offentlig godkjente slakthus, offentlig kjøttkontroll m. v.	391
Juli	3.	»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Gjerdrum	402
»	15.	»	om sams sauesanking i Flesberg	429
»	16.	»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Beitstad	433
»	17.	»	om at det i 1941 uten hinder av forbodet i dyrevernlova på visse vilkår skal vera høve til å knavra griser	433
»	30.	»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Melhus	464
Aug.	18.	»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Budal	484
»	29.	»	om forbod mot å hamne med geit i skogmark i Sandeid	510
Sept.	9.	»	om heste- og kvegmarked på Stjørdalshalsen	518
»	23.	»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Flå	542
Oktbr.	22.	»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Strinda og Trondheim	594
Novbr.	1.	Rundskr.	om storfetuberkulosen. Erstatning ved nedslakting	606
»	15.	Forordn.	om regulering av omsetningen av pelsdyrskinn	617
Desbr.	15.	»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Nordre Høland	670
»	24.	»	om rasjonalisering av pelsdyralet	689

c. Skogvesen. Almenninger.

Janr.	13.	Forordn.	om forbod mot å lata vindfelte furutre m. v. liggja ubarka i skog m. v. i Alfoten sokn, Davik	17
»	15.	»	om ledelsen av skogbruket, virkeshusholdningen og jaktvesenet	18
»	24.	»	om utvidelse av og ny betegnelse for Nordmør tømmermålingsdistrikt	62
Febr.	1.	»	om regulering av tømmeromsetningen og bruken av enkelte tresorter i treforedlingsindustrien m. v. i driftsåret 1940—41	78
»	7.	»	om bruksregler for Stange bygdealmenning	107
»	14.	»	om bruksregler for Romedal bygdealmenning	113
»	17.	»	om bruksregler for Vik, Feios, Fjærland og Leikanger bygdealmenninger	116
Mars	10.	»	om forbod mot å hamne med geit i skogmark i Askvoll	144
»	10.	»	om forbod mot å hamne med geit i skogmark i Vevring	144
»	10.	»	om at all skog i Vik sokn av Gaular herad vert å rekna for vernskog	144
»	10.	»	om bruksregler for Horg østre bygdealmenning	144
»	14.	»	om at den i skogvernlovens § 34 omhandlede kulturavgift ikke blir å svare av ved som hogges i 1941	160
»	27.	Midlert.	forordn. om omsetning av ved på Vestlandet	179

1941				Side
April	4.	Forordn.	om rett for Trondheim kommune til å selge og tinge bort tømmer etter egen hogst og trær på rot fra kommunens skoger i Bymarka	215
»	25.	»	om oreved	236
Mai	2.	»	om forbud mot utførsel av ved fra Vest-Agder fylke	244
»	2.	»	om skogoppsynet	245
»	3.	»	om opprettelse av et sentralkontor for skogbruk og virkeshusholdning	256
»	9.	»	om opprettelse, overtagelse og utvidelse av bedrifter innen skogbruk og virkeshusholdning	264
»	13.	»	om tillegg til midlertidig forordning om omsetning av ved på Vestlandet	265
»	16.	»	om rasjonering av trelast av gran og furu	277
»	21.	Midlert.	forordn. om panthaveres fortrinsrett for renter i jordbruks- eller skogbrukseiendom	284
»	26.	Forordn.	om tillegg til forskrifter om kommunale forsyningsnemnders adgang til å nekte utførsel av ved fra kommunene og beslaglegge vedpartier som allerede er solgt	290
»	27.	»	om arbeidshjelp til jord- og skogbruk	290
»	29.	»	om husvær for arbeidere under skogsarbeid og fløtning	297
Juni	11.	»	om avgift til staten av kjøpe- og brukstillatelser for trelast av gran og furu	342
»	26.	»	om industrielle bedrifters bruk av innenlandsk brensel og om omsetning av innenlandsk brensel til industrielle bedrifter	372
»	27.	»	om regler om familiestønad etter forordning om arbeidshjelp til jord- og skogbruk § 9, siste ledd	387
»	27.	»	om at det opprettes et direktorat for skogbruk, virkeshusholdning og jaktvesen	388
Juli	5.	»	om transport av ved	403
»	16.	»	om vernskog i Nissedal	433
»	16.	»	om vernskog i Hustad	433
»	26.	»	om bruk av fast brensel til oppvarmning av hus m. v.	458
»	29.	»	om plukningstiden for ville bær	461
»	30.	»	om omsetning av skogsbær	463
»	31.	»	om grenser for vernskogen i Årdal, Sogn og Fjordane fylke	467
Aug.	2.	»	om endring i forordning om rasjonering av trelast av gran og furu	468
»	18.	»	om at kommuner inntil videre skal ha rett til å selge og tinge bort tømmer etter egen hogst og trær på rot fra sine skoger	484
»	19.	»	om Sør-Trøndelag tømmermålingsdistrikts områder	485
»	19.	»	om Møre og Romsdal tømmermålingsdistrikters områder	486
»	26.	»	om omsetning m. v. av tømmer m. v.	504
Sept.	5.	»	om forandring i lov om tømmermåling m. v.	517
Oktbr.	15.	»	om omsetning av ved og brenntorv og om plikt til av avstå ved og brenntorv	576
»	24.	»	om endringer i forordning om arbeidshjelp til jord- og skogbruk	594
Novbr.	26.	»	om vernskog i Salangen	627

d. Utskifting.

Febr.	13.	Forordn.	om endring av lov om utskiftning m. v.	110

Side

e. Jakt og fangst.

Janr. 15. Forordn. om ledelsen av skogbruket, virkeshusholdningen og jaktvesenet ... 18
» 30. » om tillatelse til å bruke gift til fangst av rovdyr i Sør-Odal og Grue ... 73
Febr. 21. » om tillatelse til å bruke gift til fangst av rovdyr i Nittedal ... 118
Mars 14. » om tillatelse til å bruke gift til fangst av rovdyr i Våler, Hedmark fylke ... 160
» 20. » om tillatelse til å bruke gift til fangst av rovdyr i Hegra og Skatval ... 167
April 1. » om jakt og fangst av alker, lomvier, teist, lundefugl, skarver, terner, fiskeender og gaul i Nordland, Troms og Finnmark fylker ... 195
» 4. » om jakt på rugde, tiur og orrhane våren 1941 ... 212
» 4. » om forbud mot å benytte fosformos til utryddelse av kråker ... 213
» 16. » om tillegg til § 2, tredje ledd, i lov om fangst av hval 220
Mai 8. » om jakt på gås i Finnmark fylke ... 263
» 13. » om tillatelse til å bruke gift til fangst av rovdyr i Vinger ... 266
» 26. » om løyve til å bruka gift til fangst av rovdyr i Møre og Romsdal fylke ... 290
» 29. » om forlengelse av jakttiden for tiur og orrhane i visse fylker ... 296
Juni 27. » om at det opprettes et direktorat for skogbruk, virkeshusholdning og jaktvesen ... 388
Juli 3. » om at bestemmelsen om helligdagsfreding i lov om fangst av hval inntil videre ikke skal gjelde 402
Aug. 14. » om jakten i tidsrommet 1 august 1941 til 31 mars 1942 ... 481
» 16. » om tillegg til § 2 i lov om fangst av hval ... 483

f. Fiskeri.

Janr. 6. Forordn. om merking av garnblåser og lignende vak under vinterfisket ... 4
» 17. » om ikraftsettelse av Lofotoppsynet ... 29
» 18. » om endring i § 48, 1 ledd, i lov angående saltvannsfisket i Finnmarken ... 29
» 18. » om endring i § 2, 2 ledd, i lov om fiske med bunnslepenot (trål) ... 29
» 24. » om forlenging av de midlertidige lover om gjeldsordning for jordbrukere og fiskere ... 56
» 24. » om tillegg til resolusjon om krigsforsikring for fiskerflåten ... 62
» 31. » om fiskeregler for Vardal ... 76
Febr. 3. » om fredningstid for sjøaure i Namdal ... 85
» 6. » om forbud mot henging av torsk i Nordland, Troms og Finnmark ... 89
» 10. » om midlertidig tillegg til lov angående skreifiskeriene i Lofoten ... 108
» 24. » om omsetning av saltet storsild og vårsild ... 122
» 24. » om forskrifter om iverksettelse av forordning om omsetning av saltet storsild og vårsild ... 124
» 24. » om fiskeregler for Gudmundsbekken i Ullensaker og Eidsvoll ... 126
» 24. » om laks- og sjøaurefisket i Søgneelva i Søgne og Greipstad ... 126

1941				Side
Febr.	24.	Forordn.	om fiskereglar for nokre vatn og elvar i Ullensvang statsalmenning	126
»	24.	»	om sjøaurefisket i ymse strok av Sogn og Fjordane fylke	126
»	24.	»	om fiskeregler for Trondenes	126
»	25.	»	om leveringsplikt for klippfisk av 1940 års produksjon	126
»	25.	»	om supplerende bestemmelser til forordning om leveringsplikt for klippfisk av 1940 års produksjon	127
»	25.	»	om laks- og sjøaurefisket m. v. i Langfjordelva i Gamvik	128
»	25.	»	om laks- og sjøaurefisket m. v. i Vesterelva i Sylte-fjord, Vardø fiskeridistrikt	128
»	27.	»	om forandring av forskriftene for behandling, tilvirking og transport av fisk og fiskeprodukter	131
»	27.	»	om midlertidige tillegg til §§ 26 og 27 i instruksen for kontroll og vraking av saltet sild	132
»	27.	»	om midlertidig tillegg til instruksen for kontroll og vraking av saltet sild	132
Mars	4.	»	om fiskeregler for innlandsfisket i Evenes	136
»	4.	»	om fiskeregler for innlandsfisket i Skånland	136
»	5.	»	om laks- og sjøaurefisket i 7 sjøaureelvar i Kvinnherad	139
»	5.	»	om fiskeregler for innlandsfisket i Astafjord	139
»	17.	»	om eksporten av saltet storsild og vårsild i sesongen 1941	163
»	22.	»	om fisket i Spildraelv i Meløy	172
»	24.	»	om den ukentlige fredningstid som er fastsatt i § 20 i lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v.	174
April	3.	»	om omsetning av råfisk (sild)	200
»	4.	»	om drivgarn- og settegarnfisket i Drammensfjordens indre del, Buskerud fiskeridistrikt, Buskerud fylke	215
»	9.	»	om midlertidig forbud mot å henge torsk, sei og hyse	219
»	17.	»	om at Lofotoppsynet heves	224
»	18.	»	om omsetning av saltfisk og tilvirking av klippfisk	224
»	21.	»	om fiske med bundne reidskap i Dalevågen i Bruvik	227
»	29.	»	om fiskereglar for innlandsfisket i Surnadal	241
»	29.	»	om fiskereglar for Djupvatnet og Ringefjellvatnet i Vanylven	241
Mai	23.	»	om tillegg til lov om sild- og brislingfiskeriene	287
»	23.	»	om tillegg til forordning om regulering av omsetningen av visse sorter fiskelever og av produksjonen og omsetningen av medisintran	288
»	26.	»	om ikraftsettelse av forbud mot bruk av kastenot og drivgarn til fangst av laks og sjøaure i Namsen og Sandøla elver i Namdal fiskeridistrikt	290
Juni	5.	»	om tillatelse til laks- og sjøaurefiske med stang i Hagneselva og Svartåen i Hedrum	308
»	12.	»	om omsetning av levende sei	342
»	18.	»	om omsetning av fiskeguano	355
»	19.	»	om omsetning og utførsel av sild og lodde	357
»	19.	»	om salting av sild	357
Juli	3.	»	om midlertidige endringer i fiskeregler for Hol, Buskerud fylke	402
»	7.	»	om forandring av kongelig resolusjon og instruks om kontroll og vraking av saltet sild	407

1941				Side
Juli	10.	Forordn.	om forandring i lov om forbud mot bruk av sprengstoff til fangst av saltvannsfisk	419
»	11.	»	om endring i midlertidig lov om fredning av saltvannsfisk	421
»	15.	»	om forlenging av de midlertidige lover om gjeldsordning for jordbrukere og fiskere	429
»	18.	»	om fredning av kastevåger m. v. mot bruk av snurpenot	438
»	21.	»	om endringer i forskrifter om rasjonering av mineraloljer til fiske og fangst	443
»	24.	»	om fiske med snurrevad (flyndrenot og rundfisknot) i Oslofjorden	457
»	26.	»	om endring i lov om vrakning av klippfisk og saltfisk	458
»	30.	»	om saltning av fetsild	464
Aug.	11.	»	om at fiskesamvirkelag skal være unntatt fra bestemmelsene i §§ 1 og 2 i lov om opplegging av reservefond m. v. i selskaper	477
»	25.	»	om omsetning av saltet sild, unntatt storsild, vårsild og islandssild	502
»	29.	»	om at fiskereglene for Lunner fortsatt skal gjelde	510
»	29.	»	om fiskeregler for Kvenvær	510
Sept.	26.	»	om forbud mot fiske i Seimsfossen, Kvinnherad	543
Oktbr.	8.	»	om salting av sild	566
»	8.	»	om fiskeregler for Vinger og sjøen Møkeren i Brandval	566
»	8.	»	om fiskeregler for Selbu	566
»	9.	»	om fiskeregler for Ålen	567
»	10.	»	om reketrålens bruk og dimensjoner	569
»	21.	»	om fiskeregler for Berlevåg	593
»	23.	»	om fiskereglar for Øyer	594
»	24.	»	om tillegg til forordning om salting av sild	594
»	24.	»	om forbud mot bortfrakting m. v. av fiskefartøyer i visse tilfelle	595
Novbr.	24.	»	om fiskeregler for Os, Hedmark fylke	624
»	24.	»	om fiskereglar for strekningen Hølsauget—Losna av Lågen i Fåberg og Øyer	625
»	24.	»	om fiskeregler for Røros landsogn	625
»	24.	»	om fiskeregler for Verdal	625
»	25.	»	om fiskeregler for Ringebu	625
Desbr.	9.	»	om midlertidig opphevelse av forbudet mot å fiske på søn- og helligdager under sild- og brislingfiskeriene	656
»	10.	»	om dispensasjon fra forbudet mot å fiske med snurpenot om natten under vintersildfiskeriene	658
»	10.	»	om forbud mot snurpenotfiske på særlige viktige kastevåger m. v. under vintersildfiskeriene	659
»	18.	»	om omsetning av råfisk	676
»	20.	»	om konsesjon for ervervelse av eiendomsrett til fiskefartøyer	681
»	20.	»	om omsetning og avståelse av klippfisk	682
»	20.	»	om salting av sild	683
»	22.	»	om midlertidig tillegg til lov angående skrefiskeriene i Lofoten	687
»	22.	»	om bruk av avfall og innmat av fisk og sild og om omsetning av næringsmidler og fôrstoffer fremstilt av slike produkter	688
»	22.	»	om endring i midlertidig lov om utførsel av vintersild	689

g. Bergverk. Fabrikker.

				Side
Janr.	7.	Forordn.	om forandringer i Administrasjonsrådets forskrifter om fremstilling, omsetning og bruk av metaller	5
»	8.	»	om endring i regler for innførsel, tilvirking og merking av ost og mysost	9
»	15.	»	om endringer i lov om margarin og margarinost	19
»	18.	»	om forandring i reglene for bruk av smør-fellesmerket «Norsk firkløver»	44
»	18.	»	om endring av § 18 i reglene om tilsetning av norsk smør i margarin	45
»	22.	»	om oppsamling, bearbeiding og bruk av brukt smøreolje og transformatorolje	52
»	30.	»	om utnytting av bein	71
Febr.	1.	»	om regulering av tømmeromsetningen og bruken av enkelte tresorter i treforedlingsindustrien m. v. i driftsåret 1940—41	78
»	1.	»	om opprettelse av Norges tekstilstyre	80
»	5.	»	om endring i reglene om tilsetning av norsk smør i margarin	87
»	14.	»	om forandringer i forskrifter om bruk av gummi, regenerat og gummiavfall og om fabrikasjon av gummivarer	113
»	22.	»	om regulering av omsetningen av visse sorter fiskelever og av produksjonen og omsetningen av medisintran	118
Mars	1.	»	om fremstilling av produkter med jern og stål	135
»	6.	»	om forandring i Adminisrasjonsrådets forskrifter for lærindustrien	142
»	13.	»	om salg av lær og skinn	153
»	19.	»	om regulering av tilvirking og omsetning av potetmjøl	165
»	22.	»	om opphevelse av margarinavgiften	171
»	27.	»	om opprettelse av Norges lærstyre	180
»	31.	»	om brukte filter og filtavfall	182
April	1.	»	om drivremmer	191
»	4.	»	om forbud mot salg av nybakt brød og mot grisling av brød	213
»	8.	»	om endringer i bestemmelsene om tilvirking, innførsel, omsetning og merking av skotøy	217
»	18.	»	om levering av jern og stål og produkter av jern og stål til tysk forbruk og til norsk sivilt forbruk	225
»	26.	»	om forbud mot bruk av forskjellige kjemiske produkter	238
»	28.	»	om 1 og 17 mai 1941 som virkedager	241
Mai	1.	»	om endring i forordn. om opprettelse av Norges tekstilstyre	243
»	3.	»	om opprettelse av et sentralkontor for skogbruk og virkeshusholdning	256
»	9.	»	om opprettelse, overtagelse og utvidelse av bedrifter innen skogbruk og virkeshusholdning	264
»	15.	»	om forbud mot bruk av metaller	273
»	21.	»	om forbruk og omsetning av kjemiske produkter	284
»	27.	»	om salg m. v. av gummivarer	294
»	29.	»	om forandring i forordning om levering av jern og stål og produkter av jern og stål til tysk forbruk og til norsk sivilt forbruk	296
»	30.	»	om tilsetning av smør i margarin	301

				Side
Juni	6.	Forordn.	om endringer i forskriftene om kaffe og te samt erstatningsmidler for disse vareslag	331
»	7.	»	om bestrykningsmidler og kitt	332
»	7.	»	om endring i forordning om opprettelse av Norges lærstyre	334
»	9.	»	om omsetning og behandling m. v. av kjøtt og spekk av kval	336
»	26.	»	om industrielle bedrifters bruk av innenlandsk brensel og om omsetning av innenlandsk brensel til industrielle bedrifter	372
Juli	9.	»	om endring i forordning om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør	415
»	9.	»	om forskrifter om gjennomføring av midlertidig forordning om arbeidshjelp til særlig samfunnsviktige arbeidsoppgaver	418
»	15.	»	om anvendelse av fiskeguano og om omsetning av fiskemel fra produsent	429
»	30.	»	om fremstilling, rasjonering og omsetning av fosforsyregjødsel	464
Aug.	7.	»	om luftverntiltak ved bedrifter som driver sin virksomhet i leiete lokaler	473
»	7.	»	om endringer i forskrifter om omsetning av norsk ull og om framstilling av produkter av ull, bomull og cellull	474
»	8.	»	om konserveringsbedrifter for frukt, bær og grønnsaker	475
»	11.	»	om at fiskesamvirkelag skal være unntatt fra bestemmelsene i §§ 1 og 2 i lov om oppbygning av reservefond m. v. i selskaper	477
»	12.	»	om sjødyroljer	479
»	13.	»	om opphevelse av forskrifter om bruk av hamp, manilla, sisal, jute, kokos og lignende fibermaterialer og sekker og strie av disse materialer	480
»	18.	»	om forlenget gyldighet av midlertidig lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild	484
»	21.	»	om bedriftsvern i livsviktige bedrifter	487
»	29.	»	om plikt til å opparbeide arbeidstid som går tapt under flyalarm	509
Oktbr.	9.	»	om avfallsmetaller	566
»	9.	Rundskr.	om legeattester til arbeidere ved livsviktige bedrifter	567
»	24.	Forordn.	om avgift på skinn til pelsvarer	596
»	24.	»	om regler om beregning og oppkrevning av avgiften på skinn til pelsvarer	597
Novbr.	6.	»	om produksjon, omsetning og rasjonering av ost	609
»	8.	»	om endring i forordning om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v.	611
»	15.	»	om omsetning og rasjonering av spisesjokolade	618
»	25.	»	om endring i forordning om framstilling av fôrblandinger	625
Desbr.	12.	»	om omsetning og bruk av huder og skinn	664
»	15.	»	om metall-avfallsmaterialer og metallresidier	669
»	16.	»	om konsepsjonshindrende midler m. v.	670
»	18.	»	om fastsetting av lønns- og arbeidsvilkår og om driftsstans m. v.	673
»	22.	»	om bruk av avfall og innmat av fisk og sild og om omsetning av næringsmidler og fôrstoffer fremstilt av slike produkter	688

h. Håndverk.

Febr. 20. Forordn. om tillegg til lukningsvedtekten for barber- og frisérforretninger i Aker ... 118
April 4. » om forbud mot salg av nybakt brød og mot grisling av brød ... 213
» 28. » om 1 og 17 mai som virkedager ... 241
Mai 24. » om endringer i forskriftene for reinhold m. v. i dame- og herrefrisersalonger i Haugesund ... 288
Juli 5. » om vedtekt for barber- og friserforretninger i Lillestrøm ... 405
Oktbr. 28. » om at lov om håndverksnæring skal gjelde i Rjukan sogn i Tinn ... 602
Novbr. 19. » om en tilføyelse til bestemmelsene om bevilling til å utføre rørleggerarbeider i Oslo ... 619
Desbr. 11. » om midlertidig innstilling av svenneprøver i bakerfaget og pølsemakerfaget ... 664

i. Handel.

Janr. 7. Forordn. om forandringer i Administrasjonsrådets forskrifter om fremstilling, omsetning og bruk av metaller 5
» 8. » om endring i regler for innførsel, tilvirkning og merkning av ost og mysost ... 9
» 9. » om forbud mot salg av tamponger til bruk under menstruasjon ... 12
» 9. » om salg fra portrom m. v. i Rjukan ... 12
» 10. Rundskr. om varebytte- og betalingsordning mellom Norge og Bulgaria ... 14
» 13. Forordn. om omsetning av griser, hester, storfe, sauer og geiter og slakt av disse dyr, og kvalitetsklassifisering av gris, storfe og sau ... 14
» 13. » om fettinnholdet i fløte og ost ... 17
» 13. » om endring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Lillestrøm ... 17
» 15. » om endringer i lov om margarin og margarinost .. 19
» 15. » om tillegg til forordning om minstepriser på rotvekst- og hagefrø ... 27
» 18. » om forandring i reglene for bruk av smørfellesmerket «Norsk fjirkløver» ... 44
» 18. » om endring i reglene om tilsetning av norsk smør i margarin ... 45
» 20. » om omsetning av fisk fra bil ... 45
» 20. » om forandring i bestemmelsene om rasjonering av smør ... 46
» 20. » om forandring i forskriftene om salg og bruk av petroleum ... 47
» 22. » om kork ... 50
» 22. » om vedtekt om salgstider for handel fra offentlige steder, portrom m. v. i Sandefjord ... 52
» 24. » om forandringer i forskriftene om rasjonering av kaffe og te ... 62
» 29. » om brigde i stengingsvedtekta for utsalsstader i Austrheim ... 64
» 29. » om ny stengingsvedtekt for utsalsstader i Sund .. 64
» 29. » om forandringer i og tillegg til forskrifter for omsetning av høy ... 64
» 30. » om utnytting av bein ... 71

1941				Side
Janr.	31.	Forordn.	om forandringer i bestemmelsene om rasjonering, omsetning og forbruk av importert fast brensel ..	77
Febr.	1.	»	om regulering av tømmeromsetningen og bruken av enkelte tresorter i treforedlingsindustrien m. v. i driftsåret 1940—41	78
»	1.	»	om opprettelse av Norges tekstilstyre	80
»	3.	»	om brigde i stengingsvedtekta for utsalsstader i Landås	85
»	5.	»	om endring i reglene om tilsetning av norsk smør i margarin	87
»	6.	»	om forandring i og tillegg til forskrifter om rasjonering av gummiringer til bruk for motorkjøretøyer, dekk og slanger	87
»	6.	»	om forbud mot utførsel av torv fra kystkommunene i Sør-Trøndelag fylke	88
»	7.	»	om forbud mot omsetning og bruk av bygningsmaterialer og bygningsartikler	105
»	7.	»	om forbud mot salg fra automat i Hamar	107
»	12.	»	om kulltjære, asfalt og andre bituminøse stoffer ..	109
»	15.	»	om midlertidige endringer i plakat om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer	114
»	20.	»	om levering av gummiavfall	117
»	20.	»	om midlertidig tillegg til § 1 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Aker	118
»	21.	»	om forandringer i forskrifter om rasjonering og omsetning av mel, brød m. v.	118
»	22.	»	om regulering av omsetningen av visse sorter fiskelever og av produksjonen og omsetningen av medisintran	118
»	24.	»	om omsetning av saltet storsild og vårsild	122
»	24.	»	om forskrifter om iverksettelse av forordning om omsetning av saltet storsild og vårsild	124
»	25.	»	om leveringsplikt for klippfisk av 1940 års produksjon	126
»	25.	»	om supplerende bestemmelser til forordning om leveringsplikt for klippfisk av 1940 års produksjon	127
»	27.	»	om forandring av forskriftene for behandling, tilvirking og transport av fisk og fiskeprodukter ..	131
»	27.	»	om midlertidige tillegg til §§ 26 og 27 i instruksen for kontroll og vraking av saltet sild	132
»	27.	»	om midlertidig tillegg til instruksen for kontroll og vraking av saltet sild	132
»	28.	»	om tillegg til forordningen om omsetningen av pelsdyrskinn	133
»	28.	»	om rasjonering og omsetning av mel-, brød- og grynvarer m. v.	134
Mars	7.	»	om opphevelse av torgregler for Gjøvik	139
»	8.	»	om salg av skotøy til forhandler	140
»	8.	»	om forandring i Administrasjonsrådets forskrifter for lærindustrien	142
»	8.	»	om endring i § 1 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Eidskog	143
»	12.	»	om salg av gassgeneratorer på avbetaling	151
»	13.	»	om salg av lær og skinn m. v.	153
»	15.	»	om omsetning av engfrø	160
»	17.	»	om eksporten av saltet storsild og vårsild i sesongen 1941	163

1941			Side
Mars	18.	Forordn. om forandring i bestemmelsene om rasjonering av smør	164
»	18.	» om endring av lukningsvedtekta for utsalgssteder i Gimsøy	164
»	19.	» om regulering av tilvirking og omsetning av potetmjøl	165
»	20.	Rundskr. om varebytte- og betalingsordning mellom Norge og Ungarn	167
»	27.	Midlert. forordn. om omsetning av ved på Vestlandet	179
»	27.	Forordn. om opprettelse av Norges lærstyre	180
»	31.	» om brukte filter og filtavfall	182
April	1.	» om drivremmer	191
»	1.	» om omsetning og bruk av glyserin, mineralvoks, bivoks og plantevoks	193
»	1.	» om tillegg til bestemmelsene om rasjonering, omsetning og forbruk av importert fast brensel	199
»	3.	» om forbud mot omsetning av visse slags glass som kan være helseskadelig	199
»	3.	» om endring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Vang	200
»	3.	» om omsetning av råfisk (sild)	200
»	4.	» om forbud mot salg av nybakt brød og mot grisling av brød	213
»	4.	» om rasjonering og omsetning av sirup	214
»	4.	» om rett for Trondheim kommune til å selge og tinge bort tømmer etter egen hogst og trær på rot fra kommunens skoger i Bymarka	215
»	7.	» om rasjonering og omsetning av kraftfôr	217
»	8.	» om boraks til jordbruket	217
»	8.	» om endringer i bestemmelser om tilvirking, innførsel, omsetning og merking av skotøy	217
»	9.	» om forandringer i rasjoneringsforskriftene for kaffe og te m. v.	219
»	15.	» om vedtekt om særlege åpnings- og stengingstider for bevertningsstader i Åsen	220
»	18.	» om omsetning av saltfisk og tilvirking av klippfisk	224
»	18.	» om forbud mot å føre ut hester fra enkelte fylker	225
»	18.	» om levering av jern og stål og produkter av jern og stål til tysk forbruk og til norsk sivilt forbruk	225
»	21.	» om endring i § 1 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Aurdal	227
»	22.	» om omsetningssentral for generatorbrensel	227
»	24.	» om vedtekt om stengingstid for utsalsstader i Etnedal	234
»	24.	» om forbud mot å tilvirke, omsette og/eller utføre makrell som ilandbringes på kyststrekningen Svenskegrensen—Stadt	234
»	24.	» om endringer i vedtekten for handel med brukte og kasserte gjenstander for Oslo	235
»	24.	» om vedtekt om salg fra automat i Hønefoss	235
»	25.	» om oreved	236
»	26.	» om forbud mot bruk av forskjellige kjemiske produkter	238
»	26.	» om rasjonering og omsetning av sukker	240
»	28.	» om 1 og 17 mai 1941 som virkedager	241
Mai	1.	» om endring i forordning om opprettelse av Norges tekstilstyre	243
»	2.	» om forbud mot utførsel av ved fra Vest-Agder fylke	244

Side

Mai 3. Forordn. om forandringer i forskrifter om rasjonering av gummidekk og gummislanger til tråsykler 260
» 3. » om forandring av tilleggsbestemmelser til forskriftene om rasjonering av gummiringer til bruk for kjøretøyer, dekk og slanger 260
» 13. » om tillegg til midlertidig forordning om omsetning av ved på Vestlandet 265
» 15. » om omsetningsavgift på flesk 272
» 15. » om forbud mot behandling av planter med arsenholdige preparater under blomstringen 273
» 15. » om forbud mot bruk av metaller 273
» 16. » om rasjonering av trelast av gran og furu 277
» 21. » om forbruk og omsetning av kjemiske produkter 284
» 23. » om tillegg til forordning om regulering av omsetningen av visse sorter fiskelever og av produksjonen og omsetningen av medisintran 288
» 23. » om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Rødenes .. 288
» 26. » om tillegg til forskrifter om kommunale forsyningsnemnders adgang til å nekte utførsel av ved fra kommunene og beslaglegge vedpartier som allerede er solgt 290
» 27. » om salg m. v. av gummivarer 294
» 27. » om opphevelse av importregulering for traktorer 295
» 29. » om forandring i forordning om levering av jern og stål og produkter av jern og stål til tysk forbruk og til norsk sivilt forbruk 296
» 30. » om tilsetning av smør i margarin 301
Juni 6. » om endringer i forskriftene om kaffe og te samt erstatningsmidler for disse vareslag 331
» 7. » om bestrykningsmidler og kitt 332
» 7. » om endring i forordning om opprettelse av Norges lærstyre 334
» 9. » om omsetning og behandling m. v. av kjøtt og spekk av kval 336
» 10. » om plikt til å avstå kaffe og te til utjevning av beholdninger 337
» 10. » om trikinose 338
» 12. » om omsetning av levende sei 342
» 19. » om omsetning av fiskeguano 355
» 19. » om rasjonering og omsetning av sykler og sykkelgummi m. v. 356
» 19. » om omsetning og utførsel av sild og lodde 357
» 19. » om salting av sild 357
» 24. » om omsetning av hester, storfe, griser, sauer og geiter og slakt av disse dyr, og kvalitetsklassifisering av storfe, gris og sau m. v. 366
» 24. » om avståing av private beholdninger av gummiringer 370
» 25. » om midlertidig omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1941 372
» 26. » om industrielle bedrifters bruk av innenlandsk brensel og om omsetning av innenlandsk brensel til industrielle bedrifter 372
» 27. » om omsetningsavgift til statskassen på sjokolade- og sukkervarer fra 1 juli 1941 374
» 27. » om omsetningsavgift til statskassen på kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer, på innenlands tilvirket fruktvin og på kullsyre fra 1 juli 1941 375

1941				Side
Juni	28.	Forordn.	om endringer i bestemmelsene om forbud mot omsetning av ustemplet kjøtt og skinn av tamrein	388
»	28.	»	om omsetningsavgift til statskassen på visse varer fra 1 juli 1941	388
»	28.	»	om stempelavgift til statskassen på tobakkvarer fra 1 juli 1941	389
»	30.	»	om opphevelse av lov om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v.	391
Juli	7.	»	om forandring av kongelig resolusjon og instruks (forskrifter) om kontroll og vraking av saltet sild	407
»	14.	»	om omsetning og rasjonering av stråfôr	427
»	15.	»	om anvendelse av fiskeguano og om omsetning av fiskemel fra produsent	429
»	21.	»	om forbud mot overdragelse av motorvogner som ikke tidligere har vært registrert	442
»	22.	»	om omsetningsavgift på storfeslakt	444
»	22.	»	om regulering av melkeomsetningen	445
»	23.	»	om Norges elektriske materiellkontroll. Omsetningsgebyrer	456
»	25.	»	om brigde i § 1 i stengingsvedtekta for utsalsstader i Hordabø	458
»	30.	»	om omsetning av skogsbær	463
»	30.	»	om fremstilling, rasjonering og omsetning av fosforsyregjødsel	464
Aug.	1.	»	om endring av lukningsvedtekten for utsalgssteder i Nes i Akershus	468
»	2.	»	om endring i forordning om rasjonering av trelast av gran og furu	468
»	2.	»	om omsetningsavgift	468
»	6.	»	om omsetning av egg av norsk produksjon	471
»	7.	»	om endringer i forskrifter om omsetning av norsk ull og om framstilling av produkter av ull, bomull og cellull	474
»	11.	»	om at fiskesamvirkelag skal være unntatt fra bestemmelsene i §§ 1 og 2 i lov om opplegging av reservefond m. v. i selskaper	477
»	12.	»	om omsetning og bruk av melk	478
»	12.	»	om sjødyroljer	479
»	13.	»	om opphevelse av forskrifter om bruk av hamp, manilla, sisal, jute, kokos og lignende fibermaterialer og sekker og strie av disse materialer	480
»	14.	»	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Nord-Frøya	483
»	15.	»	om stengingstid for utsalsstader i Vats	483
»	15.	»	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Tana	483
»	18.	»	om at kommuner inntil videre skal ha rett til å selge og tinge bort tømmer etter egen hogst og trær på rot fra sine skoger	484
»	20.	»	om omsetning, rasjonering og behandling m. v. av korn og erter fra og hos produsenter	486
»	25.	»	om omsetning av saltet sild, unntatt storsild, vårsild og islandssild	502
»	25.	»	om vedtekt for salg fra offentlig sted og fra portrom m. v. i Laksevåg	503
»	25.	»	om vedtekt for handel med brukte og kasserte ting i Laksevåg	503
»	26.	»	om omsetning m. v. av tømmer m. v.	504
»	27.	»	om endring i forordning om omsetning og behandling m. v. av kjøtt og spekk av kval	505

1941 Side

Sept. 1. Forordn. om innsamling og avlevering av brukt selvbindergarn ... 511
» 3. » om omsetning av norsk frukt ... 513
» 9. » om heste- og kvegmarked på Stjørdalshalsen ... 518
» 10. » om endring i lov om handelsnæring ... 518
» 15. » om omsetning og avståelse av tørrfisk ... 525
» 18. » om slakting og omsetning av rein og om bruk og omsetning av kjøtt av rein, elg og hjort ... 531
» 23. » om endring i aksjelovene ... 538
» 24. » om endring i forordning om salg av skotøy til forhandler ... 542
» 29. » om importregulering for te- og kaffeerstatninger (samtykkekontroll av tollvesenet) ... 547
Oktbr. 6. » om tiltak til sikring av matpotetforsyningen m. v. 562
» 9. » om avfallsmetaller ... 566
» 15. » om omsetning av ved og brenntorv og om plikt til å avstå ved og brenntorv ... 576
» 15. » om brigde i stengingsvedtekta for utsalsstader i Hjartdal ... 577
» 15. » om ny vedtekt om stengingstid for utsalsstader i Hyllestad ... 577
» 18. » om beregning og oppkreving av omsetningsavgift 583
» 24. » om avgift på skinn til pelsvarer ... 596
» 24. » om regler om beregning og oppkreving av avgiften på skinn til pelsvarer ... 597
» 30. » om regler for innførsel av oppdelt kjøtt i Porsgrunn 604
» 30. » om at slakt i Egersund skal undersøkes av kommunal kontrollør ... 604
Novbr. 6. » om produksjon, omsetning og rasjonering av ost .. 609
» 6. » om endring i plakat om handel med gifter, apotekvarer m. v. ... 610
» 8. » om endring i forordning om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. ... 611
» 12. » om forandring i bestemmelser om rasjonering av smør m. v. ... 612
» 15. » om tiltak til regulering av omsetningen av pelsdyrskinn ... 617
» 15. » om omsetning og rasjonering av spisesjokolade .. 618
» 22. Midlert. forordn. om forbud mot sesongsalg m. v. av rasjonerte varer ... 623
» 26. Forordn. om forbud mot overdragelse og omregistrering av motorvogner som tidligere har vært registrert 626
Desbr. 6. » om behandling og omsetning av engfrø ... 634
» 11. » om endring i forordning om salg av lær og skinn m. v. ... 662
» 12. » om omsetning og bruk av huder og skinn ... 664
» 15. » om metall-avfallsmaterialer og metallresidier 669
» 16. » om konsepsjonshindrende midler m. v. ... 670
» 18. » om omsetning av råfisk ... 676
» 18. » om kaustisk soda til jordbruket ... 678
» 20. » om omsetning og avståelse av klippfisk ... 682
» 22. » om bruk av avfall og innmat av fisk og sild og om omsetning av næringsmidler og fôrstoffer fremstilt av slike produkter ... 688
» 22. » om endring i midlertidig lov om utførsel av vintersild ... 689
» 23. » om vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Balsfjord ... 689

j. Brennevin, vin, øl m. v., bevertninger, herberger m. v.

				Side
Janr.	3.	Forordn.	om rasjonering av brennevin og vin	2
»	8.	»	om åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Horten	9
»	29.	»	om midlertidig tillegg til lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl	64
»	29.	»	om løyvetvang for herbyrge- og beverternæringa i Bud	64
»	30.	»	om utnytting av bein	7
Febr.	15.	»	om tillegg til forordningen om rasjonering av brennevin og vin	114
»	24.	»	om kontroll med gjester i herberger og passasjerer på skip i norsk kystfart	121
»	26.	Rundskr.	om forordningen om kontroll med gjester i herberger og passasjerer på skip i norsk kystfart	129
Mars	21.	Forordn.	om vedtekt om særskilt lukningstid for bevertningssteder i Ålesund	169
»	22.	»	om endringer i lov om Aksjeselskapet Vinmonopolet	169
Mai	17.	»	om særlege åpnings- og stengingstider for bevertningsstader i Åsane	280
»	20.	»	om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Leinstrand	282
»	23.	»	om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirking av drikkebrennevin	287
»	23.	»	om bevillingstvang for den som gjør seg næring av å drive herberge m. v. i Aurskog	288
Juni	20.	»	om forandring i lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl	758
»	27.	»	om avgift til statskassen av brennevinstilvirkingen og av mais, durra eller rug som brukes til tilvirking av brennevin, av etyllettertilvirkingen og av øltilvirkingen fra 1 juli 1941	373
»	27.	»	om omsetningsavgift til statskassen på brennevin fra 1 juli 1941	376
»	27.	»	om avgift til statskassen av skjenking på bevertningssteder av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl med over 2½ volumprosent alkohol i budsjett-terminen 1941—42	379
Juli	3.	»	om tillegg til avgiftssatsen og refusjonssatsene for brennevin fra 1 juli 1941	403
»	3.	»	om bevillingstvang for herberge og beverternæring i Bø, Nordland fylke	403
»	14.	»	om endring i vedtekten om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Høvåg	428
»	14.	»	om serlege opnings- og stengingstider for bevertningsstader i Stranda	428
Sept.	4.	»	om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Sør-Odal	515
»	8.	»	om bevillingstvang for den som gjør seg næring av å drive herberge m. v. i Beiarn	517
»	29.	»	om forandring i lov om tilvirking, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v.	547
Oktbr.	10.	»	om avgift til statskassen på reseptblanketter	568
»	14.	»	om at den særskilte ledelse av rusdrikkontrollen for Øst- og Vestfold samt Møre- og Trøndelagdistriktet, oppheves	575

Side

k. Krisetiltak. Offentlig næringsdrift.

Janr.	3.	Forordn.	om rasjonering av brennevin og vin	2
»	6.	»	om tillegg til vedtektene for Krigsskadetrygden for løsøre	4
»	7.	»	om forandringer i Administrasjonsrådets forskrifter om fremstilling, omsetning og bruk av metaller	5
»	9.	»	om slakting og omsetning av rein	11
»	10.	»	om støtte til norske arbeidere som tar arbeid i Tyskland	12
»	13.	»	om omsetning av griser, hester, storfe, sauer og geiter og slakt av disse dyr, og kvalitetsklassifisering av gris, storfe og sau	14
»	13.	»	om fettinnholdet i fløte og ost	17
»	15.	»	om endringer i lov om margarin og margarinost	19
»	15.	»	om tillegg til forordning om minstepriser på rotvekst- og hagefrø	27
»	18.	»	om forskrifter for blending	30
»	20.	»	om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om skatteplikt etter bosted m. v.	45
»	20.	»	om omsetning av fisk fra bil	45
»	20.	»	om forandring i bestemmelsene om rasjonering av smør	46
»	20.	»	om forandring i forskriftene om salg og bruk av petroleum	47
»	22.	»	om kork	50
»	22.	»	om oppsamling, bearbeiding og bruk av brukt smøreolje og transformatorolje	52
»	24.	»	om tillegg til resolusjon om krigsforsikring for fiskerflåten	62
»	24.	»	om forandringer i rasjoneringsforskriftene for kaffe og te	62
»	29.	»	om forandringer i og tillegg til forskrifter for omsetning av høy	64
»	29.	Rundskr.	om forskrifter for blending	66
»	30.	Forordn.	om utnytting av bein	71
»	31.	»	om forandringer i bestemmelsene om rasjonering, omsetning og forbruk av importert fast brensel	77
Febr.	1.	»	om tjeneste i regimentet Nordland	78
»	1.	»	om regulering av tømmeromsetningen og bruken av enkelte tresorter i treforedlingsindustrien m. v. i driftsåret 1940—41	78
»	1.	»	om opprettelse av Norges tekstilstyre	80
»	5.	»	om overtagelse av krigsrisikoansvaret for skip under registreringspliktig størrelse og om utvidelse av fartsområdet (Statens krigskaskoforsikring)	87
»	6.	»	om forandring i og tillegg til forskrifter om rasjonering av gummiringer til bruk for motorkjøretøyer, dekk og slanger	87
»	6.	»	om forbud mot utførsel av torv fra kystkommunene i Sør-Trøndelag fylke	88
»	7.	»	om forbud mot omsetning og bruk av bygningsmaterialer og bygningsartikler	105
»	12.	»	om kulltjære, asfalt og andre bituminøse stoffer	109
»	14.	»	om forandringer i forskrifter om bruk av gummi, regenerat og gummiavfall og om fabrikasjon av gummivarer	113
»	15.	»	om tillegg til forordningen om rasjonering av brennevin og vin	114

1941				Side
Febr.	20.	Forordn.	om levering av gummiavfall	117
»	21.	»	om forandringer i forskrifter om rasjonering og omsetning av mel, brød m. v.	118
»	22.	»	om regulering av omsetningen av visse sorter fiskelever og av produksjonen og omsetningen av medisintran	118
»	24.	»	om kontroll med gjester i herberger og passasjerer på skip i norsk kystfart	121
»	24.	»	om avståing av husrom til bruk for offentlige kontorer	123
»	25.	»	om leveringsplikt for klippfisk av 1940 års produksjon	126
»	25.	»	om supplerende bestemmelser til forordning om leveringsplikt for klippfisk av 1940 års produksjon	127
»	26.	Rundskr.	om forordningen om kontroll med gjester i herberger og passasjerer på skip i norsk kystfart	129
»	28.	Forordn.	om rasjonering og omsetning av mel-, brød- og grynvarer m. v.	134
Mars	1.	»	om fremstilling av produkter med jern og stål	135
»	5.	»	om tillegg m. v. til bestemmelser om motorkjøretøyer med drivstoff som erstatter bensin eller annet flytende brennstoff	137
»	8.	»	om salg av skotøy til forhandler	140
»	8.	»	om forandring i Administrasjonsrådets forskrifter for lærindustrien	142
»	11.	»	om utskrivning til arbeidstjeneste	145
»	12.	»	om salg av gassgeneratorer på avbetaling	151
»	12.	»	om ulykkestrygd for kystloser i løsfart, statsloser og losgutter	152
»	13.	»	om salg av lær og skinn m. v.	153
»	13.	Rundskr.	om midlertidige bestemmelser om utenlandske betalingsmidler, fordringer og verdipapirer m. m. samt om forføyning over fordring som utlending har på innlending	156
»	14.	Forordn.	om kontroll med offentlige bestillinger	158
»	15.	»	om omsetning av engfrø	160
»	17.	»	om eksporten av saltet storsild og vårsild i sesongen 1941	163
»	18.	»	om forandring i Administrasjonsrådets bestemmelser om rasjonering av smør m. v.	164
»	19.	»	om regulering av tilvirking og omsetning av potetmjøl	165
»	20.	Rundskr.	om varebytte- og betalingsordning mellom Norge og Ungarn	167
»	26.	»	om anvendelsen av blått lys under blending	176
»	27.	»	om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør	177
»	27.	Midlert.	forordn. om omsetning av ved på Vestlandet	179
»	27.	Forordn.	om opprettelse av Norges lærstyre	180
»	31.	»	om tillegg til forordning om avståing av husrom til bruk for offentlige kontorer	182
»	31.	»	om brukte filter og filtavfall	182
April	1.	»	om drivremmer	191
»	1.	»	om omsetning og bruk av glyserin, mineralvoks, bivoks og plantevoks	193
»	1.	»	om tillegg til bestemmelser om rasjonering, omsetning og forbruk av importert fast brensel	199
»	4.	»	om krigsskadetrygd for bygninger	200

1941				Side
April	4.	Forordn.	om forbud mot salg av nybakt brød og mot grisling av brød	213
»	4.	»	om rasjonering og omsetning av sirup	214
»	5.	»	om tvangsavståing av hester til bruk i Finnmark fylke	215
»	7.	»	om rasjonering og omsetning av kraftfôr	217
»	8.	»	om boraks til jordbruket	217
»	9.	»	om at den midlertidige bestemmelse om skatteplikt etter bosted m. v. skal gjelde for Bærum, Sola, Bergen, Molde, Kristiansund, Grytten, Steinkjer, Namsos, Bodø og Narvik	219
»	9.	»	om forandringer i rasjoneringsforskriftene for kaffe og te m. v.	219
»	18.	»	om omsetning av saltfisk og tilvirking av klippfisk	224
»	18.	»	om forbud mot å føre ut hester fra enkelte fylker	225
»	18.	»	om levering av jern og stål og produkter av jern og stål til tysk forbruk og til norsk sivilt forbruk	225
»	22.	»	om omsetningssentral for generatorbrensel	227
»	24.	»	om forbud mot å tilvirke, omsette og/eller utføre makrell som ilandbringes på kyststrekningen Svenskegrensen—Stadt	234
»	25.	»	om oreved	236
»	26.	»	om forbud mot bruk av forskjellige kjemiske produkter	238
»	26.	»	om rasjonering og omsetning av sukker	240
Mai	1.	»	om endring i forordning om opprettelse av Norges tekstilstyre	243
»	2.	»	om forbud mot utførsel av ved fra Vest-Agder fylke	244
»	3.	»	om forandringer i forskriftene om rasjonering av gummidekk og gummislanger til tråsykler	260
»	3.	»	om forandring av tilleggsbestemmelsene til forskriftene om rasjonering av gummiringer til bruk for kjøretøyer, dekk og slange	260
»	13.	»	om tillegg til midlertidig forordning om omsetning av ved på Vestlandet	265
»	13.	Rundskr.	om prisnemnder og prisankenemnder for faste eiendommer	266
»	15.	Forordn.	om forbud mot bruk av metaller	273
»	16.	»	om rasjonering av trelast av gran og furu	277
»	21.	»	om forbruk og omsetning av kjemiske produkter	284
»	23.	»	om tillegg til forordning om regulering av omsetningene av visse sorter fiskelever og av produksjonen og omsetningen av medisintran	288
»	26.	»	om tillegg til forskrifter om kommunale forsyningsnemnders adgang til å nekte utførsel av ved fra kommunene og beslaglegge vedpartier som allerede er solgt	290
»	27.	»	om salg m. v. av gummivarer	294
»	27.	»	om opphevelse av importregulering for traktorer	295
»	29.	»	om forandring i forordning om levering av jern og stål og produkter av jern og stål til tysk forbruk og til norsk sivilt forbruk	296
Juni	5.	»	om at den midlertidige bestemmelse om skatteplikt etter bosted m. v. for personer m. fl. som på grunn av de ekstraordinære forhold har flyttet, skal gjelde for Hemnes	330
»	6.	»	om endringer i forskriftene om kaffe og te samt erstatningsmidler for disse vareslag	331
»	7.	»	om bestrykningsmidler og kitt	332

1941				Side
Juni	7.	Forordn.	om endring i forordning om opprettelse av Norges lærstyre	334
»	7.	Rundskr.	om godtgjørelse til medlemmene av prisankenemndene	335
»	9.	Forordn.	om omsetning og behandling m. v. av kjøtt og spekk av kval	336
»	10.	»	om plikt til å avstå kaffe og te til utjevning av beholdninger	337
»	19.	»	om rasjonering og omsetning av sykler og sykkelgummi m. v.	356
»	24.	»	om omsetning av hester, storfe, griser, sauer og geiter og slakt av disse dyr, og kvalitetsklassifisering av storfe, gris og sau m. v.	366
»	24.	»	om avståing av private beholdninger av gummiringer	370
»	25.	»	om forlenget gyldighet av § 5 i forordning om arbeidsformidling	371
»	26.	»	om industrielle bedrifters bruk av innenlandsk brensel og om omsetning av innenlandsk brensel til industrielle bedrifter	372
Juli	5.	»	om transport av ved	403
»	9.	Midlert. forordn.	om arbeidshjelp til særlig samfunnsviktige arbeidsoppgaver	414
»	9.	Forordn.	om endring i forordning om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør	415
»	9.	»	om forskrifter om gjennomføring av midlertidig forordning om arbeidshjelp til særlig samfunnsviktige arbeidsoppgaver	418
»	14.	»	om omsetning og rasjonering av stråfôr	427
»	15.	»	om anvendelse av fiskeguano og om omsetning av fiskemel fra produsent	429
»	18.	»	om familieunderhold for frivillige i Den norske legion	434
»	21.	»	om endringer i forskrifter om rasjonering av mineraloljer til fiske og fangst	443
»	22.	»	om regulering av melkeomsetningen	445
»	26.	»	om bruk av fast brensel til oppvarmning av hus m. v.	458
»	29.	»	om plukningstiden for ville bær	461
»	30.	»	om omsetning av skogsbær	463
»	30.	»	om fremstilling, rasjonering og omsetning av fosforsyregjødsel	464
»	30.	»	om saltning av fetsild	464
»	31.	»	om påmontering av gassgeneratorer på motorvogner som er rekvirert til politi eller luftverntiltak	465
Aug.	1.	»	om avståing av fast eiendom til A/S Norsk Cellullfabrikk	467
»	2.	»	om endring i forordning om rasjonering av trelast av gran og furu	468
»	6.	»	om omsetning av egg av norsk produksjon	471
»	7.	»	om endringer i forskrifter om omsetning av norsk ull og om framstilling av produkter av ull, bomull og cellull	474
»	12.	»	om omsetning og bruk av melk	478
»	12.	»	om sjødyroljer	479
»	13.	»	om opphevelse av forskrifter om bruk av hamp, manilla, sisal, jute, kokos og lignende fibermaterialer og sekker og strie av disse materialer	480

1941				Side
Aug.	14.	Forordn.	om forbud mot å kjøpe utenlandske skip	481
»	18.	»	om forlenget gyldighet av midlertidig lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild	484
»	19.	»	om endring i forordning om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør	484
»	20.	»	om omsetning, rasjonering og behandling m. v. av korn og erter fra og hos produsenter	486
»	21.	»	om krigsskadetrygd for løsøre	489
»	27.	»	om endring i forordning om omsetning og behandling m. v. av kjøtt og spekk av kval	505
»	29.	»	om plikt til å opparbeide arbeidstid som går tapt under flyalarm	509
Sept.	1.	»	om innsamling og avlevering av brukt selvbindergarn	511
»	3.	»	om omsetning av norsk frukt	513
»	10.	Rundskr.	om bestemmelser om vern av stråfôr- og kornavling mot brannstifting fra luften	519
»	12.	»	om endring i lov om landets kornforsyning	524
»	15.	Forordn.	om omsetning og avståelse av tørrfisk	525
»	18.	»	om slakting og omsetning av rein og om bruk og omsetning av kjøtt av rein, elg og hjort	531
»	19.	»	om levering av elektrisk energi m. v.	532
»	24.	»	om endring i forordning om salg av skotøy til forhandler	542
»	29.	»	om importregulering for te-erstatninger og kaffeerstatninger	547
Oktbr.	6.	»	om tiltak til sikring av matpotetforsyningen m. v.	562
»	8.	»	om salting av sild	566
»	9.	»	om avfallsmetaller	566
»	10.	Midlert.	forordn. om hemmelig post og telegrafkontroll	568
»	15.	Forordn.	om omsetning av ved og brenntorv og om plikt til å avstå ved og brenntorv	576
»	24.	»	om tillegg til forordning om salting av sild	594
Novbr.	5.	»	om endring i forskrifter om fullstendig rasjonering av sukker og kaffe	609
»	6.	»	om produksjon, omsetning og rasjonering av ost	609
»	8.	»	om endring i forordning om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v.	611
»	12.	»	om forandring i bestemmelser om rasjonering av smør m. v.	612
»	15.	»	om tiltak til regulering av omsetningen av pelsdyrskinn	617
»	15.	»	om omsetning og rasjonering av spisesjokolade	618
»	22.	Midlert.	forordn. om forbud mot sesongsalg m. v. av rasjonerte varer	623
»	25.	Forordn.	om endring i forordning om framstilling av fôrblandinger	625
Desbr.	6.	»	om behandling og omsetning av engfrø	634
»	9.	»	om tvangsavståing av motorvogner til bruk	657
»	11.	»	om endring i forordning om salg av lær og skinn m. v.	662
»	12.	»	om omsetning og bruk av huder og skinn	664
»	15.	»	om metall-avfallsmaterialer og metallresidier	669
»	18.	»	om kaustisk soda til jordbruket	678
»	20.	»	om omsetning og avståelse av klippfisk	682
»	20.	»	om salting av sild	683

1941 Side
Desbr. 22. Forordn. om bruk av avfall og innmat av fisk og sild og om omsetning av næringsmidler og fôrstoffer fremstilt av slike produkter 688
» 22. » om endring i midlertidig lov om utførsel av vintersild 689

15. Sjøfartsforhold.

a. Sjøfart.

Janr. 9. Forordn. om oppløsing av rederiselskap som har drevet skipsrederi under maksimalfraktordningen og om nedskriving av aksjekapitalen i et slikt selskap .. 10
» 15. » om forskrifter for oljefyringsanlegg ombord i fartøyer 20
» 16. » om endring i Administrasjonsrådets bestemmelser om hyretrekk 27
» 30. » om forbud mot befraktning av utenlandske skip .. 70
Febr. 1. » om en avgift til utligning av frakttap påført ved bestemte transporter 79
» 4. » om forandringer i forskriftene om kontroll med oljemotorer m. v. i fartøyer 85
» 5. » om overtagelse av krigsrisikoansvaret for skip under registreringspliktig størrelse og om utvidelse av fartsområdet (Statens krigskaskoforsikring).. 87
» 8. » om erleggelse av skipsavgift til visse børser i kalenderåret 1941 108
» 24. » om kontroll med gjester i herberger og passasjerer på skip i norsk kystfart 121
» 26. Rundskr. om forordningen om kontroll med gjester i herberger og passasjerer på skip i norsk kystfart .. 129
Mars 26. Forordn. om endring i forordning om arbeidsformidling 175
» 27. » om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør 177
April 9. » om at § 97, annet ledd, i loven om forsikringsselskaper inntil videre betingelsesvis ikke kommer til anvendelse på visse transportforsikringer (sjøforsikringer) av ladning 218
Juni 9. Midlert. forordn. om panthaveres fortrinsrett i registreringspliktig skip for renter 335
» 16. Forordn. om krigsforsikring av befraktningskommisjoner .. 353
Juli 21. » om forlengelse av fristen for anvendelse av assuranse- og salgssummer til anskaffelse av ny tonnasje 444
» 31. » om visse særregler for beskatningen 1941—42 av rederier, fangstselskaper, sjøfolk, fangstfolk m. v. 465
Aug. 14. » om forbud mot å kjøpe utenlandske skip 481
Novbr. 29. » om krigsforsikring av havaripenger 631
» 29. » om tillegg til forskrifter for lugarer m. v. på registreringspliktige fartøyer 632
Desbr. 6. » om forskrifter om ekstraordinære sikringsforanstaltninger på skip i krigsfarvann 634

b. Skipsregistrering.

Se under C nr. 19.

c. Skipsmåling.

Side

d. Skipsfører. Skipsmannskap m. v.

Janr. 16. Forordn. om endring i Administrasjonsrådets bestemmelser om hyretrekk 27
Mars 8. » om endring i loven om ulykkestrygd for sjømenn 140
Mai 24. » om en ny gruppe i § 1 i forskrifter om erstatning for tap av eiendeler i henhold til sjømannslovens § 41 a 289
Juli 23. » om endring i loven om ulykkestrygd for sjømenn 447
» 31. » om visse særregler for beskatningen 1941—42 av rederier, fangstselskaper, sjøfolk, fangstfolk m. v. 465

e. Losvesen.

Mars 12. Forordn. om ulykkestrygd for kystloser i løsfart, statsloser og losgutter 152
» 26. » om et tillegg til reglementet for kystloser 175
Mai 24. » om en ny gruppe i § 1 i forskrifter om erstatning for tap av eiendeler i henhold til sjømannslovens § 41 a 289
Juni 20. » om manntall og premie til ulykkes- og krigstrygd for kystloser i løsfart (Kystlostrygden) 357
Juli 1. » om tillegg til § 1 i lov om kystloser og kjentmenn 398
» 10. » om midlertidig forhøyelse av losbetalingen 420
» 10. » om ubetaling av skøyteholdsbidrag og losguttbidrag av Losfondet 420

f. Havne- og fyrvesen. Redningsvesen.

Janr. 4. Forordn. om at havnefogdene skal regnes som statstjenestemenn 4
Oktbr. 1. Midlert. forordn. om endringer i lov om havnevesenet 550

16. Kommunikasjonsvesen.

a. Veivesen. Motorvognkjøring.

Janr. 11. Forordn. om endringer i bestemmelsene om ervervsmessig motorkjøring på de offentlige veier innen Telemark fylke 14
Febr. 6. » om forandring i og tillegg til forskrifter om rasjonering av gummiringer til bruk for motorkjøretøyer, dekk og slanger 87
» 12. » om endring av reglene for beregning av veiavgifter i budsjett-terminen 1940—41 109
» 25. » om endring av motorvognlovens § 23 127
Mars 5. » om tillegg m. v. til bestemmelser om motorkjøretøyer med drivstoff som erstatter bensin eller annet flytende brennstoff 137
» 11. » om innskrenkende bestemmelser for ervervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute i Brandval 151
» 18. Midlert. forordn. om forbud mot unødvendig kjøring med motorvogn 163
April 1. Forordn. om forandringer i trafikkreglene 195
Mai 2. » om varselskilter og signaler for regulering av ferdselen på gater og veier 248
» 3. » om forandring av tilleggsbestemmelsene til forskriftene om rasjonering av gummiringer til bruk for kjøretøyer, dekk og slanger 260
Juni 12. » om tillegg til veiloven 343

1941 Side
Juni 27. Forordn. om skatt til statskassen av motorvogner og av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. for budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942 378
Juli 21. » om vegavgifter for motorvogner for budsjettåret 1941—42 440
» 21. » om forbud mot overdragelse av motorvogner som ikke tidligere har vært registrert 442
» 31. » om påmontering av gassgeneratorer på motorvogner som er rekvirert til politi eller luftverntiltak.. 465
Aug. 19. » om største fart pr. time for motorkjøretøy innen Lødingen 486
Novbr. 26. » om fylkesveistyrene 626
» 26. » om forbud mot overdragelse og omregistrering av motorvogner som tidligere har vært registrert 626
» 26. » om nye regler for oppnevning av byenes representanter i fylkesveistyret 628
Desbr. 9. » om tvangsavståing av motorvogner til bruk 657

b. Skyssvesen.

Mars 20. Forordn. om at betalingen for skyss med automobil skal være 45 øre pr. km 167

c. Jernbaner.

Mai 1. Forordn. om ervervelse av grunn m. m. til statens jernbaner 243

d. Vassdrags- og elektrisitetsvesen.

Mars 21. Forordn. om tillegg til vassdragsloven 168
» 25. Skr. om offentlig tilsyn med en del vassdragsanlegg .. 174
Mai 29. Forordn. om husvær for arbeidere under skogsarbeid og fløtning 297
Juli 8. » om tvangsavståing av Norgaards vannverk 413
» 23. » om Norges elektriske materiellkontroll. Omsetningsgebyrer 456
Sept. 11. » om tillegg til lov om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektriske kraftledninger 523
» 19. » om levering av elektrisk energi m. v. 532
Novbr. 3. Midlert. forordn. om tillegg til lov om vassdragsreguleringer 607

e. Postvesen.

Oktbr. 10. Midlert. forordn. om hemmelig post- og telegramkontroll .. 568

f. Telegraf og telefon.

Oktbr. 10. Midlert. forordn. om hemmelig post- og telegramkontroll .. 568

g. Luftfart.

17. Omsetnings- og kredittvesen.

a. Bank- og pengevesen.

1940
Desbr. 2. Forordn. i reglementet for Norges bank 709
1941
Janr. 2. » om endring i de midlertidige bestemmelser av 19 september 1940 om tillegg til lov om Norges bank 1
» 10. Rundskr. om varebytte- og betalingsordning mellom Norge og Bulgaria 14
» 31. Forordn. om endring i utlånsreglene for Driftskredittkassen for mindre jordbrukere 74

				Side
Mars	13.	Rundskr.	om midlertidige bestemmelser om utenlandske betalingsmidler, fordringer og verdipapirer m. m. samt om forføyning over fordring som utlending har på innlending	156
»	20.	»	om varebytte- og betalingsordning mellom Norge og Ungarn	167
April	28.	Forordn.	om endring i utlånsreglene for Driftskredittkassen for mindre jordbrukere	241
Juni	5.	»	om skatt av bankinnskudd for 1941—42	308
Juli	5.	»	om utmynting av særskillemynt av sink og jern	405
»	15.	»	om forlenging av de midlertidige lover om gjeldsordning for jordbrukere og fiskere	429
»	16.	»	om at som offentlig takst etter § 2 b i lov nr. 10 av 6 august 1897 kan en for faste eiendommer i Oslo legge siste skattetakst til grunn	433
»	28.	»	om betaling av fordringer vedkommende visse tyske bedrifter	460
Aug.	11.	»	om at fiskesamvirkelag skal være unntatt fra bestemmelsene i §§ 1 og 2 i lov om opplegging av reservefond m. v. i selskaper	477
Sept.	23.	»	om endring i aksjelovene	538
Oktbr.	11.	»	om forandring av lov om beskatning av bankinnskudd	573
»	11.	»	om innskudd på bankkonti som med urette lyder på utlending	573
Desbr.	4.	»	om endring i reglementet for Hypotekbanken	633

b. Mål, vekt, vraking.

Juni	5.	Forordn.	om bok- og regnskapsførselen m. v. ved justervesenet	308
Juli	7.	»	om forandring av kongelig resolusjon og instruks (forskrifter) om kontroll og vraking av saltet sild	407
»	26.	»	om endring i lov om vraking av klippfisk og saltfisk	458
Aug.	19.	»	om Sør-Trøndelag tømmermålingsdistrikts områder	485
»	19.	»	om Møre og Romsdal tømmermålingsdistrikts områder	486
Sept.	5.	»	om forandring i lov om tømmermåling m. v.	517
»	23.	»	om tillegg til lov om metrisk mål og vekt	538
»	23.	»	om forandringer i og tillegg til reglementet for justervesenet	540

18. Forsikringsvesen.

Janr.	6.	Forordn.	om tillegg til vedtektene for Krigsskadetrygden for løsøre	4
»	24.	»	om tillegg til resolusjon om krigsforsikring for fiskerflåten	62
Febr.	5.	»	om overtagelse av krigsrisikoansvaret for skip under registreringspliktig størrelse og om utvidelse av fartsområdet (Statens krigskaskoforsikring)	87
Mars	5.	»	om forskrifter nr. 2 om trygd mot arbeidsløshet	138
»	7.	»	om endring i vedtaket om at «Krigsforsikringen for varelagre, gjensidig» gjøres tvungen	756
»	8.	»	om endring i loven om ulykkestrygd for sjømenn	140
»	12.	»	om ulykkestrygd for kystloser i løsfart, statsloser og losgutter	152
»	14.	»	om endring i loven om syketrygd	156

1941				Side
April	4.	Forordn.	om krigsskadetrygd for bygninger	200
»	9.	»	om at § 97, annet ledd, i loven om forsikringsselskaper inntil videre betingelsesvis ikke kommer til anvendelse på transportforsikringer (sjøforsikringer) av ladning	218
Mai	20.	»	om Varekrigs erstatningsbetalinger	281
»	26.	»	om midlertidig tillegg til forordning om trygd mot arbeidsløshet	289
Juni	13.	»	om tillegg til vedtaket om Krigsforsikringen for varelagre, gjensidig	758
»	16.	»	om krigsforsikring av befraktningskommisjoner	353
»	20.	»	om manntall og premie til ulykkes- og krigstrygd for kystloser i løsfart (Kystlostrygden)	357
Juli	15.	»	om visse bestemmelser angående tvangsauksjoner som begjæres av Krigsskadetrygden for bygninger	428
»	23.	»	om endring i loven om ulykkestrygd for sjømenn	447
Aug.	13.	»	om opphevelse av lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser og av §§ 34—41 og 45 punkt 3, i forordning om trygd mot arbeidsløshet	480
»	21.	»	om krigsskadetrygd for løsøre	489
Oktbr.	11.	»	om forsikringsselskapers kommuneskatt	572
»	22.	»	om endringer i lov om alderstrygd med senere tilleggslover	593
Novbr.	12.	»	om endring i litra B. i reglement for forvaltning av syketrygdens reguleringsfond	613
»	29.	»	om krigsforsikring av havaripenger	631
Desbr.	9.	»	om krigspensjonering for militærpersoner	636
»	9.	»	om krigspensjonering for sivilpersoner	643

19. Konsesjon.

Janr.	27.	Forordn.	om gebyr for behandlingen av visse søknader om ervervstillatelse etter konsesjonslovgivningen	63
Mars	4.	»	om tillegg til forordning om tillegg til konsesjonslovgivningen	136
Mai	13.	Rundskr.	om prisnemnder og prisankenemnder for faste eiendommer	266
Juni	7.	»	om godtgjørelse til medlemmene av prisankenemndene	335
Sept.	27.	Forordn.	om endring av og tillegg til forordning om tillegg til konsesjonslovgivningen	543
Oktbr.	2.	Rundskr.	om prisankenemnder for faste eiendommer	557
Desbr.	20.	Forordn.	om konsesjon for ervervelse av eiendomsrett til fiskefartøyer	681

20. Sosiale anliggender.

Janr.	10.	Forordn.	om støtte til norske arbeidere som tar arbeid i Tyskland	12
Febr.	7.	Rundskr.	om arbeidsformidling — ansettelser av dommerfullmektiger og tinglysingsbetjenter	107
Mars	26.	Forordn.	om endring i forordning om arbeidsformidling	175
»	27.	»	om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør	177
Mai	26.	»	om midlertidig tillegg til forordning om trygd mot arbeidsløshet	289
Juni	5.	»	om avgift til Arbeiderfondet i terminen 1941—42	307

Side

Juni 25. Forordn. om forlenget gyldighet av § 5 i forordning om arbeidsformidling ... 371
» 27. » om familiestønad etter forordning om arbeidshjelp til jord- og skogbruk § 9, siste ledd ... 387
Juli 9. Midlert. forordn. om arbeidshjelp til særlig samfunnsviktige arbeidsoppgaver ... 414
» 9. Forordn. om endring i forordning om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør ... 415
» 9. » om forskrifter om gjennomføring av midlertidig forordning om arbeidshjelp til særlig samfunnsviktige arbeidsoppgaver ... 418
» 18. » om familieunderhold for frivillige i Den norske legion ... 434
» 23. » om avgift til Aldersfondet for budsjettåret 1941—42 447
» 23. » om forskrifter for Bjørnebekk kursted for alkoholister ... 447
Aug. 13. » om opphevelse av lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser og av §§ 34—41 og 45, punkt 3, i forordning om trygd mot arbeidsløshet ... 480
» 19. » om endring i forordning om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør ... 484
» 21. » om bedriftsvern i livsviktige bedrifter ... 487
» 29. » om plikt til å opparbeide arbeidstid som går tapt under flyalarm ... 509
Sept. 23. » om endring i forordning om forskrifter om arbeidsformidling ... 539
Oktbr. 9. Rundskr. om legeattester til arbeidere ved livsviktige bedrifter ... 567
» 22. Forordn. om forlenget gyldighet av § 5 i forordning om arbeidsformidling ... 593
» 22. » om endringer i lov om alderstrygd ... 593
» 24. » om endringer i forordning om arbeidshjelp til jord- og skogbruk ... 594
Novbr. 20. » om endring i forordning om utskrivning til arbeidstjeneste ... 620
Desbr. 1. » om forskrifter (nr. 3) om arbeidsformidling ... 632
» 9. » om krigspensjonering for sivilpersoner ... 643
» 16. » om konsepsjonshindrende midler m. v. ... 670
» 18. » om fastsetting av lønns- og arbeidsvilkår og om driftsstans m. v. ... 673

21. Svalbard, Jan Mayen og norske biland.

Juli 8. Forordn. om avgift av kull som utføres fra Svalbard for 1941—42 ... 411
» 8. » om formues- og inntektsskatt til Svalbard for 1941—42 ... 412

22. Forsvarsvesen.

a. Militærvesen i alminnelighet.

Desbr. 9. Forordn. om krigspensjonering for militærpersoner ... 636

b. Hæren.

Janr. 21. Forordn. om utstedelse av artiumsvitnesbyrd for elever av 3 gymnasium som skal tjenstgjøre i regimentet Nordland ... 47

1941 Side
Febr. 1. Forordn. om tjeneste i regimentet Nordland 77
Juni 11. » om forbud mot at arbeidere blir berøvet sin stilling på grunn av tjenestegjøring i Norges // og om lønn i tjenestetiden 340
» 11. » om endring i forordning om arbeidstjeneste for menn 342

c. Flåten.

23. Finansvesen.

a. Statens eiendommer og rettigheter. Statsgjelden.

b. Stiftelser. Legater m. v.

Janr. 23. Stadf. på «Christen Dahls legat» til støtte for Den norske sjømannsmisjons og Det norske misjonsselskaps virksomhet 55
» 23. » på «Fru Marie Døscher, f. Daaes legat» til verdige trengende kvinner og menn innen kjøpmannsstanden og den akademiske stand i Bergen og Fana 55
» 23. » på «Lagerarbeider Jens Kristian Klemetsens legat for Østre Bærum» til veltjente arbeidere i Østre Bærum sogn 55
» 27. » på «Arkitekt Stener Lenschows legat» til pensjonathjem for eldre enslige herrer 63
» 27. » på «Fru Thora Arndt, født Holtas legat til Risør sanitetsforenings barnehjem, Mindalen pr. Risør» .. 63
» 27. » på «Advokat Einar Rachs legat» til beste for dårlig stilte barn, fortrinsvis fra Oslo og fra Nordre Aurdal i Valdres og til beste for dyrenes beskyttelse 63
Febr. 8. » på «Bolette og Ludvig Brynildsens legat av 1940» til stipendier for ungdom i Moss by til praktisk og teoretisk utdannelse 108
» 8. » på «Fru Dagny Roscher Pedersens legat til minne om sølvverksdirektør Hjalmar Roscher» til verdige trengende med hjemstavn i Kongsberg 108
» 8. » på «Postfullmektig Sigvart Karenius Jønsbergs legat» til veldedige øyemed i Horten 108
» 8. » på «Ingeniør Tinius Olsens Fond for teknisk og fysisk laboratorium og teknisk bibliotek for Kongsberg tekniske aftenskole» 108
» 13. » på «Ole Nikolaysøn Rodals legat» til fordel for trengende og for landbruket i Aure kommune 112
» 13. » på «Legat til forskjønnelse av Alvdal kirkegård i Alvdal prestegjeld» 112
» 26. » på «Anna Næs's legat» til flinke trengende piker og gutter, hjemmehørende i Gamvik 128
» 26. » på «Georg Sivertsen og hustrus legat» til ungdom av borgerklassen i Bergen som hjelp til videre utdannelse 129
» 27. » på «Direktør Karl Norbecks legat» til verdige trengende i Ullensaker 133
» 27. » på «Skibsreder P. Gudmundsens og hustru Betzys legat» til verdige trengende i Stavanger 133
» 27. » på «Ole Halvorsen og hustru Severine Dorthea Halvorsens legat til beste for Ski sogn» 133
» 28. » på «Carl O. Barlaup og kone Anna, f. Rydjords legat til velgjersame og humanitære formål i Aure» 135

1941				Side
Mars	7.	Forordn.	om Heftyes legat til Det norske studentersamfund	139
»	8.	Stadf.	på «Johanne E. Dybedræts legat» til fordel for trengende, hederlige, ugifte kvinner, hjemmehørende innen Solør sorenskriveri, fortrinsvis fra Våler	143
»	13.	»	på «G. Jansens legat til dyrenes beskyttelse»	155
April	4.	»	på «Fru Karen Lundes legat» til hjelp for ubemidlede som enten lider av tuberkulose eller er truet av tuberkulosesmitte	757
»	5.	»	på «Storebrands fond ved Det kongelige norske vitenskapers selskap» til fremme av samfunnsøkonomisk og annen humanistisk forskning	757
»	23.	»	på «Storebrands legat til fordel for Norges vanførelag»	757
»	26.	»	på «Fru Thora Arndt, født Holtas legat til Risør kirke»	757
Mai	2.	»	på «Fredrik O. Rømmesmo og hustrus legat for utdannelse av skolebarn» frå Orkanger, Orkdal og Orkland	256
»	10.	»	på «G. Jansen og hustrus legat til opparbeidelse av mindre selveiendommer» i Vestfold fylke	265
»	10.	»	på «G. Jansens legat til skogsakens fremme»	265
»	10.	»	på «Mikal Kaarbøs legat» til veldedige øyemed i Vågan	265
»	13.	»	på «Arkitekt Hans Lyches og hustru Hansine Lyches legat til fordel for Den norske sjømannsmisjon»	266
»	13.	»	på «Skipper Andreas Severin Nordbotns legat» til fattige trengende i Botnvåg skolekrets i Fillan	266
Juni	11.	»	på «Emma og Martinius Østbys legat» til Ås kirke og kirkegårds forskjønnelse	342
»	14.	»	på «Diplomingeniør Carl Godtfred Larsens legat til Moss søndagsskole, spesielt den på Bjerget»	353
»	17.	»	på «Arkitekt Stener Lenschows legat» som hjelp til videre utdannelse eller studieopphold i utlandet for unge mannlige arkitekturstuderende	355
»	17.	»	på «Fru oberstløitnant Valborg Hofgaards fond til understøttelse av musikklærerinner»	758
Juli	1.	»	på «Ole Albrigtsens legat» til fattige syke i Sømna	399
»	8.	»	på «John P. Andersen og hustrus minnegave til Sagvatnans trengende»	413
»	8.	»	på «John Halvorsen Restad og hustru Sigrid Jensdatters legat til Hølonda»	413
»	10.	»	på «Liv Eides legat for vanføre av Kinns prestegjeld»	421
»	26.	»	på «Fru oberstløitnant Valborg Hofgaards fond til anskaffelser ved Lier tuberkulosehjem til lettelse og lindring for de syke under deres kur og pleie ved hjemmet»	459
»	26.	»	på «Ole Sannes og Ingebjørg Sannes legat for gamle i Volbu»	459
»	28.	»	på «Halvor N. Breilands legat for sjukerøkt i Høydalsmo sokn»	460
»	28.	»	på «Nikuls G. Breilands legat for Høydalsmo sokn»	460
»	28.	»	på «Halvor N. Breilands legat for Høydalsmo sokn» til opphjelp av jord-, skog- og hagebruk m. v.	461
Aug.	22.	»	på «Stud. techn. Per Leth Øwres legat» til Norges tekniske høgskole	500
»	22.	»	på «Isak Andreas Halvorsen Høens legat» til fordel for trengende i Bamble	500
»	28.	»	på «Kaptein Lauritz E. Øvergård og hustru Marie Louise Øvergårds legat» til hjelp for trengende skipsførere eller deres etterlatte i Fredrikstad og Sarpsborg kretser	508

1941				Side
Aug.	28.	Stadf.	på «Jacobine og O. M. Hornelands legat» til ungdom i Sogndal til opplæring i praktisk eller teoretisk retning m. v.	509
»	28.	»	på «Jacobine Hornelands legat» til fordel for Sokndal sanitetsforening	509
Sept.	18.	»	på «Wilhelmine Augusta Wei's, født Rambech's legat for fattige syke i Meldal i Nidaros bispedømme»	531
»	18.	»	på «Gårdbruker Magnus Texnæs og hustru Ellen Texnæs' legat til beste for Våler kristelige ungdomsforening»	531
»	18.	»	på «Generalmajor C. B. Ruds legat til opprettelse av et hjem for hjelpeløse og hjemløse vanføre»	531
»	18.	»	på «Mads Halvorsen Egeland og hustru Inger Svendsdatters minnegave til Øvre Sirdal indremisjon»	531
»	18.	»	på «B. M. Herlands og hustru Hanna Anette, født Myhres legat» til helbredelse av unge mennesker i Lardal som lider av tuberkulose eller kreftsyke	532
»	19.	»	på «Marinius Johnsen og hustru Maries Minde» til sjøfolks trengende etterlatte i Horten og i Rygge	534
»	19.	»	på «Fru Ragna Langaards legat til Pleiestiftelsen for småbørn»	534
»	20.	»	på «Tannlæge Hans Holmsens og fru Gudrun Holmsens legat til Østlandske blindeforbund»	537
»	20.	»	på «Forfatteren Ole Bangs legat til hjelp for tuberkuløse i Mo sogn, Mo i Ranen»	537
»	20.	»	på «Simon Lillevigs legat for Evanger sjukestell»	537
»	20.	»	på «Gårdbruker Anders M. Gjøkleps legat til nåværende Botne sogns kirke, gravkapell og kirkegård»	537
»	20.	»	på «Frøken Paula Erichsens legat for gamle pauvres honteux»	538
»	22.	»	på «Hans og Kari Jordets legat» til verdige trengende i Sørskogbygda i Elverum	538
»	22.	»	på «Oluf H. Sætres legat» til verdige trengende i Sørskogbygda i Elverum	538
»	26.	»	på «Ole Iversen og Lovise Iversens legat» til støtte for opprettelse av et sykehjem i Stjørdal	543
»	26.	»	på «Randi Anna Larsdatter og Ole Nilsen Rømmesmos legat til fattige trengende i Orkland, som ikke nyter fattigunderstøttelse»	543
»	26.	»	på «Erik og Marit Holmens legat» til trengende i Tynset	543
»	29.	»	på «Ole Christoffersen Sætrang og hustrus legat til beste for den frivillige sykepleie i Haugsbyd sogn i Norderhov herred»	547
»	29.	»	på «Kjøpmann I. W. Jürgensen og frues minde» til Horten menighetspleie til innkjøp eller bygging av hus	548
»	29.	»	på «Kjøpmann I. W. Jürgensen og frues legat til Horten menighetspleie»	548
Oktbr.	6.	»	på Legat opprettet av Porsgrunn kvinneråd til fordel for hjemmet «Fredensborg»	563
»	18.	»	på «Johan Bredal og hustru Ingeborg Bredals legat» til fordel for barn og gamles ferieopphold m. m.	592
»	18.	»	på «Birgit Magdalene Gjørvads legat» til hjelp for barn i Lørenskog til sykehus- og sanatorieopphold	592
»	24.	»	på «Familien Engebretsen Tangens minnefond til Ø. Moland kirke»	601
»	25.	»	på «Mads og Inger Eikelands legat» til trengjande i Øvre Sirdal som ikkje får forsorgsstudnad	601

1941 Side

Oktbr. 28. Stadf. på «Ingeniør Waldemar Ramm og hustru Marie Ramm, født Paasche's legat for vanføre» ... 602
Novbr. 4. » på «Johan Ødegårdens legat til fordel for fattige og syke i Elverum» ... 608
» 4. » på Legatet «Johan Thoruds minne» til fordel for trengende vanføre innen Løten ... 608
» 4. » på «Elisabeth Gilbertsons legat til Moss kirkelige menighetspleie» ... 608
» 27. » på «Thorvald Frogner og hustru Annes legat» til beste for fattige og syke i Sørum ... 630

c. Offentlige fond.

Juli 10. Forordn. om utbetaling av skøyteholdsbidrag og losguttbidrag av Losfondet ... 420
Sept. 12. » om endring i resolusjon angående utlån av de under Kirkedepartementet hørende fond ... 524

d. Sportelvesen.

Janr. 27. Forordn. om gebyr for behandlingen av visse søknader om ervervstillatelse etter konsesjonslovgivningen ... 63
Juli 4. Skr. om at varamann for domsmann eller skjønnsmann som blir dimittert straks retten er satt, ikke har krav på betaling etter sportellovens § 90 ... 403
» 21. Forordn. om endring i sportelloven ... 440
Aug. 28. Skr. om tinglysing av krigspanterett ... 509

e. Skattevesen.

Janr. 20. Forordn. om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om skatteplikt etter bosted m. v. ... 45
April 9. » om at den midlertidige bestemmelse om skatteplikt etter bosted m. v. skal gjelde for Bærum, Sola, Bergen, Molde, Kristiansund, Grytten, Steinkjer, Namsos, Bodø og Narvik ... 219
» 25. » om forandring i skattelov for landet ... 235
» 25. » om forandring i skattelov for byene ... 236
Juni 5. » om adgang for kommunene til å ligne ut en tilleggsskatt på større inntekter for budsjettåret 1941—42 ... 306
» 5. » om skatt av bankinnskudd for 1941—42 ... 308
» 5. » om at den midlertidige bestemmelse om skatteplikt etter bosted m. v. skal gjelde for Hemnes ... 330
Juli 8. » om formues- og inntektsskatt til Svalbard for 1941—42 ... 412
» 9. » om ekstraordinær skatt til staten av formue for budsjett-terminen 1941—42 ... 416
» 12. » om formues- og inntektsskatt til statskassen for budsjett-terminen 1941—42 ... 421
» 18. » om endring i regler om forhåndstrekk av skatt .. 440
» 21. » om forlengelse av fristen for anvendelse av assuranse- og salgssummer til anskaffelse av ny tonnasje ... 444
» 24. » om innbetalingen av stats- og kommuneskatt 456
» 31. » om visse særregler for beskatningen 1941—42 av rederier, fangstselskaper, sjøfolk, fangstfolk m. v. 465
Aug. 9. » om adgang til å frita visse selskaper for skatteplikt til stat og kommune ... 476
» 25. » om endring i reglene om forhåndstrekk av skatt.. 503

1941 Side
Aug. 30. Skr. om forhåndstrekk av skatt 510
Sept. 15. Forordn. om særskilt skatt til staten på inntektsstigning for budsjett-terminen 1941—42 526
Oktbr. 11. » om formuesansettelsen ved skatteligningen for 1941—42 og følgende år av fast eiendom der bygning er krigsskadd 571
» 11. » om forsikringsselskapers kommuneskatt 572
» 11. » om forandring av lov om beskatning av bankinnskudd 573
Novbr. 3. Skr. om at et avsnitt i Finansdepartementets skrivelse av 10 desember 1936 (om forfallsdag for statsskatt) er blitt misvisende 607
» 29. » om trekk for det løpende budsjettårs skatter 632

f. Matrikuleringsvesen.

Juni 20. Forordn. om skylddeling av parseller av statens eiendommer Loppa og Almenningen i Loppa 360

g. Stempelavgift.

Febr. 3. Forordn. om bureiseres fritaking for stempelavgift av overdragelsesdokumenter 85
» 13. » om nye verdiklasser for stempelavgiften på sigarer, sigaretter og røyketobakk 111
Juni 5. Skr. om stempelavgift som for eiendomssalg ved salg av samtlige aksjer i et gårdsaksjeselskap 330
» 27. Forordn. om avgift til statskassen av stempelpliktige dokumenter samt stempelavgift av spillekort i budsjettterminen 1941—42 382
» 28. » om stempelavgift til statskassen på tobakkvarer fra 1 juli 1941 389
Novbr. 17. Rundskr. om fritagelsen for stempelavgift av dokumenter vedkommende erverv og salg i bureisingsøyemed av jordeiendommer på landet 618

h. Arveavgift.

Juni 27. Forordn. om arveavgift i budsjettåret 1941—42 379
Novbr. 29. Skr. om at med hensyn til beregning av arveavgift kan også en ene-livsarving betraktes som åsetesberettiget 632

i. Brennevins-, etylleter- og ølavgift.
Se under B II 14 j.

j. Avgifter av utskjenking og salg av brennevin, vin, øl m. v.
Se under B II 14 j.

k. Konsulatavgift.
Se under B II 1 a.

l. Særlige avgifter.

Febr. 1. Forordn. om en avgift til utligning av frakttap påført ved bestemte transporter 79
» 8. » om erleggelse av skipsavgift til visse børser i kalenderåret 1941 108
» 12. » om endring av reglene for beregning av veiavgifter i budsjett-terminen 1940—41 109
» 12. » om avgifter for bruk av Drammen slaktehus 110

				Side
Mars	14.	Forordn.	om at den i skogvernlovens § 34 omhandlede kulturavgift ikke blir å svare av ved som hogges i 1941	160
»	17.	»	om omsetningsavgift på mjølk i tida 1 mars 1941—28 februar 1942	161
»	22.	»	om opphevelse av margarinavgiften	171
Mai	15.	»	om omsetningsavgift på flesk	272
Juni	5.	»	om avgift til Arbeiderfondet	307
»	11.	»	om avgift til staten av kjøpe- og brukstillatelser for trelast av gran og furu	342
»	24.	»	om avgift til statskassen fra apotekere for 1941—42	365
»	24.	»	om avgift til statskassen på brennevin (sprit) og reseptblanketter	366
»	25.	»	om midlertidig omsetningsavgift til statskassen	372
»	27.	»	om omsetningsavgift til statskassen på sjokolade- og sukkervarer fra 1 juli 1941	374
»	27.	»	om omsetningsavgift til statskassen på kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer, på innenlands tilvirket fruktvin og på kullsyre fra 1 juli 1941	375
»	27.	»	om avgift til statskassen på jord som brukes til dyrking av tobakk i budsjett-terminen 1 juli 1941 30 juni 1942	377
»	27.	»	om avgift til statskassen 1) av sirup som brukes til tilvirking av drops, og 2) av mais og innenlands tilvirket maisstivelse, som brukes til tilvirking av stivelsesukker eller stivelsesirup, fra 1 juli 1941	377
»	27.	»	om skatt til statskassen av motorvogner og av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. for budsjett-terminen 1941—42	378
»	28.	»	om omsetningsavgift til statskassen på visse varer fra 1 juli 1941	388
Juli	1.	»	om utjamningsavgift på konsummjølk i tida 1 juli 1941—30 juni 1942	398
»	1.	»	om omsetningsavgift på saueslakt for tida 1 juli 1941—30 juni 1942	399
»	8.	»	om avgift av kull som utføres fra Svalbard for 1941—42	411
»	21.	»	om vegavgifter for motorvogner for budsjettåret 1941—42	440
»	22.	»	om omsetningsavgift på storfeslakt	444
»	23.	»	om avgift til Aldersfondet for budsjettåret 1941—42	447
»	29.	»	om avgift til statskassen av fyrstikker	462
»	29.	»	om avgift til statskassen på kunstige søtstoffer	462
Aug.	2.	»	om omsetningsavgift	468
»	12.	»	om avgift til statskassen på belysningsmidler	477
Oktbr.	10.	»	om avgift til statskassen på reseptblanketter	568
»	18.	»	om beregning og oppkreving av omsetningsavgift	583
»	24.	»	om avgift til statskassen på skinn til tilvirking av pelsvarer	596
»	24.	»	om regler om beregning og oppkrevning av avgiften på skinn til tilvirking av pelsvarer	597
Novbr.	5.	»	om forhøyelse av avgiften til staten ved totalisatorspill	608

m. Tollvesen.

Mars	14.	Forordn.	om inn- og utførsel av varer over landegrensen mot Finnland i Karasjok	160
Mai	2.	»	om endring i § 9 i de gjeldende bestemmelser om tollavgifter	244

1941				Side
Juni	20.	Forordn.	om tollavgifter fra 1 juli 1941	360
»	30.	»	om tillegg til § 15 i instruksen for helseråd, politi og tollvesenets tjenestemenn	391
Sept.	29.	»	om importregulering for te- og kaffeerstatninger (samtykke-kontroll av tollvesenet)	547
Oktbr.	18.	»	om endring i § 9 i de gjeldende bestemmelser om tollavgifter	591

n. Regnskaps- og oppebørselsvesen.

Febr.	12.	Rundskr.	om budsjett og regnskap i rikets fylkeskommuner	710
»	22.	»	om prisdommernes regnskapsføring m. v.	120
Mai	15.	»	om regnskapsordningen ved herreds- og byrettene	276
Juni	5.	Forordn.	om bok- og regnskapsførselen m. v. ved justervesenet	308
»	30.	»	om apotekeres regnskapsførsel	397

o. Statsregnskapet og Riksrevisjonen.

24. Arbeidstjeneste. Idrett.

1940				
Desbr.	28.	Rundskr.	om offentlige legers møte ved sesjoner for arbeidstjeneste	709
1941				
Mars	11.	Forordn.	om utskrivning til arbeidstjeneste	145
April	15.	Skr.	om kostgodtgjørelse til forskjellige tjenestemenn i arbeidstjenestens distriktsorganisasjon og sentralorganisasjon	277
»	17.	Forordn.	om arbeidstjeneste for menn	221
»	24.	»	om disiplinær- og politimyndighet i arbeidstjenesten	229
Mai	20.	»	om beskyttelse av norsk idrett	281
Juni	11.	»	om endring i forordn. om arbeidstjeneste for menn	342
»	14.	»	om forbrytelser og forseelser i arbeidstjenesten	345
Aug.	21.	Rundskr.	om tillegg til instruksene for distriktsleger og stadsleger (vedkommende arbeidstjenesten)	758
Sept.	20.	Forordn.	om veddemål i idrettskamper	535
Novbr.	20.	»	om endring i forordning om utskrivning til arbeidstjeneste	620

C. PRIVATRETT.

1. Eiendomsrett og bruksrett.

Febr.	24.	Forordn.	om avståing av husrom til bruk for offentlige kontorer	123
Mai	1.	»	om ervervelse av grunn m. m. til statens jernbaner	243
»	13.	Rundskr.	om prisnemnder og prisankenemnder for faste eiendommer	266
»	17.	Forordn.	om tvangsavståelse av hest i Buskerud fylke	279
Juli	8.	»	om tvangsavståing av Norgaards vannverk	413
»	16.	»	om gjenreisingsarbeidet i de krigsramte områder	430
Aug.	1.	»	om avståing av fast eiendom til A/S Norsk Cellullfabrikk	467
Sept.	11.	»	om tillegg til lov om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektriske kraftledninger	523
Oktbr.	2.	Rundskr.	om prisnemnder og prisankenemnder for faste eiendommer	557
Desbr.	9.	Forordn.	om tvangsavståing av motorvogner til bruk	657
»	20.	»	om konsesjon for ervervelse av eiendomsrett til fiskefartøyer	681

Side

2. Hittegods og vrakgods.

3. Pant.

Mai	21.	Midlert.	forordn. om panthaveres fortrinsrett for renter i jordbruks- eller skogbrukseiendom	284
Juni	9.	»	forordn. om panthaveres fortrinsrett i registreringspliktig skip for renter	335
»	25.	Forordn.	om en tilføyelse i reglene for utlån mot pant i fast eiendom av midler under overformynderienes forvaltning	372
Aug.	28.	Skr.	om tinglysing av krigspanterett	509

4. Grunnbyrder.

5. Kontraktsforhold.

6. Jordleie. Husleie.

Janr.	8.	Forordn.	om gjennomføring av husleieloven i Moss	9
»	9.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Hetland	12
»	9.	»	om gjennomføring av husleieloven i Vardø	12
»	11.	»	om gjennomføring av husleieloven i Bodø	14
»	14.	»	om gjennemføring av husleieloven i Kyrkjebø	18
»	23.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Drøbak og Frogn	55
»	31.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Sør-Trøndelag	76
Febr.	24.	»	om avståing av husrom til bruk for offentlige kontorer	123
Mars	22.	»	om visse midlertidige bestemmelser angående jordleieforhold	171
»	29.	»	om gjennomføring av husleieloven i Molde	181
»	31.	»	om tillegg til forordning om avståing av husrom til bruk for offentlig kontorer	182
April	9.	»	om gjennomføring av husleieloven i Stavanger	218
»	9.	»	om gjennomføring av husleieloven i Hetland	219
»	9.	»	om innskrenking i adgangen til utkasting av leieboere i Stavanger og Hetland	219
»	19.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Målselv, Bardu, Sørreisa og Salangen	227
Mai	6.	»	om gjenomføring av husleieloven i Sarpsborg	263
»	17.	»	om gjennomføring av husleieloven i Bodø	280
»	23.	»	om endringer i vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Namsos	288
»	29.	»	om gjennomføring av husleieloven i Bærum	300
»	29.	»	om gjennomføring av husleieloven i Drammen	300
Juni	16.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Harstad, Sandtorg og Trondenes	353
»	18.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Stavanger	355
»	27.	»	om gjennomføring av husleieloven i Askim	387
»	27.	»	om gjennomføring av husleieloven i Åsgårdstrand	387
Juli	2.	»	om gjennomføring av husleieloven i Orkanger	399
»	3.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Laksevåg	402
»	3.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Vest-Finnmark politidistrikt	402
»	9.	»	om gjennomføring av husleieloven i Kristiansand	419
»	17.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Hyllestad	433

1941				Side
Juli	23.	Forordn.	om gjennomføring av husleieloven i Aker	447
Aug.	1.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Bergen	468
»	15.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Os	483
Sept.	1.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Fana	511
»	3.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Odda	514
»	3.	»	om gjennomføring av husleieloven i Ski	514
»	8.	»	om gjennomføring av husleieloven i Oppegård	517
»	8.	»	om gjenomføring av husleigelova i Fjotland	517
»	9.	»	om gjennomføring av husleieloven i Sør-Varanger	518
»	12.	»	om gjennomføring av husleieloven i Grue	524
»	12.	»	om gjennomføring av husleieloven i Ringsaker	524
»	12.	»	om gjennomføring av husleieloven i Gjøvik	524
»	12.	»	om gjennomføring av husleieloven i Skien	524
»	16.	»	om gjennomføring av husleieloven i Fåberg	530
»	16.	»	om gjennomføring av husleieloven i Jevnaker	530
»	16.	»	om gjennomføring av husleieloven i Stathelle	530
»	19.	»	om gjennomføring av husleieloven i Rælingen	533
»	19.	»	om gjennomføring av husleieloven i Strømmen bygningskommune, Skedsmo	533
»	19.	»	om gjennomføring av husleieloven i Vestre Toten	533
»	20.	»	om gjennomføring av husleieloven i Kragerø	537
»	20.	»	om gjennomføring av husleieloven i Mandal	537
»	20.	»	om gjennomføring av husleieloven i Haus	537
»	20.	»	om gjennomføring av husleieloven i Laksevåg	537
»	22.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Moss	538
»	23.	»	om gjennomføring av husleieloven i Modum	540
»	24.	»	om endringer i lov om husleie	542
»	24.	»	om tvungen avståelse av bruksrett til husrom i Lørenskog	543
»	24.	»	om gjennomføring av husleieloven i Lørenskog	543
Oktbr.	3.	»	om gjenomføring av husleigelova i Meland	560
»	4.	»	om gjennomføring av husleieloven i Asker	561
»	4.	»	om gjennomføring av husleieloven i Son	561
»	4.	»	om gjennomføring av husleieloven i Kongsberg	561
»	4.	»	om gjennomføring av husleieloven i Målselv	561
»	4.	»	om gjennomføring av husleieloven i Sandtorg	561
»	7.	»	om gjennomføring av husleieloven i Øksnes	566
»	8.	»	om gjennomføring av husleieloven i Karlsøy	566
»	9.	»	om gjennomføring av husleieloven i Skudeneshavn	567
»	9.	»	om gjennomføring av husleieloven i Kåfjord	567
»	11.	»	om gjennomføring av husleieloven i Porsgrunn	574
»	13.	»	om innskrenkning i adgangen til utkasting av leieboere i Stavanger og Hetland	574
»	13.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Høyland	575
»	14.	»	om gjenomføring av husleigelova i Hyllestad	576
»	15.	»	om gjennomføring av husleieloven i Hønefoss	577
»	21.	»	om gjennomføring av husleieloven i Setskog	592
»	21.	»	om gjennomføring av husleieloven i Sørum	592
»	21.	»	om gjenomføring av husleigelova i Flesberg	592
»	21.	»	om gjennomføring av husleieloven i Brevik	592
»	21.	»	om gjennomføring av husleieloven i Notodden	593
»	21.	»	om gjennomføring av husleieloven i Bergen	593
»	21.	»	om gjennomføring av husleieloven i Malm	593
»	22.	»	om gjennomføring av husleieloven i Eigersund	594
»	25.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Oslo	601
»	25.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Mo	601
»	25.	»	om gjennomføring av husleieloven i Drøbak	601
»	25.	»	om gjennomføring av husleieloven i Stjørdal	601
»	25.	»	om gjennomføring av husleieloven i Mo	601

1941				Side
Oktbr.	27.	Forordn.	om midlertidig avhjelp av husmangel i Lenvik ..	602
»	28.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Bærum ..	602
»	29.	»	om gjennomføring av husleieloven i Nittedal	603
»	29.	»	om gjennomføring av husleieloven i Sunndal	603
»	30.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Aker	603
»	30.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Lillestrøm	603
»	30.	»	om gjennomføring av husleieloven i Kongsvinger ..	604
»	30.	»	om gjennomføring av husleieloven i Sørreisa	604
Novbr.	3.	»	om tvungen avståelse av bruksrett til husrom i Ski	607
»	4.	»	om gjennomføring av husleieloven i Brandbu	608
»	4.	»	om gjennomføring av husleieloven i Elsfjord	608
»	6.	»	om avhjelp av husmangel i Hordaland fylke	610
»	7.	»	om tvungen avståelse av bruksrett til husrom i Aurskog	611
»	7.	»	om gjennomføring av husleieloven i Mosjøen	611
»	8.	»	om gjennomføring av husleieloven i Vinger	611
»	8.	»	om gjennomføring av husleieloven i Åsnes	611
»	8.	»	om gjennomføring av husleieloven i Haugesund ..	612
»	12.	»	om gjennomføring av husleieloven i Langesund ..	614
»	12.	»	om gjenomføring av husleigelova i Voss	614
»	12.	»	om gjennomføring av husleieloven i Svolvær	614
»	13.	»	om gjennomføring av husleieloven i Kopervik ..	614
»	17.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Asker	618
»	18.	»	om tvungen avståelse av bruksrett til husrom i Rakkestad	619
»	18.	»	om gjennomføring av husleieloven i Hammerfest	619
»	18.	»	om gjennomføring av husleieloven i Vågan	619
»	22.	»	om gjennomføring av husleieloven i Rakkestad ..	623
»	22.	»	om gjennomføring av husleieloven i Skoger	623
»	22.	»	om gjennomføring av husleieloven i Horten	623
»	22.	»	om gjennomføring av husleieloven i Larvik	623
»	22.	»	om gjennomføring av husleieloven i Solum	623
»	24.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel i Nordland fylke	624
»	25.	»	om gjennomføring av husleieloven i Vennesla	625
»	26.	»	om gjennomføring av husleieloven i Borre	627
»	26.	»	om gjennomføring av husleieloven i Os, Hedmark fylke	627
Desbr.	2.	»	om gjennomføring av husleieloven i Hamar	633
»	2.	»	om gjennomføring av husleieloven i Gildeskål	633
»	3.	»	om gjennomføring av husleieloven i Ullensaker ..	633
»	3.	»	om gjennomføring av husleieloven i Vang, Hedmark fylke	633
»	3.	»	om gjenomføring av husleigelova i Time	633
»	3.	»	om gjennomføring av husleieloven i Tromsø	633
»	8.	»	om midlertidig avhjelp av husmangel for Vestfold fylke	636
»	9.	»	om gjennomføring av husleieloven i Ålesund	657
»	12.	»	om gjennomføring av husleieloven i Eidanger	669
»	12.	»	om gjenomføring av husleigelova i Sauda	669
»	16.	»	om tvungen avståelse av bruksrett til husrom i Ringsaker	672
»	18.	»	om gjennomføring av husleieloven i Fet	678
»	18.	»	om gjennomføring av husleieloven i Gjerpen	678
»	24.	»	om tvungen avståelse av bruksrett til husrom i Borge, Østfold fylke	690
»	24.	»	om gjennomføring av husleieloven i Fana	690
»	24.	»	om gjennomføring av husleieloven i Dønnes	690

7. Gjeldsforpliktelser.

Janr. 24. Forordn. om forlenging av de midlertidige lover om gjeldsordning for jordbrukere og fiskere 56
Mai 26. » om tillegg til lov om fortrinsrett for visse fordringer 289
Aug. 13. » om gjeldsforhandling for kommuner 480

8. Forløfte.

9. Tjenesteforhold.

Janr. 8. Forordn. om åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Horten 9
» 13. » om endring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Lillestrøm 17
» 29. » om brigde i stengingsvedtekta for utsalsstader i Austrheim 64
» 29. » om ny stengingsvedtekt for utsalsstader i Sund .. 64
Febr. 3. » om brigde i stengingsvedtekta for utsalsstader i Lindås 85
» 20. » om midlertidig tillegg til § 1 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Aker 118
» 20. » om midlertidig tillegg til § 1 A i lukningsvedtekten for barber- og friserforretninger i Aker 118
Mars 8. » om endring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Eidskog 143
» 11. » om utskrivning til arbeidstjeneste 145
» 18. » om endring av § 2 B i lukningsvedtekta for utsalgssteder i Gimsøy 164
» 21. » om lukningstid for bevertningssteder i Ålesund .. 169
» 27. » om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør 177
April 3. » om endring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Vang 200
» 15. » om vedtekt om særlege åpnings- og stengingstider for bevertningsstader i Åsen 220
» 17. » om arbeidstjeneste for menn 221
» 21. » om endring av lukningsvedtekten for utsalgssteder i Aurdal 227
» 24. » om disiplinær- og politimyndighet i arbeidstjenesten 229
» 24. » om vedtekt om stengingstid for utsalsstader i Etnedal 234
» 28. » om 1 og 17 mai 1941 som virkedager 241
Mai 17. » om særlege åpnings- og stengingstider for bevertningsstader i Åsane 280
» 17. » om særlige åpnings- og stengingstider for bevertningssteder i Leinstrand 282
» 23. » om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Rødenes .. 288
Juni 11. » om forbud mot at arbeidere blir berøvet sin stilling på grunn av tjenestegjøring i Norges // og om lønn i tjenestetiden 340
» 27. » om regler om familiestønad etter forordning om arbeidshjelp til jord- og skogbruk § 9, siste ledd .. 387
Juli 5. » om vedtekt for barber- og friserforretninger i Lillestrøm 405
» 9. Midlert. forordn. om arbeidshjelp til særlig samfunnsviktige arbeidsoppgaver 414

1941				Side
Juli	9.	Forordn.	om endring i forordning om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør	415
»	9.	»	om forskrifter om gjennomføring av midlertidig forordning om arbeidshjelp til særlig samfunnsviktige arbeidsoppgaver	418
»	14.	»	om endring i vedtekten om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Høvåg	428
»	14.	»	om serlege opnings- og stengingstider for bevertningsstader i Stranda	428
»	25.	»	om brigde i stengingsvedtekta for utsalsstader i Hordabø	458
Aug.	1.	»	om endring av lukningsvedtekten for utsalgssteder i Nes, Akershus fylke	468
»	14.	»	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Nord-Frøya	483
»	15.	»	om stengingstid for utsalsstader i Vats	483
»	15.	»	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Tana	483
Sept.	4.	»	om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Sør-Odal	515
Oktbr.	15.	»	om brigde i § 1 i stengingsvedtekta for utsalsstader i Hjartdal	577
»	15.	»	om ny vedtekt om stengingstid for utsalsstader i Hyllestad	577
Desbr.	18.	»	om fastsetting av lønns- og arbeidsvilkår og om driftsstans m. v.	673
»	23.	»	om vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Balsfjord	689

10. Skadeserstatning.

Mai	20.	Forordn.	om Varekrigs erstatningsbetalinger	281
»	24.	»	om en ny gruppe i § 1 i forskrifter om erstatning for tap av eiendeler i henhold til sjømannslovens § 41 a	289
Juli	16.	»	om gjenreisingsarbeidet i de krigsramte områder	430
Aug.	21.	»	om krigsskadetrygd for løsøre	489
Novbr.	1.	Rundskr.	om storfetuberkulosen. Erstatning ved nedslaktning	606

11. Sjørett.

Se under B II 15 a.

12. Personnavn.

13. Ektefeller.

14. Foreldre og barn.

Mars	31.	Rundskr.	om blodtypeundersøkelser i farskapssaker	185
Aug.	19.	Forordn.	om tillegg til lov om behandlingen av forsømte barn	484

15. Umyndige og verger.

Mars	6.	Forordn.	om reglement for Trondheim overformynderi	755
Juni	25.	»	om en tilføyelse til reglene for utlån mot pant i fast eiendom av midler under overformynderienes forvaltning	372

16. Arv.

17. Odelsrett og åsetesrett.

18. Forsvunne og fraværende personer.

19. Tinglysing. Registrering.

Janr. 17. Forordn. om visse tinglysingsspørsmål i et område av Ogndal 28
Juli 21. » om forbud mot overdragelse av motorvogner som ikke tidligere har vært registrert 442
Aug. 28. Skr. om tinglysing av krigspanterett 509
Novbr. 26. Forordn. om forbud mot overdragelse og omregistrering av motorvogner som tidligere har vært registrert .. 626

20. Industriell rettsbeskyttelse.

Janr. 13. Skr. om forlengelse for tyske undersåtter av prioritetsfristene etter lovene om patenter og om varemerker og mønstre 17
Mars 21. Forordn. om midlertidige endringer i og tillegg til lovene om varemerker og mønstre 118
» 21. » om midlertidige endringer i og tillegg til lov om patenter 169
Juni 23. » om midlertidige endringer i og tillegg til lov om patenter 363
» 23. » om midlertidige endringer i og tillegg til lovene om varemerker og mønstre 364
Desbr. 16. » om midlertidige endringer i og tillegg til lovene om varemerker og mønstre 672

21. Forfatterrett, kunstnerrett og fotografiers beskyttelse.

D. STRAFFERETT OG STRAFFULLBYRDELSE.

1. Strafferett.

Juni 14. Forordn. om forbrytelser og forseelser i arbeidstjenesten .. 345
Juli 28. » om endring i straffelovens § 354 459
Sept. 10. » om endring i straffelovens § 426 518
» 20. » om trykte skrifter m. v. av politisk innhold 534
Oktbr. 4. » om forbud mot offentlig dans 560
» 6. Midlert. forordn. om anvendelse av sikringsforføyninger overfor personer som mistenkes for overtredelse av Reichskommissars forordninger 561
Desbr. 18. Forordn. om tillegg til straffelovens § 383 672

2. Fengselsvesen og straffullbyrdelse.

Mars 19. Forordn. om tillegg til fengselsloven 165
Aug. 25. » om midlertidig tillegg til fengselslovgivningen .. 500
Oktbr. 6. Midlert. forordn. om anvendelse av sikringsforføyninger overfor personer som mistenkes for overtredelse av Reichskommissars forordninger 561

E. PROSESS.

1. Forliksvesen.

Juni 4. Forordn. om oppnevning av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for tiden 16 oktober 1941—15 oktober 1943 304

2. Sivilprosess.

Mars	31.	Rundskr.	om blodtypeundersøkelser i farskapssaker	185
Juni	4.	Forordn.	om oppnevning av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for tiden 16 oktober 1941—15 oktober 1943	304
Juli	4.	Skr.	om sjøkyndig domsmannsutvalg i Bodin	403
»	8.	»	om bygningskyndig domsmannsutvalg i Hammerfest	414
»	8.	»	om domsmannsutvalg i Kjelvik med særskilt kyndighet i handel, sjøvesen og bygningsvesen	414
»	9.	»	om domsmannsutvalg i Ålesund med særskilt kyndighet i handel, sjøvesen, bygningsvesen og håndverk samt industri	419
»	28.	»	om økning i antallet av domsmenn i Oslo med særlig kyndighet i handel, industri, sjøvesen og håndverk	461
Aug.	8.	»	om sjøkyndig domsmannsutvalg i Tromsøysund	476
»	19.	»	om økning i antallet av domsmenn i Stavanger med særlig kyndighet i handel, sjøvesen, industri, håndverk og bygningsvesen	486
Sept.	11.	Forordn.	om tillegg til lov om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektriske kraftledninger	523
»	15.	Skr.	om bygningskyndig og sjøkyndig domsmannsutvalg i Bodø	530
»	19.	»	om handelskyndig domsmannsutvalg i Farsund	534
Oktbr.	1.	»	om delingen av Oslo lagsogn, Hedmark og Opland lagsogn og Buskerud lagsogn i loddtrekningskretser for domsmenn i tvistemål	548
»	1.	»	om delingen av Hordaland, Sogn og Fjordane lagsogn i loddtrekningskretser for domsmenn i tvistemål	548
»	1.	»	om delingen av Nordland lagsogn og Finnmark lagsogn i loddtrekningskretser for domsmenn i tvistemål	548
»	7.	Forordn.	om tillegg til forordning om oppnevning av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for tiden 16 oktober 1941—15 oktober 1943	564
Novbr.	24.	Rundskr.	om funksjonstiden for de nåværende domsmenn	625

3. Straffeprosess.

Janr.	21.	Rundskr.	om påtalen i saker som hører under Folkedomstolen	49
»	24.	Forordn.	om fengsling i saker som hører under Folkedomstolen	56
Mars	5.	»	om visse midlertidige endringer i reglene om private straffesaker	136
Juni	4.	»	om oppnevning av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for tiden 16 oktober 1941—15 oktober 1943	304
Juli	4.	Skr.	om sjøkyndig domsmannsutvalg i Bodin	403
»	8.	»	om bygningskyndig domsmannsutvalg i Hammerfest	414
»	8.	»	om domsmannsutvalg i Kjelvik med særskilt kyndighet i handel, sjøvesen og bygningsvesen	414
»	9.	»	om domsmannsutvalg i Ålesund med særskilt kyndighet i handel, sjøvesen, bygningsvesen og håndverk samt industri for Ålesund	419

1941 Side
Juli 28. Skr. om økning i antallet av domsmenn i Oslo med særlig kyndighet i handel, industri, sjøvesen og håndverk ... 461
Aug. 8. » om sjøkyndig domsmannsutvalg i Tromsøysund 476
» 19. » om økning i antallet av domsmenn i Stavanger med særlig kyndighet i handel, sjøvesen, industri, håndverk og bygningsvesen ... 486
Sept. 3. Forordn. om lagmannsrettene i straffesaker ... 512
» 15. Skr. om bygningskyndig og sjøkyndig domsmannsutvalg i Bodø ... 530
» 19. » om handelskyndig domsmannsutvalg i Farsund .. 534
» 20. Forordn. om trykte skrifter m. v. av politisk innhold 534
Oktbr. 1. Skr. om delingen av Oslo lagsogn, Hedmark og Opland lagsogn og Buskerud lagsogn i loddtrekningskretser for domsmenn i tvistemål ... 548
» 1. » om delingen av Hordaland, Sogn og Fjordane lagsogn i loddtrekningskretser for domsmenn i tvistemål ... 548
» 1. » om delingen av Nordland lagsogn og Finnmark lagsogn i loddtrekningskretser for domsmenn i tvistemål ... 548
» 6. Midlert. forordn. om anvendelse av sikringsforføyninger overfor personer som mistenkes for overtredelse av Reichskommissars forordninger ... 561
» 7. Forordn. om tillegg til forordning om lagmannsrettene i straffesaker ... 563
» 7. » om tillegg til forordning om oppnevning av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for tiden 16 oktober 1941—15 oktober 1943 ... 564
Novbr. 24. Rundskr. om funksjonstiden for de nåværende domsmenn .. 625

4. Tvangsfullbyrdelse.

Juli 15. Forordn. om visse bestemmelser angående tvangsauksjoner som begjæres av Krigsskadetrygden for bygninger 428
Aug. 27. Rundskr. om prisbestemmelsenes anvendelse ved auksjonssalg og på skifte ... 506

5. Skifte- og arvebehandling, konkurs- og akkordforhandling. Administrasjon.

Febr. 20. Forordn. om innrykking i Norsk lysingsblad av kunngjøringer vedkommende underhåndsordninger i insolvente boer ... 116
Mai 26. » om tillegg til lov om fortrinsrett for visse fordringer ... 289
Aug. 27. Rundskr. om prisbestemmelsenes anvendelse ved auksjonssalg og på skifte ... 506
Novbr. 20. » om melding av dødsfall ... 695

6. Sakførere og advokater.

Juni 23. Forordn. om endringer i sakførerlovgivningen ... 361
Juli 5. Rundskr. om endringer i sakførerlovgivningen ... 405
Novbr. 28. Skr. om at uttrykket «virksomhet som sakfører» i forordningen av 23 juni 1941 betyr at vedkommende sakfører må ha stilt sikkerhet m. v. ... 631

7. Translatører.

8. Ting.

Rettelser.

Side 17. På 4de linje nedenfra skulde det istedenfor «i Davik herad» rettelig ha stått: «i Alfoten sokn av Davik herad».

» 218. Forordningen om gjennomføring av husleieloven i Stavanger mangler tilføyelse (i margen) om sin utferdigelsesdatum: 9 april.

NORSK LOVTIDEND

2nen avdeling

1941

Forordning *) om ansettelse, oppsigelse og avskjedigelse av kommunale tjenestemenn i skolen. 2 janr.

§ 1. Kirke- og undervisningsdepartementet gir forskrifter om ansettelse, oppsigelse og avskjedigelse av kommunale tjenestemenn som ansettes, oppsis eller avskjediges etter bestemmelsene i lov om folkeskolen på landet av 16 juli 1936 med tilleggslov eller lov om folkeskolene i kjøpstedene av samme dag samt etter lov om folkeskolen på landet av 26 juni 1889 med tilleggslover og lov om folkeskolen i kjøpstedene av samme dag med tilleggslover. Slike forskrifter kan gis uten omsyn til bestemmelser i nevnte lover og også uten omsyn til bestemmelser i andre lover for så vidt det gjelder ansettelse, oppsigelse eller avskjedigelse som det i loven er tillagt fylkesskolestyret eller skolestyret å foreta.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 2 januar 1941.

Kirke- og undervisningsdepartementet.

R. S. Skancke.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om endring i de midlertidige bestemmelser av 19 september 1940 om tillegg til lov om Norges bank av 23 april 1892 med senere tilleggslover. 2 janr.

Bestemmelsenes § 1 skal heretter lyde så:

Bestemmelsene i lov om Norges bank av 23 april 1892 med senere tilleggslover, kap. IV, bankens bestyrelse, skal ikke være til hinder for at Finans- og tolldepartementet etter forslag fra bankens direksjon under særlige forhold gjør vedtak

*) Kunngj. 17 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

2 janr. om at bankens direksjon midlertidig forsterkes med et sjette medlem, som beskikkes av Finans- og tolldepartementet med en gjensidig oppsigelsesfrist av 2 måneder.

Oslo 2 januar 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

3 janr. **Forordning** *) om rasjonering av brennevin og vin.

Kap. I. Salg til private forbrukere.

§ 1. Salg av brennevin og vin fra A/S Vinmonopolet til private forbrukere kan bare skje mot klipp av merke på «Kjøpekort for brennevin og vin». Løse merker gjelder ikke.

§ 2. Merkene på kjøpekortene gjelder for de mengder og i de tidsrom som Direktoratet for proviantering og rasjonering til enhver tid bestemmer.

§ 3. Berettiget til kjøpekort er alle norske borgere som er fylt 21 år. Unntatt er dog personer som etter gjeldende kontrollforskrifter, jfr. kongelig resolusjon av 22 november 1929, er eller blir nektet adgang til kjøp.

Det er forbudt å kjøpe brennevin eller vin fra A/S Vinmonopolet på kjøpekort som ikke er utstedt til kjøperen eller til forbruker som denne opptrer på vegne av etter skriftlig fullmakt.

§ 4. Kjøpekortene utstedes av A/S Vinmonopolet på de steder hvor Vinmonopolet har utsalg. I andre distrikter utstedes kortene av vedkommende politimyndighet (på landet lensmannen) etter nærmere kunngjøring.

Den som vil ha kjøpekort må levere skriftlig søknad på et dertil bestemt skjema. Søknaden skal være vedlagt godkjent alderslegitimasjon og Provianterings- og rasjoneringsdirektoratets ekstrakort for tiden 16 desember 1940—9 mars 1941 (første kort i någjeldende rasjoneringshefte). Søknaden leveres til utsalget eller i tilfelle til politimyndigheten der vedkommende har fått utlevert alminnelige rasjoneringskort for perioden 16 desember 1940—9 mars 1941.

Ved utlevering av kjøpekort makuleres merket *C 8* på det nevnte ekstrakort. Det er forbudt å bruke dette merke til å erverve kjøpekort på ekstrakort som tilhører mindreårige.

For kjøpekortet betales et gebyr av kr. 1.

Det er forbudt å selge eller på annen måte å overdra kjøpekort, eller å kjøpe eller på annen måte ta imot kjøpekort som er utstedt og levert forbruker.

*) Kunngj. 17 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

§ 5. Personer i anstalthusholdninger som etter gjeldende bestemmelser ikke får utlevert alminnelige rasjoneringskort og som søker kjøpekort, kan i stedet for rasjoneringskort framlegge attestasjon fra anstaltens ansvarshavende for at vedkommende ikke er i besiddelse av vanlig rasjoneringskort. 3 janr.

Kap. II. Salg til andre enn private forbrukere.

§ 6. Skjenkeberettigede og skjenkesteder får seg tildelt brennevin og vin av A/S Vinmonopolet i forhold til tidligere omsetning og for øvrig etter nærmere bestemmelser som gis av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

På samme måte skjer salg av brennevin og vin til medisinsk eller teknisk bruk.

§ 7. Annet salg enn det som er nevnt i § 1 og § 6 kan bare skje etter kjøpetillatelse utstedt av Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger.

Kap. III. Alminnelige bestemmelser.

§ 8. Ved utdelingen av rasjoneringskort for matvarer, gjeldende fra og med 10 mars 1941, skal forsyningsnemndene påse at merke *C 8* på ekstrakortet er i behold for personer som er under 21 år. Mangler dette merke eller er det makulert, skal forsyningsnemnda gi skriftlig melding om det til A/S Vinmonopolet.

§ 9. Har noen urettmessig fått utlevert ett eller flere kjøpekort, blir kjøpekortet — eventuelt kortene — å inndra og monopolet kan bestemme at vedkommende skal tape retten til i det hele tatt å få utlevert kjøpekort.

Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller bestemmelser som er gitt etter denne forordning, medfører straff og inndragning på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, og § 58 i lov av 5 april 1927.

§ 10. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og gi utfyllende bestemmelser.

§ 11. Bestemmelsene i denne forordning endrer ikke gjeldende bestemmelser om salg av sprit til teknisk bruk.

Med vin forstås i denne forordning også fruktvin, jfr. § 31 i lov av 5 april 1927.

§ 12. Bestemmelsene i denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 3 januar 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

4 janr. **Forordning** *) (Finans- og tolldepartementet) om at kongelig resolusjon av 10 november 1939 om at havnefogdene skal regnes som kommunale tjenestemenn oppheves. Havnefogdene skal regnes som statstjenestemenn.

6 janr. **Forordning** *) om merking av garnblåser og lignende vak under vinterfisket.

§ 1. Garnblåser og andre vak som benyttes under vinterfisket, skal være merket enten med et kryss (kors) eller med farkostens registreringsmerke på toppen av blåsen eller vakeren.

Merket skal påføres med hvit maling på mørk bunnfarge. Det hvite kors skal ha en fargebredde av 7 cm i minst 60 cm lengde. Hvis registreringsmerke anbringes, skal bokstaver og tall i merket ha en høyde av 12 cm og en fargebredde av 2 cm, således at merket trer tydelig fram.

§ 2. Overtredelse av denne forordning straffes med bøter.

Oslo 6 januar 1941.

Handelsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

6 janr. **Forordning** **) (Innenriksdepartementet), hvorved § 6, punkt 3, i vedtektene for Krigsskadetrygden for løsøre gis følgende tillegg: «Unntatt herfra er småbåter i opplag.»

6 janr. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om forbud mot å slippe graværer født i tiden 15 april—1 juli angjeldende år på beite i sambeitestrekning, derunder også innbefattet sambeite i innmark, i Vardø herred, Finnmark fylke.

7 janr. **Forordning** *) om politiets rett til å ta fingeravtrykk.

§ 1. Enhver er forpliktet til å gi sine fingeravtrykk når politiet forlanger det.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 7 januar 1941.

Politidepartementet.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 17 januar i Lovtid. 1 nr. 2.
**) Kunngj. 28 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

Forordning *) om forandringer i Administrasjonsrådets forskrifter av 9 august 1940 om fremstilling, omsetning og bruk av metaller. 7 janr.

I.

I Administrasjonsrådets forskrifter av 9 august 1940 om fremstilling, omsetning og bruk av metaller gjøres følgende forandringer:

§ 6 skal lyde:

Direktoratet for industriforsyning kan bestemme:

a. om, i hvilken utstrekning og for hvilke øyemed metaller kan fremstilles i form av råmaterial eller halvmaterial eller ikke tillates fremstillet;
b. om, i hvilken utstrekning og for hvilke øyemed metaller uansett materialgruppe og uansett om de tilhører materialgruppene etter § 2 eller er produkter av en eller flere av disse grupper, kan forarbeides eller ikke tillates forarbeidet;
c. om, i hvilken utstrekning, for hvilke øyemed og til hvilke mottakere metaller, uansett om de tilhører materialgruppene etter § 2 eller er produkter av en eller flere av disse grupper, kan omsettes eller leveres eller ikke tillates omsatt eller levert.

§ 7 oppheves.

§ 9 skal lyde:

Direktoratet for industriforsyning kan overdra sin myndighet etter disse forskrifter helt eller delvis til andre institusjoner eller organisasjoner.

II.

Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 7 januar 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning (Innenriksdepartementet), hvorved den kommunale inndelingsgrensen mellom Bjarkøy og Torsken herreder, Troms fylke, fastsettes således: 7 janr.

Grensen på land begynner i nordvestre ende av Blyfjordvatnet, går i rett linje mot sørvest til Norges geografiske oppmålings varde i det trigonometriske punkt Stortind, bøyer her mot vest-nordvest og går i rett linje til sørøstenden av vann

*) Kunngj. 17 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

7 janr. 182 og derfra i rett linje over vannet til utløpsosen. Elven fra vannet danner deretter grensen ned til Blyfjorden.

Grensen i sjøen mellom Bjarkøy og Torsken herreder begynner der hvor elv fra vatn 182 løper ut i Blyfjorden og går i nordøstlig retning loddrett på strandlinjen til midt i fjorden. Herfra går grensen i hovedsaken i nordvestlig og nordlig retning etter det geometriske prinsipp, slik at ethvert punkt i grensen får like stor avstand fra nærmeste punkt innen hvert herred på fastlandet, øyer, holmer eller skjær som ikke til stadighet er overskyllet av havet. For Torskens vedkommende blir det Senja samt øy- og skjærgruppene omkring Halvardsøyan, Terningen, Baren, Svellingen og Ørja som blir bestemmende for grensens gang og for Bjarkøys vedkommende på tilsvarende måte Senja, Steinaværet, Småklakkan og Storklakken.

Grensen i havet slutter der hvor den støter sammen med fylkesgrensen Nordland—Troms.

De i sjøgrenseskildringen nevnte navn refererer seg til sjøkart nr. 82, utgave 1939.

7 janr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til Innenriksdepartementet.

Handelsdepartementet har bestemt at arkitekt og ingeniør ved Innenriksdepartementets Gjenreisingsavdelings distriktsrepresentasjon med hensyn til kostgodtgjørelse på reiser innen riket henføres til regulativets 1ste klasse.

8 janr. **Forordning** *) om kvalitetskontroll med platinarevskinn.

§ 1. Utførsel av platinarevskinn og Hovbrender-platinarevskinn er bare tillatt når skinnene på forhånd er kontrollert og godkjent således som disse regler bestemmer.

§ 2. Skinnene må bare utføres under den betegnelse som blir fastsatt for skinnene etter disse regler.

Tollvesenet påser at kontroll og godkjennelse har funnet sted før skinnene utklareres.

§ 3. Norges platinarevavlslag og Norsk platinareveierforening oppretter kontrollstasjon i Oslo for platinarevskinn og Hovbrender-platinarevskinn og bærer omkostningene ved kontrollen. Kontrollstasjoner kan også opprettes andre steder i landet, dersom det viser seg nødvendig.

På steder hvor det er opprettet kontrollstasjon, kan innehaver av platinarevskinn, som ønskes kontrollert, kreve at kontrollen foretas i hans egne lokaler. Dette gjelder likevel bare dersom kontrolløren finner disse lokaler tilfredsstillende

*) Kunngj. 28 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

med omsyn til lys- og arbeidsforhold, og det er anmeldt til 8 janr.
kontroll minst 200 skinn underett. Innehaveren må stille nødvendig arbeidshjelp til disposisjon.

§ 4. For kontrollen med platinarevskinn tilkommer Norges platinarevavlslag en godtgjørelse av kr. 1,50 pr. skinn. Samme godtgjørelse tilkommer Norsk platinareveierforening for kontrollen med Hovbrender-platinarevskinn.

§ 5. Landbruksdepartementet nevner opp en kontrollør med varamann og fastsetter den godtgjørelse han skal ha.

Alle skinn klassifiseres og verdsettes av kontrolløren. Dersom det ønskes, sørger kontrollkontoret for rensing av skinnene. Til dekning av utgiftene ved rensing kan oppkreves en avgift som fastsettes av departementet.

§ 6. De som antas til å føre kontroll, har adgang til når som helst å foreta ettersyn i alle bygninger og lokaler som nyttes av firmaer som driver utførsel av platinarevskinn og har adgang til å undersøke alle firmaets forretningsbøker og forretningspapirer. De kan kreve alle de oppgaver og opplysninger som er nødvendige for gjennomførelse av kontrollen.

§ 7. Med det unntak som er nevnt i § 3, annet ledd, skal skinnene sendes direkte til kontrollstasjonen under adresse: Norges platinarevavlslags kvalitetskontroll, Oslo.

Kontrollstasjonen merker skinnene og innfører dem i kontrollstasjonens bøker med angivelse av datum, skinnenes nummer og innsenderens navn. Innsenderen gis kvittering for at skinnene er mottatt.

§ 8. Skinnene sorteres i følgende grupper:

Hovedgruppe I:

Klasse 1. Platinarevskinn.
» 2. Ringnecks.
» 3. Vrak.

Hovedgruppe II:

Klasse 1. Hovbrender-platina.
» 2. Ringnecks.
» 3. Vrak.

Til hovedgruppe I, 1 — Platinarevskinn — henføres skinn i lyshetsgradene «ekstra lys platina», «lys platina» og «middels lys platina» som type og kvalitetsmessig holder mål. Skinnene skal ha normal størrelse og fullt utviklet pels med det typiske «platinapreg», dvs. gjennomgående lys underpels, lyse eller hvite ben, hvite under buken, hvit «bless» og med hel eller delvis hvit halsring samt det karakteristiske blågrå platinapreg i pelsen.

Til hovedgruppe I, 2 — Ringnecks — henføres skinn som i pelstype og farge mer ligner sølvrev, men som atskiller seg

8 janr. fra disse ved hel eller delvis hvit halsring, «bless», delvis hvite ben og med mer eller mindre hvitt under buken.

Til hovedgruppe I, 3 — Vrak — henføres skinn som kvalitetsmessig ikke holder mål, f. eks. selvdøde hvalper, skinn med «samson» karakter m. m.

De kvalitetsregler som foran er fastsatt for hovedgruppe I, får tilsvarende anvendelse for hovedgruppe II så langt de passer.

§ 9. Dersom kontrolløren finner at et skinn må settes i klasse 2 eller 3, skal innsenderen underrettes om at han innen en fastsatt frist kan kreve ny bedømmelse av en overkontrollør som oppnevnes av departementet.

§ 10. Resultatet av kontrollen bokføres av kontrolløren og attest utferdiges til innsenderen. Skinnet forsynes med merke og plombe som tydelig viser hvilken gruppe skinnet hører til. Innsender av skinn som blir satt i klasse 3, skal av kontrolløren uttrykkelig gjøres oppmerksom på at det ikke er tillatt å utføre skinnet.

§ 11. Etter avsluttet kontroll blir skinnene av kontrollkontoret etter innsenderens anvisning å returnere, videresende til oppgitt adresse eller å lagre. For skinn som returneres eller videresendes, skjer transporten for innsenderens regning og risiko, dersom ikke annet er avtalt. For skinn som lagres av kontrollkontoret, kan innsenderen belastes utgifter som påløper til brann- og tyveriforsikring og til tvungen varekrigsforsikring. Med departementets samtykke kan disse utgifter helt eller delvis fastsettes til en bestemt avgift pr. skinn.

For lagring utover en nærmere fastsatt tid kan kontrollkontoret oppkreve en avgift til dekning av utgiftene. Avgiften kan fastsettes av departementet.

§ 12. Landbruksdepartementet sørger for tilsyn med kontrollstasjonens virksomhet. Utgiftene hermed dekkes av Norges platinarevavlslag og Norsk platinareveierforening.

Departementet fastsetter godtgjørelsen for tilsynet og gir instruks for dets gjøremål.

§ 13. Landbruksdepartementet gir nærmere bestemmelser om gjennomføringen av kontrollen, liksom det kan dispensere fra reglene.

§ 14. Overtredelse eller forsøk på overtredelse av disse regler straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder. På samme måte straffes medvirkning.

§ 15. Disse regler trer i kraft 13 januar 1941.

Oslo 8 januar 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Moss. 8 janr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Horten. 8 janr.

Forordning **) (Landbruksdepartementet), hvorved det i kongelig resolusjon av 23 april 1925, med senere endringer, om regler for innførsel, tilvirkning og merkning av ost og mysost gjøres følgende endringer: 8 janr.

§ 2, nr. 2, skal lyde: «Helfet-, halvfet- og kvartfetost: Goudaost og edamerost. For edamerost gjelder som unntak at også trekvartfetost med minsteinnhold 40 % tørrstoff-fett godkjennes.»

§ 3, 1 ledd, tilføyes: «For helfet smelteost tillates dog en avvikelse i tørrstoff-fettinnholdet på 2 %.»

§ 4, 5 ledd, tilføyes: «Gouda- og nøkkelost skal dessuten på ostens kantside i hele dens omkrets påstemples ostens gruppebetegnelse med ord, f. eks. helfet-helfet, i samme farge som bokstav- og tallmerket. Bokstavenes høyde skal være 2 cm.»

§ 4, siste ledd, skal lyde: «Foruten det her nevnte kvalitetsmerke og nummer kan produsenten på ostens annen side anbringe sitt navn og adresse samt varemerke. Samme adgang har samvirkemessige omsetningsorganisasjoner for meierier og produsenter. Merkingen må ikke kunne gi misvisende forestillinger om ostens art, kvalitet eller opprinnelse. Departementet kan forlange at ostens vanlige betegnelse på nærmere angitt måte anføres i forbindelse med varemerket.»

§ 5, nr. 1, skal lyde: «Helfet geitmysost når den er fremstillet av ublandet geitmelk og inneholder minst 28 % tørrstoff-fett.»

§ 5, nr. 4, skal lyde: «Helfet fløtemysost, når den er fremstillet av kumelk og inneholder minst 28 % tørrstoff-fett.»

§ 6, 1 ledd, skal lyde: «Geitmysost, blandet geitmysost, helfet fløtemysost og halvfet fløtemysost skal innen den føres i handelen stemples på ostens ene langside i ostens hele lengde med følgende merke foruten produsentens nummer etter §§ 7 og 8:

Helfet geitmysost.....	F.G. 28	F.G. 28	F.G. 28
Halvfet geitmysost	H.G. 20	H.G. 20	H.G. 20

*) Kunngj. 28 januar i Lovtid. 1 nr. 3.
**) Kunngj. 17 januar i Lovtid. 1 nr. 2.

8 janr.

Blandet geitmysost	B.G.	28	B.G.	28	B.G.	28
Helfet fløtemysost.....	F.	28	F.	28	F.	28
Halvfet fløtemysost	H.	20	H.	20	H.	20»

Denne forordning trer i kraft fra og med 15 januar 1941.

9 janr. **Forordning** *) om oppløsing av rederiselskap som har drevet skipsrederi under maksimalfraktordningen og om nedskriving av aksjekapitalen i et slikt selskap.

§ 1. Rederiselskap som har drevet skipsrederi etter at maksimalfrakter ble fastsatt i medhold av provisorisk anordning av 5 september 1939, må ikke oppløses eller slettes av handelsregistret, og dersom det er et aksjeselskap må kapitalen i selskapet ikke nedsettes, uten at Statens skipsfartsdirektorat har gitt samtykke til det.

Tillatelse til oppløsing av selskapet eller til nedskriving av kapitalen vil ikke bli gitt med mindre Norges rederforbund tilrår det.

§ 2. Statens skipsfartsdirektorat vil bestemme om det som vilkår for tillatelsen skal pålegges rederiselskapet å avsette eller stille sikkerhet for et beløp til dekning av vedkommende selskaps mulige ansvar etter en utligning av mindreinntektene som følge av maksimalfraktordningen i provisorisk anordning av 5 september 1939. Fritaking for dette vil ikke bli gitt med mindre Norges rederforbund tilrår det. Beløpet skal motsvare det som etter et rimelig skjønn ville falle på rederiets skip ved en utligning av maksimalfraktkravene på alle registreringspliktige norske skip i fraktfart, unntatt skip i norsk innsjø- eller kystfart. Ved skjønnet vil det bli lagt avgjørende vekt på skipenes nettoinntekter etter at maksimalfrakter ble fastsatt. Beløpet vil ikke bli satt lavere enn foreslått av Norges rederforbund.

Statens skipsfartsdirektorat vil bestemme hvordan det beløp som blir fastsatt, skal avsettes eller sikres.

Rederiet plikter å legge fram de opplysninger som Statens skipsfartsdirektorat krever til bruk for avgjørelser etter denne forordning.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks. Samtidig oppheves bestemmelsen i § 6, annet ledd, i provisorisk anordning av 5 september 1939 og Administrasjonsrådets vedtak av 27 mai 1940.

Oslo 9 januar 1941.

Sjøfartsdepartementet.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 28 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

Forordning *) om slakting og omsetning av rein. 9 janr.

§ 1. Det er forbudt for eier eller besitter av rein uten tillatelse av fylkesmannen eller den han bemyndiger:

a. å selge, bytte bort eller på annen måte avstå eller levere levende rein;
b. å slakte eller foranledige slaktet rein eller
c. å selge, bytte bort eller på annen måte avstå eller levere reinslakt eller deler eller produkter av slikt slakt.

Likeledes er det forbudt å kjøpe, bytte til seg eller på annen måte erverve eller ta imot levende rein, reinslakt eller deler eller produkter av reinslakt fra eier eller besitter av rein uten at denne godtgjør å ha leveringstillatelse.

Forbudet gjelder også levering til oppfylling av salgs- eller leveringsavtale, inngått før denne forordning trådte i kraft.

§ 2. Unntatt fra forbudet i § 1 er:

a. kjøp og salg av kjørerein;
b. levering av slakt eller deler eller produkter av slakt til reineierens eller besitterens faste arbeidere som er beskjeftiget med reindriften til dekning av deres nødvendige husholdningsbehov;
c. slakting som er nødvendig for å dekke behovet i reineierens eller besitterens egen husholdning og behovet etter punkt b. foran.

Om slik slakting plikter reineieren eller besitteren å gi melding til fylkesmannen eller den han bemyndiger etter regler som fylkesmannen gir. Har reineieren eller besitteren slaktet mer enn han med rimelighet trenger etter punkt c, kan fylkesmannen eller den han bemyndiger forby reineieren eller besitteren å slakte rein til bruk som nevnt i et visst tidsrom.

§ 3. Fylkesmannen eller den han bemyndiger kan i forbindelse med slakte- og leveringstillatelse bestemme hvor og i tilfelle til hvem reineieren eller besitteren skal levere rein eller reinslakt.

§ 4. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi utfyllende bestemmelser og gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen.

§ 5. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved over-

*) Kunngj. 28 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

9 janr. tredelse av denne forordning eller av bestemmelser gitt i medhold av den.

§ 6. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 9 januar 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

9 janr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om at salg av «tamponger» til bruk under menstruasjon er forbudt.

Overtredelse er straffbar.

Er det tvil, avgjør medisinaldirektøren hva som går inn under «tamponger».

9 janr. **Forordning** **) (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel gjøres gjeldende for Hetland herred, Rogaland fylke.

9 janr. **Forordning** ***) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Vardø.

9 janr. **Forordning** ***) (Handelsdepartementet) om vedtekt for salg fra portrom m. v. i Rjukan, Tinn herred, Telemark fylke.

10 janr. **Forordning** ***) om støtte til norske arbeidere som tar arbeid i Tyskland.

§ 1. Norske arbeidere som tar arbeid i Tyskland etter reglene i avtale av 2 desember 1940 om formidling av norske arbeidere til Tyskland, får for ektefelle og barn under 16 år som de forsørger og som blir igjen her i landet, stønad av arbeidsløshetstrygden i en måned regnet fra forsørgerens avreise fra bostedet.

§ 2. Stønaden betales til de i § 1 nevnte familiemedlemmer i form av dagpenger med eventuelt barnetillegg etter satsene i forordningen om trygd mot arbeidsløshet av 15 november 1940 § 4 som om forsørgeren var arbeidsløs og oppholdt seg her i landet og uten omsyn til reglene om ventetid i nevnte forordnings § 8.

Har forsørgeren ikke vært klasseført som trygdepliktig

*) Kunngj. 17 januar i Lovtid. 1 nr. 2.
**) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.
***) Kunngj. 28 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

i trygdekassa i det siste året, skal stønad betales etter syke- 10 janr.
trygdklasse 4.

§ 3. Legehonorar for undersøking av arbeidere som blir formidlet til arbeid i Tyskland etter den i § 1 nevnte avtale, dekkes av arbeidsløshetstrygden etter takst fastsatt av Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd.

§ 4. Stønad etter denne forordning til arbeidere som ikke går inn under arbeidsløshetstrygden, og slik stønad som overstiger trygdedes rettigheter etter forordningen om trygd mot arbeidsløshet § 7, punkt a og b, blir betalt tilbake til arbeidsløshetstrygden av staten.

Staten betaler likeså tilbake trygdens utgifter etter § 3.

§ 5. Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd gir de nærmere regler som gjennomføringen av bestemmelsene i §§ 1—4 krever.

§ 6. Har fattigvesenet krav på erstatning hos den formidlede for fattigunderstøttelse enten til ham selv eller til noen som han har forsørgingsplikt for, skal dette krav stilles i bero så lenge han har arbeid i Tyskland. I denne tid løper ikke de frister som gjelder for adgang til inndriving av kravet.

§ 7. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 10 januar 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

Forordning (Innenriksdepartementet) der inndelings- 10 janr.
grensa mellom Vågå sokn i Vågå herad og Kvikne sokn i Nord-Fron herad, Opland fylke, vert fastsett å gå frå nordaust til sør-vest såleis:

Frå grenserøys i Heidalsdelet aust for Øvre Kaggerudseter i Vågå går grensa i bein line 550 m mot søraust til grenserøys aust-søraust for nedre Kaggerudseter (søre hus på austre Nyseter). Her bøyger grensa mot sørvest og går i bein line til grenserøys ved nordvestenden av Strålvatnet, bøyger her noko meir mot sør, går i bein line til grenserøys på austre hyrne av Åkrekampen, går så mot vest, nordvest, sørvest og sør etter beine liner mellom grenserøysar på toppen av Åkrekampen, på Såta, Ingulssjøhø, Gravdalsknappen, Blessomfjellet, Gåpåpigg 1 399 m o. h. og toppen av Heimdalshø 1 843 m o. h. Her bøyger grensa mot nordaust og går etter oppmerkt eigedomsgrense over Styggehø, Sjøhø, Såta, Vangstulkampen og Sliafjell 1 410 m o. h. til grensevarde ved nordre Skiftesbekken (Birkehaugsbekken). Her tek grensa sydleg leid, går etter den nordre Skiftesbekken ned til elva

10 janr. Hinøgla, så etter denne elv til der den søndre Skiftesbekken (Oskampbekken) renn ut i elva. Grensa går så etter søre Skiftesbekk, etter oppmerkt line over høgste topp på Oskampen til det største av dei tjerna som ligg under kampen og som renn til Heimdalsvatnet, går etter sørsida av tjernet til Skiftesnuten — det høgste punkt i dalen — og vidare over Såta og over toppen av Austhø til varde under Mølfjellet i grensa mot Øystre Slidre.

10 janr. **Rundskrivelse** fra Handelsdepartementet til fylkesmennene.

Varebytte- og betalingsordning mellom Norge og Bulgaria.

Det er nå truffet en ordning vedrørende betalingsforholdet mellom Norge og Bulgaria og i tilknytning til denne en ordning vedrørende det norsk-bulgarske varebytte, gjeldende til utgangen av mars 1941.

Varebyttet skal etter ordningen skje på grunnlag av lister over varer som Norge og Bulgaria ønsker innført fra hinannen. Eksport og import er avhengig av vanlig lisens.

Alle betalinger mellom Norge og Bulgaria skal skje over clearing, slik at betaling fra norsk side går gjennom Norges clearinginstitutt, Oslo, jfr. rundskrivelse herfra av 12 november 1940, og fra bulgarsk side gjennom den bulgarske nasjonalbank.

Nærmere enkeltheter om ordningen vil bli gitt i melding fra Norges clearinginstitutt til bankene.

11 janr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Bodø.

11 janr. **Forordning** **) (Arbeidsdepartementet) om at den i innskrenkende bestemmelser for ervervsmessig motorvognkjøring på visse veistrekninger eller innen visse herreder i Telemark fylke omhandlede bevillingsmyndighet overføres fra fylkesveistyret til politiet overalt hvor denne myndighet tidligere er tillagt fylkesveistyret.

13 janr. **Forordning** *) om omsetning av griser, hester, storfe, sauer og geiter og slakt av disse dyr, og kvalitetsklassifisering av gris, storfe og sau.

§ 1. Det er forbudt for produsent av gris, hest, storfe (herunder kalv), sau (herunder lam) eller geit uten tillatelse

*) Kunngj. 28 januar i Lovtid. 1 nr. 3
**) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

fra Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den 13 janr. det bemyndiger:

a. å selge, bytte bort eller på annen måte avstå eller levere levende gris, hest, storfe, sau eller geit,
b. å slakte eller foranledige slaktet gris, hest, storfe, sau eller geit, eller
c. å selge, bytte bort eller på annen måte avstå eller levere slakt av gris, hest, storfe, sau eller geit eller deler eller produkter av slikt slakt.

Likeledes er det forbudt å kjøpe, bytte til seg eller på annen måte erverve eller ta imot fra produsent levende gris, hest, storfe, sau eller geit, slakt av disse dyr eller produkter av slikt slakt, uten at produsenten godtgjør å ha leveringstillatelse.

Forbudet gjelder også levering til oppfylling av salgs- eller leveringsavtale, inngått før denne forordning trådte i kraft. Har noen gris, hest, storfe, sau eller geit i besittelse for andre, regnes besitteren for produsent.

§ 2. Unntatt fra forbudet i § 1 er:

a. kjøp og salg av gris, sau eller geit bestemt til avlsdyr, smågriser under 12 uker, og hest eller storfe bestemt til avls- eller bruksdyr;
b. levering av slakt eller deler eller produkter av slakt til oppfylling av kårforpliktelser eller levering til produsentens faste arbeidere til dekning av deres nødvendige husholdsningsbehov;
c. Slakting som er nødvendig for å dekke behovet i produsentens egen husholdning og behovet etter punkt b foran.

Om slik slakting plikter produsenten å gi melding til forsyningsnemnda i kommunen etter regler som Direktoratet for proviantering og rasjonering gir. Har produsenten slaktet mer enn han med rimelighet trenger etter punkt c, kan Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemme at slakt som overstiger behovet, skal selges etter § 5 eller forby produsenten å slakte gris, hest, storfe, sau eller geit til bruk som nevnt i et visst tidsrom.

§ 3. Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger kan i forbindelse med slakte- og leveringstillatelsen bestemme hvor og i tilfelle til hvem produsenten skal levere gris, hest, storfe, sau eller geit eller slakt av disse dyr.

Er ikke annet bestemt, skal omsetningen foregå gjennom Norges kjøtt- og fleskesentral, eller slakterier eller salgslag som er tilsluttet sentralen, eller gjennom kommisjonærer som har bevilling til å drive kommisjonsvirksomhet i landbruks-

13 janr. varer og som Direktoratet for proviantering og rasjonering har godkjent. Dette gjelder likevel bare i kommuner hvor Norges kjøtt- og fleskesentral er representert som nevnt ovenfor eller hvor det er godkjent kommisjonær. Direktoratet for proviantering og rasjonering gir nærmere regler om omsetningsvirksomheten.

§ 4. Det er forbudt å drive virksomhet som oppkjøper av gris, hest, storfe, sau eller geit, slakt av disse dyr eller deler eller produkter av slikt slakt. På steder hvor Norges kjøtt- og fleskesentral ikke er representert og det ikke er noen kommisjonær, kan likevel næringsdrivende som driver foredlingsvirksomhet og/eller detaljhandel med kjøtt og flesk foreta bestilling til bruk (og/eller omsetning) i egen bedrift. Likeledes kan forbruker innen den kommune hvor han er bosatt, foreta bestilling direkte hos produsent av slakt til bruk i egen husholdning. Før levering finner sted må produsenten ha innhentet tillatelse etter § 1.

Det er forbudt å yte og ta imot forskudd på kjøp av gris, hest, storfe, sau eller geit, slakt av disse dyr eller deler eller produkter av slikt slakt.

§ 5. Alt slakt av gris, storfe og sau som passerer et omsetningsledd, skal avregnes etter vekt og etter de regler for kvalitetsklasifisering som til enhver tid er fastsatt av Prisdirektoratet i forbindelse med fastsettelsen av priser. Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer hvem som skal utføre kvalitetsklassifiseringen.

§ 6. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi utfyllende bestemmelser og gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen.

§ 7. Bestemmelsen om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av bestemmelser gitt i medhold av den.

§ 8. Forordningen trer i kraft straks. Samtidig oppheves: Forordningen for omsetning av griser og griseslakt og kvalitetsklassifisering av gris, storfe og sau av 4 november 1940.

Oslo 13 januar 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om fettinnholdet i fløte og ost. 13 janr.

§ 1. Det er forbudt å fremstille eller omsette fløte av noe slag med høyere fettinnhold enn 16 %.

Unntatt fra forbudet er:

a. Fremstilling av fløte som produsenten bruker til fremstilling av smør eller ost,
b. fremstilling og omsetning av fløte fra melkeprodusent til fløtemeieri til fremstilling av smør.

§ 2. Det er forbudt uten tillatelse av Direktoratet for proviantering og rasjonering å fremstille eller omsette ost av noe slag med mer enn 25 % fett i tørrstoffet.

§ 3. Omsetningsforbudet i §§ 1 og 2 gjelder ikke for fløte og ost som er fremstillet før denne forordning trer i kraft.

§ 4. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra forordningen og gi utfyllende bestemmelser om kontroll m. v.

§ 5. Overtredelse av forordningen eller bestemmelser gitt i medhold av den medfører straff og inndragingsansvar som bestemt i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 6. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 13 januar 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om endring av § 3 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Lillestrøm. 13 janr.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om at alle som eig eller er innehavar av hund i Ål herad, Buskerud fylke, skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerd i den tid bufe beiter (1 juni—1 november). 13 janr.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om forbod mot i tida 1 april til 15 september å lata vindfelte furetre m. v. liggja ubarka i skog, på opplagsplass eller ved gard i Davik herad, Sogn og Fjordane fylke. 13 janr.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Styret for det industrielle rettsvern, hvori bestemmes at den forlengelse av prioritetsfristen som er bestemt i § 1 13 janr.

*) Kunngj. 28 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

13 janr. i lov av 15 mars 1940 om midlertidige tillegg til lov om patenter av 2 juli 1910 med tilleggslover og i § 1 i forordning av 24 oktober 1940 om midlertidige endringer i og tillegg til lovene om varemerker og mønster av 2 juli 1910 med tilleggslover, samt den ytterligere forlengelse av disse frister som er eller senere blir bestemt, skal tilkomme tyske undersåtter.

14 janr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleigelova i Kyrkjebø herad, Sogn og Fjordane fylke.

15 janr. **Forordning** *) om ledelsen av skogbruket, virkeshusholdningen og jaktvesenet.

Med hjemmel i § 3 i forordning om de konstituerte statsråder av 28 september 1940 (Forordningstidend for de besatte norske områder s. 21) blir med Rikskommissærens samtykke og i forståelse med vedkommende statsråder fastsatt følgende:

§ 1. Landbruksdepartementet skal ha ledelsen av skogbruket, virkeshusholdningen og jaktvesenet.

§ 2.

a. Landbruksdepartementet treffer de bestemmelser og forholdsregler som er nødvendige for å sikre en hensiktsmessig og planmessig drift av landets skog, etter grunnsetningen om varighet i avkastning og ettervekst, for å oppnå den største ydelse av skogene for det norske folk.

b. Landbruksdepartementet leder etter denne grunnsetning driften av de skogene som står under dets forvaltning, og utøver skogoppsynet over de øvrige skoger samt yder skogeierne forstlig assistanse.

§ 3.

a. Landbruksdepartementet treffer de bestemmelser og forholdsregler som er nødvendige for å sikre den nasjonaløkonomisk beste anvendelse av råstoffet tre og de øvrige råprodukter fra skogen. Det har således ledelsen med hensyn til tilvirkingen og avsetningen av tømmer, skurlast og lignende treprodukter, så vel som av skogbrukets biprodukter.

b. Inn- og utførsel av disse varer er bare tillatt med Landbruksdepartementets samtykke. Bestemmelsene i provisorisk anordning av 26 august 1939 og i Administrasjonsrådets brev av 18 mai 1940 berøres ikke herav.

---

*) Kunngj. 28 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

§ 4. Landbruksdepartementet treffer de bestemmelser og 15 janr.
forholdsregler som er nødvendige for å fremme og bevare en artsrik, kraftig og sunn viltbestand i den utstrekning det er forenelig med skogbrukets og landbrukets interesser.

§ 5. Saker som etter denne forordning skal høre under Landbruksdepartementet, men som hittil har hørt under andre departementer, blir å overføre fra disse til Landbruksdepartementet.

Oslo 15 januar 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om endringer i lov av 24 juni 15 janr.
1931 om margarin og margarinost m. v. med senere endringer.

Som siste ledd i § 1 tilføyes: «Departementet kan bestemme at bakefettblandinger med vanninnhold ikke under 28 % og ikke over 40 % helt eller delvis skal være unntatt fra loven og kan sette de vilkår for fremstilling og omsetning som finnes påkrevd.»

Som nytt ledd i § 8 tilføyes: «Departementet kan dog tillate at smøreemulsjoner for plater, former og brød fremstilles og omsettes ufarget og kan gjøre tillatelsen avhengig av de vilkår som finnes påkrevd.»

§ 9, 2 ledd, skal lyde: «På emballasjens lokk eller overside skal produsentens firma samt produksjonsstedet være påtrykt. Kvalitetsmerket kan påtrykkes lokk eller sider i størrelse og form som departementet bestemmer. Videre kan saltningsgrad, produksjonsdato, vekt og vektinndeling påtrykkes. Annen merking av hvilken som helst art må ikke påføres.»

§ 9, 3 ledd, skal lyde: «Leveres margarin eller kunstsmult fra produsenten i oppveide stykker, skal tillike emballasjen om hvert enkelt stykke være merket som bestemt i første og annet ledd.»

Oslo 15 januar 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 28 januar i Lovtid. 1 nr. 3.

15 janr. **Forordning.***) (Sjøfartsdepartementet.)

Forskrifter for oljefyringsanlegg ombord i fartøyer.

(Fastsatt i henhold til §§ 41 og 97 i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9 juni 1903.)

§ 1. *Forskriftenes omfang.* Disse forskrifter gjelder oljefyringsanlegg som heretter installeres på passasjerfartøyer og på uklassifiserte fartøyer på 50 register-tonn brutto og derover.

Sjøfartskontoret kan forlange at bestemmelsene i forskriftene helt eller delvis skal anvendes også på oljefyringsanlegg som allerede er installert i slike fartøyer og på oljefyringsanlegg i klassifiserte fartøyer uten passasjersertifikat, når det finner det nødvendig for å øke sikkerheten for de ombordværende.

§ 2. *Oljens flammepunkt m. v.* Som brenselolje må ikke anvendes olje hvis flammepunkt ligger under 65½° celsius (150° fahrenheit) bestemt etter Abels metode. Når det inntas olje, må det sørges for å få en skriftlig erklæring fra vedkommende leverandør om at oljens flammepunkt ikke ligger lavere.

Av hver oljeforsyning skal maskinisten ta en prøve som han skal forsegle og oppbevare så lenge det has noe av vedkommende olje ombord. Han skal også undersøke oljen og om mulig kontrollere dens flammepunkt. Om den mottatte erklæring og de uttatte prøver m. v. gjøres anførsel i maskindagboka.

§ 3. *Oljetankers plasering og bygning m. v.* Oljebrensel kan oppbevares i dobbeltbunnen under maskin-, kjele- og lasterom, i skarptanker, dyptanker og andre tanker av godkjent konstruksjon. Tanker for oljebrensel i mellomdekk over kjelerom og mellom skipssiden og kjelen bør unngås.

Oljetank tillates ikke anbrakt like opp mot oppholdsrom for besetning eller passasjerer med mindre det mellom disse rom og tanken anbringes et skillerom (kofferdam) som begrenses ved gasstette stålskott. Skillerommet må være godt ventilert og forsynt med peilerør. Ligger et oppholdsrom på et dekk som danner toppen av en oljetank, må dekket være fullstendig oljetett og uten mannhull eller andre åpninger i oppholdsrommet. Dette rom må være særlig godt ventilert og dekket må ha et ildfast belegg på minst 3,8 cm.

Bunntankene, de smale tanker ved fartøyets ender unntatt, må være forsynt med tette midtbærere og andre tanker

*) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

med forsvarlige slingreskott. Tankene skal være oljetett klinket eller sveiset og så sterkt bygd at de kan tåle oljens trykk. Tankene må prøves med et vanntrykk over høyeste del av tanken svarende til en vannsøyle av 2,5 m's høyde. Er tankens lengde over 8 meter, forøkes dette trykk med 0,2 (1—8) meter, hvor 1 er tankens lengde i meter. Prøvestykket må dog minst tilsvare det trykk som tanken i bruk utsettes for. Alle mannlokk på oljetanker og skillerom skal festes med skruer og muttere. 15 janr.

Bunnfellingstanker må anbringes eller annet hensiktsmessig arrangement treffes for å få utskilt vannet i oljen før denne pumpes til brennerne. Det utskilte vann bør enten kunne tappes eller pumpes direkte overbord eller til en spilltank. På bunnfellingstankene anbringes i passende høyde en selvlukkende prøvekran for å kontrollere om det er vann på dem. Bunnfellingstankene prøves som foran anført for andre tanker. Hver bunnfellingstank skal utstyres med et termometer.

Spilltank bør anbringes for oppsamling av oljeavfall og spill fra oljetanker etc. samt av olje fra samlebrønner, fra rennesteiner osv. når fartøyet er beliggende i havn eller befinner seg i farvann hvor oljen ikke kan pumpes overbord. Tanken bør plaseres på hensiktsmessig sted, godt ventilert og slik at oljen eller oljedampen ikke utsettes for antennelse.

Det må anbringes brønner, renner, ribber under garneringen eller bekledningen for å hindre at oljen ved lekkasje kan komme i berøring med lasten. Likeledes må et effektivt arrangement treffes ved anbringelse av skillerom (kofferdammer) eller lignende for å forebygge at vannet i drikkevannstankene og i ferskvannstankene for kjelene blir ødelagt ved tilsig av olje.

§ 4. *Oljetankers tilbehør.* Samtlige tanker må være forsynt med et til tanken tett festet påfyllingsrør, ledet opp over dekk og anordnet således at mulig oljespill under påfylling kan renne overbord eller til en spilltank. Røret må kunne lukkes således at uvedkommende ikke kan åpne det, og det må om det ikke er ført inn på toppen av tanken, forbindes til den med en kran eller ventil således som bestemt for sugerørene, se § 5. I stedet herfor kan det anordnes et felles fyllingsrør som er anbrakt i skipssiden eller på dekk og som ledes til ventilkasser i maskinrommet eller på et annet hensiktsmessig sted hvorfra oljen kan dirigeres til de respektive tanker. Sånt påfyllingsrør forsynes med sikkerhetsventil. Avløpet fra denne kan ledes til en oljetank.

Samtlige tanker må være forsynt med de nødvendige luftrør tett festet til tanken. Luftrørene må alltid stå åpne. Rørene ledes opp i passende høyde over dekk på et sted hvor

15 janr. ingen fare kan oppstå ved utstrømning av oljedamp når tanken blir fylt.

Tverrsnittsarealet av luftrørene til hver tank må minst tilsvare påfyllingsrørets, med mindre det er anbrakt overflodsrør med minst samme tverrsnittsareal som påfyllingsrøret.

Enden av luftrørene bøyes ned (svanehals). Åpningene må utvides til det dobbelte av luftrørets areal og må forsynes med et nettverk anbrakt således at det lett kan fjernes for reingjøring eller påsetting av nytt nettverk.

Samtlige tanker og skillerom må være forsynt med ett eller om nødvendig flere til tanken tett og forsvarlig festede peilerør. Rørene må være gjenomhullet i tanken så oljen har fritt løp og nå ned til ca. 30 cm over tankens bunn. De må ledes til en bekvem og sikker stilling over tankens høyeste punkt. Rørene må, om de ikke går så høyt opp som påfyllingsrøret, utstyres med en selvlukkende avstengningsventil. Korte peilerør må således ikke anbringes i tunneler eller andre steder, med mindre de utstyres med selvlukkende avstengningsventil. De må heller ikke plaseres slik at de kan bli utsatt for åpen ild. Peilerør må ikke avsluttes i rom for besetning eller passasjerer. Alle peilerør skal ha skruelokk.

Er godkjente måleapparater anbrakt, kan Sjøfartskontoret frafalle kravet om peilerør.

Målere av glassrør tillates ikke anbrakt på oljetankene. Målere med flatt tykt glass kan anvendes på bunnfellings- eller dagligtankene når målerne er av godkjent system, betryggende beskyttet og forsynt med selvlukkende kraner eller ventiler.

Hvis påfyllings-, luft- eller peilerør føres gjennom lasterom, må det på fullt betryggende måte sørges for at rørene er beskyttet mot ytre beskadigelse. Det må likeledes være adgang til å etterse rørene i hele deres utstrekning.

Disse rør må være således anordnet at alt spill av olje ved påfylling av tankene unngås.

§ 5. *Pumper, rørledninger m. v.* Oljefyringsanlegg skal ha 2 oljetrykkpumper, 2 suge- og 2 trykkfiltre samt 2 forvarmere, hver pumpe med filtre og forvarmer av tilstrekkelig størrelse for full drift av kjeleanlegget. Det kan avvikes herfra for små fartøyer i kortere fart.

De til oljefyringsanlegget hørende pumper og rørledninger må være helt atskilt fra skipenes føde- og lensepumper og disses rørledninger og fødevannstanker. Pumpearrangementet må være slik at oljen kan pumpes fra en hvilken som helst tank til en annen eller overbord.

Hvis tankene skal kunne benyttes så vel til oljebrensel

som til vannballast, må sugeledningene mellom disse tanker og pumpene være således anordnet at oljepumpa kan suge fra en hvilken som helst av disse tanker, samtidig med at ballastpumpa kan suge fra en hvilken som helst annen av disse tanker. 15 janr.

Oljetrykkrørene må være solide, heltrukne stålrør. De øvrige oljerør skal være av jern eller stål. Alle rørbøyninger og knær skal være av samme materiale som den øvrige rørledning. Rørledningene og kranene må monteres omhyggelig så rørflensene ikke påkjennes unødig og springer. Rørledningen må også stages godt mot både tverr- og langskipsforskyvning. De rør som er bestemt for opphetet olje, må tillike plaseres slik at de ligger lett synlig over dørkplatene i en vel opplyst del av maskinen eller fyrrom. På oljetrykkledningen bør anbringes returledning til bruk under oppfyring.

Damptilførselen til oljetrykkpumpene må foruten ved pumpa også kunne avstenges fra et sted utenfor det rom hvori pumpene er anbrakt.

På oljetrykkledning må foran hver kjele anbringes en automatisk avstengningsventil eller en ventil som kan stenges så vel fra fyrrom som fra maskinrom eller fra dekk. På oljetrykkledningen må videre anbringes sikkerhetsventil, vindkjel, trykkmåler og termometer. Avløpet fra sikkerhetsventilen kan ledes til sugesiden av pumpa.

Oljeforvarmer må forarbeides av solide stål- eller jernplater. Støpte forvarmere kan også godtas.

Alle sugerør må være forsynt med kran eller ventil ved pumpene, således at rørene kan avstenges når pumpene atskilles for reingjøring eller reparasjon. Sugerørene fra så vel oppbevaringstanker som de øvrige oljetanker skal likeledes være forsynt med kran eller ventil festet direkte på tanken og på de vanntette skotter hvor rørene går gjennom disse. Disse kraner eller ventiler skal kunne avstenges så vel fra dekket som fra det rom hvori de er plasert. På oljetanker i dobbeltbunn kan slike kraner eller ventiler frafalles.

Alle kraner og ventiler må være således konstruert at ikke noe lokk eller lignende kan skrues av under bruken av vedkommende kran eller ventil.

Så vel trykk- som sugerør må ledes på sånn måte at de er beskyttet mot ytre beskadigelse og de bør kunne etterses i hele sin utstrekning.

Sammenføyningene mellom de mindre rør skal være koniske — metall mot metall. For de større rørs vedkommende skal flensene avdreies og tynn pakning som ikke angripes av oljen benyttes så at man praktisk talt får metall mot metall.

Pakningen skal være ugjennomtrengelig for opphetet olje.

15 janr. Oljetrykkrørledningen med oljeforvarmer skal før og etter sammensetningen prøves med et trykk på 28 kg pr. cm^2 eller med det dobbelte arbeidstrykk, om det er mer. De øvrige oljerør prøves etter sammensetningen med et trykk på 2 kg pr. cm^2 eller minst med det dobbelte arbeidstrykk.

Oljebrennere skal være av en fullt betryggende konstruksjon og skal være slik innrettet at oljen ikke kan skrues på, med mindre brenneren er i riktig stilling. Brenneren skal ikke kunne løses, med mindre oljetilførselen er avstengt.

§ 6. *Oppvarmning av oljen.* Det må anbringes dampspiraler eller annet oppvarmningsanlegg i tankene for å holde oljen tilstrekkelig flytende så den renner fritt gjennom rørene. Dampspiralene skal være av smijern eller stål og etter innsetningen prøves med det dobbelte arbeidstrykk.

Benyttes damp til oppvarmning av oljen, må det kondenserte vann innen det pumpes inn på kjelene ledes til en tank hvor det kan ses, om det er fritt for olje.

§ 7. *Isolasjon.* I tilfelle hvor oljetankene er anbrakt på siden av, over eller under kjelene, må kjelene overalt også på undersiden isoleres særlig godt, liksom klaringsplassen mellom kjelene og tankene må være tilstrekkelig stor for fri sirkulasjon av luft så at den lagrede olje kan holde seg langt under flammepunktet.

Ved vannrørskjeler må det sørges for tilstrekkelig isolasjon mellom ildsted og tanktopp såfremt tanken under er oljetank.

Ligger tankene over kjelene, bør beskyttelsesplater anbringes så oljen ved mulig lekkasje ikke drypper ned på kjelene.

§ 8. *Skorsteinsspjeld og røykopptak.* På fartøyer som utstyres utelukkende for oljefyring, må skorsteinsspjeld ikke innsettes. Hvor sånt spjeld allerede er innsatt og på fartøyer som er utstyrt for både kull- og oljefyring, må oppsettes en passende avstengningsanordning, så at spjeldet kan bli sikkert stengt i fullt åpen stilling.

Sotlemmene i røykopptaket skal beskyttes godt, holdes forsvarlig stengt og må slutte godt og tett til, liksom røykopptaket for øvrig må være tett.

§ 9. *Belysning.* I rom hvor oljedamp kan samle seg, må det ikke benyttes bart lys eller parafinlampe. Til belysning i slikt rom bør installeres elektrisk belysning som må tilsvare Elektrisitetstilsynets forskrifter herom. Brytere og smeltestykker må anbringes utenfor rommene, liksom transportable lamper som tilføres strøm gjennom bøyelige kabler ikke tillates i disse, med mindre rommene er betryggende ventilert.

Elektriske håndlamper av betryggende konstruksjon bør benyttes ved undersøkelse av tanker, rennesteiner, rør og lignende. 15 janr.

§ 10. *Forsiktighetsregler mot ildebrann.* Oljepumper, forvarmere m. v. må ikke anbringes like ved maskinrommets opplagsrom eller andre steder hvor lett antennelige stoffer oppbevares.

Spillpanner eller spillkopper må anbringes under fyrganger, pumper, oljeforvarmere, filtre, kraner og for øvrig hvor nødvendig til å oppta mulig spillolje som samles i en spilltank.

I maskin, fyrrom, pumperom eller i rom for oljetanker må ikke anvendes tre eller annet brannfarlig materiale til dørk, skotter eller lignende, liksom disse rom ikke bør strykes med maling eller annet stoff som er særlig brannfarlig eller som frembringer giftige damper. Det må heller ikke oppbevares brennbare materialer i nevnte rom.

Fakler for tenning av brennere må ikke kastes vekk, men etter bruk settes i de dertil bestemte beholdere.

Det må sørges for rikelig ventilasjon, således også under dørkene i alle ovennevnte rom, samt i alle rom for øvrig i nærhet av oljetankene.

I tillegg til de sedvanlige brannslokningsapparater skal det i maskin, fyrrom, pumperom, rom for oljetanker og for spilltank forefinnes skumslokningsapparater av godkjent type, liksom det i fyrrommene skal forefinnes et passende kvantum sand oppbevart i jernkasser. Se under § 11 angående slanger og slangeforskruninger. Ved brannslokningsapparaters plasering må det iakttas at de er lett tilkommelige og ikke samlet på et sted. Under kjeler og fyrdørk må anbringes perforerte rør for slokning med damp. Ventilene for påslipning av dampen må anbringes i et rom utenfor fyrrommet.

Da virkningen av damp som slokningsmiddel i høy grad avhenger av at tilstrømningen av luft hindres, må alle åpninger kunne lukkes effektivt.

Skumslokningsapparater skal anvendes ved oljefyringsanlegg.

Det anbefales at det for høytanker anbringes overrislingssystem for beskyttelse av tankskottene i branntilfelle.

§ 11. *Oljetankers reinhold m. v.* Til veiledning for betjeningen skal det ombord være oppslått instruksjoner for behandling av oljefyringsanlegget, likeså skal en tegning av oljearrangementet være opphengt i fyrrommet eller på et hensiktsmessig sted.

Den største renslighet må iakttas. Ingen olje må således tillates å samle seg i rennesteiner eller på tanktopper. Disse steder må utspyles oftest mulig.

15 janr. For spyling og for benyttelse i branntilfelle skal det i maskin-, fyr- og pumperom anbringes slangeforskruninger for påskruing av slange. Tilhørende slange oppbevares på et hensiktsmessig sted.

Før noen tank som har inneholdt oljebrensel inspiseres, repareres eller gjøres rein, må den fullstendig tømmes for olje. Det må derunder vises forsiktighet og all oljedamp må fjernes ved hjelp av damp eller ved tilstrekkelig ventilering.

Det må utvises stor forsiktighet ved kjeleanlegg hvor det avvekslende brukes kull og olje som brennmateriale. Ved overgang fra kullfyring til oljefyring må således fyrgangene, kjelerom, bunkers m. v. hver gang undergå en omhyggelig reingjøring, renses for kullstøv, aske m. v. og ved overgang fra olje- til kullfyring må det foretas en nøye utspyling og utlufting av disse rom.

Overgang fra kullfyring til oljefyring eller omvendt tillates ikke i sjøen på passasjerskip, og på andre skip kun når særlige anordninger er truffet. Således må fyrdørken være lett oversiktlig og ha en del løse plater så tanktoppen er lett tilkommelig. Tanktoppen skal ved skilleplater være oppdelt i avdelinger, en under hver kjele, og disse avdelinger skal hver ha særlige lenseanordninger. Ekstra brannslokningsutstyr skal finnes.

Blyrør må ikke anvendes i lenseledninger og lignende ledninger i kjelerom, maskinrom og i rom hvor olje oppbevares.

En reservebrenner for hver brenner må finnes ombord.

§ 12. *Godkjennelse av tegninger.* For uklassifiserte skip og passasjerskip som skal utstyres med anlegg for oljefyring, må detaljerte tegninger over anlegget og oljetankene sendes inn til Sjøfartskontoret til godkjennelse i betimelig tid før anlegget påbegynnes.

Ved første gangs besiktelse av eldre anlegg må disse tegninger innsendes gjennom besiktelsesmennene, såfremt slik godkjennelse ikke allerede foreligger.

§ 13. *Dispensasjoner.* Sjøfartsdirektøren kan innrømme lempninger i forskriftene i enkelte tilfelle hvor bestemmelsene antas å ville føre til urimelighet.

Når det finnes nødvendig for at oljefyringsanlegget med tilbehør skal kunne anses for å være i forsvarlig og driftssikker stand, kan Sjøfartskontoret påby andre åtgjerder og innretninger enn dem som er nevnt i forskriftene.

§ 14. *Straffebestemmelser.* Overtredelser av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til § 339 i den alminnelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902, for så vidt ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

Forordning.*) (Landbruksdepartementet.) 15 janr.

Tillegg til forordning av 20 desember 1940 om minstepriser på rotvekst- og hagefrø.

1. Bestemmelsen om erstatning for feilslått avl endres til å omfatte frøavl av kålrot, fôrnepe (turnips), fôrbete og gulrot. Erstatningen gis bare for frøavl på lagrede og omplantede røtter. Vilkåra for erstatning er at grunnen til at avlen er slått feil er inntruffet etter 1 juni 1941 for kålrot og fôrnepe (turnips) og etter jonsok 1941 for fôrbete og gulrot, og at det ikke kan legges avleren noe til last.

2. De garanterte minstepriser som ble fastsatt ved forordningen av 20 desember 1940, gjelder også for frøavl i 1942.

For øvrig gjelder bestemmelsene i forordningen av 20 desember 1940.

3. Produksjonsdirektoratet i Landbruksdepartementet bemyndiges til å gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av denne forordning og forordningen av 20 desember 1940.

Forordning *) om endring i Administrasjonsrådets bestemmelser om hyretrekk. 16 janr.

I bestemmelser om utbetaling av trekk for sjømenn — fastsatt av Administrasjonsrådet 15 juli 1940 — skal § 8 heretter lyde så:

Disse bestemmelser trer i kraft straks og gjelder inntil videre. Hyretrekken utbetales ikke av rederiet før etter utløpet av den måned, hvori hyren er opptjent.

Oslo 16 januar 1941.

Sjøfartsdepartementet.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

Forordning (Innenriksdepartementet) der den kommunale inndelingsgrensa mellom Fræna og Eide herader, Møre og Romsdal fylke, vert fastsett å gå frå søraust mot nordvest etter grensene mellom dei motstøytande matrikulerte eigedomar såleis: 16 janr.

Grensa tek til i grensa mot Øre herad på midtre topp av fjellet Luten, går mot nordvest til nordre topp på dette fjellet, bøyger her mot sørvest, går med små bøygar stort sett etter vasskilet til skaret mellom Røddalen i Fræna og Trolddalsvatnet i Eide og vidare mot vest i omlag bein line til søraustre topp på Kvanfjellet. Her bøyger grensa mot nord-

*) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

16 janr. vest og nord, og går etter kvassaste fjellegg til Norges geografiske oppmålings varde i det trigonometriske punkt på Kvanfjellet og vidare mot nord etter oppmerkt utskiftingsline over Bjørndalsvatnet og ned gjennom Bjørndalen til merkestein ved Sylteelva. Herfrå går grensa i bein line mot nordvest til nord til hovudlaupet i Kvitåbekken, vidare mot nordvest etter denne bekken til den vestre toppen på fjellet Hælen og derifrå med omlag same lei etter vasskilsryggen til Stordalstind der grensa mot Hustad herad støyter til.

17 janr. **Forordning** *) om visse tinglysingsspørsmål i et område av Ogndal herred, Nord-Trøndelag fylke.

§ 1. Skjøte, makeskiftebrev eller annet hjemmelsdokument på del av fast eiendom i det område av Ogndal herred, Nord-Trøndelag fylke, som ved Arbeidsdepartementets forordning av 23 november 1940 i sin helhet er besluttet undergitt lov om bygningsvesenets anliggender, kan tinglyses uten at skylddelingsforretning er holdt.

§ 2. Forat et skjøte, makeskiftebrev eller annet hjemmelsdokument på del av fast eiendom i det i § 1 nevnte område skal kunne anmerkes i grunnboken, må eiendommen — når skylddelingsforretning med hjemmel i § 1 ikke er holdt — være tydelig betegnet ved navn, tomtenummer, salgsnummer eller lignende med skjønnsmessig angivelse av areal.

Hvis eiendommen ikke er tydelig betegnet og individualisert, avvises dokumentet, jfr. tinglysingslovens § 8.

§ 3. Når dommeren gir attest om tinglysingen (tinglysingslovens § 11) på dokumenter som blir tinglyst på eiendom innen det i § 1 nevnte område, skal han inntil oppmåling av eiendommen har funnet sted, gjøre merknad om at eiendommen ennå ikke er oppmålt, men at oppmålingsforretning er begjært og gebyr for denne betalt. Videre skal han, sålenge området ikke er innlemmet i Steinkjer ladested, gjøre merknad når skylddeling ikke er holdt. Eiendommens betegnelse i grunnboken anmerkes på dokumentet.

§ 4. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 17 januar 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

Forordning *) (Handelsdepartementet) om at Lofotoppsynet settes i kraft torsdag 30 januar 1941. 17 janr.

Forordning **) om plikt for tjenestemenn i politiet m. v. til å la sin blodtype bestemme. 18 janr.

§ 1. Personer som gjør tjeneste i politiet, eller er knyttet til det sivile luftvern, har plikt til å la sin blodtype bestemme når det blir forlangt av vedkommende politimester eller luftvernsjef.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 18 januar 1941.

Politidepartementet.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) om endring i § 48, 1 ledd, i lov angående saltvannsfisket i Finnmarken av 3 august 1897. 18 janr.

I lov angående saltvannsfisket i Finnmarken av 3 august 1897 skal § 48, 1 ledd, heretter lyde så:

Fremmede lands fiskere, som måtte drive fiske utenfor territorialgrensen kan søke ly på kysten for å redde seg under storm og uvær. For øvrig er tilhold ved land eller i hamn for derfra å drive fiske utenfor territorialgrensen fremmede lands fiskere forbudt, med mindre det foreligger en særlig konsesjonsavtale med vedkommende regjeringsdepartement om ilandbringelse av fisk i Norge eller omlasting i norsk hamn.

Oslo 18 januar 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) om endring i § 2, 2 ledd, i lov om fiske med bunnslepenot (trål) av 17 mars 1939. 18 janr.

I lov om fiske med bunnslepenot (trål) av 17 mars 1939 skal § 2, 2 ledd, heretter lyde så:

Dispensasjon fra forannevnte bestemmelse kan alene gis av vedkommende regjeringsdepartement og bare i ekstraordinære tilfelle (havari og lignende), med mindre det foreligger

*) Kunngj. 28 januar i Lovtid. 1 nr. 3.
**) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

18 janr. en særlig konsesjonsavtale med vedkommende regjeringsdepartement om ilandbringelse i Norge eller omlasting i norsk hamn.

Oslo 18 januar 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

18 janr. **Forordning.***) (Innenriksdepartementet.)

Forskrifter for blending.

(Utferdiget i medfør av lov om sivilt luftvern av 10 juli 1936.)

Kap. I. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. *Definisjon av blending.* Ved blending forstås i disse forskrifter skjerming eller demping av kunstige lyskilder og tildekking av lysåpninger.

Lyskilder er alle lysgivende legemer og lysfrembringende prosesser samt alle innretninger som danner en teknisk enhet med slike lyskilder.

Lysåpninger er alle vinduer, dører, overlys, glasstak, glassvegger og andre åpninger i bygninger, kjøretøyer og fartøyer av enhver art, fra hvilke lys kan trenge ut i det fri.

Blending skal gjennomføres slik at hverken lys eller gjenskinn av lys kan ses med normalt syn i mørke og klart vær fra 500 m høyde i loddrett eller skrå retning. Belysningsstyrken ved bakken må ikke overstige 0,025 lux.

§ 2. *Sted og tid for blending.* Blending settes i verk på de steder hvor Innenriksdepartementet bestemmer.

Foranstaltninger til blending skal treffes over alt i riket, slik at blending når som helst kan gjennomføres.

Blendingen varer i alminnelighet fra soldnedgang til soloppgang. Innenriksdepartementet kan gi nærmere regler for fastsettelsen av tidspunktene.

§ 3. *Kontroll med blending.* Politiet påser at blendingen forberedes og gjennomføres overensstemmende med disse forskrifter.

For jernbanenes områder og materiell er Norges statsbaner eller vedkommende jernbaneselskap ansvarlig for en effektiv gjennomføring av blendingen.

Bestemmelsen om blending gjelder ikke for fyrvesenet, for hvilket det til enhver tid blir truffet særskilte bestemmelser.

§ 4. *Forberedelse av blending.* De tiltak som er nødvendige for å forberede en effektiv blending, må treffes på

*) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

en slik måte og til slik tid at blending kan settes i verk straks det blir påbudt. Blendingsforanstaltningene skal derfor forberedes slik at utendørsbelysningen straks kan sjaltes ut, eventuell nødbelysning kobles inn, og blending av innendørs belysning straks foretas overensstemmende med disse forskrifter. 18 janr.

I alle bygninger, industrielle anlegg m. v. skal det være i beredskap tilstrekkelig med blendingsmateriell og materiell til hjelpebelysning så som elektriske lommelykter, petroleumslamper, lanterner, stearinlys m. v. Dette materiell må oppbevares på et sted hvor en lett kan nå det og hvor det ikke skades.

§ 5. *Ansvaret for blending.* Plikten til å forberede og utføre blending hviler på den der som eier, leier, bruker eller på annen måte har rådighet over lyskilden.

Ansvarlig for blending av den offentlige utendørs belysning er vedkommende kommune, som er forpliktet til å forberede og gjennomføre blendingen og bære omkostningene hermed.

I leiegårder er gårdeieren ansvarlig for blending i den del av bygningen som er til felles bruk, så som ganger, trappeoppganger, kjellere, loftsrom m. v. Gårdeieren skal dessuten føre eller la føre tilsyn med at samtlige vinduer i gården er tilstrekkelig blendet. Også den for en eiendom oppnevnte ansvarshavende har plikt til å påse at blendingen utføres tilfredsstillende på eiendommen.

§ 6. *Blending av lyskilder.* Blending av kunstige lyskilder av alle arter skjer enten ved nedsetting av lysstyrken eller begrensning av området for lysstrålingen.

Dette kan gjøres på følgende måter:

a. Nedsettelse av spenningen ved omformere eller motstander for de enkelte lamper og strømkretser. Dette kommer i alminnelighet bare i betraktning for ganger, trappeoppganger og lignende.
b. Bruk av glødelamper og glødelegemer med liten lysstyrke eller med særlig lysfordeling.
c. Glim-lamper.
d. Lysrettende optiske systemer.
e. Lysdempende filter og maling. Bare hvitt eller mørkeblått lys er tillatt.
f. Skjerming.

§ 7. *Blending av lysåpninger.* Blending av lysåpninger skjer ved lystette og lystett tilsluttende tildekkinger, skodder, sjalusier, trekkgardiner, rullegardiner eller andre tildekkinger av papp, papir, maling, metall- eller trelemmer m. v.

18 janr. § 8. *Blendingsmateriell.* Alt materiell som bringes i handelen til gjennomføring av blending må være godkjent av Norges elektriske materiellkontroll.

Alle blendingsforanstaltninger må feilfritt fylle sin oppgave også ved bruk i lengre tid. Materiell som skal brukes ute, må være motstandsdyktig mot vær og vind. Materiell som skal brukes i nærheten av lamper, må ikke være brennbart.

Blendingsforanstaltninger som fjernes om dagen, må være slik at de hurtig kan settes på plass ved mørkets frembrudd.

§ 9. *Sentral utkobling.* Hvor det forekommer belysning som ved bakken viser en lysstyrke på mer enn 0,025 lux, må lysanlegget ved luftfare eller flyalarm øyeblikkelig kunne slokkes ved en sentral utkoblingsanordning.

Kap. II. Blending av utendørs belysning.

§ 10. *Kravene til blending av utendørs lyskilder.* De krav en må stille til blending av utendørs lyskilder, er foruten det i § 1 nevnte, følgende:

a. Lyskilden må hverken direkte eller indirekte gi lys oppad.
b. Den må gi mest mulig jevn og bred belysning på den belyste flate med mest mulig diffust lys.
c. Sterkt lysskinn under lyset (lys-topper og lys-flekker) må unngås.
d. Lyset må ikke blende øyet når man ser direkte på det.
e. Det må unngås at lyset pendler i vind eller ved rystelser.
f. Filter, maling eller glødelamper med annet enn hvit eller mørkeblå lysvirkning er ikke tillatt.
g. Filter, maling og skjerming må være varig, hvis nødvendig tåle varme, og hvis de skal brukes i det fri, tåle vær og vind. På steder hvor det utvikles støv, må ikke brukes lysdempende filter av småmasket trådfletning, glassvatt eller lignende, da lyseffekten hurtig avtar og nødvendiggjør hyppig rensning av filteret.

Alle armaturer eller blendingsinnretninger på forhåndenværende armaturer må være godkjent og må ikke benyttes med større lamper eller med lavere opphengingshøyde enn de er godkjent for.

Det må ikke gjøres opp ild ute.

§ 11. *Trafikkbelysning.* Den normale belysning av offentlige gater, plasser, veier, brygger, havneanlegg m. v. skal holdes slokt.

Til rettledning for trafikken skal det i viktige gatekryss og ellers hvor det er påkrevd, opphenges rettledningslys, som er blendet etter bestemmelsene i § 10.

Omsjalting fra normal utendørs fredsbelysning til blendet belysning skal, hvis mulig, kunne skje sentralt. Lar dette

seg ikke gjøre, må det treffes andre tiltak som sikrer en hurtig overgang til blendet belysning. 18 janr.

§ 12. *Andre utendørs rettledningslys.* Gravninger i gaten og andre hindringer for trafikken skal merkes med lamper som er blendet som i § 10 bestemt.

Trafikksignaler, trafikkskilt, veivisere, offentlige bygninger, tilfluktsrom, førstehjelpstasjoner, apotek, politi- og brannstasjoner, brannsignalapparater m. v. kjennetegnes i fornøden utstrekning med godkjente blendete lys, som tilfredsstiller kravene etter § 10. Disse lys kan være farget.

Små lysende skilt med hvitt eller mørkeblått lys eller med lysende farger i godkjent utførelse for å kjennetegne forsamlingssteder, hoteller, forretninger, gatenavn, husnummer eller lignende kan brukes når de anbringes slik at de bare er synlige i den nødvendige synsretning og ikke gir speilvirkning i våte gater eller annet, samt ikke er synbare for normalt syn i en avstand av 500 m i mørke og klart vær.

Politiets tillatelse må innhentes til anbringelse av de i annet og tredje ledd nevnte lys.

Håndlykter og lommelykter kan brukes ute når de er blendet. De må bare gi hvitt eller mørkeblått lys.

§ 13. *Merking med hvitmaling.* På trafikkmessig viktige steder, f. eks. ved gatekryss, gateoverganger, på fabrikkveier, i havneanlegg osv. skal fortaukantenes vannrette og loddrette flater hvittes i gangbanens bredde. Hvittingen utføres mest hensiktsmesig slik at ca. 50 cm lange striper veksler med like store mellomrom.

På utendørs trapper skal trinnene forsynes med en ca. 20 cm bred hvit stripe, som går i sikk-sakk i gangretningen.

Trær, lyktestolper, master, pillarer, rekkverk m. v. ved byggeplasser, gatekurver, havneanlegg, industribedrifter og særlig farlige steder skal merkes tydelig med hvitt i inntil halvannen meters høyde.

Hvitmalingen må være motstandsdyktig mot vær og vind og være lett synlig i mørke.

Kap. III. Lys på arbeidsplasser.

§ 14. *Lyskilder utendørs.* Lys på arbeidsplasser utendørs skal innskrenkes til det strengt nødvendige og bare brukes i den utstrekning det er nødvendig for det enkelte arbeid.

Opphengningshøyden av de oppad og til siden avskjermete lys må være slik avpasset at en oppnår en mest mulig jevn belysning av arbeidsstedet og unngår lys-flekker.

Belysningen på arbeidsplasser må i tilfelle av melding om

18 janr. luftfare eller flyalarm uoppholdelig kunne utsjaltes, men slik at de nødvendige rettledningslys bibeholdes.

§ 15. *Merking av veier.* Til opprettholdelsen av trafikken på arbeidsplassen og til å markere veier, kjørebaner, tømmeplasser m. v. skal det foretas merking overensstemmende med § 13 og brukes lys som er opphengt langt fra hverandre på master eller i spenn og gir en bred og svak lysfordeling på trafikkveien.

§ 16. *Almenbelysning.* Almenbelysning av hele arbeidsstedet eller bestråling med lyskastere eller lignende er ikke tillatt. En må unngå store lysflater som lyser lang vei.

§ 17. *Lys på arbeidsstedet.* Ved utførelse av særlig arbeid utendørs (oppmuringer, montasjer, mørtelblanding, betongarbeid m. v.) kan en bruke bevegelige plass-lysarmaturer, som er effektivt avskjermet oppad. Bruken av denne slags lys skal innskrenkes til det strengt nødvendige.

§ 18. *Kraner.* Under arbeid med kraner eller spill skal likeledes anvendes avskjermete dypstrålere, hvis lysstyrke må innskrenkes til det strengt nødvendige.

§ 19. *Transport av gods.* Er det nødvendig å belyse transportgods, skal det bare anvendes blender med lyssliss eller lysspalte med den lysstyrke som er nødvendig for transporten.

§ 20. *Særlig farlig arbeid.* Bygge-, montasje- og transportarbeid som er forbundet med særlig fare, skal mest mulig utføres i dagslys. Bygge- og arbeidsplaner må settes opp under hensyn hertil. Nattlige bygge- og montasjearbeider henlegges mest mulig til det indre av bygningen, hvis lysåpninger må blendes overensstemmende med forskriftene herfor.

Kap. IV. Blending av innendørs belysning.

§ 21. *Plikt til blending av innendørs lys.* Innendørs lys, så vel i bygninger som i kjøretøyer og fartøyer av enhver art, skal blendes overensstemmende med § 1, siste ledd, ved bruk av dempete eller skjermete lyskilder eller ved tildekking av lysåpningene.

Lys i utstillingsvinduer er forbudt.

Bruk av åpen flamme til oppvarming, koking eller annet er bare tillatt i avskjermet rom.

Ventiler og røykavtrekk må anordnes slik at intet lysskinn kan trenge ut.

Trappeoppganger skal til forhindring av ulykker være belyst. Den normale belysning skal enten avskjermes utad eller erstattes av blendet hjelpebelysning.

I rom som ikke nyttes etter mørkets frembrudd og som derfor ikke er avskjermet utad, skal det ved fjerning av de

elektriske lyspærer eller på annen måte sørges for at rom- 18 janr.
mene ikke tilfeldig kan bli opplyst.

§ 22. *Krav til blending av lysåpninger.* Ved blending av vinduer og andre lysåpninger må iakttas følgende:

a. En må påse at lysstriper langs kanten av vinduet unngås, enten ved at tildekkingen rekker tilstrekkelig ut over vinduets kant, ved at blendingspapiret eller annen tildekking festes langs kanten eller ved å gi vinduet et strøk av lystett maling langs karmen.
b. Lysåpninger som kan unnværes til opplysning av rommet ved dagslys, bør blendes ved varig tildekking.
c. Innersiden av tildekkingen bør helst være lys, så en oppnår størst mulig utbytte av belysningen.
d. I rom hvor vinduene blendes ved varig tildekking, må en passe på at det allikevel foreligger tilstrekkelig mulighet for utlufting.
e. Overmaling med lystett eller lysdempende maling av de samlete glassflater i vinduer, overlys, glasstak og øvrige lysåpninger som supplerende blendingstiltak, er bare tillatt hvor andre blendingsmidler ikke er anvendelige.
f. I rom med særlig brannfare må en velge blendingsmidler av materialer som ikke er brennbare eller som vanskelig brenner.

§ 23. *Blending av døråpninger.* Overalt hvor en utgang fra fullt opplyst rom fører rett ut i det fri, må det sørges for at lys ikke trenger ut ved åpning av døren.

Dette kan gjøres:

a. Ved anordning av lyssluse som er lystett dekket innad og utad med dører eller forheng. Inn- og utgang av slusen må ikke åpnes samtidig.
b. Ved forheng som henger umiddelbart foran døråpningen, og som henger slik at samtidig åpning av dør og forheng unngås. Denne blendingsmåte kan bare brukes hvor det er liten trafikk.
c. Ved anordning hvorved lyset automatisk slokkes mens døren er åpen og i tilfelle nødbelysning innsjaltes.

Så lenge lyssluse eller annen tilfredsstillende ordning ikke er truffet, kan politiet forby bruk av vedkommende lokale etter mørkets frembrudd.

§ 24. *Størrelsen av lysslusen m. v.* Hvor det anordnes lyssluse, blir størrelsen å avpasse etter forholdene, slik at den nødvendige trafikk kan avvikles uten hinder.

For restauranter og lignende bør slusen kunne gi plass for 3 personer samtidig. For hospitaler, førstehjelpsstasjoner og avgassingsstasjoner må den være så stor at minst en båre med 2 bærere og en hjelper får plass samtidig. I fabrikk-

18 janr. anlegg m. v. må den være stor nok til å kunne gi plass for de største kolli som det kan bli spørsmål om å ta inn gjennom slusen.

Rommet i slusen må enten ikke være opplyst eller, hvor det er større trafikk, ha forskriftsmessig blendet lys.

§ 25. *Slusevakt.* På sterkt trafikerte steder som større butikker, hoteller, restauranter, kinematografer, fabrikker m. v. skal det være slusevakt til å sørge for at begge dører i slusen aldri er åpne samtidig. Slusevakt er dog unødvendig hvis det sørges for at begge dører ikke lar seg åpne samtidig.

Kap. V. Blending av kjøretøyer og skip.

§ 26. *Påmonterte avskjerminger.* De avskjerminger som etter disse forskrifter er montert på kjøretøy, skip eller båter, forblir påmontert om dagen.

A. Blending av kjøretøyer.

§ 27. *Nødvendig lys av hensyn til trafikken.* På alle kjøretøyer (motorvogner med tilhengere, skinnegående kjøretøyer, sykler, kjøretøyer med hest eller annet trekkdyr, kjerrer) skal alle utvendige lyskilder som er ubetinget nødvendige av hensyn til trafikken, blendes. De øvrige utvendige lys skal holdes slokket.

§ 28. *Baklys.* Alle kjøretøyer og sammenkoblete kjøretøyer i fart på offentlig vei skal i mørke ha rødt baklys. For sykler, hestekjøretøyer og håndkjerrer gjelder denne bestemmelse først fra det tidspunkt Innenriksdepartementet bestemmer. Motorvogner og tilhengere skal ha belyste nummerskilt bak.

§ 29. *Parkeringslys.* Kjøretøyer og sammenkoblete kjøretøyer som står på offentlig vei, skal i mørke ha tent parkeringslys og baklys i blendet stand. Denne regel gjelder ikke for kjøretøyer som er hensatt på parkeringsplasser utenfor gate og vei.

§ 30. *Blendingslyskaster.* Motorvogner skal fra det tidspunkt Innenriksdepartementet bestemmer, være forsynt med blendingslyskaster, som bare kaster direkte lys ut under et plan med 1° helding under horisontalplanet, så kjørebanen belyses helt og jevnt i en bredde av 25 m og en lengde av 40 m, slik at den tillater en kjørehastighet på omtrent 45 km, og videre slik at en har sikkerhet for at den ikke blender møtende trafikkerende og i tåke ikke danner «hvit vegg».

Blendingslyskasteren må kunne slokkes uavhengig av kjøretøyets øvrige belysning. Den må imidlertid bare kunne lyse samtidig med kjøretøyets sidelys.

§ 31. *Andre lyskastere.* På motorvogner som enda ikke 18 janr.
er forsynt med blendingslyskaster, skal de vanlige lyskastere dekkes til på en slik måte at lyset bare kastes ut gjennom en vannrett åpning 5—8 cm lang og 1 cm bred på midten av ytterglasset. Utenfor tettbebyggelser kan en kjøre med fullt lys under tildekkingen. I tettbebyggelser må en bare kjøre med dimlys.

Dog kan brannvogner, politivogner og sykebiler under utrykking alltid kjøre med fullt lys under tildekkingen.

§ 32. *Sykler.* Sykler skal enten være forsynt med blendingslyskaster, eller lyskasteren må være slik tildekket at lyset bare kastes ut gjennom en vannrett åpning 4 cm lang og 1 cm bred på den nederste halvdel av ytterglasset.

§ 33. *Andre lyskilder.* De øvrige utvendige lyskilder av enhver art på kjøretøyer (sidelys, baklys, stopplys, retningsvisere, rutelys, nummerlys, lys som viser at tilhenger føres) skal blendes slik at de ikke kan ses på en avstand over 500 m, men er godt synlige i en avstand på inntil 100 m.

§ 34. *Veivesenets brøytebiler.* Veivesenets brøytebiler og sandstrøingsbiler har adgang til i den utstrekning det under snørydding og sandstrøing er påkrevd, å kjøre med fullt lys i lyskasterne under tildekkingen. Om nødvendig kan lyskasteren også brukes ublendet.

B. Blending av fartøyer.

§ 35. *Utvendige lyskilder.* På alle fartøyer skal de utvendige lys som er strengt nødvendige, blendes overensstemmende med reglene i kap. I og II. De øvrige skal holdes slokket.

§ 36. *Posisjonslys.* På sjøen skal posisjons- og ankerlys blendes slik at topplanterner i mørke og klart vær bare kan ses på inntil 2 nautiske mils avstand, de øvrige lanterner bare i en avstand på inntil 1 nautisk mil. På elver, innsjøer og kanaler skal posisjons- og ankerlys blendes slik at de bare kan ses på en avstand av inntil 600 m.

Gjenspeiling av lys i vannet må mest mulig unngås.

Kap. VI. Blending av kraftverk, havneanlegg og bedrifter med særlig stor lysvirkning.

A. Blending av kraftverk.

§ 37. *Blending av stasjonene.* For blending av bygninger og for blending av lyskilder utendørs gjelder bestemmelsene i kap. I—IV.

§ 38. *Ledningsfeil.* Ved skade på fjernledninger, hvor det er av overveiende offentlig interesse at reparasjonen foretas i mørke, og ved uhell hvor det kan oppstå fare ved ut-

18 janr. settelse med utbedringen kan lyskastere brukes, men bare etter innhentet tillatelse fra politiet i det enkelte tilfelle.

§ 39. *Nåledammer.* Til regulering av vannføringen ved nåledammer eller demninger kan det brukes lys som gir en belysning ved bakken sterkere enn 0,025 lux, så lenge opptrekkingen eller nedsettingen av nålene varer. Også denne belysning må avskjermes oppad og til siden.

B. Blending av havneanlegg.

§ 40. *Blending av den vanlige belysning.* I havneanlegg og kanalanlegg skal alle lys som ikke er strengt nødvendige for å holde trafikken og arbeidet gående, holdes slokt. Andre lys skal blendes i samsvar med reglene i kap. I—III.

§ 41. *Rettledningslys.* På viktige ferdselssteder og farlige punkter skal det anbringes rettledningslys (lys med mest mulig bred stråling, og jevn, svak belysning på bakken, og som ikke kaster lys over horisontalen).

§ 42. *Forberedende tiltak.* Blending skal forberedes også for de anlegg som det på grunn av krigen kan bli nødvendig å holde i gang i den mørke del av døgnet.

§ 43. *Blendingsprinsipper.* Belysning må innskrenkes til den utstrekning, de steder og den tid som er påkrevd.

Det må søkes oppnådd en mest mulig jevn belysning og slik at lyset avtar jevnt mot de ubelyste steder. Særlig omfangsrike lysflater må deles opp i mindre lysflater.

§ 44. *Gjenskinn.* Lysvirkningen på vannflaten må begrenses slik at gjenskinn mest mulig unngås eller bare kan forekomme i liten vinkel med horisontalplanet.

§ 45. *Lys på arbeidsplasser.* Dersom det er nødvendig å ha belysning på arbeidsplasser utover almenbelysningen, må den begrenses til det ubetinget nødvendige omfang og til så små flater som mulig.

§ 46. *Sluser.* Sluser må forsynes med bredt strålende belysning. Ved skråttstrålende lys og såkalte skrankelys som benyttes i forhavner og på liggeplasser, er det å anbefale å bygge inn en blender med ledd, som også ved skrått stående holdere muliggjør at lyset kastes horisontalt ut.

§ 47. *Havneinnløp.* Innløp til havnebasseng skal utstyres med rettledningslys. For øvrig gjelder de samme bestemmelser som for sluser.

§ 48. *Kran-anlegg.* Ved kran-anlegg skal gjennomføres almenbelysning for fremføring av kjøretøyer og forhaling av skip, lektere m. v. overensstemmende med prinsippene i § 43.

Ved kraner er det hensiktsmessig på toppen tett ved blokken å anbringe et lys som bare belyser heisetauet, kroken (grabben) og en liten flate på bakken under kranen. Lyset

bør utstyres med flere glødelamper som kan tendes hver for seg, for å unngå utbytting i mørke av utbrente lamper, og for å kunne øke lysstyrken i disig vær eller ved last med særlig liten refleksjon. 18 janr.

Ved vippekraner (kraner med senkbar utligger) skal det brukes lysarmatur med fjærende opphengning, som til stadighet kaster lyset nedad på kroken eller lasten.

Krankroker, heisetaulåser, griparmer og andre deler som er viktige for arbeidet med kranen, skal hvittes (se § 13).

§ 49. *Signallamper.* Til skjerming av signallamper ved bru-gjennomløp og havneinnløp eller lamper på bøyer skal det brukes lysarmatur med en lysutstrålingsvinkel på omtrent 30° under horisontalplanet.

§ 50. *Lyskastere.* Dersom en ved fortøying, manøvrering i trangt farvann eller lignende ikke kan avstå fra bruk av lyskastere, skal disse utstyres med vinkel-lamellblender, som innskrenker lysutstrålingen til under horisontalplanet, hindrer iøynefallende speilvirkninger og hindrer at lyskilden ses fra fly.

C. Blending av bedrifter og arbeider med særlig lysvirkning.

§ 51. *Alminnelige bestemmelser.* Synlig lys ved utearbeider (f. eks. sveisearbeider) og ildskjæret fra industrielle anlegg (f. eks. fra høyovner, stålverker, støperier osv.) skal dekkes over med tak eller blendes ved hjelp av andre hensiktsmessige midler.

Blendingstiltakene må være innstillet på de stedlige forhold og tilpasses etter driftsmessige og tekniske forhold. De blir forskjellige alt etter bedriftenes beliggenhet, størrelse og art.

Ved alle nyanlegg må de nødvendige bygningstekniske arbeider som er nødvendige for gjennomføringen av blendingen, utføres samtidig med oppførelsen av bygget. Blendingsforskriftene må det således tas hensyn til ved enhver planlegging av anlegg; de hører inn under bygge- og driftsprogrammet.

Særlig fordelaktige betingelser for blendingen har en i haller som er dekket på alle kanter. En må spesielt være oppmerksom på tilstrekkelig ventilasjon. Liggende eller skrå vindusflater i tak over hallene må unngås.

Til sikring av blendingen og for å ha bedre kontroll er det hensiktsmessig å ha en ordning slik at lyset sentralt eller avsnittsvis kan sjaltes ut.

De trufne tiltak vedrørende blendingen skal tas med i bedriftens luftvernplan.

Blendingsdisiplinen må opprettholdes ved egnede tiltak

18 janr. (undervisning av personalet, kontroll ved bedriftens kontrollører og oppsynsmenn).

§ 52. *Høyovner.* Det ildskjær som oppstår ved tappingen, må være dekket således at det ikke kan ses fra siden og ovenfra. Tappehullet og tapperennen skal blendes ved dertil egnede tak eller skjerming ved blikkhetter, skjermer eller runde forheng, som må kunne overlappes. Smelterennen kan ved å forhøye sideveggene tjene som underlag for skjermingen.

Den beste blending for barresenger er fullstendig overdekking og skjerming til sidene under hensyn til tilstrekkelig ventilasjon (støpehallen). Horisontale skjermer hengt opp ved kranen, og som dekker over flere smeltesenger (kammer) helt til disse kan bli dekket med sand, yter god beskyttelse oppover. For skjerming mot sidene kommer bl. a. på tale: Rullegardiner anbrakt mellom støtter, sjalusier, skyvbare eller dreibare blikkskjermer.

Ved tapping i pannen skal denne så vel som det rennende stål blendes ved svingbare eller omklappbare blikkskjermer eller lokk.

Disse forholdsregler skal analogt anvendes ved slaggavløpet.

På den åpne barreseng skal en hindre lysning av jernet ved hurtig å sprøyte vann over, og dekke med sand når en ikke arbeider i dekket hall. Stoffer som etter noen tid blir selvlysende (f. eks. koksaske), er ikke egnet til å dekke med.

Råjernpannene skal forsynes med ildfaste, utmurte lokk. Særlig er det hensiktsmessig å la disse lokk, på grunn av sin vekt, stadig ligge på pannen. Disse lokk må være forsynt med en tilstrekkelig stor åpning til fylling og tapping. De åpne støpeåpninger behøver i alminnelighet ingen særskilt dekking. Men det lønner seg å minske det ildskjær som ennå er igjen, ved å strø på kalk og lignende.

En kan dekke de fylte slaggpanner med lokk, skjermer og annet. Blending ved å helle på slagg, slaggsand eller kalk og lignende er ikke tilstrekkelig i alle tilfelle på grunn av at rystelsene under transporten kan volde sprekker i dekklaget.

Råjern- og slaggpanner skal, til de ikke gløder mer, kjøres under tilstrekkelig dekkende overganger (f. eks. slaggbruer, sportunneler og lignende).

Slagg må bare kippes når det er tatt tilstrekkelige forholdsregler med hensyn til blending.

Granuleringen av slagget ved luft eller vann har vist seg hensiktsmessig til gjennomføring av blendingen.

Ved kippingen av slagget i slaggsengen kan blending oppnås ved transportable tildekkinger som raker vidt ut over og omslutter pannen som skal kippes.

Kan blendingen ikke gjennomføres tilstrekkelig, så må 18 janr.
kippingen av slagg så vidt mulig henlegges til den lyse tid av døgnet.

§ 53. *Blandere.* Ildskjæret fra blandearbeidet må unngås ved å blende åpningene som regelmessig slipper lys ut ved inn- og uttappingen.

§ 54. *Stålverker.*

a) I Thomas-stålverk må ildskjæret som oppstår ved blåsing av konverteren, blendes. Ildskjæret må hindres ved skjerming med plater eller hetter, forlenger på utblåsingsåpningen ved forheng av flattjern og vinkeljern eller ved lette blikkplater og avskjerming til sidene.

Konverterhallen må blendes til alle sider for å skjerme ildskjæret ved fylling eller tapping. Hertil kan benyttes sjalusier, faste skjermer, motstandsdyktige forheng, bordkledning, bevegelig omheng osv.

b) I Siemens-Martin-stålverk skal ildskjær ved begynnelsen og slutten av smeltingen, like så vel som ved tappingen, blendes. Lysåpningene og ventilasjonsåpningene i hallen skal avskjermes tilsvarende. (Sammenlign a.)

På grunn av den sterke lysutvikling må opptrekkingen av dørene under innsettingen og fullførelsen av smeltingen innskrenke seg til et minimum.

Råjernsbenken skal blendes ved rullegardiner, sammenfoldbare eller skyvbare skjermer og lignende. Ved chargering skal de tilsvarende veggåpninger dekkes til og lysskinnet ved ovnsåpningene avskjermes. Råjernsblokkene skal tas fra den del av råjernsbenken som ligger lengst mulig borte fra den ovn som skal fylles.

Observasjonen under det normale ovnsarbeid må bare foretas gjennom kikkhull i ovnsdøren. Disse åpninger må kunne dekkes.

Så vel ved tapping som ved kipping av slagget skal den lysende, flytende stråle blendes.

Dersom bygningen ikke er tilstrekkelig blendet, må det ildskjær som slipper ut ved dørene eller forårsakes av utetthet i ovnen, dekkes ved skyvbare blikkskjermer eller ved blikkplater som henges opp over eller foran åpningene. Sprekker i ovnen kan også tettes med leire.

Det kort oppblaffende ildskjær som oppstår ved omstyring i utblåsingsåpningen, skal blendes. Dette kan f. eks. oppnås ved innbygging av atskilte kanaler for tilbakestrømmende luft og tilbakestrømmende gass.

Tapping i pannene skal dekkes til når hallen ikke er tilstrekkelig blendet.

18 janr. Ved nyanlegg av Siemens-Martin-stålverk lønner det seg å legge tak over den del av skraplageret som ligger inn til ovnhallen og dekke de tre andre sider med vegger.

c) I elektro-stålverk skal en avskjerme de klare lysskinn ved oppkullingen ved anbringelse av svingbare eller omklappbare hetter og ved blending av lysåpningene.

I stålverkenes støpehaller skal de lysforekomster som opptrer ved tapping av stålet opp i kokillen, blendes ved avskjerming.

De fullstøpte kokiller skal dekkes av blikkplater.

§ 55. *Valseverk.* I valseverk med haller som er lukket på alle kanter, skal blendingen gjennomføres ved tildekking av lysåpningene (overlys, vinduer, ventilasjonsåpninger).

Varme staver på kjøleristen eller på lagerplassen skal i hvert enkelt tilfelle dekkes til ved oppstilling av blikkskjermer eller lignende eller sprøytes over med vann, dersom dette er mulig av hensyn til driften.

§ 56. *Støperier.* I støperier som befinner seg i lukkete haller, er følgende forholdsregler nødvendige i tillegg til de vanlige blendingstiltak (avskjerming av lampene, minsking av spenningen, tildekking av lysåpningene).

Støpearbeidet skal blendes ved å stille en blikkskjerm foran og ved å anvende svingbare hetter.

Avtrekksåpningene i støpehallenes tak skal bygges ut i likhet med lyssluser.

Dersom tilstrekkelige blendingsforholdsregler ikke kan gjennomføres, må en unnlate å foreta støpningen av store stykker etter mørkets frembrudd og utføre slike arbeider i dagslys.

Ved kupolovner som ikke har noen gnistkammere, skal skorstenene forsynes med en dekking som lar gassene få fritt avløp og hindrer lysforekomster (sammenlign konverternes utblåsingsåpninger).

I små bedrifter kan synlige flammer hindres i det enkelte tilfelle ved å sprøyte vann i skorstenene.

§ 57. *Koksfremstilling.* Ved koksfremstilling skal det ildskjær som oppstår ved fyllingen og fremfor alt ved tømmingen, blendes.

a) Ildskjær ved fyllingen skal mest mulig innskrenkes ved påsetting av blikkhetter, stillbare blikkskjermer og lignende.

b) En skal vesentlig avkorte lysforekomstenes varighet under fyllingen ved en hensiktsmessig ordning av arbeidsprosessen.

Ved tømming på flat- eller skråramper vil den sikreste garanti for tilstrekkelig blending være et transportabelt,

tilstrekkelig bredt tak som også er avskjermet til sidene. 18 janr.
Ved lossevogner for koksen kan det, istedenfor tak, også benyttes et vogndekke i form av klapplokk eller skyvelokk.

§ 58. *Glassverk.* De ildskjær som opptrer i glassverk, må blendes. Følgende prinsipper legges til grunn:

Før ovnshullene åpnes for betjening av smelteovnen, skal det settes skjermer foran, som hindrer at ildskjæret trenger direkte ut under åpningen.

Disse skjermer skal bestå av blikk eller andre ildfaste materialer.

Ved siden av avskjerming ved blikkdekker osv. skal ovnens fuger tettes, f. eks. med leire.

Dersom denne dekkemåte ikke strekker til eller dersom den hindrer nattsmeltingen for meget, så må blendingen av ovnsrommene foretas ved blending av lysåpningene i bygningene (tilmuring, trelemmer, takpapp oppspent på trerammer, forheng, rullegardiner osv.).

Temperaturstigninger skal hindres ved tilsvarende forholdsregler (rikelig dimensjonering eller forstørrelse av takryttere, sjalusilignende blendingsanordninger på de åpentstående vinduer, ventilasjonsapparater osv.). Det er av betydning at det ved en fullstendig lukking av de øverste vinduer ved hjelp av tilstrekkelig dimensjonerte takryttere ikke forekommer noen stigning av lufttemperaturen i ovnsbygningen.

En kan unngå at smelteovnens ildskjær strømmer ut av takrytterne, eksempelvis ved at takrytternes overdekking trekkes langt nok ut, således at en fra smelteovnen ikke kan se gjennom takrytterne ut i det fri. Det kan også være hensiktsmessig å utforme sjalusiklappene på takrytterne vinkelformet.

Det kan i visse tilfelle også anbringes horisontale skjermer under takrytterne for å hindre at lyset strømmer ut, slik at avtrekket av den varme luft fra arbeidsplassene ikke blir hindret.

§ 59. *Elektrokjemiske og elektrotermiske bedrifter.* For disse gjelder de samme prinsipper som for glassverkene.

§ 60. *Lysreflekterende flater.* Flater på bygninger, anlegg m. v. som reflekterer lys oppad, må behandles slik at refleks unngås.

Tak, dekker og vegger som på grunn av lys farge eller metallfarge reflekterer lys utad, kan maskeres ved et mørkt eller uregelmessig anstrøk. Dekker med aluminiumsfarge kan gjøres mindre iøynefallende ved å sprøytes f. eks. med skitten olje. Store flate tak kan maskeres ved et tynt lag jord eller sand. På samme måte kan en hindre refleksvirkning fra plasser m. v. som har asfalt- eller betongdekke.

18 janr. *Kap. VII. Forskjellige bestemmelser.*

§ 61. *Dispensasjon.* Dispensasjon fra disse forskrifter kan i særlige tilfelle gis av Innenriksdepartementet eller den myndighet dette bestemmer.

Når luftangrep varsles, bortfaller alle dispensasjoner.

§ 62. *Øvelser.* I fredstid kan politiet forbigående påby blending for bestemte områder overensstemmende med disse forskrifter. Så vel kommunene som private personer er forpliktet til å foreta blending under øvelser samt å bære omkostningene hermed.

§ 63. *Straff m. v.* Såfremt påbud etter disse forskrifter ikke utføres, kan politiet la påbudet utføre for vedkommendes regning.

Overtredelse av disse forskrifter straffes i medfør av lov nr. 3 av 10 juli 1936 § 3 med bøter eller fengsel i inntil 6 måneder.

Uansett straffens størrelse blir overtredelser av disse forskrifter å betrakte som forseelser.

§ 64. *Ikrafttreden.* Disse forskrifter trer i kraft fra 1 februar 1941.

Fra samme tid oppheves de gjeldende forskrifter for blending av 18 april 1939.

18 janr. **Forordning** (Innenriksdepartementet), hvorved den kommunale inndelingsgrense mellom herredene og sognene Ibestad og Andørja, Troms fylke, fastsettes å gå således:

Grensen begynner i Vågsfjorden midtveis mellom øyene Andørja og Sandøya, går mot sørøst til sundet Bygden mellom øyene Andørja og Rolla og videre i samme retning midt gjennom sundet til noe nord for Årneset på Rolla. Her bøyer grensen noe mer i øst, går midt i sundet mellom Tjuvholmen i Ibestad og gårdene Syrvika i Andørja, bøyer så atter mot sør-sørøst og treffer grensen mot Gratangen herred og sogn midt i Astafjorden øst, noe nord for Hamnvik i Ibestad.

18 janr. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om at § 6 i reglene av 16 november 1935 for bruk av fellesmerket «Norsk firkløver» skal lyde så:

§ 6. Smøret som merkes med Firkløvermerket skal:

1. være prima kvalitet,
2. være fremstillet av fløte pasteurisert til minst 80 gr C.,
3. ikke inneholde mer enn 18 % vann,
4. ikke være farget med syntetiske stoffer,

*) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

5. og for øvrig ikke inneholde andre tilsetninger enn koksalt, 18 janr.
6. være pakket på den måte og holde den nettovekt som laboratoriet fastsetter.

Forordningen trer i kraft 1 februar 1941.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om at § 18 i de av Landbruksdepartementet 21 april 1937 fastsatte regler om tilsetning av norsk smør i margarin skal lyde så: 18 janr.

§ 18. Intet smør, hverken meierismør eller fjell- og gårdssmør som leveres til innblanding i margarin må inneholde over 18 % vann. Smør som inneholder mer vann kan returneres av fabrikkene.

Forordningen trer i kraft 1 februar 1941.

Forordning *) om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om skatteplikt etter bosted m. v. 20 janr.

Personer, selskaper og skattepliktige innretninger som på grunn av de ekstraordinære forhold under krigssituasjonen i Norge har flyttet sitt bosted, kontor eller styrets sete til et annet distrikt, blir ved ligningen for 1941—42 å regne som bosatt eller hjemmehørende i det distrikt som de flyttet fra, forutsatt at de, ved anvendelse av skattelovens bestemmelser om skattestedet, ville ha vært å regne som bosatt eller hjemmehørende der 8 april 1940.

Denne bestemmelse skal gjelde for de distrikter som Finans- og tolldepartementet bestemmer.

Oslo 20 januar 1941.

Finansdepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om omsetning av fisk fra bil. 20 janr.

§ 1. Det er forbudt å selge fisk og fiskevarer (herunder sild) fra bil uten tillatelse fra Fiskeridirektoratet. Det samme gjelder bortinging av slike varer fra bil med etterfølgende vareombringelse.

Fiskeridirektoratet fastsetter de nærmere vilkår for hver enkelt tillatelse.

Fiskebileiere er forpliktet til å meddele Fiskeridirektoratet de opplysninger angående deres virksomhet som direktoratet måtte forlange.

*) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

20 janr. § 2. Overtredelse av denne forordning straffes med bøter eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge disse straffer.

Består overtredelsen i unnlatelse av å meddele Fiskeridirektoratet de av dette med hjemmel i § 1, tredje ledd, utbedte opplysninger, kan tillatelsen inndras.

§ 3. Forordningen trer i kraft fra den tid Fiskeridirektoratet bestemmer og kan settes i kraft for enkelte distrikter om gangen.

Oslo 20 januar 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

20 janr. **Forordning.***) (Forsyningsdepartementet.)

§ 1. I Administrasjonsrådets bestemmelser av 22 juni 1940 om rasjonering av smør gjøres følgende forandringer:

Punkt 2 skal lyde:

Hoteller, gjestgiverier, pensjonater o. a. herberger, restauranter, kaféer o. a. bevertningssteder kan kjøpe de rasjonerte varer mot levering av merker som er klippet fra rasjoneringskortene for vertskap, betjening og gjester eller fra særskilte restaurantkort for smør og margarin, eller mot anvisning fra forsyningsnemnda.

Forsyningsnemnda kan bare anvise så store kvanta som det er innlevert merker for.

Herberger og bevertningssteder kan ikke servere smørbrød eller annet bakverk som serveres med smør eller margarin eller annen mat som er tilberedt med fett uten at gjester og betjening avgir merker av sine rasjoneringskort eller av særskilte restaurantkort. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av ordningen, herunder om utdeling og bruk av restaurantkort.

Direktoratet kan også fastsette overgangsbestemmelser.

Punkt 10 skal lyde:

a. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av bestemmelsene og av forskrifter gitt i medhold av disse.

b. Hvis produksjons- og omsetningsorganer med skjellig grunn mistenkes for overtredelse som nevnt i punkt a, kan Direktoratet for proviantering og rasjonering be-

*) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

stemme at de ikke skal få anvisning på de rasjonerte varer til straffesaken er endelig avgjort. 20 janr.

§ 2. Denne forordning trer i kraft fra det tidspunkt Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer.

Fra dette tidspunkt oppheves Administrasjonsrådets bestemmelser av 25 september 1940 om forandring i rasjoneringsforskriftene for matvarer, punkt 1, for så vidt angår anvisning av smør, margarin og kunstspisefett.

Forordning.*) (Forsyningsdepartementet.) 20 janr.

I forskrifter om salg og bruk av petroleum av 28 august 1940, jfr. forandring av 9 november 1940, skal § 13 for fremtiden lyde så:

§ 13.

a. Direktoratet for industriforsyning kan gi andre organer enn dem som er nevnt i disse forskrifter bemyndigelse til å anvise petroleum, kan forandre reglene om rasjonenes størrelse, gjøre unntak fra forskriftene eller andre bestemmelser gitt i medfør av Administrasjonsrådets vedtak av 23 juli 1940 og gi utfyllende bestemmelser.
b. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av disse forskrifter eller av bestemmelser gitt i medhold av disse forskrifter.

Forordning) om utstedelse av artiumsvitnesbyrd for elever av 3 gymnasium som skal tjenstgjøre i regimentet Nordland.** 21 janr.

Elever av 3 gymnasium ved eksamensberettiget skole, som melder seg som frivillige til regimentet Nordland etter nedennevnte regler kan bli tildelt artiumsvitnesbyrd for bestått artium 1941 uten å delta i undervisningen etter opptagelsen ved regimentet:

§ 1. Det ekstraordinære vitnesbyrd for soldater i regimentet Nordland vil bli utstedt for de skriftlige fags vedkommende på grunnlag av de karakterer som ble gitt ved juletentamen 1940, og for de muntlige fags og gymnastikkens vedkommende på grunnlag av lærernes særskilte standpunktkarakterer. I de tilfelle da en elev ikke har deltatt i eller fått karakterer i skriftlige fag ved juletentamen gis karakterene i disse på samme måte som for de muntlige fags vedkommende.

*) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.
**) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

21 janr. § 2. Det ekstraordinære artiumsvitnesbyrd gir innehaveren samme rett til studier ved universiteter og høgskoler i Norge og Tyskland, som de studenter som får sitt artiumsvitnesbyrd ved den avsluttede eksamen i 1941.

Eksamensvitnesbyrdet blir å oppbevare ved den skole hvorfra eleven er dimittert til han har stått et halvt år ved regimentet og har vist seg skikket som soldat.

§ 3. Er en i løpet av første halvårs tjeneste som følge av uforskyldt skade eller sykdom blitt ufør til fortsatt soldatutdannelse, beholder han dog sin rett til å få det oppbevarte artiumsvitnesbyrd utlevert.

Har han derimot av andre grunner vist seg uskikket til videre utdannelse som soldat, bortfaller denne rett og han må da underkaste seg vanlig avsluttende eksamen for å få bli tildelt artiumsvitnesbyrd.

§ 4. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 21 januar 1941.

Kirke- og undervisningsdepartementet.

R. S. Skancke.

R. J. Fuglesang.

21 janr. **Forordning** (Innenriksdepartementet), hvorved bestemmes at inndelingsgrensa mellom soknene Nordstrand og Østre Aker i Aker herred, Akershus fylke, skal gå således:

Grensa begynner i Oslo bys grense der hvor Enebakkveien krysser denne, følger så Enebakkveiens østside til Ryen gårds grense, følger denne i østlig retning langs parseller av Kværnerskogen til N. Manglerud og videre i sørøstlig retning langs N. Mangleruds grense og Enebakkveiens østside til et punkt på sørsiden av gårdsveien til S. Manglerud. Følger herfra i østlig og sørøstlig retning grensen mellom Manglerud i nord og Ryen og Nordre Abildsø i sør til Østensjøvannet, langs djupålen av vannet til dettes sørende, og så i samme retning sørover etter grensen mellom Langerud og Østensjø til Østensjøveiens sørside; går så i nordøstlig retning etter Langeruds grense langs veien, og videre i østlig retning langs grensen mellom Bogerud og Østensjø til N. Bogeruds grense ved det nordøstre hjørne av A/S Den norske ætherfabriks eiendom. Grensen følger så gårdsgrensen mellom Nordre Bogerud (som er tillagt Bøler), Bøler skog og Bråten på Østre Aker-siden og S. Bogerud og Rustad på Nordstrandsiden inntil Nøklevannsdammen og går så mot øst-nordøst etter djupålen i Nøklevannet til et punkt vest for plassen Bremsrud. Herfra går grensen i ben linje mot øst med ret-

ning på nordenden av den nordligste øy i vannet Elvåga i hvis djupål grensa mot Lørenskog herred motstøter. Ovennevnte benlinje fra Nøklevannet til Elvåga skal gå 50 m nordenfor en bolt, som står i fjell nær Nøklevannet vest for plassen Bremsrud. 21 janr.

Forordning (Innenriksdepartementet), der det vert fastsett at den kommunale inndelingsgrensa mellom Namsskogan og Røyrvik herader, Nord-Trøndelag fylke, — skildra frå sør mot nord — skal gå såleis: 21 janr.

Grensa tek til på Rundhaugen, 742 m o. h., på nordsida av Sanddøladalen, går i bein line mot nord til flatt berg i Skorovasskleiva like nordaust for austenden av 1 Skorovatnet, bøyger her mot nordvest og går i bein line til Norges geografiske oppmålings varde i det trigonometriske punkt Skorovassklumpen, 929 m o. h., og går herfra i bein line mot nordnordvest til høgste topp på 1 Tromsfjell, 643 m o. h. Her bøyger grensa mot aust-nordaust, går over ein myrdal og opp på fjellryggen sør for 1 Tromselv, tek austleg lei og går etter fjellryggen over høgda 795 m o. h. til høgda 785 m o. h. etter den line som er lagd av rektangelkart Trones, utgåve 1936. I høgda 785 m o. h. bøyger grensa mot nord og går i bein line til oppmålingens varde i det trigonometriske punkt Tromsfjell, 1 063 m o. h., går så i bein line mot nordaust til oppmålingsvarden i det trigonometriske punkt på s. Steinfjell (Sturjen), 1 009 m o. h., tek her noko nordlegare lei og går i bein line til oppmålingsvarden i det trigonometriske punkt på n. Steinfjell (Gisen), 1 169 m o. h., vidare i omlag same lei til toppen 1 112 m o. h., og derfrå i bein line mot nord til skaret sør for Ørnhaugen. I dette skaret bøyger grensa mot nordaust og går i beine liner over Kløvfjellet, 908, Jengelfjell, 1 064, toppane 1 061 og 1 048 m o. h. til Nordland fylkesgrense i toppen nørdst på Jengelfjellryggen.

Dei her nemnde namn og tal står på rektangelkarta Sanddøla, utgåve 1938, Trones, utgåve 1936, Frøyningsfjell, utgåve 1935 og Namnsvandet, utgåve 1934.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til påtalemyndighetens tjenestemenn. 21 janr.

Påtalen i saker som hører under Folkedomstolen.

I samråd med den konstituerte statsråd for Politidepartementet har den konstituerte statsråd for Justisdepartementet i medhold av Reichskommissars forordning om opprettelse av en norsk særdomstol av 25 oktober 1940, forordning om Folkedomstolen av 8 november 1940 § 9, 1 og 2 ledd, og forord-

21 janr. ning om utbygging av Folkedomstolen av 21 desember 1940, i dag gjort følgende vedtak:

§ 1. Saker som skal eller kan bringes inn for Folkedomstolen etterforskes etter reglene i straffeprosessloven og påtaleinstruksen når ikke annet fremgår av følgende bestemmelser.

§ 2. Når forordning av 21 desember 1940 om utbygging av Folkedomstolen i § 2, jfr. § 1, åpner adgang til å bringe de der nevnte straffesaker inn for Folkedomstolen, tar bestemmelsene sikte på straffbare handlinger som har en politisk karakter, eller som har tilknytning til politiske forhold. I sånne saker skal derfor Riksadvokaten regelmessig bestemme at saken skal bringes inn for Folkedomstolen.

§ 3. Når politiets etterforskning i en straffesak som nevnt i § 1 er avsluttet, skal saken med politiets innstilling ekspederes på følgende måte:

a. Saker som etter Reichskommissars forordning av 25 oktober 1940 § 1, jfr. forordning om Folkedomstolen av 8 november 1940 § 1, skal bringes inn for Folkedomstolen, sendes til 1ste statsadvokaten i Oslo, adr. Tinghuset,
b. saker som etter § 2 i Justisdepartementets forordning av 21 desember 1940 om utbygging av Folkedomstolen kan bringes inn for Folkedomstolen, sendes gjennom vedkommende statsadvokat til Riksadvokaten.

Før Riksadvokaten eller 1ste-statsadvokaten i Oslo treffer avgjørelse i saken, forelegger de den for Politidepartementet.

§ 4. Påtalespørsmålet i de saker som etter § 3 a skal bringes inn for Folkedomstolen, avgjøres av 1ste-statsadvokaten i Oslo eller Riksadvokaten selv.

§ 5. Alle saker for Folkedomstolen føres av 1ste statsadvokaten i Oslo, eller av riksadvokaten selv.

§ 6. Den midlertidige ordning som er etablert gjennom vedtak av den konstituerte statsråd for Justisdepartementet 2 desember 1940 (jfr. rundskrivelse fra Justisdepartementet av 16 desember 1940) oppheves.

§ 7. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

22 janr. **Forordning** *) om kork.

§ 1. *Salg av kork.* Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra kork til noen som ikke har tillatelse til å motta kork. Når det ikke gjelder kork til isolasjon, kan dog kvanta til og med 10 kg pr. måned overdras uten slik tillatelse.

Det er forbudt å kjøpe eller på annen måte motta uten tillatelse kork til isolasjon. Annen kork kan heller ikke kjø-

*) Kunng. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

pes eller på annen måte mottas uten tillatelse i større mengder enn tilsammen 10 kg i måneden pr. forbruker. 22 janr.

Tillatelse gis av Direktoratet for industriforsyning.

§ 2. *Bruk av kork.* Det er forbudt for bedrifter og andre større forbrukere å kaste bort eller brenne kork eller korkavfall eller på annen måte beskadige korken slik at den ikke kan brukes på nyttig måte.

§ 3. *Avlevering av kork.* Fabrikker, bedrifter, hoteller og restauranter som ikke selv kan utnytte kork eller korkavfall til nødvendige formål, skal samle korken opp og når det er samlet en rimelig mengde tilby den til norsk korkisolasjonsfabrikk eller til andre som Direktoratet for industriforsyning anviser.

Korken skal avgis til den pris som Prisdirektoratet til enhver tid bestemmer.

§ 4. *Skjæring av flaskekork.* Den som tilvirker korkpropper, skal skjære korken så kort som mulig.

§ 5. *Oppgaver over kork.* Den som besitter (uansett eierforhold) råkork, halvfabrikata eller ferdige varer av kork i mengde 10 kg eller mere, plikter innen 5 dager etter hvert kvartalsskifte å sende inn til Direktoratet for industriforsyning spesifisert oppgave over beholdningen av kork.

§ 6. *Dispensasjoner m. v.* Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra forskriftene i denne forordning og kan gi utfyllende bestemmelser.

§ 7. *Straff og inndraging.* Straffe- og inndragingsreglene i § 8 i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. bestemmelse i Administrasjonsrådet av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av den.

§ 8. *Ikrafttreden.* Denne forordning trer i kraft 27 januar 1941.

Fra samme dag oppheves forordning av 14 oktober 1940 om forbud mot omsetning og bruk av kork.

Oslo 22 januar 1941.

Forsyningsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet), hvorved stadfestes som gjeldende inntil videre for Oslo tillegg til § 54 i lov om brannvesenet av 15 august 1908, sålydende: 22 janr.

«Opplag av brensel under fri himmel skal meldes til brannvesenet.»

*) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

22 janr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 93 for Drammen.

22 janr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 93 for Holmestrand.

22 janr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om vedtekter til bygningslovens §§ 57, 58 og 144 for Skudeneshavn.

22 janr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og bygningsvedtekter for eiendommen Schultz gate nr. 8, Trondheim.

22 janr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om regulering av strøket ved Ladehammeren i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke.

22 janr. **Forordning** *) (Handelsdepartementet) om vedtekt om salgstider for handel fra offentlige steder, portrom m. v. i Sandefjord.

22 janr. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Etnedal herred, Opland fylke.

22 janr. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Røros landsogn herred, Sør-Trøndelag fylke.

22 janr. **Forordning.** *) (Forsyningsdepartementet.)

Oppsamling, bearbeiding og bruk av brukt smøreolje og transformatorolje.

§ 1. *Alminnelige bestemmelser.*

Med brukt olje forstås i denne forordning brukt smøreolje og brukt transformatorolje.

Forordningens bestemmelser gjelder også brukt olje fra skip.

Det er forbudt å levere eller motta eller utnytte brukt olje på annen måte enn bestemt i denne forordning. Brukt olje må ikke brennes, kastes bort eller på annen måte ødelegges eller beskadiges slik at den ikke kan utnyttes på den måte som her er bestemt.

Brukt olje skal oppsamles, renses eller regenereres, og deretter brukes til smøring eller transformatorer.

*) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.
**) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

§ 2. *Forbrukers avlevering av brukt olje.* 22 janr.

Forbruker av smøreolje eller transformatorolje skal tilby den brukte olje til bensinstasjon eller bilverksted eller annen oppsamler eller til rense- eller regenereringsfabrikk og avgi den til den pris som Prisdirektoratet til enhver tid har fastsatt. Er det ingen til å ta imot oljen, skal forbrukeren gi skriftlig melding til Direktoratet for industriforsyning som anviser hvor oljen skal leveres. Oppsamler er pliktig til å hjelpe forbruker med avtapping av brukt olje og til å kjøpe, ta imot og samle oljen.

§ 3. *Oppsamlers behandling av brukt olje.*

Oppsamler av brukt olje skal samle oljene på ledige rene smøreolje-jernfat. Så vidt mulig skal hver sort samles for seg. Det er forbudt å blande motorsylinderolje eller transformatorolje med annen olje. Av automobiloljer skal sommerolje og vinterolje så vidt mulig samles hver for seg.

Oppsamler må passe på at forurensninger (vann, sand, smørefett, pussegarn eller lignende) ikke kommer på fatene. Fatene skal merkes tydelig. Når de er fylt med olje, skal spunsene skrues forsvarlig til og fatene reingjøres utvendig.

§ 4. *Oppsamlers avlevering av brukt olje.*

Oppsamler av brukt olje skal snarest mulig etter at et fat er fylt, sende og overdra fatet til rense- eller regenereringsfabrikk mot betaling etter den pris som til enhver tid er fastsatt av Prisdirektoratet. Motorsylinderolje eller transformatorolje må dog bare sendes til regenereringsfabrikk. Fatene må forsynes med merkelapp med tydelig navn på avsender og mottaker. Fatene skal leveres på leverandørens nærmeste jernbanestasjon, dampskipsbrygge eller rutebilstasjon, for så vidt de ikke blir hentet av fabrikken.

§ 5. *Rense- og regenereringsfabrikkers behandling av brukt olje.*

Rensefabrikk er pliktig til å rense mottatt brukt olje. Den kan ikke behandle motorsylinderolje eller transformatorolje.

Rensing skal bestå i å fjerne mekaniske forurensninger ved mekaniske midler. Oljen skal betegnes som «renset maskinolje», «renset gearolje» osv. etter den bruk oljen er skikket for.

Regenereringsfabrikk skal rense mottatt brukt olje og regenerere motorsylinderolje og transformatorolje.

Regenerering av olje skal bestå i å fjerne mekaniske og kjemiske bestanddeler som oljen er blitt forurenset med under

22 janr. bruken. Dette skjer ved å behandle oljen både med mekaniske midler (filtrering, sentrifugering, blekejordbehandling og destillasjon) og med kjemiske midler.

Regenerert motorsylinderolje skal tilfredsstille følgende fordringer:

Flammepunkt etter Marcusson (DINDVM) 3661 minst 170° C, for automobiloljer dog minst 180° C.

Nøytralisasjonstall	høyst	0,3 mg KOH/g
Herav fri mineralsyre og fritt alkali		0
Vann	»	0,1 g/100 g
Aske	»	0,1 g/100 g
Hårdasfalt		0
Normert Slightall (oksydasjonsbestandighet) etter A.S.T.M.-metoden	»	20 mg/10 g

Motoroljen skal klassifiseres som «regenerert motorolje» og biloljen som «regenerert automobilolje». Emballasjen skal merkes med det S.A.E. nummer som tilsvarer oljens viskositet eller tilsvarende viskositetstall i Engler-grader.

Regenerert transformatorolje skal tilfredsstille de fordringer som settes av Norske elektrisitetsverkers forening.

§ 6. *Kontrollbestemmelser.*

Oppsamler skal hvert kvartal sende rapport til Direktoratet for industriforsyning over hvor meget brukt olje vedkommende har levert og til hvem.

Det er forbudt å rense eller regenerere brukt olje eller å lagre eller å motta brukt olje for slikt formål uten at det foreligger tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning. Uten slik tillatelse er det også forbudt å være oppsamler.

Rense- og regenereringsfabrikk skal sende rapport til Direktoratet for industriforsyning hver måned på fastsatt skjema over hvor meget olje som er mottatt, behandlet og solgt av hver sort.

Direktoratet for industriforsyning kan knytte vilkår til enhver tillatelse som det gir i medfør av denne forordning. Hvis direktoratet finner at den som regenererer eller renser olje ikke utfører arbeidet på trygg måte, kan tillatelse til å utføre dette arbeid trekkes tilbake.

Direktoratet for industriforsyning nevner opp en kontrollnemnd på 3 medlemmer, som etter de nærmere retningslinjer som direktoratet fastsetter, skal kontrollere at oppsamling, regenerering og rensing av brukt olje skjer på trygg måte.

§ 7. *Unntaksbestemmelser.*

Direktoratet for industriforsyning kan gi større forbruker tillatelse til å levere brukt olje til rense- eller regenereringsfabrikk som ikke oppfyller de krav som er satt i § 5 for slik fabrikk.

fabrikk for behandling mot betaling og få den tilbake i bearbeidet stand uten at dette skjer gjennom kjøp og salg. Det kan gi større forbruker tillatelse til å rense eller regenerere olje selv. 22 janr.

Direktoratet kan også gjøre andre unntak fra forordningen og kan gi utfyllende bestemmelser.

§ 8. *Straff og inndraging.*

Straffe- og inndragingsreglene i § 8 i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. bestemmelsene av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av bestemmelser gitt i medhold av forordningen.

§ 9. *Ikrafttreden.*

Forordningen trer i kraft 1 februar 1941.

Samtidig oppheves:

1. Forskrifter av Forsyningsdepartementet av 9 januar 1940.
2. Forskrifter av Administrasjonsrådet av 19 april 1940.
3. Forsyningsdepartementets rundskrivelse nr. 52 av 28 oktober 1940.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel gjøres gjeldende for Drøbak og Frogn herred, Akershus fylke. 23 janr.

Forordning **) (Innenriksdepartementet) om vedtekter til bygningsloven for Rolvsøy herred, Østfold fylke. 23 janr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Christen Dahls legat» til støtte for Den norske sjømannsmisjons og Det norske misjonsselskaps virksomhet, opprettet ved testament av 17 april 1923. 23 janr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fru Marie Døscher f. Daae's legat» til verdige trengende kvinner og menn innen kjøpmannsstanden og den akademiske stand i Bergen og Fana, opprettet ved gavebrev av 11 mars 1940. 23 janr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Lagerarbeider Jens Kristian Klemetsens legat for Østre Bærum» til veltjente arbeidere i Østre Bærum sogn, opprettet ved testament av 10 desember 1935. 23 janr.

*) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.
**) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.

24 janr. **Forordning** *) om fengsling i saker som hører under Folkedomstolen.

§ 1. Når en person er pågrepet som siktet for en straffbar handling som skal forfølges ved Folkedomstolen, gjelder ikke reglene i straffeprosesslovens §§ 235 og 236 om fremstilling for retten, og spørsmålet om den pågrepne skal være undergitt varetektsfengsel, avgjøres av den vanlige påtalemyndighet. Den pågrepne har rett til å kreve seg fremstillet for påtalemyndigheten innen 24 timer etter pågripelsen.

§ 2. En beslutning av påtalemyndigheten om å anvende varetektsfengsel etter § 1 skal snarest mulig forelegges for Folkedomstolens formann, som avgjør ved kjennelse om fengslingen skal opprettholdes. Før kjennelse blir avsagt, skal det være gitt den pågrepne høve til å uttale seg, skriftlig eller muntlig.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks og får også anvendelse i tilfelle hvor straffesak er reist før dens ikrafttreden.

Oslo 24 januar 1941.

Politidepartementet.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

24 janr. **Forordning** **) om forlenging av de midlertidige lover om gjeldsordning for jordbrukere og fiskere av 29 juni 1934.

De midlertidige lover om gjeldsordning for jordbrukere og fiskere av 29 juni 1934 nr. 12 og 5 forlenges til 30 juni 1941.

Oslo 24 januar 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

24 janr. **Forordning.** (Kirke- og undervisningsdepartementet.)

Foreløpige reglementer for årsprøver i den høgre almenskole.

I.

Reglement for årsprøver i den 3-årige realskole som bygger på folkeskole med engelskundervisning.

§ 1. Ved utgangen av hvert skoleår får elevene i 1—2 klasse i realskolen årskarakterer i de forskjellige fag.

*) Kunngj. 3 februar i Lovtid. 1 nr. 4.
**) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

§ 2. I de muntlige fag og i ferdighetsfagene fastsettes 24 janr.
årskarakteren på grunnlag av det kjennskap lærerne har fått til elevenes kunnskaper og dyktighet fra arbeidet i året. Skolen har adgang til å holde prøver i ett eller flere av disse fag. Utfallet av eventuelle slike prøver veier med når årskarakteren fastsettes. Istedenfor muntlig eksaminasjon kan tre skriftlige svar på oppstilte spørsmål.

§ 3. I de skriftlige fag fastsettes årskarakteren på grunnlag av det kjennskap lærerne har fått til elevenes kunnskaper og dyktighet fra arbeidet i året sammenholdt med utfallet av årsprøvene.

Skriftlige årsprøver holdes:

I 1 klasse i norsk, tysk, engelsk og matematikk. Prøve i tysk kan sløyfes.

I 2 klasse i norsk og tysk.

§ 4. Ved de skriftlige årsprøver gir skolene oppgavene. Undervisningsrådet kan dog når det ønsker det, gi oppgavene.

Besvarelsene bedømmes av vedkommende lærer.

Karaktergradene ved årsprøven er de samme som ved avgangseksamen.

§ 5. I følgende fag trer avgangs- eller eksamenskarakter i realskolen istedenfor årskarakterer:

I 2 klasse engelsk skriftlig, matematikk skriftlig og muntlig, kristendomskunnskap (2 klasses pensum), historie, naturhistorie, fysikk og skrivning.

§ 6. En elev som går om igjen i en klasse, må ta klassens årsprøver i samtlige fag. Dette gjelder også for de fag som avsluttes før siste realskoleklasse. I disse fag blir den sist oppnådde karakter den gjeldende. Under særlige tilhøve kan skolens rektor (styrer) med samtykke fra Undervisningsrådet frita for prøve i disse fag.

§ 7. Ved utgangen av hvert skoleår utsteder skolen vitnemål. På dette oppføres foruten karakterer for skriftlige og muntlige fag og ferdighetsfag også karakterer for oppførsel og orden samt for skrift og orden i de skriftlige arbeid som er utført i skoleåret.

§ 8. En elev som i 2 klasse har fått Måtelig i engelsk eller matematikk skriftlig, kan flyttes opp på prøve i 3 realskoleklasse når han for øvrig blir ansett for å være moden til oppflytting, og han i det annet av de to fag ikke har fått dårligere karakter enn Ng.tf. Eleven har i tilfelle adgang til å søke å oppnå bedre karakter ved ny prøve i det faget som han har fått karakteren Måtelig i.

En elev som i ett av de muntlige fag eller ferdighetsfag som avsluttes før avgangsklassen, har fått karakteren Ik.tf. og dog er flyttet opp på prøve i en høgre klasse, kan ikke gå

23 janr. videre i denne klasse hvis han ikke har oppnådd bedre karakter ved ny prøve.

Når en elev avlegger ny prøve i et fag og oppnår bedre karakter enn ved første prøve, tar en den opprinnelige karakter med i utregningen av tallverdien som da i alle tilfelle blir tallverdien for karakteren Ng.tf. Både den opprinnelige og den sist oppnådde karakter blir da å oppføre på vitnemålet for bestått realskoleeksamen.

§ 9. Privatister har adgang til før den endelige realskoleeksamen ved en realskole med eksamensrett å underkaste seg følgende prøver:

1. De skriftlige prøver i engelsk og matematikk som realskolens elever underkaster seg ved utgangen av 2 klasse.
2. De muntlige prøver i matematikk, kristendomskunnskap (1 og 2 klasses pensum), historie (1 og 2 klasses pensum), naturhistorie og fysikk.
3. Prøve i skrivning, tegning og handarbeid.

For at dise prøver skal være bestått, må karakteren i vedkommende fag ikke være dårligere enn fastsatt i § 8 for elever av realskoler med eksamensrett. Likeledes har privatister samme rett og plikt som elever i realskoler med eksamensrett til å ta ny prøve i de i § 8 nevnte fag dersom de ved den ordinære prøve har fått Måtelig i et skriftlig fag, Ik.tf. i et muntlig fag eller et ferdighetsfag.

Samtidig med at en underkaster seg prøve i fag en ikke tidligere har avlagt eksamen i, er det ikke adgang til å ta opp igjen ett enkelt eller enkelte av de i denne paragraf nevnte fag uten i de tilfelle som faller inn under bestemmelsene om ny prøve etter § 8 eller med mindre en tar eksamen opp igjen også i de andre fag en har avlagt prøve i tidligere. Privatister som rejiseres ved den endelige eksamen, beholder dog de ved en tidligere prøve eller ved den endelige realskoleeksamen oppnådde karakterer for de fags vedkommende som elever av realskoler med eksamensrett underkaster seg avgangseksamen i før den endelige realskoleeksamen.

II.

Reglement for årsprøver i det 5-årige gymnas som bygger på folkeskole med engelskundervisning.

§ 1. Ved utgangen av hvert skoleår får elevene i 1—4 klasse i gymnaset årskarakterer i de forskjellige fag.

§ 2. I de muntlige fag og i ferdighetsfagene fastsettes årskarakteren på grunnlag av det kjennskap lærerne har fått til elevenes kunnskaper og dyktighet fra arbeidet i året. Skolene har adgang til å holde prøver i ett eller flere av disse fag. Utfallet av eventuelle slike prøver veier med når årskarak-

teren fastsettes. Istedenfor muntlig eksaminasjon kan tre skriftlige svar på oppstilte spørsmål. 24 janr.

§ 3. I de skriftlige fag fastsettes årskarakteren på grunnlag av det kjennskap lærerne har fått til elevenes kunnskaper og dyktighet fra arbeidet i året sammenholdt med utfallet av årsprøvene.

Skriftlige årsprøver holdes:

I 1 klasse i norsk, tysk, engelsk og matematikk. Prøve i tysk kan sløyfes.

I 2 klasse i norsk og tysk.

I 3 klasse i norsk og matematikk, dessuten på engelsklinjen i tysk og engelsk og på latinlinjen i latin.

I 4 klasse i norsk, dessuten på reallinjen i fysikk og matematikk, på engelsklinjen i engelsk og på latinlinjen i latin.

§ 4. Ved de skriftlige årsprøver gir skolene oppgavene. Undervisningsrådet kan dog når det ønsker det, gi oppgavene.

Besvarelsene bedømmes av vedkommende lærer.

Karaktergradene ved årsprøven er de samme som ved avgangseksamen.

§ 5. I følgende fag trer avgangs- eller eksamenskarakter i realskole eller gymnas istedenfor årskarakter:

I 2 klasse engelsk skriftlig, matematikk skriftlig og muntlig, kristendomskunnskap (2 klasses pensum, historie, naturhistorie, fysikk, skrivning, tegning og handarbeid.

I 3 klasse geografi, kjemi og fysiologi samt på real- og latinlinjen tysk skriftlig.

I 4 klasse historie, dessuten på reallinjen tysk muntlig, engelsk muntlig samt biologi, på engelsklinjen tysk skriftlig, matematikk skriftlig og muntlig og på latinlinjen tysk muntlig, engelsk muntlig, matematikk skriftlig og muntlig.

§ 6. En elev som går om igjen i en klasse, må ta klassens årsprøver i samtlige fag. Dette gjelder også for de fag som avsluttes før siste gymnasklasse. I disse fag blir den sist oppnådde karakter den gjeldende. Under særlige tilhøve kan skolens rektor (styrer) med samtykke fra Undervisningsrådet frita for prøve i disse fag.

§ 7. Ved utgangen av hvert skoleår utsteder skolen vitnemål. På dette oppføres foruten karakterer for skriftlige og muntlige fag og ferdighetsfag også karakterer for oppførsel og orden samt for skrift og orden i de skriftlige arbeid som er utført i skoleåret.

§ 8. Elever kan ikke flyttes opp hvis de har fått karakteren Ik.tf. i et av de skriftlige fag som avsluttes før av-

24 janr. gangsklassen, heller ikke kan de flyttes opp i 3 gymnasklasse hvis de har fått Ik.tf. eller Måtelig i engelsk eller matematikk skriftlig i 2 klasse.

Dessuten gjelder:

Reallinjen: Med Måtelig i tysk skriftlig i 3 klasse kan en elev flyttes opp når han for øvrig blir ansett for moden til oppflytting. Eleven har i tilfelle adgang til å søke å oppnå bedre karakter ved ny prøve.

Engelsklinjen: Med Måtelig i matematikk skriftlig i 4 klasse og under forutsetning av at karakteren i tysk skriftlig i samme klasse ikke er dårligere enn Ng.tf., kan en elev flyttes opp når han for øvrig blir ansett for å være moden til oppflytting. Eleven har i tilfelle adgang til å søke å oppnå bedre karakter i matematikk skriftlig ved ny prøve. Med Måtelig i tysk skriftlig i 4 klasse og under forutsetning av at karakteren i matematikk skriftlig i samme klasse ikke er dårligere enn Ng.tf., kan en elev flyttes opp på prøve når han for øvrig blir ansett for å være moden til oppflytting. Men han må for å kunne fortsette i 5 klasse, oppnå bedre karakter i tysk skriftlig ved ny prøve.

Latinlinjen: Med Måtelig i tysk skriftlig i 3 klasse kan en elev flyttes opp på prøve når han for øvrig blir ansett for moden til oppflytting. Men han må for å kunne fortsette i 4 klasse, oppnå bedre karakter i tysk skriftlig ved ny prøve. Med Måtelig i matematikk skriftlig i 4 klasse kan en elev flyttes opp når han for øvrig blir ansett for å være moden til oppflytting. Eleven har i tilfelle adgang til å søke å oppnå bedre karakter i matematikk skriftlig ved ny prøve.

For alle linjer gjelder dessuten at en elev som i ett av de muntlige fag eller ferdighetsfag som avsluttes før avgangsklassen, har fått karakteren Ik.tf. og dog er flyttet opp på prøve i en høgre klasse, ikke kan gå videre i denne klasse hvis han ikke har oppnådd bedre karakter ved ny prøve.

Når en elev avlegger ny prøve i et fag og oppnår bedre karakter enn ved første prøve, tar en den opprinnelige karakter med i utregningen av tallverdien som da i alle tilfelle blir tallverdien for karakteren Ng.tf. Både den opprinnelige og den sist oppnådde karakter blir å oppføre på vitnemålet for bestått examen artium.

Privatister har adgang til før den endelige artiumsprøve ved et gymnas med eksamensrett å underkaste seg følgende prøver: 24 janr.

1. De skriftlige prøver i engelsk og matematikk som gymnasets elever underkaster seg ved utgangen av 2 klasse, i tysk på real- og latinlinjen ved utgangen av 3 klasse, på engelsklinjen ved utgangen av 4 klasse samt i matematikk på engelsk- og latinlinjen ved utgangen av 4 klasse.
2. De muntlige prøver i matematikk, kristendomskunnskap, historie, naturhistorie, fysikk (2 klasse), i geografi samt i kjemi og fysiologi (3 klasse), i historie (4 klasse), i tysk på real- og latinlinjen (4 klasse), i engelsk på real- og latinlinjen (4 klasse), i biologi på reallinjen (4 klasse) og i matematikk på latin- og engelsklinjen (4 klasse).
3. Prøve i skrivning, tegning og handarbeid (2 klasse).

For at dise prøver skal være bestått, må karakteren i vedkommende fag ikke være dårligere enn fastsatt i § 8 for elever av gymnas med eksamensrett. Likeledes har privatister samme rett og plikt som elever i gymnas med eksamensrett til å ta ny prøve i de i § 8 nevnte fag dersom de ved den ordinære prøve har fått Måtelig i et skriftlig fag, Ik.tf. i et muntlig fag eller et ferdighetsfag.

Samtidig med at en underkaster seg prøve i fag en ikke tidligere har avlagt eksamen i, er det ikke adgang til å ta opp igjen ett enkelt eller enkelte av de i denne paragraf nevnte fag uten i de tilfelle som faller inn under bestemmelsene om ny prøve etter § 8 eller med mindre en tar eksamen opp igjen også i de andre fag en har avlagt prøve i tidligere. Privatister som rejiseres ved den endelige eksamen, beholder dog de ved en tidligere prøve eller ved den endelige artium oppnådde karakterer for de fags vedkommende som elever av gymnas med eksamensrett underkaster seg avgangseksamen i før den endelige artium.

De ovenfor nevnte skriftlige prøver i 2 og 3 klasse i tysk, engelsk og matematikk og de muntlige prøver i de samme klasser i matematikk, kristendomskunnskap, naturhistorie, fysikk, geografi, kjemi og fysiologi samt prøven i skrivning, tegning og handarbeid kan foruten ved et gymnas med eksamensrett også avlegges ved en realskole med eksamensrett; prøven i kjemi og fysiologi skjer i tilfelle i gymnasets pensum.

For prøven i geografi og kjemi og fysiologi kan privatister også henvises til privatistartium.

24 janr. **Forordning.***) (Handelsdepartementet.)

I kongelig resolusjon av 22 desember 1939 om krigsforsikring for fiskerflåten får punkt 3 som siste avsnitt følgende tillegg:

Fartøyer som er i fiskerioppsynenes tjeneste, omfattes av forsikringen så lenge de er i denne tjeneste, uansett hvor farten foregår.

24 janr. **Forordning.***) (Forsyningsdepartementet.)

I.

I rasjoneringsforskriftene for kaffe og te gjøres følgende forandringer:

1. Kafferasjonen settes ned til 40 — firti — gram pr. uke på de vanlige rasjoneringskort for kaffe. På tilleggskortene for kaffe skal rasjonen fremdeles være 30 — tredve — gram kaffe pr. uke. Det er fremdeles adgang til på de vanlige kaffekort å kjøpe 25 gram te pr. uke i stedet for kaffe.
2. Hoteller, pensjonater og andre herberger, kaféer, restauranter og andre bevertningssteder samt restauranter ombord i skip i innenriks fart, kan bare få anvisning på inntil 25 % av den del av bedriftens normale forbruk av kaffe og te som ikke dekkes ved hjelp av vertskapets, betjeningens og — for herbergenes vedkommende — de faste gjesters rasjoneringskort.
3. Bakerier, konditorier og andre bedrifter som hittil bare har fått anvisning av forsyningsnemnda kan bare få anvisning på inntil 25 % av sitt normale forbruk av kaffe og te.

II.

Bestemmelsen om nedsettelse av rasjonene på de vanlige rasjoneringskort for kaffe skal gjelde fra og med merket for tiden 3—9 februar 1941. For øvrig trer forordningen i kraft fra og med 1 februar 1941.

24 janr. **Forordning.** (Landbruksdepartementet.)

1. Nordmør tømmermålingsdistrikt utvides til å omfatte alle herreder i Møre og Romsdal fylke, og gis betegnelsen «Møre og Romsdal tømmermålingsdistrikt».

2. Distriktet for tømmermålingsforeningen Nordmør tømmermåling utvides til å omfatte det område som er nevnt under punkt 1 og foreningen gis navnet «Møre og Romsdal tømmermåling».

---

*) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

Forordning *) om gebyr for behandlingen av visse søknader om ervervstillatelse etter konsesjonslovgivningen. 27 janr.

§ 1. For behandlingen av søknad til Handelsdepartementet i henhold til lov om ervervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917, kapitel III og V, eller forordning av 23 oktober 1940 om tillegg til konsesjonslovgivningen betales 2 0/00 av kjøpesummen eller leiesummen til det offentlige. Leiesummen beregnes etter høyeste leie for 1 år hvis leietiden er 50 år eller mindre, ellers regnes den gebyrpliktige leiesum lik den 25-dobbelte årlige leie. Ved konsesjonspliktig aksjeerverv regnes gebyret av kjøpesummen eller leiesummen for den faste eiendom og etter forholdet mellom aksjeposten som overdras og den hele aksjekapital. Gebyret avrundes nedad til nærmeste krone når kjøpesum eller leiesum ikke er delelig med kr. 1 000. Gebyret skal minst utgjøre kr. 5. I særlige tilfelle vil departementet frita for gebyr. Avgiften betales ved påklebing av stempelmerker på søknaden.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks for så vidt gjelder søknader etter forordningen av 23 oktober 1940.

For søknader etter konsesjonsloven av 14 desember 1917 nr. 16, kapitel III og V, trer bestemmelsen i kraft 1 mars 1941. Fra nevnte tidspunkt oppheves kongelig resolusjon av 25 september 1925 om konsesjonsgebyr.

Oslo 27 januar 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Arkitekt Stener Lenschows legat» til pensjonathjem for eldre enslige herrer, opprettet ved testament av 12 mai 1920. 27 janr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på Fru Thora Arndt, født Holta's legat til Risør sanitetsforenings barnehjem Mindalen pr. Risør», oppretet ved testament av 5 juli 1939. 27 janr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Advokat Einar Raschs legat» til beste for dårlig stillede barn, fortrinsvis fra Oslo og fra Nordre Aurdal i Valdres og til beste for dyrenes beskyttelse, opprettet ved testament av 6 juli 1917. 27 janr.

*) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

28 janr. **Forordning.** (Politidepartementet.)

Politigjøremålene vedkommende Tromsøya, Troms fylke, legges fra 1 februar under politiet i Tromsø.

29 janr. **Forordning** *) om midlertidig tillegg til lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl av 8 april 1927 med senere tilleggslover.

§ 1. Bevillinger som er gitt etter reglene i lovens kapitel 2 til salg eller skjenking av vin, fruktvin, mjød og øl eller enkelte av disse drikkevarer, og som utløp 31 desember 1940 har fortsatt gyldighet inntil videre.

Lovens § 29 nr. 3, jfr. § 30, gjelder inntil videre ikke for utøvelsen av disse rettigheter.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 29 januar 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

29 janr. **Forordning** *) (Politidepartementet) om brigder i § 8 i politivedtektene for Tresfjord herad, Møre og Romsdal fylke.

29 janr. **Forordning** **) (Sosialdepartementet) om brigde i § 1 i stengingsvedtekta for utsalsstader i Austrheim herad, Hordaland fylke.

29 janr. **Forordning** **) (Sosialdepartementet) om ny vedtekt om stengingstid for utsalsstader i Sund herad, Hordaland fylke.

29 janr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om at den som i Bud herad, Møre og Romsdal fylke, gjer seg ei næring av å driva herbyrge, så og gjestgjevari, pensjonatverksemd og anna utleige av einskilde rom, eller bevertning med mat og drykk, frå 1 mars 1941 skal ha løyve til det.

29 janr. **Forordning.***) (Landbruksdepartementet.)

I.

I forskrifter for omsetning av høy av 23 september 1940, jfr. forordning av 22 oktober 1940, gjøres følgende forandringer:

*) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.
**) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

§ 1 skal lyde: 29 janr.

§ 1. Det er forbudt for produsent av høy å selge eller på annen måte avstå høy til andre enn staten, forsyningsnemnder, høyhandlere autorisert av en forsyningsnemnd eller av Direktoratet for proviantering og rasjonering. Salg fra produsent til forbruker i samme kommune kan dog skje etter anvisning av forsyningsnemnda.

Salg eller annen levering av høy fra høyforhandlere autorisert i medhold av første ledd og fra forsyningsnemnder kan bare skje etter anvisning av forsyningsnemnda i den kommune hvor kjøperen bor.

Bestemmelsene i § 1, 1 og 2 ledd, gjelder også levering til oppfylling av salgs- eller leveringsavtale inngått før denne forordning trådte i kraft.

Kjøp eller annen ervervelse av høy i strid med bestemmelsene i denne paragraf er forbudt.

§ 4 skal lyde:

§ 4. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan bestemme hvor meget høy forsyningsnemnda kan gi forbruker anvisning på å kjøpe. Forsyningsnemnda kan bare gi anvisning på de vilkår Direktoratet for proviantering og rasjonering fastsetter.

II.

Forskrifter for omsetning av høy av 23 september 1940 gis følgende tillegg:

1. De anvisninger forsyningsnemnda har gitt i desember 1940 og januar 1941 på kjøp av høy skal bare gjelde for det kvantum forbrukeren har rett til å kjøpe etter hittil gjeldende dagsrasjoner, beregnet for tiden fram til 1 februar 1941. For øvrig er anvisningene ugyldige og må i tilfelle ombyttes med nye.

Levering av høy som er kjøpt mot slike anvisninger er forbudt for så vidt angår de høymengder som er beregnet for tiden etter 1 februar 1941.

2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av bestemmelsene under punkt 1 eller av bestemmelser gitt i medhold av forskriftene for omsetning av høy av 23 september 1940.

III.

Denne forordning trer i kraft straks.

Punkt 1 i forordning av 22 oktober 1940 om tillegg til forskrifter for omsetning av høy av 23 september 1940 oppheves.

29 janr. **Rundskrivelse** fra Innenriksdepartementet til fylkesmennene om de ved forordning av 18 januar 1941 gitte forskrifter for blending.

De nye forskrifter inneholder på en rekke områder mer utførlige bestemmelser enn de hittil gjeldende forskrifter. Det er således tatt inn et nytt kapitel om blending av kraftverk, havneanlegg og bedrifter med særlig stor lysvirking (kap. VI), liksom det er gitt nye og mer detaljerte regler for blending av lys på arbeidsplasser (kap. III) og for blending av lys på kjøretøyer og skip (kap. V).

Departementet skal gjøre oppmerksom på at det er en forskjell på definisjonen av begrepet blending i de nye og de gamle forskrifter. De gamle forskrifter forstod med blending

skjerming eller demping av kunstige lyskilder og slokking av ikke nødvendig lys, uten at den elektriske krafttilførsel brytes, slik at det fra fly hverken kan ses lys eller gjenskinn av lys.

De nye forskrifter forstår ved blending skjerming eller demping av kunstige lyskilder og tildekking av lysåpninger, og bestemmer at blending skal gjennomføres slik at

hverken lys eller gjenskinn av lys kan ses med normalt syn i mørke og klart vær fra 500 m høyde i loddrett eller skrå retning. Belysningsstyrken ved bakken må ikke overstige 0,025 lux.

De nye bestemmelser gjelder i prinsippet både for utendørs og innendørs belysning, mens de tidligere forskrifter for den innendørs belysnings vedkommende bestemte at ingen lysstråler måtte trenge ut i det fri.

Etter de nye forskrifter er blendingen lovlig gjennomført hvis lys eller gjenskinn av lys under de i forskriftene nevnte forutsetninger ikke kan ses på 500 m og derover. Dette kan man kontrollere ved å iaktta lyskilden fra 500 m's avstand fra høytliggende punkter (høyder, kirketårn og lignende).

For at gjenskinn av lys som kastes oppad, skal tilfredsstille denne betingelse, må lysstyrken på bakken ikke overstige 0,025 lux. De opphengningshøyder og lysstyrker som Norges elektriske materiellkontroll angir for godkjent materiell, er fastsatt i overensstemmelse hermed, og må derfor strengt overholdes.

Departementet skal nedenfor nærmere redegjøre for enkelte av de nye forskrifters bestemmelser:

Til § 2: Departementet bestemmer at blending for tiden skal settes i verk i hele landet. For Nordland, Troms og

Finnmark fylker gjelder inntil videre at blending bare skal 29 janr.
settes i verk i militært viktige områder, som blir bestemt og avmerket av de tyske militære myndigheter. I de øvrige områder i de tre nevnte fylker skal blendingstiltak overensstemmende med forskriftene forberedes så de til enhver tid kan gjennomføres på korteste varsel.

For resten av landet er det inntil annen bestemmelse måtte bli truffet, tillatt for alle slags kjøretøyer å bruke ublendete lys, dog således at visse områder som bestemmes og avmerkes av de tyske militære myndigheter er unntatt fra denne tillatelse. I de områder hvor det er tillatt å kjøre med ublendete lys, forblir de øvrige blendingsbestemmelser i kraft.

Angående tidspunktene for blendingens varighet henvises til departementets rundskrivelse av 13 november 1940.

Til § 3: De tidligere blendingsforskrifter gjaldt ikke for militære områder og jernbanenes trafikksignaler, plattformbelysning og rullende materiell. De nye forskrifter gjelder også de militære områder og jernbanenes samtlige områder og materiell.

Politiets kontroll omfatter under de nåværende forhold de hus og anlegg som bebos eller benyttes av den norske befolkning, mens kontrollen med hus og anlegg som bebos eller benyttes av tyske myndigheter, hører under disse. Politiets kontrollmyndighet omfatter også jernbanenes samtlige områder og materiell. Mangler ved blendingen av jernbanenes områder og materiell skal politiet påtale overfor vedkommende stasjonsmester eller distriktssjef, som er ansvarlig for at mangelen uoppholdelig blir rettet.

Til § 8: Etter de tidligere forskrifter, slik som disse opprinnelig lød, skulle alt blendingsmateriell være godkjent av politiet. De nye forskrifter opprettholder den ordning som ble truffet ved Justis- og politidepartementets forskrifter om godkjenning av blendingsmateriell av 9 september 1940 (se rundskrivelse av samme dag).

Til § 12: Paragrafen åpner adgang til med politiets tillatelse å anbringe små lysende skilt i godkjent utførelse i visse tilfelle. For skilt med lysende farger henvises til departementets rundskrivelse av 5 november 1940. Ved meddelelse av tillatelse til anbringelse av andre lysende skilt, bør de samme prinsipper følges.

Til § 13: Nærmere forskrifter for kvalitet, kontroll og bruk er gitt med rundskrivelse fra departementet av 30 november 1940.

Bestemmelsen om hvitting i inntil halvannen meters høyde er slik å forstå at hvittingen ikke behøver å gå ned til jorden, når det bare sørges for at merkingen blir tilstrekkelig tydelig.

29 janr. Til §§ 17 og 18: Under forutsetning av at det er anordnet sentral utkobling (se forskriftenes § 9) og at kravene i § 10 tilfredsstilles, kan det uten særskilt dispensasjon på utendørs arbeidssted og på kraner brukes belysning som gir mer lys enn svarende til 0,025 lux ved bakken.

Til § 21: Som foran antydet er bestemmelsen i de nye forskrifters § 21, første ledd, forskjellig fra den tidligere gjeldende bestemmelse i de gamle forskrifters § 9. Etter de nye forskrifter kan det til innendørs belysning benyttes skjermet eller dempet lys uten tildekking av lysåpningene, under forutsetning av at regelen i § 1, siste ledd, overholdes. Etter de gamle forskrifter var det overhodet ikke tillatt å la lysstråler trenge ut i det fri. I denne forbindelse skal man imidlertid gjøre oppmerksom på, at dersom lysåpningene blendes ved tildekking, må man iaktta bestemmelsen i de nye forskrifters § 22.

Til § 22: Oppmerksomheten henledes særlig på bestemmelsen om at lysstriper langs kanten av vinduet må påses unngått.

Til § 23: Etter de tidligere gjeldende forskrifter var bestemmelsen at det skulle anordnes lyssluse overalt hvor en utgang fra opplyst rom fører direkte ut i det fri. De nye forskrifter krever anordning av lyssluse (eller tilsvarende anordninger) bare i tilfelle hvor en utgang fra fullt opplyst rom fører rett ut i det fri. Hvis det i rommet er sørget for godkjent blendet belysning, er det unødvendig å treffe anordning av lyssluse eller lignende.

Bestemmelsen i punkt c) om automatisk slokking er ny. Den automatiske slokking må virke slik at den normale belysning sjaltes ut fra det øyeblikk døren begynner å åpnes og inntil døren igjen er lukket så langt at den helt dekker lysåpningen (døråpningen).

Til § 27: Denne paragraf inneholder bestemmelse om at utvendige lyskilder som er ubetinget nødvendige av hensyn til trafikken, skal holdes tent og blendes. Hvilke lys som i henhold hertil må føres, følger av de alminnelige trafikkregler og forskrifter for motorvogner. De tidligere gjeldende blendingsforskrifter forutsatte at det kunne avstås helt fra bruken av trafikklys på kjøretøyer. Denne regel er således ikke opprettholdt.

Til § 34: I forbindelse med denne bestemmelse henvises til departementets rundskrivelse av 19 desember 1940.

Til § 38: Politiets tillatelse til bruk av lyskastere i tilfelle som denne paragraf omhandler, må først gis når tillatelse foreligger fra nærmeste tyske luftvåpenmyndighet, henholdsvis vedkommende tyske Ortskommandant eller Stand-

ortälteste. Ansøkning til de tyske myndigheter skal inneholde 29 janr.
angivelse av art, omfang, sted og varighet for det reparasjonsarbeid som aktes utført.

Det bemerkes at telegrafverket har fått en alminnelig tillatelse fra de tyske myndigheter til å bruke lyskaster ved reparasjonsarbeider på sine fjernledninger.

Ved absolutt nødvendige reparasjonsarbeider ved brudd på gassledninger har de tyske myndigheter gitt alminnelig dispensasjon fra blendingsforskriftene, idet herunder iakttas det som er anført i skrivelse til samtlige politimestre av 28 september 1940, punkt b og c. Det bemerkes at den stedlige Ortskommandant i hveret enkelt tilfelle må underrettes av politiet eller gassverket.

Til § 45: Det henvises til bemerkningen til § 17.

Til § 61: Dispensasjoner fra disse forskrifter — utenom i de tilfelle som er nevnt foran — vil bare i rene unntakstilfelle kunne ventes innvilget. Med hensyn til søknader fra industrielle bedrifter om dispensasjon, gjelder de regler som er anført i sirkulære nr. 3 av 18 oktober 1940 fra Norges industriforbunds kontor for bedriftsluftvern, jfr. sirkulære nr. 6 av 15 november 1940.

Søknader om dispensasjoner som ikke angår industrielle bedrifter, sendes gjennom vedkommende politimester til dette departement. Søknadene skrives på samme skjema — utfylt med tysk tekst — og under iakttagelse av de samme formalia som gjelder for søknader fra industrielle bedrifter. Skjemaet må før innsendelsen være påført uttalelse fra vedkommende tyske luftvåpenmyndighet eller, hvor sånn ikke fins, den stedlige Ortskommandant (Standortälteste) eller annen tysk myndighet. Med søknaden må følge en redegjørelse og begrunnet uttalelse fra politimesteren.

Man skal gjøre oppmerksom på at denne rundskrivelse sendes ut i forståelse med de tyske myndigheter.

Man skal anmode hr. fylkesmannen om å pålegge politimestrene å føre streng kontroll med at blendingsforskriftene blir nøye overholdt.

Utgifter til nødvendige reiser i anledning av blendingskontroll kan anvises til utbetaling av hr. fylkesmannen i likhet med utgifter til andre reiser i politivesenets anliggender (kap. 381—6).

Forordning *) om legitimasjonsbevis. 30 janr.

§ 1. Alle personer over 15 år som oppholder seg i riket, herunder på skip i norsk kystfart, er pliktige til å være i be-

*) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

30 janr. sittelse av og til enhver tid å ha med seg og på forlangende av politiet å forevise legitimasjonsbevis med fotografi.

§ 2. Som legitimasjonsbevis etter denne forordning godkjennes gyldige norske og utenlandske pass, grenseboerbevis, passersedler til grensesonene, tjenestebevis for den tyske vernemakt og den tyske forvaltnings tjenestemenn samt tjenestebevis for norske offentlige tjenestemenn.

§ 3. Personer som ikke er i besittelse av noen av de i § 2 nevnte legitimasjonsbevis må innen 1 april 1941 skaffe seg legitimasjonskort utferdiget etter skjema fastsatt av Politidepartementet. Legitimasjonskortet utferdiges av politiet. For legitimasjonskortet betales kr. 1 som tilfaller statskassen. Utferdiges legitimasjonskortet av lensmannen betales kr. 0,50 som tilfaller ham.

§ 4. I Grensesone Øst og Grensesone Vest har bare grensesonebevis, passersedler til grensesonene, tjenestebevis for den tyske vernemakt og for den tyske forvaltnings tjenstemenn samt tjenestebevis for norske offentlige tjenestemenn gyldighet som legitimasjonsbevis.

§ 5. Overtredelse av denne forordning straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

§ 6. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 30 januar 1941.

Politidepartementet.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

30 janr. **Forordning** *) om forbud mot befraktning av utenlandske skip.

§ 1. Det er forbudt å slutte eller fornye fraktavtale for utenlandske skip, andre enn tyske, uten samtykke av Statens skipsfartsdirektorat eller den det gir myndighet.

§ 2. Statens skipsfartsdirektorat kan fastsette nærmere forskrifter til gjennomføring av forordningen, således om plikt til å melde inngåtte eller tilsiktede fraktavtaler eller fornyelse av fraktavtaler, og til ellers å gi opplysninger. Direktoratet kan bestemme at samtykke etter § 1 ikke skal være nødvendig når det gjelder befraktning av skip i bestemt fart, skip av bestemt størrelse og bestemt type eller skip i fart med bestemt last.

§ 3. Den som med forsett overtrer denne forordning eller forskrifter som er gitt i medhold av den, eller som medvirker til det, straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler. På samme måte straffes forsøk.

*) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

Er overtredelsen skjedd under utøvelse av næring, kan retten til å drive næringen fradømmes den skyldige for en tid av inntil 5 år. 30 jan.

Uaktsom overtredelse eller medvirkning til det straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

Overtredelser etter denne paragraf er forseelser.

§ 4. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 30 januar 1941.

Sjøfartsdepartementet.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om utnytting av bein. 30 jan.

§ 1. *Forordningens omfang.* Med bein forstås i denne forordning bein, beingryn eller beinavfall av landpattedyr.

Forordningen gjelder dog bare bein som eies av bedrift eller virksomhet, såsom slaktehus, slakterier, handlende, hoteller m. v.

§ 2. *Alminnelige bestemmelser.* Bein skal utnyttes til følgende formål og i den angitte rekkefølge:

1. Ekstrahering av fett. (§ 4).
2. Utvinning av lim og gelatin. (§ 5).
3. Opparbeiding til fosfatmel. (§ 6).

Det er forbudt å utnytte bein på annen måte enn bestemt i denne forordning. Bein må ikke brennes eller på annen måte ødelegges eller beskadiges, slik at de ikke kan utnyttes på den måte som her er bestemt.

Direktoratet for industriforsyning kan gi tillatelse til at bein anvendes direkte til revefôr.

§ 3. *Avlevering.* Eier av bein som ikke alt er behandlet etter §§ 4—6 plikter å tilby og avgi bein til en som har bevilling som nevnt i § 4 eller til oppkjøper eller innsamler snarest mulig etter at kjøttet er fraskilt.

Oppkjøper eller innsamler plikter å tilby og levere mottatt bein til bevillingshaver så snart råd er.

Direktoratet for industriforsyning kan bestemme at retten til oppkjøp, innsamling eller lignende av bein skal være avhengig av bevilling eller fastsatte vilkår. Bevillingstvangen kan gjøres gjeldende også for oppkjøp m. v. av bein som ikke omfattes av forordningen.

§ 4. *Avfetting.* Det er forbudt å ekstrahere fett av bein uten at den som ekstraherer har tillatelse av Direktoratet for industriforsyning til å drive sånn virksomhet. Tillatelsen som når som helst kan tilbakekalles, kan gjøres avhengig av

*) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

30 janr. vilkår. For bedrifter som ved ikrafttredelsen av denne forordning allerede driver sånn avfetting, kreves ikke bevilling før 1 mars 1941.

Bevillingshaver etter første ledd plikter å ekstrahere fett av alt mottatt bein. De avfettede bein må ikke inneholde over 1 % fett.

§ 5. *Utvinning av lim og gelatin.* Den som har ekstrahert fett etter § 4, skal snarest mulig etter avfettingen tilby og avgi beinene til en som kan utvinne lim eller gelatin eller selv foreta utvinningen. Mottakeren plikter å utvinne mest mulig lim eller gelatin av alt mottatt bein. Det er forbudt å drive slik virksomhet uten å ha meldt fra om det til Direktoratet for industriforsyning.

§ 6. *Opparbeiding av fosfatmel.* Den som har utvunnet lim eller gelatin etter § 5, skal straks etter utvinningen tilby og avgi beinene til norsk produsent av fosfatmel. § 5, annet og tredje punktum, har tilsvarende anvendelse. Fôr-beinmel skal være sterilisert og behandlet slik at overføring av smittsomme husdyrsykdommer fra denne vare er utelukket.

§ 7. *Reguleringsbestemmelser.* Direktoratet for industriforsyning kan bestemme at fett, lim, gelatin eller fosfatmel, utvunnet eller produsert av bein, helt eller delvis skal avstås til den kjøper departementet anviser.

Er det ingen bevillingshaver etter § 4, første ledd, eller produsent av lim, gelatin eller fosfatmel som vil overta beinene, skal tilbyderen straks melde fra til Direktoratet for industriforsyning som gir anvisning på hvor beina skal leveres og kan gi bevillingshaver eller produsent pålegg om å motta beina mot å gi den betaling Prisdirektoratet til enhver tid har bestemt.

§ 8. *Dispensasjon m. v.* Direktoratet for industriforsyning eller den dette bemyndiger, kan gjøre unntak fra forskriftene i denne forordning og gi kontrollbestemmelser eller andre utfyllende bestemmelser.

§ 9. *Straffe- og inndragingsbestemmelser.* Overtredelse av noen forskrift eller bestemmelse som er gitt i denne forordning eller i medhold av forordningen, medfører straff og inndraging på samme måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 10. *Ikrafttreden.* Denne forordning trer i kraft 1 februar 1941.

Oslo 30 januar 1941.

Forsyningsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om ny vedtekt til bygningslovens § 48 for Bodø. 30 janr.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om tillatelse til å bruke gift til fangst av rovdyr i Sør-Odal og Grue herreder, Hedmark fylke. 30 janr.

Forordning** om oppløsning av Bildende kunstneres styre. 31 janr.

Bildende kunstneres styre oppløses.

Inntil det blir truffet en permanent ordning av kunstnernes forhold, overføres Bildende kunstneres styres funksjoner til Kultur- og folkeopplysningsdepartementets midlertidige konsultative råd i kunstneriske spørsmål.

Oslo 31 januar 1941.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om utdeling av kunstnerstipend. 31 janr.

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, 2 ledd, fastsettes følgende:

§ 1. Utdeling av stipend eller understøttelse av offentlige legater eller fond som er opprettet til fordel for kunstnere (herunder malere, billedhuggere, arkitekter, komponister, musikere, sangere, forfattere, skuespillere, journalister), kan bare skje etter godkjenning av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Departementet forbeholder seg å fastsette at denne regel også skal gjelde visse ikke offentlige legater eller fond til fordel for kunstnere.

§ 2. Begrunnet forslag til utdeling skal forelegges departementet av vedkommende utdelingsmyndighet (legat- eller fondsstyre).

Departementet kan påby en annen fordeling såfremt det finner:

1. At forslaget ikke er i samsvar med legatets eller fondets formål, eller
2. at det ikke ligger en saklig vurdering til grunn for forslaget.

*) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.
**) Kunngj. 25 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

31 janr. § 3. Den som overtrer bestemmelsen i denne forordnings § 1 straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

Oslo 31 januar 1941.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

31 janr. **Forordning** *) om endring i utlånsreglene for Driftskredittkassen for mindre jordbrukere.

I.

Driftskredittkassen for mindre jordbrukere skal under utlånsvirksomheten fortsatt følge reglene i lov av 16 juli 1936 med disse endringer og tillegg:

1. Styret i Driftskredittlaget kan tilstå et medlem en medlemslot utover de vanlige 7 lotter for hvert fulle 10 mål dyrket jord som han har utover 30 mål. Et medlem kan ikke ha mer enn 15 lotter i alt etter denne regel.

2. Et medlem kan uten hensyn til størrelsen av eiendommen tilstås inntil 15 tilleggslotter når det gjelder lån til kjøp av større driftsmidler som vil bli til nytte også for andre medlemmer i laget. Nærmere regler fastsettes av styret i Driftskredittkassen.

3. Driftskredittkassens styre kan godkjenne lag med ned til 6 medlemmer når laget bare skal yte lån til kjøp av driftsmidler som 2 eller flere medlemmer skal eie og bruke i fellesskap.

4. I særlige tilfelle kan lån ytes med en avdragstid av opptil 14 halvårlige terminer. For lån til kjøp av såvarer og kunstgjødsel som er utbetalt før 1 januar det året det innkjøpte skal brukes, kan avdragstiden settes til 11 måneder.

5. I særlige tilfelle kan Driftskredittkassen yte lån på opptil 100 prosent av kjøpesummen, når det blir stillet fullgod sikkerhet for lånet.

II.

Disse bestemmelser trer i kraft straks og gjelder til 1 juli 1943. Reglene i avsnitt I punkt 1, 2, 4 og 5 gjelder også for lag som allerede har fått sine vedtekter stadfestet, uten hensyn til om disse har motstridende bestemmelser.

---

*) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

III. 31 janr.

Administrasjonsrådets vedtak av 9 mai 1940 om bestemmelser vedrørende Driftskredittkassen for mindre jordbrukere oppheves.

Oslo 31 januar 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning*) (Politidepartementet) om nye politivedtekter for Strandebarm herad, Hordaland fylke. 31 janr.

Forordning (Innenriksdepartementet), hvorved det angående den kommunale inndelingsgrense mellom Grue og Brandval herreder, Hedmark fylke, bestemmes at et område i Grue herred, som tilhører Lystad skolekrets og på forhånd er helt omsluttet av eiendommer som ligger i Brandval, og som omfatter følgende eiendommer: 31 janr.

gnr. 52 bnr. 28 Sætaberget,
» » 29 Sætavollen,
» » 24 Sætaberget,
» » 23 Høibyvollen,
» 45 » 5 Sætaberget,
» 52 » 25 Sætaberget,
» 107 » 19 Fremstad,
» » 15 Granli,
» » 18 Lystad skole,
» » 10 Lystad,
» » 13 Solhaug,
» » 20 Solhaug,
» » 20 Nordvang,
» » 16 Stensby,
» » 17 Myrvang,
» » 11 Sætaskog,
» » 1 Skog,
» » 2 Skog,
» » 3 Skog,
» » 4 Skog,
» » 6 Skog,
» » 7 Skog,
» » 9 Skog,
» » 8 Skog,

overføres fra Grue herred til Brandval herred med virkning fra 1 februar 1941.

*) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

31 janr. Med omsyn til Brandval kommunes rett til skattlegging av eiendommene og dem som bor der for skatteåret 1941—42 (inntektsåret 1940) skal overføringen ha virkning fra 31 desember 1940.

Det er vilkår for overføringen:

1. At Brandval kommune gjør lovlig vedtak om å overta kommunegaranti for de lån som hefter på de overførte eiendommer og som Grue kommune har garantert for,
2. at Brandval kommune yter erstatning til Grue kommune for skolehuset i Lystad krets for så vidt — og i den utstrekning — departementet senere bestemmer.

31 janr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel gjøres gjeldende for Sør-Trøndelag fylke.

31 janr. **Forordning** **) (Innenriksdepartementet) om endring i vedtekt til byplanen for strøket mellom Rogalandsgata og Lagårdsveien fra Muségata til bygrensen, Stavanger.

31 janr. **Forordning.** **) (Landbruksdepartementet.)

(Jfr. lov om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer av 21 juli 1916.)

1. Soppene Phaeocryptopus Gaeumanni (Rohde) petrak, Rhabdocline Pseudotsugae Sydow, Cronartium ribicola J. C. Fischer og Didymascella thujina (Dur.) Maire, skal inntil videre anses som farlige for planter, busker og trær.

2. Innførsel av levende planter og plantedeler (unntatt frø) av douglasgran (Pseudotsuga taxifolia), weymouthsfuru (Pinus strobus) og alle arter av slekten Thuja skal være forbudt.

3. Eiere eller besittere av grunn er forpliktet til etter pålegg av Landbruksdepartementet eller den som dette måtte bemyndige til det, straks å tilintetgjøre planter (herunder trær og busker) som er angrepet av eller som en frykter for blir angrepet av en av de ovenfor nevnte farlige sopper.

4. Denne forordning trer i kraft straks.

31 janr. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om fiskeregler for Vardal herred, Opland fylke.

---

*) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.
**) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

Forordning.*) (Forsyningsdepartementet.) 31 janr.

I.

I Forsyningsdepartementets bestemmelser av 27 juni 1940 om rasjonering, omsetning og forbruk av importert fast brensel gjøres følgende forandringer:

1. Punkt 13 og 16 under C «Til industrielle bedrifter, gassverker og dampskipsselskaper» utgår.
2. Som nytt punkt D med overskrift «Forbud mot bruk av brensel i strid med formålet» tilføyes:
   «Det er forbudt for den som har fått utlevert brensel etter disse betemmelser å bruke det til andre formål eller på andre steder enn bestemt eller forutsatt for utleveringen eller å overdra det til andre uten samtykke fra den som har gitt utleveringstillatelse.»
3. Som nytt punkt E med overskrift «Straff og inndraging» tilføyes:
   «Overtredelse av disse bestemmelser eller av bestemmelser gitt i medhold av dem kan medføre straff og inndraging på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940.»

II.

Forordningen trer i kraft straks.

Forordning*) om tjeneste i regimentet Nordland. 1 febr.

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, bestemmes følgende etter samråd med de konstituerte statsråder for Kirke- og undervisningsdepartementet og for Sosialdepartementet:

§ 1. Mindreårige trenger ikke samtykke fra foreldre eller verge for å ta tjeneste i regimentet Nordland.

§ 2. Bestemmelsene i lov om norsk statsborgerrett av 8 august 1924 § 8, første punktum, kommer ikke til anvendelse når tysk statsborgerrett erverves som følge av tjeneste i regimentet Nordland.

§ 3. Arbeidstaker som har tatt tjeneste i regimentet Nordland, kan uten hinder av andre bestemmelser i lov eller avtale si opp arbeidsavtalen med en frist av 8 dager.

Har den som har tatt tjeneste i regimentet Nordland

*) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

1 febr. ervervet bestemte rettigheter overfor syketrygd, arbeidsledighetstrygd, fagforening eller faglig understøttelseskasse, beholder han disse.

§ 4. Forskrifter om særskilt adgang for den som har tatt tjeneste i regimentet Nordland til å oppnå vitnesbyrd om bestått eksamen artium eller annen eksamen uten hinder av bestemmelsene i skolelovgivningen, vil bli gitt av Kirke- og undervisningsdepartementet.

§ 5. Bestemmelsene i straffelovens § 133 finner ikke anvendelse på verving til regimentet Nordland.

§ 6. Denne forordning trer i kraft straks og får anvendelse også på tjenesteavtaler som er sluttet tidligere.

Oslo 1 februar 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

1 febr. **Forordning** *) om regulering av tømmeromsetningen og bruken av enkelte tresorter i treforedlingsindustrien m. v. i driftsåret 1940—41.

Med hjemmel i forordning av 15 januar 1941 om ledelsen av skogbruket, virkeshusholdningen og jaktvesenet bestemmer Landbruksdepartementet:

§ 1. Det er forbudt:

1. Å kjøpe eller bruke annet enn avfallsvirke til wallboardfabrikasjonen.
2. Å kjøpe eller bruke tømmer og kubb av gran, samt furuvirke egnet til skur, til sulfatfabrikasjonen. Forbudet gjelder også tømmer fra bedriftenes egne skoger.
3. Å skjære, selge og kjøpe midtmålstømmer av gran til skur.
4. Å kjøpe og bruke granbattens kl. I og II til cellulosepapir- og tremassefabrikasjon.
5. For sagbrukene å kjøpe og bruke granbattens kl. III.
6. Å skjære i ubarket stand skurtømmer som heretter hogges. Barket bakhon som ønskes solgt skal først tilbys til industriell foredling.

Landbruksdepartementet kan i særlige unntakstilfelle dispensere fra de forbud som er nevnt i denne paragraf.

§ 2. Det er forbudt å anskaffe og lagre (hamstre) tømmer i spekulasjonsøyemed. For å kontrollere at dette forbud overholdes kan Landbruksdepartementet kreve opplysninger om behov for og beholdning av tømmer hos bedrifter eller

*) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

enkeltpersoner. Finner Landbruksdepartementet at det er lagret (hamstret) tømmer i spekulasjonsøyemed kan det gi vedkommende bedrift eller enkeltperson påbud om hvorledes det lagrede (hamstrede) kvantum skal disponeres. 1 febr.

§ 3. Alle tømmersalg foretatt i inneværende driftsår og før 7 februar 1941 skal for registrering til offentlig bruk av selgeren innmeldes til nærmeste tømmersalgsforening innen 15 februar 1941. Plikt til innmeldelse innen sistnevnte dato gjelder også for tømmer som bedrifter eller enkeltpersoner i inneværende driftsår har tatt eller akter å ta fra egne skoger til foredling ved eget anlegg.

Tømmer som skal selges i inneværende driftsår men som er usolgt pr. 7 februar 1941 plikter selgeren innen 15 februar 1941 å innmelde til salg gjennom nærmeste tømmersalgsforening.

Innmeldelse etter denne paragraf skal foretas selv om selgeren eller skogeieren ikke er medlem av tømmersalgsforeningen.

I distrikter hvor det ikke er tømmersalgsforening bestemmer Landbruksdepartementet hvordan innmelding skal skje.

§ 4. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning og av pålegg gitt i medhold av den straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler.

§ 5. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 1 februar 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om en avgift til utligning av frakttap påført ved bestemte transporter. 1 febr.

§ 1. Inntil videre pålegges en avgift av alle norske lasteskip på 400 tonn dødvekt og derover som er under redernes kontroll. Avgiften oppkreves ved Statens skipsfartsdirektorat eller den det gir myndighet, og brukes til å dekke frakttap som oppstår ved at en del av de skip direktoratet tidsbefrakter, må avgis til bestemte transporter.

§ 2. Utligningen skjer på grunnlag av antall vekttonn etter fartøyenes fulle dødvekt laste-evne, idet det dog skal være adgang til å fastsette den endelige utligning under hensyn til fartøyenes antatte netto-inntekter.

*) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

1 febr. § 3. Statens skipsfartsdirektorat fastsetter nærmere regler om avgiftspliktens inntreden, avgiftens størrelse, oppkreving og innbetaling.

§ 4. Statens skipsfartsdirektorat eller den det gir myndighet kan helt eller delvis frita fra plikten til å betale avgift etter de fastsatte regler. Det kan bli gitt pålegg om forskudds innbetaling etter foreløpig skjønnsmessig utligning.

§ 5. Enhver er forpliktet til å gi den som har myndighet etter § 1 de opplysninger som blir krevd, og til å legge fram de dokumenter som finnes nødvendige til utligning av avgiften og endelig fastsettelse og innbetaling av den.

§ 6. Utlignede beløp med tillegg av 6 % renter pr. år som ikke er betalt i rett tid, kan drives inn ved utpanting. Kravet er sikret med sjøpanterett i fartøyet med prioritet etter kontraktsmessige panterettigheter.

§ 7. Overtredelse av denne forordning eller av de regler som blir gitt i medhold av den, straffes med bøter.

§ 8. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 1 februar 1941.

Sjøfartsdepartementet.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

1 febr. **Forordning** *) om opprettelse av Norges tekstilstyre.

§ 1.

1. Det opprettes et Norges tekstilstyre. Tekstilstyret har til oppgave å gjennomføre regulering av innførsel, fremstilling og fordeling på bedrifter og handlende av tekstilråstoffer eller varer fremstillet av slike stoffer etter nærmere bestemmelser som Direktoratet for industriforsyning gir. Ved disse bestemmelser gjøres ingen endring i den bestående valutaregulering ved vareimport.

2. Som tekstilråstoffer i samsvar med punkt 1 regnes:

A. Bomull (rå, kardet, kjemmet, bleket, farget) samt bomullsavfall.

B. Lin, hamp, jute, sisal, manila, kokos og andre vegetabilske spinnestoffer (rå, røstet, brukket, heklet, bleket, farget) samt avfall.

C. Ull av enhver art, samt andre animalske spinnestoffer, f. eks. alpakka, kasjmirull, kamel-, geite-, angora-, kaninhår osv. (rå, vasket, kjemmet, farget, bleket) samt avfall og noils.

*) Kunngj. 11 februar i Lovtid. 1 nr. 5.

D. Cellull og cellullvarianter. 1 febr.
E. Kunstsilke av alle slag.
F. Silke og silkeavfall.
G. Opprevede spinnestoffer av enhver art.

§ 2. Norges tekstilstyre ledes av et råd i samsvar med forskrifter gitt av Direktoratet for industriforsyning. Rådets medlemmer oppnevnes av Forsyningsdepartementet. Rådet velger selv sin formann.

§ 3. Utgiftene med driften av Norges tekstilstyre dekkes ved avgifter.

§ 4. Norges tekstilstyre har rett til å innhente oppgaver i samme utstrekning som til enhver tid er fastsatt for Direktoratet for industriforsyning, og enhver plikter å gi oppgaver i samme utstrekning som når oppgave forlanges av direktoratet.

§ 5. Personer som er knyttet til Norges tekstilstyre, skal ha taushetsplikt om de ting de får kjennskap til i forbindelse med virksomheten.

§ 6. Direktoratet for industriforsyning kan gi utfyllende bestemmelser.

§ 7. Straffe- og inndragingsreglene i § 8 i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse for den som gir uriktige eller mangelfulle opplysninger eller oppgaver etter § 4 eller unnlater å gi opplysninger eller oppgaver, som overtrer § 5 i denne forordning eller forskrifter eller bestemmelser gitt i medhold av § 1 eller § 6.

§ 8. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 1 februar 1941.
Forsyningsdepartementet.
S. Johannessen.
R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Lyngdal herred, Vest-Agder fylke. 1 febr.

Forordning.) (Innenriksdepartementet.) 1 febr.

I henhold til § 6 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 endres kapitel VIII i byggeforskriftene av 6 oktober 1928 til å lyde så:

*) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.
**) Kunngj. 25 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

1 febr.

Kap. VIII. *Vegger av tre.*

§ 37. I bygninger som er bestemt til varig opphold for mennesker, skal yttervegger av tre utføres således:

1. a. Hvor de oppføres av laftverk, skal dette ha en tykkelse av minst 7 cm (3″ planker).
   b. Forsynes veggene med papp og panel eller annen av bygningsrådet godkjent bekledning, kan tykkelsen innskrenkes til 6 cm (2½″ planker) i 1-etasjes bygninger.
2. a. Når de oppføres som reisverk av planker skal disse ha minst 6 cm tykkelse.
   b. Bygningsrådet kan dog forlange at plankene skal ha 7 cm tykkelse hvor dette anses påkrevd.
   c. Rammene under og over bjelkelagene skal være minst 10 × 12,5 cm i tversnitt eller med bygningsrådets samtykke 10 × 10 cm. Enn videre kan bygningsrådet for små 1-etasjes bygninger tillate at rammene gjøres av samme dimensjoner som veggplankene.
   d. Alle reisverksbygninger skal utvendig og innvendig forsynes med papp og panel eller annen av bygningsrådet godkjent bekledning.

      Bygningsrådet kan hvor det finnes påkrevd påby inntil 4 lag papp. Pappen skal være god bygningspapp. Utvendige papplag skal være impregnert. Det utvendige panel skal ha en tykkelse av minst 1,8 cm (⅞″).
   e. Reisverket må avstives mot sideforskyvning på en av bygningsrådet godkjent måte.
3. a. Når de oppføres som bindingsverk, skal dette være minst 12,5 cm målt tvers på veggen, med rammer og hjørnestendere av minst 12,5 × 12,5 cm i tversnitt. For bygninger hvor etasjehøyden ikke er større enn 3 m regnet fra overkant golv til overkant golv og hvor spennvidden for bjelkelagene ikke er større enn 5 m, kan bygningsrådet tillate at dimensjonene innskrenkes til 10 × 10 cm. Rammer og hjørnestendere kan sammensettes av to skarpkantede planker.
   b. Bindingsverket skal avstives mot sideforskyvning på en av bygningsrådet godkjent måte.
   c. Alle stendere, skråband og losholter så vel i ytre som i indre vegger skal ha samme bredde og avplaneres på de flater som vender mot panelingene.
   d. Feltene i bindingsverket må ikke være bredere enn 12 ganger stendernes bredde målt i veggens lengderetning. Stendernes bredde målt i veggens lengderetning må ikke være under 5 cm. Hvor det anvendes skråband i et felt, kan dettes bredde økes til 1,2 m når stenderne er utført av planker og til 2 m når det

brukes boks. I vertikal retning deles veggen ved los- 1 febr.
holter av minst 5 cm tykkelse i felter på ikke over 1 m høyde.

e. Bindingsverket utfylles eller bekles med paneler med luftmellomlag etter følgende regler:

Veggene utføres med minst 4 lag paneler og 4 lag papp. Det ytterste panel skal ha en tykkelse av minst 1,8 cm (7/8" bord) og de 3 øvrige minst 1,5 cm (3/4" bord). De 2 innerste paneler skal være krysslagt og ligge tett på hinannen med pappmellomlag. I stedet for det ene lag innvendig panel kan anvendes godkjent bygningsplate, og i så fall kan det ene lag papp sløyfes. De 2 ytterste paneler kan enten legges tett på hinannen, krysslagt med pappmellomlag, eller med luftmellomrom som avdeles i felter på ikke over 1 m høyde. Pappen skal være god bygningspapp. De ytterste lag skal være impregnert. Pappmellomlagene kan erstattes med annet godkjent isolasjonsmateriale, og i så fall kan det mellom dette og panelet anvendes spikerslag, når det sørges for at feltene avdeles med spikerslag av passende dimensjoner i ikke over 1 m høyde.

f. Brannmur må ikke oppføres langs hule vegger eller med hulrom mellom brannmur og panel.

g. Bindingsverkshus som er oppført etter de foranstående regler må ha en avstand fra nabogrunn av minst 4 m.

h. Bindingsverket kan også utfylles eller bekles med minst 6 cm tykke planker. Bestemmelsene i punkt 2 d får tilsvarende anvendelse.

i. I stedet for planker kan anvendes umiddelbart på hinannen kryssvis liggende paneler, som tilsammen har samme tykkelse.

4. a. Bygningsrådet kan etter uttalelse fra helserådet tillate at bindingsverket utfylles med ½-steins mur eller bekles utvending og innvendig med pusslag på strekkmetall, netting eller lignende eller med godkjente bygningsplater, når veggenes stabilitet er tilfredsstillende og de isoleres eller utføres således at de antas å by samme beskyttelse mot kulde og fuktighet som de foran nevnte veggkonstruksjoner.

b. Når veggene bekles med dobbelt pusslag, må luftmellomrommet i veggene avbrytes på en av bygningsrådet godkjent måte, således at det ikke blir gjennomgående luftkanaler fra etasje til etasje.

5. Mellomrommene mellom bjelkehodene skal i reisverks- og bindingsverksbygninger utfylles med planker.

6. All paneling på den indre side av kompakte yttervegger

1 febr. skal pålegges veggen uten mellomlag. Dog kan det mellom veggen og panelet anbringes lekter til avretning etter bygningsrådets nærmere bestemmelse.

§ 38.

1. Bjelkebærende mellomvegger av planker skal med unntak av bestemmelsen om ytre panel tilfredsstille de ovenstående bestemmelser om yttervegger.
2. Bjelkebærende mellomvegger av bindingsverk med paneler med luftmellomrom skal på begge sider av bindingsverket ha 2 på hinannen liggende krysslagte paneler, hver med en minste tykkelse av 1,5 cm. For bindingsverket gjelder samme bestemmelser som for yttervegger. Det tillates dog ikke anvendt rammer med mindre dimensjoner enn 12,5 × 12,5 cm eller mellomstendere med mindre bredde enn 12,5 cm i vegger som opptar belastning fra bjelkelag hvis samlede spennvidde er over 8,5 m. Mellomrommene mellom bjelkehodene skal utfylles med planker.
3. Bjelkebærende mellomvegger i kjeller skal utføres av mur eller betong.

§ 39. Hvor skillevegger som ikke er bjelkebærende utføres med hulrom, må hulrommet avbrytes av horisontale lekter med ikke over 1 m avstand.

§ 40.

1. Anbringes rom til varig opphold for mennesker på loft, skal skråtak og vegger som ikke støter til andre sånne rom, for så vidt de gjøres av tre, utfylles med planker av minst 6 cm tykkelse eller med paneler overensstemmende med det som ovenfor er bestemt for yttervegger, heri medregnet takbordene.
2. Det samme gjelder bjelkelaget over rommet, når bygningsrådet tillater at det utføres uten stubbeloft.
3. Skillevegger mellom beboelsesrom og kalde ytterrom eller trapperom skal isoleres mot kulde og fuktighet på en av bygningsrådet godkjent måte.

§ 41. Bestemmelsene i § 40 kommer også til anvendelse ved innredning av rom til varig opphold for mennesker i uthusbygning.

§ 42. Mellom bygning eller rom bestemt til varig opphold for mennesker og bygning hvis vegger ikke tilfredsstiller bestemmelsene for de førstnevnte bygninger, må det ikke åpnes direkte dørforbindelse uten bygningsrådets tillatelse.

§ 43. For vegger i bygninger som ikke er bestemt til varig opphold for mennesker, kan det foruten de ovenfor foreskrevne konstruksjoner og dimensjoner anvendes andre byggemåter, som er tilstrekkelig stabile og godkjennes av bygningsrådet. Utføres veggene med hulrom, må hulrommet avbrytes av horisontale lekter med ikke over 1 m avstand.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for en del av Aker kommunes eiendom Stubljan, gnr. 194, bnr. 1 i Aker herred, Akershus fylke. 3 febr.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om regulering av Stabekk sentrum i Bærum herred, Akershus fylke. 3 febr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om brigde i § 1 i stengingsvedtekta for utsalsstader i Lindås herad, Hordaland fylke. 3 febr.

Forordning.*) (Landbruksdepartementet.) 3 febr.

I.

I Namdal fiskeridistrikt, Nord-Trøndelag fylke, skal den årlige fredningstid for sjøaure i sjøen være fra og med 26 september til og med 15 juni for så vidt angår fiske med kastenot (dragnot).

II.

Brudd på denne forordning straffes etter § 37 i lov av 27 februar 1930 om laks- og sjøørretfiskeriene m. v.

III.

Denne forordning trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Forordning.*) (Finansdepartementet.) 3 febr.

I samhøve med lov av 9 august 1839 § 23 og i tilslutning til kongelige resolusjoner av 5 mars 1918, 31 august 1928 og 16 juni 1933 bestemmes:

Overdragelsesdokumenter på fast eiendom til bureisere som kjøper jord direkte av private, fritas for stempelavgift, når det godtgjøres at Landbruksdepartementet har ytt vanlig bureisingsstøtte og godkjent bureiserens hjemmelsdokumenter.

Forordning.*) (Sjøfartsdepartementet.) 4 febr.

I de ved kongelig resolusjon av 11 november 1938 gitte forskrifter om kontroll med oljemotorer m. v. i fartøyer, gjøres følgende forandringer:

§ 1, siste ledd, skal lyde:

For motorer under 25 hk gjelder ikke bestemmelsene i §§ 4, 12, 14 og 20 og i kapitlene III og IV.

§ 4 skal lyde:

Den som tinger besiktelse av en motor som ikke tidligere har vært besiktet av Skipskontrollen, må sørge for at besiktelsesmannen, før han skal begynne besiktelsen, får følgende tegninger når motoren er på 75 hk og derover:

*) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

4 febr.

1. Sammenstillingstegning av motoren.
2. Tegning av motorrommet som viser motoren med hjelpemaskineri, tanker, rørledninger, ventilasjon, nedgang osv.
3. Lensearrangementstegning.
4. Tegning av motorfundamentet.
5. Tegning av akterstevnen og hylsa.

Når motoren er på under 75 hk, må besiktelsesmannen få de tegninger som er nevnt i punktene 2 og 3.

For alle motorer må dessuten bringes til veie de detaljerte tegninger som er nevnt i de følgende paragrafer og dessuten de tegninger som besiktelsesmannen ellers finner påkrevd.

§ 11, punkt 3, nest siste ledd, skal lyde:

Fartøyer under 100 register-tonn brutto med motorer ned til 25 hk i kystfart og mindre fart skal foruten håndlensepumpe til motorrommet ha minst en maskindrevet lensepumpe.

§ 29, siste ledd, skal lyde:

Når motoren er på 100 hk og derover, skal tegningen av motorfundamentet godkjennes (se §§ 4 og 6).

§ 33, punktene 1, 2, 4, 6 og 10 skal lyde:

1. Små motorer som ikke er forsynt med innretning for håndstarting og alle motorer over 35 hk må være forsynt med trykkluft-starteapparat eller en annen starteinnretning.

   Brukes trykkluftapparat, skal luftbeholderen være så stor at den tillater minst 10 igangsettinger av motoren uten fornyelse av trykkluften. Anvendes også trykkluft til hurtigoppfyring og til fløyten, må luftbeholderen økes så den kan gi tilstrekkelig trykkluft også til minst et par oppfyringer og til fløyten.

   Er motoren over 75 hk og det foruten til igangsetting skal leveres trykkluft til oppfyring eller til fløyte, må det være 2 trykkluftbeholdere, tilsammen så store at de tillater minst 10 igangsettinger av motoren og minst et par oppfyringer og dertil gir tilstrekkelig trykkluft til fløyten. Begge beholdere må ha forsvarlig avstengningsventil.
2. Startebeholderen skal være av stål av forsvarlig styrke. Den må prøves med et trykk på 100 % over maksimaltrykket, dersom det ikke foreligger erklæring fra en anerkjent besiktelsesinstitusjon for at slik prøve allerede er foretatt. Startebeholderen skal vanntrykkprøves med samme trykk hvert fjerde år, men oftere dersom besiktelsesmannen anser det påkrevd.
4. Alle trykkluftbeholdere skal være tilgjengelige for ettersyn innvendig og skal derfor ha renseluke i enden.
6. Sikkerhetsventil skal også være anbrakt på beholderen. Dette forlanges dog ikke for trykkluftbeholdere som lades med ekshaustgass.

10. Startetank som lades med ekshaustgass må, når motoren er på over 100 hk, utstyres med en tilstrekkelig stor og effektiv håndpumpe eller maskindrevet pumpe for reservefylling. 4 febr.

Forordning *) om adgang til å overta krigsrisikoansvaret for skip under registreringspliktig størrelse, og om utvidelse av det fartsområdet der Statens krigskaskoforsikring bærer krigsrisikoansvaret. 5 febr.

§ 1. Statens krigskaskoforsikring bemyndiges til inntil videre å overta ansvaret for skade og totalforlis som måtte oppstå på grunn av krig, også for norske skip under registreringspliktig størrelse i fart innen det fartsområdet som gjelder for Statens krigskaskoforsikring, i de tilfelle da styret i Statens krigskaskoforsikring finner at det foreligger særlige grunner for å overta ansvaret.

§ 2. Det fartsområdet som er nevnt i § 1 i Administrasjonsrådets vedtak av 28 mai 1940 om ansvar for krigsskade på handelsskip, og som senere er utvidet ved Administrasjonsrådets vedtak av 28 august 1940 og ved forordning av 19 desember 1940, utvides til også å omfatte havnen Murmansk i Sovjet-samveldet.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 5 februar 1941.

Sjøfartsdepartementet.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Landbruksdepartementet.) 5 febr.

I de av Landbruksdepartementet 21 april 1937 fastsatte regler med senere endringer om tilsetning av norsk smør i margarin skal § 17, 3 ledd, lyde så:

Prisen på fløte beregnes på samme grunnlag. For normalvare regnes 80 kg smørfett å motsvare 100 kg smør. De ekstra fraktomkostninger som medgår ved leveranse av fløte istedenfor smør, betales av fabrikken.

Forordningen trer i kraft straks.

Forordning *) om forandring i og tillegg til forskrifter om rasjonering av gummiringer til bruk for motorkjøretøyer, dekk og slanger. 6 febr.

I forskrifter om rasjonering av gummiringer til bruk for motorkjøretøyer, dekk og slanger (herunder gummiringer for

*) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

6 febr. motorsykler, traktorer m. v.) av 8 august 1940 skal post 1, første og annet ledd, heretter lyde således:

1. Det er forbudt å selge eller kjøpe eller på annen måte avstå eller erverve gummiring til motorkjøretøy uten at erververen samtidig leverer anvisning fra den bilsakkyndige i erververens distrikt og tillatelse (frigivelse) av Direktoratet for industriforsyning eller den dette bemyndiger. Dette gjelder både ny og brukt ring, og også ring som er påmontert.

Med gummiring forstås i disse forskrifter det samme som bestemt i lov om motorvogner av 20 februar 1926 nr. 2 § 22, annet ledd, om automobilring, og med motorkjøretøy det samme som i nevnte lovs § 1 bestemt om motorvogn. Direktoratet for industriforsyning kan gjøre forskriftene gjeldende for gummiring til kjøretøy som ikke er motorkjøretøy. Direktoratet kan også gi andre utfyllende bestemmelser og gjøre unntak fra forskriftene.

Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 6 februar 1941.

Forsyningsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

6 febr. **Forordning** *) om forbud mot utførsel av torv fra kystkommunene i Sør-Trøndelag fylke.

§ 1. Det er inntil videre forbudt å føre torv ut fra kystkommunene i Sør-Trøndelag fylke uten tillatelse fra Sør-Trøndelag fylkesforsyningsnemnd. Dette gjelder også levering til oppfyllelse av salgs- eller leveringsavtale, inngått før denne forordning trådte i kraft.

§ 2. Overtredelse kan medføre straff og inndraging på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940.

§ 3. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 6 februar 1941.

Forsyningsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

6 febr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om tillegg til vedtekt til bygningslovens § 93 for Stavanger.

*) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om nyregulering av og byggevedtekt for området mellom Klostergata, Ragnhilds gate, Valkendorfs gate, Økonomigata og Erik Jarls gate i Trondheim. 6 febr.

Forordning *) (Handelsdepartementet) om forbud mot i tiden til og med 28 februar 1941 å henge torsk i Nordland, Troms og Finnmark fylker. 6 febr.

Rundskrivelse fra Innenriksdepartementet til fylkesmennene om forordningen av 21 desember 1940 om endringer i kommunelovene av 10 juni 1938. 6 febr.

I.

Forordningen av 21 desember 1940 om endringer i kommunelovene av 10 juni 1938 tar — i samsvar med den nye tids retningslinjer — sikte på å sette i verk ansvarsprinsippet i den kommunale forvaltning og å etablere en faglig betonet ledelse for kommunene. Den tar sikte på å styrke riksenheten. Etter Nasjonal Samlings prinsipielle syn må alltid ledelsen i kommunen under sin virksomhet ha for øye at den enkelte kommune er et ledd i statssamfunnet. Statsledelsen skal ikke bare kunne føre kontroll med kommunene; den skal også gjennom de sentrale kommunale forvaltningsorganer effektivt kunne gjennomføre de formål den vil fremme gjennom dem.

Ved oppnevningen av ordførere og varaordførere er opprettholdt folkets deltagelse i det kommunale styre. Det er videre meningen at distriktets forskjellige yrker skal være representert blant formennene. I departementets rundskrivelse av 2 januar d. å. om oppnevning av ordførere og formenn er det sagt fra om dette.

Forordningen av 21 desember 1940 er ment som en overgangsform. Først når de forskjellige yrkeslaug er organisert og utbygd, kan den endelige kommunalordning komme.

II.

Kommunelovene av 1938 vedblir å gjelde «i den utstrekning de ikke er endret ved bestemmelsene i denne forordnings avsnitt II». Således gjelder ugildhetsreglene i landlovens § 16, bylovens § 15, fortsatt for ordførerens og formennenes behandling og avgjørelse av saker. Videre kommer f. eks. reglene om departementets godkjenningsmyndighet i landlovens § 60, bylovens § 58 fortsatt til anvendelse.

---

*) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

6 febr. En skal her også gjøre oppmerksom på at kommunelovene av 1938 ble endret ved følgende forordninger:

1. om rådmenn av 8 oktober 1940,
2. om den kommunale revisjon av 9 oktober s. å.,
3. om ansettelse og oppsigelse av kommunale tjenestemenn av 14 oktober s. å., og
4. om den kommunale forvaltning av 22 oktober s. å. (som for øvrig er avløst ved forordningen av 21 desember 1940).

Forordningen av 21 desember 1940 gjelder endringer i kommunelovene av 1938. Heri ligger at endringene bare gjelder de regler som lovene av 1938 ga «for herredskommuner (bykommuner), sognekommuner og fylkeskommuner og omfatter de kommunale anliggender som det ikke er andre bestemmelser for i særskilte lover», jfr. landlovens § 1 første ledd (bylovens § 1 første ledd). De regler som særlovgivningen, f. eks. fattigloven, folkeskolelovene osv., gir, er således ikke endret ved forordningen av 1940. En annen sak er at særlovgivningen bygger på og ofte utfylles av bestemmelsene i de alminnelige kommunelover; derfor får de nye regler i forordningen også betydning for særlovgivningen. Når f. eks. fattigloven av 19 mai 1900 § 20 legger til herreds- eller bystyret å velge medlemmer av fattigstyret, følger det av de nye bestemmelser i forordningen at det nå er ordføreren som oppnevner disse medlemmer (i møte med formennene). Som et annet eksempel kan nevnes, at fattiglovens § 26 annet ledd bestemmer at fattigplanen skal vedtas av herreds- eller bystyret og godkjennes av Sosialdepartementet. Etter de nye bestemmelser vedtas fattigplanen av ordføreren (etter reglene i forordningens §§ 10 og 11), og vedtaket godkjennes fortsatt av Sosialdepartementet.

III.

Vi har en lov om kommunestyre på landet av 10 juni 1938 og en lov om kommunestyre i byene av samme dag. Begge disse lover er nå endret i en og samme forordning. Som følge av dette er uttrykket «kommunelovene» flere ganger brukt i forordningen. Dette uttrykk er da å forstå som «landkommuneloven», når det er spørsmål om å bruke forordningens regler i herreds- og sognekommuner; i bykommuner er uttrykket å forstå som «bykommuneloven». Med «kommunelovene» menes videre kommunelovene av 1938 med de endringer som er gjort i disse, jfr. avsnitt II annet ledd foran i denne rundskrivelse.

I denne rundskrivelse er landkommuneloven betegnet som «landloven» og bykommuneloven som «byloven». Forordningen av 21 desember 1940 er kort og godt kalt «forordningen».

6 febr.

IV.

I dette avsnitt skal en gjøre noen anmerkninger til de enkelte kapitler og paragrafer i forordningen. Anmerkningene knytter seg til teksten i kommunelovene og forordningen og forutsetter at en har lov og forordning foran seg.

Til kapitel 1. Styret i herreds-, sogne- og bykommunene.

Dette kapitel gjelder bare styret i herreds-, by og sognekommunene. Bestemmelsene om reglenes virkefelt, om den kommunale inndeling og om kommunenes grenser og navn finner en fortsatt i § 1 i lovene av 1938.

Reglene i forordningens §§ 1—5 trer i stedet for reglene i §§ 2—10 i landloven og i §§ 2—9 i byloven.

Om oppnevning av ordførere og formenn viser en til rundskrivelse herfra av 2 januar d. å. En føyer her til:

Til § 1. Første ledd svarer til § 2 i lovene av 1938.

Rådmannen er ikke nevnt i forordningens § 1. Dette betyr i og for seg ikke noen realitetsendring i forholdet til de tidligere bestemmelser. En viser for øvrig til det som sies nedenfor til §§ 39—41 i kommunelovene.

Av § 1 annet ledd, jfr. § 10, fremgår det at ordføreren treffer avgjørelse også i sognekommunale saker. Han skal etter § 11 siste ledd treffe de viktigste av disse avgjørelser i møte med formennene. I disse møter tar alle herredets formenn del. Det foretas nemlig etter § 3 ikke noen sognevis oppnevning av formennene.

Til § 2. Fylkesmannen fastsetter tallet på formenn. Han kan også endre det tall han har fastsatt. Tallet søkes holdt nærmest mulig ⅓ del. En ½ del får bare betydning for ganske små kommuner som hadde lite antall by- eller herredstyremedlemmer. Etter § 4 har varaordføreren samme rettigheter og plikter som en formann. Dette betyr dog ikke at han regnes med i det tall på formenn som fylkesmannen har fastsatt.

Til § 3. Lov om kommunevalg av 10 juli 1925 § 10 og landlovens § 7, bylovens §§ 7 og 9, ga de tidligere bestemmelser om hvem som kunne velges — og var pliktig til å ta imot valg — til medlem av herreds- og bystyret og til ordfører. Forordningens § 3 gir nå de tilsvarende bestemmelser for formenn og ordførere. Disse bestemmelser gjelder også varaformenn og varaordførere.

Etter de nye bestemmelser kan en rådmann i kommunen oppnevnes til ordfører eller formann. Med uttrykket «kontorsjef i kommunen» i paragrafens første ledd menes kontorsjef som utøver de vesentlige av rådmannens gjøremål.

6 febr. Etter § 3 annet ledd kan også den som ikke fyller det bostedsvilkår som paragrafens første ledd setter, oppnevnes til ordfører (og til varaordfører). Av paragrafens fjerde avsnitt fremgår det, at den som ved oppnevningen er bosatt utenfor kommunen, ikke er pliktig til å ta imot vervet.

Paragrafens tredje ledd angir dem som er utelukket fra å oppnevnes til ordfører eller til formann. Uttrykket «som har regnskap å avlegge til kommunen» er det samme som i landlovens § 7 nr. 1, bylovens § 7 første ledd, og har samme innhold. Under dette går ikke forretningsfører for trygdekassen. (Denne kan etter lov om syketrygd av 6 juni 1930 § 45 punkt 3 likevel ikke oppnevnes til ordfører eller varaordfører.) Uttrykket «kommunale regnskaper» omfatter også fylkeskommunale regnskaper.

Som det fremgår av det som er sagt foran går hverken kommunevalglovens § 10 eller landlovens § 7, bylovens §§ 7 og 9 under uttrykket «særlover» i forordningens § 3 fjerde ledd bokstav b.

Til § 4. Da varaordføreren har samme rettigheter og plikter som formennene, må han innkalles til ordførerens møter med formennene. Han plikter å møte dersom han ikke har gyldig forfall og har også ellers samme rettigheter og plikter som formennene, bl. a. de som de to siste ledd i § 8 legger til dem.

Varaformennene er personlige varamenn. Har derfor en formann forfall, blir hans varaformann — og ikke noen annen — å innkalle til møte i hans sted.

Til § 5. Reglene i § 5 gjelder også varaordfører og varaformann.

Mens § 3 fjerde og femte ledd gir reglene om rett til å kreve seg fritatt for å ta imot oppnevning til ordfører eller formann, gir § 5 tredje ledd reglene for rett til å kreve seg fritatt etter at oppnevning er foretatt. Det bemerkes at også særlovgivningen i noen få tilfeller, f. eks. lov om vergemål for umyndige av 22 april 1927 § 23, inneholder hjemmel for rett til fritak. Reglene i den gjelder fortsatt. Krav om fritak settes frem og avgjøres etter reglene i forordningens § 3 siste ledd.

Reglene i § 5 siste ledd, jfr. § 8 tredje ledd, trer i stedet for reglene i landlovens §§ 10 og 18, bylovens §§ 9 siste ledd og 17.

Til kapitel 2. Formene for ordførerens og formennenes virksomhet.

I dette kapitel gis det forskrifter om på hvilken måte og i hvilke former ordføreren skal treffe sine avgjørelser.

Spørsmålet om hans og formennenes virkeområde er behandlet i kapitel 3. 6 febr.

Praktisk talt alle avgjørelser (vedtak) som ordføreren fatter, skal bokføres. Om bokføringen vises til det som nedenfor sies til § 6. En rekke av de vedtak ordføreren gjør kan bare skje i møte med formennene. § 11, jfr. § 7, gir reglene for hvilke avgjørelser dette gjelder.

Reglene i kap. 2 (og i § 5 siste ledd) trer i stedet for reglene i kap. 2 i lovene av 1938, dog således at bestemmelsene i annet ledds første og annet punktum i landlovens § 12 og bylovens § 11 (om innkalling, kunngjøring og utlegging av dokumenter), landlovens § 16 og bylovens § 15 (ugildhet) og landlovens § 20 og bylovens § 18 (bokføring, reglementer, arkiver m. v.) gjelder fortsatt.

Til § 6, jfr. landlovens § 20 første og annet ledd, bylovens § 18 første og annet ledd. Bokføring.

Forordningens § 6 fastslår at ordføreren skal bokføre de vedtak han gjør utenfor møter med formennene, når vedtaket i landkommune er av den art at det etter landloven måtte gjøres av herreds- eller sognestyret eller av formannskapet, i bykommune av den art at det etter byloven måtte gjøres av bystyret eller formannskapet. I hvilke tilfelle sakene er av den art som her er nevnt, er nærmere omtalt i anmerkningene til § 11. Bestemmelsene i § 6 om bokføring gjelder også om vedtaket er av den art at det etter kommunelovene var adgang til å overdra til fast utvalg eller styre og råd å gjøre slikt vedtak. Bokføring skjer så snart vedtaket er gjort. Løpenummer, dato for vedtaket og hva saken gjelder angis. Videre må opplyses til hvem og når saken er ekspedert. Hvert vedtak skal underskrives av ordføreren. Boken godkjennes av fylkesmannen.

Etter landlovens § 20 første og annet ledd, bylovens § 18 første og annet ledd, jfr. forordningens § 8 siste ledd, skal det også føres bok over møte med formennene («Bok for møter med formennene»). I denne bok — som også må godkjennes av fylkesmannen — føres inn for hvert møte møtested og -tid, innkallingen (dato og måte), fraværende formenn og møtende varaformenn. Trer noen fra eller noen til under forhandlingene, bokføres dette slik at en av boken, sammenholdt med formannsfortegnelsen, kan se hvem som har tatt del i behandlingen av hver sak. For øvrig bokføres det som må til for å vise gangen i forhandlingene. Sakene bør bokføres i rekkefølge etter kalenderåret og slik at en kan se hva saken gjelder. Ordføreren kan tillate protokolltilførsler. Er en formann

6 febr. uenig i det vedtak ordføreren gjør, plikter han etter § 8 siste ledd å si fra, og ordføreren plikter da å bokføre vedkommende formanns mening. Under dette går også at en formann mener at det er formelle feil ved møtets avholdelse eller ved sakens behandling før øvrig. Om opplesning av det bokførte og om underskrifter vises til landlovens § 20, bylovens § 18.

De forannevnte to bøker bør ha sakregister.

Det er ikke noe i veien for at den tidligere forhandlingsbok for herreds-, sogne- eller bystyret blir brukt som bok for ordførerens møter med formennene, og den tidligere forhandlingsbok for formannskapet som bok for ordføreren etter forordningens § 6. Det er fra lovens side heller ikke noe i veien for at de to bøker føres felles for herred og sogn, når herredet består av flere sogn. Herreds- og sognekommunene er imidlertid fortsatt særskilte rettssubjekter. Det riktigste er derfor at det føres særskilt sett bøker for herredet og for hver av sognekommunene.

Om innsending av utskrifter viser en til det som nedenfor sies til § 10 annet ledd.

Til § 7. Vedtak i sak som legges frem for formennene må alltid gjøres i møte med dem. Dette gjelder dog ikke vedtak i sak som ordføreren legger frem for dem uten å være pliktig til det etter § 11.

Har ordføreren lagt frem for formennene en sak som etter § 11 må legges frem for dem, kan han utsette avgjørelsen til et senere møte. Han kan også unnlate å gjøre vedtak i saken med mindre han er pliktig til det, f. eks. fordi departementet har krevd avgjørelse.

Paragrafens annet ledd gir bestemmelser om når et vedtak, gjort i møte med formennene, på ny må legges frem for formennene. Slik ny fremlegging må skje når departementet eller fylkesmannen krever det. Ordføreren kan alltid på eget tiltak på ny legge frem vedtaket for formennene. Han plikter å gjøre det når han finner at vedtaket reelt bør endres (under det også at det ikke bør settes i verk) hvis vedtaket er av slik art at det etter § 11 måtte legges frem for formennene. Er det ikke tid til å legge vedtaket frem på nytt uten å utsette berettigede hensyn for å bli tilsidesatt, kan han likevel endre det, men må da i første møte deretter gjøre formennene kjent med det, jfr. § 11.

Til § 8. I denne paragraf gis det nærmere regler om hvordan ordførerens møte med formennene skal foregå.

Her har kommunelovenes bestemmelser ennå gyldighet i stor utstrekning:

For bokføringen gjelder reglene i landlovens § 20 og by- 6 febr.
lovens § 18. Disse regler er allerede omtalt i anmerkningene til § 6.

Både for ordføreren og formennene gjelder ugildhetsreglene i landlovens § 16 og bylovens § 15. De avgjørelser som er nevnt i de to siste ledd av paragrafene treffes nå av ordføreren etter at formennene har uttalt seg. En skal bemerke at ordføreren og varaordføreren som regel vil være ugild ved desisjon av kommunens regnskaper. Det må derfor i tide sørges for at det blir oppnevnt annen varaordfører for å desidere disse regnskaper, jfr. forordningens § 5, siste punktum. Ugildhetsreglene gjelder selvsagt også for ordføreren når han gjør vedtak utenfor møte med formennene.

Videre gjelder landlovens § 36 og bylovens § 36 (ordføreren leder møtet og håndhever forretningsordenen), landlovens § 41 og bylovens § 41 (rådmannen skal være med i møtet) og landlovens § 47 og bylovens § 46 (ordføreren ilegger bot; vedtaket om det legges frem for formennene).

I § 8 tredje ledd sies det uttrykkelig at reglene i landlovens § 12 og bylovens § 11 om innkalling og dokumentutlegging skal gjelde for ordførerens møte med formennene. Her skal en bemerke at landlovens § 22 siste ledd og bylovens § 20 siste ledd gir supplerende regler for møte til behandling av budsjettene. Disse særregler gjelder fortsatt.

I paragrafens femte ledd gis reglene for sakers behandling for åpne eller lukkede dører. Inntil de nye regler er innarbeidet vil det antagelig være praktisk at ordføreren for de første møters vedkommende bestemmer at utenforstående (dvs. andre enn styret i kommunen og dem som ordføreren bestemmer med hjemmel i § 8 fjerde ledd) ikke får adgang til ordførerens møter med formennene og at referater fra møtet og av vedtak som er gjort i dette, bare kan offentliggjøres etter at referatet er godkjent av ordføreren eller den han bestemmer. Om meldinger til pressen gjelder for øvrig de regler Innenriksdepartementet har gitt i rundskrivelser av 14 oktober og 18 november 1940.

§ 8 siste ledd gir de overordentlig viktige bestemmelser at ordføreren etter samråd med formennene gjør vedtak i saken etter eget omdømme. Sakene avgjøres ikke lengere ved stemmegivning og stemmeflerhet; men hver enkelt formann plikter å gi sine råd og uttale seg om det vedtak ordføreren gjør. Forholder en formann seg taus til ordførerens forespørsel om noen har noe å merke til hans vedtak, er denne taushet å betrakte som en uttalelse om at han er enig i vedtaket. Er han uenig, skal han ikke bare gi uttrykk for sin mening, men også

6 febr. kreve denne bokført, jfr. det som er sagt foran til § 6. Gjør han ikke det, ansees han som enig med ordføreren og medansvarlig for vedtaket.

Til kapitel 3. Ordførerens og formennenes virkeområde.

I kapitel 2 er behandlet formene for ordførerens og formennenes virksomhet. I kapitel 3 gir forordningen bestemmelse om det virkeområde ordføreren og formennene har.

Forordningen gjør ikke noen endringer i de fra før gjeldende regler om hvilke anliggender kommunene kan ta seg av. Derimot gir den bl. a. nye regler om organiseringen av kommunestyret.

Reglene i kapitel 3 slutter seg til kommunelovenes bestemmelser om ordførerens myndighet og plikter. Det nye er at det nå er ordføreren som treffer avgjørelser på kommunens vegne og gjør vedtak i sakene. Men i viktigere saker kan avgjørelse først treffes etterat saken har vært lagt frem for formennene (§ 11, jfr. § 8). Dertil kreves at vedtaket i disse saker trenger fylkesmannens godkjenning etter § 16 for å bli gyldige. En viktig endring som også bør nevnes er at sognekommunale saker som før ble behandlet av sognestyret, dvs. ordføreren og sognets representanter, heretter avgjøres av ordføreren. Gjelder det sognekommunal sak som legges frem for formennene, tar alle herredets formenn del i rådslagningen og uttaler seg om vedtaket. Etter forordningen finnes det ikke sogneformenn.

Til de enkelte paragrafer i kapitlet bemerkes:

Til § 9. Paragrafen fastslår ordførerens ledende stilling og hans personlige ansvar.

Til § 10 første ledd. Foruten den myndighet og de plikter kommunelovene legger til ordføreren, jfr. landlovens §§ 35—38, 42, 58 første ledd og 95, bylovens §§ 35—38, 42, 56 første ledd og 74, får nå ordføreren i landkommunene all den myndighet og alle de plikter som landloven la til herreds- og sognestyret og formannskapet, og ordføreren i bykommunene all den myndighet og de plikter som byloven la til bystyret og formannskapet.

I de fleste kommuner var det med hjemmel i kommunelovene opprettet faste utvalg, styrer og råd, og myndighet var overdratt til dem. Ved fortolkningen av forordningens § 10 må en være klar over at kommunelovene ikke påbød oppretting av slike og heller ikke la noen bestemt myndighet til dem. Av dette følger at den myndighet og de plikter som en kommune har overdratt til slike, etter forordningen går over

til ordføreren. Han kan dog overdra myndighet og plikter etter reglene i forordningens kapitel 4. I den overgangstid som med nødvendighet trenges for i det enkelte tilfelle å bringe forholdet i samsvar med reglene i kapitel 4, plikter dog likevel de tidligere opprettede faste utvalg, styrer og råd å fortsette sin virksomhet, eventuelt med de endringer som ordføreren måtte bestemme. De kan dog ikke avgjøre saker som nevnt i landlovens §§ 27 nr. 3 og 45, bylovens § 27 nr. 3 og 10 og heller ikke utøve bevilgningsmyndighet, bortsett fra disposisjon av bevilgning til tilfeldige utgifter, dersom de har fått myndighet til det. 6 febr.

Etter bylovens § 23 skulle formannskapet bl. a. gi innstilling til bystyret i de saker som det brakte inn for bystyret. (Tilsvarende bestemmelser er i en rekke landkommuner tatt inn i reglementet for formannskapets virksomhet). Slik plikt har ordføreren ikke etter den nye ordning.

Fremgangsmåten med hensyn til innstillinger vil måtte bli forskjellig ved budsjettbehandlingen og ved behandlingen av andre saker.

Bortsett fra budsjettbehandlingen vil i kommuner som har rådmann eller kontorsjef denne fortsatt måtte komme med innstilling i vedkommende sak. Denne innstilling, der også dokumenter og innstillinger fra fagsjefer blir tatt inn, vil som før konkludere med et framlegg til vedtak. Denne innstilling vil så bli lagt til grunn for ordførerens behandling av saken i møte med formennene.

I mindre kommuner uten kontorsjef kan det bli spørsmål om innstillinger fra lederne av de forskjellige kommunale forvaltningsgrener. Om slike innstillinger ikke foreligger, kan det i større og vanskeligere saker være praktisk at ordføreren før møtet gjør formennene kjent med et foreløpig utkast til vedtak i saken, et utkast som bare er å betrakte som et diskusjonsgrunnlag til lette for sakens behandling med formennene.

Når det gjelder budsjettene antas dog — på grunn av de spesielle bestemmelser i landlovens §§ 22 siste ledd og 25 siste ledd, bylovens § 20 siste ledd— ordføreren å måtte sette opp foreløpig «budsjettforslag», som legges ut slik som fastsatt i nevnte lovbestemmelser.

Utkast til budsjett bør selvsagt som vanlig utarbeides av rådmann eller kontorsjef. Har kommunen ikke noen sånn, vil det regelmessig være praktisk at ordføreren gir en annen kommunal funksjonær (f. eks. sekretær eller herredskasserer) i oppdrag å sørge for innsamlingen av budsjettforslagene fra de forskjellige forvaltningsgrener og likeledes utarbeide utkast til et samlet budsjett med motiver. Det kan også være

6 febr. praktisk i større kommuner at ordføreren før han gjør sitt budsjettforslag ferdig, går gjennom rådmannens utkast til budsjett med et finansutvalg.

Til § 10 annet ledd. Utskriftene av de to bøker (ordførerens bok etter § 6 og boken for møte med formennene) bør sendes inn som generalutskrift. Spesialutskrifter legges ved i den utstrekning fylkesmannen krever det eller det gjelder vedtak som skal behandles av annen myndighet enn fylkesmannen.

Utskrift av ordførerens bok etter § 6 bør — i den utstrekning spesialutskrifter ikke er sendt inn bl. a. av hensyn til godkjenning — sendes inn til regelmesige tider, fastsatt av fylkesmannen. Utskrift av boken for møte med formennene sendes inn etter hvert møte.

Av forordningens § 10 annet ledd og kommunelovenes § 37 annet ledd fremgår det at ordføreren også skal sende inn utskrifter av vedtak som gjøres av annen kommunal myndighet, når de etter bestemmelsene i kommunelovene trenger godkjenning eller samtykke av departementet eller annen myndighet.

De opplysninger som kreves må følge med utskriftene.

Til § 11. Her gis bestemmelsene om hvilke saker ordføreren plikter å legge frem for formennene til rådslagning, før han gjør vedtak i dem.

I herredskommunene må de saker som herredstyret treffer avgjørelse i etter landlovens §§ 21 og 22 og de saker som er nevnt i landlovens § 27 nr. 1—11 legges frem for formennene. Unntaksreglene i § 27 nr. 1, 4, 5 og 10 kommer dog fortsatt til anvendelse. Eksempel: Ordføreren mener at en fast eiendom som kommunen eier, bør utparselleres og selges, men at prisen først bør avgjøres under salgsforhandlingene. Han legger dette frem for formennene og gjør i møtet vedtak om det. Han eller den han i møtet har bestemt, kan så deretter vedta eller fastsette prisen uten å legge det spørsmål frem for formennene. Videre må saker som omhandlet i landlovens §§ 42 siste punktum, 43 annet, tredje og fjerde ledd og 71 annet ledd, og saker som nevnt i landlovens §§ 16 to siste ledd (om ugildhet i møte med formennene), 20 tredje ledd (om reglement for ordførerens og formennenes virksomhet), 47 (om ilegging av bot) og 49 (om skyssgodtgjørelse) legges frem for formennene.

For sognekommunale saker gjelder etter § 11 siste ledd samme regler som for herredskommunale saker.

I bykommunene må de saker som bystyret tidligere gjorde vedtak i etter bylovens §§ 1 siste ledd, 19—21, 42 siste setning, 43 annet, tredje og fjerde ledd og 69 annet ledd legges

frem for formennene. Unntaksreglene i §§ 26 og 27 kommer 6 febr.
dog fortsatt til anvendelse, jfr. det som er sagt foran om forholdet i herredskommunene. Videre må saker som nevnt i bylovens §§ 15 to siste ledd (om ugildhet i møte med formennene), 18 tredje ledd (om reglement for ordførerens og formennenes virksomhet) og 47 (om ilegging av bot) legges frem.

Både i herreds-, sogne- og bykommuner gjelder likevel etter § 11 at ordføreren kan avgjøre sak som nevnt foran uten å legge den frem for formennene når det ikke er tid til dette uten å utsette berettigede hensyn for å bli tilsidesatt. I så tilfelle skal han i første møte etter at vedtak er gjort i saken, gjøre formennene kjent med det. Det er her reglene i kommunelovenes § 24 som er gjentatt og også gitt anvendelse for sognekommunale saker.

Foruten de saker som er nevnt foran må ordføreren også legge frem for formennene en sak når departementet eller fylkesmannen krever det. Dessuten kan ordføreren også legge frem for dem hvilken som helst annen sak som han måtte ønske å legge frem forutsatt at saken er av den art, at den etter kommuneloven hørte under herreds-, sogne- eller bystyret eller formannskapet. I denne forbindelse vil en gjøre oppmerksom på at anmodninger fra partiet vedkommende en sak, — herunder også anmodning om å legge en sak frem for formennene, — på organisasjonsmessig måte må formidles gjennem N. S. fylkesfører.

Til kapitel 4. Overdragelse av myndighet og plikter.

Kommunelovenes kapitel 4 gir regler om overdragelse av herreds- og bystyrets og formannskapets virksomhet, om utvalg, styrer, råd og komitéer. Forordningen gjør her betydelige endringer:

Den opphever formannskapet som egen institusjon. Det blir derfor ikke lenger tale om å overdra myndighet til dette. Kommunelovenes regler om hvilke saker det kan overdras formannskapet å gjøre vedtak i, har derfor nå den betydning at disse saker (og de saker som kommunelovene la til formannskapet) avgjøres av ordføreren uten at han plikter å legge dem frem for formennene, med mindre departementet eller fylkesmannen krever det. Videre har de den betydning at de angir det maksimum av myndighet som nå kan overdras til en «assisterende nemnd». Ansettelse av administrasjonssjef kan dog ikke overdras.

Den begrenser — når det ikke gjelder interkommunale formål — den myndighet som kan overdras. Endelig opp-

6 febr. hever den de faste utvalg, styrer og råd som omhandles i kommunelovenes §§ 28—31 og instituerer i stedet assisterende nemnder.

Til § 12. Etter kommunelovene kunne det opprettes «faste utvalg for kommunale formål eller for avdelinger av den kommunale virksomhet som ikke ved lov er lagt under eget styre». Videre kunne det «for kommunal bedrift» opprettes «en driftsledelse bestående av styre eller av styre og råd». I disse tilfelle kan nå ordføreren oppnevne assisterende nemnd på flere personer med varamenn og fastsetter i så fall instruks for nemnden i samsvar med prinsippene i forordningen (f. eks. gjennomføring av ansvarsprinsippet). Denne oppnevning og instruksen har departementet behandlet i rundskrivelse av 13 januar d. å.

§ 12 tredje ledd gir regler om rett og plikt til å ta imot oppnevning. Om godtgjørelse vises til det som sies om landlovens § 50 tredje ledd, bylovens § 48 annet ledd i anmerkningene til kapitel 5. I denne forbindelse bemerkes at ordføreren kan oppnevne seg selv til formann i nemnden, men han kan ikke tilstå seg selv godtgjørelse for dette verv. Derimot kan fylkesmannen ved fastsettelsen av hans ordførergodtgjørelse ta hensyn til det merarbeid dette fører med seg for ham.

En assisterende nemnd kan overlates bare forberedende arbeid eller kontrollerende myndighet innen sitt område, men en kan også gå lenger og endog overdra til nemnden innen sitt område «den myndighet som kommunelovene ga adgang til å overdra til formannskapet. Ansettelse av administrasjonssjef kan dog ikke overdras». Dette må forstås slik — som også bylovens §§ 28 og 31 uttrykkelig sa — at også den myndighet som kommunelovene direkte la til formannskapet, kan overdras til en assisterende nemnd. Når det gjelder kommunal bedrift bør en merke seg at det ikke lenger er adgang til å overdra slik myndighet som nevnt i landlovens §§ 27 nr. 3 og 45, bylovens § 27 nr. 3 og 10 og heller ikke fastsettelse av budsjett.

Inntil en har ordnet seg med assisterende nemnder i de enkelte kommuner, må de tidligere faste utvalg, styrer og råd i nødvendig utstrekning fortsette sin virksomhet. En viser om dette til det som foran er sagt i annet ledd til § 10 første ledd.

Landlovens § 27 nr. 1, bylovens § 27 første ledd, handlet også om myndighetsoverdragelse til «noen annen». Forordningen av 1940 antas ikke å gjøre noen endring i adgangen til denne myndighetsoverdragelse, like så litt som i den adgang kommunelovenes § 33 ga til å opprette komitéer til forberedende behandling av saker. Blir myndighet overdratt til flere personer, antas dog forholdet mellom dem å måtte

fastsettes i samsvar med prinsippene i forordningen, jfr. den 6 febr.
forannevnte rundskrivelse fra departementet av 13 januar d. å.

Med hensyn til bestemmelsen i paragrafens tredje ledd første punktum bemerkes at krav om å bli fritatt for oppnevning til medlem av nemnd avgjøres av ordføreren med adgang til anke til fylkesmannen.

Til § 13. Forordningen gjør ikke noen endring i den adgang kommunelovenes § 32 gir to eller flere kommuner til å opprette et felles styre til løsning av en kommunal oppgave. Til slikt styre kan kommunene fortsatt «overdra den myndighet de blir enige om, når annet ikke er fastsatt ved lov».

Derimot gir den nye regler om oppnevning av styret, dets sammensetning og formene for dets virksomhet. Avgjørelser og bestemmelser om dette ble før truffet av kommunene selv. Heretter ligger de til departementet, når det gjelder kommuner i flere fylker og ellers til fylkesmannen.

Fylkesmennene — eller i tilfelle departementet — gir «ordføreren i en av kommunene i oppdrag å styre virksomheten og kan nevne opp varamenn og rådgivere for ham». For rett og plikt til å ta imot oppnevning gjelder reglene i § 3 om formenn tilsvarende. I denne forbindelse må uttrykket i § 12 tredje ledd «kommunens tjenestemenn» forstås som «tjenestemenn i en av vedkommende herreds- eller bykommuner», og bostedsvilkår i § 3, som «det siste år har bodd og fremdeles bor i en av vedkommende herreds- eller bykommuner». Om godtgjørelse for vervet vises til det som sies til landlovens § 50 tredje ledd, bylovens § 48 annet ledd i anmerkningene til kapitel 5.

(At ordføreren i en av kommunene har til oppdrag å styre virksomheten, medfører ingen endringer i den stilling adm. direktør (bedriftsleder) har.)

§ 13 lar siste ledd i § 12 få tilsvarende anvendelse. Etter innholdet i § 13, sammenholdt med § 12, må dette forstås slik at fylkesmannen — eller i tilfelle departementet — fastsetter reglene om formene for den virksomhet ordføreren og hans rådgivere (om slike er oppnevnt) utøver. Disse regler må fastsettes i samsvar med prinsippene i denne forordning. En viser spesielt til § 8 siste ledd.

I § 13 annet ledds første punktum er det innløpet en inkurie. Leddene i § 12 er her uriktig betegnet. Punktumet skal lyde: «Bestemmelsene i § 12 annet, tredje og fjerde ledd får tilsvarende anvendelse.»

§ 13 annet ledds siste punktum skal leses som paragrafens tredje ledd, idet bestemmelsen her også tar sikte på den oppnevning paragrafens første ledd handler om.

6 febr. Med hensyn til kommunelovenes kapitel 5 nevnes her:

§ 36 annet ledd forståes nå slik at ordføreren kan ta del i møter i assisterende nemnder, i styrer etter forordningens § 13 og i komitéer.

§§ 39—40 er endret ved forordning om rådmenn av 8 oktober 1940. Endringene består i at nå departementet og fylkesmannen er rådmannens nærmeste overordnede (det er nå fylkesmannen som gir rådmannen permisjon for kortere tidsrom, dog ikke ut over 4 uker. Nærmere regler om dette vil bli tatt inn i instruks for rådmennene), at departementet ansetter, oppsier og suspenderer rådmenn og treffer de avgjørelser med hensyn til oppretting av rådmannsstillinger, rådmenns gjøremål, arbeidsområde, lønn og øvrige vilkår og pensjon som i landlovens §§ 39 og 40, jfr. § 60 nr. 8, og bylovens §§ 39 og 40, jfr. § 58 nr. 8, er lagt til herreds- eller bystyret. Videre gjør forordningen av 8 oktober 1940 den endring at departementet kan treffe slike avgjørelser som omhandlet i landlovens §§ 39 og 40 også for sognekommuner. Rådmannens stilling i kommunen er ikke på noen måte blitt svekket ved forordningens bestemmelser. Tvertimot kan den i enkelte henseender sammenlignes med den stilling magistraten (borgermesteren) hadde til 1 juli 1922.

§ 41 forstås nå slik at rådmannen skal ta del i ordførerens møter med formennene med rett og plikt til å uttale seg og til å kreve sin mening bokført. Han kan ta del i møter i assisterende nemnder, i styrer etter forordningens § 13 og i komitéer.

§ 44 er erstattet av forordning om den kommunale revisjon av 9 oktober 1940.

Til kapitel 5. Særskilte bestemmelser om ordførere.

Kommunelovenes kapitel 6 gir særskilte bestemmelser om medlemmer av herreds-, sogne- og bystyret og formannskapet m. v. De får tilsvarende anvendelse på formenn m. v., men er noe endret ved forordningen. Første punktum i landlovens § 46, bylovens § 45, er nå erstattet ved bestemmelsene i forordningens § 12 tredje ledd, jfr. § 13 siste ledd, forsåvidt det gjelder oppnevning til assisterende nemnd etter § 12 eller til styre etter § 13. Annet punktum gjelder fortsatt slik at formenn kan unnslå seg for samtidig å være medlem av flere enn to assisterende nemnder etter § 12 når dette er nemnder som trer i stedet for tidligere faste utvalg. Annet ledd i nevnte paragrafer i kommunelovene gjelder tilsvarende for ordfører og formenn. Landlovens § 47, by-

lovens § 46, gjelder fortsatt tilsvarende. Den plikt til å stemme som pålegges i landlovens § 48, bylovens § 47, er nå erstattet med plikt til å uttale seg og eventuelt kreve sin mening bokført, jfr. forordningens §§ 8 siste ledd, 12 siste ledd og 13 siste ledd. Landlovens § 49 får fortsatt tilsvarende anvendelse. Etter forordningens § 15 er det nå fylkesmannen som fastsetter ordførergodtgjørelsen etter landlovens § 50 første og annet ledd, bylovens § 48 første ledd. Landlovens § 50 tredje ledd, bylovens § 48 annet ledd får tilsvarende anvendelse. Det bemerkes dog at uttrykket «medlemmer av lønte styrer og råd etter paragraf 31» nå må forstås som «medlemmer av assisterende nevnd for kommunal bedrift». Godtgjørelse kan selvsagt også tilståes medlemmer som oppnevnes utenfor formennenes rekker. Videre bemerkes at godtgjørelse også kan tilståes for verv som pålegges etter denne forordnings § 13. Landlovens § 50 siste ledd, bylovens § 48 siste ledd gjelder fortsatt. 6 febr.

Forordningen av 1940 gir ikke grunn til noen særlige bemerkninger i forhold til kommunelovenes kapitel 7.

Til kapitel 6. Statens alminnelige tilsyn med herreds-, by- og sognekommunenes forvaltning.

Forordningen av 1940 gjør ingen endring i de regler landlovens § 60, bylovens § 58, gir om hvilke vedtak departementet må godkjenne, før de blir gyldige.

Derimot trer forordningens § 16 i stedet for bestemmelsene i landlovens § 61 første, annet og tredje ledd og kommer også til anvendelse for bykommuner. Landlovens § 61 fjerde, femte og sjette ledd, bylovens § 59, gjelder fortsatt. Landlovens § 62, bylovens § 60, er falt bort etter forordningen.

Til § 16. Reglene her gjelder selvsagt ikke vedtak som trenger godkjenning eller samtykke av departementet eller annen myndighet, f. eks. vedtak av den art som er nevnt i landlovens § 60, bylovens § 58. Fylkesmannens befatning med disse består som regel i å se til at nødvendige opplysninger ligger ved saken, og å sende den til rette vedkommende med uttalelse både hva det formelle og det reelle angår. Slikt vedtak blir først gyldig når departementet eller vedkommende annen myndighet har godkjent eller samtykket i det. På den annen side omfatter § 16 ikke bare vedtak som gjøres av ordføreren, men også vedtak som gjøres av styre etter § 13, forutsatt at vedtaket er av den art at det etter § 11 skulle vært lagt frem for formennene dersom saken bare hadde angått en enkelt kommune.

6 febr. Ved fylkesmannens prøvning av vedtaket kan bl. a. bli tatt omsyn til de avvikende synspunkter som en eller flere formenn har gjort gjeldende.

En anmoder fylkesmannen om ikke å godkjenne noe desisjonsvedtak før vedkommende vedtak har vært lagt frem for fylkesrevisoren til uttalelse.

Forordningen av 1940 gir ikke grunn til særlige bemerkninger i forhold til kommunelovenes kapitel 9.

Til kapitel 7. Styret i fylkeskommunene.

Her gis nye regler om styret i fylkeskommunen.

Til § 17. Landlovens § 75 gjelder fortsatt, dog med de endringer som følger av at forordningen av 1940 legger avgjørelsesmyndigheten til fylkesmannen.

Er fylkesmannen ugild til å gjøre vedtak i en sak, f. eks. ved desisjon av regnskap hvor han har utøvet anvisningsmyndighet, må han sørge for at departementet i tide oppnevner stedfortreder for ham til å avgjøre vedkommende sak. Departementet arbeider for øvrig med spørsmålet om en endring av ordningen for desisjonen av de primær- og fylkeskommunale regnskaper.

At forordningens § 7 får tilsvarende anvendelse tar her sikte både på vedtak i møte med fylkesformennene og på vedtak i fylkestinget. I forbindelse med § 7 annet ledd henleder en her oppmerksomheten på at fylkesmannen, når betingelsene etter landlovens § 78 tredje ledd er til stede, i møte med fylkesformennene kan avgjøre saker som etter landloven skulle legges frem for fylkestinget, eller endre vedtak gjort i fylkestinget.

Til § 18. Reglene trer i stedet for landlovens § 77.

Varamennene er personlige varamenn. Hvis en fylkesformann dør eller får varig eller midlertidig forfall, trer varamannen inn i hans sted, jfr. § 5 siste ledd.

For rett og plikt til å ta imot oppnevning gjelder reglene om formenn i § 3, bortsett fra særreglene om rådmann og kontorsjef. Det går frem av § 18 at det ikke kreves at vedkommende «det siste år har bodd» i fylkeskommunen. Det er tilstrekkelig at han ved oppnevningen er bosatt innen denne.

Om skyss- og kostgodtgjørelse for fylkesformennene vises til landlovens § 92, første og tredje ledd.

En anmoder herr fylkesmannen om, i samråd med Nasjonal Samlings fylkesfører, snarest å sende inn forslag til oppnevning av fylkesformenn med varamenn, dersom slikt forslag ikke alt er sendt inn.

Til § 19. Reglene her trer i stedet for reglene i landlovens §§ 78 første ledd og 79 første ledd. 6 febr.

De saker som etter forordningen legges frem for fylkesformennene er de saker som etter landloven skulle legges frem for fylkesutvalget. Om dette vises til landlovens §§ 78 annet, tredje og fjerde ledd og 82 nr. 1.

For møtet med fylkesformennene gjelder reglene i forordningens § 19 annet ledd, landlovens §§ 79 annet og tredje ledd og 91 første ledd.

Til § 20. § 20 første ledd trer i stedet for landlovens §§ 76 og 80, dog slik at reglene i § 80 om lysing fortsatt gjelder. § 20 siste ledd trer i stedet for landlovens §§ 81 — bortsett fra de to siste punktumer — og 83—85. For fylkestinget og dets medlemmer gjelder fortsatt landlovens §§ 82, 90, 91 første ledd og 92, bortsett fra de endringer som følger av at forordningen legger avgjørelsesmyndigheten til fylkesmannen. Om budsjettforslag og innstillinger til fylkestinget viser en til det som er sagt i tredje og følgende ledd i anmerkningene til § 10 første ledd.

Til § 21. Denne paragraf trer i stedet for landlovens § 86 annet punktum. Landlovens §§ 86 første punktum og 87 gjelder fortsatt.

Landlovens § 88 gjelder fortsatt. § 89 tre første ledd er nå erstattet av forordning om den kommunale revisjon av 9 oktober 1940. § 89 to siste ledd gjelder fortsatt.

Forordningen av 1940 gir ikke grunn til noen særlige bemerkninger i forhold til landlovens kapitel 11, bylovens kapitel 10.

V.

Med foranstående bes samtlige ordførere med formenn innen hr. fylkesmannens embetsdistrikt gjort kjent.

Forordning *) om forbud mot omsetning og bruk av bygningsmaterialer og bygningsartikler. 7 febr.

§ 1. Det er forbudt å bruke bygningsmaterialer og bygningsartikler uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning.

Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra bygningsmaterialer og bygningsartikler til forbruker eller til noen som opptrer på vegne av forbruker, uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning.

*) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.

7 febr. Likeledes er det forbudt for forbruker eller noen som opptrer på vegne av forbruker å kjøpe eller på annen måte erverve bygningsmaterialer og bygningsartikler uten slik tillatelse.

Omsetningsforbudet gjelder også levering til oppfylling av salgs- eller leveringsavtale inngått før denne forordning trådte i kraft.

§ 2. Unntatt fra forbudet i § 1 er bruk av bygningsmaterialer og bygningsartikler som forbruker eller noen som opptrer på vegne av forbruker har mottatt før denne forordning trådte i kraft, når materialene og bygningsartiklene skal brukes til arbeider som er påbegynt før det nevnte tidspunkt.

Unntatt fra forbudet i § 1 er videre bruk og omsetning av bygningsmaterialer og bygningsartikler til:

a. Arbeider av alle slag som utføres av eller for staten, fylkeskommuner, kommuner, offentlige selskaper og sammenslutninger og de tyske myndigheter.
b. Skip, fartøyer og båter.
c. Bygninger som er nødvendige for matproduksjonen, så som låve, fjøs, stall, grisehus, hønsehus og lignende.
d. Arbeider av alle slag når verdien av materialer og bygningsartikler som er nødvendige for at arbeidet skal kunne gjøres ferdig, ikke overstiger kr. 500.
e. Svenske gavehus til krigsherjede distrikter.

§ 3. Søknad om bruks- og kjøpetillatelse for bygningsmaterialer og bygningsartikler til oppføring, ombygging og reparasjon av bygning i byer og byggebelter samt på steder på landets grunn for øvrig hvor lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 nr. 2 gjelder, sendes til Direktoratet for industriforsyning gjennom bygningsrådet i det distrikt hvor bygningen ligger eller skal føres opp.

På steder hvor lov om bygningsvesenet ikke gjelder, skal søknad om bruks- og kjøpetillatelse sendes til direktoratet gjennom forsyningsnemnda i det distrikt hvor bygningsmaterialene og bygningsartiklene skal brukes.

Bestemmelsene i 1 og 2 ledd kommer ikke til anvendelse på søknad om bruks- og kjøpetillatelse for bygningsmaterialer og bygningsartikler til bygning som skal føres opp igjen eller repareres etter krigsskade; slik søknad skal sendes gjennom vedkommende distriktsarkitekt for gjenreisingsarbeidet til Innenriksdepartementets Gjenreisingsavdeling som sender den videre til Direktoratet for industriforsyning.

§ 4. Hvor lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 nr. 2 gjelder, skal bygningsrådet ikke gi tillatelse til oppføring, ombygging eller reparasjon av bygning etter § 131

i loven uten at det foreligger tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning til bruk og kjøp av bygningsmaterialer og bygningsartikler når slik tillatelse er nødvendig etter § 1, jfr. § 2, i denne forordning. 7 febr.

§ 5. Med bygningsmaterialer og bygningsartikler forstås i denne forordning alle slags materialer og artikler som brukes til byggearbeider, så som til beboelseshus, hytter, kontorbygninger, fabrikkbygninger, verkstedsbygninger, lagerhus, garasjer, uthus, skur m. v. og videre damanlegg, elektrisitetsverk, bruer, kraner, transportinnretninger og andre industrianlegg.

§ 6. Direktoratet for industriforsyning kan gi utfyllende bestemmelser og gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen.

§ 7. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av den.

§ 8. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 7 februar 1941.

Forsyningsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Handelsdepartementet) om vedtekt om forbud mot salg fra automat i Hamar. 7 febr.

Forordning **) (Landbruksdepartementet) om bruksregler for Stange bygdealmenning. 7 febr.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene om arbeidsformidling, ansettelser av dommerfullmektiger og tinglysingsbetjenter. 7 febr.

Statens Direktorat for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd har med hjemmel i forskrifter nr. 2 om arbeidsformidling av 26 oktober 1940 punkt 2, samtykket i at tilsetting av dommerfullmektiger av klasse II og III samt i at tilsetting av midlertidige tinglysingsbetjenter inntil videre unntas fra reglene i forordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940.

Søknader til dommerfullmektigstillinger av klasse II og III og søknader til midlertidige tinglysingsbetjentstillinger skal således inntil videre ikke sendes inn til den offentlige arbeidsformidling på stedet før saken sendes til departementet.

*) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.
**) Kunngj. 25 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

8 febr. **Forordning** *) om erleggelse av skipsavgift til visse børser i kalenderåret 1941.

Sånn skipsavgift som omhandlet i lov om børser av 19 juni 1931 § 15, II, skal i kalenderåret 1941 fra og med 17 februar erlegges til de nedenfor nevnte børser beregnet etter følgende satser:

Til børsen i Bergen ..... 6 øre
» » i Ålesund ..... 7 »
— alt pr. beregnet registertonns bestuvning.

Avvikende fra den foran nevnte lovs bestemmelser skal skipsavgiften denne gang erlegges i inneværende kalenderår.

Oslo 8 februar 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

8 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Bolette og Ludvig Brynildsens legat av 1940» til stipendier for ungdom i Moss by til praktisk eller teoretisk utdannelse, opprettet ved fabrikkeier Brynild Brynildsens gavebrev av 30 september 1940.

8 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fru Dagny Roscher Pedersens legat til minne om sølvverksdirektør Hjalmar Roscher» til verdige trengende med hjemstavn i Kongsberg, opprettet ved Søren Birger Pedersen og hustru Dagny Augusta Pedersen, f. Roscher's gjensidige testament av 5 mai 1920.

8 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Postfullmektig Sigvart Karenius Jønsbergs legat» til veldedige øyemed i Horten, opprettet ved gavebrev datert 23 september 1936 og testament av 4 februar 1936.

8 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Ingeniør Tinius Olsens Fond for teknisk og fysisk laboratorium og teknisk bibliotek for Kongsberg tekniske aftenskole», opprettet ved gavebrev av 14 juli 1931.

10 febr. **Forordning** **) om midlertidig tillegg til lov av 6 august 1897 angående skreifiskeriene i Lofoten.

§ 1. Under Lofotfisket 1941 kan utvalgsformannen i form av foreløpig vedtekt treffe de bestemmelser som det ellers

*) Kunngj. 15 februar i Lovtid. 1 nr. 6.
**) Kunngj. 25 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

tilkommer utvalgene å treffe etter lov om skreifiskeriene i Lofoten av 6 august 1897 § 16. 10 febr.

Slik foreløpig vedtekt må bare utferdiges når det gjelder bestemmelser som utvalgsformannen anser som nødvendige og uoppsettelige.

De foreløpige vedtekter skal legges fram for vedkommende utvalg til behandling så snart råd er. Hvis en foreløpig vedtekt ikke blir godkjent under det første møte vedkommende utvalg holder etterat vedtektene er utferdiget, er den å anse som opphevet.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 10 februar 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om utvidelse av byggebeltet omkring Moss i Rygge herred, Østfold fylke. 10 febr.

Forordning *) om endring av reglene for beregning av veiavgifter i budsjett-terminen 1940—41. 12 febr.

De av Administrasjonsrådet under 25 juni 1940 vedtatte bestemmelser om avgifter m. v. for budsjett-terminen 1940—41 endres forsåvidt tilhengervogner angår således:

For tilhengere til motorvogn svares det uansett trekkvognens art og vekt en avgift stor kr. 6 for hvert påbegynt 100 kg av tilhengervognens vekt i driftsmessig stand. Minste avgift er kr. 6.

Denne forordning som har gyldighet også for den forløpne del av inneværende budsjett-termin, trer i kraft straks.

Oslo 12 februar 1941.

Arbeidsdepartementet.

Tormod Hustad.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om kulltjære, asfalt og andre bituminøse stoffer. 12 febr.

§ 1. Det er forbudt å bruke, overdra og motta kulltjære, asfalt og andre bituminøse stoffer uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning.

§ 2. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra fra destillasjonsverk produkter av kulltjære som er fremstillet av verket uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning.

*) Kunngj. 25 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

12 febr. § 3. Alle som sitter inne med beholdninger av slike stoffer som foran nevnt, skal innen den 5te i hver måned sende oppgave til Direktoratet for industriforsyning over beholdningene ved utløpet av foregående måned.

§ 4. Direktoratet for industriforsyning kan gi utfyllende bestemmelser og gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning.

§ 5. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av den.

§ 6. Forordningen trer i kraft 12 februar 1941. Samtidig oppheves Administrasjonsrådets vedtak av 2 september 1940, kunngjort i Forsyningsdepartementets rundskrivelse nr. 216 av 5 september 1940.

Oslo 12 februar 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.
R. J. Fuglesang.

12 febr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om regler for brannvernets ordning i Strømmen bygningskommune, Akershus fylke.

12 febr. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om avgifter for bruk av Drammen slaktehus.

13 febr. **Forordning** *) om endring av lov om utskifting m. v. av 13 mars 1882.

I.

§ 10 skal lyde:

Minnelig utskifting, som voldgiftsmessig er utført av minst tre i utskiftingsutvalget opptatte menn, som før har forrettet ved offentlig utskifting, og hvis valg er godkjent av herredsdommeren, kan heller ikke rokkes ved offentlig utskifting, når mennene etter dertil i voldgiftsfullmakten gitt bemyndigelse enstemmig har avgitt og tilført skiftedokumentet sånn bevitnelse som i § 8 omhandlet. Det samme gjelder minnelig utskifting, som er utført voldgiftsmessig av en utskiftingsformann. Utskiftingsformannens tilkommende utres som ved offentlig underutskifting.

Ved utskifting etter denne paragraf får reglene i lov om

*) Kunngj. 25 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

rettergangsmåten i tvistemål §§ 467—471, jfr. § 472, tilsva- 13 febr.
rende anvendelse så langt de passer.

II.

Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 13 februar 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om nye verdiklasser for stem- 13 febr.
pelavgiften på sigarer, sigaretter og røyke-
tobakk.

Stempelavgiften og verdiklassene skal heretter være:

For sigarer:

Kr.	1,80	pr.	100	stk.	av	verdi	til	og	med	.....	kr.	7,80
»	2,20	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	10,00
»	2,60	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	12,40
»	3,20	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	14,60
»	3,80	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	16,80
»	4,40	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	19,00
»	5,00	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	21,20
»	5,60	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	23,40
»	6,20	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	26,80
»	7,20	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	31,20
»	8,40	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	35,60
»	9,60	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	40,00
»	10,80	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	44,60
»	12,00	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	49,00
»	13,20	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	53,40
»	14,40	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	57,80
»	15,60	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	62,40
»	16,80	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	66,80
»	18,00	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	75,60
»	20,40	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	84,60
»	22,80	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	93,40
»	25,20	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	102,40
»	27,60	»	»	»	»	»	over	.....			»	102,40

For sigaretter:

Kr.	2,20	pr.	100	stk.	av	verdi	til	og	med	.....	kr.	6,20
»	3,20	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	8,40
»	4,80	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	11,20

*) Kunngj. 25 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

13 febr.

Kr.	6,40	pr.	100	stk.	av	verdi	til	og	med	.....	kr.	14,60
»	8,40	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	19,00
»	10,40	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	23,40
»	12,40	»	»	»	»	»	»	»	»	.....	»	27,80
»	16,00	»	»	»	»	»	over	.....			»	27,80

For røyketobakk:

Kr.	0,24	pr.	netto	100	gram	av	verdi	til	og	med	kr.	1,80
»	0,36	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	2,40
»	0,48	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	2,80
»	0,60	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	3,40
»	0,72	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	4,00
»	0,84	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	4,60
»	1,08	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	5,60
»	1,32	»	»	»	»	»	»	»	»	»	»	6,80
»	2,00	»	»	»	»	»	»	over	.....		»	6,80

Oslo 13 februar 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

13 febr. **Forordning** *) (Politidepartementet) om forandring av § 7 i politivedtektene for Ål herred, Buskerud fylke.

13 febr. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Lødingen herred, Nordland fylke.

13 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Ole Nikolaysøn Rodals legat» til fordel for trengende og for landbruket i Aure kommune, opprettet ved testament av 29 mai 1920.

13 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Legat til forskjønnelse av Alvdal kirkegård i Alvdal prestegjeld» skjenket av en anonym giver i mars 1938.

14 febr. **Forordning** **) om reklameannonser for bøker, filmer og forestillinger.

§ 1. Ingen som driver forlag eller teater eller som leier ut eller fremviser film, må i sine reklameannonser gi uttrykk for noen slags egenvurdering av de filmer, bøker eller fore-

*) Kunngj. 3 mars i Lovtid. 1 nr. 8.
**) Kunngj. 25 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

stillinger som bys fram til publikum, eller av den mottaking filmen, boka eller forestillingen har fått i pressen eller hos publikum. 14 febr.

Heller ikke må de i sine annonser offentliggjøre sitater fra anmeldelser av film, forestilling eller bok i et utdrag som gir et misvisende bilde av den mottaking filmen, forestillingen eller boka har fått. Når en anmeldelse siteres i annonser, må sitatet strekke seg minst over en hel periode. Som en slik hel periode regnes også den fulle titelen over en anmeldelse. Kilden for sitatet må alltid oppgis. Som kilde skal nevnes enten avisens (tidsskriftets) navn alene, eller både anmelderens og avisens (tidsskriftets) navn.

§ 2. Overtredelse av denne forordning eller medvirking hertil straffes med bøter.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 14 februar 1941.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Politidepartementet) om endring av § 7, 1 ledd, i politivedtekten for Levanger. 14 febr.

Forordning**) (Landbruksdepartementet) om bruksregler for Romedal bygdealmenning. 14 febr.

Forordning.**) (Forsyningsdepartementet. 14 febr.

I forskrifter om bruk av gummi, regenerat og gummiavfall og om fabrikasjon av gummivarer av 11 september 1940 kap. IV gjøres følgende forandringer:

I.

Den myndighet som i § 14, annet ledd, og § 20 er tillagt Forsyningsdepartementet overføres til Direktoratet for industriforsyning.

II.

§ 15 skal for fremtiden lyde således:

Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter om maksimalt tillatt innblandingsprosent av rågummi i gummivarer, om tilsetting av kunstgummi og regenerat og tilvirking av varer som inneholder gummi. Til direktoratet annet bestemmer gjelder §§ 16—20 i disse forskrifter.

III.

Denne forordning trer i kraft straks.

*) Kunngj. 3 mars i Lovtid. 1 nr. 8.

**) Kunngj. 25 februar i Lovtid. 1 nr. 7.

15 febr. **Forordning** *) om tillegg til forordningen av 3 januar 1941 om rasjonering av brennevin og vin.

I.

Forordningen av 3 januar 1941 om rasjonering av brennevin og vin gis følgende tillegg:

I de tilfelle hvor politiet i samsvar med kongelig resolusjon av 22 november 1929 § 3, første ledd, skal gi melding til A/S Vinmonopolet eller dets utsalgssteder om personer som har vedtatt bot eller er idømt bot eller fengselsstraff for en rusdrikkforseelse eller overtredelse av løsgjengerloven, skal politiet for et tidsrom av 12 måneder inndra vedkommende personers kjøpekort for brennevin og vin. Hvis noen med skjellig grunn mistenkes for overtredelse som nevnt i resolusjonens § 3, første ledd, kan politiet inndra kjøpekortet midlertidig til saken er endelig avgjort.

Nekter A/S Vinmonopolet eller dets utsalgssteder en person å kjøpe brennevin i medhold av den nevnte resolusjons § 4, første ledd, kan politiet inndra vedkommendes kjøpekort for brennevin og vin for det tidsrom nektelsen gjelder, dog ikke ut over 12 måneder.

II.

Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 15 februar 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

15 febr. **Forordning.****) (Innenriksdepartementet.)

I plakat av 20 september 1929 om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer gjøres herved følgende midlertidige endringer:

I plakatens avdeling A b 4 skal etter ordene: «Herba menthae piperitae — Peppermynteurt» tilføyes: «(Jfr. C I 11)».

Plakatens avdeling C I 11 skal lyde slik:

«Kaffe- og tesurrogater som ikke inneholder stoff som hører til avdeling A eller B. Peppermyntete kan dog selges som teerstatning i originalpakning påtrykt ordene: «Teerstatning — peppermyntete».

I plakatens avdeling C I 13 tilføyes i alfabetisk orden:

«Dulcin (parafenetolkarbamid), ublandet og i tabletter samt i blanding med indifferente, oppløselige stoffer som tjener til å regulere søtningsevnen (sukker eller lignende) i tilfelle tilsatt smaksrettende stoffer.

*) Kunngj. 25 februar i Lovtid. 1 nr. 7.
**) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

Blandingene må være i innpakning som er påtrykt varens 15 febr.
navn som hovedbetegnelse og som tilleggsbetegnelse ordene «Kunstig søtningsmiddel» med tilføyelse av det smaksrettende stoff, hvis sånt er tilsatt. Sammensetningen av en blanding og dennes søtningsevne i forhold til sukker skal angis på pakningen.

Hoved- og tilleggsbetegnelser skal være trykt med tydelige bokstaver av samme størrelse, typer, utstyr og farge.

Stoffet kan ellers ikke selges i blanding med andre stoffer, med mindre annet er særlig bestemt, jfr. avdeling C I 14 og forskrifter som er gitt i medhold av lov om tilsyn med næringsmidler av 19 mai 1933.»

Avsnittet samme sted om sakkarin m. v. skal lyde slik:

«Sakkarin *(Saccharinum)* og sakkarinnatrium *(Saccharinum solubile)*, ublandet og i tabletter samt i blanding med indifferente, oppløselige stoffer som tjener til å regulere søtningsevnen (sukker eller lignende) i tilfelle tilsatt smaksrettende stoffer.

Blandingen må være i innpakning som er påtrykt varens navn som hovedbetegnelse og som tilleggsbetegnelse ordene «Kunstig søtningsmiddel» med tilføyelse av det smaksrettende stoff, hvis sånt er tilsatt. Sammensetningen av en blanding og dennes søtningsevne i forhold til sukker skal angis på pakningen.

Hoved- og tilleggsbetegnelser skal være trykt med tydelige bokstaver av samme størrelse, type, utstyr og farge.

Stoffene kan ellers ikke selges i blanding med andre stoffer, med mindre annet er særlig bestemt, jfr. avdeling C I 14 og de forskrifter som er gitt i medhold av lov om tilsyn med næringsmidler av 19 mai 1933.»

Forordning *) om vern av den norske bok- 17 febr.
heimen.

Med samtykke frå Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med heimel i § 3, 2dre leden, i Reichskommissars forordning 28 september 1940, og i samråd med den konstituerte statsråd for Politidepartementet vert dette fastsett:

§ 1. Bøker eller andre skrifter som skader den nasjonale og sosiale framgangen åt det norske folket om dei vert spreidde mellom ålmenta, kan kverrsetjast (beslaglegges) og dragast inn utan vederlag.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet gjer vedtak om slik kverrsetjing og inndraging som er nemnt i fyrste

*) Kunngj. 22 april i Lovtid. 1 nr. 15.

17 febr. leden. Dei avgjerder departementet tek om at utbreiding av ei bok eller eit skrift mellom ålmenta vil skada interessene åt det norske folket, kan ikkje prøvast av domstolane.

Politiet sett kverrsetjinga i verk.

§ 2. Føresegnene i § 1 gjeld ikkje:

a. Aviser og periodiske tidskrifter.

b. Eksemplar av boka eller skriftet som er i privat eige og ikkje er tenkt utbreidde mellom ålmenta.

c. Eksemplar som høyrer til offentlege bibliotek eller musé, når dei på fulltrygg måte vert serskilt utskilde i eiga avdeling og berre vert lånte ut til vitskapeleg bruk.

§ 3. Kultur- og folkeopplysningsdepartementet kan til bruk for sitt arbeid med å fremja den norske bokheimen krevja å få avlevert utan vederlag opp til 3 eksemplar av kvart skrift som vert prenta her i riket.

Prentaren er ansvarleg for avleveringa.

§ 4. Den som prentar, gjev ut, handlar med eller på annan måte gjer tilgjengeleg for ålmenta bok eller anna skrift som Kultur- og folkeopplysningsdepartementet i samhøve med § 1 i forordninga har vedteke å kverrsetja eller draga inn, vert straffa med bøter. I serskilt grove tilfelle kan fengsel opp til 3 år nyttast.

Den som let vera å fylgja avleveringsplikta etter § 3 i forordninga vert straffa med bøter. Departementet kan leggja på den avleveringspliktige ei tvangsbot for kvar månad som går utan at han gjer skyldnaden sin. Bota går til statskassa.

§ 5. Denne forordninga tek til å gjelda straks.

Oslo 17 februar 1941.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

17 febr. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om bruksregler for Vik, Feios, Fjærland og Leikanger bygdealmenninger.

20 febr. **Forordning** *) om innrykking i Norsk lysingsblad av kunngjøringer vedkommende underhåndsordninger i insolvente boer.

Kunngjøringer vedkommende underhåndsordninger i insolvente boer kan rykkes inn i Norsk lysingsblad.

Oslo 20 februar 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 3 mars i Lovtid. 1 nr. 8.

Forordning *) om levering av gummiavfall. 20 febr.

§ 1. *Forordningens omfang.* Denne forordning gjelder:

a. Kassable dekk og slanger for bil, sykkel og annet kjøretøy.
b. Kassabelt gummifottøy.
c. Annet gummiavfall med eller uten metall- eller tekstilinnlegg, herunder hårdgummi, balata og guttaperka.

§ 2. *Levering til oppkjøper, innsamler og mellomhandler.* Enhver som uten å være godkjent som forhandler av gummiavfall av Prisutvalget for gummiavfall er i besittelse av minst 50 kg gummiavfall skal straks tilby og avstå dette kvantum til en oppkjøper, innsamler, godkjent mellomhandler eller grossist. Unntatt fra denne bestemmelse er gummivarefabrikkene.

Oppkjøper eller innsamler plikter til enhver tid å levere mottatt gummiavfall over 50 kg til mellomhandler eller grossist godkjent av Prisutvalget for gummiavfall.

Direktoratet for industriforsyning kan bestemme at retten til oppkjøp, innsamling eller lignende av gummiavfall skal være avhengig av bevilling eller fastsatte vilkår.

§ 3. *Levering fra mellomhandler til grossist.* Mellomhandler plikter å tilby og levere til gummiavfallsgrossist, godkjent av Prisutvalget, beholdning av gummiavfall minst en gang i kvartalet.

§ 4. *Levering fra grossist.* Det er forbudt for gummiavfallsgrossist å selge eller på annen måte levere avfallsgummi uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning eller den dette bemyndiger.

§ 5. *Betaling for gummiavfall.* Avståing etter denne forordning skal skje mot den betaling Prisdirektoratet til enhver tid bestemmer.

Er det ingen som vil motta gummiavfall skal tilbyderen straks melde fra til Direktoratet for industriforsyning som gir anvisning på hvor avfallet skal leveres, og som kan gi bevillingshaver eller godkjent mellomhandler og grossist pålegg om å motta gummiavfall mot å gi den betaling Prisdirektoratet har bestemt.

§ 6. *Dispensasjoner m. v.* Direktoratet for industriforsyning eller den dette bemyndiger, kan gjøre unntak fra forskriftene i denne forordning og gi kontrollbestemmelser og andre utfyllende bestemmelser.

§ 7. *Straff- og inndraging.* Overtredelse av noen forskrifter eller bestemmelser, som er gitt i denne forordning eller i medhold av forordningen, medfører straff og inndraging på

*) Kunngj. 3 mars i Lovtid. 1 nr. 8.

20 febr. samme måte som bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 8. *Ikrafttreden.* Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 20 februar 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

20 febr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 128 for Ålesund.

20 febr. **Forordning** **) (Sosialdepartementet) om midlertidig tillegg til § 1 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Aker herred, Akershus fylke.

20 febr. **Forordning** **) (Sosialdepartementet) om midlertidig tillegg til § 1 A i lukningsvedtekten for barber- og friserforretninger i Aker herred, Akershus fylke.

21 febr. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om tillatelse til å bruke gift til fangst av rovdyr i Nittedal herred, Akershus fylke.

21 febr. **Forordning.***) (Forsyningsdepartementet.)

I.

I Forsyningsdepartementets forskrifter av 25 september 1940 med senere endringer om rasjonering og omsetning av mel, brød m. v. gjøres følgende forandringer:

1. Punkt 5 skal lyde:
   På de vanlige rasjoneringskort er det 32 merker for hver uke, hvorav 30 merker med sort trykk på grønn bunn og 2 merker med grønt trykk på gul bunn.
2. I punkt 8 tilføyes som nytt siste ledd:
   På merkene med grønt trykk fås kjøpt de samme varesorter og varemengder som på merkene med sort trykk.

II.

Denne forordning trer i kraft fra og med 10 mars 1941.

22 febr. **Forordning** *) om regulering av omsetningen av visse sorter fiskelever og av produksjonen og omsetningen av medisintran.

§ 1. Uten samtykke av Handelsdepartementet er det forbudt å selge eller på annen måte å avhende lever av torsk,

*) Kunngj. 3 mars i Lovtid. 1 nr. 8.
**) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

sei, hyse, lange og brosme til andre enn trandamperier som er registrert ved Fiskeridirektoratet i henhold til lover av 22 juni 1928 og 26 juni 1929 om kvalitetskontroll med medisintran; jfr. reglement av 4 oktober 1935. 22 febr.

Det er forbudt for trandamperier (tranprodusenter) å videreselge leveren.

Forbudet gjelder ikke lever som selges sammen med fisken direkte til forbrukere for anvendelse i husholdningen.

§ 2. Det er forbudt for trandamperier (tranprodusenter) å selge eller på annen måte avhende medisintran (herunder også tran av lange og brosme) til andre enn Forsyningsdepartementet, Direktoratet for proviantering og rasjonering eller til den direktoratet bestemmer.

Trandamperier (tranprodusenter) plikter å tilby sin ukeproduksjon i uklaret stand innen utgangen av den etterfølgende uke.

Forsyningsdepartementet, Direktoratet for proviantering og rasjonering, plikter å foranledige avtatt all medisintran som innen den i foregående ledd nevnte frist tilbys for salg. Avtaksplikten bortfaller dersom skipning fra produksjonsstedet ikke har funnet sted innen 2 måneder etter at salgstilbudet ble godtatt, og dette ikke kan legges kjøperen til last.

§ 3. Det er forbudt for andre enn registrerte trandamperier å kjøpe eller på annen måte å erverve lever av torsk, sei, hyse, lange og brosme.

Det er forbudt for andre enn de kjøpere som er nevnt i § 2 å kjøpe eller på annen måte å erverve medisintran fra tranprodusent (trandamperi).

§ 4. Medisintran, uklaret og koldklaret, av produksjonen 1941, som has på lager ved forordningens ikrafttreden, skal straks tilbys.

§ 5. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra forordningen og gi forskrifter til utfylling av den, derunder forskrifter om videreforhandling av medisintran og om forhandling av annen tran.

§ 6. Bestemmelsene om straff og indraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse på den som overtrer denne forordning eller forskrift gitt i medfør av forordningen.

§ 7. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 22 februar 1941.

Handelsdepartementet.
S. Johannessen.

Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

22 febr. **Forordning** (Innenriksdepartementet) der den kommunale inndelingsgrensa mellom Fræna og Nord-Aukra herader, Møre og Romsdal fylke, vert fastsett såleis frå 1 juli 1941:

Grensa kjem inn frå havet i nord og går slik at Gallerskjeri, Kåtskjeri, Solskjer, Teinskjer, Ånholmane, Djupsundholmane og Sesholmen vert liggjande i Nord-Aukra, og holmen Bollen, Pesholmen, Pesholmskjeri, Trollholmane og Kleppen vert liggjande i Fræna. Frå sjøen noko nord for Sesholmen går grensa midfjords inn Julsundet og inn «Gjendemsbugsten» til Gjendemsosen, går så etter Gjendemselvi og Torselvi til Tronsvadet, går derifrå rett mot sudaust til fjellpynten Tronslihaugen og vidare til tjørni Hondedikje og derifrå til Karlia og bergtoppen Brenthaug. Deretter går grensa over Dyrdalsøren og Prestseternokken til Kryssvatn og gjennom dette til utfallsosen og vidare fyrst mot nordaust og so mot sudaust til det nes i Longvatnet som ligg midt i mot utlaupet av bekken gjennom Alsdalen.

Denne her skildra grensa skal alle stader falla saman med grensone mellom dei eigedomar som er matrikulert i Fræna og dei som er matrikulert i Nord-Aukra.

22 febr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til prisdommerne.

Prisdommernes regnskapsføring m. v.

I Justisdepartementets rundskrivelse til prisdommerne av 24 desember 1940 er inntatt en del direktiver for prisdommernes regnskapsføring. Som der nevnt skal utgiftene ved behandlingen av prissaker regelmessig utres av kassen ved vedkommende prisdommers eget embete. Ved de domstoler hvor prisdommerne ikke selv er regnskapsførere — dette gjelder prisdommerne i Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger — skal utgiftene betales av vedkommende domstols kasse.

Enhver inn- og utbetaling av kassen i forbindelse med prissakene skal posteres i kassejournalen på tilsvarende måte som alle andre inn- og utbetalinger.

De utgifter som er forbundet med behandlingen av prissakene skal posteres i sportelregnskapet.

Følgende utgifter posteres under statsbudsjettets kapitel 320 — 1: Salærer og skyss- og kostgodtgjørelse til oppnevnte aktorer, forsvarere og sakkyndige, vitnegodtgjørelse, utgifter til husrom og utgifter til siktedes og tiltaltes reiser for så vidt retten eller påtalemyndigheten i henhold til straffeprosesslovens § 254, 4 og 5 ledd, beslutter at utgiftene skal utres av det offentlige.

Under statsbudsjettets kapitel 323 — 2 posteres reise- 22 febr.
utgifter til dommere og protokollførere i prissaker. Som nevnt ovenfor skal utgiftene til vitner, sakkyndige m. fl. posteres under Delinkventfondet (320 — 1), således ikke under kapitel 323 — 2 slik som nevnt på side 8 i departementets rundskrivelse til prisdommerne av 24 desember 1940. Kapitel 323 — 2 omfatter bare prisrettens egne reiseutgifter. Ved posteringen av utgiftene under kapitel 323 — 2 kan de sorenskrivere som er prisdommere bruke sporteljournalens «diverse»-rubrikk. Ved byfogedembetene og byrettene kan en bruke den ledige rubrikk for reiseutgifter i tvistemål.

Prisdommernes utgifter til kontorrekvisita, telefoner m. v. skal føres til utgift i kontorregnskapet. Utgiftene til prisdomstolene blir å medta i de kvartalsvise kasserapporter.

I samsvar med det som er bestemt i rundskrivelse av 24 desember 1940 vil Justisdepartementet inntil videre etter regning anvise godtgjørelsen til prisdommerne og dommerfullmektigene. En ber om at disse regninger blir sendt inn for hvert kvartal.

Når det skal oppnevnes offentlig forsvarer for tiltalte i en prissak, skal oppnevnelsen skje etter vanlige regler blant de offentlige forsvarere i det domssogn hvor saken hører hjemme.

Dommene i prissaker skal føres inn i en særskilt domsbok for prissaker, som føres ved prisdommerens embete.

Departementet har ikke oppnevnt varamenn for prisdommerne. Hvor en prisdommer på grunn av sykdom, ferie eller lignende midlertidig ikke kan utføre sitt verv, skal han, såfremt det er påkrevd å ha en stedfortreder, snarest gi departementet underretning herom med forslag til stedfortreder blant de øvrige embetsdommere i fylket.

Forordning *) om kontroll med gjester i 24 febr.
herberger og passasjerer på skip i norsk kystfart.

§ 1. Enhver som gjør seg næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjihus eller lignende), skal av personer over 15 år som overnatter, forevises legitimasjonsbevis som fastsatt i forordning om legitimasjonsbevis av 30 januar 1941, og påse at de opplysninger som meddeles politiet i medhold av lov om utlendingers adgang til riket av 22 april 1927 § 22 (fremmedkontrollskjema C) stemmer med hva legitimasjonsbeviset viser. Legitimasjonbeviset skal om natten innleveres og oppbevares av herbergets innehaver. Personer tilhørende

*) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

24 febr. den tyske vernemakt samt tyske tjenestemenn skal ikke avlevere sine tjenestebevis.

§ 2. Fører av skip i norsk kystfart er pliktig til over alle passasjerer som medfølger skipet å føre passasjerlister etter skjema fastsatt av Politidepartementet. Passasjerer over 15 år skal forevise legitimasjonsbevis som nevnt i § 1, og det skal kontrolleres at de meddelte opplysninger i passasjerlisten er overensstemmende med hva legitimasjonsbeviset viser.

Plikten til å føre passasjerlister gjelder ikke for førere av ferjer og skip i lokalruter over kortere avstander. Politimesteren avgjør i hvilke skipsruter skipsførerne skal være fritatt for å føre passasjerlister etter denne bestemmelse.

§ 3. Overtredelse av denne forordning straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder. Overtredelsene er straffbare også om de er begått av uaktsomhet.

§ 4. Denne forordning trer i kraft fra 1 mars 1941.

Fra samme tid oppheves forordning av 17 oktober 1940 om kontroll med passasjerer og mannskap på skip i kystfart fra og til Oslo.

Oslo 24 februar 1941.

Politidepartementet.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

24 febr. **Forordning** *) om omsetning av saltet storsild og vårsild.

§ 1. Forhandlinger om og avslutning av salg til utlandet av saltet storsild og vårsild kan bare finne sted med Handelsdepartementets samtykke og ved Saltsildeksportørenes landsforening og Norske vintersildsalteres forening i fellesskap.

§ 2. Den for hvis regning utførsel av saltet storsild og vårsild skjer, må være medlem av Saltsildeksportørenes landsforening eller ha landsforeningens samtykke til utførselen.

§ 3. Dispensasjon fra bestemmelsene i nærværende forordnings §§ 1 og 2 meddeles av Handelsdepartementet.

§ 4. Salg til innenlandsk forbruk av saltet storsild og vårsild fra medlemmer av Saltsildeksportørenes landsforening og Norske vintersildsalteres forening kan bare skje med samtykke av Handelsdepartementet eller den det bemyndiger til å gi slikt samtykke.

§ 5. Vedtektene for Saltsildeksportørenes landsforening og Norske vintersildsalteres forening og avtaler mellom disse to foreninger må godkjennes av Handelsdepartementet.

*) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

§ 6. Handelsdepartementet vil gi nærmere forskrifter om gjennomføringen av bestemmelsene i nærværende forordning, og herunder fastsette regler for ervervelse av medlemskap i de to foreninger. 24 febr.

For oppfyllelse av inngåtte kontrakter kan det etter Handelsdepartementets bestemmelser fastsettes leveringsplikt for medlemmene av de to foreninger.

§ 7. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller bestemmelser utferdiget i medhold av forordningen straffes med bøter inntil kr. 10 000.

§ 8. Denne forordning trer i kraft straks og gjelder til 31 desember 1941.

Oslo 24 februar 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om avståing av husrom til bruk for offentlige kontorer. 24 febr.

§ 1. Enhver plikter å avgi husrom til bruk når Finansdepartementet finner det nødvendig for å skaffe lokale for statens eller statsinstitusjoners kontorer.

Finansdepartementet fastsetter i hvert tilfelle på forhånd de nærmere bestemmelser om bruksrettens omfang og om eierens plikter. Det skal ikke pålegges huseieren plikt til vedlikehold, oppvarming, renhold eller andre ytelser i videre utstrekning enn det er fastsatt for utleiere i husleielovgivningen eller skal ytes etter leieavtale om bortleidd husrom i eiendommen på den tid da kravet om avståing fremsettes.

§ 2. Når det blir krevd av Finansdepartementet, skal husrommet overleveres selv om erstatningen ennå ikke er fastsatt. Så vidt mulig skal det dog gis innehaveren av husrommet et rimelig varsel.

Overtagelsen kan gjennomføres ved hjelp av politiet, når det er nødvendig.

§ 3. Bruksretten opphører etter oppsigelse fra det offentlige på den måte og med det varsel som er fastsatt for husleie.

Før bruksretten opphører, skal det offentlige bringe rommene så vidt mulig i samme stand som de var i ved avståingen.

§ 4. I erstatning for avståelsen skal det betales en bestemt sum forskuddsvis pr. måned, svarende til bruksverdien. Dessuten skal det svares erstatning for ulempe ved avståingen og for annen skade som avståingen eller bruken volder.

*) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

24 febr. Til leier og annen bruksberettiget som avståingen går ut over, svares erstatning med en sum en gang for alle. Hvis bruksretten ikke må anses endelig bortfalt ved ekspropriasjonen, kan han dog kreve at reglene i første ledd skal anvendes tilsvarende på hans erstatning.

§ 5. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 24 februar 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

24 febr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om vedtekter for det regulerte område ved Fagerli i Ålesund.

24 febr. **Forordning.****) (Handelsdepartementet.)

Forskrifter om iverksettelse av forordning av 24 februar 1941 om omsetning av saltet storsild og vårsild.

§ 1. De i forordning av 24 februar 1941 § 1 nevnte forhandlinger om og avslutning av salg til utlandet av saltet storsild og vårsild utføres ved et utvalg som består av 5 medlemmer hvorav 3 skal oppnevnes av og innen styret i Saltsildeksportørenes landsforening, 2 skal oppnevnes av og innen styret i Norske vintersildsalteres forening. Av de 3 medlemmer som skal oppnevnes av Saltsildeksportørenes landsforening, skal 1 være fra distriktet nordenfor Stadt, 1 fra Bergens distrikt og 1 fra distriktet sønnenfor Sletten. De 2 medlemmer som skal oppnevnes av Norske vintersildsalteres forening, skal ikke være fra samme distrikt. Dessuten oppnevnes 5 personlige varamenn. Utvalget velger selv sin formann.

Utvalget er beslutningsdyktig når minst 4 medlemmer (eller varamenn) er til stede. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Noregs sildesalslag kan oppnevne en observatør ved utvalget.

§ 2. Utvalgets oppgave er å forhandle om og avslutte avtaler om salg av saltet storsild og vårsild til utlandet. Utvalget må herunder rette seg etter Handelsdepartementets forordning av 24 februar 1941 og de avtaler og bestemmelser som er eller blir truffet i medhold av forordningen. Forhandlinger må ikke opptas uten med Handelsdepartementets sam-

*) Kunngj. 3 mars i Lovtid. 1 nr. 8.
**) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

tykke. De avtaler som utvalget inngår, skal godkjennes av Handelsdepartementet. 24 febr.

Utvalget skal i størst mulig utstrekning holde medlemmene av Saltsildeksportørenes landsforening underrettet om alle salgsforhandlinger og om utsiktene for eksportsalg.

Utvalget skal dra omsorg for at det saltede kvantum storsild og vårsild fordeles på innlandet og eksportmarkedene i samsvar med de til enhver tid gjeldende avtaler og bestemmelser.

Utvalget fører kontroll med eksportørers og tilvirkeres omsetning av saltet storsild og vårsild til innenlandsk forbruk.

§ 3. Hvis ikke Handelsdepartementet har meddelt dispensasjon i medhold av forordning om omsetning av saltet storsild og vårsild § 3, vil det ikke bli gitt lisens for utførsel av saltet storsild og vårsild uten at det foreligger samtykke til utførselen fra det i § 1 nevnte utvalg.

§ 4. Utvalget kan bestemme at inndekning av saltet storsild og vårsild skal skje for felles regning, og oppgjør foretas da overensstemmende med de interesserte firmaers andeler.

§ 5. Hvis de solgte kvanta er forholdsvis små, således at det etter utvalgets skjønn vil være urimelig å fordele kvantumet på samtlige medlemmer av Saltsildeksportørenes landsforening, kan utvalget bestemme at fordeling bare skal skje til enkelte medlemmer. De medlemmer som i henhold til slik bestemmelse foretar leveranse, vil først kunne delta i leveringen av senere kvanta når de øvrige medlemmer er blitt tilsvarende tilgodesett.

§ 6. For oppfyllelse av inngåtte kontrakter har samtlige medlemmer av Saltsildeksportørenes landsforening og Norske vintersildsalteres forening leveringsplikt.

§ 7. Utvalgets medlemmer, varamenn og underordnede har taushetsplikt for så vidt angår opplysninger som de i stillings medfør måtte få om andelshavernes forretningsforhold. I sin ervervsvirksomhet må de ikke gjøre bruk av disse opplysninger eller av det kjennskap de får til utvalgets bestemmelser, til de avtaler utvalget arbeider med eller til avsluttede salg, før opplysning herom er sendt ut til samtlige medlemmer av Saltsildeksportørenes landsforening.

§ 8. Utgiftene ved eksportutvalgets virksomhet og ved gjennomførelsen av de beslutninger som fattes, dekkes ved en avgift pr. tønne saltet storsild og vårsild. Størrelsen av denne avgift fastsettes av utvalget med Handelsdepartementets godkjennelse.

§ 9. Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til 31 desember 1941.

24 febr. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om fiskeregler for Gudmundsbekken i Ullensaker og Eidsvoll herreder, Akershus fylke.

24 febr. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om laks- og sjøaurefisket i Søgneelva i Søgne og Greipstad herreder, Vest-Agder fylke.

24 febr. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om fiskereglar for nokre vatn og elvar i Ullensvang statsalmenning, Hordaland fylke.

24 febr. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om sjøaurefisket i ymse strok av Sogn og Fjordane fylke.

24 febr. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om fiskeregler for Trondenes herred, Troms fylke.

25 febr. **Forordning** *) om leveringsplikt for klippfisk av 1940 års produksjon.

§ 1. For å sikre oppfyllelse av inngåtte avtaler om levering av klippfisk av 1940 års produksjon er alle lagerholdere (eksportører og tilvirkere) forpliktet til å levere klippfisk fra sine lagre i den utstrekning og på den måte som Handelsdepartementet bestemmer.

§ 2. Prisen til lagerholderne på den klippfisk som pliktes levert, fastsettes på grunnlag av de inngåtte leveransekontrakter etter Handelsdepartementets nærmere bestemmelse.

§ 3. Salg fra eksportør og tilvirker av klippfisk til innenlandsk forbruk kan bare skje med samtykke av Handelsdepartementet eller den det bemyndiger til å gi slikt samtykke.

§ 4. Overtredelse av bestemmelsene i nærværende forordning eller forsøk på overtredelse straffes med bøter. Videre kan retten til å omsette klippfisk fradømmes den skyldige for en tid av fra 1 måned og inntil 5 år. Er overtredelsen begått av noen som har handlet på vegne av et selskap eller en annen juridisk person, kan bøtestraff og tap av retten til å omsette klippfisk idømmes også den som det er handlet på vegne av.

§ 5. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 25 februar 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

Forordning *) om endring av motorvognlovens § 23. 25 febr.

Første ledds annet punktum i § 23 i lov om motorvogner av 20 februar 1926 med endring senest av 18 juni 1938 endres til å lyde således:

Av motorvogn som registreres etter budsjettårets begynnelse, betales forholdsmessig avgift for det resterende antall måneder av budsjettåret. Del av måned regnes som en hel måned.

Denne bestemmelse får også anvendelse for hele budsjettterminen 1940—41.

Oslo 25 februar 1941.

Arbeidsdepartementet.

Tormod Hustad.

R. J. Fuglesang.

Forordning.*) (Handelsdepartementet.) 25 febr.

Supplerende bestemmelser til forordning av 25 februar 1941 om leveringsplikt for klippfisk av 1940 års produksjon.

§ 1. For oppfyllelse av salgsavtaler om klippfisk av produksjonen 1940 (for eksport eller innenlandsk forbruk) sluttet av Eksportutvalget for klippfisk og saltfisk eller De norske klippfiskeksportørers landsforening plikter alle lagerholdere (eksportører, organiserte og uorganiserte tilvirkere) av klippfisk av produksjonen 1940 å levere til De norske klippfiskeksportørers landsforening av sine lagre pr. 1 februar 1941 i samme forhold som kvantumet i de inngåtte salgsavtaler står til landets samlede beholdninger av klippfisk av produksjonen 1940.

Levering skjer i eksportbyene Bodø, Kristiansund, Ålesund og Bergen etter nærmere bestemmelse av De norske klippfiskeksportørers landsforening.

§ 2. Prisen på den fisk som leveres i henhold til § 1, fastsettes til en gjennomsnittspris beregnet på grunnlag av de i salgsavtalene oppnådde effektive salgspriser for vedkommende kvalitet og tørrhetsgrad.

For eksportsalgenes vedkommende gjøres det før utregningen av gjennomsnittsprisen et fradrag av pakningsgodtgjørelse til eksportørene med kr. 4,25 pr. bt. à 50 kg og eksportfortjeneste med 4 % av den effektive salgspris ÷ pakningsgodtgjørelsen.

*) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

25 febr. Ved levering i Bodø avregnes fisken med kr. 3 pr. bt. à 50 kg lavere enn gjennomsnittsprisen.

§ 3. Ved levering fra eksportører til De norske klippfiskeksportørers landsforening skal de eksportører som ønsker det ha adgang til selv å pakke den fisk de skal levere og tilkommer da pakningsgodtgjørelsen på kr. 4,25 pr. bt. à 50 kg. Eksportørene må straks melde fra om de vil nytte denne adgang og angi det kvantum som ønskes pakket. Hvis det på denne måte anmeldes mer fisk enn nødvendig til å oppfylle inngåtte eksportsalg, foretar De norske klippfiskeksportørers landsforening en forholdsmessig avkortning i de kvanta som er anmeldt.

§ 4. Overtredelse av bestemmelsene i nærværende forordning eller forsøk på overtredelse straffes med bøter. Videre kan retten til å omsette klippfisk fradømmes den skyldige for en tid av fra 1 måned og inntil 5 år. Er overtredelsen begått av noen som har handlet på vegne av et selskap eller en annen juridisk person, kan bøtestraff og tap av retten til å omsette klippfisk idømmes også den som det er handlet på vegne av.

§ 5. Denne forordning trer i kraft straks.

25 febr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om utvidelse av Strinda bygningsdistrikt, Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke.

25 febr. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om at enhver eier eller besitter av hund i Orkanger herred, Sør-Trøndelag fylke, skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

25 febr. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om laks- og sjøaurefisket m. v. i Langfjordelva i Gamvik herred, Finnmark fylke.

25 febr. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om laks- og sjøaurefisket m. v. i Vesterelva i Syltefjord, Vardø fiskeridistrikt, Finnmark fylke.

26 febr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om utvidelse av Lillesand byggebelte i Vestre Moland herred, Aust-Agder fylke.

26 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Anna Næs's legat» til flinke, trengende piker og gutter, hjemmehørende i Gamvik herred, opprettet ved testament av 16 mai 1924.

*) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Georg Sivertsen og hustrus legat» til ungdom av borgerklassen i Bergen som hjelp til videre utdannelse, opprettet ved Ingeborg Marie Sivertsens testament av 22 august 1935. 26 febr.

Rundskrivelse fra Politidepartementet til politimestrene om forordningen av 24 februar 1941 om kontroll med gjester i herberger og passasjerer på skip i norsk kystfart. 26 febr.

Kontroll med gjester i herberger.

1. Fremmedlovens § 22 påbyr at den som gjør seg næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjihus og lignende) skal føre nøyaktig bok over alle som han har i natteherberge og gi politiet skriftlig melding om det. Denne melding gis på fremmedkontrollskjema C. I medhold av fremmedlovens § 22 har departementet i rundskrivelse nr. 9 vedrørende fremmedloven (av 9 januar 1930) bestemt at enhver reisende skal anmodes om å innskrive seg på behørig måte på fremmedskjema C og bare på dette. Det blir deretter hotellets sak å utfylle rubrikkene i hotellboken og å sende skjema C til politiet. I tillegg hertil er det ved forordningen av 24 februar d. å. bestemt at innehaverne av herberger som nevnt i fremmedlovens § 22, av personer over 15 år som overnatter skal forlange forevist legitimasjonsbevis som fastsatt i forordning av 30 januar 1941 og kontrollere at de opplysninger som den reisende gir i fremmedkontrollskjema C stemmer med hva legitimasjonsbeviset viser.

2. Som legitimasjonsbevis etter forordningen av 30 januar 1941 er godkjent:

1. Legitimasjonskort utferdiget av politiet.
2. Gyldige (dvs. ikke utløpne) norske og utenlandske pass.
3. Grenseboerbevis.
4. Passersedler til grensesonene.
5. Tjenestebevis for den tyske krigsmakt og for den tyske forvaltnings tjenestemenn.
6. Tjenestebevis for norske offentlige tjenestemenn.

3. Etter forordningen av 24 februar d. å. skal legitimasjonsbevis om natten innleveres og oppbevares av herbergets innehaver. Personer tilhørende den tyske vernemakt samt tyske tjenestemenn skal ikke avlevere sine tjenestebevis.

4. Nytt fremmedkontrollskjema C, hvori det er inntatt rubrikk for angivelse av legitimasjonsbevisets art, nummer og utstedelsesmyndighet, er utarbeidet og vil bli utsendt. Denne rubrikk må påses nøye utfylt.

26 febr. 5. Som det vil fremgå av foranstående skal kontrollskjema C utfylles og legitimasjonsbevis forevises også av tyske gjester, hva enten disse er militære eller sivile.

Kontroll med passasjerer på skip i norsk kystfart.

1. Ved forordningen av 24 februar d. å. § 2 er alle førere av skip i norsk kystfart, som ikke blir uttrykkelig fritatt for det av politiet, pliktige til å føre passasjerlister etter skjema fastsatt av Politidepartementet. Passasjerlisten blir å oppbevare i 14 dager etter reisens avslutning og deretter å oversende politimesteren på skipets hjemsted.

2. Passasjerer over 15 år skal enn videre forevise legitimasjonsbevis som nevnt foran under punkt 2. Føreren eller den som fører passasjerlisten på hans vegne skal kontrollere at de opplysninger som tas inn i passasjerlisten er overensstemmende med hva legitimasjonsbeviset viser.

3. Plikten til å føre passasjerlister og den dermed følgende kontroll av legitimasjonsbevisene, gjelder ikke for førere av ferjer og skip i lokalruter over kortere avstander. Det er politimestrene som etter konferanse med kommandøren for den nærmeste avdeling av det tyske sikkerhetspoliti, avgjør i hvilke skipsruter skipsførerne skal være fritatt for å føre passasjerlister etter denne forordning. Meningen har vært at denne kontroll vesentlig skulle begrenses til de egentlige kystruter, mens fjordrutene og dermed beslektede lokalruter skulle fritas. For Oslofjordens vedkommende kan det til sammenligning henvises til den begrensning i kontrollen med kystskip som anløper Oslo, som ble gjennomført ved forordningen av 17 oktober 1940.

4. Det er politimesteren på skipets hjemsted som avgjør om det skal føres passasjerliste i vedkommende rute eller ikke. Hvis den rute det gjelder i sin helhet faller utenfor det politidistrikt som hører under politimesteren på skipets hjemsted, skal avgjørelsen først treffes etter at uttalelse er innhentet fra politimesteren(e) i de distrikter hvor ruten går.

Overtredelse av forordningen av 24 februar 1941 straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder. Overtredelsene er straffbare også om de er begått av uaktsomhet.

Forordningen trer i kraft fra 1 mars 1941. Fra samme tid oppheves forordning av 17 oktober 1940 om kontroll med passasjerer og mannskap på skip i kystfart fra og til Oslo.

Det nye fremmedkontrollskjema C og skjema for passasjerlister sendes hr. politimesteren fra trykkeriet i disse dager og ordningen forutsettes søkt gjennomført så hurtig som mulig. 26 febr.

Den nødvendige kunngjøring av forordningen i den lokale presse forutsettes besørget av hr. politimesteren.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet til fylkesmannen i Østfold om at jordmoren i Rødenes inntil videre tillike skal være helsesøster mot særskilt og av departementet godkjent godtgjøring. 26 febr.

Forordning *). (Handelsdepartementet.) 27 febr.

§ 1. I «Forskrifter for behandling, tilvirking og transport av fisk og fiskeprodukter som skal være gjenstand for omsetning (sild unntatt)» av 20 desember 1933 skal § 14 heretter lyde så:

All transport av fersk fisk skal foregå på sånn måte at fisken minst mulig utsettes for å bli skadet ved tråkk, lemping, slitasje eller for stort trykk. Dekkede fartøyer på 30 fot og derover skal ha fisken enten i kasser, eller i rom inndelt i binger.

Føres fisken i kasser, skal disse ha en størrelse som passer for øyemedet. Kassens tverrender skal være forsynt med hanker av treverk eller solid tau. Føringskasser som skal anvendes mer enn en gang, skal være av høvlet materiale for reinholdets skyld. Fisken skal legges jevnt i kassen. Det må påses at fiskesporer og lignende ikke stikker utenfor. Kassen må ikke fylles så meget at fisken tar skade når den ene kasse settes ovenpå den annen. Fiskeridirektøren kan gi nærmere bestemmelser om merking av kassene.

Til eksport kan bare anvendes nye kasser. Brukte kasser kan dog anvendes i den utstrekning nye kasser ikke kan skaffes.

Brukte kasser som brukes til eksport skal være hele og grundig reingjort. Kontrollen har adgang til å nekte anvendelsen av kasser som den ikke finner tilfredsstillende.

Føres fisken i binger, skal disse både i dybde og lengde være innredd etter en størrelse som passer for øyemedet. Føringsfartøyer som fører fisken løs på dekk, skal ha dekket innredd med binger, slik at fisken ligger støtt i slingring. Disse binger bør bygges således at det mellom fartøyets rekke og bingene blir en passasje samt avløp for overvann.

*) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

27 febr. All innredning i rom eller på dekk skal være av høvlet materiale. Materialet bør være hvitmalt. Under transport skal fisken holdes tildekket til beskyttelse mot sol, regn og frost. Etter lossing skal rommet så vel som all tilsmusset innredning grundig reinspyles. Likeså kasser når sånne benyttes.

Strekker transporten seg ut over en tid av 10 timer regnet fra fisken tas ombord til den utlosses, skal fisken være sløyet senest idet den tas ombord i transportbåten. Denne siste bestemmelse gjelder ikke fartøyer som driver fiske, og gjelder heller ikke laks, aure og makrell.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks.

27 febr. **Forordning** *). (Handelsdepartementet.)

§ 1. Som midlertidig tillegg til § 26 i «Instruks for kontroll og vraking av saltet sild» av 28 juli 1937 fastsettes:

Sild som ikke kan godkjennes av Saltsildvrakingen som storsild etter vrakerinstruksen § 26, punkt a, men som heller ikke er typisk vårsild etter samme paragrafs punkt b, kan godtas som «senfanget storsild» (Spätsloe).

Sild av denne betegnelse må være av senfanget storsildtype — fyldig over ryggen for størrelsene 350/400 og 4/500. I den enkelte tønne må ikke forekomme mer enn 25 % sild som etter skjønnsmessig bedømmelse har påbegynt gytingen. Tomsild og sild som er mere enn ⅓ utgytt, skal kastes ut og legges inn som vårsild.

Vrakerinstruksens § 25, punkt 4, gjelder med unntak av at langstrakt sild kan medtas i sorteringer fra 5/600, 6/700 og mindre sild.

«Senfanget storsild» behandles for øvrig etter vrakerinstruksens bestemmelser for storsild.

§ 2. Som midlertidig tillegg til § 27 i instruksen fastsettes:

Sild som er omhandlet i § 1 i denne forordning kan merkes «Senfanget storsild» (Spätsloe), jfr. vrakerinstruksens § 29, punkt 2.

§ 3. Bestemmelsene i §§ 1 og 2 trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

27 febr. **Forordning** *). (Handelsdepartementet.)

§ 1. Som midlertidig tillegg til «Instruks for kontroll og vraking av saltet sild» av 28 juli 1937 fastsettes følgende:

I. Saltet storsild og vårsild som selges til innenlandsk konsum skal være underkastet vraking.

*) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1 nr. 9.

Vrakingen foretas senest når silden leveres til noen som ikke er medlem av eksportør- eller tilvirkerorganisasjonene for saltsild. 27 febr.

II. Sild til innenlandsk konsum kal bare leveres i 90 kilos eksportpakning og tilsvarende for mindre emballasje. Eksportpakning av 100 kg og mere tillates ikke unntatt for sild som påviselig skal anvendes til røkning.

III. For øvrig gjøres vrakerinstruksen for saltsild av 28 juli 1937 gjeldende for vraking etter I i denne forordning, dog ikke § 46, siste ledd.

Fiskeridirektøren kan gi regler for vraking av saltet storsild og vårsild i annen emballasje enn tønner (1/1, 1/2, 1/4 og 1/8).

§ 2. Denne bestemmelse trer i kraft straks og gjelder for 1941 års fangst.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Direktør Karl Norbecks legat» til verdige trengende i Ullensaker kommune, opprettet ved testament av 10 desember 1934. 27 febr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Skibsreder P. Gudmundsens og hustru Betzys legat» til verdige trengende i Stavanger, opprettet ved Nicolai Gudmundsens testament av 8 oktober 1917 og tilleggstestament av 2 juni 1924. 27 febr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Ole Halvorsen og hustru Severine Dorthea Halvorsens legat til beste for Ski sogn», opprettet ved testament av 1 desember 1911. 27 febr.

Forordning *) om tillegg til forordning av 21 november 1940 om omsetningen av pelsdyrskinn. 28 febr.

§ 1. Salgsorganisasjoner, auksjoner og andre firmaer som etter § 1 i forordning av 21 november 1940 om omsetningen av pelsdyrskinn er gitt rett til å kjøpe eller tinge pelsdyrskinn fra produsent, har ikke adgang til å nytte mellommenn som agenter, innsamlere eller ekspeditører til å kjøpe, tinge eller motta pelsdyrskinn fra produsent.

§ 2. Brott mot denne forordning straffes på den måte som er fastsatt i forordning om omsetning av pelsdyrskinn av 21 november 1940.

På samme måte straffes medvirkning.

*) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

28 febr. § 3. Denne forordning trer i kraft straks, og får anvendelse også på mellommenn som ved skriftlig eller muntlig avtale er antatt før denne forordnings ikrafttreden.

Oslo 28 februar 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

28 febr. **Forordning** *) om rasjonering og omsetning av mel-, brød- og grynvarer m. v.

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om rasjonering og omsetning av:

a. Korn-, mel- og grynvarer, ris, tørkede erter og bønner (herunder makaroni, japansk ris, gylne havrenøtter, fylkesflokker, corn flakes, shredded wheat og lignende produkter),
b. potetmel, potetvalsemel, potetfnokker og sagogryn og
c. hardt og mykt bakverk og konditorvarer.

Direktoratet kan gi særskilte forskrifter om tildeling av mel, sukker, smør, margarin, kunstspisefett, spiseoljer og annet råstoff til framstilling av hardt og mykt bakverk og konditorvarer.

§ 2. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan fastsette de vekter bakverk skal kunne selges i.

§ 3.

a. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av forskrifter gitt i medhold av denne forordning.
b. Hvis produksjons- og omsetningsorganer med skjellig grunn mistenkes for overtredelse av forskrifter gitt i medhold av forordningen, kan Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemme at de ikke skal få anvisning på rasjonerte varer til straffesaken er endelig avgjort.

§ 4. Denne forordning trer i kraft 10 mars 1941. Fra samme tid oppheves Forsyningsdepartementets forskrifter av 25 september 1940 om rasjonering og omsetning av mel, brød, kaker, gryn, ris, tørkede erter og bønner, makaroni m. v. med senere endringsbestemmelser.

Forordningen gjør ingen endring i forskrifter av 7 sep-

*) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

tember 1940 om salg og rasjonering av korn og erter hos produsenter eller i forskrifter av samme dag om rasjonering av kraftfôr. 28 febr.

Oslo 28 februar 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.
R. J. Fuglesang.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Carl O. Barlaup og kone Anna f. Rydjords legat til velgjersame og humanitære formål i Aure herad», opprettet ved Anna Rydjord Barlops testament av 29 august 1935. 28 febr.

Forordning *) om fremstilling av produkter med jern og stål. 1 mars.

§ 1. Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter om at det skal være forbudt å bruke jern og stål av enhver art, herunder også legeringer av jern og stål, helt eller delvis til fremstilling av bestemte gjenstander.

§ 2. Overtredelse av noen forskrift som er gitt i medhold av § 1, medfører straff og inndraging på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 1 mars 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.
R. J. Fuglesang.

Forordning. *) (Landbruksdepartementet.) 1 mars.

Om bruk av visse sprøytemidler.

1. Det er forbudt å sprøyte epletrær med preparater som inneholder tjæreoljer (frukttrekarbolineer og sprøyteoljer).

2. Det er forbudt å sprøyte kål, gulrøtter og andre rotvekster med nikotinholdige sprøytevæsker.

3. Overtredelse av disse bestemmelser straffes overensstemmende med § 8 i lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyninger med livsfornødenheter og andre varer.

4. Forordningen trer i kraft straks.

*) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

4 mars. **Forordning** *) om tillegg til forordning av 23 oktober 1940 om tillegg til konsesjonslovgivningen.

Forordningen av 23 oktober 1940 om tillegg til konsesjonslovgivningen får ikke anvendelse på salg av jord i Finnmark som skjer etter reglene i lov nr. 7 av 22 mai 1902.

Oslo 4 mars 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

4 mars. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om fiskeregler for innlandsfisket i Evenes herred, Nordland fylke.

4 mars. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om fiskeregler for innlandsfisket i Skånland herred, Troms fylke.

5 mars. **Forordning** **) om visse midlertidige endringer i reglene om private straffesaker.

§ 1. Private straffesaker kan inntil videre ikke fremmes uten samtykke av Folkedomstolen.

§ 2. I saker som er undergitt ubetinget privat påtale, inngis søknad om samtykke etter § 1 sammen med stevningen.

I saker som påtales etter straffeprosesslovens § 94, inngis søknaden samtidig med at det rettergangsskritt foretas hvorved den private saksøker overtar forfølgningen. I de tilfelle hvor saken blir frafalt av påtalemyndigheten under hovedforhandlingen og saksøkeren er til stede i retten (jfr. straffeprosesslovens § 433, annet ledd, første og annet punktum), skal dog retten på begjæring gi ham en kort utsettelse til å inngi søknad.

§ 3. Søknad som nevnt i § 2 inngis til den rett saken blir brakt inn for. Retten sender søknaden med sakens akter til Folkedomstolen. Før søknaden blir avgjort, skal saksøkte ha fått høve til å uttale seg; i saker som forfølges etter straffeprosesslovens § 94, gjelder det samme for påtalemyndigheten.

Når Folkedomstolen har avgjort søknaden, sender den dokumentene tilbake til den rett som skal behandle saken.

§ 4. Blir en sak som hører under Folkedomstolen, forfulgt av en privat påtaleberettiget etter straffeprosesslovens § 94, hører også behandlingen av den private straffesak under Folkedomstolen. Samtykke som nevnt i § 1 trengs også i disse tilfelle. For søknad om samtykke gjelder reglene i § 2, annet

*) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 10.
**) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

ledd, tilsvarende; likeså gjelder § 3, første ledd, tredje punktum. 5 mars.

§ 5. Spørsmålet om samtykke skal gis etter § 1, jfr. § 4, annet punktum, avgjøres av Folkedomstolen ved beslutning uten forutgående muntlig forhandling. Domsmenn deltar ikke i disse tilfelle.

§ 6. Denne forordning trer i kraft straks. Den gjelder også i tilfelle hvor privat straffesak alt er reist i samsvar med de tidligere regler, når hovedforhandling i saken ikke er begynt før forordningen trådte i kraft; i disse tilfelle må søknad om samtykke inngis innen en måned etter forordningens ikrafttreden.

Oslo 5 mars 1941.
Justisdepartementet.
Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om endring i § 3, første ledd, i forordning av 5 desember 1940 om tillegg til lovgivningen om aldersgrenser. 5 mars.

§ 3, første ledd, skal lyde slik:

Ved beregningen av de ytelser som er omhandlet i lov om Statens pensjonskasse av 28 juli 1921 § 12, 1 b, § 13, 2 a, første ledd og § 17, 1 a og b og dertil svarende bestemmelser i andre pensjonslover skal det ses bort fra bestemmelsen i § 1. Det samme gjelder med hensyn til utbetaling av oppsatt alderdomspensjon (§ 12 nr. 3).

Oslo 5 mars 1941.
Sosialdepartementet.
Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) om tillegg m. v. til bestemmelser om motorkjøretøyer med drivstoff som erstatter bensin eller annet flytende brennstoff. 5 mars.

I. Bestemmelser om motorkjøretøyer med drivstoff som erstatter bensin eller annet flytende brennstoff av 25 juni 1940, post 1, utvides til å gjelde tilvirking og import av gassgenerator eller annen innretning til drift av motor av enhver art.

Den myndighet som i de nevnte bestemmelser er tillagt Forsyningsdepartementet, overføres til Statens gassgeneratornemnd.

*) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 11.
**) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

5 mars. II. Bestemmelser om motorkjøretøyer med drivstoff som erstatter bensin eller annet flytende brennstoff av 25 juni 1940, post 3, skal lyde således:

a. Statens gassgeneratornemnd kan gi utfyllende bestemmelser.

b. Overtredelse av noen forskrift som er gitt i disse bestemmelser eller i medhold av punkt a. medfører straff og inndraging på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

III. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 5 mars 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

5 mars. **Forordning.** *) (Sosialdepartementet.)

Forskrifter nr. 2 om trygd mot arbeidsløshet.

Om styre for og forvaltning av Riksreservefondet m. v.

1. Direktøren for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd skal i samråd med Statens arbeidsløshetsråd styre Riksreservefondet. Finansdepartementet forvalter fondets midler på styrets vegne og fører fondets regnskaper.
2. Finansdepartementet skal etter samråd med fondets styre plasere fondets ledige midler i stats- eller statsgaranterte obligasjoner, aksjer i Norges bank eller som rentebærende innskott i statskassen eller Norges bank. En mindre del av midlene kan plaseres i obligasjoner utstedt av by- og landkredittforeningene, i utenlandske statsobligasjoner eller som innskott i sparebank eller aksjebank.
3. Riksreservefondets styre kan når som helst i året gi midlertidige lån av fondets midler til stedlige arbeidsløshetsfond som enten er kommet i underskott eller mangler likvide midler, jfr. forskrifter nr. 1 om trygd mot arbeidsløshet av 28 november 1940, punkt IV 5 og 6.

For slike lån kan styret kreve pant i det stedlige fonds eiendeler og bestemme at renteavkastningen av pantet i lånetida helt eller delvis tilfaller Riksreservefondet.

Får det stedlige fond når regnskapsåret er slutt tilskott etter forordningen om trygd mot arbeidsløshet § 24, jfr. forskrifter nr. 1, punkt IV 6, skal midlertidige lån

*) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 10.

regnes av i tilskottet når dette blir utbetalt. Riksreservefondets styre kan for det enkelte tilfelle gi spesielle bestemmelser om tilbakebetaling og avdrag på lånene. 5 mars.

4. Finansdepartementet skal sende fondets styre oversikt over fondets stilling så ofte styret krever det, dog minst hvert kvartal. Oppgavene skal gis i to eksemplarer.

   Styret skal gi Sosialdepartementet melding om fondets stilling og virksomhet så ofte Sosialdepartementet krever det, dog minst hvert kvartal.

5. Årsregnskapene avlegges hvert år pr. 30 juni og revideres av Riksrevisjonen.
6. Lån og tilskott fra Riksreservefondet til de stedlige fond utbetales gjennom Rikstrygdeverket. Likeledes foretar Rikstrygdeverket innkreving av tilskott fra de stedlige arbeidsløshetsfond etter forordningens § 23.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om laks- og sjøaurefisket i 7 sjøaureelvar i Kvinnherad herad, Hordaland fylke. 5 mars.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om fiskeregler for innlandsfisket i Astafjord herred, Troms fylke. 5 mars.

Forordning **) om Heftyes legat til Det norske studentersamfund. 7 mars.

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende:

§ 1. «Stiftelsen, Bankier, cand. jur. Johs. G. Heftyes legat til Det norske studentersamfund», oppløses.

§ 2. Stiftelsens midler skal tilhøre staten, men blir i sin helhet å anvende i legatets ånd til fordel for akademisk ungdom i Oslo.

§ 3. Kirke- og undervisningsdepartementet beslutter nærmere om midlenes bestyrelse og anvendelse.

Oslo 7 mars 1941.
Kirke- og undervisningsdepartementet.
R. S. Skancke.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) (Politidepartementet) om opphevelse av torgregler for Gjøvik, stadfestet ved kongelig resolusjon av 30 mai 1911. 7 mars.

*) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1 nr. 10.
**) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

7 mars. **Forordning** *) (Politidepartementet) om endring av § 7 i politivedtekten for Andørja herred, Troms fylke.

8 mars. **Forordning** *) om endring i loven om ulykkestrygd for sjømenn.

I. Rikstrygdeverkets plikt til å yte ekstraerstatning etter lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931 § 11, nr. 2, bortfaller når det gjelder fartøyer som ikke går i fart på Norge.

II. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 8 mars 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

8 mars. **Forordning** *) om salg av skotøy til forhandler.

§ 1. *Salgsforbud.* Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra rasjonert skotøy av alle slag, herunder stoffsko og gummifottøy, til forhandler (detaljist og grossist) uten at kjøperen leverer selgeren (importør, innenlandsk produsent eller grossist) slik kjøpetillatelse som bestemt i §§ 2 og 3, jfr. dog § 5.

Produsent eller grossist som har egen detaljavdeling, jfr. § 11, første ledd, i Direktoratet for industriforsynings forskrifter av 23 desember 1940 om gjennomføring av forordning om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v., kan bare levere rasjonert skotøy til detaljavdelingen mot kjøpetillatelse som omhandlet i første ledd.

§ 2. *Utstedelse av kjøpetillatelse.* Forhandler som selger skotøy i detalj, får kjøpetillatelse for skotøy mot å avgi brukte skotøyanvisninger, utstedt av en forsyningsnemnd i medhold av Direktoratet for industriforsynings forskrifter av 23 desember 1940 om gjennomføring av forordning om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. De avgitte anvisninger skal være forsynt med firmastempel eller innehaverens underskrift.

Kjøpetillatelse for skotøy utstedes av forsyningsnemnda på det sted hvor forhandleren har sin forretning. Nemnda gir kjøpetillatelse for det antall par skotøy som svarer til de skotøyanvisninger som sendes inn.

Kjøpetillatelse skal gis for skotøy i de grupper som skotøyanvisningene lyder på. Direktoratet for industriforsyning

*) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

kan gjøre unntak fra denne bestemmelse, blant annet med henblikk på overgang fra vinter- til sommerskotøy og omvendt etc. 8 mars.

§ 3. *Bruk av kjøpetillatelse.* Detaljist plikter samtidig med bestillingen å sende leverandøren kjøpetillatelse, forsynt med underskrift eller firmastempel, for det antall par og den sort skotøy bestillingen gjelder.

Grossist skal gå fram på samme måte ved bestilling hos sin leverandør.

Produsent og importør skal likeledes forsyne de kjøpetillatelser de mottar, med sitt stempel eller underskrift. De plikter å sende kjøpetillatelsene til Direktoratet for industriforsyning innen den 5 i den måned som følger etterat levering har funnet sted.

§ 4. *Særregel om innført skotøy.* Importør skal straks etter mottagelsen av skotøyet, gi Forsyningsdepartementet oppgave over hvilke skotøygrupper skotøyet tilhører og hvor mange av hver skotøygruppe som faller på herreskotøy, dameskotøy og barneskotøy. For innkjøp av utenlandsk skotøy fra den utenlandske leverandør trengs det ingen kjøpetillatelse, heller ikke når kjøpet avsluttes gjennom en innenlandsk agent eller representant for den utenlandske leverandør.

Skotøyanvisninger som importør mottar ved salg direkte til forbruker i samsvar med forordning om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. av 23 desember 1940 og Direktoratet for industriforsynings forskrifter av samme dag, skal han sende inn til Direktoratet for industriforsyning innen den 5 i den måned som følger etterat salg har funnet sted.

Importert skotøy skal lagres slik at beholdningene av dette til enhver tid uten vanskelighet kan kontrolleres.

§ 5. *Særregel om salg av innført skotøy uten kjøpetillatelse.* Importør kan selge eller på annen måte overdra innført skotøy til forhandler uten at denne avgir kjøpetillatelse. Vedkommende forhandler skal straks merke de skotøyanvisninger som han selger dette skotøy mot, med «I». Disse skotøyanvisninger skal oppbevares atskilt fra andre skotøyanvisninger og skal sendes til importøren innen den 5 i den måned som følger etter at salg har funnet sted.

Senest 6 måneder etter at skotøyet er levert forhandleren, skal denne sende importøren skotøyanvisninger for alt det leverte skotøy — også for det som ikke er solgt — idet forhandleren da også benytter skotøyanvisninger som han har mottatt ved salg av annet skotøy.

Importøren skal føre bok over slike leveringer, hvor hver levering oppføres særskilt. Av boken skal fremgå hvor meget av det leverte skotøy faller på herre-, dame- og barneskotøy,

8 mars. og hvor meget på hver enkelt skotøygruppe. For hver bokført levering skal det gjøres merknad om de skotøyanvisninger som etterleveres i medhold av annet ledd. Disse skotøyanvisninger skal importøren sende Direktoratet for industriforsyning innen den 5 i den måned som følger etter at anvisningene er mottatt.

§ 6. *Kjøpeforbud.* Det er forbudt for forhandler å kjøpe eller på annen måte erverve skotøy i strid med bestemmelsene i denne forordning.

§ 7. *Gjennomføring av forordningen.* Direktoratet for industriforsyning gir de forskrifter som er nødvendige til gjennomføring av denne forordning. Direktoratet kan også gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen. Direktoratet for industriforsyning kan helt eller delvis overdra sin myndighet ifølge denne forordning til andre.

§ 8. *Straffebestemmelser.* Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller i forskrifter gitt i medhold av den, fører med seg straff og inndragingsansvar som bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 9. *Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser.* Denne forordning trer i kraft straks. Ordres som foreligger skriftlig bekreftet før ikrafttredelsen, kan effektueres uten levering av kjøpetillatelse når avsendelse fra selgeren finner sted senest 31 mars 1941. Produsent av skotøy og grossist skal dog innen mars måned 1941 ikke utlevere mer enn 70 % av den mengde skotøy vedkommende leverte gjennomsnittlig pr. måned i tidsrommet fra 1 januar 1937 til 31 desember 1939. Hvis alle ordres etter denne bestemmelse ikke kan effektueres, skal samtlige skjæres ned i samme forhold.

Skotøyprodusent og grossist skal innen 5 april 1941 sende Direktoratet for industriforsyning oppgave over det skotøy som er levert i mars måned 1941 med angivelse av mottakerens navn og datoen for den bokførte bestilling.

Oslo 8 mars 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

8 mars. **Forordning** *) om forandring i Administrasjonsrådets forskrifter for lærindustrien av 31 juli 1940.

I. I Administrasjonsrådets forskrifter for lærindustrien av 31 juli 1940 gjøres følgende forandringer:

*) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

§ 17 skal lyde: 8 mars.

Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra forskriftene og gi nærmere bestemmelser om omsetning, lagring, behandling og forarbeiding av rå huder, skinn og lær.

§ 18 oppheves.

II. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 8 mars 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om endring i § 1 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Eidskog herred, Hedmark fylke. 8 mars.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Johanne E. Dybedræts legat» til fordel for trengende, hederlige, ugifte kvinner, hjemmehørende innen Solør sorenskriveri, fortrinsvis fra Våler, opprettet ved testament av 23 mai 1933 med kodisill av 3 juni 1935. 8 mars.

Rundskrivelse fra Innenriksdepartementet til fylkesmennene om helserådenes sammensetning. 8 mars.

Etter §§ 1 og 2 i sunnhetsloven av 16 mai 1860 med tilleggslov av 6 juni 1930 nr. 15 skal helserådet i by (kjøpstad og ladested med særskilt kommunerepresentasjon) bestå av vedkommende offentlige lege som ordfører, byens kommuneingeniør der en sånn fins og fire andre medlemmer, av dem minst én kvinne som bystyret velger. De valte medlemmer gjør tjeneste i fire år, og de kan så unnslå seg for gjenvalg i så lang tid som de har vært i ombudet.

Dessuten kan departementet (før Kongen) i den tidligere magistrats sted oppnevne et annet medlem. Dette er gjort flere steder.

For de av bystyret oppnevnte medlemmer, hvis tid er utløpet, må oppnevnes nye. I henhold til forordning om endringer i kommunelovene av 21 desember 1940 vil oppnevnelsen nå bli å foreta av kommunens ordfører i møte med de nye formenn.

Etter sunnhetslovens § 8 skal helserådet på landet foruten av vedkommende offentlige lege som ordfører bestå enten av hele herredstyret eller så mange av dets medlemmer, som herredstyret etter hvert nytt alminnelig kommunevalg velger. Dessuten kan ytterligere velges inntil 2 medlemmer som ikke

*) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

8 mars. sitter i herredstyret. Disse kan unnslå seg for å motta gjenvalg i så lang tid som de har gjort tjeneste. Minst én kvinne skal være medlem av helserådet.

På grunn av den nevnte forordning av 21 desember 1940 om endringer i kommunelovene vil helserådene på landet heretter, foruten av distriktslegen som ordfører, bestå av kommunens ordfører og de nye formenn som stemmegivende medlemmer.

Departementet skal imidlertid be Dem henstille til kommunenes ordførere overalt å benytte adgangen i sunnhetsloven til å oppnevne et utvalg av formennene til medlemmer av helserådet. Slikt vedtak blir å gjøre av ordføreren i møte med formennene.

Adgangen til å oppnevne 2 medlemmer som ikke er formenn består fremdeles, men oppnevnelsen skal nå skje av kommunens ordfører i møte med formennene. Minst én kvinne skal være medlem av helserådet.

Inntil en ordning som nevnt i denne rundskrivelse blir gjennomført, gjelder følgende:

I byer og i herreder der et utvalg av herredstyret har vært oppnevnt som medlemmer av helserådet, fortsetter helserådet uforandret.

I herreder der hele herredstyret har vært medlemmer av helserådet, fortsetter helserådet uforandret, dog således at den nye ordfører og de nye formenn (så snart disse er oppnevnt) tilkalles istedenfor de tidligere herredstyremedlemmer. Innkallelse av det gamle helseråd (med hele det gamle herredstyre) bør bare skje i nødsfall. Distriktslegene bør mest mulig selv treffe en foreløpig ordning.

10 mars. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om forbod mot å hamne med geit i skogmark i Askvoll herad, Sogn og Fjordane fylke.

10 mars. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om forbod mot å hamne med geit i skogmark i Vevring herad, Sogn og Fjordane fylke.

10 mars. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om at all skog i Vik sokn av Gaular herad, Sogn og Fjordane fylke, vert å rekna for vernskog.

10 mars. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om bruksregler for Horg østre bygdealmenning.

---

*) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

Forordning *) om utskrivning til arbeidstjeneste. 11 mars.

§ 1. Alle mannlige norske statsborgere som oppholder seg her i riket, skal føres på utskrivningsliste (innrulleres) i det år de fyller 19 år, for i tilfelle å delta i arbeidstjeneste.

De som oppholder seg i utlandet eller i utenriks sjøfart når innrulleringen finner sted, skal innrulleres straks etter sin ankomst til landet.

§ 2. Utskrivningen av de arbeidstjenestepliktige i riket ledes fra et utskrivningskontor, som er underlagt sjefen for arbeidstjenesten.

§ 3. Riket er delt i 18 utskrivningsdistrikter. Et utskrivningsdistrikt omfatter i alminnelighet et fylkes område. Bergen og Hordaland fylker utgjør ett utskrivningsdistrikt, likeså Oslo og Akershus fylker.

Utskrivningen i utskrivningsdistriktet ledes av en utskrivningssjef. Han er med hensyn til utskrivningen nærmeste foresatte for lensmennene (i byene vedkommende polititjenestemenn).

§ 4. Innen hvert utskrivningsdistrikt utgjør hvert lensmannsdistrikt og hver by en innrulleringskrets. For hver innrulleringskrets føres egen utskrivningsliste.

På landet ledes innrulleringen i kretsen av lensmannen, i byene av en polititjenestemann. Disse er med hensyn til utskrivningen rodeforstandernes nærmeste foresatte.

Polititjenestemannen utpekes av politimesteren.

§ 5. Hver innrulleringskrets deles i roder og for hver rode blir det oppnevnt en rodeforstander. Inndelingen foretas av ordføreren, som også oppnevner rodeforstanderne.

Den inndeling i roder som formannskapene har foretatt etter § 20 i lov om verneplikt og utskrivning av 21 juni 1929, skal fortsatt bestå, hvis ikke ordføreren senere foretar endringer.

Rodeforstandere oppnevnes for tre år om gangen. Rodeforstandere som er valt etter loven av 21 juni 1929, skal fortsatt gjøre tjeneste som rodeforstandere etter denne forordning inntil 1 juli i kalenderåret etter at de normalt skulle fratre.

Ordføreren kan entledige rodeforstanderen fra tjenesten før utløpet av hans ombudstid, hvis han ikke skjøtter sitt ombud tilfredsstillende, og oppnevner en ny i hans sted. Den nyoppnevnte rodeforstanders ombudstid regnes fra den tilbaketredendes avskjed, inntil utgangen av treårsperioden.

---

*) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

11 mars. Rodeforstanderombud som ved forordningens ikrafttreden ikke er besatt, besettes snarest mulig.

For øvrig gjelder med hensyn til vilkårene for rodeforstandernes oppnevnelse og avskjedigelse de samme bestemmelser som for kommunestyremedlemmer i lov om kommunevalg og lovene om kommunestyret.

Rodeforstanderen skal skaffe til veie opplysninger om innrulleringspliktige som hører til roden, og likeså om innrulleringspliktige fra andre distrikter som oppholder seg i roden. Etter de forskrifter som blir gitt av sjefen for arbeidstjenesten, skal han innen 30 november hvert år ta opp nøyaktig rodeliste i 2 eksemplarer over alle innrulleringspliktige i sin rode, og være lensmannen (polititjenestemannen) til hjelp i det som angår utskrivningen og arbeidstjenesteplikten.

Hvor det tidligere i henhold til § 20, 4 ledd, i lov om verneplikt og utskrivning av 21 juni 1929 er tatt bestemmelse om at rodeforstandernes oppdrag skal overtas av vedkommende lensmann (polititjenestemann) mot godtgjøring, skal denne ordning fortsatt bestå.

§ 6. Hvert år så snart som mulig etter det tidspunkt da de innrulleringspliktige er ført på rodeliste, og senest innen 15 desember, holdes et offentlig innrulleringsmøte hvor rodeforstanderne skal være til stede og gi opplysninger om de innrulleringspliktige i roden, og avlevere de to eksemplarer av sine rodelister. Møtet berammes og ledes av lensmannen (polititjenestemannen). Ved dette møtet skal alle innrulleringspliktige framstille seg, som ikke vet om de tidligere er ført på rodeliste, og likeledes alle menn i innrulleringspliktig alder som av rodeforstanderen eller lensmannen (polititjenestemannen) har fått pålegg om å møte, for at det kan bli skaffet til veie nærmere opplysninger eller foretatt nærmere undersøkelser om deres arbeidstjenesteforhold.

På innrulleringsmøtet settes opp en utskrivningsliste i to eksemplarer ved sammenhefting av de to eksemplarer av rodeforstandernes rodelister. Det ene eksemplar av utskrivningslisten sendes snarest mulig til utskrivningssjefen, det andre oppbevares av lensmannen og holdes à jour inntil sesjonen.

Etter utskrivningssjefens nærmere bestemmelse kan lensmannen (vedkommende polititjenestemann) sette opp utskrivningslistene uten at det holdes innrulleringsmøte, eller møte kan holdes av lensmannen (polititjenestemannen) uten at andre møtepliktige er til stede enn dem som er særskilt innkalt. Rodeforstanderne kan, i den utstrekning det finnes påkrevd, kalles inn til sesjonen i stedet for til innrulleringsmøtet.

Lensmannen (vedkommende polititjenestemann) tilkom-

mer for foran nevnte møter en godtgjørelse av kr. 8 pr. dag foruten i tilfelle skyss- og kostgodtgjørelse etter loven. 11 mars.

§ 7. Sogneprester, forstandere for dissentermenigheter og andre særegne religionssamfunn, politiets embetsmenn, folkeregisterførere, skolestyrer og tjenestemenn ved mønstringsvesenet har plikt til å bistå rodeforstandere, lensmenn (polititjenestemenn) og utskrivningssjefer med opplysninger og oppgaver m. v. i anledning av de unge menns innrullering. Likeså skal rederier ha plikt til å gi lensmenn (polititjenestemenn) og utskrivningssjefer opplysninger om innrulleringspliktige som er påmønstret deres skip.

Det kan også av rodeforstanderen eller annen utskrivningsmyndighet pålegges enhver som avgir grunn eller husrom til beboelse av andre å gi opplysninger om de innrulleringspliktige personer som det avgis grunn eller husrom til, og som det måtte være av betydning å kjenne for innrulleringen. I kommuner hvor det er besluttet å opprette folkeregistre, bør slike opplysninger så vidt mulig kreves sammen med opplysningene for disse registre, og fortrinnsvis ved utfylling av lettfattelige skjemaer som tilstilles og avhentes hos vedkommende.

Innrulleringspliktige, hvis oppholdssted ikke er kjent, ettersøkes av politiet.

§ 8. Alle unge menn som oppholder seg her i riket 15 november det år de fyller 19 år, har plikt til mellom 15 og 25 i samme måned å melde seg for rodeforstanderen enten på hjemstedet eller i den rode, som de for tiden oppholder seg i, for å bli tatt opp på rodeliste og få utlevert arbeidstjenestebok. De nærmere regler om dette gis av sjefen for arbeidstjenesten.

Hvis noen ikke blir tatt opp på rodeliste i det ovennevnte tidsrom, har han meldingsplikt inntil det er skjedd. Meldingen gis til lensmannen (polititjenestemannen), hvis rodeforstanderen ikke kjennes.

§ 9. Av hensyn til arbeidstjenesten skal alle innrulleringspliktige, hvis de ikke finnes udyktige, utskrives i det år de fyller 20 år, eller i det nærmest følgende år, da utskrivningen kan skje.

Utskrivningen regnes foregått fra den dag sesjonen holdes. For dem som utskrives utenfor ordinær tid, regnes utskrivningen foregått fra utskrivningsdagen.

§ 10. En gang om året, i januar—februar året etter innrulleringen, holdes for hver av landets innrulleringskretser en sesjon. Den holdes på steder som ligger så bekvemt som mulig, berammes av utskrivningssjefen, og ledes av ham eller

11 mars. av en av sjefen for arbeidstjenesten oppnevnt stedfortreder. Ved disses forfall ledes sesjonen av lensmannen (vedkommende polititjenestemann). Sesjonen kan berammes utenfor innrulleringskretsen, men ingen møtepliktig må da påføres lengre reise enn høyst 20 km utenfor egen krets. For avsidesliggende innrulleringskretser med få utskrivningspliktige, kan utskrivningssjefen bestemme at sesjon i enkelte år ikke holdes. Kretsens utskrivningspliktige som ikke er åpenbart udyktige, skrives ut og møter fram til legebedømmelse ved arbeidstjenestens begynnelse.

Lensmannen (vedkommende polititjenestemann) skal være til stede ved sesjonen og bringe med seg utskrivningslisten med bilag. Rodeforstanderne møter ikke, med mindre de enkeltvis har fått særskilt innkalling av utskrivningssjefen eller lensmannen (polititjenestemannen). Dessuten har alle, hvis arbeidstjenesteforhold for anledningen er gjenstand for avgjørelse, plikt til å møte til avhøring og så vidt nødvendig legeundersøkelse og måling.

For sesjonen tilstås lensmannen (vedkommende polititjenestemann) en godtgjøring av kr. 8 daglig, foruten i tilfelle skyss- og kostgodtgjørelse etter loven.

§ 11. Spørsmålet om tjenestedyktighet til arbeidstjenesten avgjøres av en legenemnd som består av to leger. Når departementet særskilt har bestemt det, kan nemnda bestå av én lege.

Ved legeskjønnet betegnes de undersøkte enten som «tjenestedyktige» eller «udyktige».

Tjenestepliktige som ikke kjennes tjenestedyktige i utskrivningsåret, men som antas å bli det senere i løpet av 1 år, kjennes «midlertidig udyktige». Har forholdet ikke rettet på seg før utløpet av denne tid, kjennes de udyktige ved frammøte til neste års sesjon.

Utskrivningspliktige som det kan godtgjøres på annen måte er fullstendig udyktige til arbeidstjeneste, kan slettes av utskrivningslisten uten forutgående legeskjønn.

§ 12. Enhver er ved sesjon pliktig til å forklare seg om sine arbeidstjenesteforhold. Han skal også være forberedt på i rimelig utstrekning å føre bevis for sin forklarings riktighet.

I den utstrekning det er nødvendig for dette øyemed har vedkommende offentlige myndighet uten betaling å meddele attest om næringsvei, borgerlig stilling og lignende forhold, om flytnings- og reiseanmeldelse, utslettelse av ruller og lister, eller overføring fra en rulle eller liste til en annen, om avskjedigelse fra arbeidstjeneste og lignende forhold.

§ 13. Utskrivning foretas etter at sesjon er holdt.

§ 14. Enhver må selv påse at hans arbeidstjenesteforhold i rette tid kommer under behandling. Det kan således ikke frita for ansvar, om noen ved sesjon eller annen forretning ikke er blitt ropt opp eller oppfordret til å melde seg. Den som har forfall, skal så vidt mulig før frammøtet melde dette og sende med de nødvendige opplysninger. 11 mars.

§ 15. Er noen forbigått og feilen oppdages eller årsaken til forbigåelsen faller bort, skal han utskrives snarest mulig.

Hvis det etter at utskrivningen er brakt til ende, finnes at noen er skrevet ut urettelig eller til ingen nytte, skal han føres ut av rullene og betraktes som ikke utskrevet.

§ 16. Hvis noen finner at hans rettigheter med hensyn til arbeidstjenesten er krenket ved utskrivningssjefens eller høyere myndighets beslutning, kan han la saken avgjøre av sjefen for Departementet for arbeidstjeneste og idrett, eller bringe den inn for domstolene overensstemmende med lov om rettergangsmåten for tvistemål kap. 30.

§ 17. De nærmere bestemmelser om forretningsgangen ved utskrivningen og vedkommende embets-, bestillings- og ombudsmenns gjøremål og innbyrdes forhold ordnes ved instrukser og reglementer, som gis av sjefen for arbeidstjenesten.

Til alle slags lister, ruller og attester som føres eller utstedes i anledning av arbeidstjenesteplikt og utskrivning, skal så vidt hensiktsmessig og mulig deles ut blanketter for statens regning.

§ 18. For husrom til møter vedrørende utskrivning og arbeidstjenesteplikt betales kr. 6, hvis ingen annen avtale blir truffet.

Utgiftene utredes av statskassen.

§ 19. På ethvert norsk fartøy og ethvert mønstringskontor og forhyringskontor kan uten vederlag forlanges slått opp de kunngjøringer og meddelelser m. v. angående arbeidstjenesten som i dette øyemed tilstilles fartøysførerne eller kontoret fra utskrivningsmyndighetene.

§ 20. Med bøter straffes den som rettsstridig:

Unnlater å gi noen anmeldelse eller opplysning som påligger ham etter denne forordning,

unnlater før reise eller flytning å innhente noen i forordningens § 22 omhandlet reise- eller flytningstillatelse,

lar seg påmønstre for reiser som det etter forordningens § 22 er ham forbudt å la seg påmønstre for,

uten lovlig forfall uteblir fra eller møter for sent til noen av de i forordningen omhandlede møter, forlater møtet før forretningen er avsluttet, framstiller seg ved slikt møte

11 mars. i ikke edru tilstand, eller opptrer på slik måte at noen del av forretningene blir hindret eller forstyrret,

unnlater å bringe med seg til sesjonen arbeidstjenestebok eller annet dokument av betydning for utskrivningen som det i innkallingen eller på annen måte er pålagt ham å ha med, eller som ikke på oppfordring av utskrivningsmyndighetene skaffer fram disse dokumenter,

nekter å la seg legeundersøke eller ved uriktig foregivende (simulasjon) forsøker å villede legen ved bedømmelsen,

på henvendelse unnlater å gi de i forordningens § 12 omhandlede opplysninger,

som fartøysfører, reder eller hyreagent forhyrer til fartøys bemanning noen norsk statsborger, hvis arbeidstjeneste- eller sjøfartsdokument viser at han ikke må la seg forhyre til reisen,

som fartøysfører eller hyreagent ikke på tilfredsstillende måte etterkommer anmodning om oppslag på sitt skip eller kontor av kunngjøringer og meddelelser angående arbeidstjenesten,

som fartøysfører ikke på vedkommende arbeidstjenestepliktiges forlangende sørger for hans avmønstring i rett tid for utførelse av pålagt arbeidstjeneste,

som rodeforstander eller bestyrer av en innrulleringskrets utviser skjøtesløshet eller forsømmelse i tjenesten.

§ 21. Den som ved forgåelse som nevnt i § 20 søker å unndra seg for utskrivning eller å oppnå uberettiget fordel ved utskrivningen, straffes med fengsel fra 3 måneder inntil 2 år, og kan kjennes uverdig til å delta i arbeidstjenesten.

På samme måte straffes den som rettsstridig bevirker eller medvirker til noen forgåelse som nevnt i denne paragraf.

§ 22. Fra det tidspunkt de er ført opp på rodeliste, dog senest fra 15 november det år de fyller 19 år, skal alle innrulleringspliktige melde fra til lensmannen (vedkommende polititjenestemann) om bortreise, flytning, utvandring og sjøfart, og erverve tillatelse til dette. Mønstringsmennene skal rettlede de sjøfarende.

Alle bortreiste eller utvandrede mannlige norske statsborgere som vender tilbake til riket etter 15 november det år de fyller 19 år, skal uten opphold melde seg for lensmannen (vedkommende polititjenestemann) på det sted hvor de tar bopel. Meldingsplikten varer så lenge vedkommende er arbeidstjenestepliktig.

Sjefen for arbeidstjenesten fastsetter de nærmere bestemmelser om meldingsplikten.

En sjøfarende arbeidstjenestepliktig som er blitt forbigått ved utskrivning på grunn av fravær i utlandet og ven-

der tilbake, må ikke utmønstres i utenriks sjøfart utover neste sesjon uten utskrivningssjefens tillatelse. 11 mars.

§ 23. De nærmere forskrifter som er nødvendige for å få gjennomført denne forordning, gis av sjefen for arbeidstjenesten.

§ 24. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 11 mars 1941.

Departementet for arbeidstjeneste og idrett.

Axel Stang.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Politidepartementet) om endring av § 9 i politivedtekten for Sør-Fron herred, Opland fylke. 11 mars.

Forordning **) (Arbeidsdepartementet) om at de for Brandval herred, Hedmark fylke, fastsatte innskrenkende bestemmelser for ervervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute på de offentlige veier innen herredet — Finnskogen unntatt — utvides til å omfatte hele herredet. 11 mars.

Forordning **) om salg av gassgeneratorer på avbetaling. 12 mars.

§ 1. Blir gassgenerator solgt på avbetaling og med eiendomsforbehold, kan det avtales at generatorselgerens rett også skal omfatte motorvognen. Tidligere eiendomsforbehold med hensyn til motorvognen har dog prioritet foran generatorselgerens rett.

§ 2. En tidligere forbeholdt eiendomsrett til motorvognen skal også omfatte gassgenerator som senere blir montert på vognen.

Er det truffet avtale som nevnt i § 1, kan generatorselgeren kreve utlevering etter reglene i lov om kjøp på avbetaling av 21 juli 1916 når han har betalt motorvognselgeren hva denne etter avbetalingskjøpslovens § 4 kan godskrive seg. Motorvognselgeren må i tilfelle ta imot utløsing, med mindre han selv innen tre uker vil forlange utlevering.

Forlanger motorvognselgeren vognen utlevert etter reglene i avbetalingskjøpsloven, skal bestyreren, etter at oppgjøret mellom motorvognselgeren og kjøperen er foretatt i samsvar med reglene i lovens §§ 3—5, av det beløp motorvognselgeren i tilfelle skal betale, utbetale til generatorselgeren hva denne kan godskrive seg etter lovens § 4. Mulig restbeløp utbetales til kjøperen.

*) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 11.
**) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

12 mars. § 3. Den som finansierer generatorselgeren, kan med dennes samtykke tre inn i hans sted og har i så fall samme rettigheter etter denne forordning som generatorselgeren selv har hatt.

Oslo 12 mars 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

12 mars. **Forordning** *) om ulykkestrygd for kystloser i løsfart, statsloser og losgutter.

§ 1. Kystloser i løsfart om er oppført i et manntall som Sjøfartsdepartementet bringer i stand, skal være ulykkestrygdet etter samme regler som til enhver tid gjelder for sjømenn i fart på Norge. På samme måte skal statsloser og losgutter være trygdet mot krigsulykker.

I erstatningene skal det dog gjøres fradrag for tilsvarende ytelser av Statens pensjonskasse, manntallstrygden og av ulykkestrygden for fiskere.

§ 2. Kystloser og stasloser skal regnes til lønnsklasse 2, og losgutter til lønnsklasse 3 i loven om ulykkestrygd for sjømenn.

§ 3. Erstatningene fastsettes og utbetales av Rikstrygdeverket.

Sjøfartsdepartementet betaler Rikstrygdeverket en premie som blir å beregne etter reglene i § 12, 2, 2 ledd, i lov om ulykkestrygd for sjømenn. Dessuten erstatter Sjøfartsdepartementet alle utgifter Rikstrygdeverket har på grunn av krigsulykker.

§ 4. Til dekning av sine utgifter kan Sjøfartsdepartementet kreve inn premier og fastsette nærmere forskrifter herfor.

§ 5. Forordningen trer i kraft straks.

Den får også virkning for de krigsskader som er inntruffet etter 1 september 1939.

Oslo 12 mars 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

12 mars. **Forordning** **) (Politidepartementet) om ny politivedtekt for Vestre Gausdal herred, Opland fylke.

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 17.
**) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

Forordning *) om salg av lær og skinn m. v. 13 mars.

Kapitel I. Lær og skinn til skotøy.

§ 1. *Salg til skotøyprodusenter.* Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra bunnlærsmaterialer, overlær og forskinn til skotøyprodusent uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning.

Tillatelse gis i form av læranvisninger lydende på bestemte mengder bunnlærsmaterialer, overlær eller forskinn.

Skotøyprodusent som helt eller delvis unnlater å gi de oppgaver som er påbudt, får ikke læranvisning før fullstendig oppgave er sendt inn.

§ 2. *Salg til skomakere og skoreparasjonsverksteder.* Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra bunnlær, gummisåler og gummisålematerialer til skomaker og skoreparasjonsverksted uten at kjøperen samtidig leverer selgeren brukte anvisninger på halvsålinger utstedt av forsyningsnemndene i medhold av § 3 i Direktoratet for industriforsynings forskrifter av 23 desember 1940 om gjennomføring av forordning om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. Anvisningene skal påføres kjøperens navn og adresse.

Mot en brukt anvisning på halvsålinger kan det leveres inntil 250 gr bunnlær eller et par gummisåler av samme størrelse som anvisningen gir rett til å kjøpe, (herre-, dame- eller barnestørrelse) eller følgende mengde gummisålemateriale: mot anvisning for herrer 250 gr, for damer 150 gr og for barn 100 gr.

Salg av overlær og forskinn til skomaker og skoreparasjonsverksted kan bare finne sted mot kjøpetillatelse fra forsyningsnemnda på det sted verkstedet ligger. Forsyningsnemnda kan bare gi kjøpetillatelse for den mengde overlær og forskinn som skomakeren eller verkstedet påviser er nødvendig til større reparasjoner som de har fått i oppdrag å utføre.

Salg av bunnlær, overlær og forskinn kan finne sted til produsent av ortopedisk skotøy mot kjøpetillatelse fra forsyningsnemnda der produsenten har sin forretning. Mot kjøpetillatelse på materialer til et par ortopedisk skotøy kan det leveres ett kilo bunnlær, 4 kv.fot overlær og 3 kv.fot forskinn.

§ 3. *Salg til handlende.* Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra bunnlær, overlær og forskinn, gummisåler og gummisålematerialer til forhandler (detaljist og grossist) uten at forhandleren samtidig leverer selgeren læranvisninger, brukte anvisninger på halvsålinger eller kjøpetillatelser

*) Kunngj. 24 mars i Lovtid. 1 nr. 11.

13 mars. som forhandleren har solgt mot, etter bestemmelsene i §§ 1 og 2.

Mot en anvisning på halvsåling kan det leveres de mengder og etter de regler som er fastsatt i § 2, 2 ledd.

Forhandleren skal på forhånd ha satt sitt stempel eller sin underskrift på de nevnte kjøpelegitimasjoner.

Forhandleren plikter å føre fortegnelse over de læranvisninger, brukte anvisninger på halvsålinger og kjøpetillatelser han mottar og leverer videre. Fortegnelsen skal for hver tilgang og avgang vise antallet og arten av de mottatte kjøpelegitimasjoner, og for læranvisninger og kjøpetillatelser også de lærmengder disse lyder på. Videre skal fortegnelsen inneholde navnet på den forhandleren har mottatt kjøpelegitimasjonene fra og på den han har levert dem videre til.

§ 4. *Lærprodusenter.* Lærprodusent plikter å oppbevare læranvisninger, brukte anvisninger på halvsålinger og kjøpetillatelser, ordnet i bunker for hver avtager og gruppert i den rekkefølge levering har funnet sted.

Kapitel II. Andre lærsorter.

§ 5. *Salg til forhandler og forbruker.* Salg eller overdragelse på annen måte av annet lær og skinn enn lær og skinn til fremstilling og reparasjon av skotøy kan for hver enkelt lær- og skinnsort bare finne sted i følgende forhold til de mengder som leverandøren gjennomsnitlig solgte til vedkommende kjøper pr. kvartal i årene 1937, 1938 og 1939 (normalt salg):

A. Drivremmer og lær til teknisk bruk: inntil 100 % av normalt salg.

B. Annet lær og skinn inntil 70 % av normalt salg.

Direktoratet for industriforsyning kan forandre prosentsatsene.

§ 6. *Lær- og skinnavfall.* Salg og overdragelse på annen måte av lær- og skinnavfall omfattes ikke av forbudet i denne forordning.

Med lær- og skinnavfall forstås de rester som etter vanlig praksis blir tilovers ved tilberedning og forarbeiding av lær og skinn. Skaller, halser, buker, bein og skilter regnes ikke som avfall.

Kapitel III. Alminnelige bestemmelser.

§ 7. *Kjøpeforbud.* Kjøp eller ervervelse på annen måte av lær og skinn, gummisåler og gummisålematerialer i strid med bestemmelsene i forordningen er forbudt.

§ 8. *Gjennomføring av forordningen.* Direktoratet for industriforsyning gir de forskrifter som er nødvendige til gjen-

nomføring av denne forordning. Direktoratet kan også gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen. Direktoratet for industriforsyning kan helt eller delvis overdra sin myndighet etter denne forordning til andre. 13 mars.

§ 9. *Straffebestemmelser.* Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller i forskrifter gitt i medhold av den fører med seg straff og inndragingsansvar som bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1941.

§ 10. *Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser.* Denne forordning trer i kraft straks.

For bunnlær og norsk-garvet forskinn gjelder inntil 31 mars 1941 det anvisningssystem som nå benyttes (Kriseutvalgets sirkulærer av 23 desember 1940).

Ordre på annet lær som foreligger skriftlig bekreftet før ikrafttredelsen, kan effektueres uten levering av kjøpelegitimasjoner som omhandlet i denne forordning, når avsendelse fra selgeren finner sted senest 31 mars 1941. Produsenter av lær og skinn skal dog innen mars måned 1941 ikke utlevere mer enn 70 % av den mengde lær og skinn vedkommende leverte gjennomsnittlig pr. måned i tidsrommet fra 1 januar 1937 til 31 desember 1939. Hvis alle ordrer etter denne bestemmelse ikke kan effektueres, skal samtlige skjæres ned i samme forhold.

Produsent av lær og skinn skal innen 5 april 1941 sende Direktoratet for industriforsyning oppgave over lær og skinn som er levert i mars måned 1941 med angivelse av mottakerens navn og datoen for den bokførte bestilling.

Oslo 13 mars 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «G. Jansens legat til dyrenes beskyttelse» opprettet ved testamenter av 28 oktober 1912, 8 januar 1925, 18 august 1934, 27 juni 1936 og 30 august 1937. 13 mars.

Forordning *) (Politidepartementet) om brigde av § 9 i politivedtekta for Nord-Fron herad, Opland fylke. 13 mars.

*) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

13 mars. **Forordning** *) (Politidepartementet) om tillegg til § 5 i politivedtekten for Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke.

13 mars. **Rundskrivelse** fra Finans- og tolldepartementet til fylkesmennene.

Midlertidige bestemmelser om utenlandske betalingsmidler, fordringer og verdipapirer m. m., gitt av Administrasjonsrådet den 17 juli 1940. Forføyning over fordring som utlending har på innlending.

Etter § 5 i de midlertidige bestemmelser om utenlandske betalingsmidler, fordringer og verdipapirer m. m. av 17 juli 1940 er det forbudt å treffe forføyning over fordring som utlending har på innlending uten samtykke fra Norges bank, Oslo.

Under «fordring som utlending har på innlending» går — etter innhentet uttalelse fra Justisdepartementets Lovavdeling — også norske obligasjoner som eies av utlending, derimot ikke aksjer i norske foretagender, idet disse etter vanlig språkbruk er en selskapsrett og ikke en «fordring». Den som har norske obligasjoner til forvaltning for utenlandsk regning, kan således ikke treffe forføyning over disse uten samtykke fra Norges bank, Oslo.

En skal be hr. fylkesmannen om å gjøre alle aksje- og sparebanker, børser og næringsorganisasjoner, samt advokater, sakførere og fonds- og aksjemeglere i fylket kjent med denne rundskrivelse. Samtidig skal en be hr. fylkesmannen gjøre alle advokater, sakførere og fonds- og aksjemeglere i fylket oppmerksom på at Finans- og tolldepartementets rundskrivelse av 17 juli 1940 om de nevnte midlertidige bestemmelser finnes inntatt i sin helhet i «Bestemmelser av Administrasjonsrådet» side 226—229.

14 mars. **Forordning** *) om endring i lov om syketrygd av 6 juni 1930 med tilleggslover.

I.

Følgende forskrifter i lov om syketrygd av 6 juni 1930 med tilleggslover skal lyde så:

§ 44.

1. Hver trygdekasse skal ha en forretningsfører som tilsettes av Rikstrygdeverket. Kassestyret har forslagsrett.
2. Rikstrygdeverket fastsetter lønns- og arbeidsvilkår etter at kassestyret har hatt høve til å uttale seg. Går stillingen

*) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

ikke inn under tjenestemannsloven, treffer Rikstrygde- 14 mars.
verket avgjerd om å si opp, suspendere eller gi avskjed.

3. Kassestyret kan anke Rikstrygdeverkets avgjerd etter punkt 1 og 2 inn for departementet til endelig avgjerd. Den saken gjelder, kan på tilsvarende måte anke over Rikstrygdeverkets avgjerd etter punkt 2.
4. Forretningsføreren skal stille fullgod sikkerhet for sitt økonomiske ansvar. Rikstrygdeverket gir nærmere regler om sikkerheten og dekningen av utgiftene til den.
5. Forretningsføreren har å avgjøre alle saker som ikke er lagt under styret, men hans avgjerd kan bringes inn for styret.
6. Tvist mellom styret og forretningsføreren om forretningsførerens myndighet avgjøres av Rikstrygdeverket.

§ 45.

1. Trenger kassen andre tjenestemenn enn forretningsføreren, skal Rikstrygdeverket tilsette den. Kassestyret har forslagsrett. Ellers gjelder reglene i § 44, punkt 2, 3 og 4 på tilsvarende måte.
2. Kassestyret tilsetter midlertidig hjelp for inntil 1 år. Gjelder tilsettingen mer enn 3 måneder, skal den være godkjent av Rikstrygdeverket, som dog kan gjøre unntak for den enkelte kasse.
3. Til å utføre den kur kassen plikter å yte, kan styret tilsette leger, tannleger, sykepleiere, sykegymnaster m. v. Blir de tilsatt fast eller for lengre tid enn et år, må tilsettingen være godkjent av Rikstrygdeverket.

§ 46.

1. Rikstrygdeverket tilsetter en eller flere revisorer til å gå gjennom trygdekassens regnskaper.

   Rikstrygdeverket fastsetter lønns- og arbeidsvilkår og revisjonsinstruks etter at styret for kassen har hatt høve til å uttale seg.

   Reglene i § 44, punkt 2, annet punktum og punkt 3 skal gjelde på tilsvarende måte.
2. Rikstrygdeverket kan tilsette felles revisor eller inspektør for flere trygdekasser og fastsetter i så fall lønns- og arbeidsvilkår og revisjonsinstruks, liksom det avgjør fordelingen av utgiftene på kassene. Med departementets samtykke kan Rikstrygdeverket vedta at utgiftene helt eller for en del skal bæres av syketrygdens reguleringsfond eller av Rikstrygdeverkets midler eller av alle disse i forening.

   Går stillingen ikke inn under tjenestemannsloven, treffer Rikstrygdeverket avgjerd om å si opp, suspendere eller gi avskjed. Den saken gjelder, kan anke Rikstrygde-

14 mars. verkets avgjerd så vel om lønns- og arbeidsvilkår som om revisjonsinstruks inn for departementet.

§ 47. Oppheves.

II.

Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 14 mars 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

14 mars. **Forordning** *) om kontroll med offentlige bestillinger.

§ 1. I Forsyningsdepartementet opprettes et kontor for kontroll med offentlige bestillinger. Det er kontorets oppgave å skaffe oversikt over samtlige bestillinger av stat, fylke, kommune, offentlige institusjoner og lignende, og behandle bestillingene etter ensartede synspunkter, slik at de gjennomføres på en for det offentlige fordelaktig måte, og fordeles rettferdig på produsentene.

§ 2. Den som på vegne av stat, fylke, kommune eller på vegne av institusjoner som helt eller delvis kontrolleres av disse, skal gjøre bestillinger eller avslutte kontrakter som går ut på arbeidsytelser eller leveringer, skal på forhånd innhente kontorets tillatelse. Fra disse bestemmelser unntas:

a. Avtaler om befraktning og transport av enhver art.
b. Bestillinger av nærings- og nytelsesmidler, fôrstoffer, såkorn og gjødningsstoffer av enhver art.
c. Bestillinger av tekstil-, lær- og gummivarer av enhver art, herunder erstatningsstoffer for slike varer når verdien ikke overstiger et beløp som Direktoratet for industriforsyning fastsetter.
d. Bestillinger av andre varer eller ytelser enn nevnt under a, b, og c, når verdien ikke overstiger et beløp som Direktoratet for industriforsyning fastsetter.

Med søknaden om godkjennelse skal følge tilstrekkelige opplysninger om hva slags bestilling det gjelder, bestillingens hensikt og omfang, og forslag om de leverandører og utførende firmaer som antas å komme i betraktning.

§ 3. Kontoret kan knytte betingelser til sin godkjennelse. Det kan også i tilfelle gi en foreløpig tillatelse, så at den endelige avgjørelse først treffes når fullstendige planer eller innhentede anbud foreligger.

Kontoret kan i tilfelle av tillatelse spesielt bestemme

*) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

hvilken enkelt eller krets av leverandører og/eller utførende firmaer skal brukes. 14 mars.

§ 4. Den som har fått tillatelse, skal underrette kontoret om bestilling som er gitt, eller kontrakt som er avsluttet, ved å sende avskrift av bestillingen eller kontrakten.

§ 5. Direktoratet for industriforsyning kan gi utfyllende forskrifter og gjøre unntak fra forordningen. Det kan begrense bestemmelsene i forordningen til visse arter bestillinger eller til bestillinger til visse formål og overdra retten til å gi tillatelse i spesielle tilfelle til andre institusjoner.

§ 6. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 14 mars 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for strøket mellom Røykenveien, Leangveien og Risengveien i Asker herred, Akershus fylke. 14 mars.

Forordning (Innenriksdepartementet), hvorved den kommunale inndelingsgrensen mellom Folldal og Alvdal herreder, Hedmark fylke, på stykket fra Gravskaret i sørvest til elven Folla i nordøst fastsettes å gå slik: 14 mars.

Den begynner i grensen mot Sollia i høyeste Gravskaret, går i ben linje mot nordøst til høyden 1691 m o. h. på fjellet Skjellåkinn, videre i ben linje mot nord-nordvest til høyden 1703 m o. h. på samme fjell, derfra i ben linje mot nordvest til høyden 1575 m o. h. på fjellet Skjerralen, tar her retningen mot nord-nordøst og går i bene linjer over høydene 1475, 1423, Kyrkjekletten 1545, Mjovasskletten 1361 til Høgkletten 1272 m o. h. Fra Høgkletten går linjen enda mer østlig i retning mot den skoglinje som ble fastsatt ved utskiftningen av «Kjemsjøsetrenes skog» 14 august 1869 som delelinje mellom denne skog og tilstøtende Folldalsskog, følger så nevnte skoglinje til det i samme utskiftingsforretning nærmere beskrevne punkt ved sagbekken, hvorfra grensen følger den skoglinje som ble fastsatt ved forlik av 8 juli 1885 under utskiftningen av «Høstdalens seterskog» som delelinje mellom denne skog og tilstøtende Folldalsskog, inntil Storskarvola eller, som den også kalles, Vismannvola (1153) og derfra til Vismannkletten (1094). Herfra fremdeles etter samme skoglinje til en liten rundaktig forhøyning på Tverrlivola. Herfra videre omtrent i samme retning til Einstakakletten (1021) og

*) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

14 mars. fra dette punkt i litt mer østlig retning etter skoglinjen mellom Folldalsskog og Alvdalsskog til Folla ved eller i nærheten av den gamle Einunos.

De her nevnte navn og tall står på rektangelkartene «Atnasjø» (Sølnkletten) utgave 1939 og Folldal utgave 1938.

14 mars. **Forordning** (Innenriksdepartementet), hvorved den kommunale inndelingsgrensen mellom Sollia og Stor-Elvdal herreder, Hedmark fylke, på stykket fra Lauvrøstbotten i nord til elven Atna i sør fastsettes å gå slik:

Grensen begynner i grensen mot Øvre Rendal i en varde som står på en haug i vannskillet i søkket øst for Lauvrøstbotten *) ca. 50 m nordenfor det dypeste i skaret. Herfra går grensen i ben linje mot sørvest til utspringet av Lauvrøstbekken og videre etter denne bekk og elven Storgryta ned til elven Atna.

De her nevnte navn står på rektangelkartet Atnasjø (Sølnkletten) utgave 1939.

14 mars. **Forordning** **) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 57 for Bodin herred, Nordland fylke.

14 mars. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet.)

Den i § 34 i lov om skogvern av 12 februar 1932 omhandlede kulturavgift blir ikke å svare av ved som hogges i 1941.

Det er forbudt å selge tømmervirke som ved uten Landbruksdepartementets samtykke.

Forordningen trer i kraft straks.

14 mars. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om tillatelse til å bruke gift til fangst av rovdyr i Våler herred, Hedmark fylke.

14 mars. **Forordning** **) (Finansdepartementet) om tillatelse til å inn- eller utføre varer over landegrensen mot Finnland ad veiene forbi Karasjok tollstasjon ved Elvemunn i Karasjok herred, Finnmark fylke.

15 mars. **Forordning** ***) om omsetning av engfrø.

§ 1. Det skal inntil videre være forbudt å omsette frø av timotei og andre grasarter samt av kløver og andre engbelgvekster.

§ 2. Unntatt fra forbudet er salg fra grossist til grossist og fra grossist til forhandler.

§ 3. Produksjonsdirektoratet i Landbruksdepartementet får fullmakt til å utferdige forskrifter for rasjonering av

*) Navnet står ikke på rektangelkartet.
**) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 12.
***) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.

engfrø og til å gjennomføre rasjoneringen. Denne rasjone- 15 mars.
ringsordning skal avløse omsetningsforbudet.

§ 4. Produksjonsdirektoratet får fullmakt til å dispensere fra forbudet og fra de forskrifter som er gitt i medhold av forordningen.

§ 5. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 § 8 kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av forskrifter gitt i medhold av den.

§ 6. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 15 mars 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Politidepartementet) om ny politivedtekt 15 mars.
for Nordvik herred, Nordland fylke.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om at vedtektene 15 mars.
til bygningslovens §§ 144 og 57 for Kopervik (betalingsregulativer vedkommende byggearbeider og oppmålingsforretninger) også skal gjelde for byggebeltet rundt Kopervik i Stangaland herred, Rogaland fylke.

Forordning *) om omsetningsavgift på mjølk 17 mars.
i tida 1 mars 1941—28 februar 1942.

§ 1. Alle som leverar mjølk beinveges til forbrukar, til meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikk, mjølkesalslag og andre forretningar som sel mjølk som dei får beinveges frå produsenten, skal betala ei avgift til å fremja omsetninga av mjølk, ost og smør i samhøve med mellombels lov av 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror.

Avgifta vert sett til 0,3 øre pr. liter kumjølk og geitmjølk som vert levert til forbrukar eller ovannemde verksemder i tida frå og med 1 mars 1941 til og med 28 februar 1942.

Avgifta vert å betala og krevja inn etter dei føresegnene Landbruksdepartementet har gjevi 23 desember 1936.

§ 2. Brott mot denne forordninga vert straffa med bøter.

Oslo 17 mars 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

17 mars. **Forordning** (Innenriksdepartementet), hvorved den kommunale inndelingsgrensen mellom Alvdal og Øvre Rendal herreder, Hedmark fylke, på stykket Store Grønnhøgda i vest til Glåma i øst fastsettes å gå slik:

Den begynner på Store Grønnhøgda (1303) i grensen mot Sollia, går i ben linje mot øst til Storhøa (1517), derfra i ben linje mot sør-sørøst til Storenehatten (1313), derfra i øst-nordøst i ben linje til Kløftbækhøgda (1211), derfra i ben linje mot nordøst til Kuglehøgda (1063), videre i ben linje mot øst til Nordisætervola (1026), derfra i ben linje i litt mer nordlig retning til høgden 761 m o. h. sørøst for Barkaldvola og derfra med omtrent samme retning etter skoglinjen ned til nordenden av holmen i Glåma litt sør for Barkaldfossen.

De her nevnte navn og tall står på rektangelkartene Atnasjø (Sølnkletten), utgave 1939 og Øvre Rendal, utgave 1940.

17 mars. **Forordning** (Innenriksdepartementet), hvorved den kommunale inndelingsgrensen mellom Folldal og Sollia herreder, Hedmark fylke, beskrevet fra sørvest mot nordøst, fastsettes å gå slik:

Fra et punkt ved Atna elv nær Hessetjern *) — punktet ligger i den rettlinjede fortsettelsen av linjen mellom de to nederste merkene i skoglinjen mellom Strømbuskogen og P. H. Nessets skogteig — går grensen i nordøstlig retning etter denne skoglinje til fjells. Skoglinjen er merket med blekkede trær og oppe i høyden med varder. Fra den øverste varden i skoglinjen fortsetter grensen innover fjellet i østskråningen av Veslehøa, i samme retning som mellom de to siste vardene i skoglinjen, fram til sammenløpet av den vestre og den østre armen av elven Hyrsa. Fra dette punkt følger grensen den østre armen av Hyrsa til det punkt i nordvest for Gravskaret, hvor bekken fra dette skaret renner ut i Hyrsa. Herfra går grensen opp etter sistnevnte bekk og djupeste Gravskaret til høyeste punkt i skaret, hvor Alvdal herred motstøter, jfr. de 14 mars d. å. fastsatte grenser Folldal—Alvdal.

De her nevnte navn står på rektangelkart Atnasjø (Sølnkletten), utgave 1939.

17 mars. **Forordning** (Innenriksdepartementet), hvorved den kommunale inndelingsgrensen mellom herredene Sollia og Øvre Rendal, Hedmark fylke, fra nord mot sør fastsettes å gå slik:

Den begynner på Store Grønnhøgda (1303) i grensen mot Alvdal og går i ben linje mot sør-sørøst til varde bygd av Høyfjellskommisjonen på en haug i vannskillet i søkket øst for

*) Navnet står ikke på rektangelkartet.

Lauvrøstbotten *), ca. 50 m nordenfor djupeste skaret, hvor Stor-Elvdal herred motstøter. 17 mars.

De her nevnte navn og tall står på rektangelkart Atnasjø (Sølnkletten), utgave 1939.

Forordning. (Handelsdepartementet.) 17 mars.

For eksporten av saltet storsild og vårsild i sesongen 1941 fastsettes følgende

Kvotefordelingsregler.

§ 1. Kvotefordelingen baseres på 300 andeler.

§ 2. Som kvotegrunnlag teller:

a. Med 70 % deltakernes eksport av saltet storsild og vårsild i årene 1935, 1936, 1937 og 1939 i hl omregnet etter Noregs sildesalslags norm.

b. Med 30 % deltakernes produksjon av saltet storsild og vårsild i årene 1936, 1937, 1939 og 1940 i hl omregnet etter Noregs sildesalslags norm.

Eksportutvalget kan med Handelsdepartementets samtykke, når forholdene gjør det nødvendig, avvike fra foranstående fordelingsgrunnlag.

§ 3. Kvotefordelingen foretas med endelig virkning av sekretæren i Saltsildeksportørenes landsforening i samråd med Handelsdepartementet.

§ 4. Disse bestemmelser trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Midlertidig forordning**) om forbud mot unødvendig kjøring med motorvogn.** 18 mars.

§ 1. Det er forbudt å nytte motorvogn som drives med rasjonert brensel (jfr. lov nr. 2 av 20 februar 1926 § 1) til fornøyelseskjøring, turkjøring, kjøring til eller fra teater, kino, restauranter, fester, selskapelige sammenkomster, idrettsstevner, travstevner eller til annen lignende kjøring som ikke er nødvendig.

Etter skriftlig søknad kan politiet eller lensmannen der søkeren bor i spesielle tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsene i 1 ledd. Tillatelsen som bare kan gis for den enkelte anledning, skal utferdiges skriftlig og bringes med under kjøringen. Den som gir tillatelsen, skal gi melding om denne til Forsyningsdepartementet.

§ 2. Motorvognfører som overtrer bestemmelsene i § 1, straffes med bøter såfremt overtredelsen ikke rammes av en strengere straffebestemmelse. På samme måte straffes passa-

*) Navnet står ikke på kartet.

**) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

18 mars. sjer eller annen som deltar i kjøring som er forbudt i § 1, eller som medvirker til at slik kjøring finner sted.

Forsøk straffes som fullbyrdet forseelse.

§ 3. Direktoratet for industriforsyning kan bestemme at forordningen for enkelte transportutvalgs distrikter skal gjelde også for kjøring med urasjonert brensel.

§ 4. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 18 mars 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

18 mars. **Forordning** *) om forandring i Administrasjonsrådets bestemmelser av 22 juni 1940 om rasjonering av smør m. v., jfr. forordning av 20 januar 1941.

I.

I Administrasjonsrådets bestemmelser av 22 juni 1940 om rasjonering av smør m. v., jfr. forordning av 20 januar 1941, skal punkt 1, første ledd, lyde så:

Alle som bor i privathusholdninger, alle enkeltpersoner med egen husholdning og alle som bor fast i hotell, pensjonat eller annet herberge kan bruke inntil 40 gram smør eller margarin, eller 32 gram kunstspisefett eller spiseolje pr. person pr. dag.

II.

Denne forordning trer i kraft fra og med 1 april 1941.

Oslo 18 mars 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

18 mars. **Forordning** *) (Politidepartementet) om endring av § 15, første ledd, i politivedtekten for Oslo.

18 mars. **Forordning** *) (Politidepartementet) om endring av § 32, 3 ledd, i politivedtektene for Drammen.

18 mars. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om endring av § 2 B i lukningsvedtekta for utsalgssteder i Gimsøy herred, Nordland fylke.

*) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

Forordning *) om tillegg til fengselsloven. 19 mars.

I samråd med den kst. statsråd for Politidepartementet bestemmes:

§ 1. Politidepartementet eller den det gir fullmakt avgjør for hvert enkelt tilfelle i hvilken utstrekning og på hvilken måte besøk og brevveksling tillates for fanger som er siktet for en forbrytelse som hører under Folkedomstolen.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 19 mars 1941.
Justisdepartementet.
Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om regulering av tilvirking og omsetning av potetmjøl. 19 mars.

§ 1. Tillatelse til å tilvirke potetmjøl etter § 1 i lov av 16 juni 1939 om regulering av tilvirking og omsetning av potetmjøl gis av Landbruksdepartementet for hvert tilvirkingsår (1 september til 31 august).

§ 2. Søknad om tilvirkingstillatelse sendes Landbruksdepartementet innen hvert års 1 mars.

I søknaden skal det mellom anna gis opplysning om:

1. Organisasjon av virksomheten, vedtekter m. m. for aksjeselskap og andelslag, styrets sammensetning og hvem som har rett til å tegne firmaet.
2. Formuesforhold, siste års årsberetning, regnskap og status.
3. Siste års produksjon og omsetning av potetmjøl samt beholdning på den tid søknaden blir inngitt.
4. Hvilke områder innkjøpet av poteter foregår fra og hvorvidt det gjelder særlige regler for innkjøpet.

§ 3. Landbruksdepartementet fastsetter deretter den mengde potetmjøl hver enkelt tilvirker kan framstille i det følgende produksjonsår, idet en herunder tar omsyn til produksjonen i tidligere år og produksjonstilhøva for vedkommende tilvirker.

§ 4. Landbruksdepartementet kan pålegge tilvirkerne plikt til å kjøpe poteter fra bestemte leverandører eller fra potetdyrkere innen visse områder og kan fastsette nærmere regler for kjøpet.

§ 5. De som etter § 1 får tillatelse til å tilvirke potetmjøl, skal omsette sin produksjon gjennom en salgsorganisasjon som er opprettet av tilvirkere og hvis lover er godkjent av departementet.

Unntatt herfra er potetmjøl som leveres til forbruk i potetleverandørenes husholdninger.

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.

19 mars. Departementet kan gi nærmere regler om salgsorganisasjonens omsetning av potetmjøl, herunder om lagring, kvalitetskrav m. v.

§ 6. Tilvirkere som ikke er medlemmer av den godkjente salgsorganisasjon skal i forhold til sin andel i omsetningen av potetmjøl delta i organisasjonens utgifter ved omsetningen av potetmjøl for tilvirkerne. Til disse utgifter regnes omkostninger til reklame og en av Landbruksdepartementet fastsatt rente av kapital som medlemmene har innskutt i den utstrekning denne antas å være nødvendig for organisasjonens drift.

Tilvirker kan bringe tvister etter denne bestemmelse inn for Landbruksdepartementet, og departementets avgjørelse er i så fall bindende for partene. Det samme gjelder når organisasjonen med vedkommende tilvirkers samtykke bringer en slik tvist inn for departementet.

§ 7. Salgsorganisasjonen skal påse at salget av potetmjøl i det enkelte tilvirkingsår blir fordelt mellom tilvirkerne i forhold til deres andel i årets produksjon. § 6, 2 ledd, gjelder tilsvarende.

§ 8. Tilvirkere av potetmjøl plikter å gi Landbruksdepartementet alle de opplysninger og oppgaver som er nødvendige for å treffe vedtak etter disse regler. Departementet kan gi nærmere regler om bokføring.

Departementet eller den det gir fullmakt, fører tilsyn med at de gitte opplysninger og oppgaver er riktige og med overholdelsen av disse regler og de bestemmelser som blir gitt etter dem.

Departementet eller den det gir fullmakt, har adgang til ethvert lokale som nyttes av tilvirkere av potetmjøl samt til tilvirkernes forretningsbøker og til ethvert lager av potetmjøl og har rett til å utta prøver av potetmjølet uten vederlag.

§ 9. Brott eller medvirking til brott mot denne forordning eller mot bestemmelser gitt etter den, straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge disse straffer. På samme måte straffes forsøk.

Tilvirkingstillatelse kan av departementet nektes en tilvirker som har gjort seg skyldig i grovere eller gjentatte overtredelser av denne forordning.

§ 10. Denne forordning trer i kraft straks med unntak av § 5 som trer i kraft 1 september 1941.

Søknad om tilvirkingstillatelse etter § 2 for året 1941—42 sendes Landbruksdepartementet innen 15 april 1941.

Oslo 19 mars 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning. *) (Handelsdepartementet.) 20 mars.

Fra 1 april 1941 skal den i § 1, punkt A, i takster og regler for beregningen av betalingen for skyss fra offentlige skyss-stasjoner av 19 juni 1925 omhandlede betaling for skyss med automobil være 45 øre pr. km.

Forordning **) (Innenriksdepartementet) om vedtekter til bygningsloven, for Lørenskog herred, Akershus fylke. 20 mars.

Forordning **) (Landbruksdepartementet) om tillatelse til å bruke gift til fangst av rovdyr i Hegra og Skatval herreder, Nord-Trøndelag fylke. 20 mars.

Rundskrivelse fra Handelsdepartementet til fylkesmennene om varebytte- og betalingsordning mellom Norge og Ungarn. 20 mars.

Det er nå truffet en ordning vedrørende betalingsforholdet mellom Norge og Ungarn og i tilknytning til denne ordning vedrørende det norsk-ungarske varebytte, gjeldende til utgangen av juli 1941.

Varebyttet skal etter ordningen skje på grunnlag av lister over varer som Norge og Ungarn ønsker innført fra hinannen. Eksport og import er avhengig av vanlig lisens.

Alle betalinger mellom Norge og Ungarn skal skje over clearing, slik at betaling fra norsk side går gjennom Norges clearinginstitutt, Oslo, jfr. rundskrivelse herfra av 12 november 1940, og fra ungarsk side gjennom den ungarske nasjonalbank, Budapest.

Nærmere enkeltheter om ordningen vil bli gitt i melding fra Norges clearinginstitutt til bankene.

Skriv frå Innenriksdepartementet til fylkesmannen i Sogn og Fjordane. 20 mars.

Med heimel i § 7 i jordmorlova frå 19 desember 1898 fastset departementet fylgjande:

Dei tri nåverande jordmordistrikta i Kyrkjebø herad — Vadheim som femner om gnr. 26 til og med nr. 44, Kyrkjebø som femner om gnr. 45 til og med nr. 66 og gnr. 1 til og med 13, og Fuglsetfjorden som femner om gnr. 14 til og med 25 — vert omskipa til 2 distrikt såleis:

1) Bjordal-Ortnevik jordmordistrikt femnande om gnr. 1 til og med 25 og
2) Kyrkjebø jordmordistrikt femnande om gnr. 26 til og med nr. 66.

Denne nyskipinga gjeld frå 1 april 1941.

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.
**) Kunngj. 31 mars i Lovtid. 1 nr. 12.

21 mars. **Forordning** *) om tillegg til vassdragsloven av 15 mars 1940.

§ 1. Ekspropriasjonstillatelse i henhold til lov om vassdragene av 15 mars 1940 kan i særlige tilfelle gis selv om § 125 ikke er iakttatt.

§ 2. Når ekspropriasjonstillatelse i henhold til lov om vassdragene av 15 mars 1940 er gitt kan Arbeidsdepartementet samtykke i at avståingen gjennomføres før erstatningen er fastsatt og uten frist etter skjønnslovens § 55. Tilsvarende gjelder for skade som tiltaket kan føre med seg. Departementet bestemmer i så fall samtidig om, og i tilfelle hvilken sikkerhet skal stilles for erstatningens betaling. Erstatningen må fastsettes og betales snarest mulig.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 21 mars 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

21 mars. **Forordning** *) om midlertidige endringer i og tillegg til lovene om varemerker og mønstre av 2 juli 1910 med tilleggslover.

§ 1. Den prioritetsfrist for varemerke- og mønsterkrav som er fastsatt i overenskomster etter varemerkelovens § 30 og mønsterlovens § 32 og som utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 29 juni 1941, forlenges til 30 juni 1941.

§ 2 i lov av 15 mars 1940 om midlertidige tillegg til patentloven får tilsvarende anvendelse.

§ 2. De i varemerkelovens § 12 og møsterlovens § 7 fastsatte frister for betaling av fornyelsesavgifter for varemerkeregistreringer og avgifter for forlengelser av mønstervern, forlenges for så vidt de utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 29 juni 1941 til 30 juni 1941, hvis Styret for det industrielle rettsvern etter det i hvert tilfelle opplyste finner at forhold som står i forbindelse med krigen må anses å ha vært til hinder for tidligere innbetaling av avgiftene.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks. Samtidig oppheves forordning av 24 oktober 1940.

Oslo 21 mars 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.

Forordning *) om midlertidige endringer i og tillegg til lov om patenter av 2 juli 1910 med tilleggslover og midlertidig tilleggslov av 15 mars 1940. 21 mars.

§ 1. Den tilleggsfrist til den vanlige prioritetsfrist for patenter som er fastsatt i § 1 i lov av 15 mars 1940, skal i intet tilfelle anses utløpet før 1 juli 1941.

Blir patentkrav inngitt etter utløpet av den ordinære prioritetsfrist, skal årsavgiftene og patentets lengste varighet beregnes som om patentkravet var kommet inn på den siste dag av fristen, dog tidligst 31 desember 1940.

§ 2. De i patentlovens § 14 fastsatte frister for betaling av årsavgifter for patenter, forlenges for så vidt de utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 29 juni 1941 til 30 juni 1941, hvis Styret for det industrielle rettsvern etter det i hvert tilfelle opplyste finner at forhold som står i forbindelse med krigen må anses å ha vært til hinder for tidligere innbetaling av avgiftene.

§ 3. Den i patentlovens § 15 (tilleggslov av 8 august 1924) fastsatte lengste frist innen hvilken søknad om gjenopprettelse må gis inn til Styret for det industrielle rettsvern, forlenges for så vidt den utløper i tiden fra og med 1 september 1940 til og med 29 juni 1941 til 30 juni 1941.

§ 4. De i §§ 4 og 5 i lov av 15 mars 1940 fastsatte frister av 6 måneder, forlenges slik at de ikke i noe tilfelle anses utløpet før 1 juli 1941.

§ 5. Denne forordning trer i kraft straks. Samtidig oppheves forordning av 24 oktober 1940.

Oslo 21 mars 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om særskilt lukningstid for bevertningssteder i Ålesund. 21 mars.

Forordning *) om endringer i lov om Aksjeselskapet Vinmonopolet av 19 juni 1931. 22 mars.

Med hjemmel i § 3 i forordningen om de konstituerte statsråder av 28 september 1940 (Forordningstidend for de besatte norske områder s. 21) er det med samtykke av Reichskommissar for de besatte norske områder gitt følgende forordning om endringer i lov om Aksjeselskapet Vinmonopolet av 19 juni 1931.

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.

22 mars.

I.

Følgende paragrafer i loven skal heretter lyde så:

§ 5. Selskapet ledes av et styre på tre medlemmer. Medlemmene og to varamenn blir oppnevnt av vedkommende departement for fire år. Etter første gangs oppnevning skal ett medlem og en varamann fratre etter loddtrekning når to år er gått. Blant medlemmene utpeker departementet formann og nestformann.

Departementet kan la seg representere i styremøtene uten stemmerett.

Departementet tilsetter en forretningskyndig mann som administrerende direktør. Denne deltar i styrets møter uten stemmerett.

§ 6. Styret er vedtaksført når alle medlemmer er til stede.

Departementet fastsetter instruks for styret.

§ 8. Selskapets regnskaper blir ført etter skjemaer som Riksrevisjonen godkjenner.

Styret skal etter utløpet av regnskapsåret sende inn til departementet et utdrag av regnskapene og en beretning om virksomheten.

§ 9. Departementet tilsetter revisjonssjef og de tjenestemenn som ellers trengs til revisjon av regnskapene.

Instruks for revisjonen blir fastsatt av Riksrevisjonen.

§ 10. Desisjon av selskapets regnskaper blir avsagt av Riksrevisjonen som kan foreta den etterrevisjon som den finner nødvendig.

§ 11. Departementet fastsetter etter samråd med Finansdepartementet vederlag til styret og lønn til den administrerende direktør, revisjonssjefen og de andre tjenestemenn ved revisjonen.

§ 12. Departementet tar avgjerd om oppløsning av selskapet.

Når selskapet blir oppløst skal mulig restoverskott behandles slik som fastsatt i § 4 for driftsoverskott.

II.

Paragrafene 13—16 oppheves.

III.

Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 22 mars 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om visse midlertidige bestemmelser angående jordleieforhold. 22 mars.

§ 1. Leier av jord der drives som jordbruk skal inntil videre ha rett til å fortsette leieforhold som ellers skulle opphøre etter oppsigelse fra eieren eller ifølge leieavtalen.

Fra denne regel kan Landbruksdepartementet etter søknad fra eieren dispensere når det etter forholdene er ubetenkelig.

Er det mindre enn 3 måneder igjen til leieforholdet skulle opphøre etter oppsigelse eller ifølge leieavtalen, kan eieren kreve at leieren innen 14 dager sier fra om han vil gjøre bruk av retten etter første ledd. Svarer ikke leieren bekreftende innen fristens utløp, taper han retten.

Retten etter første ledd kan leieren ikke rettsgyldig fraskrive seg.

§ 2. Etter søknad fra eier eller leier kan jordstyret omordne leieforholdet — herunder regulere leieavgiften og treffe bestemmelse om at leieforholdet skal opphøre for deler av det leiede område som anses unødvendige for eiendommens drift som jordbruk. En sånn omordning gjelder bare fra det tidspunkt da leieforholdet skulle opphøre etter oppsigelse eller ifølge leieavtalen.

Før jordstyret treffer bestemmelse om omordning etter denne paragraf skal det forsøke å få saken ordnet minnelig ved megling mellom partene.

Dersom omordningen av leieforholdet påfører eieren skade eller ulempe som ikke erstattes ved leieavgiften, fastsetter jordstyret erstatning herfor. For vedvarende skade eller ulempe som vil bortfalle når leierens rett opphører kan erstatningen fastsettes til et årlig beløp i tillegg til leieavgiften; for øvrig settes erstatningen til en sum en gang for alle som utres av leieren når omordningen trer i kraft.

Lov om ordning av visse jordspørsmål av 22 juni 1928 §§ 3, annet ledd, 4 og 7, siste ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 22 mars 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om opphevelse av margarinavgiften. 22 mars.

Den ved forordning av 9 november 1940 pålagte avgift stor 24 øre pr. kg margarin oppheves fra og med 24 mars 1941.

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.

22 mars. De gjeldende frister for innbetaling m. v. regnes fra utgangen av mars.

De gjeldende bestemmelser om smørinnblanding blir uforandrede.

Oslo 22 mars 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

22 mars. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om fisket i Spildraelv i Meløy herred, Nordland fylke.

22 mars. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene om godtgjøring til settelensmenn.

Settelensmenn får nå som oftest bare den samme godtgjøring som den ordinære lensmann selv skulle hatt om han hadde utført forretningen. Lensmannens godtgjøring av statskassen blir i regelen betalt av vedkommende sorenskriverembetes kasse. Godtgjøringen til settelensmenn blir derimot nå anvist av Finansdepartementet, etter særskilt begjæring fra Justisdepartementet i hvert enkelt tilfelle.

Departementet antar at godtgjøringen til settelensmenn i fremtiden bør bli betalt på samme måte som godtgjøringen til lensmannen selv når godtgjøringen ikke er en annen enn den som lensmannen selv skulle hatt, om han hadde utført forretningen.

22 mars. **Skrivelse** fra Innenriksdepartementet til fylkesmannen i Akershus.

I medhold av § 7 i lov av 19 desember 1898 om jordmødre bestemmer departementet herved:

Jordmorstillingen uten fast distrikt i Vestby herred inndras.

23 mars. **Forordning.****) (Innenriksdepartementet.

Om endring av betegnelsen metyllalkohol til metanol m. v.

I plakat om utlevering av gifter og andre stoffer fra apotek av 4 juni 1904 § 19, jfr. rundskrivelse fra Sosialdepartementet av 29 mars 1935, skal ordet «metyllalkohol» i 1 hovedavsnitt byttes med ordet «metanol», og etter ordene «Øyeblikkelig blindhet kan bli følgen hvis denne vare drikkes», skal tilføyes: «I signatur eller annet

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.
**) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 21.

merke på varen eller på annen måte må ikke oppgis at varen inneholder alkohol, og betegnelsen «metyllalkohol» må ikke på noen måte brukes.» 23 mars.

Den samme endring og tilføyelse gjøres i plakat om forhandling av gifter ved kjøpmenn som hertil har fått politiets tillatelse av 29 august 1908 § 6.

I plakat om oppbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer av 2 mai 1930 skal i § 9, begynnelsen, istedenfor «Frysevæske med innhold av metyllalkohol (metanol)» stå: «Frysevæske med innhold av metanol».

I forskrifter om innførsel og oppbevaring av gifter og apotekvarer til fabrikanter, håndverkere og bestyrere av vitenskapelige anstalter eller laboratorier av 29 mars 1935, nest siste avsnitt, skal ordet «metyllalkohol» byttes med ordet «metanol» og i slutten av avsnittet skal tilføyes: «Han må i erklæringen også forplikte seg til å sørge for at ordet «metyllalkohol» ikke kan leses på varens indre eller ytre emballasje.»

Blir stoffet ellers omtalt i forbindelser eller under slike forhold at en ikke sakkyndig kan misforstå ordet «metyllalkohol», skal ordet «metanol» nyttes. Ordene «tresprit», «trespiritus» må også unngås.

I plakat om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer av 20 september 1929 skal under avdeling B — i alfabetisk orden — i stedet for «*Metyllalkohol, Trespiritus *(Alcohol methylicus)*», stå «*Metanol, Trespiritus *(Alcohol methylicus)*».

Til samme plakat gjør departementet følgende tilføyelser:

I avdeling C I 13 settes i alfabetisk orden:

«Klorfluorkullstoff i kjølemaskiner eller i stålflasker, når det er bestemt til bruk i kjølemaskiner. Stålflaskene må være påført tydelig angivelse av innholdets art.»

«Kvikksølv. Kjøpmenn som vil forhandle denne vare, må ha tillatelse av departementet.»

Tillatelse til å selge kvikksølv vil hovedsakelig bare bli gitt dentaldepoter.

I avdeling C I 24 tilføyes:

«Leskedrikker som inneholder koffein, må være forsynt med signatur som tydelig angir varens koffeininnhold angitt i forhold til koffeininnholdet i en kopp kaffe. Ved angivelsen regnes en kopp kaffe å inneholde 120 mg koffein.»

24 mars. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om nyregulering av og byggevedtekter for strøket mellom Lagårdsveien og jernbanen fra Kirkegårdsveien til bygrensen samt opphevelse av gate 44, 46 og 53 i Stavanger.

24 mars. **Forordning.***) (Landbruksdepartementet.)

§ 1. Den ukentlige fredningstid som er fastsatt i lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 20, skal til utgangen av 1941 være fra lørdag kl. 18 til mandag kl. 18 for kilenot, laksevarp eller lignende redskap samt krokgarn som er utsatt i sjøen i større avstand enn 1 500 meter fra utløp av elv hvori laks går opp.

Herved gjøres ingen endring i bestemmelser om forlenging eller forkortning av den alminnelige ukefredning, fastsatt i medhold av den nevnte lov eller tidligere lover om laks- og sjøørretfiskeriene.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks.

25 mars. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet.

I medhold av lov om vassdragene av 15 mars 1940 § 144 anordnes herved offentlig tilsyn med følgende anlegg i vassdrag:

1. Dammen ved Aursunden.
2. » » Elverums elektrisitetsverk.
3. » » Svanfossen, Mjøsa.
4. » » Mørkfoss—Solbergfoss, Øyeren.
5. » » Brekke, Haldenvassdraget.
6. » » Sperillen, Ådalselva.
7. » » Tinnoset, Tinnsjø.

Tilsynet utøves av Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet.

For tilsynet skal eieren av vedkommende anlegg betale avgift til statskassen.

Avgiften beregnes og innkreves etterskuddsvis av Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet for hver budsjettermin (tiden 1 juli—30 juni).

Avgiften forfaller til betaling 2 måneder etter at påkrav er sendt vedkommende anleggseier med beregning av avgiften.

Ved avgiftsberegningen iakttas at avgiften så vidt mulig dekker:

1. Den skyss- og kostgodtgjørelse som er medgått til inspeksjon av vedkommende anlegg, utregnet etter det til enhver tid gjeldende regulativ for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse.

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.

2. Godtgjørelse for tilsynsingeniørens arbeid regnet etter den lønn han har i Hovedstyret og den tid som er gått med til tilsynet og det tilhørende arbeid på kontoret. 25 mars.
3. En forholdsmessig del av de administrasjons- og kontorutgifter som er felles for alle anlegg undergitt Hovedstyrets tilsyn.

Eierne av de ovenfor nevnte anlegg bes gjort kjent med denne skrivelse.

Departementet er enig med Hovedstyret i at det for tiden ikke er grunn til å anordne offentlig tilsyn med noe enkelt vassdrag i sin helhet eller med deler av sånt.

Forordning *) om endring i forordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940. 26 mars.

Fra 1 april 1941 skal § 5 i forordningen lyde så:

Til personer som er sysselsatt i jordbruk, skogbruk, skipsfart eller fiskeri eller som arbeidsformidlingen anser for å høre til disse yrker etter det virke de tidligere har hatt, skal arbeidsformidlingen ikke tilvise arbeid i annet yrke enn de nevnte. Det samme gjelder for slike personers barn som bor hos dem og som ikke har innehatt noen stilling.

Er personer som nevnt i første ledd tilsatt i annet yrke uten tilvising i samsvar med § 2, skal arbeidsformidlingen ikke gi den godkjenning som trengs for at tilsettinga skal bli gyldig.

Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd kan gjøre unntak fra forskriftene i denne paragraf.

Disse forskrifter gjelder til 1 juli 1941.

Oslo 26 mars 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) (Politidepartementet) om ny politivedtekt for Lillehammer. 26 mars.

Forordning. *) (Sjøfartsdepartementet.) 26 mars.

I.

I § 1 i det ved kongelig resolusjon av 3 oktober 1930 fastsatte reglement for kystloser, jfr. kongelig resolusjon av 24 juli 1936, føyes til som nytt annet (siste) ledd:

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.
**) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 14.

26 mars. Sjøfartsdepartementet kan i enkelte tilfelle tilstå lempninger i de krav som stilles i punktene 2, 3 og 5.

II.

Denne forordning trer i kraft straks.

26 mars. **Rundskrivelse** fra Politidepartementet til fylkesmennene om anvendelsen av blått lys under blending.

I de nye blendingsforskrifter av 18 januar d. å. er det åpnet adgang til å blende med lysdempende filter som gir mørkeblått lys, eller ved å bruke svake, blåfargede lyspærer.

På grunn av de mangler som hefter ved det blå lys i blendingsmessig henseende, bør den adgang som er åpnet ved disse bestemmelser anvendes med forsiktighet, og departementet finner derfor å burde gi følgende direktiver om bruken av blått lys under blending.

Mørkeblått lys kan brukes:

1. I gjennomgangsrom hvis utgang fører rett ut i det fri, som haller, ganger, trappeoppganger, entréer, venterom, perronger, vindfang, lyssluser m. v.
2. I rom hvor vinduer og ytterdør leilighetsvis må kunne åpnes, men hvor det likevel er nødvendig å bibeholde en svak belysning, som f. eks. sykerom, telefonkiosker m. v.
3. Til innvendig belysning i sporvogner, busser, tog, motorvogner.
4. Til trafikk- og varselssignaler (trafikkfyr, Agalys, trafikklamper m. v.) og til å kjennetegne farlige steder, som reparasjonsarbeider i gatene m. v.
5. Til nummerlys og rutelys på sporvogner, busser og motorvogner.
6. Til håndlykter og lommelykter.
7. Til lysende skilt for å kjennetegne forsamlingssteder, hoteller, forretninger osv.

Motorvogner tilhørende politi- og brannvesen skal føre blått lys som kjennetegn.

Blått lys må derimot ikke brukes:

1. Til gatelys eller rettledningslys. Hvis det er hengt opp blå gatelys, må disse utskiftes med lys med annen blendingsanordning.
2. Til lys på arbeidsplasser.
3. Til signaler (f. eks. ved jernbaneoverganger m. v.).
4. Til trafikksignalanlegg (med rødt og grønt lys).
5. Til lyskastere på motorvogner.
6. Til baklys og stopplys.
7. Til posisjons- og ankerlys.

Særlig må det påses at lys på motorvogner ikke blendes

ved tildekking med blått lysfilter, men at det brukes godkjente blendingsanordninger. Som foran nevnt gjelder unntagelse for motorvogner tilhørende politi- og brannvesen (derimot ikke for ambulanser og andre sanitetsbiler). 26 mars.

Forordning *) om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør. 27 mars.

Med hjemmel i § 3 i forordningen om de konstituerte statsråder av 28 september 1940 (Forordningstidend for de besatte norske områder s. 21) er det med samtykke fra Reichskommissar for de besatte norske områder gitt følgende forordning om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør:

§ 1. Oppløsning av arbeidsforhold mellom arbeidsgivere og arbeidstakere (arbeidere og funksjonærer) i nedennevnte ervervsgrener og bedrifter trenger samtykke av den offentlige arbeidsformidling for å være gyldig.

Disse ervervsgrener og bedrifter er:

1. Aluminiumsverker (smelteverker og bedrifter for videre forarbeiding).
2. Bergverksdrift (malmutvinning, smelteverker m. v.).
3. Den tyske forsvarsmakts tekniske bedrifter.
4. Fiskegarnfabrikker.
5. Garverier med mer enn 10 arbeidstakere.
6. Kjemiske fabrikker.
7. Lærfabrikker med mer enn 10 arbeidstakere.
8. Radio- og telefonindustri (herunder kabelindustri og elektro-optisk industri).
9. Reperbaner.
10. Sementfabrikker.
11. Sekkefabrikker.
12. Skipsfart.
13. Skipsverfter (metall- og treskipsverfter).
14. Skofabrikker med mer enn 20 arbeidstakere.
15. Spinnerier.
16. Stål- og jernstøperier (herunder jernlegeringsverker).
17. Taufabrikker.
18. Våpen- og ammunisjonsfabrikker (herunder flymotorreparasjonsverksteder).
19. Verktøy- og maskinfabrikker.

§ 2. Samtykke til opphør av tilsettingen skal som regel gis:

1. Når det gjelder tilbakeføring av fagarbeidere til deres yrke og det rår mangel på arbeidskraft i dette yrke;

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 14.

27 mars.

2. når alvorlige omsyn til helse og familie gjør det nødvendig;
3. når flytting gjør det nødvendig;
4. når omsynet til videre utdanning eller opplæring gjør det rimelig;
5. i tilfelle hvor det vil være mulig for arbeidsgiveren eller den offentlige arbeidsformidling om nødvendig å skaffe egnet erstattende arbeidskraft.

Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd kan samtykke i opphør av tilsetting også i andre tilfelle enn de som er nevnt under 1—5, når helt særlige grunner foreligger som synes å gjøre det hensiktsmessig.

Arbeidsformidlingen kan knytte nærmere bestemte vilkår til sitt samtykke.

§ 3. Samtykke av arbeidsformidlingen er ikke nødvendig:

1. Når arbeidsgiver og arbeidstaker er enige om å bringe arbeidsforholdet til opphør;
2. når en av partene hever arbeidsforholdet på grunn av omstendigheter som gir ham rett til å gjøre dette uten oppsigelsesfrist;
3. når det gjelder et arbeidsforhold på prøve eller av på forhånd begrenset varighet; eller
4. når bedriften eller en bedriftsavdeling blir stanset.

I de under 1—4 nevnte tilfelle skal dog arbeidsgiveren innen 5 dager etter arbeidsforholdets opphør sende melding herom til arbeidsformidlingen.

§ 4. Søknad om samtykke til opphør av tilsetting skal av arbeidsgiveren eller arbeidstakeren innleveres til arbeidsformidlingen i den kommune hvor bedriften ligger.

Inntil arbeidsformidlingen har gitt sitt samtykke til oppløsning av arbeidsforholdet, anses dette for å bestå. Når samtykke foreligger, begynner den oppsigelsesfrist å løpe som gjelder for forholdet, regnet fra den dag samtykket er datert. Arbeidsformidlingen kan dog bestemme at oppsigelsesfristen skal løpe fra et senere tidspunkt, at den skal avkortes eller falle helt bort.

§ 5. Arbeidsformidlingens avgjerd av søknad om å bringe arbeidsforholdet til opphør, skal hurtigst mulig meldes skriftlig til søkeren. En gjenpart av meldingen skal sendes den annen part i arbeidsforholdet.

Vedtak som er fattet av lederen for et arbeidsformidlingsorgan etter denne forordning kan ankes inn for distriktskontoret for arbeidsformidlingen (fylkesmannen, avd. arbeidstiltak). Gjelder det et spørsmål av betydning ut over den foreliggende sak, kan denne ankes videre inn for Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd.

Arbeidsforholdet kan ikke bringes til opphør så lenge 27 mars.
anken ikke er endelig avgjort.

Ankefristen er to uker regnet fra den dag vedkommende ble kjent med vedtaket.

Vedtak som et formidlingsorgan gjør etter denne forordning kan ikke prøves på annen måte enn etter denne paragraf.

§ 6. Enhver som handler i direkte strid med denne forordning eller som omgår den, kan straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge deler, hvis ikke forholdet rammes av et strengere straffebud. Det samme gjelder medvirking til slik overtredelse.

§ 7. Denne forordning trer i kraft 1 april 1941.

Oslo 27 mars 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

Midlertidig forordning *) om omsetning av ved 27 mars.
på Vestlandet.

§ 1. I kommunene i Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal fylker kan salg av ved innenbygds til industrielle bedrifter i brenneterminen 1941—42 bare skje gjennom den kommunale forsyningsnemnd.

§ 2. I de kommuner som er nevnt i § 1, er det i brenneterminen 1941—42 forbudt å selge ved for levering ut av bygden til andre enn staten ved Forsyningsdepartementet.

Ved som tilvirkes for levering ut av kommunen, skal snarest mulig og senest innen 15 mai 1941, innmeldes for salg til staten gjennom skogeierorganisasjonen i fylket eller gjennom organisasjonens tillitsmann i vedkommende kommune.

Staten ved Forsyningsdepartementet avtar selv eller foranlediger avtatt all ved som innmeldes for salg innen den frist som er nevnt i forrige ledd.

§ 3. Kjøp eller ervervelse på annen måte av ved i strid med bestemmelsene i §§ 1 og 2 er forbudt.

§ 4. Bergen, bykommunene i Rogaland, Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal fylker og de landkommuner som har underskudd av ved, har rett til å kjøpe den ved staten erverver etter bestemmelsene i § 2. Skogeierorganisasjonen i vedkommende fylke formidler leveringen på de kontrakter staten avslutter om salg til kommunene.

Kommunene kan la private vedhandlere, forbrukere eller andre gå inn i de kontrakter de avslutter med staten om kjøp

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 14.

27 mars. av ved. Kommunene er ansvarlige overfor staten for riktig oppfyllelse av kontraktene.

§ 5. Skogeier som ikke er medlem av skogeierorganisasjonen i fylket, skal betale 1 % og skogeier som er medlem, skal betale ½ % provisjon av det beløp han får for veden til delvis dekning av omkostningene med skogeierorganisasjonens formidling av statens kjøp og salg av ved.

§ 6. Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen og gi nærmere forskrifter til gjennomføring av den.

§ 7. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av forskrifter gitt i medhold av § 6.

§ 8. Forordningen trer i kraft straks.

Alle kontrakter om salg av ved ut av kommunen for brenneterminen 1941—42 som er inngått før forordningen trådte i kraft, skal av selgeren innen 5 uker fra ikrafttredelsen sendes inn til skogeierorganisasjonen i fylket eller til organisasjonens tillitsmann i vedkommende kommune til godkjenning.

Viser det seg at det er avtalt høyere priser eller bedre betingelser enn de som var gjeldende da kontrakten ble avsluttet, er kontrakten ugyldig. Veden skal da selges til staten gjennom skogeierorganisasjonen i fylket.

Oslo 27 mars 1941.

Landbruksdepartementet.	Forsyningsdepartementet.
Th. J. O. Fretheim.	Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

27 mars. **Forordning** *) om opprettelse av Norges lærstyre.

§ 1.

1. Det opprettes et Norges lærstyre. Lærstyret har til oppgave å gjennomføre regulering av innførsel, utførsel, fremstilling og fordeling på bedrifter og handlende av råstoffer for lær-, lærvare- og skotøyindustrien eller varer fremstilt av slike stoffer etter nærmere bestemmelser som Direktoratet for industriforsyning gir. Ved disse bestemmelser gjøres ingen endring i den bestående valutaregulering ved vareimport eller i de gjeldende bestemmelser om utførselsforbud som håndheves av Handelsdepartementet.

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 14.

2. Som råstoffer for lær-, lærvare- og skotøyindustrien i samsvar med punkt 1 regnes: 27 mars.

A. Huder og skinn av storfe, hest, svin, sau, geit, hjort, rådyr, elg og rein i ugarvet eller garvet tilstand.

B. Garvestoffer av enhver art (herunder også hjelpestoffer).

C. Kautsjuk og kautsjukholdige produkter.

D. Erstatningsstoffer for lær.

§ 2. Norges lærstyre ledes av et råd i samsvar med forskrifter gitt av Direktoratet for industriforsyning. Rådets medlemmer oppnevnes av Forsyningsdepartementet. Rådet velger selv sin formann.

§ 3. Utgiftene med driften av Norges lærstyre dekkes ved avgifter.

§ 4. Norges lærstyre har rett til å innhente oppgaver i samme utstrekning som til enhver tid er fastsatt for Direktoratet for industriforsyning, og enhver plikter å gi oppgaver i samme utstrekning som når oppgave forlanges av direktoratet.

§ 5. Personer som er knyttet til Norges lærstyre, skal ha taushetsplikt om de ting de får kjennskap til i forbindelse med virksomheten.

§ 6. Direktoratet for industriforsyning kan gi utfyllende bestemmelser.

§ 7. Straffe- og inndragingsreglene i § 8 i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse på den som gir uriktige eller mangelfulle opplysninger eller oppgaver etter § 4 eller unnlater å gi opplysninger eller oppgaver, som overtrer § 5 i denne forordning eller forskrifter eller bestemmelser gitt i medhold av § 1 eller § 6.

§ 8. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 27 mars 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.
R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 93 for Åsgårdstrand. 27 mars.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for deler av Høyland herred, Rogaland fylke. 28 mars.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Molde. 29 mars.

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1 nr. 13.
**) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 14.

31 mars. **Forordning** *) om tillegg til forordning av 24 februar 1941 om avståing av husrom til bruk for offentlige kontorer.

I ovennevnte forordnings §§ 1 og 2 skal det etter ordet Finansdepartementet stå: — eller den dette gir myndighet —.

Dette tillegg trer i kraft straks.

Oslo 31 mars 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

31 mars. **Forordning** *) om brukte filter og filtavfall.

§ 1. Det er forbudt for bedrifter innen papir- og celluloseindustrien å selge eller på annen måte overdra brukte filter eller filtavfall til noen som ikke har tillatelse av Norges tekstilstyre til å motta brukte filter eller filtavfall.

Likeledes er det forbudt å kjøpe eller på annen måte motta brukte filter eller filtavfall uten slik tillatelse.

§ 2. Bedrifter innen papir- og celluloseindustrien skal tilby brukte filter etter hvert som filtene skiftes ut, til Norges tekstilstyre eller til andre avtagere som Tekstilstyret bestemmer.

De nevnte bedrifter plikter å samle opp filtavfall og skal, når det er samlet en rimelig mengde, tilby filtavfallet som bestemt i første ledd.

Beholdninger av brukte filter og filtavfall som bedriftene sitter inne med ved forordningens ikrafttredelse, skal tilbys straks.

Brukte filter og filtavfall skal avgis til de priser som Prisdirektoratet til enhver tid bestemmer.

§ 3. Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra forskriftene i denne forordning og kan gi utfyllende bestemmelser.

§ 4. Straffe- og inndragingsreglene i § 8 i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av den.

§ 5. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 31 mars 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 14.

Forordning. (Kirke- og undervisningsdepartementet.) 31 mars

Endring i reglementet for Det pedagogiske seminar og pedagogisk eksamen.

§ 5 skal lyde slik:

Eksamen ved seminaret avholdes ved slutningen av hvert semester og omfatter bare teoretisk pedagogikk. Ved denne eksamen har kandidatene å gjøre rede for:

A. Hovedtrekkene av pedagogikkens historie i den nyere tid.
B. Den norske skoles og særlig den høgre skoles utvikling og nåværende ordning.
C. Alminnelig undervisningslære.
D. Fagmetodikk.
E. Psykologi.
F. Skolehygiene.

Teologiske kandidater som har gjennomgått Det praktisk-teologiske seminar ved Universitetet eller ved Menighetsfakultetet blir fritatt for kurset i pedagogisk psykologi, didaktikk og pedagogikkens historie. De skal gjennomgå kurset i fagmetodikk i sine filologiske fag, i den norske høgre skoles historie og organisasjon og i skolehygiene og prøves i disse fag ved eksamen. De må gjennomgå hospitering ved skole i alle sine fag.

Forordning (Innenriksdepartementet) hvorved den kommunale inndelingsgrensen mellom Alvdal og Sollia herreder, Hedmark fylke, fra vest mot øst fastsettes å gå slik: 31 mars.

Grensen begynner i høyeste Gravskaret i grensen mot Folldal og går i sørøstlig retning nedetter dypeste skaret og bekken som renner til Skjellåen. Derfra følger grensen Skjellåen i sørøstlig hovedretning til Skjellåkroken *) — punktet sørøstligst i den store sving elven her gjør mot nord — og så etter forliksgrensen av 1904, først i øst litt sør til en varde i skaret mellom Grytvola og Musvola, så nord-østover etter den oppvardede rettlinje til Gråhøgda (1227), derfra mer østlig til den oppvardede rettlinje til høyde 1322 på Sølnsjøhøgdane, derfra videre østover til Store Grønnhøgda (1303), hvor linjen fra 1904 og Sollia herred ender og hvor Øvre Rendal herred motstøter.

Grensen går overalt i bene linjer mellom punktene unntatt nedetter Gravskaret og hvor den følger vassdrag.

De her nevnte navn og tall står på rektangelkart Atnasjø (Sølnkletten), utgave 1939.

---

*) Navnet står ikke på kartet.

31 mars. **Forordning.** (Handelsdepartementet.)

Tillegg til regler og satser for offentlige tjenestemenn ved reiser i statens ærend utenfor rikets grenser av 31 mars 1933 og 3 juni 1938.

Som nytt avsnitt foran det ledd i de gjeldende bestemmelser som begynner: «For reiser som medfører spesielle representasjonsplikter .....» inntas følgende:

«Foruten den foran bestemte godtgjørelse tilkommer tjenestemann refusjon av nødvendige utlegg til pass, visum, provisjon ved kjøp av fremmed valuta m. v.»

Denne bestemmelse kommer til anvendelse på alle reiser som er tiltrådt etter 1 juli 1940.

31 mars. **Forordning.** (Handelsdepartementet.)

Endringer i regulativet for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse for reiser innen riket av 23 juli 1926, m. v.

Fra 1 april 1941 skal følgende paragrafer i regulativet lyde således:

§ 16. Kostgodtgjørelsen fastsettes således:

Statsråder kr. 13, de til 1ste og 2nen klasse hørende tjenestemenn kr. 6 pr. døgn, dog således at for reiser som varer mindre enn 6 timer tilstås ingen kostgodtgjørelse, og for reiser som varer 6 til og med 10 timer, er kostgodtgjørelsen kr. 3, for statsråder kr. 6.

Kostgodtgjørelsen må ikke pr. døgn overstige kr. 6, for statsråder kr. 13.

De ovenfor nevnte satser forhøyes midlertidig fra 1 april 1941 med 30 %.

§ 17. Dersom den reisende må overnatte (d. e. tilbringe 3 timer eller derover av natten utenfor sin bopel), får statsråder et tillegg til kostgodtgjørelsen stort kr. 12, de til 1ste klasse hørende tjenestemenn kr. 5 og de til 2nen klasse hørende kr. 3 for hver natt som må tilbringes utenfor hjemmet. Tillegget forhøyes med kr. 1 for hver natt den reisende må oppholde seg i kjøpstad, ladested eller på dampskip, på dampskip dog bare hvis oppholdet på dette har en sammenhengende varighet av minst et døgn.

Når kvarter anvises av det offentlige, faller nattillegget bort dersom det anviste kvarter tilfredsstiller rimelige krav og kvarteret stilles til gratis benyttelse for tjenestemannen. For benyttelse av offentlig kvarter som etter vedkommende departements skjønn ikke tilfredsstiller rimelige fordringer, fastsetter departementet en passende avgift, i hvilket tilfelle vanlig nattillegg kan beregnes.

Nattilleget faller bort for netter hvorfor det beregnes godtgjørelse for utlegg til soveplass på jernbane eller dampskip. Dersom imidlertid den reisende tilbringer 3 timer eller derover også av den påfølgende natt på jernbane eller dampskip og må oppholde seg minst 6 timer av den mellomliggende dag i by eller landdistrikt, kan han — når ovennevnte nattillegg ikke beregnes — foruten nevnte utlegg til soveplass om natten beregne et tillegg til kostgodtgjørelsen, svarende til nattilleggets størrelse, for omhandlede opphold i by eller landdistrikt. 31 mars.

Som natt regnes tiden mellom kl. 23 og kl. 7.

De ovenfor nevnte satser forhøyes midlertidig fra 1 april 1941 med 30 %.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene om blodtypeundersøkelser i farskapssaker. 31 mars.

Den følgende veiledning for dommere i bruk av blodtypeundersøkelser i farskapssaker bygger på et utkast som er utarbeidet av professor dr. med. G. Waaler. Utkastet er senere bearbeidet av et utvalg bestående av professor Waaler og byrettsdommerne N. Hoff og Gunnar Nissen.

Veiledning for dommere om blodtypeundersøkelser til bruk for farskapssaker.

Så meget som blodtypeundersøkelser nå blir brukt i farskapssaker, er det rimelig at det for domstolene reiser seg en rekke spørsmål vedkommende disse undersøkelser, særlig om den sikkerhet en kan tillegge utelukkelses-konklusjonene.

Blodtypene er arvelige egenskaper, hvis arvefaktorer på bestemte måter blir forplantet gjennom generasjonene. Ved blodtypeundersøkelsene undersøker en to av hverandre uavhengige grupper av arvelige egenskaper, som finnes i blodet (blodtyper). Egenskapene i disse grupper benevnes med bokstaver og tall. I den ene gruppen bruker en bokstavene A og B samt tallet 0 og som indekser til A talene 1 og 2 (A_1 og A_2), i den andre gruppen bruker en bokstavene M og N. Undersøkelser med hensyn til egenskaper som hører til den første gruppen, kalles undersøkelser etter AB-systemet, og undersøkelser med hensyn til egenskaper som hører til den andre gruppen, kalles på samme måte undersøkelser etter MN-systemet.

I farskapssaker tar en blodprøver av barnet og vedkommende mann og i alminnelighet også av moren, og med disse blodprøver som undersøkelsesmateriale bestemmer en så hvilke egenskaper de forskjellige personers blod har (hvilke typer de er av). Når en deretter sammenholder de tre personers blodtyper, kan en trekke visse slutninger med hensyn til spørsmålet om hvorvidt mannen kan være barnets far.

31 mars. Bruken av blodtypeundersøkelsene er bygget på at noen personer har visse av de egenskaper det her dreier seg om, mens andre personer har andre egenskaper, og videre på at det for disse egenskaper gjelder visse arveregler som den vitenskapelige forskning har fastslått. De to systemer (AB-systemet og MN-systemet) ligger prinsipielt på like linje med hensyn til sikkerhet.

Det er ikke nødvendig å gå inn på detaljene i arvereglene; det er tilstrekkelig å nevne at det blir to mulige resultater av undersøkelsen i de enkelte saker: 1. Det er ikke noe til hinder for at mannen kan være far til barnet. 2. Mannens farskap er uforenlig med det ene eller det andre systemet (eller med begge). Da de to systemer er uavhengige av hverandre, er det ikke nødvendig at en kommer til samme konklusjon etter begge systemer. Heller ikke ligger det noen virkelig motsetning i det at konklusjonene er forskjellige. Konklusjonen «Det er ikke noe til hinder .....» betyr nemlig ikke at mannen e r far og utelukker således ikke at en ved andre bevisligheter kan komme til at han ikke kan være far, f. eks. ved undersøkelser etter det annet system, hvis det bare er undersøkelse etter ett av systemene som har gitt nevnte resultat.

Hvis konklusjonen etter begge systemer går ut på at det ikke er noe til hinder for at mannen kan være far, vil dette i virkeligheten si at undersøkelsen ikke har skaffet bevis i noen retning, hverken for eller mot farskap. Dommeren må da dømme etter de øvrige bevis i saken. Helt annerledes forholder det seg med utelukkelseskonklusjonene, som jo etter sitt eget begrep danner et positivt bevis (mot farskap). Det er sikkerheten av disse konklusjoner som nedenfor skal omhandles.

Usikkerheten kan oppstå 1) ved tvil om arvegangen, 2) ved tvil om selve typebestemmelsen.

Ad 1. En må gå ut fra at de prinsipper en regner med for arvemåten er riktige. Men det kan tenkes unntakstilfelle, særlig «mutasjoner» (at det dukker opp hos barnet en egenskap (f. eks. A_1), som ingen av foreldrene har anlegg til (f. eks. begge 0). En kan ikke benekte eksistensen av sånne unntakstilfelle. Dette må en regne med ved alle utelukkelser. I virkeligheten kan en altså aldri med absolutt sikkerhet bygge på en utelukkelseskonklusjon. (Uttrykket «det er utelukket» brukes derfor heller ikke, men «farskapet er uforenlig med det eller det system»). Men en må på den andre siden gå ut fra at slike tilfelle er så sjeldne at de praktisk talt kan settes ut av betraktning.

Ad 2. Hva usikkerheten ved typebestemmelsen angår, må AB-systemet og MN-systemet omhandles hver for seg.

a). Etter AB-systemet kan de forskjellige arter av ute- 31 mars.
lukkelseskonklusjoner trekkes sammen til 23 forskjellige nummer, som tabellen nedenfor viser, og disse kan etter sikkerhetsgraden deles i 5 grupper, slik som likeledes angitt i tabellen.

Nr.	barn	mor	mann
1.	0	0, A_1, A_2 eller B	A_1B
2.	A_1	0 eller B	0 eller B
3.	B	0, A_1 eller A_2	0, A_1 eller A_2
4.	A_1B	A_1	0, A_1 eller A_2
5.	A_1B	B	0 eller B
6.	A_1B	A_1B eller A_2B	0
7.	A_2B	A_1 eller A_2	0, A_1 eller A_2
8.	0	0, A_1, A_2 eller B	A_2B
9.	A_2	0	0
10.	A_2B	B, A_1B eller A_2B	0
11.	A_1	0, A_2 eller B	A_2
12.	A_1	A_2	0 eller B
13.	A_2	0, A_1, A_2, B eller A_2B	A_1B
14.	A_1B	B, A_1B eller A_2B	A_2
15.	A_1	A_2B	0, A_2 eller B
16.	A_1	0, A_2, B eller A_2B	A_2B
17.	A_1B	B eller A_2B	A_2B
18.	A_1B	A_2B	B
19.	A_2B	A_1B	A_1B
20.	A_2	B	0
21.	A_2	0 eller B	B
22.	A_2B	B eller A_1B	B
23.	A_2B	B	A_1B

For framtia vil en ved utelukkelseskonklusjoner henvise til denne tabell og den nedenfor nevnte vedkommende MN-systemet. (Eksempelvis: N. N.'s farskap er uforenlig med AB-

13 mars. systemet, se veiledningen, tabellen nr. 12 N. N.'s farskap er uforenlig med MN-systemet, se veiledningen, tabellen nr. II).

For de 7 første nummer i denne tabell kan det uttales at det ikke kan oppstå noen vanskeligheter ved typebestemmelsen som kan berøre sikkerheten av utelukkelsen. For disse nummer gjelder derfor bare de innskrenkninger i sikkerheten som beror på muligheten av unntak fra arveprinsippene (se ovenfor ad 1).

Ved numrene 8—10 ville det være ikke-utelukkelse, hvis et diagnostisert 0-individ i virkeligheten var A_2. Det blir regnet som en teoretisk (men ikke praktisk påvist) mulighet, at en A_2-egenskap kan være så svak at den unndrar seg påvisning, med den følge at vedkommende diagnostiseres som 0-individ.

Ved numrene 11—13 er å merke at utelukkelsen er avhengig av om en kan differentiere mellom A_1 og A_2. Disse differenser kan ikke som de «klassiske» 4 typer (0, A, B og AB) kontrolleres ved en prøve av individenes serum (blodvæske). Om disse utelukkelser kan det uttales at sannsynligheten for forveksling er ytterst liten.

Ved numrene 14—19 må en regne med noe større usikkerhet. Farskapet ville her vært forenlig med systemet, hvis den part som er diagnostisert som A_2B i virkeligheten var A_1B, eller omvendt. Forskjellen mellom A_1B og A_2B må sies å være enda noe vanskeligere å bestemme sikkert enn forskjellen mellom A_1 og A_2. Dog er heller ikke her sannsynligheten for forveksling stor.

Størst må en regne at usikkerheten er for numrene 20—23. Usikkerheten beror her på at det er funnet personer som egentlig er av type A_2B, men hvor A_2 blir så «trykket» av B at den praktisk talt ikke kan oppdages. For disse nummer vil det være ikke-utelukkelse, hvis den part som er kalt B i virkeligheten var A_2B.

Det skal til slutt bemerkes at det er de «beste» grupper som forekommer hyppigst.

b). For MN-systemet er forholdene meget enklere, idet utelukkelseskonklusjonene der bare er av følgende 4 arter:

Nr.	barn	mor	mann
I.	MN	M	M
II.	MN	N	N
III.	M	M eller MN	N
IV.	N	N eller MN	M

I dette system er det oppdaget en variant N_2 som fore- 31 mars.
kommer meget sjelden, og som er så svak at den neppe oppdages uten ved familieundersøkelser, som spesielt sikter på denne egenskap. Derved kan et MN_2-individ feilaktig bli diagnostisert som et M-individ. Det foreligger altså her en feilmulighet. Grunnen til at en ikke må legge for stor vekt på denne feilmulighet ligger i at N_2 er en meget sjelden forekommende egenskap. For de to første nummer (I og II) er feilmuligheten uten betydning for konklusjonen. De må derfor regnes å stå i samme sikkerhetsklasse som de beste av AB-systemets grupper. For numrene III og IV vil denne feilmulighet derimot spille inn, og disse tilfelle må med hensyn til sikkerhet antas å stå omtrent i samme klasse som gruppe 5 etter AB-systemet.

Når det spørres om usikkerhet ved typebestemmelsene og den vekt en kan legge på dem, må en sluttelig være oppmerksom på følgende generelle forhold: På den ene siden er selve typefenomenets natur slik at en aldri kan oppnå absolutt sikkerhet. Det blir derfor ikke noen egentlig uoverensstemmelse med blodtypeundersøkelsens prinsipp, om en mann dømmes til far i et tilfelle hvor farskapet er uforenlig med blodtype-systemene. På den andre siden er usikkerheten selv ved de usikreste grupper i grunnen ganske liten. Om alle utelukkelseskonklusjoner må det derfor sies at de utgjør meget vektige indisier mot farskapet.

I den enkelte sak må betydningen av en foreliggende utelukkelseskonklusjon bedømmes på bakgrunn av de bevis som er uavhengige av blodtypeundersøkelsen. Hva dette forhold angår, må det fremheves at ved numrene 14—19 etter AB-systemet og særlig ved numrene 20—23 etter samme system og numrene III og IV etter MN-systemet er de feilmuligheter som foreligger ikke så små at de kan settes ut av betraktning, hvis det ellers i saken er vektige omstendigheter eller bevis som taler for farskapet. Men også hvor det gjelder de andre grupper kan særlige omstendigheter eller særlig vektige bevis føre til at en utelukkelseskonklusjon ikke bør anses som et avgjørende indisium.

Ennå en del ting vil være av nytte å notere for domstolene:

I de tilfelle da både mor og barn er A_1 og MN eller både mor og barn B og MN, vil ingen bestemt mann kunne utelukkes, hvilken type han enn er av. Har retten fått vite om en sånn mor-barn-kombinasjon, vil det således være hensiktsløst å innsende prøver av en mann som eventuelt senere kan komme på tale i samme sak.

31 mars. Av og til blir det spørsmål om det har noen hensikt å undersøke typene i en sak hvor moren er død (eller av annen grunn ikke kan undersøkes). Herom er å si: Ved blodtypeundersøkelser i et slikt tilfelle kan en komme til en av disse tre slutninger: 1) Etter undersøkelsen er det ikke noe til hinder for at mannen kan være far til barnet. 2) En må undersøke moren for å kunne uttale seg. 3) Mannen kan utelukkes. Bare ved en av disse slutninger viser det seg altså at undersøkelsen ikke har ført til noe resultat. Og da en aldri på forhånd kan vite hvilket resultat undersøkelsen vil gi, kan den følgelig aldri sis å være hensiktsløs.

Ofte blir det spørsmål om hvilken alder barnet må ha for at det kan undersøkes. I virkeligheten kan en bestemme barnets type ved fødselen (og endog for fostre) like godt som for voksne. En mangler dog da en kontrollundersøkelse for AB-systemet ved en serumegenskap, som først utvikles i løpet av første leveår. Men denne kontrollen er egentlig i de fleste tilfelle ikke nødvendig. Bare ved utelukkelse etter nr. 8 er det ønskelig å ha denne kontroll, men da bør en også vente til barnet er fylt 1 år.

1 april. **Forordning** *) om visse midlertidige endringer i loven om menighetsråd.

§ 1. De medlemmer av menighetsrådene som ble valt i 1936, fortsetter inntil videre å gjøre tjeneste.

§ 2. Når det er avgått så mange medlemmer av et menighetsråd at rådet ikke kan holde vedtaksført møte uten å tilkalle varamann, foretas suppleringsvalg av menighetsmøtet etter forslag av menighetsrådet. Det velges da så mange nye medlemmer at rådet blir fulltallig. Er noen av varamennene gått av eller blir noen av disse valt til medlem ved suppleringsvalget, velges også nye varamenn i stedet for dem.

Ved suppleringsvalg kan det også velges personer som er bosatt utenfor soknet når de tidligere har vært medlemmer av menighetsrådet og er villige til å motta valg. Valg av slike personer må dog godkjennes av biskopen for å bli gyldig.

§ 3. Flytter et medlem av menighetsrådet ut av soknet, kan biskopen etter søknad fra rådet bestemme at han likevel skal bli stående som medlem, om han er villig.

§ 4. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 1 april 1941.

Kirke- og undervisningsdepartementet.

R. S. Skancke.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 14.

Forordning *) om drivremmer. 1 april.

§ 1. *Forordningens omfang.* Ved drivremmer forstås i denne forordning alle remmer og transportbånd — herunder også runde snorer og kordelsnorer — som tjener til drift av maskiner eller apparater og som helt eller delvis er fremstilt av lær, kautsjuk eller balata.

§ 2. *Salg til forbruker.* Det er forbudt å selge eller på annen måte avstå eller levere drivremmer til forbruker uten at forbrukeren samtidig leverer selgeren slik kjøpetillatelse som bestemt i denne paragraf.

Som forbruker regnes også den som fremstiller nye maskiner eller apparater til hvis fullførelse det trengs drivremmer.

Kjøpetillatelse gis av Direktoratet for industriforsyning. Forbruker skal sende søknad i 2 eksemplarer for hver drivrem på fastsatt skjema som fås hos forsyningsnemndene eller hos Direktoratet for industriforsyning.

Såfremt det er uomgjengelig nødvendig for forbruker å gå til øyebelikkelig anskaffelse av drivremmer for å holde en bedrift i gang, kan forsyningsnemnda på det sted hvor bedriften ligger gi kjøpetillatelse. Forsyningsnemnda skal straks sende melding til Direktoratet for industriforsyning om de kjøpetillatelser nemnda gir i medhold av denne bestemmelse.

Direktoratet for industriforsyning kan bestemme at den som søker om tillatelse til å kjøpe drivrem til erstatning for en brukt, skal la denne undersøke av en sakkyndig, utpekt av direktoratet. Kjøperen bærer omkostningene med undersøkelsen.

§ 3. *Salg til forhandler.* Det er forbudt å selge eller på annen måte avstå eller levere drivremmer til forhandler (detaljist og grossist) uten at forhandleren samtidig leverer selgeren kjøpetillatelser som forhandleren har solgt mot etter bestemmelsene i § 2, eller som han har fått i medhold av § 4, siste ledd.

§ 4. *Unntak m. v.* Unntatt fra forbudet i §§ 2 og 3 er salg eller overdragelse på annen måte av runde snorer og kordelsnorer når prisen ved salg til forbruker ikke overstiger kr. 6.

Til reparasjon av gummi- og balataremmer kan salg til forbruker av drivremstrimler eller drivremstykker i nødvendig bredde og tykkelse og i en lengde av inntil 150 cm finne sted uten at forbrukeren leverer kjøpetillatelse.

Forhandler som har solgt drivremstrimler eller drivremstykker i medhold av bestemmelsen i foregående ledd, kan hver måned søke direktoratet om kjøpetillatelse for tilsva-

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 14.

1 april. rende mengder. Søknadene skal inneholde opplysninger om hvem strimlene eller stykkene er solgt til.

§ 5. *Forbud mot kjøp.* Kjøp eller ervervelse på annen måte av drivremmer i strid med bestemmelsene i forordningen er forbudt.

§ 6. *Levering av drivremmer.* Produsent og forhandler plikter å effektuere mottatte bestillinger i den rekkefølge de kommer inn. Dog skal bestillinger som gjøres på grunnlag av kjøpetillatelse utstedt av forsyningsnemnda, jfr. § 2, fjerde ledd, ekspederes utenfor tur.

Bestillinger skal ikke nektes effektuert med mindre en med bestemthet kan gå ut fra at det vil gå mer enn 2 måneder før arbeidet med bestillingen kan bli satt i gang.

Produsent kan avvike fra de remdimensjoner som er angitt i kjøpetillatelsen hvis han bringer på det rene at det for vedkommendes transmisjonsanlegg kreves en rem med andre dimensjoner.

§ 7. *Bedrifter som er stanset.* Bedriftsinnehaver plikter å føre lagerbok over drivremmer som ikke er i bruk fordi bedriften eller en avdeling av bedriften er stanset. Disse remmer skal oppbevares på forsvarlig måte i avstengte rom.

Innehaverne skal forsyne alle remmer som ikke er i bruk med et kjenningskort som skal inneholde remmens løpenummer og opplysninger om eierens navn, remmens dimensjoner og det materiale den er laget av. Er remmene ikke tatt i bruk igjen innen 4 uker etter stansningen, skal det meldes til Direktoratet for industriforsyning på fastsatt skjema som fås hos forsyningsnemndene eller hos direktoratet og som skal inneholde de opplysninger som er anført på kjenningskortet.

Remmer som har vært ute av bruk i 4 uker eller mer, kan ikke tas i bruk igjen uten tillatelse fra direktoratet.

Direktoratet for industriforsyning kan bestemme at remmer som ikke er i bruk, skal avgis til en annen bedrift.

§ 8. *Reparasjon av drivremmer.* Når det til reparasjon av drivremmer av lær vil medgå mer materiale enn ⅓ av vekten av vedkommende rem, kan reparasjon bare finne sted etter tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning.

Reparasjonsoppdrag skal ikke avvises uten tvingende grunn.

§ 9. *Sammensying av drivremmer.* Ved fremstilling og reparasjon av drivremmer av lær er det forbudt å sammenføye de enkelte deler med søm. Unntatt fra denne bestemmelse er sluttforbindelsen.

§ 10. *Gjennomføring av forordningen.* Direktoratet for industriforsyning gir de forskrifter som er nødvendige til

gjennomføring av denne forordning. Direktoratet kan også 1 april.
gjøre unntak fra bestemmelsen i forordningen. Direktoratet for industriforsyning kan helt eller delvis overdra sin myndighet ifølge denne forordning til andre.

§ 11. *Straffebestemmelser.* Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller i forskrifter gitt i medhold av den, fører med seg straff og inndragingsansvar som bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 12. *Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser.* Forordningen trer i kraft straks.

Ordrer på drivremmer som er skriftlig bekreftet før ikrafttredelsen kan effektueres uten kjøpetillatelse når fremstillingen av remmen er påbegynt før forordningen trådte i kraft.

Oslo 1 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om omsetning og bruk av gly- 1 april.
serin, mineralvoks, bivoks og plantevoks.

§ 1. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra glyserin, glyserinholdige væsker, mineralvoks, bivoks, plantevoks eller voksblandinger til noen som ikke har slik tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning eller den dette bemyndiger som i denne forordning bestemt.

Det er forbudt uten tillatelse av Direktoratet for industriforsyning eller den dette bemyndiger å kjøpe eller på annen måte erverve eller bruke stoffer som nevnt i første ledd.

Ved mineralvoks forstås alle sorter voks framstilt av mineralske råstoffer ved destillasjon eller ekstraksjon, t. eks. fast parafin, ceresinvoks, montanvoks, ozokeritt. Ved plantevoks forstås alle sorter voks framstilt av planter, t. eks. carnaubavoks, candellilavoks, palmevoks, myricavoks, japanvoks eller blandinger av disse.

§ 2. Unntatt fra omsetningsforbudet i § 1 er:

a. Salg til apotek av glyserin, glyserinholdige væsker og mineralvoks.
b. Salg fra apotek av glyserin og glyserinholdige væsker til medisinsk bruk.
c. Salg fra detaljist til forbruker av mineralvoks.

Varer som er kjøpt i medhold av unntaksbestemmelsene i

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 14.

1 april. denne paragraf kan brukes uten forbrukstillatelse etter § 1, annet ledd.

§ 3. Direktoratet for industriforsyning eller den dette bemyndiger kan gi nærmere regler om bivoks i medisinsk øyemed.

§ 4. Den som eier bivoks skal snarest og senest innen 5 april 1941 tilby sin beholdning til den som Direktoratet for industriforsyning gjennom kunngjøring bestemmer, og avstå beholdningen til den pris Prisdirektoratet fastsetter. Avståing kan om nødvendig gjennomføres ved hjelp av politiet. Enhver som besitter bivoks for andre er pliktig til innen 10 april 1941 å levere den bivoks som has i varetekt hvis eieren ikke selv har gjort det. Direktoratet for industriforsyning skal gjøre de unntak som er nødvendige for birøktere med eget lager og gi nærmere bestemmelser om dette.

§ 5. Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter om anvendelse av glyserin ved tilvirking av sivile sprengstoffer.

Direktoratet kan gi regler om plikt til oppsamling, oppbevaring, inndamping, forsending og avståing av glyserinholdig underlut.

§ 6. Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning.

Direktoratet for industriforsyning kan gi utfyllende bestemmelser til denne forordning.

§ 7. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse på den som overtrer noen bestemmelse i denne forordning, eller som er gitt i medhold av forordningen.

§ 8. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 1 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

1 april. **Forordning.** (Kirke- og undervisningsdepartementet.)

I forordning av 24 januar 1941 om foreløpige reglementer for årsprøver i den høgre almenskole foretas følgende endringer:

I.

Reglement for årsprøver i den 3-årige realskole som bygger på folkeskole med engelskundervisning.

§ 5. Siste avsnitt skal lyde slik: «I 2 klasse engelsk skriftlig, matematikk skriftlig og muntlig, kristendomskunnskap (2 klasses pensum), historie, naturhistorie og fysikk».

§ 9. Punkt 3 skal lyde slik: «prøve i tegning og hand- 1 april.
arbeid».

II.

Reglement for årsprøver i det 5-årige gymnas som bygger på folkeskole med engelskundervisning.

§ 5. Andre avsnitt skal lyde slik: «I 2 klasse engelsk skriftlig, matematikk skriftlig og muntlig, kristendomskunnskap (2 klasses pensum), historie, naturhistorie, fysikk, tegning og handarbeid».

§ 8 deles. Som egen § 9 skilles ut: «Privatister har adgang til før den endelige artiumsprøve .....» (alle de følgende avsnitt).

§ 9. Punkt 3 skal lyde slik: «prøve i tegning og handarbeid».

Nest siste avsnitt skal lyde slik: «De ovenfor nevnte skriftlige prøver i 2 og 3 klasse i tysk, engelsk og matematikk og de muntlige prøver i de samme klasser i matematikk, kristendomskunnskap, naturhistorie, fysikk, geografi, kjemi og fysiologi samt prøven i tegning og handarbeid kan foruten ved et gymnas med eksamensrett også avlegges ved en realskole med eksamensrett; prøven i kjemi og fysiologi skjer i tilfelle i gymnasets pensum».

Forordning *) (Handelsdepartementet) om at det i L e v- 1 april.
a n g e r kreves bevilling for å kunne utføre rørleggerarbeider som har forbindelse med innretninger tilhørende kommunens vann- og kloakkvesen.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om at i N o r d- 1 april.
l a n d, T r o m s o g F i n n m a r k fylker er jakt og fangst av alker, lomvier, teist, lundefugl, skarver, terner, fiskeender og gaul til utnyttelse til menneskeføde tillatt til utgangen av april måned 1941.

Forordning. **) (Arbeidsdepartementet.) 1 april.

I de ved kongelig resolusjon av 27 mai 1938 (jfr. forordning av 20 desember 1940) gitte t r a f i k k r e g l e r gjøres følgende forandringer:

§ 7, punkt 1, skal heretter lyde:

1. Kjører skal ferdes til høyre på høyre side av veien unntatt når særlige forhold gjør det nødvendig å kjøre til venstre. På uoversiktlige veistrekninger skal det kjøres så langt til høyre som mulig. Kjører med liten fart skal holde lengst mulig til høyre.

---

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 14.
**) Kunngj. 22 april i Lovtid. 1 nr. 15.

1 april. For syklister gjelder som alminnelig regel at de skal kjøre enkeltvis etter hverandre. Utenfor byer og tettbygde strøk kan dog to syklister kjøre ved siden av hverandre når ferdselen derved ikke hindres eller fare oppstår.

Det som foran er sagt gjelder også for veier og gater hvor det er påbudt énveiskjøring.

§ 8 skal heretter lyde:

I veikryss skal kjører ta skarp sving til høyre (innersving) og stor sving til venstre (yttersving). Er det for samme fartsretning flere kjørebaner, skal den som vil svinge til høyre på forhånd ha kjørt så langt til høyre som mulig og den som vil svinge til venstre så langt inn til midten av veien (gaten) som mulig.

§ 9. Som nytt punkt 5 tilføyes:

5. Den omstendighet at kjører har avgitt tegn fritar ham ikke for plikten til fullt ut å vise den i § 2 påbudte varsomhet.

§ 18 skal heretter lyde:

1. Forkjørsrett i veikryss har den kjører som ferdes på vei eller gate som er utstyrt med skilt som angir at trafikken på vedkommende vei har forkjørsrett (en på spissen anbrakt hvit firkant med rød rand).

   Kjører som ferdes på vei hvor skiltet: «Trafikken på kryssende vei har forkjørsrett» eller «Stopp. Trafikken på kryssende vei har forkjørsrett» (en på spissen anbrakt hvit trekant med rød rand) skal la trafikken på kryssende vei ha forkjørsrett.

   Forkjørsretten bortfaller likeoverfor politiets og brannvesenets vogner under utrykning samt likeoverfor troppeavdelinger og prosesjoner.
2. Når to kjørere samtidig skal passere et veikryss hvor forkjørsrett ikke er fastsatt eller en åpen plass, har den kjører som kommer fra høyre forkjørsrett.

   Motorvogn og skinnegangsvogn har dog forkjørsrett likeoverfor andre veifarende, men står innbyrdes likt med hensyn til kjørerett.

   Det skal tas hensyn til hestekjøretøyer med lass.
3. Vikeplikt for andre kjørende har den som vil kjøre over i venstre side av veien. Det samme gjelder den som fra eiendom, fra parkerings- eller holdeplass eller fra privat vei vil kjøre inn på eller tvers over offentlig vei.
4. Forkjørsveier samt enkelt veikryss med forkjørsrett utpekes av veidirektøren. I byene utpekes forkjørsgater av det stedlige politi med samtykke av veidirektøren.

§ 20. Det nåværende punkt 1 faller bort og de nåvæ- 1 april.
rende punkter 2 og 3 blir henholdsvis 1 og 2.

§ 25. Punkt 1 og 2 skal heretter lyde:

1. I by og tettbygd strøk må det ikke kjøres fortere enn 40 km i timen og alltid således at man kan stanse på en lengde av 12 meter.
2. Utenfor by og tettbygd strøk kan farten økes dersom det er fritt utsyn over veien og dens beskaffenhet gjør det forsvarlig. Farten må dog ikke overskride 60 km i timen.

Den av Administrasjonsrådet 4 juni 1940 fastsatte største tillatte kjørehastighet på 45 km i timen skal holdes inntil den nevnte forordning måtte bli opphevet.

Som nytt punkt 7 blir tilføyd:

7. Den som svinger inn i eller kjører tvers over forkjørsvei (§ 18) skal holde liten fart (vanlig gangfart).

§ 32. Som nytt punkt 5 tilføyes:

5. I mørke eller i tykk tåke (skodde) skal motorkjøretøy som er hensatt på offentlig vei eller plass ha sin sidebegrensning sett forfra angitt ved hjelp av parklyset (forlyset) og sett bakfra ved hjelp av baklyset. Dette gjelder ikke når kjøretøyet er tilstrekkelig belyst fra annen lyskilde.

§ 38 skal heretter lyde:

Sykkel skal være utstyrt med to av hinannen uavhengig virkende bremser og med signalklokke i god stand. Dessuten skal det bakerste parti av bakskjermen være hvitmalt og forsynt med rødt baklys eller rødt refleksglass.

§ 45. Ledd 2 skal heretter lyde:

2. Voldes ved trafikkuhell skade på person eller gods skal kjøreren (kjørerne) innen 24 timer avgi melding til politiet.

§ 46. Punkt 3, 4, 5, 6 og 7 skal heretter lyde:

3. De tegn som politimann skal gi for å regulere ferdselen betyr:

a) Vink i ferdselsretningen: «Veien er fri»
b) En arm strekkes opp:
for trafikanter i den hittil sperrede ferdselsretning: «Pass på»
for trafikanter i den hittil åpne ferdselsretning: «Stopp»
for de trafikanter som befinner seg i veikrysset: «Ut fra krysset».

1 april.

c) En eller begge armer strekkes ut til siden:

tvers på ferdselsretningen: «Stopp»
langs ferdselsretningen: «Veien er fri».

Disse tegn gjelder så lenge politimannen står i samme frontstilling — selv om tegnet ikke lenger gis.

Anvendes fargesignaler så betyr:

a) Grønt: «Veien er fri»
b) Rødt: «Stopp»
c) Gult eller blinkende grønt eller rødt lys:

for trafikanter i den hittil sperrede ferdselsretning: «Pass på»
for trafikanter i den hittil åpne ferdselsretning: «Stopp»
for de trafikanter som befinner seg i veikrysset: «Ut fra krysset».

4. På tegnet «Veien er fri» kan en svinge til begge sider. Til venstre må imidlertid dette bare skje når den kjørende trafikk i den frie motsattgående ferdselsretning ikke forstyrres. Kjørende som foretar svingning skal ta hensyn til fotgjengere og disse skal på sin side vise særlig aktsomhet overfor de foran nevnte kjørende.
5. På tegnet «Ut fra krysset» skal kjørende som befinner seg i veikrysset, kjøre ut fra dette.
6. På tegnet «Stopp» må fotgjengere ikke gå over kjørebanen i den sperrede retning.
7. Denne paragraf gjelder også for sporvogn.

Påbudet i § 38 om at sykkel skal ha to av hinannen uavhengig virkende bremser, settes inntil videre ikke i kraft. Sykkel må ha én hurtigvirkende bakhjulsbremse som omhandlet i § 38 sånn som den lød etter forordning av 20 desember 1940.

Sidebegrensningen sett bakfra (§ 32) anses inntil videre tilstrekkelig angitt ved hjelp av ett baklys.

For øvrig trer de foran anførte endringer i kraft straks.

Som det ses av § 18, 2, er heretter skinnegangsvogner og motorvogner stilt likt med hensyn til kjørerett i alminnelige vei- og gatekryss. Sporvognsgater vil imidlertid i størst mulig utstrekning bli forkjørsgater og merket som sånne. I alle fall har motorvognfører å vise aktsomhet overfor sporvogner og særlig ta hensyn til at en sporvogn må bremse over en betydelig lengre strekning enn en motorvogn.

De i forordning av 20 desember 1940 omhandlede refleks-

glass for hestekjøretøy (forordningens tredje siste ledd) skal alltid være anbrakt på kjøretøyet. Refleksglassene skal ha en lysende overflate på minst 20 cm² — tilsvarende ca. 5 cm diameter. 1 april.

Forordning.*) (Forsyningsdepartementet.) 1 april.

I. Forsyningsdepartementets bestemmelser av 27 juni 1940 om rasjonering, omsetning og forbruk av importert fast brensel, jfr. forordning av 31 januar 1941, gis følgende tillegg:

1. Direktoratet for industriforsyning kan gi andre organer enn de som er nevnt i disse bestemmelser bemyndigelse til å tildele importert fast brensel, endre den fastsatte skjemaordning, gjøre unntak fra bestemmelsene og gi utfyllende forskrifter.
2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av forskrifter gitt i medhold av punkt 1.

II. Denne forordning trer i kraft straks.

Forordning **) (Innenriksdepartementet) om en tilføyelse til § 7 i vedtekter til byplanen for arealet mellom Tjodolvs gate, St. Svithuns gate og Mosvatnet i Stavanger. 2 april.

Forordning. **) (Innenriksdepartementet.) 3 april.

Forbud mot omsetning av visse slags glass som kan være helseskadelig.

I tilslutning til § 4 i sunnhetsloven av 16 mai 1860, jfr. lov nr. 15 av 6 juni 1930 og § 2 i lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933, bestemmes herved:

§ 1. Det er forbudt å innføre, omsette, overdra og selge bruksgjenstander av glass («durit», «duraglass» og lignende) eller av annet stoff, som på grunn av sin sammensetning eller egenskaper ellers under vanlig bruk som gjenstanden er bestemt til, ved eksplosjon eller på annen måte kan medføre skade.

§ 2. Gjenstander som nevnt i § 1 skal være tydelig merket så de skiller seg fra lignende gjenstander av stoff som ikke frambyr fare som nevnt i paragrafen.

Departementet kan treffe nærmere bestemmelse om merking. Istedenfor merking kan godtas erklæring fra fabrikant.

---

*) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 14.
**) Kunngj. 22 april i Lovtid. 1 nr. 15.

3 april. § 3. I tvilsomme tilfelle avgjør departementet om en gjenstand går inn under § 1.

Departementet kan på nærmere vilkår tillate omsetning og salg av nevnte gjenstander til bruk som ikke kan antas å mdeføre fare for folks helse.

§ 4. Disse forskrifter trer i kraft straks.

3 april. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om endring i § 1 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Vang herred, Hedmark fylke.

3 april. **Forordning.***) (Handelsdepartementet.)

§ 1. I samsvar med midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 nr. 14 bestemmes herved:

Sild som er fisket på strekningen fra og med Sør-Trøndelag fylke til og med Rogaland fylke og som ikke går inn under bestemmelsene i midlertidig lov om utførsel av vintersild av 1 februar 1936 nr. 5 må ikke omsettes eller utføres med mindre den er kjøpt gjennom den organisasjon som er godkjent i henhold til sist nevnte lov.

Det er heller ikke tillatt å omsette eller utføre produkter av slik sild hvis silden ikke er kjøpt gjennom organisasjonen.

§ 2. Handelsdepartementet kan senere fastsette lignende bestemmelser om omsetning av sild som er fisket også i de øvrige fylker.

§ 3. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning straffes etter § 3 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 nr. 14.

§ 4. Denne forordning trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

4 april. **Forordning** *) om krigsskadetrygd for bygninger.

Kapitel I. Krigsskadetrygdens formål og organisasjon.

§ 1. *Krigsskadetrygdens formål.* Krigsskadetrygden for bygninger har til oppgave å yte hel eller delvis erstatning for krigsskade på bygninger her i landet og å forestå utligning på bygninger i den utstrekning sånn bestemmes.

Skade som staten er ansvarlig for, blir ikke erstattet av Krigsskadetrygden. Det samme gjelder skade som staten overtar å dekke. Innenriksdepartementet kan dog pålegge Krigsskadetrygden å taksere og erstatte slik skade mot refusjon av utgiftene herved. Kan skadelidte ellers kreve at tredje-

*) Kunngj. 22 april i Lovtid. 1 nr. 15.

mann erstatter skaden, trer Krigsskadetrygden inn i hans rett mot tredjemann i den utstrekning den har betalt erstatning, dog slik at Krigsskadetrygden står tilbake for skadelidte for så vidt den ikke har erstattet hele skaden. 4 april.

§ 2. *Krigsskadetrygdens sete m. v.* Krigsskadetrygden har sitt sete i Oslo.

Nærmere forskrifter om Krigsskadetrygdens virksomhet fastsettes av Innenriksdepartementet etter innstilling fra styret.

Lov om trygdelag av 29 juli 1911 og lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930 får ikke anvendelse på Krigsskadetrygden med mindre dette særskilt er bestemt.

§ 3. *Krigsskadetrygdens styre.* Krigsskadetrygden ledes av et styre oppnevnt av Innenriksdepartementet. Departementet oppnevner styrets formann.

Styret leder Krigsskadetrygdens virksomhet og treffer de avgjørelser som er lagt til styret i denne forordning og i bestemmelser som til enhver tid er gitt av Innenriksdepartementet.

Styret ansetter Krigsskadetrygdens administrerende direktør og andre tjenestemenn og fastsetter deres godtgjørelse og andre tjenestevilkår, alt med godkjenning av Innenriksdepartementet.

Styret sørger for at det blir ført et ordentlig og tilstrekkelig bokholderi. Årsregnskap skal være avlagt senest 3 måneder etter regnskapsårets utgang.

Styremøter holdes så ofte styrets formann eller halvparten av styrets øvrige medlemmer finner det nødvendig. Over møtene føres protokoll som underskrives av samtlige møtende. Styret er vedtaksført når minst halvparten av medlemmene er til stede. For at gyldig vedtak skal være gjort, må minst halvparten av styrets medlemmer være enig i vedtaket. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Krigsskadetrygden forpliktes ved underskrift av styrets formann eller av to andre styremedlemmer i forening. Den administrerende direktør har prokura.

Godtgjørelse til medlemmene av styret fastsettes av Innenriksdepartementet. Utgiftene herved utres liksom utgiftene til Krigsskadetrygdens øvrige administrasjon av Krigsskadetrygdens midler.

§ 4. *Tilsyn og revisjon.* Krigsskadetrygdens virksomhet er lagt under Innenriksdepartementet.

Styret skal avgi budsjettforslag til departementet og gi en oversikt over hvor meget antas å ville trenges av statsmidler i kommende budsjett-termin.

4 april. Styret skal hvert kvartal gi innberetning til departementet om virksomheten og så vidt mulig også gi en oversikt over virksomheten i kommende kvartal.

Departementet treffer bestemmelse om revisjon av Krigsskadetrygdens regnskap. Revisjonens innberetning sendes departementet gjennom styret.

§ 5. *Bistand av branntrygdelag.* Norsk branntrygdelag, herunder Norges brannkasse, og representant for utenlandsk trygdegiver som driver branntrygding her i landet eller samskipnad av slike, skal bistå Krigsskadetrygden ved oppsetting av fortegnelse over bygninger og i tilfelle ved mottak av frivillige innmeldinger, ved innfordring av utligningsbeløp, verdsetting av skader, utbetaling av erstatning og lignende, alt etter nærmere regler og mot slik godtgjørelse som fastsettes av Krigsskadetrygdens styre med godkjenning av Innenriksdepartementet.

Kapitel II. Krigsskadetrygdens område.

§ 6. *Tvungen trygding og unntak herfra.* Krigsskadetrygden omfatter enhver bygning her i landet som er trygdet mot brann. Kommunale husbygninger med indre tilbehør som nevnt i § 27, første ledd, omfattes av trygden selv om de ikke er trygdet mot brann; trygdesummen fastsettes av styret. Eier av bygning som bare er branntrygdet hos utenlandsk trygdegiver som ikke har representant her i landet, plikter selv å melde eiendommen til trygden til avgiftsberegning; forsømmes dette, tapes retten til erstatning, med mindre styret bestemmer noe annet.

Unntatt er:

1. Bygninger som helt eller for den overveiende del eies av stater eller av statsinstitusjoner som ikke er særskilt unntatt av styret.
2. Andre kommunale bygninger enn hus.
3. Bygninger som styret med godkjenning av Innenriksdepartementet av særlige grunner finner å burde holde utenfor trygden — helt eller for bestemt tidsrom.

Styret avgjør i tvilstilfelle om en bygning omfattes av trygden eller ei.

§ 7. *Frivillig trygding.* Bygninger som ikke er trygdet mot brann, og de i § 6, annet ledd, nr. 2 og 3 nevnte bygninger kan mottas til frivillig innmelding på vilkår som fastsettes av styret. De i § 6, annet ledd, nr. 1 nevnte bygninger kan ikke mottas til frivillig innmelding.

Innmelding sendes Krigsskadetrygden enten direkte eller gjennom norsk branntrygdelag eller representant som nevnt i § 5. Meldingen skal inneholde nødvendige opplysninger om

bygningens art, omfang, beliggenhet og betegnelse og være 4 april.
ledsaget av eierens skjønnsmessige angivelse av hva han mener det på innmeldingstiden ville koste å oppføre bygningen fra nytt av, med fradrag for verdiforringelse ved elde og bruk. Trygdesummen fastsettes av styret for Krigsskadetrygden.

§ 8. *Uttredelse og utelukkelse.* Bygning som i henhold til § 6, første ledd, omfattes av Krigsskadetrygden, kan ikke gå ut med mindre styret samtykker. Dette gjelder også om bygningen opphører å være trygdet mot brann.

Bygning som er innmeldt til frivillig trygd, kan ikke uten styrets samtykke meldes ut igjen.

Finner styret av særlige grunner å burde utelukke en bygning fra trygden — helt eller for bestemt tidsrom — kan det når som helst gjøre vedtak om det. Vedtaket må godkjennes av Innenriksdepartementet som fastsetter hvorvidt og i hvilken utstrekning vedkommende bygning skal delta i utligningen.

§ 9. *Frivillig ytelse av erstatning.* Blir skadet eller ødelagt bygning som ikke er trygdet mot brann, innmeldt i Krigsskadetrygden, kan styret, hvis skaden er inntruffet før 1 september 1940 etter søknad når særskilte grunner foreligger, fastsette at skaden erstattes helt eller delvis.

Kapitel III. Krigsskadetrygdens midler.

§ 10. *Utligning m. v.* Til dekning av erstatninger og administrasjonsomkostninger kan styret foreta utligning på de trygdede i det omfang som Innenriksdepartementet fastsetter.

Utligning foretas på alle trygdede og med samme prosentsats med mindre departementet annerledes bestemmer. For frivillig trygdede gjelder bestemmelsen i § 7, første punktum.

Når særlige grunner gjør det rimelig, kan styret frita enkelte branntrygdede bygninger fra plikten til å delta i utligningen.

Ytes erstatning utover trygdesummen eller for ikke branntrygdet bygning etter § 9, utlignes 5 pst. på den ikke trygdede verdi, dog ikke mer enn den del av erstatningen som overstiger trygdesummen.

Dersom det samlede beløp som blir utlignet ikke gir full dekning for erstatninger og administrasjonsomkostninger, bestemmer Innenriksdepartementet om, og i hvilken utstrekning og på hvilken måte ytterligere midler skal tilveiebringes.

§ 11. *Opptagelse av lån.* Krigsskadetrygden kan i samråd med Finansdepartementet ta opp lån til et beløp som departementet bestemmer og kan herunder utstede obligasjoner lydende på ihendehaveren.

4 april. § 12. *Utligningsbeløpets fastsettelse, forfall, m. v.* Utligningen for hver bygning regnes av bygningens verdi. Til grunn for ansettelsen av verdien legges i alminnelighet branntrygdesummen når bygningen er trygdet mot brann, men ellers den i henhold til § 6, annet punktum, og § 7, annet ledd, fastsatte trygdesum. I alminnelighet bør det ses hen til verdien 8 april 1940, men styret kan fastsette et annet tidspunkt. Finner styret at det er misforhold mellom trygdesum og trygdeverdi, kan det til enhver tid fastsette hvilket beregningsgrunnlag som skal brukes.

Alminnelige regler om fastsetting og innbetalingen av beløp som er utlignet, herunder om beregningsgrunnlag, takster, betalingsfrister og lignende, gis av Innenriksdepartementet etter innstilling fra styret.

Av utlignede beløp eller gjenstående deler av disse som er forfalt til betaling, erlegges renter etter styrets nærmere bestemmelser. Betales fastsatte avdrag eller renter ikke i rett tid, kan hele den gjenstående del av utligningssummen anses som forfalt til betaling straks.

§ 13. *Panterett og inndrivelse.* Beløp som er utlignet, med renter, hefter på eiendommen og i tilfelle på maskiner, inventar og tilbehør med panterett etter skatter og andre offentlige avgifter som er sidestilt med skatter med hensyn til pant og inndrivingsmåte. Beløpene kan inndrives på samme måte som offentlige eiendomsskatter. For tvangssalg gjelder reglene i loven om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 § 110. Gjelder det bygning på festet grunn, omfatter panteretten bygningen med festerett. Begjæring om tvangsauksjon må være innkommet til vedkommende myndighet innen 2 år fra forfallsdag for siste termin i utligningsperioden og forretningen må deretter fremmes uten unødig opphold. Ellers faller panteretten bort.

I den utstrekning et branntrygdelag etter avtale med Krigsskadetrygden forskutterer beløpene for sine trygdede, går kravet og panteretten med den fastsatte prioritet og særlige inndrivingsmåte over på laget.

§ 14. *Anbringelse av Krigsskadetrygdens midler.* Krigsskadetrygdens midler skal anbringes etter regler som fastsettes av styret med godkjenning av Finansdepartementet.

Kapitel IV. Melding om krigsskade, takster, fastsetting av erstatning m. v.

§ 15. *Melding om krigsskade.* Den som gjør krav på erstatning av Krigsskadetrygden, må uten ugrunnet opphold og senest 3 måneder etter at skaden inntraff, sende inn melding om skaden til branntakstbestyreren (lov av 12 juni 1931

§ 29) i den kommune hvor bygningen ligger. Kravet faller bort dersom meldingen kommer for sent. Når særlige grunner gjør det rimelig, kan styret forlenge fristen eller unnlate å påberope seg at meldingen er kommet for sent. Nærmere regler om hva meldingen skal gå ut på, blir gitt av styret. 4 april.

Krigsskadetrygden skal gjennom branntakstbestyreren i kommunen sørge for at det ved oppslag, kunngjøring i pressen, eller på annen høvelig måte blir gitt tilstrekkelig rettledning om de bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne paragraf.

§ 22 i lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930 gjelder tilsvarende overfor eieren.

§ 16. *Takst.* Når branntakstbestyreren i henhold til foregående paragraf har fått melding om krigsskade som antas å overstige kr. 50 skal han snarest mulig holde takst over skaden.

Forretningen styres av branntakstbestyreren, og takstene avgis av 3 menn. Antas skaden ikke å utgjøre mer enn kr. 1 000 kan det avgis taksterklæring av 2 takstmenn uten medvirkning av takstbestyreren. Når skaden er ubetydelig, kan erklæringen avgis av 1 takstmann. Taksterklæring kan overprøves ved fullstendig takst. Bestemmelsene i § 17, 1 ledd, gjelder tilsvarende.

Antas skaden å utgjøre mer enn kr. 5 000 skal branntakstbestyreren gi Krigsskadetrygden en foreløpig innberetning om tilfellet. Krigsskadetrygden oppnevner da en av takstmennene. Ellers oppnevnes mennene av branntakstbestyreren av det i lov av 12 juni 1931 § 31, jfr. § 32, nevnte utvalg for kommunen. Bestemmelsene i samme lovs § 36, første og annet ledd, gjelder tilsvarende. Også Krigsskadetrygden og skadelidte kan begjære oppnevning etter § 36. Videre får bestemmelsene i lovens §§ 33, 34 og 39 anvendelse.

Krigsskadetrygden kan bemyndige en annen enn branntakstbestyreren til å styre takst og oppnevne takstmenn m. v. som nevnt i de foregående ledd.

Hvis det i et distrikt foreligger omfattende eller særpregede skader eller skade på industrielt anlegg eller bygning av usedvanlig byggemåte eller beskaffenhet, kan Innenriksdepartementet på anmodning av Krigsskadetrygdens styre eller skadelidte oppnevne særskilt takstnemnd.

Prisene 8 april 1940 legges til grunn for verdsettelsen. Styret kan med Innenriksdepartementets godkjenning fastsette et annet tidspunkt. Det som bare er av betydning for bygningens utseende uten å influere på dens anvendelighet, settes ut av betraktning. Hvis skaden kan utbedres, takseres utbedringens kostende. Er bygningen totalskadet, ansettes

4 april. skaden til det beløp som det ville koste å oppføre en tilsvarende bygning på samme sted, med fradrag for verdiforringelse bygningen har lidt på grunn av elde og bruk, og videre med fradrag for levninger.

Takstmennene skal i forbindelse med verdsettelsen gi en beskrivelse av bygningen og skaden og meddele de ytterligere opplysninger Krigsskadetrygden forlanger. Ved totalskade skal takstmennene herunder bl. a. ansette den verdiforringelse bygningen har lidt på grunn av nedsatt anvendelighet eller andre omstendigheter enn elde og bruk, og oppgi grunnen (f. eks. utidsmessighet, endringer i de lokale forhold og lignende).

Taksten føres på stedet inn i en protokoll eller et takstdokument, som ved forretningens avslutning underskrives av bestyreren (formannen) og takstmennene. Bestyreren (formannen) sender deretter, så vidt mulig innen en uke, en fullstendig utskrift av forretningen til Krigsskadetrygden og skadelidte.

Krigsskadetrygdens styre kan godkjenne takster som lovlig avholdte takster selv om det ved forretningen ikke er gått fram i samsvar med nærværende paragraf.

§ 17. *Overtakst.* Overtakst kan forlanges så vel av Krigsskadetrygden og eieren som av panthavere eller andre med tinglig rett i bygningen. Begjæring fra eier eller rettighetshaver må være ledsaget av grunner og må fremsettes for branntakstbestyreren innen 1 måned etter at takst er holdt. Den sendes straks til Krigsskadetrygden, som kan samtykke i at overtakst holdes selv om fristen er utløpet.

Overtakstforretningen styres av branntakstbestyreren. Overtakstene avgis av 5 menn, hvorav 2 oppnevnes av Krigsskadetrygdens styre, mens de øvrige oppnevnes etter reglene i § 16, tredje ledds tredje til femte punktum. Hvor forholdene gjør det vanskelig å oppnevne 5 menn, kan styret bestemme at overtaksten skal avgis av 3 menn, hvorav styret oppnevner 1. Bestemmelsen i § 16, fjerde ledd, gjelder tilsvarende.

Under vilkår som nevnt i § 16, femte ledd, kan overtaksten dersom undertaksten overstiger kr. 100 000 forlanges holdt av en særskilt takstnemnd, bestående av særlig kyndige menn, som Innenriksdepartementet oppnevner. Mennene skal oppnevnes utenfor kommunen. Overtaksten skal holdes av en særskilt takstnemnd dersom undertaksten i henhold til § 16, femte ledd, er holdt av en sånn.

For overtaksten gjelder bestemmelsene i § 16, tredje ledds siste punktum og sjette til åttende ledd tilsvarende.

§ 18. *Tilleggsopplysninger.* Krigsskadetrygden kan hos takstbestyreren (formannen), skadelidte og andre innhente

nærmere opplysninger om den skadede eller ødelagte bygnings tilstand og anvendelse samt andre forhold som kan være av betydning ved fastsettelsen av erstatningen. 4 april.

Kontroll kan også foretas ved utsendte representanter.

§ 19. *Godtgjørelse til takstnemnd, bestyrer og takstmenn.* Innenriksdepartementet fastsetter den godtgjørelse som medlemmer av den i § 16, femte ledd, og § 17, tredje ledd, nevnte takstnemnd tilkommer.

Krigsskadetrygdens styre fastsetter godtgjørelsen til særskilt oppnevnt takstbestyrer som nevnt i § 16, fjerde ledd, og § 17, annet ledds fjerde punktum.

For særskilt arbeid har branntakstbestyreren krav på godtgjørelse, som fastsettes av Krigsskadetrygdens styre.

Ellers får branntakstbestyreren og takstmennene slik godtgjørelse som er fastsatt for skadetakster som holdes for Norges brannkasse. Krigsskadetrygdens styre kan fastsette lavere godtgjørelse for takster, utskrifter og attester når antallet av skader i et distrikt er forholdsvis stort.

§ 20. *Omkostninger.* Krigsskadetrygden utreder den godtgjørelse som branntakstbestyreren har krav på for særskilt arbeid, jr. § 19, tredje ledd.

Omkostninger ved takster i anledning av anmeldt krigsskade utlegges av Krigsskadetrygden og faller denne endelig til last dersom kravet på erstatning helt eller for en vesentlig del blir godkjent. I motsatt fall er anmelderen pliktig til å godtgjøre trygden de utlagte omkostninger med mindre styret finner å kunne frita ham. Refusjonskravet kan inndrives ved utpanting.

Overtakster betales av Krigsskadetrygden når de er forlangt av denne eller når skjønnet går trygden imot. Ellers betales overtakster av den som har forlangt dem.

§ 21. *Avgjørelse av vilkårene for erstatning.* Krigsskadetrygdens styre avgjør om det foreligger krigsskade og om de ting som er skadet, går inn under trygden. Styret kan av eget tiltak innhente uttalelser fra skadelidte eller andre interesserte. Dersom det finnes påkrevd kan styret også la oppta bevis i samsvar med reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915.

Går styrets avgjørelse ut på at Krigsskadetrygden ikke plikter å erstatte skadet bygning, skal melding om dette med en kort redegjørelse for grunnene sendes til skadelidte i anbefalt brev. Avgjørelsen kan av denne samt panthavere eller andre som har tinglig rett i bygningen, innen 2 måneder bringes inn for domstolene. Oppreising kan gis etter reglene i lov om domstolene av 13 august 1915 §§ 153—158.

Dersom en avgjørelse av styret (retten) går ut på at

4 april. erstatningsplikten omfatter andre gjenstander enn antatt under taksten, skal styret sende saken tilbake for å få skaden verdsatt på nytt eller den tidligere takst supplert. Den nye takst kan bringes inn for overtakst etter reglene i § 17.

§ 22. *Erstatningsberegningen.* Når det er bindende avgjort at vilkårene for erstatning av Krigsskadetrygden helt eller delvis er til stede og endelig takst er holdt, fastsetter styret erstatningsbeløpet. Erstatningen kan settes lavere enn det beløp skaden er taksert til når bygningens nedsatte anvendelighet eller andre omstendigheter gjør en nedsettelse rimelig. For skader inntruffet senere enn 31 august 1940 kan erstatningen ikke overstige trygdesummen.

Selv om murtvangstrygd ikke er tegnet, kan styret for skade inntruffet før 1 september 1940 tilstå tilleggserstatning med inntil 12½ % av skadetaksten når skadet trebygning ved gjenoppføring kommer inn under murtvangsbestemmelse.

Av enhver skade bærer den skadelidte selv 2 ‰ av den erstatningsmessige skade, dog minst kr. 50.

Av innestående erstatning, dog ikke murtvangstillegg, godtgjøres renter etter nærmere regler som fastsettes av styret med godkjenning av Innenriksdepartementet.

Kapitel V. Erstatningsbetalingen.

§ 23. *Foreløpig erstatningsbevis.* Når størrelsen av erstatningen er fastsatt slik som foreskrevet i § 22, skal Krigsskadetrygden utferdige et foreløpig erstatningsbevis, lydende på det fastsatte beløp.

Det krav som det foreløpige erstatningsbevis knytter seg til, omfattes av pant og andre tinglige heftelser på vedkommende bygning, følger eiendommen ved avhendelse og kan ikke være gjenstand for tvangsfullbyrdelse uten i samband med denne. Kravet kan bare med styrets samtykke skilles fra den skadede eiendom. Enhver overdragelse av kravet må godkjennes av Innenriksdepartementet.

Går skadelidte til utbedring, gjenoppføring eller nybygging eller til nyanskaffing av faste maskiner og inventar, beholder rentene sin prioritet i pantet — uansett bestemmelsen i forordning av 12 mars 1790 — inntil 6 måneder etter skadens gjenoppretting eller i det i dette ledds fjerde punktum nevnte tilfelle, etter at ferdigattest foreligger, dersom en panthaver setter fram forlangende om det for namsretten innen utløpet av den i forordningen nevnte årsfrist. Dog forlenges renteprioriteten ikke utover 2 år etter at skaden inntraff. Namsretten sender uten opphold underretning om forlangendet til eiendommens eier og øvrige panthavere ifølge panteattest som

tinglysningsdommeren meddeler uten betaling. I distrikter hvor lov om bygningsvesenet av 24 februar 1924 nr. 2 gjelder, gir namsretten bygningsrådet pålegg om uoppholdelig å sende namsretten melding når ferdigattest for utbedringen, gjenoppføringen eller nybyggingen blir meddelt. Når namsretten mottar slik melding, gir den straks panthaverne i eiendommen underretning herom. 4 april.

Når en panthaver har satt fram forlangende som nevnt i tredje ledd, kan tvangsfullbyrdelse i erstatningskravet og /eller eiendommen ikke fremmes før fristen for renteprioriteten utløper.

Bestemmelsen i tredje og fjerde ledd får ikke anvendelse, når skadetaksten er mindre enn kr. 5 000.

§ 24. *Utbetaling av erstatning.* Utbetaling av erstatning gjøres i alminnelighet betinget av at den på en rasjonell måte blir brukt til utbedring, gjenoppføring, nybygging eller til nyanskaffelse av faste maskiner og inventar. Utbetaling finner ikke sted utover det beløp som det har kostet å gjenopprette skaden, heri medregnet en rimelig betaling for eierens eget arbeid.

Styret kan dog utbetale erstatning uten betingelse som nevnt i første punktum. I så fall kan utbetalingen nedsettes, og må som regel ikke overstige ⅔ av det etter § 22 fastsatte erstatningsbeløp, eller ⅔ av trygdesummen hvis denne er lavere.

Utbetaling skjer i alminnelighet etter hvert som utbedring m. v. finner sted. Forskriftene i lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930 § 85 siste ledd gjelder tilsvarende når utbedring m. v. blir pålagt.

Gjenreisingsarbeidene skjer på den måte, i den rekkefølge og etter de regler som fastsettes av Innenriksdepartementet så vel når det gjelder planlegging og utføring som byggekontroll, ferdigattester og ferdigtakster m. v. Innenriksdepartementet gir Krigsskadetrygdens styre direktiver for utbetaling i samsvar med de regler som departementet fastsetter for byggearbeidenes fremme.

For så vidt Innenriksdepartementet ikke treffer annen bestemmelse om disponeringen av erstatningsbeløp, betales disse til eieren eller rettighetshavere. Til eieren betales erstatningsbeløpene, dersom ikke noen annen har tinglyst rett i bygningen eller har meldt seg som tinglig rettighetshaver i den. Det samme gjelder selv om andre har tinglyst rett i bygningen eller har meldt seg som rettighetshaver, dersom utbedring eller gjenoppføring har funnet sted eller vedkommende rettighetshaver har fått slik sikkerhet for oppfyllelsen av sine krav som Krigsskadetrygdens styre finner betryggende. Ellers

4 april. skal rettighetshaverne dekkes forut for eieren etter sin prioritet med mindre noe annet følger av rettsforholdet mellom dem og eieren, eller, hvor det ikke gis full erstatning, en lempning heri måtte bli fastsatt av styret med godkjenning av Innenriksdepartementet.

§ 25. *Nedsetting av erstatningen.* Dersom de midler som etter § 10 står til rådighet, ikke er tilstrekkelige til å dekke de fastsatte erstatningsbeløp med renter vedkommende skader inntruffet senere enn 31 august 1940, bestemmer Innenriksdepartementet etter hvilke regler nedsetting av erstatningen skal skje.

Kapitel VI. Forskjellige bestemmelser.

§ 26. *Begrepet «krigsskade».* Krigsskade vil si enhver materiell ødelegging eller skade hvis årsak er handlinger med krigsformål, uansett om skaden er voldt ved brann, sprengning, nedstyrtning, beskytning, oversvømming eller lignende. Skade som følge av rekvisisjon fra norsk eller fremmed myndighet, anses ikke som krigsskade. Når krigshandlinger i ikke uvesentlig grad har ledet til skaden, bør tapet i alminnelighet erstattes som krigsskade i den utstrekning det faller utenfor området for ordinær skadetrygd. Forskriftene i lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930 §§ 52 og 53 gjelder tilsvarende overfor eieren.

§ 27. *Begrepet «bygning».* Ved bygning forstås i disse vedtekter faste byggverk og anlegg av ethvert slag, med fast indre og ytre tilbehør, så som faste maskiner og fast inventar og annet som i alminnelighet går inn under trygding mot brann av fast eiendom.

Som bygning regnes også bruer, kaier, bolverk, dambygninger, utvendige rør- og kraftledninger, kraner og lignende. Like med bygning behandles faste maskiner og fast inventar i leid lokale når tingene tilhører leieren.

Krigsskadetrygdens styre kan gi nærmere regler om hvilke ting som skal gå inn under begrepet bygning.

§ 28. *Anke mot styrets avgjørelser.* Avgjørelser som treffes av Krigsskadetrygdens styre i henhold til disse vedtekters § 6, annet og siste punktum, § 8, første og tredje punktum, § 9, § 12, første ledds siste punktum, og § 24, siste ledds tredje punktum, kan av interessert som er misfornøyd med avgjørelsen, innankes til Innenriksdepartementet. Anken innsendes gjennom Krigsskadetrygden og må være fremsatt eller postlagt innen 14 dager etter at vedkommende fikk melding om avgjørelsen og senest 2 måneder etter at avgjørelsen ble truffet. Hvor særlige grunner foreligger, kan Innenriksdepartementet gjøre unntak fra disse frister.

§ 29. *Fradrag ved skatteligningen.* Utlignede beløp gir 4 april.
rett til fradrag i inntekten ved skatteligningen for det år da beløpet er betalt.

§ 30. *Krigsskadetrygdens opphør.* Blir det bestemt at Krigsskadetrygden for bygninger skal opphøre, kan det bestemmes at innbetalte midler som måtte være i behold, skal overføres til det offentlige fond til vern mot brannfare, som er omhandlet i lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930 § 85.

Overstiger imidlertid de samlede midler i behold 0,1 ‰ av Krigsskadetrygdens samlede trygdesum, skal midlene forholdsvis godtgjøres vedkommende. Refusjonsbeløp på mindre enn 25 kroner tilfaller dog brannvernfondet.

§ 31. *Opphevelse av tidligere bestemmelser.* Administrasjonsrådets vedtak av 14 mai 1940 om opprettelse av en krigsskadetrygd for bygninger, samt de av Administrasjonsrådet 7 juni 1940 godkjente vedtekter med senere endringer oppheves.

Oslo 4 april 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om endringer i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål. 4 april.

Følgende paragrafer i denne lov skal heretter lyde så:

§ 1. *Om opprettelse av kommunale jordstyrer.* I hvert herred skal det være et jordstyre. Jordstyret skal være på 5 medlemmer med personlige varamenn. Etter søknad fra landbruksselskapets styre kan Landbruksdepartementet i særlige tilfelle bestemme at det kan opprettes flere jordstyrer i herredet.

§ 2. *Oppnevnelse av jordstyre.* Jordstyret oppnevnes av landbruksselskapets styre i samråd med Nasjonal Samlings fylkesfører som dog ikke deltar i avstemningen. Ordførerne innsender forslag om oppnevnelse. Forslaget som må være lagt fram for formennene bør omfatte 7 menn med personlige varamenn. Blant jordstyrets medlemmer oppnevner landbruksselskapets styre en formann og en varaformann. Er det innen styret uenighet om oppnevnelsen kan mindretallet innanke denne for departementet. Den samme adgang har fylkesføreren. Medlemmene bør som regel være praktiserende jordbrukere, og en av dem tillike bygningskyndig. Hvis ikke vedkommende departement har bestemt noe annet for det enkelte herred, bør dessuten et av medlemmene være skogbruks-

*) Kunngj. 22 april i Lovtid. 1 nr. 15.

4 april. kyndig. Formannen bør i alminnelighet ha teoretisk utdannelse som minst tilsvarer eksamen fra lavere landbruksskole. Medlemmer og varamenn oppnevnes inntil videre, men funksjonstiden må ikke i noe tilfelle utstrekkes over 2 år.

Finner vedkommende departement at et jordstyre ikke er forsvarlig sammensatt eller ikke utfører sitt verv tilfredsstillende, kan det pålegge landbruksselskapets styre å foreta ny oppnevnelse av enkelte medlemmer eller av det hele styre.

§ 3 i forordningen av 21 desember 1940 om endringer i kommunelovene av 10 juni 1938 gjelder tilsvarende om rett og plikt til å ta imot oppnevnelse til medlem av jordstyret. Det skal dog også være adgang til å oppnevne den som har regnskap å avlegge til kommunen; og krav om fritakelse for oppnevnelse skal avgjøres av landbruksselskapets styre med adgang til å anke til Landbruksdepartementet.

§ 3. *Jordstyrets gjøremål.* Jordstyret utfører de gjøremål som etter denne lov uttrykkelig er tillagt det, og medvirker ved eller avgjør alle forhold for øvrig som denne lov omhandler, hvor ikke noe motsatt er sagt eller fremgår av sammenhengen. Departementet eller den det bemyndiger, kan tillegge jordstyret andre gjøremål og i forbindelse hermed bestemme at jordstyret kan gjøre bruk av lønt hjelp.

Jordstyrets avgjørelser skal være ledsaget av grunner.

Oslo 4 april 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

4 april. **Forordning** *) om jakt på rugde, tiur og orrhane våren 1941.

§ 1. På eiendom som ikke tilhører staten og ikke forvaltes av denne er jakt på rugde tillatt i tiden fra og med 16 april til og med 15 mai 1941.

§ 2. Fylkesmannen kan på søknad fra den jaktberettigede gi tillatelse til jakt på tiur og orrhane i tiden fra og med 1 til og med 31 mai 1941 på eiendom som ikke tilhører staten og ikke forvaltes av denne, og hvor det antas å finnes en betydelig bestand av tiur og orrhane. Tillatelsen må ikke omfatte mer enn 1 tiur pr. 1 000 ha. og ikke mer enn 1 orrhane pr. 500 ha. Søknad må være innkommet til fylkesmannen innen 20 april 1941.

Det er adgang til å slå sammen flere sammenstøtende eiendommer til ett jaktterreng for å bringe dette opp i den nødvendige størrelse.

*) Kunngj. 22 april i Lovtid. 1 nr. 15.

§ 3. For jakttillatelse etter § 2 betales et gebyr til statskassen på kr. 10 pr. tiur og kr. 5 pr. orrhane som tillatelsen lyder på. Gebyret betales ved utstedelsen av tillatelsen. 4 april.

§ 4. Tillatelse etter § 2 til å skyte tiur og orrhane kan overdras ved skriftlig erklæring som vedkommende jeger må medbringe under jakten og vise fram når noen forlanger det.

§ 5. Skogdirektoratet kan fastsette jakttid for rugde, tiur og orrhane våren 1941 på eiendom som tilhører staten eller forvaltes av denne, og treffe nærmere bestemmelser om utøvelsen av denne jakt. Berettiget til å utøve slik jakt er bare de personer som har fått særskilt tillatelse til det av Skogdirektoratet.

§ 6. Overtredelse av bestemmelsen i § 4 om medbringelse og framvisning av overdragelseserklæring straffes med bøter.

På samme måte straffes den som overtrer regler som er gitt av Skogdirektoratet i henhold til § 5, første punktum.

Forsøk straffes like med fullbyrdet forseelse.

Oslo 4 april 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om forbud mot å benytte fosformos til utryddelse av kråker. 4 april.

§ 1. Det er inntil videre forbudt å benytte fosformos til utryddelse av kråker. Utlagt fosformos må straks samles inn og tilintetgjøres.

§ 2. Overtredelse av denne forordning straffes med bøter. Forsøk straffes like med fullbyrdet forseelse.

Oslo 4 april 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om forbud mot salg av nybakt brød og mot grisling av brød. 4 april.

§ 1. Gjæret bakverk av enhver art som selges i vekter på 520 gr eller mer, kan ikke selges til forbruker før dagen etter bakingen og tidligst 12 timer etter at det er ferdigbakt. Unntatt fra forbudet er brød som utelukkende er framstilt av hvete.

§ 2. Det er forbudt å grisle brød som er bestemt til salg.

*) Kunngj. 22 april i Lovtid. 1 nr. 15.

4 april. § 3. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan dispensere fra forbudene og gi utfyllende bestemmelser til gjennomføring av denne forordning.

§ 4. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av den.

§ 5. Denne forordning trer i kraft straks. Samtidig oppheves Administrasjonsrådets vedtak av 5 september 1940 om forbud mot salg av nybakt brød og mot grisling av brød.

Oslo 4 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

4 april. **Forordning** *) om rasjonering og omsetning av sirup.

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om rasjonering og omsetning av sirup.

§ 2. Overtredelse av de bestemmelser som blir gitt i medhold av § 1 kan medføre straff og inndraging på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940.

§ 3. Forordningen trer i kraft straks. Den gjør ingen endring i Forsyningsdepartementets forordning av 21 oktober 1940 om rasjonering av glykosesirup.

Oslo 4 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

4 april. **Forordning** (Innenriksdepartementet), hvorved godkjennes vedtak av Stjørdalshalsen bygningskommunestyre, Nord-Trøndelag fylke, om feieregulativ og fast årslønn for feieren, sålydende:

For feiing	av	hus	med	1	pipe	betales	.....	kr.	6	pr.	år
—»—	»	»	»	2	piper	»	.....	»	10	»	»
—»—	»	»	»	3	»	»	.....	»	12	»	»
—»—	»	»	»	4	»	»	.....	»	14	»	»
—»—	»	»	»	5	»	»	.....	»	16	»	»
—»—	»	»	»	6	»	»	.....	»	18	»	»

*) Kunngj. 22 april i Lovtid. 1 nr. 15.

For feiing av hus med 7 piper betales ..... kr. 20 pr. år 4 april.
—»— » » » 8 » » ..... » 22 » »
—»— » fabrikk- og bakeripiper betales kr. 10 pr. år.
Den faste årslønns størrelse er kr. 2 500 med to alderstillegg å kr. 250 etter 2 og 4 års tjeneste.

Forordning *) (Handelsdepartementet), hvorved bestemmes at Trondheim kommune inntil videre overensstemmende med reglene for tilvirkeres salg i §§ 39 og 44 post b i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 skal ha rett til å selge og tinge bort tømmer etter egen hogst og trær på rot fra kommunens skoger i Bymarka. 4 april.

Forordning.*) (Landbruksdepartementet.) 4 april.

Drivgarn- og settegarnfisket i Drammensfjordens indre del, Buskerud fiskeridistrikt, Buskerud fylke.

I. Det er forbudt til fangst av fisk å bruke drivgarn, settegarn og lignende redskaper i Drammensfjorden på den strekningen ved utløpet av Lierelva og Drammenselva som begrenses innover av brua nær Lierelvas munning og av bybrua i Drammen og utover av en avmerket rett linje fra Nøstodden til Saltbuberget.

II. Likevel kan vedkommende grunneiere ved Gullaugbukten og på strekningen fra Gilhusodden til grensen mot Drammen bruke settegarn fra og med 15 april til og med 25 august på egen grunn hver uke fra mandag kl. 18 til fredag kl. 18, når garna har en maskevidde på minst 5,8 cm i våt stand og de festes i begge ender til nedrammede peler (stikk) som under middelvannstand ikke står på dypere vann enn 13 meter på Gullaugbuktens østside og 10 meter på Gullaugbuktens vestside og på strekningen fra Gilhusodden til Drammens grense.

III. Brudd på denne forordning straffes på den måte som er fastsatt i lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 kap. 6.

IV. Denne forordning trer i kraft 14 april 1941 og gjelder inntil videre. Samtidig oppheves kongelig resolusjon av 30 juli 1888 og kongelig resolusjon av 8 juli 1899 om settegarnfisket ved utløpet av Lierelva og Drammenselva.

Forordning *) om tvangsavståing av hester til bruk i Finnmark fylke. 5 april.

§ 1. Når det er nødvendig å få fram livsviktige transporter, kan Forsyningsdepartementet eller den departementet

*) Kunngj. 22 april i Lovtid. 1 nr. 15.

5 april. bemyndiger, kreve at eier eller besitter av hest i Finnmark fylke skal avstå rådigheten over hesten til den som skal utføre transportene for den tid og til slik kjøring som departementet eller den det bemyndiger bestemmer.

Påstås hest som kreves avstått nødvendig for vårønn- og jordbruksarbeid, skal det innhentes uttalelse fra landbruksselskapet før avståelsen settes i verk.

§ 2. Den som får pålegg etter § 1 om å avstå hest, plikter på forlangende å avgi nødvendig seletøy og redskaper og nødvendig fôr til hesten.

§ 3. Eier av hest som er pålagt avstått etter § 1, kan kreve at han eller en person som han utpeker, skal følge hesten for å kjøre og stelle den.

Den som utfører slik tjeneste, har krav på betaling som skal svare til det som til vanlig betales for den slags arbeid på stedet.

§ 4. Avståing etter §§ 1 og 2 kan kreves gjennomført straks uten hensyn til om vederlaget først fastsettes eller beregnes senere. Utlevering kan om nødvendig gjennomføres med bistand av politiet.

§ 5. Den som rådigheten avstås til, er ansvarlig for hesten og de ting som følger med, og for det vederlag som skal betales for bruken. Han er også ansvarlig for eventuell godtgjørelse etter § 3.

Vederlaget og godtgjørelsen etter § 3 skal betales snarest mulig etter avståelsen.

Den som rådigheten over hesten avstås til, skal på forhånd stille sikkerhet for det ansvar og det vederlag som er nevnt i første ledd i denne paragraf etter nærmere bestemmelser av fylkesmannen.

§ 6. Hvis det ikke oppnås enighet mellom partene, skal vederlaget for bruken av hest, seletøy og redskaper, godtgjørelse til den som følger hesten etter bestemmelsene i § 3 og erstatningen for avstått fôr ikke fastsettes ved skjønn, men beregnes i samsvar med gjeldende prisreguleringsbestemmelser.

§ 7. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 5 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Politidepartementet) om opphevelse av § 25, siste ledd, i politivedtekten for Halden. 5 april.

Forordning **) (Innenriksdepartementet) om tillegg til § 12, 1 ledd, i helseforskriftene for Bergen. 5 april.

Forordning **) om rasjonering og omsetning av kraftfôr. 7 april.

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om rasjonering og omsetning av kraftfôr.

§ 2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av forskrifter gitt i medhold av denne forordning.

§ 3. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 7 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) om boraks til jordbruket. 8 april.

§ 1. Landbruksdepartementets produksjonsdirektorat kan gi forskrifter om rasjonering, tildeling, salg, kjøp eller bruk av boraks til jordbruket.

§ 2. Overtredelse av noen forskrift eller bestemmelse som er gitt i medhold av § 1, medfører straff og inndraging på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 3. Administrasjonsrådets forskrifter av 20 august 1940 om forbruk og omsetning av visse kjemiske råstoffer og kjemikalier gjelder ikke for boraks til jordbruket.

§ 4. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 8 april 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning. **) (Handelsdepartementet.) 8 april.

Det gjøres følgende endringer i de ved kongelige resolusjoner av 28 mai og 25 juni 1926, 11 juli 1930 og 8 april 1938 samt Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940 fastsatte bestemmelser om tilvirking, innførsel, omsetning og merking av skotøy:

*) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 16.
**) Kunngj. 22 april i Lovtid. 1 nr. 15.

8 april. § 3, punkt 2, skal lyde slik:

«Kunstlær, kunstlærpapp eller kjemisk tilberedt fiberpapp kan brukes til:

a. Bunnfylling, gelenkstivning, tåstivning og forsterkning av binnsålen under hælen.
b. Hæl i dameskotøy, dog ikke nærmere overflekkens sliteflate enn 15 mm.
c. Binnsåle, mellomsåle og hælkappe, unntatt i beksømsydd, weltbeksømsydd og plugget skotøy samt binnsåle i randsydd skotøy, hvor det bare skal brukes lær i ett naturlig, ikke sammensatt stykke.»

§ 4 oppheves.

§ 5, siste ledd, punkt b, skal lyde slik:

«Skotøy med gummisåle stemples innvendig, i sålen i gelenken. Hvis skotøyet har dekksåle, trykkes dessuten tilsvarende merker på den.»

8 april. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og bygningsvedtekter for Ølensjøen bygningsdistrikt i Ølen herred, Hordaland fylke.

8 april. **Forordning** (Innenriksdepartementet), hvorved den kommunale inndelingsgrensen mellom Snåsa herred og Vuku sogn i Verdal herred, Nord-Trøndelag fylke, fra øst mot vestsørvest fastsettes å gå slik:

Den begynner i riksrøys nr. 175, Høgsæte, går i ben linje mot vest-sørvest over fjellet Løysmundhatten mot fjellet Fintjernklumpen 672 m o. h. og ender der hvor den møter grensen mellom herredene Ogndal og Snåsa øst for søre Strukstadbekken.

De her nevnte navn står på rektangelkart Snåsa, utgave 1935, Verdal, utgave 1940 og Jævsjø, utgave 1938.

9 april. **Forordning** *) (Sosialdepartementet), hvorved bestemmes at forskriftene i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 § 97, annet ledd, inntil videre ikke kommer til anvendelse på transportforsikringer (sjøforsikringer) av ladning som på grunn av sin størrelse ikke kan finne fullstendig avdekning i det norske forsikringsmarked.

Dispensasjonen gjelder bare for den del av forsikringen som ikke kan dekkes innenlands.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om gjennomføring av husleieloven i Stavanger; jfr. § 41 i lov om husleie av 16 juni 1939.

*) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 16.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om gjennomføring av husleieloven i Hetland herred, Rogaland fylke, jfr. § 41 i lov om husleie av 16 juni 1939. 9 april.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om innskrenking i adgangen til utkasting av leieboere i Stavanger og Hetland herred, Rogaland fylke. 9 april.

Forordning.**) (Handelsdepartementet.) 9 april.

§ 1. Det er inntil videre forbudt å henge torsk, sei og hyse.

Forbudet gjelder ikke fisk under 50 centimeter, loddesprengt fisk, 3 netters og eldre garnfisk, skinnfisk og beskadiget fisk som ikke egner seg for salting.

§ 2. Fiskeridirektøren eller den han bemyndiger til det, kan dispensere fra forbudet.

§ 3. Overtredelse av forbudet straffes med bøter.

Forordning.***) (Finansdepartementet.) 9 april.

Bestemmelsen i forordning av 20 januar 1941 om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om skatteplikt etter bosted m. v. skal gjelde for personer, selskaper og skattepliktige innretninger som på grunn av de ekstraordinære forhold under krigssituasjonen i Norge har flyttet sitt bosted, kontor eller styrets sete fra følgende skattedistrikter:

Bærum, Sola, Bergen, Molde, Kristiansund, Grytten, Steinkjer, Namsos, Bodø og Narvik.

Forordning.****) (Forsyningsdepartementet.) 9 april.

I.

I rasjoneringsforskriftene for kaffe og te gjøres følgende forandringer:

1. Kafferasjonen på de vanlige rasjoneringskort for kaffe settes ned til 10 — ti — gram pr. uke og på tilleggskortene for kaffe til 20 — tyve — gram pr. uke. På de vanlige rasjoneringskort for kaffe kan det i stedet for kaffe kjøpes og selges 10 — ti — gram te pr. uke. På de særskilte rasjoneringskort for te kan det kjøpes og selges 10 — ti — gram te pr. uke.
2. Hvert merke på de vanlige rasjoneringskort for kaffe og på tilleggskortene for kaffe gjelder i det tidsrom det lyder på og i 2 uker etter utløpet av dette. På hvert merke

*) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 16.
**) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 14.
***) Kunngj. 22 april i Lovtid. 1 nr. 15.

9 april. kan det kjøpes på forskudd 4 uker før det tidsrom merket lyder på.

3. Det kan ikke anvises kaffe eller te til hoteller eller andre herberger, kaféer eller andre serveringssteder eller til andre bedrifter som hittil har fått anvisning på kaffe hos forsyningsnemnda. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan treffe bestemmelse om de nevnte bedrifters adgang til å bruke av sine beholdninger av kaffe og te.
4. Det kan ikke anvises kaffe eller te til husmorskoler, husstellkurs eller andre undervisningsformål.

II.

Bestemmelsen om nedsetting av rasjonene på de vanlige rasjoneringskort for kaffe skal gjelde fra og med merket for uken 21—27 april 1941. Det samme gjelder nedsettingen av rasjonen på tilleggskortene for kaffe. For øvrig trer forordningen i kraft straks.

15 april. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om særlege åpnings- og stengingstider for bevertningsstader i Åsen herad, Nord-Trøndelag fylke.

16 april. **Forordning** *) om tillegg til § 2, tredje ledd, i lov om fangst av hval av 16 juni 1939.

For tiden inntil 1 april 1942 kan Handelsdepartementet også gi tillatelse til fangst av seihval på norsk sjøterritorium.

For tillatelsen betales en avgift av kr. 100.

Oslo 16 april 1941.

Departementet for handel, håndverk, industri og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

16 april. **Forordning** (Innenriksdepartementet), hvorved den kommunale inndelingsgrensen mellom Høyland herred og Sandnes ladested, Rogaland fylke, på stykket mellom Vågsgjerdveien og sjøen fastsettes fra 1 mai 1941 å gå slik:

Fra sjøen til bru over Storåen i Havnegaten følger grensen den gamle bygrense. Fra brua, nærmere bestemt skjæringspunktet mellom midten av bruløpet og bruas søndre sidelinje, går grensen rettlinjet etter den projekterte kanals midtlinje til et punkt som er beliggende 28 m vestenfor nordvestre hjørne av tørkehus tilhørende Graverens teglverk og i retning av nordre gavlvegg. En 2 m lang jernbolt er under skylddelingsforretningen nedrammet. Grensen svinger herfra

*) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 16.

noe vestover og går rettlinjet til Vågsgjerdbroen til et punkt som er skjæring mellom broløpets midtlinje og broens nordre sidelinje. Grensen svinger igjen mot vest og går rettlinjet langs Vågsgjerdveiens nordre sidelinje (etter midten av steingjerde) til den nåværende bygrense treffes. 16 april.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Søndre Land herred, Opland fylke. 16 april.

Forordning *) om arbeidstjeneste for menn. 17 april.

§ 1. Arbeidstjenesten skal oppdra den norske ungdom i norsk nasjonal ånd til disiplin og samkjensle og til aktelse for det kroppslige arbeid.

Arbeidstjenesten skal, uten fortrengsel for lønt erverv, gjennomføre store nasjonale arbeidsoppgaver til gagn for folk og land.

§ 2. Alle unge mannlige norske statsborgere som er hjemmehørende i riket, med de unntak som er nevnt i §§ 5 og 6, har rett og plikt til å delta i arbeidstjeneste.

§ 3. Arbeidstjenesten er underlagt sjefen for Departementet for arbeidstjeneste og idrett. Under ham utøver sjefen for arbeidstjenesten kommandoen over denne. Han leder arbeidstjenesten og er ansvarlig likeoverfor departementssjefen.

Med de unntak som er gjort i denne forordning, eller følger av departementssjefens beslutninger, bestemmer sjefen for arbeidstjenesten dennes organisasjon. Han fastsetter arbeidsoppgavene, leder utdannelsen og yrkesopplæringen, og lar utarbeide de nødvendige instrukser og reglementer.

Til sjefen for arbeidstjenesten er knyttet en lederstab og en sentralorganisasjon.

§ 4. Til arbeidstjenesten hører:

a. Befal og annet fastlønt personell.
b. Arbeidstjenestepliktige i tjenestetiden.
c. Frivillige som tjenestegjør i arbeidstjenesten.

De personer som er nevnt under a. regnes å høre til arbeidstjenesten fra ansettelsesdagen til tjenesteforholdets opphør.

De personer som er nevnt under b. og c. regnes å høre til arbeidstjenesten fra den fastsatte møtedag til fratredelsesdagen. De hører også til arbeidstjenesten under reisen til og fra tjenesten, i 24 timer før frammøtet og etter dimisjon.

§ 5. Uverdig til og derfor utelukket fra arbeidstjeneste er den som

a. Av Folkedomstolen er idømt fengsel i minst 3 måneder,

*) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 16.

17 april.

b. av annen domstol er idømt fengsel i minst 1 år,
c. er ekskludert av Nasjonal samling.

Det i den alminnelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 nr. 10 § 16, punkt 1, jfr. § 29, omhandlede rettighetstap, skal også omfatte tap av retten til å delta i arbeidstjeneste.

§ 6. Til arbeidstjeneste kalles ikke inn den som

a. på grunn av sjelelig eller legemlig sykdom eller mangel ikke finnes skikket til arbeidstjeneste,
b. etter lov om utskrivning og verneplikt av 21 juni 1929 nr. 8 har avtjent militærtjeneste av rekruttskoles varighet som soldat eller som elev av militære skoler eller kurser,
c. har deltatt i frivillig arbeidstjeneste i minst 90 dager i løpet av 1 år.

Har den arbeidstjenestepliktige deltatt i frivillig arbeidstjeneste i et kortere tidsrom, men i et sammenhengende tidsrom på mer enn 30 dager, kan han kreve seg fritatt for et tilsvarende tidsrom, men ikke mer enn 60 dager.

Den som ifølge b. og c. delvis er fritatt for arbeidstjeneste kan, når hele hans årsklasse kalles inn, etter søknad få delta i arbeidstjeneste i hele tjenestetidens lengde.

d. er dømt til fengsel i minst 6 måneder for straffbar handling som etter norsk lov er en forbrytelse, med mindre § 5 b kommer til anvendelse.

Sjefen for departementet for arbeidstjeneste og idrett kan gjøre unntak fra denne bestemmelse.

Hvis en arbeidstjenestepliktig settes under tiltale for en forbrytelse som kan medføre straff av fengsel i minst 6 måneder utsettes midlertidig hans tjeneste eller han trer ut av arbeidstjenesten til dom er falt.

Sjefen for departementet for arbeidstjeneste og idrett bestemmer om ungdom som hører til visse yrker eller er knyttet til visse offentlige tiltak helt eller delvis skal fritas for arbeidstjeneste.

§ 7. Befal og annet fastlønt personell kan når som helst gis avskjed

a. etter eget ønske med angivelse av grunn,
b. når han på grunn av sjelelig eller legemlig sykdom eller mangel ikke lenger besitter den til utøvelsen av sitt yrke nødvendige kraft, og det etter arbeidstjenestelegens skjønn ikke kan regnes med at vedkommende av den grunn kan gjenoppta sin tjeneste innen et år,
c. når han ikke lenger har de for tjenesten nødvendige egenskaper.

§ 8. Arbeidstjenesteplikten inntrer 1 januar i det kalen- 17 april.
derår den arbeidstjenestepliktige skal utskrives. Den opphører, når han har avsluttet sin tjeneste eller ved det tidspunkt da utelukkelse fra arbeidstjenesten i henhold til § 5 er slått fast eller hel fritakelse er innrømmet og dette er blitt meddelt ham.

§ 9. Hvis en arbeidstjenestepliktig på grunn av en disiplinærforseelse i tjenestetiden er idømt arrest eller fengsel på tilsammen mer enn 10 dager og har sonet refselsen eller straffen i tjenestetiden, kan han pålegges en ytterligere tjeneste som svarer til det antall dager han har forsømt arbeidstjenesten. Det samme gjelder når han på grunn av sykdom eller av andre grunner har forsømt arbeidstjenesten i mer enn 20 dager.

§ 10. Den arbeidstjenestepliktige kalles i alminnelighet inn til arbeidstjeneste i det kalenderår han fyller 20 år.

Det kan etter søknad gis skikket ungdom tillatelse til å delta i arbeidstjenesten fra det kalenderår han fyller 18 år.

Den arbeidstjenestepliktige kan gis utsettelse med arbeidstjenesten når det godtgjøres at velferdsgrunner krever det. Utsettelse gis i alminnelighet ikke for mer enn 2 år om gangen, eller utover det kalenderår da den arbeidstjenestepliktige fyller 24 år.

Er den arbeidstjenestepliktige gitt utsettelse med arbeidstjenesten på grunn av utenlandsopphold, kan han gis utsettelse for mer enn 2 år om gangen, og også utover det kalenderår da han fyller 24 år.

En arbeidstjenestepliktig som er gitt utsettelse, skal ikke pålegges en lengre tjenestetid enn den som er bestemt for hans årsklasse.

Når grunnen til utsettelsen er falt bort, kan den arbeidstjenestepliktige kalles inn til arbeidstjeneste også i det tidsrom som han opprinnelig har fått utsettelse i.

Når det godtgjøres at særlige velferdsgrunner er til stede, kan den arbeidstjenestepliktige innrømmes en kortere tjenestetid enn den som er bestemt for hans årsklasse. I spesielle tilfelle kan han bli helt fritatt for arbeidstjeneste.

§ 11. Sjefen for departementet for arbeidstjeneste og idrett fastsetter for hvert år hvor mange arbeidstjenestepliktige som skal kalles inn. Han fastsetter likeledes arbeidstidens lengde. Tjenestetidens lengde er minst 90 dager. Tjenestetiden regnes fra og med den dag som er fastsatt som møtedag til og med den dag den arbeidstjenestepliktige blir dimittert.

§ 12. Arbeidstjenestepliktige med høyere utdannelse kan etter nærmere fastsatte bestemmelser pålegges tjenesteplikt utover det fastsatte, dog således at den forlengede tje-

17 april. nestetid ikke overskrider det dobbelte av den fastsatte tjenestetid.

§ 13. Arbeidstjenestens befal og fastlønte personell kan ikke uten tillatelse av sjefen for arbeidstjenesten inneha annen lønnet stilling eller erverv.

De kan nekte å ta imot offentlige tillitsverv av enhver art. Overtakelse av et offentlig tillitsverv er avhengig av tillatelse ved deres foresatte.

§ 14. Lov av 29 mars 1940 om forbud mot at arbeidere blir berøvet sin stilling på grunn av innkalling til militærtjeneste m. v., får tilsvarende anvendelse på dem som innkalles til arbeidstjeneste.

§ 15. Arbeidstjenestepliktige og personer som deltar i arbeidstjenesten, har krav på fri syke- og ulykkestrygd i tjenestetiden etter nærmere regler fastsatt av Departementet for arbeidstjeneste og idrett, i samråd med Sosialdepartementet.

§ 16. Arbeidstjenestens personell er underlagt de for arbeidstjenesten gjeldende forordninger om disiplinær- og politimyndighet og straffebestemmelser.

§ 17. Sjefen for Departementet for arbeidstjeneste og idrett utferdiger de bestemmelser som er nødvendige til gjennomføring og supplering av denne forordning.

Oslo 17 april 1941.

Departementet for arbeidstjeneste og idrett.

Axel Stang.

R. J. Fuglesang.

17 april. **Forordning** *) (Politidepartementet) om endring av § 88, punktene C og D, i politivedtekten for Trondheim.

17 april. **Forordning.** (Handelsdepartementet) om at Lofotoppsynet heves lørdag 19 april 1941.

18 april. **Forordning****) om omsetning av saltfisk og tilvirking av klippfisk.

§ 1. Kjøp og salg fra saltfisk- og klippfisktilvirkere av fullsaltet torsk, sei, hyse, lange og brosme fanget innen de distrikter som omfattes av Norges råfisklags prisbestemmelser, kan bare finne sted med samtykke av Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger til å gi slikt samtykke.

§ 2. Tilvirking av klippfisk av torsk, sei, hyse, lange og brosme fanget innen de distrikter som omfattes av Norges råfisklags prisbestemmelser, kan bare skje med samtykke av

*) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 16.
**) Kunngj. 18 april i Lovtid. 1 nr. 14.

Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger til å gi slikt samtykke. 18 april.

§ 3. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller forsøk på overtredelse straffes med bøter. Videre kan retten til å omsette og tilvirke saltfisk og klippfisk fradømmes den skyldige for en tid av fra 1 måned og inntil 5 år. Er overtredelsen begått av noen som har handlet på vegne av et selskap eller en annen juridisk person, kan bøtestraff og tap av retten til å tilvirke saltfisk og klippfisk idømmes også den som det er handlet på vegne av.

Oslo 18 april 1941.
Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.
S. Johannessen.
R. J. Fuglesang.

Forordning *) om forbud mot å føre ut hester fra enkelte fylker. 18 april.

§ 1. Fylkesmannen kan etter samråd med fylkets landbruksselskap utferdige forbud mot at hester over to år føres ut fra fylket eller fra nærmere bestemt område innen fylket.

Etter samråd med landbruksselskapet kan fylkesmannen i særlige tilfelle dispensere fra forbudet.

§ 2. Utføringsforbud etter § 1 omfatter ikke hester som er rekvirert eller kjøpt direkte av tyske militære myndigheter.

§ 3. Den som utfører eller søker å utføre hest i strid med utføringsforbud gitt i medhold av § 1, straffes med bøter eller med fengsel inntil 6 måneder eller begge deler. På samme måte straffes medvirkning.

Overtredelse anses som forseelse.

Hest eller verdien av hest som er utført eller søkt utført i strid med utføringsforbud, kan ved dom inndras, helt eller delvis, hos den skyldige eller den på hvis vegne han har handlet.

Oslo 18 april 1941.
Landbruksdepartementet.
Th. J. O. Fretheim.
R. J. Fuglesang.

Forordning *) om levering av jern og stål og produkter av jern og stål til tysk forbruk og til norsk sivilt forbruk. 18 april.

§ 1. Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter om levering av jern og stål og produkter av jern og stål til tysk forbruk og til norsk sivilt forbruk.

*) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 16.

18 april. § 2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av forskrifter gitt i medhold av denne forordning.

§ 3. Forordningen trer i kraft straks. Samtidig oppheves Administrasjonsrådets forskrifter av 26 august 1940 om bestillinger av produkter av jern og stål hos norske bedrifter fra tyske oppdragsgivere.

Oslo 18 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

18 april. **Forordning.***) (Innenriksdepartementet.)

Til § 4 i de ved kongelig resolusjon av 22 januar 1932 (jfr. kongelig resolusjon av 24 april 1936) fastsatte forskrifter om oppførelse, innredning og drift av samt tilsyn med private anstalter som tar imot syke gjøres herved følgende tillegg:

Administrerende lege, overlege, tilsynslege ved de i paragrafen nevnte sykehus må godkjennes av departementet. Dette gjelder også tidligere ansatte leger.

Departementet kan, når det finner rimelig grunn til det, bestemme at alle leger som departementet godkjenner, skal ha adgang til å legge inn og selv behandle pasienter på sykehuset. Departementet kan, om nødvendig, fordele plassen mellom legene.

19 april. **Forordning.** (Kirke- og undervisningsdepartementet.)

I det ved kongelig resolusjon av 5 april 1940 fastsatte reglement for de høgre almenskoler endres § 57, avsnitt A til å lyde så:

A. For de kommunale skoler uten vanlig statsstønad:

1. At de retter seg etter de bestemmelser som er fastsatt for kommunale høgre almenskoler med vanlig statsstønad i lovens kapitel 2—10 (dog unntatt § 43) og i reglement,
2. at minst ett kull er ført fram til avgangsprøven — og har greidd den tilfredsstillende.

Overstyret kan dispensere fra kravet i punkt 2 når det finnes forsvarlig, og etter at saken har vært forelagt for Undervisningsrådet.

---

*) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 16.

Forordning*) (Innenriksdepartementet) om tillegg til § 24 og endring av § 31 i helseforskriftene for Kragerø. 19 april.

Forordning.*) (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel gjøres gjeldende for Målselv, Bardu, Sørreisa og Salangen herreder, Troms fylke. 19 april.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om endring i § 1 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Aurdal herred, Opland fylke. 21 april.

Forordning *) (Handelsdepartementet) om fiske med bunde reidskap i Dalevågen i Bruvik herad, Hordaland fylke. 21 april.

Forordning **) om omsetningssentral for generatorbrensel. 22 april.

§ 1. Det opprettes en omsetningssentral for generatorbrensel. Omsetningssentralen har til oppgave å gjennomføre regulering av tilvirking, innførsel og fordeling av generatorbrensel etter nærmere bestemmelser som Statens gassgeneratornemnd gir. Ved disse bestemmelser gjøres ingen endring i den bestående valutaregulering ved vareimport.

I tvilstilfelle avgjør Direktoratet for industriforsyning hva som skal regnes som generatorbrensel.

§ 2. Omsetningssentralen ledes av et styre i samsvar med forskrifter gitt av Statens gassgeneratornemnd. Styrets formann og andre medlemmer oppnevnes av Forsyningsdepartementet.

§ 3. Det er forbudt for tilvirker å selge eller på annen måte å avstå eller levere generatorbrensel uten mot anvisning fra omsetningssentralen. Anvisningen kan begrenses til et fastsatt kvantum.

Likeledes er det forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve generatorbrensel fra tilvirker uten slik anvisning.

Disse bestemmelser får tilsvarende anvendelse ved salg og kjøp mellom forhandlere. Omsetningssentralen kan bestemme at det samme skal gjelde ved salg og kjøp mellom forhandler og større forbruker.

§ 4. Omsetningssentralen for generatorbrensel har rett til å innhente oppgaver som gjelder sentralens formål etter § 1 i samme utstrekning som til enhver tid er fastsatt for direktoratene i Forsyningsdepartementet, og enhver plikter

---

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 17.
**) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 16.

22 april. å gi oppgaver i samme utstrekning som når oppgave forlanges av et direktorat.

§ 5. Personer som er knyttet til Omsetningssentralen for generatorbrensel, skal ha taushetsplikt om de ting de får kjennskap til i forbindelse med virksomheten.

§ 6. Statens gassgeneratornemnd kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning eller fra bestemmelser som nemnden gir. Den kan gi utfyllende bestemmelser.

Bestemmelser som er gitt i denne forordning eller i medhold av forordningen skal ikke gjelde for tilvirking av generatorbrensel til eget forbruk.

§ 7. Straffe- og inndragingsbestemmelsene i § 8 i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse på den som overtrer § 3 og § 5, som gir uriktige eller mangelfulle opplysninger eller oppgaver etter § 4 eller unnlater å gi opplysninger eller oppgaver, eller som overtrer forskrifter eller bestemmelser gitt i medhold av § 1, § 3 og § 6.

Oslo 22 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

22 april. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om regler for brannvernets ordning i Jørpeland branndistrikt i Strand herred, Rogaland fylke.

23 april. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for Namsos.

23 april. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Fåberg herred, Opland fylke.

23 april. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Ølen herred, Hordaland fylke.

23 april. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Stangvik herred, Møre og Romsdal fylke.

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Heim herred, Sør-Trøndelag fylke. 23 april.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Røros bergstad. 23 april.

Forordning**) om disiplinær- og politimyndighet i arbeidstjenesten. 24 april.

Kapitel I. *Innledende bestemmelser.*

§ 1. Med arbeidstjenestemann menes i denne forordning enhver som etter § 4 i Forordning om arbeidstjeneste for menn hører til arbeidstjenesten.

§ 2. Enhver innen arbeidstjenesten som er berettiget til å gi en befaling, som skal adlydes av en annen (den undergitte), er dennes foresatte.

Enhver innen arbeidstjenesten som har høyere grad enn en annen (den underordnede), er dennes overordnede. Har begge samme grad, er den som har eldst ansiennitet, den overordnede.

§ 3. Ved vakt forstås i denne forordning enhver arbeidstjenestemann som er pålagt vakt- eller sikkerhetstjeneste.

Kapitel II. *Disiplinære refselser.*

§ 4. Overtredelse eller forsømmelse av arbeidstjenestens plikter eller forgåelse mot arbeidstjenestens tukt, orden og kameratskap kan refses disiplinært etter reglene i denne forordning.

§ 5. At en handling tillike er straffbar, er ikke til hinder for at refselse ilegges.

Antas forholdet å være straffbart, bør refselse som regel ikke ilegges før spørsmålet om påtale er avgjort. Blir straffesak reist, skal ileggelse av refselse utstå til saken er rettskraftig avgjort. Med unntak av slik refselse som nevnt i § 7, punkt 6, kan refselse ikke ilegges hvis vedkommende blir dømt til straff uten at fullbyrdelsen besluttes utsatt. Refselse kan ikke bli ilagt hvis han blir frikjent fordi retten ikke har funnet det bevist at han har begått handlingen.

Påstår den refsede at forholdet er straffbart, og den ilagte refselse består i arrest, har han adgang til innen 24

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 17.
**) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 16.

24 april. timer gjennom sine foresatte å begjære tiltale reist. Forlangendet, som har oppsettende virkning, kan være skriftlig eller muntlig. Er det muntlig, oppsettes det på stedet skriftlig av den foresatte og medundertegnes av denne til vitterlighet. Begjæringen blir å ta til følge, med mindre påtalemyndigheten finner det åpenbart at forholdet ikke er straffbart.

§ 6. Refselse kan anvendes overfor:

a. Alle arbeidstjenestemenn,
b. rodeforstandere i utskrivningsvesenet, for den del av deres virksomhet som angår arbeidstjenesten,
c. kvinner (sykesøstre m. v.), som gjør tjeneste i arbeidstjenesten.

§ 7. Som refselse må bare anvendes:

1. Irettesettelse, som gis i enrom eller i tjenestlig skriv bare til den refsede selv.
2. Streng irettesettelse, som gis i tjenestlig skriv, i nærvær av flere arbeidstjenestemenn av samme grad, eller for menige ved opplesning på dagsordren.

   Irettesettelse gis i sømmelige uttrykk. En alminnelig irettevisning er ikke å betrakte som irettesettelse.
3. Frammøte utenfor de sedvanlige tider (parade). For den samme forgåelse må slik refselse bare ilegges for inntil 3 på hinannen følgende dager og en gang daglig.
4. Frihetsinnskrenkning, som består i forbud mot til visse tider av dagen eller hele døgnet i et tidsrom av inntil 21 dager å gå utenfor kvarteret, kasernen, leiren eller annet nærmere betegnet område. Denne art refselse må ikke brukes igjen før det er gått minst dobbelt så lang tid som frihetsinnskrenkningen har vart.
5. Arrest inntil 21 dager. Den kan være husarrest eller vaktarrest.
6. Utelukkelse fra arbeidstjenesten.

§ 8. Mot de personer som er nevnt i § 6, litr. b og c, kan som refselse bare brukes irettesettelse eller streng irettesettelse. Parade og frihetsinnskrenkning brukes bare overfor menige og elever av arbeidstjenestens skoler og kurser.

Husarrest brukes bare overfor a) befal eller b) elever av arbeidstjenestens skoler og kurser.

§ 9. Vaktarrest utholdes i et av arbeidstjenestens arrestlokaler (telter), og så vidt mulig i enrom. Arresten kan utholdes i kretsfengsel eller hjelpefengsel hvis det vil volde uforholdsmessig ulempe eller utgift å bruke et av arbeidstjenestens arrestlokaler (telter). Arrestanten må da ikke uten eget samtykke settes sammen med varetektsfange eller noen som utstår straff av fengsel eller hefte.

Husarrest utholdes i arrestantens bolig. Husarrestanten må ikke ta imot besøk uten tillatelse. 24 april.

§ 10. Nærmere regler for arrest og arrestanters behandling gis av sjefen for arbeidstjenesten.

§ 11. For samme forhold må bare anvendes en art refselse.

§ 12. Adgangen til å ilegge refselse faller bort ved foreldelse etter 1 års forløp, og adgangen til å fullbyrde refselsen faller bort 1 år etter at den er ilagt.

Kapitel III. *Befalets disiplinærmyndighet.*

§ 13. Refselse som nevnt i § 7, punkt 6, kan bare ilegges av sjefen for Departementet for arbeidstjeneste og idrett.

Sjefen for arbeidstjenesten kan ilegge undergitte alle øvrige anvendelige refselser.

Myndighet til å ilegge undergitte refselse tilkommer ellers befal som i alminnelighet eller for tilfellet har sveitførers eller dertil svarende eller høyere kommando, etter reglene i punkt 1—3.

1. De som har distriktssjefs eller dertil svarende kommando kan ilegge:
   a. Befal av underkvartermesters og til og med sveitførers grad arrest inntil 14 dager, og for øvrig alle mildere refselser som er anvendelige overfor dem,
   b. lagførere og menige arrest inntil 14 dager, og for øvrig alle mildere refselser som er anvendelige overfor dem.
2. De som har fylkingførers eller dertil svarende kommando, kan ilegge:
   a. Befal av underkvartermesters og til og med nestsveitførers grad husarrest inntil 6 dager, og for øvrig alle mildere refselser som kan anvendes overfor dem,
   b. lagførere og menige arrest inntil 10 dager, og for øvrig alle mildere refselser som kan anvendes overfor dem.
3. De som har sveitførers eller dertil svarende kommando kan ilegge:
   a. Befal av underkvartermesters og høyere grad husarrest inntil 2 dager, og for øvrig alle mildere refselser som kan anvendes overfor dem,
   b. lagførere og menige arrest inntil 6 døgn, og for øvrig alle mildere refselser som kan anvendes overfor dem.

Sjefen for arbeidstjenesten bestemmer i hvilken utstrekning sjefer for selvstendige, mindre avdelinger skal ha refselsesmyndighet.

§ 14. Sjefen for arbeidstjenesten, distriktssjefen og utskrivningssjefene kan som refselse ilegge rodeforstandere i utskrivningsvesenet irettesettelse eller streng irettesettelse.

24 april. Befal som har sveitfører eller høyere kommando, kan ilegge kvinner (sykesøstre m. v.) som gjør tjeneste i arbeidstjenesten irettesettelse eller streng irettesettelse.

§ 15. Refselse ilegges av vedkommendes nærmeste foresatte med refselsesmyndighet.

Det er dog den høyere foresatte som skal behandle saken når forseelsen:

1. Er forøvet mot ham eller i hans nærvær,
2. er gjort i fellesskap av folk som hører til flere av de avdelinger som er underlagt ham,
3. er innmeldt til ham til avgjørelse.

§ 16. Inntreffer det ombytte av sjefer ved en disiplinærinstans før en sak som er under behandling er avgjort skal den nye sjef treffe bestemmelse i saken.

§ 17. Hvis den foresatte finner at det bør anvendes en strengere refselse enn han har myndighet til å ilegge, skal han overgi saken til sin foresatte med en skriftlig framstilling av forholdet.

§ 18. Ingen må utøve disiplinærmyndighet i sin foresattes overvær uten hans samtykke.

Kapitel IV. *Utøvelse av disiplinærmyndighet.*

§ 19. Før refselse ilegges skal vedkommende gis adgang til å forklare seg, og de opplysninger som er nødvendige for å bedømme forholdet riktig, skal skaffes til veie.

Refselse ilegges ved ordre. I ordren skal angis det forhold som refselsen er ilagt for. Den refsede skal straks meddeles ordrens innhold. Samtidig skal det meddeles ham innen hvilken frist og på hvilken måte han kan begjære saken brakt inn for høyere disiplinærmyndighet.

§ 20. En ilagt refselse skal i regelen straks fullbyrdes; jfr. dog § 5, siste ledd, og § 22, siste ledd.

Vil det medføre ulempe for tjenesten eller åpenbart ubillige følger for den refsede eller noen av hans pårørende at refselsen fullbyrdes straks, kan fullbyrdelsen besluttes utsatt.

§ 21. Enhver ilagt refselse skal føres inn i refselsesprotokoll med angivelse av når og av hvem den er ilagt, og for hvilket forhold.

Utskrift av refselsesprotokollene skal en gang hvert kvartal sendes den nærmeste foresatte i arbeidstjenesten til kontroll med hvorledes disiplinærmyndigheten utøves.

§ 22. Den som er ilagt refselse av noen som selv står under høyere disiplinærmyndighet, kan tidligst 24 timer og senest 72 timer etter at han er blitt gjort kjent med ordren,

gjennom sin foresatte begjære saken brakt inn for nærmeste høyere disiplinærmyndighet. 24 april.

Begjæringen kan være skriftlig eller muntlig. Er den muntlig, settes den på stedet opp skriftlig av den foresatte og medundertegnes av ham til vitterlighet.

Den foresatte sender uoppholdelig saken på foreskreven tjenestevei til vedkommende myndighet, som kan oppheve refselsen, nedsette den eller ilegge en strengere refselse.

Begjæringen har ikke oppsettende virkning med mindre den ilagte refselse består i arrest, eller det bestemmes av høyere myndighet.

§ 23. En avgjørelse etter § 22 kan på samme måte bringes inn for distriktssjef eller tilsvarende sjef.

Såfremt det som refselse er ilagt arrest, kan på tilsvarende måte disse sjefers avgjørelse bringes inn for sjefen for arbeidstjenesten til avgjørelse i siste instans.

§ 24. Enhver sjef skal føre tilsyn med hvorledes hans undergitte utøver disiplinærmyndighet.

Finner han en lovlig ilagt refselse utvilsomt ufortjent eller for streng, kan han oppheve den eller sette den ned.

Finner han den for mild, skal den trufne avgjørelse stå ved makt, med mindre forholdet anses straffbart og påtale begjæres.

Er refselse ilagt for et forhold som ikke lovlig kan avgjøres på denne måte, skal refselsen straks oppheves og saken sendes påtalemyndigheten hvis det finnes grunn til det.

Refselse som består i arrest, innberettes til sjefen for arbeidstjenesten til kontroll med disiplinærmyndighetens anvendelse.

Kapitel V. *Politimyndighet.*

§ 25. For å opprettholde ordenen innen arbeidstjenestens kaserner, skoler, øvelsesplasser, leirområder, verksteder, arbeidsplasser og annet arbeidstjenesteområde, har befal og vakter alminnelig politimyndighet overfor enhver, så vel innenfor vedkommende område som i nødvendig utstrekning i de nærmest tilstøtende omgivelser.

§ 26. Arbeidstjenestens befal har også utenfor det i § 25 nevnte område politimyndighet overfor enhver underordnet arbeidstjenestemann, hva enten den underordnede er iført arbeidstjenestens drakt eller ikke.

De kan foreløpig arrestere en underordnet:

1. Når han forstyrrer den alminnelige fred og orden eller gjør seg skyldig i annen vitterlig straffbar handling, eller i overhørighet eller annen grov tilsidesettelse av disiplinen.

24 april. 2. Når det er grunn til å frykte for at han i opphisset tilstand kan forgripe seg på eller forledes til å forgripe seg på overordnet, eller det er en særlig grunn til å frykte for at han i en slik tilstand vil gjøre seg skyldig i en vitterlig straffbar handling eller grovt brudd på disiplinen.

3. Når han i arbeidstjenestens drakt befinner seg i åpenbar beruset tilstand.

Når en av den underordnedes foresatte er til stede, utøves politimyndigheten av ham.

§ 27. Ingen må utøve politimyndighet i en overordnets nærvær uten dennes samtykke.

§ 28. Den foreløpige arrest må ikke vare mer enn 24 timer, og er for øvrig undergitt de bestemmelser om pågripelse og fengsling som gjelder etter straffeprosesslovens kapitel 19.

Varetektsfengsel kan også besluttes anvendt når den pågrepnes forhold fremdeles gir grunn til å frykte for at han vil forgripe seg på overordnet, eller hans forhold gir særlig grunn til å frykte for at han vil gjøre seg skyldig i en vitterlig straffbar handling eller grovt brudd på disiplinen om han løslates.

Kapitel VI. *Slutningsbestemmelser.*

§ 29. Nærmere regler angående disiplinær- og politimyndigheten gis av sjefen for arbeidstjenesten.

Oslo 24 april 1941.

Departementet for arbeidstjeneste og idrett.

Axel Stang.

R. J. Fuglesang.

24 april. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om stengingstid for utsalsstader i Etnedal herad, Opland fylke.

24 april. **Forordning.** **) (Handelsdepartementet.)

§ 1. Det skal være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre makrell som ilandbringes på kyststrekningen Svenskegrensen—Stadt, med mindre makrellen er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Norges Makrellag S/L, Kristiansand S.

§ 2. Fiskeridirektøren og/eller Norges Makrellag S/L kan dispensere fra bestemmelsene i paragraf 1.

§ 3. Ved utførsel av makrell skal det forelegges tollvesenet bevitnelse fra Norges Makrellag S/L eller den som laget måtte bemyndige dertil, om at makrellen er kjøpt gjennom laget eller at laget har samtykket i utførselen.

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 18.
*) Kunngj. 16 i mai Lovtid. 1 nr. 19.

§ 4. Vedtektene for Norges Makrellag S/L skal til enhver tid være godkjent av Handelsdepartementet. 24 april.

§ 5. Norges Makrellags virksomhet og regnskaper underkastes den kontroll og revisjon som Handelsdepartementet bestemmer.

§ 6. Overtredelse av denne forordning eller medvirking til eller forsøk på sånn overtredelse straffes med bøter.

§ 7. Denne forordning trer i kraft staks og gjelder inntil videre, dog ikke utover 30 juni 1941.

Forordning *) (Handelsdepartementet) om endringer i vedtekten for handel med brukte eller kasserte gjenstander i Oslo. 24 april.

Forordning *) (Handelsdepartementet) om vedtekt om salg fra automat i Hønefoss. 24 april.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Øvre Sandsvær, Buskerud fylke. 24 april.

Forordning **) om forandring i skattelov for landet av 18 august 1911. 25 april.

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal heretter lyde slik:

§ 44, første ledd. Fra det antatte bruttobeløp av inntekten dras, foruten renter av skattyterens gjeld, alle utgifter som skjønnes å være pådratt til inntektens ervervelse, sikrelse og vedlikeholdelse. Til avdrag kommer således:

(a—g uforandret).

h. Tvungne innskudd i pensjonskasse, enkekasse, vikarkasse, til ulykkes-, syke-, invaliditets- og alderdomsforsikring for den skattepliktige med familie samt premie for tvungen arbeidsløshetstrygd som den trygdede svarer.

(i—l uforandret.)

II.

Denne forordning anvendes første gang ved ligningen for 1941—42. Forordning av 21 februar 1941 om forandring i skattelovene oppheves.

Oslo 25 april 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 17.
**) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 18.

25 april. **Forordning** *) om forandring i skattelov for byene av 18 august 1911.

I.

Følgende bestemmelse i skattelov for byene av 18 august 1911 skal heretter lyde slik:

§ 38, første ledd. Fra det antatte bruttobeløp av inntekten dras, foruten renter av skattyterens gjeld, alle utgifter som skjønnes å være pådratt til inntektens ervervelse, sikrelse og vedlikeholdelse. Til avdrag kommer således:

(a—g uforandret).

h. Tvungne innskudd i pensjonskasse, enkekasse, vikarkasse, til ulykkes-, syke-, invaliditets- og alderdomsforsikring for den skattepliktige med familie samt premie for tvungen arbeidsløshetstrygd som den trygdede svarer.

(i—l uforandret.)

II.

Denne forordning anvendes første gang ved ligningen for 1941—42. Forordning av 21 februar 1941 om forandring i skattelovene oppheves.

Oslo 25 april 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

25 april. **Forordning** **) om oreved.

§ 1. *Salg og kjøp av oreved.* Det er forbudt å selge eller på annen måte avstå eller levere oreved uten hensyn til lengde, til andre enn til produsent av generatorved eller generatortrekull.

Det er forbudt for andre enn produsent av generatorved eller generatortrekull å kjøpe eller på annen måte erverve oreved.

Som produsent i denne forordning regnes den som tilvirker generatorved eller generatortrekull for salg eller til drift av egne motorer.

§ 2. *Bruk av oreved.* Det er forbudt å bruke oreved til annet enn til tilvirking av generatorved og generatortrekull.

Eier av ved som har oreved på lager ved denne forordnings ikrafttreden, kan dog bruke til brenneved inntil 2 famner oreved, beregnet etter 0,60 m lengde, av sitt lager.

§ 3. *Avståing av oreved.* Eier som har større beholdning av oreved enn det er lov til å bruke etter § 2 og som ikke er produsent av generatorved eller generatortrekull, skal innen

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 18.
**) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

4 uker etter denne forordnings ikrafttreden tilby denne ore- 25 april.
ved til produsent av generatorved eller generatortrekull i den kommune hvor veden ligger og avstå veden mot betaling i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som gjelder ved avståingen. Avståing kan om nødvendig gjennomføres ved politiets hjelp.

Hvis ingen produsent i kommunen vil overta oreveden, skal eieren senest innen 5 uker etter forordningens ikrafttreden sende inn melding til forsyningsnemnda i kommunen som enten formidler salg til produsent i eller utenfor kommunen eller sender melding til fylkesforsyningsnemnda som oppgir hvem eieren kan tilby oreveden til.

§ 4. *Unntak m. v.* I kommuner hvor det er vanskelig å skaffe annet enn oreved til brensel, kan forsyningsnemnda etter samråd med transportutvalget i vedkommende distrikt gi tillatelse til at veden kan selges, kjøpes og brukes til vanlig brensel og bestemme at avståing etter § 3 ikke skal finne sted.

Slik tillatelse kan gis under ett til alle forbrukere eller til enkelte forbrukere innen kommunen.

Vedtak av forsyningsnemnda etter denne paragraf skal meldes til Direktoratet for industriforsyning som kan gjøre vedtaket om.

Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra forordningens bestemmelser og gi utfyllende forskrifter.

Forordningens bestemmelser gjelder ikke for tømmer av svartor som skal brukes som råvirke for møbler og redskap. Heller ikke gjelder forordningens bestemmelser avfall og lignende av or som ikke kan brukes til tilvirking av generatorbrensel.

§ 5. *Straff og inndraing.* Bestemmelsene om straff og inndraing i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av forskrifter gitt i medhold av forordningen.

Oslo 25 april 1941.

Forsyningsdepartementet.	Landbruksdepartementet.
Øystein Ravner.	Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning.*) (Landbruksdepartementet.) 25 april.

Følgende bestemmelser i h. t. lov av 3 juni 1938 om smittsomme sjukdommer på bier settes herved ut av kraft:

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

25 april. I. Kongelig resolusjon av 22 januar 1935 for så vidt angår herredene Mysen, Eidsberg, Aremark, Berg og Idd, Østfold fylke, samt Halden by som ved resolusjonen var erklært smittet av bipest.

II. Kongelig resolusjon av 22 januar 1937 for så vidt angår Rakkestad herred, Østfold fylke, som ved resolusjonen var erklært smittet av bipest.

III. Kongelig resolusjon av 5 mars 1930 for så vidt angår Fet herred, Akershus fylke, som ved resolusjonen var erklært smittet av bipest.

25 april. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Rygge herred, Østfold fylke.

25 april. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Til bruk i «Den frie evangeliske menighet i Betesta», Borgestad, er godkjent en vigselformular, enslydende med den som ved kongelig resolusjon av 9 september 1927 ble godkjent for menigheten «Filadelfia», Oslo.

26 april. **Forordning****) om forbud mot bruk av forskjellige kjemiske produkter.

§ 1. *Kolofonium.* Det er forbudt å bruke kolofonium (amerikansk harpiks) ved framstilling av:

1. Såpe,
2. harpiksoljer,
3. bryggeribek,
4. støpekjerner og kjernebindemidler,
5. veidekker eller emulsjoner til framstilling av disse,
6. fyrverkeriprodukter,
7. fakler,
8. fyrtøy,
9. sorte avisrotasjonstrykkfarger,
10. glasurer til kaffe og kaffeerstatninger.

§ 2. *Kauri- og andre kopaler, Dammar-, Akaroid- og herdede harpikser.* Det er forbudt å bruke Kauri- og andre kopaler, Dammar-, Akaroid- og herdede harpikser ved framstilling av:

1. Såpe,
2. fyrstikker,
3. glasurer til kaffe og kaffeerstatninger,
4. golvpussemidler,

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 18.
**) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

5. fyrverkeriprodukter, 26 april.
6. fakler.

§ 3. *Skjellakk.* Det er forbudt å bruke skjellakk og gummilakk (Stock-, Stangen- og Kørnerlakk) ved framstilling av:

1. Politurer og lakker til møbler og trevarer, jern- og stålvarer, andre metalliske varer, jernbanevogner,
2. lakker, poleringsmidler og matningsmidler,
3. og forarbeiding av lær, lærvarer og asbestvarer og ved framstilling av preparater til disse industrier,
4. av sko-, lær- og golvpussemidler,
5. glass-, sten- og keramiske varer,
6. glasurer til kaffe og kaffeerstatninger,
7. trykkeriprodukter og papirvarer,
8. grammofonplater.

Forbudet gjelder også bruk i klebeøyemed.

§ 4. *Gummi arabicum.* Det er forbudt å bruke Gummi arabicum til framstilling av lim eller andre klebemidler.

§ 5. *Kasein.* Det er forbudt å bruke løpekasein.

Det er forbudt å bruke syrekasein til:

1. Framstilling av lakker og farger,
2. maling.

§ 6. *Terpentinolje.* Terpentinolje (Balsam-) må bare brukes til medisinske formål.

§ 7. *Borforbindelser.* Som borforbindelser regnes boraksskalk, bormineral, borsyre og boraks.

Det er forbudt å bruke borforbindelser:

1. Ved framstilling av:
   a. Lær og kunstlær,
   b. appreturmidler for lærvarer og tekstilindustrien,
   c. ildfaste beskyttelsesmaterialer,
   d. klebemidler med unntak av hurtigbindende lim for maskinell liming,
   e. lette byggeplater,
   f. keramiske Scuppen- og Flockenglasurer,
   g. reingjøringsmidler av alle slag, og blekemidler for vask,
   h. stivelsesmidler (f. eks. glansstivelse),
   i. kosmetikk,
   j. natriumperborat,
2. ved forarbeiding av kasein og skjellakk,
3. ved forarbeiding av papir, papp og cellulose,
4. som middel til å forsinke avbinding,
5. som «Stellmittel» i emalje- og keramikkindustrien,
6. til reingjøring og polering av metaller,

26 april. 7. i konserveringsøyemed,
8. i vaskerier og strykerier.

§ 8. *Brunstein.* Som brunstein regnes naturlig brunstein, avfallsstoffer av brunstein som f. eks. mangansort, såfremt disse ikke anvendes til metallutvinning, og kunstig framstilt brunstein.

Brunstein må ikke brukes til farging eller avfarging av glass med unntak av flasker og kar til medisinsk øyemed eller laboratoriebruk.

§ 9. *Dispensasjoner.* Direktoratet for industriforsyning kan, etter skriftlig søknad fra forbrukeren, gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning.

§ 10. *Straff og inndraing.* Overtredelse av noen bestemmelse i denne forordning medfører straff og inndraing på den måte som er bestemt i lov av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

Oslo 26 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

26 april. **Forordning** *) om rasjonering og omsetning av sukker.

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om rasjonering og omsetning av sukker.

§ 2.

a. Bestemmelsene om straff og inndraing i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av forskrifter gitt i medhold av denne forordning.
b. Hvis produksjons- og omsetningsorganer med skjellig grunn mistenkes for overtredelse av forskrifter gitt i medhold av forordningen, kan Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemme at de ikke skal få anvisning på rasjonerte varer til straffesaken er endelig avgjort.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks.

Samtidig oppheves følgende bestemmelser for så vidt de angår rasjonering av sukker:

1. Forsyningsdepartementets forskrifter av 6 oktober 1939 om fullstendig rasjonering av sukker og kaffe med senere endringsbestemmelser.

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

2. Direktoratet for proviantering og rasjonering's bestemmelse av 23 mai 1940 om bl. a. tildeling av sukker til fremstilling av iskrem. 26 april.
3. Administrasjonsrådets bestemmelse av 25 september 1940 om forandring i rasjoneringsforskriftene for matvarer.

Oslo 26 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om 1 og 17 mai 1941 som virkedager. 28 april.

§ 1. Uansett motsatte bestemmelser i lover, lukningsvedtekter eller avtaler skal 1 og 17 mai 1941 være vanlige virkedager.

Arbeidstakere som etter avtale har hel eller delvis fridag 1 og 17 mai, skal få tilsvarende fritid senere.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 28 april 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

Forordning.**) (Landbruksdepartementet.) 28 april.

Endring i utlånsreglene for Driftskredittkassen for mindre jordbrukere.

I. Driftskredittlag kan i samsvar med reglene i lov av 16 juli 1936 og forordning av 31 januar 1941 yte lån til kjøp av kraftfôr. Lånene betales tilbake innen 9 måneder.

II. Denne bestemmelse gjelder ut året 1941.

Forordning **) (Innenriksdepartementet) om at lov om brannvesenet av 15 august 1908 gjøres gjeldende for Eidsvåg bygningsdistrikt, Åsane herred, Hordaland fylke. 29 april.

Forordning **) (Landbruksdepartementet) om fiskeregler for innlandsfisket i Surnadal herad, Møre og Romsdal fylke. 29 april.

Forordning **) (Landbruksdepartementet) om fiskeregler for Djuvatnet og Ringefjellvatnet i Vanylven herad, Møre og Romsdal fylke. 29 april.

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 17.
**) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 18.

30 april. **Forordning** *) om kinematografbilder.

§ 1. Inn- eller utførsel av kinematografbilder må bare finne sted med tillatelse fra Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

§ 2. Den som i ervervsøyemed eller for øvrig med offentlig forevisning til formål vil oppta kinematografbilder, må ha tillatelse hertil fra Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Til opptakelse av dramatiske filmer må tillatelse innhentes i hvert enkelt tilfelle.

§ 3. Ervervsmessig utleie av kinematografbilder må bare drives av den som har tillatelse til det av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

§ 4. Kinematografbilder må ikke forevises offentlig uten at de på forhånd er godtatt av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet, og heller ikke uten at departementet har godkjent vedkommende kinobestyrer som forestår forevisningen eller den som utøver denne funksjon.

§ 5. Kultur- og folkeopplysningsdepartementet utferdiger forskrifter for prøvelse av kinematografbilder, bestemmer om det skal betales avgift til staten for prøvingen, og fastsetter i tilfelle takster for avgiften og de nærmere regler for avgiftens betaling.

§ 6. Overtredelse av denne forordning straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

§ 7. Lov om offentlig forevisning av kinematografbilder av 25 juli 1913 § 1, § 2 første ledd, §§ 3—4, §§ 6—8 og § 10 oppheves. Ordene «av de sakkyndige» i samme lovs § 9 utgår. I § 11 utgår henvisningen til § 6.

Oslo 30 april 1941.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

30 april. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Nittedal herred, Akershus fylke.

30 april. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Søndeled herred, Aust-Agder fylke.

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 17.
**) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 18.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Malvik herred, Sør-Trøndelag fylke. 30 april.

Skrivelse fra Kultur- og folkeopplysningsdepartementet om at ivaretakelsen av de funksjoner som i samsvar med «Forordning om kinematografbilder» av 30 april 1941 påhviler departementet, er overdratt til det i samme opprettede Statens filmdirektorat. 30 april.

Forordning *) om ervervelse av grunn m. m. til statens jernbaner. 1 mai.

Hovedstyret for statsbanene kan ta i besittelse grunn m. m. til anlegg, utvidelse eller omlegging av statens jernbaner med tilbehør uten at erstatning er bestemt på forhånd.

Krav om ekspropriasjonsskjønn skal innsendes senest innen 14 dager etter at grunnen m. m. er overtatt. Forretningen holdes når statsbanene har hatt den nødvendige tid til forberedelse av skjønnet.

Forordning om ervervelse av grunn m. m. til statens jernbaner av 5 oktober 1940 oppheves.

Oslo 1 mai 1941.

Arbeidsdepartementet.

Tormod Hustad.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) om endring i forordning om opprettelse av Norges tekstilstyre av 1 februar 1941. 1 mai.

§ 1, punkt 1, i forordning om opprettelse av Norges tekstilstyre av 1 februar 1941 skal lyde så:

1. Det opprettes et Norges tekstilstyre. Tekstilstyret kan gi forskrifter om regulering av innførsel, fremstilling og omsetning av tekstilråstoffer eller varer fremstilt av slike stoffer. Forskriftene trenger godkjenning av Direktoratet for industriforsyning. Ved disse forskrifter kan det ikke gjøres endring i den bestående valutaregulering ved vareimport.

Oslo 1 mai 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 18.
**) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 24.

1 mai. **Forordning***) (Innenriksdepartementet) om regulerings- og bebyggelsesplan samt byggevedtekter for en del av Sinsen, gnr. 83, bnr. 1, 49 og 295 i Aker herred, Akershus fylke.

1 mai. **Forordning** **) (Politidepartementet) om kinematografvedtekt for Bindal herred, Nordland fylke.

2 mai. **Forordning** ***) om endring i § 9 i de gjeldende bestemmelser om tollavgifter.

§ 9 i de gjeldende bestemmelser om tollavgifter skal — for så vidt angår tollstedene i Oslo, unntatt tollekspedisjonen for pakkepost — lyde slik for første ledds vedkommende:

Oppleggelsesavgift betales for varer, som er henlagt på tollvesenets pakkhus, dersom de ved ett og samme tollsted henligger over 3 dager, regnet, for så vidt angår sjøverts innførte varer, fra den dag, vedkommende fartøy begynner å losse. For 3 dager eller derunder betales intet. For hver dag, varene henligger lenger på pakkhuset, betales kr. 2 for hver kubikkmeter av varen med dens emballasje. Blir varen liggende på pakkhuset etter å være tollekspedert, forhøyes denne avgift til kr. 4 for hver dag varen henligger etter tollekspedisjonen. Den minste avgift for varer som på én gang uttas, er kr. 2. Kan tolloppsynet i gitt tilfelle attestere, at varene ikke har henligget på tollpakkhuset over 3 dager, beregnes ingen avgift.

Oslo 2 mai 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

2 mai. **Forordning** *) om forbud mot utførsel av ved fra Vest-Agder fylke.

§ 1. Det er inntil videre forbudt å føre ved ut fra Vest-Agder fylke uten tillatelse fra Vest-Agder fylkesforsyningsnemnd. Dette gjelder også levering til oppfyllelse av salgs- eller leveringsavtale, inngått før denne forordning trådte i kraft.

§ 2. Unntatt fra forbudet i § 1 er levering av eikeved til hermetikkfabrikkene i Rogaland, for så vidt angår et kvantum som svarer til det som normalt leveres til disse fabrikker pr. år.

Leverandør skal sende oppgave til Vest-Agder fylkesforsyningsnemnd over de kvanta eikeved som leveres til herme-

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 18.
**) Kunngj. 16 mai i Lovtid. 1 nr. 19.
***) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1 nr. 17.

tikkfabrikkene i Rogaland. Oppgaven skal gis straks avtale om levering er kommet i stand. 2 mai.

§ 3. Overtredelse av denne forordning kan medføre straff og inndraing på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940.

Oslo 2 mai 1941.

Landbruksdepartementet. Forsyningsdepartementet.
Th. J. O. Fretheim. Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om skogoppsynet. 2 mai.

Med samtykke av der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, bestemmes følgende:

§ 1.

1. All skog er undergitt statens skogoppsyn, som utøves av Landbruksdepartementet som øverste skogoppsynsmyndighet ved Direktoratet for skogbruk, virkeshusholdning og jaktvesen. Landbruksdepartementet kalles i denne forordning skogstyret.
2. Med skog menes i denne forordning all mark som tjener til eller etter sin art eller beskaffenhet er bestemt til produksjon av tømmer eller andre skogsprodukter. I tvilstilfelle har skogstyret avgjørelsen.

§ 2. Skogoppsynet skal kontrollere at forskriftene i skogvernlovgivningen overholdes. Enn videre er skogstyret bemyndiget til under hensyn til samfunnets behov og skogeiernes særlige interesser å øve innflytelse på driften av skogene så at det kan oppnåes en størst mulig ytelse.

§ 3.

1. Til gjennomførelse av skogoppsynet benytter skogstyret seg av skogmestre.
2. Til hjelp for skogmestrene kan det ansettes skogoppsynsmenn, som utøver skogoppsyn etter oppdrag fra skogmestrene og på vegne av dem.
3. Skogmestrene og skogoppsynsmennene er statstjenestemenn og får sin lønn av staten. De utnevnes av skogstyret og får sine instrukser av dette.
4. Skogstyret, i forståelse med de nødvendige andre departementer, bestemmer skogmestrenes og skogoppsynsmen-

*) Kunngj. 16 mai i Lovtid. 1 nr. 19.

2 mai. nenes utdannelse og eksamen, embeds- og yrkesbetegnelser og tjeneste- og yrkesantrekk.

§ 4.

1. Skogstyret deler landet i skogoppsynsdistrikter. Hvert skogoppsynsdistrikt ledes av en skogmester.
2. Hvis et fylke består av flere skogoppsynsdistrikter utpeker skogstyret en skogmester, der som fylkesskogmester leder skogmestrenes virksomhet i fylket, etter ensartede retningslinjer.
3. Skogstyret bestemmer hvor mange skogoppsynsmenn det skal ansettes til hjelp for skogmestrene, og i hvilke distrikter de skal tjenestgjøre.
4. I offentlige skoger utøves skogoppsynet av statens skogforvaltere. Disse kan av Landbruksdepartementet pålegges å lede oppsynet også for andre skoger. På den annen side kan skogstyret pålegge skogmestrene forvaltning av offentlige skoger ved siden av deres arbeid i skogoppsynets tjeneste.

§ 5.

1. Skogstyret oppnevner for hvert fylke et råd, som skal bistå fylkesskogmesteren (eller skogmesteren, i fylker hvor det bare er en skogmester) i hans arbeid. Skogstyret kan utnevne råd i de enkelte herreder til hjelp for de stedlige skogoppsynsorganer.
2. Medlemmer av rådene som skal være representanter for skogeierne, oppnevnes etter innstilling fra Norges skogeierforbund. Skogstyret utpeker rådenes formenn. Formannen og medlemmene kan avsettes av skogstyret. Formannen og medlemmene utøver sin virksomhet som æresverv. De får dog av staten erstatning for sine direkte utlegg.
3. Rådene har rådgivende myndighet.
4. Rådenes medlemstall fastsettes av skogstyret i forbindelse med oppnevnelsen.
5. Den som oppnevnes som medlem av et råd plikter å ta imot oppnevnelsen. Den som har vært medlem i 3 år i trekk kan dog kreve seg fritatt for vervet som rådsmedlem for de påfølgende 3 år.

§ 6. Kulturavgiften som skogeierne i henhold til skogvernloven av 12 februar 1932 § 34 skal betale, blir oppkrevd og forvaltet på den måte skogstyret bestemmer. Det må avlegges årlig regnskap over midlenes anvendelse for vedkommende fylkes råd.

§ 7. Den myndighet som skogvernlovgivningen tillegger skogrådene og herredenes oppsynsmenn, overoppsynet for fylket og dettes funksjonærer utøves av skogmestrene og av skogoppsynsmennene etter oppdrag fra skogmestrene.

§ 8. 2 mai.

1. Bestemmelser og pålegg som blir gitt av en skogmester eller av en skogoppsynsmann etter oppdrag av skogmesteren i henhold til skogvernlovgivningen eller i henhold til denne forordning, kan av dem som berøres derav påklages til skogstyret innen 1 måned etter at klageren har fått underretning om bestemmelsen eller pålegget.
2. Skogstyrets avgjørelse i en klagesak er endelig.
3. Klagen har ikke oppsettende virkning med mindre vedkommende skogmester, hvis avgjørelse påklages, eller skogstyret bestemmer det.
4. Gjelder klagen en skogoppsynsmanns avgjørelse, skal den alltid sendes om skogmesteren, som har adgang til å omgjøre beslutningen istedenfor å sende klagen til skogstyret.

   Skogmesteren kan bestemme at klagen skal ha oppsettende virkning.
5. Før skogstyret treffer avgjørelse i en klagesak, skal det innhentes uttalelse fra den hvis avgjørelse angripes, samt fra vedkommende fylkes råd.

§ 9. Skogmestrene og skogoppsynsmennene skal, ved siden av å utøve skogoppsynet, også bistå skogeierne med råd og veiledning i driften av skogene.

§ 10. Det kan ikke reises erstatningskrav mot staten på grunnlag av bestemmelser og tiltak som blir gjort av skogstyret og av dettes befullmektigede, i henhold til skogvernlovgivningen og i henhold til denne forordning.

§ 11. Vedkommende fylkes- og herredskommune refunderer staten utgiftene ved skogoppsynet etter nærmere bestemmelse av skogstyret i samråd med Finans- og tolldepartementet.

Skogdirektoratet treffer nærmere bestemmelser til gjennomføring av denne forordning.

§ 12. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller av bestemmelser, forskrifter, påbud og forbud som er gitt i medhold av den, straffes med bøter inntil kr. 100 000.

For øvrig får bestemmelsene i § 40 i skogvernloven av 12 februar 1932 tilsvarende anvendelse.

§ 13. Denne forordning trer i kraft 1 juli 1941. Fra samme tid oppheves §§ 1 til 8 i lov om skogvern av 12 februar 1932.

Oslo 2 mai 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

2 mai. **Forordning.***) (Arbeidsdepartementet.)

Varselskilter og signaler for regulering av ferdselen på gater og veier.

I tilslutning til § 46, punkt 1, i de ved kongelig resolusjon av 27 mai 1938 fastsatte trafikkregler bestemmes — overensstemmende med et av veidirektøren framlagt forslag — at varselskilter og signaler som settes opp til regulering av ferdselen skal være utstyrt og anbrakt som nedenfor anført.

Kl. I. Varselsignaler — faresignaler skal være utstyr og ha betydning som angitt i pl. 1.

Dimensjonene for alle skilter i kl. I skal være: Lengde av triangelside, regnet etter spissene 105 (70) cm (spissene avrundes). Bredde av rød bord 12 (8) cm. Utføres skiltene av jernplater, skal platetykkelsen ikke være under 3 mm. Det kan også anvendes solid utførelse av tre. Skiltenes bakside males grå. Stangen utføres av T-jern 60 × 60 × 7 eller av mest mulig kvistfri boks (minste dimensjon 2½" × 2½") og gis sånn lengde at underkant av skiltet får en høyde over veibanen av minst 2 m. Stangen males helt rundt i avvekslende røde og hvite felter 25 cm høye. Hvor stangen skal innstøpes i fundamentkloss, gjøres enden av T-jern umalt i ca. 30 cm lengde og oppsplittet til 5 à 10 cm nedenfor de malte felter.

Ved nyoppsetting og ved fornyelse av skilter skal heretter den åpne trekant (skilt 7) ikke anvendes.

Varselskiltene anbringes i landdistrikt loddrett på kjøreretningen og i en avstand fra hindringen av minst 100 m, men ikke mer enn 250 m. Hvis de stedlige forhold gjør det påkrevd, kan varselskilt anbringes nærmere hindringen enn 100 m. Det bør i så tilfelle i fornøden utstrekning treffes særlige åtgjerder ved signal eller lignende. I byer og tettbygde strøk anbringes varselskilt i minst 25 m avstand fra hindringen.

Skiltene bør i alminnelighet settes på høyre side av veien, men kan også, f. eks. i høyrekurver, settes på venstre side når de derved blir bedre synlige.

Til bruk for varsling av vei under utbedring nyttes skilt 6 og under dette en rektangulær hvit plate hvorpå ordet Reparasjon er malt i sort med stort forbokstav og for øvrig små bokstaver. Minste høyde av de små bokstaver 100 mm. Disse skilter bør anbringes så vidt lavt at de i mørke blir belyst av billyktene.

Kl. II. A. Forbudsskilter og B. Skilter for andre påbud skal være utstyrt og ha betydning som angitt i pl. 1 og 2.

---

*) Kunngj. 16 mai i Lovtid. 1 nr. 19.

Kl. I. Varselsignaler - Faresignaler Pl. 1.

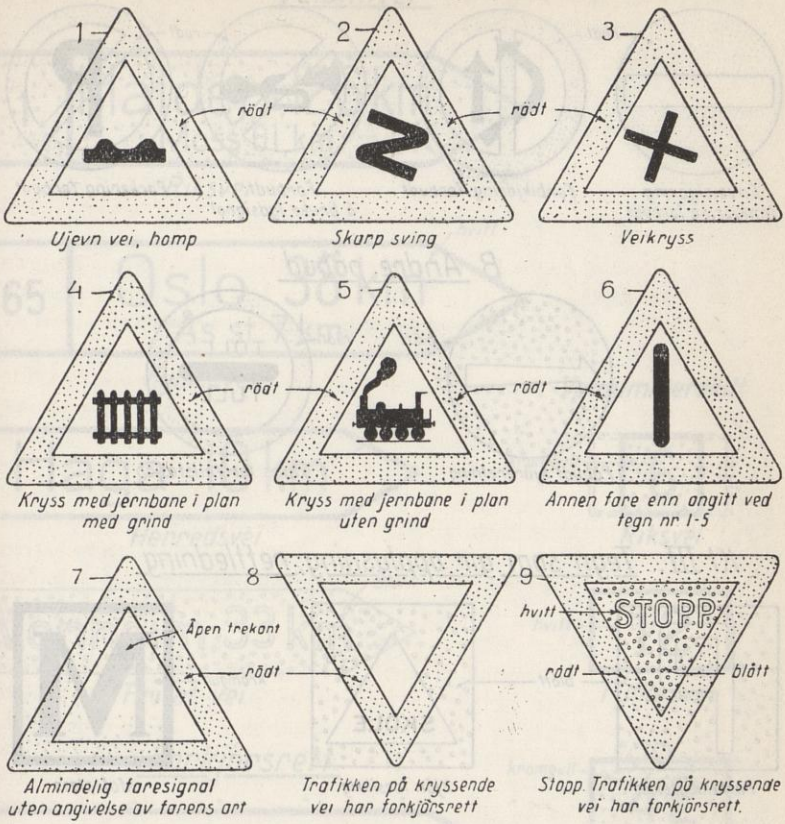

Kl II A. Forbudsskilter

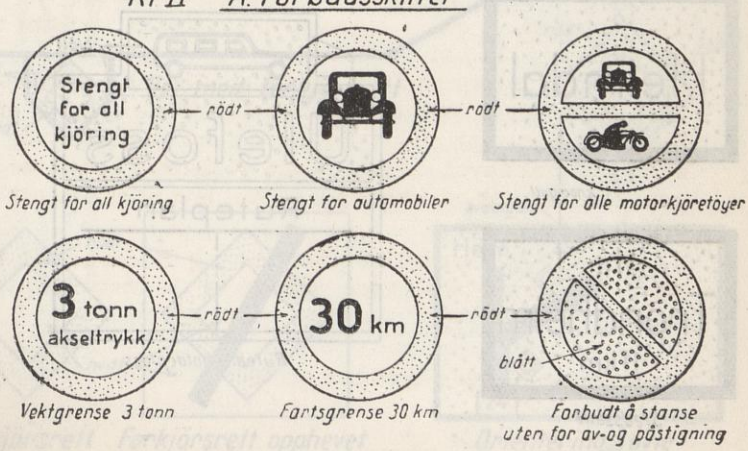

Pl. 2.

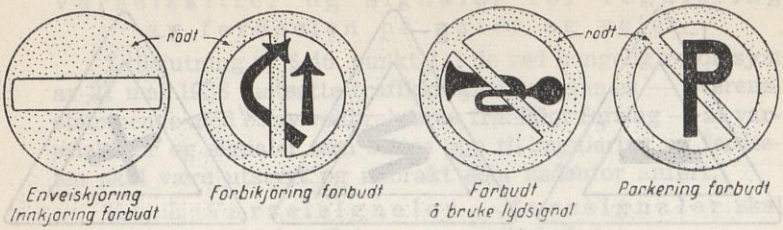

Enveiskjøring
Innkjøring forbudt

Forbikjøring forbudt

Forbudt
å bruke lydsignal

Parkering forbudt

B. Andre påbud

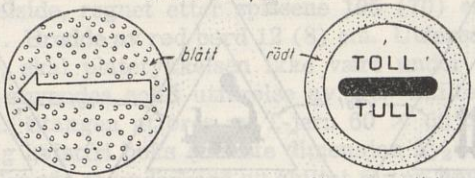

Påbudt kjøreretning

Stans for tollstasjon

Kl III. Tegn som gir opplysning, rettledning

Parkeringsplass

Kjør forsiktig

Moteplass

Stedsskilt

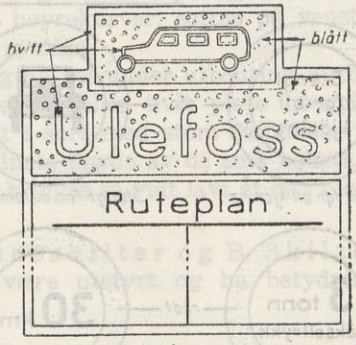

Rutebil-holdeplass

Veiskilter

Pl. 3.

Riksvei

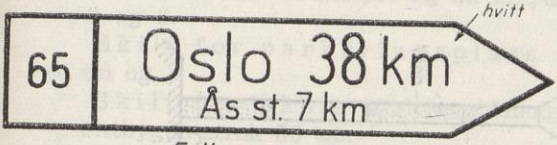

Fylkesvei

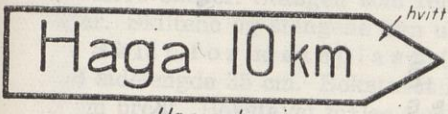

Herredsvei

Veinummerskilt

Riksvei

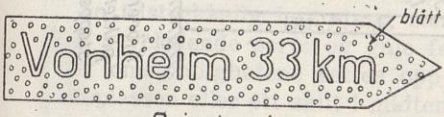

Privat vei

Fylkesvei

Forkjørsrett

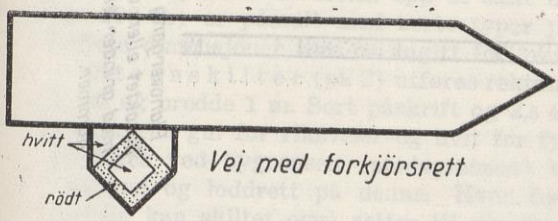

Vei med forkjørsrett

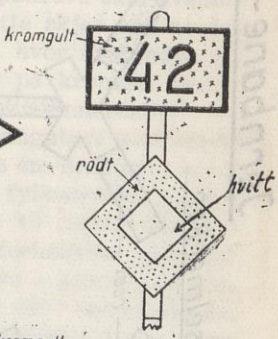

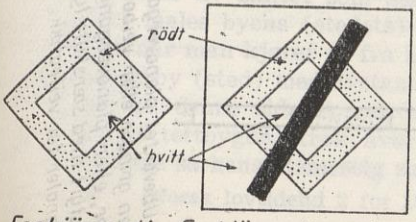

Forkjørsrett

Forkjørsrett opphevet

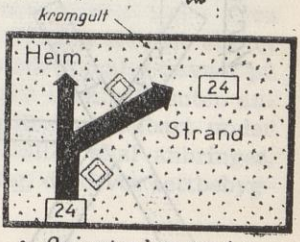

Orienteringstavle

Jernbane-planoverganger

Varselmerker

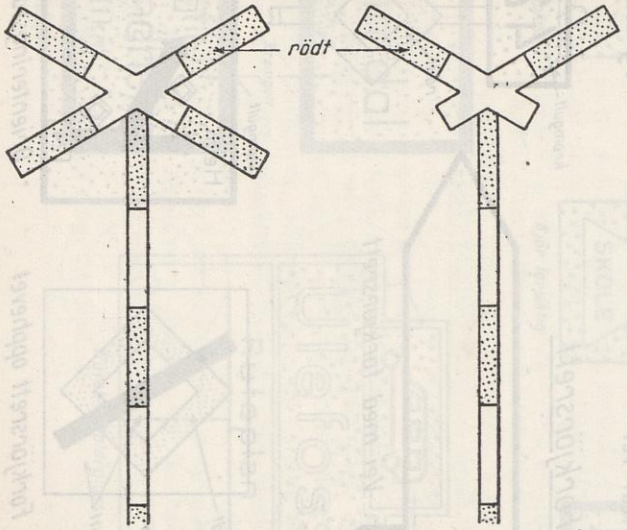

Ubevoktet planovergang uten grinder eller veibommer, eller planovergang utstyrt med særskilte lyssignaler for veitrafikk.

Planovergang stadig bevoktet eller utstyrt med grinder eller veibommer.

Stoppepunkt

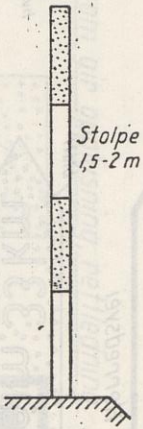

Kjörende plikter å stoppe.

Lyssignal

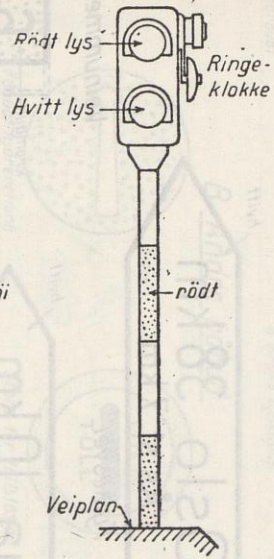

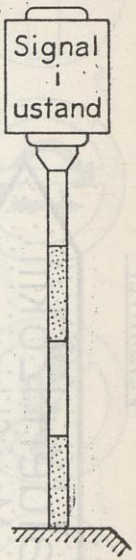

Pl. 4.

Dimensjonene for alle skilter i kl. II skal være: Skiltenes diameter 70 cm. I byer og tettbygde strøk kan diameteren nedsettes til 50 cm. Bredde av den røde ring 7,5 cm. Platetykkelse for 70 cm's skilter minst 5 mm og for 50 cm's skilter minst 3 mm. Skiltene kan også utføres av tre. Stangen utføres som angitt under kl. I. Det kan også anvendes solide rør. 2 mai.

Skiltet Forbudt å bruke lydsignal skal inntil videre ikke settes opp.

Kl. III. Skilter som gir opplysning, rettledning skal være utstyrt og ha betydning som anført i pl. 2 og 3.

Skilt for parkeringsplass skal ha sidelengde 50 cm og

Skilt for skole skal ha sidelengde 70 cm — i by og tettbygde strøk 50 cm.

Platetykkelse 3 og 5 mm — henholdsvis for de mindre og de større skilter. Stangen som for kl. II, malt i blå og hvite felter. Skiltene og stengene kan utføres av tre.

Skilt for møteplass (pl. 2) skal være kvadratisk med sidelengde 35 cm. Bokstavet M skal være 23 cm høyt og 23 cm bredt. Bokstavet males sort og skiltet forsynes med en 2 cm bred sort bord. Bunnfargen kromgul. Skiltet settes opp på en tilstrekkelig høy stang som males ensfarget gul eller med avvekslende sorte og gule felter 25 cm høye. Det kan etter omstendighetene settes opp et skilt for hver ende av møteplassen eller ett skilt i midten. I sistnevnte tilfelle males bokstavet på begge sider av skiltet. Skiltet settes loddrett på kjøreretningen. I den utstrekning det er påkrevd skal avstanden til neste møteplass være angitt. Dette skjer ved at det under møteplasskiltet settes opp et skilt hvor avstanden (f. eks. 200 m) er påmalt med sorte typer på kromgul bunn. Skiltets dimensjoner som er angitt for veinummerskilt.

Stedsskilter (pl. 2) utføres rektangulære med høyde 65 cm og bredde 1 m. Sort påskrift og 2,5 cm bred sort bord. Bunnfargen gul for riksveier og hvit for fylkesveier. Skiltet anbringes ved bygrensen (stedsgrensen) til høyre i kjøreretningen og loddrett på denne. Hvor forholdene gjør det ønskelig kan skiltet også settes til venstre i kjøreretningen, når det derved, f. eks. i høyrekurver, blir mer iøynefallende. På den side av skiltet som ses når man kjører inn i byen (stedet) males byens (stedets) navn. På den side av skiltet som ses når man kjører ut fra byen (stedet) males navnet på nærmeste by (sted) med avstanden angitt i km. Dessuten anbringes på denne side et veinummerskilt umiddelbart under skiltet. I tettbygde strøk hvor stedsskilter skal anbringes, settes disse så hensiktsmessig som mulig, der hvor tettbebyg-

2 mai. gelsen begynner uten at man behøver å ta hensyn til herredsgrenser og lignende. Skiltet anbringes på en stang, så dets underkant kommer ikke mer enn 2 m over marken. Stangen males for stedsskilter enten med avvekslende gule og sorte felter, 25 cm høye, eller ensfarget gul. For fylkesveier enten med sorte og hvite felter eller ensfarget hvit.

Skilt for rutebil-holdeplass utføres som angitt i pl. 2. Skiltets dimensjoner fastsettes av overingeniøren for fylkets veivesen — under hensyn til de stedlige forhold. Hovedregelen er at skiltet skal ha hvite typer m. v. på blå bunn, men bilruter som har særskilte farger på sitt vognmateriell m. v. kan tillates å bruke disse på holdeplasskiltene. Videre kan det tillates at ruteinnehaverens navn eller merke anbringes på skiltene. Endelig kan i særskilte tilfelle bilruteinnehavere få adgang til fortsatt å anvende skilter som allerede er satt opp, når de er tydelige og har et tiltalende utseende.

Veivisere på offentlig vei anbringes sånn at de ikke volder trafikkvanskeligheter. Veikryssets navn anbringes på veiviserstolpen. Nye veivisere skal ha navneskiltet anbrakt på toppen.

Veiskiltene (pl. 3) skal anbringes ca. 2 m over veibanen.

Riksvei betegnes med sorte typer og sort bord på kromgul bunn. Skiltets høyde 33,3 cm. Spissens vinkel 60°. Typehøyder 15 — 10 cm og 8 — 5,5 cm. Bredde av sort bord 1,2 cm.

Fylkesvei betegnes med sorte typer og sort bord på hvit bunn. Veiskiltets dimensjoner som for riksveier.

Herredsvei har ikke veinummer og betegnes med sorte typer og sort bord på hvit bunn. Skiltets høyde 20 cm. Spissens vinkel 60°. Typehøyden 10,5 — 7 cm. Bredde av sort bord 1 cm.

Privatvei betegnes med hvite typer på blå bunn. Veiskiltets dimensjoner som for herredsvei.

For riksvei og for fylkesvei anføres på veiskiltet et fjernere og et nærmere veikryss eller viktig punkt på vedkommende vei med avstanden angitt som regel i hele kilometer, hvor spesielt ønskelig med ett desimal.

Navn på sted som ikke ligger ved vedkommende vei, kan med sitt kilometertall i tilfelle plaseres på et særskilt veiskilt uten veinummer.

Orienteringstavler og andre særskilte utførelser av veivisere kan anvendes når de i hvert enkelt tilfelle er godkjent av veidirektøren. Sånne særskilte utførelser avpasses

etter de stedlige forhold og innen nærværende bestemmelsers ramme. 2 mai.

Veinummerskilter (pl. 3) utføres rektangulære med høyde av skiltet 18 cm. For riksveier anvendes sorte tall og sort bord på kromgul bunn. For fylkesveier anvendes sorte tall og sort bord på hvit bunn. Tallenes høyde 10,5 cm. Skiltets bakside grå.

Nummerskiltene settes opp til rettledning for trafikken. Avstanden mellom skiltene bør ikke være mer enn 2 km. Telegrafverket har gitt tillatelse til å sette opp disse skilter på telegrafstolpene. Skiltene må i tilfelle ikke stå fritt ut fra stolpen, men bøyet etter denne og festet i alle 4 hjørner. Utføres skiltene av tre, tillempes befestigelsen på mest hensiktsmessige måte. Veinummerskiltene må festes så de bare kan leses fra en kjøreretning. Telegrafstyret har satt som betingelse for den nevnte tillatelse at hvis det skulle vise seg at noe skilt senere må flyttes av hensyn til telegrafverkets utnyttelse av stolpene, må sånn flytning foretas av veivesenet enten til annet sted på stolpen eller til annen stolpe. For så vidt det skulle vise seg hensiktsmessig å anbringe skiltene på stolper tilhørende privat selskap eller person, må eierens samtykke på forhånd innhentes. Veinummerskiltet kan også anbringes på annen hensiktsmessig måte.

Veivisere for privat vei kan anbringes innenfor 25 m's grensen fra offentlig vei. De bør som regel bekostes av den som ønsker skiltet oppsatt.

Skilt som angir forkjørsrett skal være utstyrt og anbrakt som angitt i pl. 3. I byer oppsettes forkjørsskilter som er 50 cm brede målt over spissene. Bunnfarge hvit og bredde av den røde bord 7 cm. Stenger som angitt under kl. I. I landdistriktene angis forkjørsveiene ved at det på vedkommende veis veiskilter anbringes et forkjørsskilt som måler 18 cm over spissene og som har hvit bunnfarge og en 3 cm bred rød bord. Veiviserskiltets sorte bord føres utenom firkanten. Skiltet anbringes over eller under veiskiltet og sånn at det blir mest mulig synlig. I landdistrikt anbringes dessuten i fornøden utstrekning den 50 cm's firkant umiddelbart under veinummerskiltene.

Skilt som angir at forkjørsretten er opphevd (pl. 3) består av den 50 cm's firkant malt på en kvadratisk plate 65 × 65 cm. Bunnfarge hvit. Firkanten skal være gjennomstrøket av en 2,5 cm bred sort strek som danner en 30° vinkel med vertikalen. Stang som for kl. I.

Departementet godkjenner de i pl. 4 gjengitte varselskilter og signaler ved kryssing av vei og jernbane.

2 mai. For samtlige skilter som er påført stedsnavn gjelder at skrivemåten må være overensstemmende med gjeldende bestemmelser. I tvilstilfelle må Kirkedepartementets uttalelse innhentes gjennom Veidirektoratet.

Veidirektøren fastsetter de fargetoner av rødt, blått og kromgult som skal anvendes.

Om ønskes kan ferdige skilter med eller uten stolper bestilles gjennom Veidirektoratet og likeledes ferdiglaget maling i bokser.

Det er forutsatt at de ovenfor omhandlede skilter i landdistriktene ikke oppsettes uten etter bestemmelse eller godkjennelse av overingeniøren for veivesenet i fylket som også fastsetter plaseringen og eventuelt avstanden fra veibanen.

Ved ikrafttredelsen av disse bestemmelser bortfaller bestemmelsene i Arbeidsdepartementets rundskrivelse av 8 juni 1938 og 25 mars 1939 til fylkesmennene om varselskilter m. v.

Veiskilter og veinummerskilter som allerede er satt opp etter den foran nevnte rundskrivelse av 8 juni 1938, kan som en foreløpig foranstaltning bibeholdes når de ommales med de riktige farger. Forkjørsveiene skal dog straks utstyres med forskriftsmessige skilter. Oppsettingen av manglende veiviserskilter og veinummerskilter forutsettes fullført innen 1 juli 1941.

Innen 2 år fra i dag skal alle varselskilter og signaler for regulering av ferdselen på gater og veier ha dimensjoner og være utstyrt som ovenfor angitt.

2 mai. Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fredrik O. Rømmesmo og hustrus legat for utdannelse av skolebarn» frå Orkanger, Orkdal og Orkland, skipa av J. O. Rømmesmo ved testament frå 1 mars 1923.

3 mai. **Forordning** *) om opprettelse av et sentralkontor for skogbruk og virkeshusholdning.

Med samtykke fra der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, og i forståelse med Forsyningsdepartementet fastsettes følgende:

§ 1.

1. Landbruksdepartementet oppretter et sentralkontor for skogbruk og virkeshusholdning med sete i Oslo, som Landbruksdepartementet benytter seg av for å gjennomføre de

*). Kunngj. 16 mai i Lovtid. 1 nr. 19.

oppgaver som på skogbrukets og virkeshusholdningens område påligger departementet. 3 mai.

2. Skogdirektøren har den øverste ledelse av kontoret. Til kontoret knyttes et råd som består av 2 representanter for skogbruket og 2 for virkeshusholdningen. Skogdirektøren innkaller rådet og leder dets møter.

§ 2.

1. Landbruksdepartementet ansetter kontorsjef og de nødvendige funksjonærer ved kontoret. Disse kan også avskjediges av Landbruksdepartementet.

2. Landbruksdepartementet oppnevner rådets medlemmer. Oppnevnelsen kan tilbakekalles av Landbruksdepartementet.

3. Skogdirektøren kan i særlige tilfelle tilkalle representanter for de forskjellige grupper innen skogbruket og virkeshusholdningen til rådslagning.

4. Omkostningene med sentralkontoret bæres av staten.

5. Vervet som medlem av rådet er ulønt. Medlemmene har dog krav på å få dekket sine reise- og kostutgifter etter gjeldende regulativ for offentlige tjenestemenn.

§ 3.

1. Innen rammen av generelle instrukser fra Landbruksdepartementet eller etter spesielle pålegg fra dette skal sentralkontoret treffe bestemmelser for å regulere tilgangen og avsetningen av skogbrukets og virkeshusholdningens produkter i den utstrekning det er nødvendig for å tjene samfunnets og de felles økonomiske interesser.

2. Sentralkontoret kan i dette øyemed gi pålegg til personer og bedrifter i skogbruket og virkeshusholdningen; for cellulose-, tremasse-, papir- og trevareindustrien dog bare i den utstrekning de anvender tre som råmateriale i tilvirkingen.

3. Sentralkontoret kan med Landbruksdepartementets samtykke helt eller delvis overdra sin myndighet til andre, som da er forpliktet til å utføre sentralkontorets pålegg.

§ 4.

1. De under § 3, punkt 2, nevnte personer og bedrifter er forpliktet til

a. å etterkomme pålegg av sentralkontoret med hjemmel i § 3, punkt 2, eller av noen som er bemyndiget etter § 3, punkt 3,
b. på forlangende å gi sentralkontoret eller noen som dette har bemyndiget opplysninger om sin virksomhet, særlig med hensyn til bedriftens art og omfang, avsetning, behov for råmaterialer, beholdninger m. v.,
c. å gi den som er bemyndiget dertil av sentralkontoret adgang til å besiktige og undersøke bedriften så vel som dens

3 mai. regnskapsbøker i den utstrekning det er nødvendig for at kontoret kan fylle sin oppgave.

2. Sentralkontoret og dets organer og bemyndigede har taushetsplikt med hensyn til innretninger og bedriftsforhold som de ved opplysninger fra eller besiktigelse av bedriften får kunnskap om, og denne kunnskap må ikke benyttes utenfor tjenstlige anliggender.

§ 5. Når det er nødvendig av hensyn til samfunnets og de felles økonomiske interesser kan sentralkontoret gjennom politiet beslaglegge tømmer og andre skogprodukter. Sentralkontoret kan kreve det beslaglagte avgitt til fordel for staten, fylkeskommuner, herreds- og bykommuner og private.

Enhver rettslig forføyning over det beslaglagte er i dette tilfelle ugyldig, og det må ikke uten samtykke fra den myndighet som har foretatt beslagleggelsen flyttes fra det sted hvor det er lagret, eller forføyes over på annen måte. Eieren plikter å dra omsorg for det beslaglagte.

Sentralkontoret kan også i enkelte tilfelle ekspropriere det beslaglagte.

Beslagleggelsen eller avståelsen kan gjennomføres før det er fastsatt erstatning. Denne beregnes etter gjeldende prisforskrifter.

§ 6.

1. Skogbruket omfatter i denne forordning alle personer og bedrifter som kan selge skogprodukter av egen produksjon i det åpne marked. Herfra unntas salg fra skog som står under statens forvaltning. Som salg i det åpne marked regnes også det at en skogeier gir en annen fysisk eller juridisk person rett til drift i sin skog, hva enten retten omfatter en engangsdrift eller den utøves gjennom et lengre tidsrom. Unntatt er hogstrett som bare omfatter hogst til husbruk og gårdsfornødenhet. Når virke overtas til eget bruk eller til bruk for funksjonærer og arbeidere som er ansatt i vedkommende skogeiers tjeneste, får forordningen ikke anvendelse.

2. Virkeshusholdningen omfatter i denne forordning:

I. Alle personer, bedrifter, foretagender og mellommenn (kommisjonærer, handelsrepresentanter, agenter, meglere) som er beskjeftiget i følgende næringsgrener:

a. Engros- og detaljhandel med tømmer, skurlast og halvfabrikata av tre.
b. Handel med gruvetømmer og rundlast.
c. Handel med cellulosetømmer.
d. Handel med ved.
e. Handel med andre skogprodukter unntatt skogsplanter og skogsfrø.
f. Annen handel med tømmer, skurlast og halvfabrikata av tre.

De i punkt a—f oppregnede produkter omfatter så vel produkter av innenlandsk som av utenlandsk opprinnelse. 3 mai.

II. Alle personer, bedrifter og foretagender, der som hoved- eller binæring fremstiller og avsetter:
a. Skurlast (sagbruk og sirkelsager).
b. Høvlet trelast (høvlerier).
c. Finér (finérfabrikker).
d. Kryssfinér (kryssfinérfabrikker).
e. Sviller og master.
f. Andre varer av trehalvfabrikata så som
1. kassebord, ferdige kasser og kassedeler,
2. tønnestav og tønnebunner,
3. fiberplater (isolerings- og bygningsplater laget av tremasse, tremel, sagflis, treull og lignende med eller uten bruk av bindemidler),
4. parkettstavemner og kosteskaftemner.

III. Cellulose-, tremasse- og papirindustrien.

IV. Bedrifter og personer der som hoved- eller binæring fremstiller varer av tre og omsetter disse på markedet (trevareindustrien), og som ikke er spesielt nevnt under punkt II.

For bedrifter og personer som driver forskjelligartet virksomhet omfattes de av forordningen bare for den del av virksomheten som kommer inn under oppregningen i denne paragraf.

§ 7. Personer, bedrifter og foretagender som er nevnt under § 6 og som regelmessig pleier å selge produkter som der nevnt i det åpne marked, skal innen 28 juni 1941 anmelde bedriften til sentralkontoret.

§ 8. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning og av de pålegg som blir gitt i medhold av denne, straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler. Er overtredelsen begått under utøving av ervervsvirksomhet, kan retten til å drive denne fradømmes den skyldige for en tid av fra 1 uke til 5 år.

Forsøk straffes som fullbyrdet overtredelse.

Er en overtredelse begått av noen som har handlet på vegne av et selskap eller en annen juridisk person, kan bøtestraff og tap av retten til å drive ervervsvirksomhet idømmes også den som det er handlet på vegne av.

Oslo 3 mai 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

3 mai. **Forordning** *) (Politidepartementet) om endring av § 16, 1 ledd, i politivedtekten for Aker herred, Akershus fylke.

3 mai. **Forordning.***) (Forsyningsdepartementet.)

I Forsyningsdepartementets forskrifter av 19 september 1940 om rasjonering av gummidekk og gummislanger til tråsykler gjøres følgende forandringer:

§ 2 skal lyde:

Direktoratet for industriforsyning kan forandre forskriftene og gjøre unntak fra dem.

§ 3 skal lyde:

Overtredelse av forskriftene eller av forskrifter gitt i medhold av § 2 medfører straff og inndraing på den måte som bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

3 mai. **Forordning.***) (Forsyningsdepartementet.)

I forordning av 3 desember 1940 om tilleggsbestemmelser til forskriftene om rasjonering av gummiringer til bruk for kjøretøyer, dekk og slanger, skal § 1 lyde slik:

§ 1. Eier av motorvogn med kjøretillatelse skal sørge for å få innført i gummiringkort fabrikat, fabrikasjonsnummer, dimensjon og lignende på dekk og slanger (inklusive reservedekk) som vognen er utstyrt med.

Det er forbudt å kjøre motorvogn uten å ha gummiringkortet med seg under kjøringen, i den stand forskriftene krever.

Direktoratet for industriforsyning kan gjøre reglene om gummiringkort gjeldende for andre kjøretøyer.

5 mai. **Forordning***) om utbetaling av frilønn, ventelønn m. v. til offentlige tjenestemenn.

§ 1. Reglene i denne forordning gjelder for de offentlige tjenestemenn som blir avskjediget eller stillet til disposisjon i samsvar med forordning av Reichskommissar for de besatte norske områder av 4 oktober 1940.

§ 2. Embetsmenn og andre statsfunksjonærer som blir avskjediget kan tilstås arbeidsfri lønn — frilønn — etter reglene nedenfor.

---

*) Kunngj. 16 mai i Lovtid. 1 nr. 19.

§ 3. Frilønnen beregnes på grunnlag av vedkommende tjenestemanns faste lønn i statens tjeneste den dagen han får avskjed. Til fast lønn skal regnes alders-, dyrtids- og reguleringstillegg og lignende for stillingen samt fritt hus, lys, brensel m. v., såfremt det for slike ytelser ikke blir gjort fradrag i kontantlønnen. Finansdepartementet fastsetter hva verdien av slike ytelser skal regnes til. 5 mai.

Personlige tillegg skal ikke regnes med i den faste lønnen, heller ikke godtgjørelse som skal dekke utgifter som er forbundet med vedkommende stilling.

Når dyrtids- eller reguleringstillegg for den stilling vedkommende hadde ved avskjedigelsen, blir revidert, skal frilønnen omregnes tilsvarende.

Ved beregning av frilønnen avrundes den beregnede faste lønnen oppad til nærmeste hele 100 kr.

§ 4. Frilønnen fastsettes av vedkommende statsråd. Når den etter § 3 beregnede faste lønn er kr. 6 000 årlig eller lavere, skal frilønnen i alminnelighet fastsettes til 40 prosent av den faste lønn tillagt pensjonsinnskottet for stillingen da vedkommende ble avskjediget.

For høyere fast lønn reduseres prosentsatsen med 0,2 for hvert 100 kr. som lønnen overstiger kr. 6 000 årlig. For fast lønn kr. 11 000 årlig og høyere er prosentsatsen 30.

Etter at pensjonsinnskottet er trukket fra, skal frilønnen utgjøre minst kr. 1 500 for året. Er stillingen i statens tjeneste kun en bistilling, kan frilønnen nedsettes under denne minimumsgrense eller helt bortfalle.

§ 5.

1. Ved fastsettelsen av frilønnen kan med samtykke av Innenriksstatsråden reglene i § 4 fravikes når tjenestemannens forsørgingsbyrde eller andre særlige forhold gjøre det rimelig.
2. Ved utbetaling av frilønn kan det gjøres fradrag for inntekt vedkommende har i annet arbeid eller for inntektsøkningen i annet arbeid etter avskjedigelsen.

§ 6.

1. Frilønnen løper fra den dagen vanlig lønnsutbetaling til vedkommende hører opp.
2. Frilønnen løper så lenge vedkommende statsråd bestemmer, dog minst i 3 år etter avskjedigelsen når ikke særlige grunner taler mot det.
3. Etter utløpet av den etter punkt 2 fastsatte tid kan vedkommende statsråd bestemme at utbetaling av frilønn skal fortsette — med uforandret eller nedsatt beløp —

5 mai. hvis vedkommende på tilfredsstillende måte godtgjør at han til stadighet har søkt arbeid uten å få noe varig.

Det samme gjelder hvis vedkommende har mindre enn 3 år igjen til aldersgrensen for den stillingen han ble avskjediget fra, eller på grunn av sin alder eller andre personlige omstendigheter må antas å ha vanskelig for å skaffe seg varig arbeid.

4. Frilønnen hører i alle tilfelle opp ved utgangen av den måned hvori vedkommende dør, reiser for å bosette seg i annet land eller når han oppnår pensjon av Statens pensjonskasse eller annen offentlig pensjonskasse.

§ 7.

1. Overgangen fra lønn til frilønn medfører ingen endring i forholdet til Statens pensjonskasse eller annen offentlig pensjonskasse.

Innskottet i pensjonskassen blir som bestemt for den stilling vedkommende ble avskjediget fra og kan på vegne av pensjonskassen holdes tilbake ved utbetaling av frilønnen.

2. Når frilønnen hører opp, betraktes tilfellet i forholdet til pensjonskassen som vanlig avgang fra aktiv tjeneste.

§ 8. Avgjerden om frilønnen, størrelsen av den, den tid den skal løpe, vedtak om fortsatt utbetaling etter § 6, 3 m. v., skal i hvert enkelt tilfelle godkjennes av Finansstatsråden.

§ 9. Embetsmenn og andre statstjenestemenn som blir stillet til disposisjon, tilstås arbeidsfri lønn — ventelønn — etter reglene nedenfor.

§ 10. Ventelønnen fastsettes av vedkommende statsråd. Når den etter § 3 beregnede faste lønn er kr. 6 000 årlig eller lavere, skal ventelønnen i alminnelighet fastsettes til 60 prosent av den faste lønn tillagt pensjonsinnskottet for stillingen da vedkommende ble stillet til disposisjon.

For høyere fast lønn reduseres prosentsatsen med 0,2 for hvert 100 kr. som lønnen overstiger kr. 6 000 årlig. For fast lønn kr. 11 000 årlig og høyere er prosentsatsen 50.

Etter at pensjonsinnskottet er trukket fra, skal ventelønnen utgjøre minst kr. 1 500 for året.

§ 11. Reglene i §§ 5, 6, 1 og 6, 4, 7, 1 og 8 gjelder på tilsvarende måte for ventelønnen.

Ventelønnen hører i alle tilfelle opp når vedkommende blir tilsatt i offentlig stilling.

§ 12. For kommunale tjenestemenn som blir avskjediget eller stillet til disposisjon gjelder reglene i §§ 2—7 og 9—11 med de endringer som følger av gjeldende lønnsregulativ, pensjonsreglement m. v. i kommunen.

Avgjerd om frilønn eller ventelønn, størrelsen av den, den tid den skal løpe, vedtak om fortsatt utbetaling etter § 6, 3 m. v. skal i hvert enkelt tilfelle godkjennes av Innenriksstatsråden. 5 mai.

Oslo 5 mai 1941.
Finansdepartementet.
E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Politidepartementet) om endring av § 61, 2 ledd, i politivedtekten for Kristiansund. 5 mai.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for Drammensveien 44 b og Thomles gate 4—6, Oslo. 6 mai.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om gjennomføring av husleieloven i Sarpsborg, jfr. § 41 i lov om husleie av 16 juni 1939. 6 mai.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om at bygningslova vert gjort gjeldande for Sylte i Norddal herad, Møre og Romsdal fylke, innafor nærare oppgitte grensor. 7 mai.

Forordning **) om jakt på gås i Finnmark fylke. 8 mai.

Jakt på gås er tillatt fra og med 10 mai til utgangen av mai måned 1941 i Finnmark fylke.

Gåsen må bare utnyttes som menneskeføde. Overtredelse herav straffes med bøter. Forsøk straffes like med fullbyrdet forseelse.

Oslo 8 mai 1941.
Landbruksdepartementet.
Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning ***) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Røyken herred, Buskerud fylke. 8 mai.

Forordning ***) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for å nytta § 55 i lov frå 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål mot innabygdsbuande eigarar av jordbruk i Skånevik herad, Hordaland fylke. 8 mai.

*) Kunngj. 16 mai i Lovtid. 1 nr. 19.
**) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1 nr. 18.
***) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1 nr. 20.

9 mai. **Forordning** *) om opprettelse, overtagelse og utvidelse av bedrifter innen skogbruk og virkeshusholdning.

Med samtykke fra der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende:

§ 1. Uten Landbruksdepartementets samtykke er det forbudt:

1. Å opprette, gjenopprette, utvide og flytte, eller ved kjøp, bytte, leie eller på annen måte overta foredlings- og fordelingsbedrifter innen skogbruket og virkeshusholdningen, herunder også bedrifter til fremstilling av trekull, tretjære og gassgeneratorved.
2. Å skifte ut maskiner i bedrifter av den art som er omhandlet i punkt 1.

Landbruksdepartementets samtykke er ikke nødvendig til gjenopprettelse av en bedrift når driften tas opp igjen etter mindre enn et års driftsstans.

§ 2. Bedrift av den art som er nevnt i § 1 og som er opprettet etter 8 april 1940, må innhente samtykke fra Landbruksdepartementet for å kunne fortsette driften.

§ 3. Som utvidelse av en bedrift regnes også sammenslutning av flere bedrifter og innordning av bedrifter som underavdelinger av andre.

§ 4. Landbruksdepartementet kan treffe bestemmelser om omfanget av og utnyttelsen av bedrifter som er nevnt i § 1.

§ 5. Landbruksdepartementet kan overdra sin myndighet etter §§ 1, 2 og 4 til sentralkontoret for skogbruk og virkeshusholdning, og gi nærmere forskrifter om gjennomføringen av forordningens bestemmelser.

§ 6. Det kan ikke reises krav om erstatning på grunnlag av avgjørelser og bestemmelser gitt av Landbruksdepartementet eller sentralkontoret for skogbruk og virkeshusholdning i medhold av denne forordning.

§ 7. Cellulose-, tremasse-, papir-, papp- og trevareindustrien omfattes ikke av bestemmelsene i denne forordning.

§ 8. Forsettlig og uaktsom overtredelse av bestemmelsene i denne forordning straffes med bøter opp til kr. 100 000 eller med fengsel inntil 6 måneder, eller med begge deler.

Er overtredelsen begått under utøving av ervervsvirksomhet, kan retten til å drive denne fradømmes den skyldige for en tid av fra 1 uke til 5 år.

*) Kunngj. 16 mai i Lovtid. 1 nr. 19.

Er en overtredelse begått av noen som har handlet på vegne av et selskap eller en annen juridisk person, kan bøtestraff og tap av retten til å drive ervervsvirksomhet idømmes også den som det er handlet på vegne av. 9 mai.

Oslo 9 mai 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Innenriksdepartementet.) 9 mai.

Frå det tidspunktet fylkesmannen fastsett vert eigedomane gnr. 21, bnr. 1 «Bratset», bnr. 2 «Bratset» og bnr. 4 «Bratset» ført over frå Ranes sokn i Surnadal herad til Åsskard herad og eigedomane gnr. 67, bnr. 1 »Sæter», bnr. 2 «Sæter» og bnr. 3 «Aalmyra» ført over frå Øie sokn i Surnadal herad til Åsskard herad.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «G. Jansen og hustrus legat til opparbeidelse av mindre selveiendommer» i Vestfold fylke, opprettet ved testament av 28 oktober 1912 og tilleggstestamenter av 8 januar 1925, 29 januar 1933, 18 august 1934, 8 mars 1935, 27 juni 1936, 30 august 1937 og 3 november 1938. 10 mai.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «G. Jansens legat til skogsakens fremme», opprettet ved testamenter av 28 oktober 1912, 29 januar 1933, 18 august 1934, 8 mars 1935 og 30 august 1937. 10 mai.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Mikal Kaarbøs legat» til veldedige øyemed i Vågan kommune, opprettet ved testament av 19 august 1924. 10 mai.

Forordning *) om tillegg til midlertidig forordning av 27 mars 1941 om omsetning av ved på Vestlandet. 13 mai.

§ 1. Fylkesmannen kan bestemme at ved som produseres for salg til husbruk innenbygds i de kommuner som er nevnt i § 1 i midlertidig forordning om omsetning av ved på Vestlandet, skal innmeldes til forsyningsnemnda, som sammen med skogeierorganisasjonens tillitsmann fordeler veden på forbrukerne i kommunen.

§ 2. Direktoratet for industriforsyning kan bestemme at forbudet i § 2 i midlertidig forordning om omsetning av ved

*) Kunngj. 16 mai i Lovtid. 1 nr. 19.

13 mai. på Vestlandet mot salg av ved for levering ut av bygden til andre enn staten v/ Forsyningsdepartementet i visse distrikter også skal gjelde levering til oppfylling av salgs- eller leveringsavtale, inngått før 27 mars 1941.

§ 3. Bestemmelsene om straf og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av bestemmelser gitt i medhold av denne forordning.

Oslo 13 mai 1941.

Landbruksdepartementet. Th. J. O. Fretheim.

Forsyningsdepartementet. Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

13 mai. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om tillatelse til å bruke gift til fangst av rovdyr i Vinger herred, Hedmark fylke.

13 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Arkitekt Hans Lyches og hustru Hansine Lyches legat til fordel for Den norske sjømannsmisjon», opprettet ved testamenter av 26 oktober 1918 og 2 november 1935 og hovedstyrevedtak i Sjømannsmisjonen av 27 oktober 1939 og 2 februar 1940.

13 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Skipper Andreas Severin Nordbotns legat til fattige trengende i Botnvåg skolekrets i Fillan herred».

13 mai. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til samtlige fylkesmenn.

Prisnemnder og prisankenemnder for faste eiendommer.

I den tid som er gått siden prisnemndene og prisankenemndene gikk i gang med sitt arbeid, har departementet fra forskjellige hold mottatt forespørsler om forståelsen av de regler i forordning av 23 oktober 1940 som angår prisnemndenes virke. Da flere av de uttalelser som er gitt antas å være av alminnelig interesse for prisnemndene, vil man i det følgende gjengi en del av de departementsavgjørelser som foreligger.

De prisnemnder og prisankenemnder som nå gjør tjeneste, er oppnevnt for ett år. Funksjonstiden løper ut ett år fra

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1 nr. 20.

oppnevningsdagen. Adgangen til å kreve prisfastsetting av nemnda gjelder ikke bare faste eiendommer. Det er også høve til å kreve at nemnda takserer bruksrettigheter som er konsesjonspliktige etter forordningen. 13 mai.

Nemnda skal aldri foreta prisfastsetting etter eget tiltak. Det kreves alltid begjæring fra noen som har retten til å kreve prisfastsetting. På den annen side har nemnda plikt til å foreta taksering når begjæring fra rette vedkommende foreligger. Rette vedkommende kan dels være den som skal selge sin eiendom, dels den som har kjøpt en eiendom og søker ervervstillatelse, jfr. forordningens § 3, annet ledd. Departementet har antatt at en panthaver i fast eiendom kan kreve fastsetting av en eiendoms verdi når hans auksjonsbegjæring er tatt til følge av namsretten. Videre kan den hvis auksjonsbud er antatt, kreve prisfastsetting av nemnda, selv om hans bud ennå ikke er stadfestet. Nemnda har ikke noen alminnelig plikt til å føre kontroll med omsetningen av faste eiendommer i kommunen. Den har således f. eks. ikke noen plikt til å foreta anmeldelse til påtalemyndigheten når et antatt ulovlig salg foreligger og partene unnlater å begjære prisfastsetting. Dette påligger i tilfelle kontrollnemnda.

På enkelte steder har prisnemndene latt trykke skjemaer for søknad til prisnemnda. Et slikt skjema, trykt for Oslo, er inntatt nedenfor. Man vil gjøre oppmerksom på at departementet ikke dekker utgiftene til trykking av søknadsskjema.

Medlemmene av prisnemnda og prisankenemnda er pliktige til å gjøre tjeneste i alle saker som blir forelagt dem til avgjørelse. Bare hvor et medlem er forhindret fra å delta p. g. a. forfall eller inhabilitet, kan varamann tilkalles. Inhabilitetsspørsmål skal avgjøres etter reglene i instruksen av 29 oktober 1940 s. 3—4. I noen tilfelle har departementet gitt uttalelser i inhabilitetsspørsmål. Man har antatt at et medlem av prisnemnda vil være inhabil ved fastsetting av pris på en eiendom hvor han har medvirket til formidling av salget ved å opprette kjøpekontrakt, skjøte eller andre dokumenter i forbindelse med overdragelsen, jfr. skjønnslovens § 17 og domstollovens § 108. Derimot er det ikke noe til hinder for at et medlem av prisnemnda samtidig er medlem av skogutvalget, og departementet har ikke hatt noe å merke ved at varamann for formannen i en prisnemnd gjør tjeneste som protokollfører i prisankenemnda. Departementet har uttalt at det ikke kan oppnevnes noen setteprisnemnd til behandling av en enkelt sak. Hvis så mange medlemmer og varamenn er inhabile at fulltallig møte ikke kan holdes, kan vedkommende dommer oppnevne flere varamenn.

Når en fast eiendom er solgt og det blir krevd prisnemnd-

13 mai. avgjørelse om at salgsprisen er lovlig, vil det være fullt tilstrekkelig at prisnemnda tar standpunkt til dette spørsmål. Hvis kjøperen derimot krever fastsetting av den høyeste lovlige pris, må han få det.

Departementet har flere ganger fått seg forelagt spørsmålet om i hvilken utstrekning det kan foretas befaring av landeiendommer på vintertid. Det vil som regel ikke være noe til hinder for at nemnda i nødvendig utstrekning foretar befaring av landeiendommer i vinterhalvåret, men det vil selvsagt kunne forekomme at det kjennskap til eiendommen som en kan skaffe seg ved befaring om vinteren, sammen med andre tilgjengelige opplysninger (arealoppgaver, linjetakster, opplysninger fra naboer eller andre om jord- og skogbonitet m. v.) ikke er tilstrekkelig grunnlag for en verdsetting. I så fall må taksten utsettes. Prisnemnda må selv avgjøre om forholdene er slik at takst kan fremmes, eller om saken må utsettes til våren.

Nemnda kan motta forklaringer av tredjemenn når forklaringene avgis frivillig, men den kan ikke pålegge noen å gi forklaring. Den som avgir forklaring, forklarer seg under ansvar. Han har ikke krav på godtgjørelse etter lov av 21 juli 1916 om vitners og sakkyndiges godtgjørelse.

Om prisnemndas adgang til å kreve opplysninger hos ligningsmyndighetene har Finansdepartementet uttalt:

«.... at ligningsmyndighetene ikke antas å ha adgang til å meddele prisnemndene opplysninger angående en skattyters ligning utover det som er tatt inn i den skatteliste som blir lagt ut til alminnelig ettersyn — jfr. landskattelovens § 86, byskattelovens § 79, annet ledd — med mindre skattyteren gir sitt samtykke til det.

Skattetakstmyndighetene (på landet ligningsmyndighetene, i byene de særskilte skattetakstnemnder) antas på forlangende å måtte gi prisnemndene oppgave over takstverdien av faste eiendommer som er taksert til eiendomsskatt.»

Eiendommens areal, både for inn- og utmarks vedkommende, hører regelmessig med blant de faktorer som er avgjørende for verdsettingen. Nemnda bør derfor som regel angi i møteboka de arealoppgaver den har bygget sin avgjørelse på. Under rådslagning og avstemning i nemnda bør parter og tredjemenn ikke være til stede. Et unntak gjelder for kontrollnemndas representant som kan tillates å være til stede, jfr. Prisdirektoratets rundskrivelse til kontrollnemndene 21 desember 1940.

Kontrollnemnda kan kreve utskrift av møteboka. Når denne utskrift skal brukes ved kontrollen med at prisbestemmelsene blir overholdt, skal den gis gratis, jfr. anordning om prisregulering av 12 september 1940 § 11, første ledd.

Det har hendt at anke til prisankenemnda blir satt fram etter utløpet av ankefristen. I et slikt tilfelle kan ankenemnda ikke realitetsbehandle saken med mindre det foreligger pålegg fra vedkommende departement til den som søker ervervstillatelse om å kreve prisnemndas fastsetting prøvet av ankenemnda. 13 mai.

Etter § 3 siste ledd i forordningen av 23 oktober 1940 har prisnemndas og prisankenemndas medlemmer krav på daggodtgjøring og skyssgodtgjørelse, jfr. instruksen av 29 oktober 1940 s. 4. Derimot har de ikke krav på kostgodgjøring og heller ikke på noen særskilt betaling ved overnatting på hotell. Det har vært departementets forutsetning at formannen i nemnda for den godtgjøring som tilkommer ham for saksforberedelsen, skal dekke utgiftene til porto, papir, skrivesaker, telefon m. v. Det er ikke høve til å bruke tjenestemerker til nemndas korrespondanse. Lokale må nemnda også skaffe seg på egen bekostning. En har gått ut fra at den overveiende del av møtene vil kunne holdes i de eiendommer som skal takseres.

Når det gjelder betalingen, må det avgjøres etter omstendighetene hva som er «en sak». Begjærer eier av et større areal som aktes utparsellert til tomter, prisfastsetting over flere av tomtene etter foreliggende reguleringsplan, vil det være naturlig å behandle begjæringen som én sak, hvis ikke arbeidet blir vesentlig større enn ved taksering av arealet under ett. Hvis prisnemnda behandler flere saker på samme dag, skal medlemmene ha full betaling for hver sak.

Prisdirektoratet har på forespørsel opplyst at prisnemnder og prisankenemnder regelmessig ikke antas å ha særlig bruk for Pristidende. Skulle Prisdirektoratet utferdige bestemmelser som har spesiell interesse for prisnemndene, vil det sørge for at nemndene blir underrettet.

I forordningen av 23 oktober 1940 § 4, første ledd, er det bestemt at en selger har rett til å heve salget, når det ved et konsesjonspliktig salg viser seg at kjøpesummen er ulovlig høy. Denne rett kan selgeren ikke fraskrive seg. Departementet har antatt at denne regel ikke er til hinder for at partene avtaler at kjøpesummen skal tilsvare den takst prisnemnda setter, hvis taksten går under den avtalte kjøpesum. Likeså kan det avtales at eiendommen skal selges for en pris som svarer til taksten, begrenset oppad til et visst beløp.

18 mai. Skjema.

Søknad til prisnemnda for faste eiendommer i Oslo

om fastsetting av pris i henhold til Justisdepartementets forordning av 23 oktober 1940, jfr. Prisdirektoratets kunngjøring nr. 22 av 8 oktober 1940.

1. Eiendommens navn:
2. Søkerens navn:
   Eierens navn:
3. Opplysning om hvorfor det søkes om fastsetting av prisen. (Jfr. forordning av 23 oktober 1940 § 3, 2 ledd).
4. I tilfelle søknaden gjelder en allerede avsluttet kjøpekontrakt vedlegges bekreftet avskrift av denne. Dessuten besvares følgende spørsmål:
   Er der solgt innbo eller andre ting i forbindelse med eiendommen? (Vedlegg i tilfelle fortegnelse med pris).
   Har selgeren betinget seg eller tatt imot provisjon, godtgjørelse eller annen økonomisk fordel av noen som helst art i tillegg til den pris som er avtalt?
5. Tomtens areal ..... kvm.
6. Eiendommens bebygde areal ..... kvm i .... etasjer.
7. Siste skattetakst kr. .....
8. Branntakst av 19.. kr. .....
9. Privatassuranse kr. ..... i forsikringsselskapet .....
10. Ligningstakst kr. .....
11. Gården er oppført år .... av ..... (materiale).
12. Hvis gården er fullført etter 8 april 1940 vedlegges en oppgave over byggeomkostningene. En slik oppgave kan også vedlegges i andre tilfelle.
13. Har eiendommen vært frembudt til salg etter 1 januar 1939? Oppgi når og prisforlangende.
14. Har det vært kjøpetilbud på eiendommen etter 1 januar 1939? Oppgi når og pristilbud.
15. Oppgi datum for siste salg og salgspris (uten omkostninger).
16. Antas eiendommens verdi etter siste omsetning øket på grunn av forbedringer eller andre verdiøkende endringer på eiendommen, eller minket på grunn av inntrufne skader, slett vedlikehold eller andre forhold? Gi spesifisert oppgave.
17. Har eiendommen vært utsatt for angrep av hussopp?
    I tilfelle når og i hvilken utstrekning?
    Er eiendommen hussoppforsikret?

18. Opplysninger om utstyr: (Det som ikke passer strykes.) Sentralvarme, heis, vaskeri, bad, varmt vann, WC, parkettgulv, linoleum, kjøleskap, elektrisk komfyr, søppelnedkast, lofts- og kjellerbod etc. 13 mai.

19. Vedlegg spesifikasjon over leilighetenes antall og størrelse, årlig husleie for hver enkelt leilighet og samlet årlig husleie pr. 8 april 1940.
Hvis leieboerne har aksje, obligasjon eller har stillet sikkerhet for leiebetalingen, spesifiseres beløp for hver leilighet og betingelser.

20. Hvilke bestemmelser inneholder leiekontrakten om brenselsutgifter?

21. Er husleien lagt på etter 1 januar 1939 eller satt ned etter 8 april 1940. Oppgi beløp og når.

22. Faste utgifter:

Eiendomsskatt og feieravgift ..... kr. .....
Renovasjon ..... » .....
Vannavgift ..... » .....
Brannassuranse ..... » .....
Annen forsikring ..... » .....
..... » .....
..... » .....
Strømavgift ..... » .....
Brensel ..... » .....
Vaktmester ..... » .....
Bestyrelse ..... » .....
..... » .....

23. Pantegjeld:

Pr.	Beløp kr.	Kreditorer	% rente p. a. Uten hensyn til rentenedsettelsen		Ff.	Årlig avdrag
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						

13 mai. 24. Andre heftelser:

25. Hva mener De er en rimelig pris for eiendommen bedømt etter prisforholdene i tidsrommet 1 januar—8 april 1940.

26. Andre opplysninger:

Alle opplysninger er gitt samvittighetsfullt og etter beste overbevisning. Jeg er oppmerksom på at straffelovens § 166 setter straff for den som gir uriktig opplysning til offentlig myndighet.

Søknaden i 4 — fire — eksemplarer.

Oslo, den .....

....

(søkerens navn) (adresse) (telefon)

Søkes prisfastsetting fordi eiendommen er omsatt skal medkontrahenten herpåtegnet gi uttalelse om han er enig i de gitte opplysninger og om det han måtte ha å tilføye.

Oslo, den .....

....

(medkontrahentens navn) (adresse) (telefon)

Bilagsfortegnelse:

15 mai. **Forordning** *) om omsetningsavgift på flesk.

§ 1. Av alt svineslakt som går gjennom kommunal eller annan offentleg kjøttkontroll, skal det betalast avgift til fremjing av omsetnaden av flesk i samhøve med mellombels lov nr. 6 av 10 juli 1936.

Avgift skal ikkje betalast for slakt som vert heilt ut vraka.

Avgifta vert sett til kr. 1,50 pr. heilt slakt over 15 kg og kr. 0,75 for mindre slakt, halve slakt og mindre luter av sovori slakt, som går gjennom dei ovannemnde kontrollstadene i tida til og med 30 april 1942.

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1 nr. 20.

Avgifta vert å betala og krevja inn etter dei reglar som departementet har gjevi i skriv av 16 mars 1931. 15 mai.

§ 2. Brott mot denne forordninga vert straffa med bøter.

Oslo 15 mai 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

Knut Carlson.

Forordning *) om forbud mot behandling av planter med arsenholdige preparater under blomstringen. 15 mai.

§ 1. Så lenge blomstringen pågår, er det forbudt å anvende arsenholdige preparater til behandling (sprøyting, pudring og lignende) av frukttrær, bærbusker og andre planteslag hvis blomster besøkes av bier.

Ved bruk av slike preparater før blomstringen, må behandlingen foretas i god tid før blomstene åpner seg.

§ 2. Den som selger eller falholder arsenholdige preparater til bruk mot insekter på planter, skal sørge for at preparatets pakning er forsynt med bruksanvisning som inneholder en tydelig gjengivelse av reglene i § 1.

§ 3. Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter.

Oslo 15 mai 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

Knut Carlson.

Forordning *) om forbud mot bruk av metaller. 15 mai.

§ 1. *Forordningens gyldighetsområde.*

1. Forskriftene i denne forordning skal gjelde for alle forbudsbestemmelser som er eller blir gitt for metaller. Ved forbudsbestemmelser forstås forskrifter som forbyr bruken av metaller til et formål eller til fremstilling av bestemte produkter, uten hensyn til formen eller bearbeidelsesgraden av metallet (også anlegg eller lignende).
2. Hvis en bestemmelse om forbud inneholder bestemmelser som er i strid med denne forordning, oppheves disse bestemmelser når denne forordning trer i kraft.
3. Hvis denne forordning ikke skal komme til anvendelse ved fremtidige forbudsbestemmelser, må dette nevnes spesielt i forbudsbestemmelsene.

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1 nr. 20.

15 mai.

§ 2. *Bruksforbudets omfang.*

Hvis bruken av metaller for tilvirkning av et produkt er forbudt i en forbudsbestemmelse, omfatter forbudet også:

a. Bruken av metaller for komplettering eller vedlikehold av et slikt produkt, hvis det ikke dreier seg om å nytte om igjen deler som produktet inneholder.

b. Bruken av metaller ved tilvirkning av halvfabrikata (forprodukter) eller deler til et slikt produkt, hvis en ved tilvirkningen av halvfabrikata (forprodukter) eller deler forstår eller bør forstå at disse skal brukes til et formål som er forbudt.

§ 3. *Forbud mot levering.*

1. Hvis det i en forbudsbestemmelse er bestemt at det skal være forbudt å bruke metaller ved tilvirkningen av et produkt, kan dette produkt ikke leveres i en utførelse som er i strid med bruksforbudet, selv om det er tilvirket før bruksforbudet trådte i kraft eller var mottatt av leverandøren før dette tidspunkt. Dette forbud mot levering trer — hvis intet annet blir bestemt i de enkelte forbudsbestemmelser — i kraft 3 måneder etter at bruksforbudet er trådt i kraft (med en overgangsfrist ifølge § 7: 3 måneder etter overgangsfristens utløp).

2. Det er også forbudt å levere halvfabrikata (forprodukter) eller deler til et produkt som rammes av en forbudsbestemmelse, i en utførelse som strider mot en forbudsbestemmelse, hvis det ved leveringen av halvfabrikatene (forproduktene) eller delene til et slikt produkt forstås eller bør forstås at disse skal brukes til et formål som er forbudt. Dette forbud mot levering trer i kraft samtidig med bruksforbudet (ved tilståelse av en overgangsfrist ifølge § 7: med overgangsfristens utløp).

§ 4. *Forbud mot bestilling.*

1. Hvis bruken av metaller for tilvirkning av et produkt er forbudt i en forbudsbestemmelse, er det også forbudt å gi bestillinger på levering av dette produkt eller halvfabrikata (forprodukter) eller deler til produktet i en utførelse som er i strid med bruksforbudet

   a. dersom produktet, halvfabrikatene eller delene er bestemt for industriell forarbeiding, til industrielt bruk eller forretningsmessig videreavhendelse,

   b. dessuten hvis bestilleren er kjent med eller burde være kjent med forbudet om bruk.

2. Forbudet mot bestilling etter avsnitt 1 gjelder ikke for produkter som leveres av lagerbeholdninger før forbudet mot levering etter § 3 trer i kraft.

§ 5. *Unntak fra forbudet mot levering og bestilling.* 15 mai.

Forbudet mot levering etter § 3 og forbudet mot bestilling etter § 4 gjelder ikke

a. for produkter som bevislig er innført fra utlandet med tillatelse fra Handelsdepartementet,
b. for brukte, men fremdeles brukbare produkter som avhendes av den som har brukt dem hittil,
c. for produkter som leveres for å nyttes til avfallsmateriale,
d. for sammensatte, ferdige produkter, som selv ikke rammes av et forbud mot bruk selv om de inneholder enkelte bestanddeler som det er forbudt å bruke. Denne unntagelse medfører dog ingen endring i bestemmelsene om forbud mot og straff for bruk av metaller til slike deler.

§ 6. *Standards (normer).*

Når en forbudsbestemmelse legger en standard av en eller annen art til grunn, må det for de i standarden oppførte produkter eller deler bare brukes metaller hvis de uttrykkelig er betegnet som materialer for disse produkter eller deler. Ved avvikelser fra alminnelige forbudsbestemmelser er standarden avgjørende, såfremt intet annet følger av suppleringer eller innskrenkninger til denne standard i selve forbudsbestemmelsene.

§ 7. *Overgangsfrister.*

Hvis det innrømmes overgangsfrist for enkelte forbud mot bruk, har ingen bedrift i overgangstiden lov til å bruke mer enn de tilsvarende mengder i det foregående kalenderår. Mer vidtrekkende innskrenkninger i de enkelte forbudsbestemmelser berøres ikke.

§ 8. *Unntak. Søknader.*

1. Når det foreligger særlige tekniske, økonomiske eller sosiale grunner, kan Direktoratet for industriforsyning på begrunnet søknad gjøre unntak fra forbudsbestemmelsene. Før skriftlig dispensasjon gis må bruken av metaller som rammes av forbudsbestemmelsene ikke finne sted. Direktoratet for industriforsyning kan gi andre institusjoner eller organisasjoner i oppdrag å motta eller undersøke slike søknader.
2. Hvis det godtgjøres at det foreligger dispensasjon fra Direktoratet for industriforsyning for bruken av metaller til fremstilling av et produkt, behøves det hverken spesiell dispensasjon for bruk av metaller for fremstilling av de nødvendige halvfabrikata (forprodukter) eller deler til dette produkt, eller spesiell dispensasjon fra leverings-

15 mai. forbudet etter § 3 eller fra bestillingsforbudet etter § 4 for selve produktet, dettes halvfabrikata (forprodukter) eller deler, hvis ikke selve dispensasjonstillatelsen inneholder avvikende bestemmelser om det.

§ 9. *Straffebestemmelser.*

Overtredelse av disse bestemmelser medfører straff og inndraging på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 10. *Forholdet til andre regler for rasjoneringen av metaller.*

Forbudsbestemmelsene gjelder uavhengig av andre forskrifter for rasjonering av metaller. En bruks- eller kjøpetillatelse er ingen dispensasjon fra en forbudsbestemmelse og en dispensasjon fra en forbudsbestemmelse er heller ikke bruks- eller kjøpetillatelse. Det må tvert imot søkes om de nødvendige tillatelser eller dispensasjoner særskilt.

Oslo 15 mai 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

Knut Carlson.

15 mai. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 48 for Tretten bygningsdistrikt i Øyer herred, Opland fylke.

15 mai. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om vedtekter til bygningslovens §§ 26 h, 74, 81 og 93 for Sandefjord.

15 mai. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om at lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 gjøres gjeldende for Fauske bygningsdistrikt i Fauske herred, Nordland fylke, innenfor nærmere angitte grenser.

15 mai. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene.

Regnskapsordningen ved herreds- og byrettene.

Forordningen av 29 november 1940 om skjønn i forbindelse med visse tiltak som berører fast eiendom bestemmer i § 6 at statskassen bærer de utgifter som etter lovgivningen er forbundet med skjønnssaker etter forordningen. Disse utgifter anvises av bevilgningen og posteres i statsregnskapet under

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1 nr. 20.

kap. 996; Rekvisisjoner og krigsskader, post 6, erstatninger og leiebeløp, avsavnsgodtgjørelse m. v. 15 mai.

Innenriksdepartementet (Sentralkontoret) har bedt om at disse utgifter må bli ordnet uten anvisning i hvert enkelt tilfelle fra Innenriksdepartementet, således at beløpene føres til utgift i sportelregnskapet ved vedkommende herreds- eller byrett og posteres i statsregnskapet etter embetets kasserapport.

I samsvar med dette bestemmes at alle de utgifter som etter lovgivningen er forbundet med skjønn etter den nevnte forordning skal utbetales ved vedkommende dommerembete og posteres til utgift i sportelregnskapet som vedkommende kap. 996, post 6.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Departementet for arbeidstjeneste og idrett om at brigadefører, nestbrigadefører, fylkingsfører, sveitfører, nestsveitfører og kvartermester i Arbeidstjenestens distriktsorganisasjon henføres til regulativets 1ste klasse, og at troppsfører, underkvartermester og lagfører sammesteds henføres til 2nen klasse med hensyn til kostgodtgjørelse på reiser innen riket. 15 mai.

Arbeidstjenestens sjef, stabssjef og de øvrige tjenestemenn i Arbeidstjenestens sentralorganisasjon bortsett fra kontorbetjent, bud, vaktmester og sjåfør, hører som sånne til 1ste kostgodtgjørelsesklasse, jfr. kongelig resolusjon av 30 mars 1928.

Forordning*) om rasjonering av trelast av gran og furu. 16 mai.

§ 1. Det er forbudt å selge og kjøpe trelast av gran og furu uten i henhold til kjøpetillatelse. Forbudet gjelder også overdragelse på tvangsauksjon.

Uten kjøpetillatelse er det videre forbudt ved bytte eller på annen måte mot eller uten vederlag å avstå eller motta slik trelast.

Forbruker må likeledes ha tillatelse for å kunne bruke trelast som nevnt av egen produksjon.

§ 2. Unntatt fra bestemmelsene i § 1 er:

1. Trelast som avgis til den tyske vernemakt eller til den tyske sivile forvaltning i Norge.
2. Småsalg av trelast til vedlikehold og reparasjoner, når salget ikke overstiger et kvantum av ¼ standard pr. forbruker pr. måned. Slikt salg må bare skje til forbrukere som ikke får annen kjøpetillatelse.

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1 nr. 20.

16 mai. 3. Bruk til gårdsfornødenhet av trelast fra egen skog eller avvirket i henhold til bruksrett.

§ 3. Det er forbudt å overdra kjøpetillatelse.

§ 4. Forbudet i § 1 gjelder også hvor det er inngått salgs- eller leveringsavtale før denne forordning trådte i kraft.

§ 5. Med trelast mener denne forordning all slags skurlast og høvellast, sviller, lekter og listverk av innenlandsk eller utenlandsk opprinnelse, dog ikke kassedeler, tønnestav og tønnebunner.

§ 6. Sentralkontoret for skogbruk og virkeshusholdning gis fullmakt til å treffe nærmere bestemmelser til gjennomføring av denne forordning.

Enhver plikter å gi Sentralkontoret de opplysninger som kreves til gjennomføring av denne forordning. Opplysningene kan kreves gitt skriftlig eller muntlig innen den frist som kontoret setter.

Sentralkontorets tjenestemenn kan kreve å få granske forretningsbøker, forretningspapirer, styre- og forhandlingsprotokoller. De kan også kreve å få besiktige trelast og steder hvor trelast finnes.

Enhver som i stillings medfør mottar opplysninger etter reglene i denne forordning, plikter å bevare taushet om det opplyste i den utstrekning han ikke i tjenestens medfør må meddele opplysningene videre.

§ 7. Den som forsettelig overtrer de bestemmelser som er gitt i eller med hjemmel i denne forordning, eller som medvirker til det, straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler. På samme måte straffes forsøk.

Er overtredelsen begått under utøving av næring, kan retten til å drive næringen fradømmes den skyldige for en tid av inntil 5 år.

Uaktsom overtredelse eller medvirkning til det straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

Den trelast overtredelsen gjelder kan inndras ved dom, også om den ikke tilhører noen skyldig. Kan lasten ikke inndras, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige, eller den han har handlet på vegne av. Inndragning etter denne bestemmelse er ikke straff.

Overtredelsene anses som forseelser.

Oslo 16 mai 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

Knut Carlson.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om at lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og lov om brannvesenet av 15 august 1908 gjøres gjeldende for Alléen i Lyngdal herred, Vest-Agder fylke. 16 mai.

Forordning *) om brigde i lov frå 11 februar 1938 om lærarskular og prøver for lærarar i folkeskulen. 17 mai.

I.

Paragraf 22 skal heretter lyda slik:

§ 22. Til hjelp for Overstyret med tilsynet med lærarskulen og skipnaden av lærarprøva skal det vera eit lærarskuleråd.

Rådet har formann og 5 andre medlemer, kvinner og menn. Dei blir oppnemnde av Overstyret for ei tid av inntil 5 år. Overstyret kan skifta ut formann og medlemer før funksjonstida er ute. Minst 1 av medlemene skal vera lærar i folkeskulen, og minst 1 skal vera lærar i lærarskulen. Når rådet har skulehygieniske spørsmål føre, kan det kalla til ein sakkunnig.

II.

Forordninga gjeld og for den formannen og dei medlemene som no er oppnemnde i lærarskulerådet.

Oslo 17 mai 1941.

Kyrkje- og undervisningsdepartementet.

R. S. Skancke.

Knut Carlson.

Forordning *) om tvangsavståelse av hest i Buskerud fylke. 17 mai.

§ 1. Når fylkesmannen i Buskerud for å få utført påkrevd jordbruksarbeid innen fylket finner det nødvendig, kan han kreve at eier eller besitter av hest i fylket for bestemt tid avstår hesten til bruk for den som skal utføre arbeidet.

Avståelse kan ikke kreves hvis hesten er i bruk i like viktig jordbruksarbeid eller hvis avståelse vil føre med seg at like samfunnsviktig virksomhet må stanse eller vesentlig innskrenke. Spørsmålet om omstendigheter som nevnt i foregående punktum er til hinder for å kreve avståelse, avgjøres med endelig virkning av fylkesmannen.

Før avståelse kreves skal innhentes uttalelse, i by fra politimesteren og på landet fra lensmannen.

Den som får pålegg om å avstå hest plikter å la nødvendig seletøy følge med.

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1 nr. 20.

17 mai. § 2. Avståelse etter § 1 kan kreves gjennomført før vederlag er fastsatt. Avståelse kan bare kreves gjennomført mot betryggende sikkerhet for betaling av vederlaget. Fylkesmannen avgjør om sikkerheten er betryggende.

Utlevering kan om nødvendig gjennomføres ved hjelp av politiet.

§ 3. Vederlaget for bruken av hest og seletøy fastsettes ikke ved skjønn, men skal beregnes i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som gjelder ved avståingen.

Fylkeskommunen innestår for betalingen av vederlaget.

§ 4. Den som hesten avstås til bruk for, svarer for skade på hest og seletøy i brukstiden og plikter å sørge for fôring og stell.

Tvist om skade er skjedd og om skadens størrelse avgjøres ved skjønn.

Fylkeskommunen er ansvarlig for at erstatningen etter denne paragraf blir betalt.

§ 5. Denne forordning gjelder til utgangen av juni 1941.

Oslo 17 mai 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

Knut Carlson.

17 mai. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om en tilleggsbestemmelse til brannlovens § 54 for Bergen.

17 mai. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om særlege åpnings- og stengingstider for bevertningsstader i Åsane herad, Hordaland fylke.

17 mai. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om gjennomføring av husleieloven i Bodø, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

17 mai. **Forordning.** (Handelsdepartementet.)

I de ved kongelige resolusjoner av 11 april 1930 m. v. fastsatte regler for skyss- og kostgodtgjørelse for en rekke tjenestemenn i telegraf- og telefonetaten skal fra 1 april 1941 punkt 1 B, 3 ledd, lyde så:

De ovenfor under punkt 1 B omhandlede satser forhøyes midlertidig fra 1 april 1941 med 30 %.

*) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 21.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om sams sauesanking i en del av Kleive sogn i Bolsøy herred, Møre og Romsdal fylke. 17 mai.

Skriv frå Justisdepartementet om at ordføraren i Nore herad, Buskerud fylke, har gjort vedtak om at det for framtida skal nyttast nynorsk i brevskifte med offentlege styringsmakter. 17 mai.

Forordning *) om Varekrigs erstatningsbetalinger. 20 mai.

A/S Norsk Varekrigsforsikring av 1938 («Varekrig») plikter først å utbetale skyldige erstatningskrav når selskapet har hatt anledning til å gjennomgå og i tilfelle supplere dokumenter og andre opplysninger som er av betydning samt foreta de beregninger som trenges for å bringe på det rene om selskapet har noe ansvar og i tilfelle hvor meget det skal betale.

I samsvar med foranstående fastsetter selskapets styre i det enkelte tilfelle det tidspunkt da et erstatningskrav forfaller til utbetaling.

Bestemmelsene i denne paragrafs første ledd medfører ingen forandring i selskapets plikt til å svare renter i samsvar med forsikringsvilkårene. Rentene forfaller til betaling samtidig med hovedkravet.

Oslo 20 mai 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

Knut Carlson.

Forordning **) om beskyttelse av norsk idrett. 20 mai.

Med samtykke fra der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, 2 ledd, fastsettes følgende:

§ 1. Idrettsmenn og idrettsledere har rett til av idrettslagene å kreve at disse gir dem høve til å drive og lede idrett under Norges idrettsforbunds ledelse.

§ 2. Departementet for arbeidstjeneste og idrett kan gripe inn likeoverfor idrettslag som ikke forholder seg i samsvar med § 1, og foreta de forføyninger som er nødvendige for å bringe vedkommende lags virksomhet i idrettslig gjenge. Således kan Departementet for arbeidstjeneste og idrett over-

*) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 21.
**) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1 nr. 20.

20 mai. late ledelsen av et idrettslag til de medlemmer av laget som erklærer å ville forholde seg i samsvar med § 1. Om fornødent kan Departementet for arbeidstjeneste og idrett oppløse et idrettslag som ikke forholder seg i samsvar med § 1.

§ 3. De i medhold av § 2 oppløste idrettslags nettoformue tilfaller staten, og skal etter beslutning av Departementet for arbeidstjeneste og idrett forvaltes av den kommune hvor laget har sitt sete. Kommunen har å forvalte den formue som således er overdratt til den som særformue og er i den anledning ansvarlig overfor Departementet for arbeidstjeneste og idrett. Departementet for arbeidstjeneste og idrett kan bestemme at et oppløst idrettslags formue helt eller delvis skal overdras til et annet idrettslag eller annen idrettsorganisasjon.

§ 4. Den som rettsstridig søker å hindre eller hindrer idrettsarbeidet, eller søker å unndra eller unndrar midler tilhørende et idrettslag som ventes oppløst, straffes med fengsel og bøter eller en av disse straffer.

Faste eiendommer eller andre midler som av idrettslag eller andre idrettsorganisasjoner er blitt avhendet etter 4 desember 1940, kan inndras og disponeres i samsvar med § 3 mot at erlagt vederlag betales tilbake. Inndraging kan også finne sted uten straffeforfølgning ved beslutning av Departementet for arbeidstjeneste og idrett.

Oslo 20 mai 1941.

Departementet for arbeidstjeneste og idrett.

Axel Stang.

Knut Carlson.

20 mai. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Leinstrand herred, Sør-Trøndelag fylke.

21 mai. **Forordning** *) om endringer i lov om høgre almenskoler av 10 mai 1935.

I den nevnte lov gjøres følgende endringer:

§ 12.

Annet ledds annet punktum oppheves.

§ 22.

Annet ledd skal lyde slik:

For øvrig fastsetter rektor (bestyrer) de nærmere bestemmelser — — — (resten uforandret).

*) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 21.

§ 23 21 mai.

skal lyde slik:

Skolens ferier skal tilsammen utgjøre 13 à 14 uker. Herav kan skolen nytte inntil 4 dager samlet eller enkeltvis til idrett. Rektor (bestyrer) fordeler den tid som er bestemt til ferier etter forslag fra skolerådet. Sommerferien skal dog ikke være under 7 uker, og rektor har adgang til å ta inntil 10 dager av skoleåret til enkelte fridager.

§ 31

skal lyde slik:

Det påligger rektorene (bestyrerne) å vareta de skolers anliggender som er dem betrodd, så vel i forhold til myndighetene som til private. De er lærernes nærmeste foresatte og skal som sånne føre tilsyn med skolens undervisning og disiplin.

Således skal rektor (bestyrer):

1. Forvalte skolens midler og legge fram for Overstyret og i tilfelle for kommunestyret forslag til budsjett.
2. Fordele friplasser og stipendier.
3. Anta kasserer og skolelege.
4. Avgi innstilling om besettelse av ledige lærerstillinger.
5. Sørge for betryggende kontroll av skolens kasse og regnskaper.
6. Fastsette den daglige undervisningstid.

§ 39

skal lyde slik:

I. For hver statsskole skal det være et forstanderskap sammensatt slik:
   1. Skolens rektor.
   2. En representant for foreldrene.
   3. En representant for lærerne.

   Rektor skal være forstanderskapets formann. De to andre medlemmer med varamenn oppnevnes av Overstyret for et tidsrom av 2 år.

II. For kommunale høgre almenskoler skal vedkommende kommunes skolestyre være forstanderskap.

III. For fylkeskommunale og interkommunale skoler og for særskilte sogneskoler bestemmer Overstyret hvordan forstanderskapet skal sammensettes.

§ 40

skal lyde slik:

Forstanderskapet har i alminnelighet å våke over alt som kan tjene til å fremme skolens tarv. Det fører et alminnelig

21 mai. tilsyn med skolens bygninger, inventar og annen eiendom og har rett til å uttale seg om valg av linjer og om eventuelle avvikelser fra bestemmelsene om fagkrets og undervisningens mål (jfr. § 8).

Finner forstanderskapet noe å anke over, kan det henvende seg til Overstyret. Gjelder anken en av skolens lærere, skal vedkommende ha adgang til å uttale seg før saken sendes Overstyret.

Rektor skal høre forstanderskapets mening før han avgjør de saker som er nevnt i § 31, punkt 2 og 3.

De nærmere bestemmelser for øvrig om forstanderskapet og dets gjøremål fastsettes i reglement.

§ 42.

Annet ledds første punktum skal lyde slik:

Friplasser og stipendier utdeles av rektor (bestyrer) innenfor budsjettets ramme.

§ 46

skal lyde slik:

Rektor (bestyrer) skal anta en lege — — — — (resten uforandret).

Oslo 21 mai 1941.

Kirke- og undervisningsdepartementet.

R. Skancke.

Knut Carlson.

21 mai. **Midlertidig forordning** *) om panthaveres fortrinsrett for renter i jordbruks- eller skogbrukseiendom.

§ 1. Den i forordning av 12 mars 1790 omhandlede frist forlenges således at den ikke i noe tilfelle løper ut før 31 mai 1942, for så vidt pantet er jordbruks- eller skogbrukseiendom.

§ 2. Denne forordning er uten anvendelse hvor fortrinsretten er tapt allerede før forordningens ikrafttreden.

Oslo 21 mai 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

Knut Carlson.

21 mai. **Forordning** *) om forbruk og omsetning av kjemiske produkter.

§ 1. *Forbruk og levering av varer i liste A.* Det er forbudt å selge eller på annen måte avstå vare som er ført opp i liste

*) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 21.

A uten mot kjøpetillatelse fra Direktoratet for industriforsyning. Likeledes er det forbudt å kjøpe eller på annen måte motta vare som er ført opp i liste A uten slik tillatelse. 21 mai.

Det er forbudt å bruke vare som er ført opp i liste A uten at forbrukeren har forbrukstillatelse fra Direktoratet for industriforsyning.

Søknad om tillatelse må sendes skriftlig med nøyaktige opplysninger om hva søkeren skal bruke varen til.

§ 2. *Forbruk av varer i liste B.* Det er forbudt uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning for hver måned å bruke vare som er ført opp i liste B i større kvantum enn det som tilsvarer forbrukerens gjennomsnittlige forbruk pr. måned i 1938.

§ 3. *Unntak m. v.* Denne forordning gjelder ikke for bruk og kjøp av kjemiske produkter ved sykehus og apotek eller for levering til disse.

Direktoratet for industriforsyning eller den dette bemyndiger kan gjøre unntak fra forordningen og gi utfyllende bestemmelser. Direktoratet kan føre opp på listene nye kjemiske stoffer eller forby bruk av enkelte stoffer.

§ 4. *Alminnelige straffebestemmelser.* Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av forskrifter og bestemmelser gitt i medhold av § 3.

§ 5. Administrasjonsrådets forskrifter av 20 august 1940 (Rundskrivelse nr. 214) om forbruk og omsetning av visse kjemiske råstoffer og kjemikalier, og de lister som vedlå forskriftene oppheves.

Oslo 21 mai 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

Knut Carlson.

De i ovenstående forordning omhandlede lister hitsettes:

Liste A.

Aceton.
Boraks.
Borsyre.
Brunsten.
Dammar-, Akaroid- og andre harde harpikser.
Etsnatron.
Gelatin.
Glykol.

21 mai. Gummi arabicum.
Gummilakk (Stock-, Stangen- og Kørnerlakk).
Kaliumpermanganat.
Kasein.
Kauri- og andre kopaler.
Kolofonium.
Kromforbindelser.
Lim av alle slag (med unntak av fiskelim).
Skjellakk.
Sulfatharpiks (tallolje).
Talloljedestillasjonsprodukter.
Terpentinolje og sulfat-terpentinolje.

Liste B.

Aluminiumoksyd.
Alun.
Blyforbindelser.
Eddiksyre.
Etskali.
Etyllalkohol til teknisk bruk.
Etylleter til teknisk bruk.
Fluorforbindelser.
Fosfor.
Kadmiumforbindelser.
Kaliumkarbonat (pottaske).
Kaolin.
Klor.
Kobberforbindelser.
Koboltforbindelser.
Kritt, malt og umalt.
Kvikksølvforbindelser.
Melkesyre.
Metanol.
Molybdénforbindelser.
Natriumbikarbonat.
Natriumkarbonat (soda, kalsinert og krystallisert).
Natriumsulfat (glaubersalt).
Nikkelforbindelser.
Saltsyre.
Sitronsyre.
Svovelnatrium.
Sølvsalter.
Tannin og gallussyre.
Tetraklorkullstoff.
Tinnforbindelser.
Trikloretylen.

Vanadinforbindelser. 21 mai.
Vannglass.
Vinsten.
Vinsyre.
Wismuth.
Wolframforbindelser.

Forordning*) (Landbruksdepartementet), hvorved Lunde herred, Telemark fylke, erklæres smittet av bipest (jfr. § 6 i lov av 3 juni 1938 om smittsomme sjukdommer på bier). 21 mai.

Forordning**) om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirking av drikkebrennevin. 23 mai.

§ 1. Bestemmelsene i lov om tilvirking og beskatning av brennevin av 15 august 1908 § 23 skal ikke være til hinder for at brennevin som er tilvirket som biprodukt ved industriell virksomhet, etter foretatt omdestillasjon blir solgt til bruk i samme øyemed som alminnelig brennevin.

Med hensyn til beskatning er slikt brennevin likestilt med alminnelig brennevin.

§ 2. Denne forordning gjelder til 1 januar 1943.

Oslo 23 mai 1941.
Finans- og tolldepartementet.
E. Sandberg.

Knut Carlson.

Forordning*) om tillegg til lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937 § 37 A. 23 mai.

§ 1. Fiskeridirektøren kan forlenge den i lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937 § 37 A fastsatte forbudstid for opptak av brisling til ut over 31 mai, når han finner at biologiske og kvalitetsmessige grunner tilsier at dette gjøres.

§ 2. De bestemmelser i loven som finner anvendelse på forbudet mot opptak etter § 37 A, herunder også lovens kapitel 14 om rettergangsregler, straffebestemmelser m. v., får tilsvarende anvendelse på bestemmelser utferdiget i medhold av § 1 i denne forordning.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 23 mai 1941.
Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.
S. Johannessen.

Knut Carlson.

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1 nr. 22.
**) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 21.

23 mai. **Forordning** *) om tillegg til forordning av 22 februar 1941 om regulering av omsetningen av visse sorter fiskelever og av produksjonen og omsetningen av medisintran.

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om bruk av medisintran.

§ 2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse på den som overtrer forskrift gitt i medfør av forordningen.

Oslo 23 mai 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

Knut Carlson.

23 mai. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Av Buksnes jordmordistrikt, Nordland fylke, utskilles et nytt distrikt, nemlig Øvre Buksnes jordmordistrikt, bestående av gnr. 20 Bolle til og med gnr. 39 Skulbru.

Delingen trer i kraft fra den tid særskilt jordmor ansettes i det nye distrikt.

23 mai. **Forordning** **) (Sosialdepartementet) om endringer i vedtekt (stadfestet 1 desember 1939 og 26 juli 1940) om gjennomføring av husleieloven i Namsos; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

23 mai. **Forordning** **) (Sosialdepartementet) om bevillingstvang for den som gjør seg næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet m. v. i Aurskog herred, Akershus fylke.

23 mai. **Forordning** **) (Sosialdepartementet) om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Rødenes herred, Østfold fylke.

23 mai. **Forordning** ***) (Landbruksdepartementet) om enhver eier eller besitter av hund i Skaun herred, Sør-Trøndelag fylke, skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

24 mai. **Forordning** ***) (Innenriksdepartementet) om endringer i forskriftene for reinhold m. v. i dame- og herrefrisersalonger i Haugesund.

*) Kunngj. 1 august i Lovtid. 1 nr. 35.
**) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 21.
***) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

Forordning.*) (Sjøfartsdepartementet.) 24 mai.

I § 1 i forskrifter om erstatning for tap av eiendeler i henhold til sjømannslovens § 41 a, fastsatt ved kongelig resolusjon av 22 juni 1923, 15 februar 1924 og 16 oktober 1931 føres opp som ny gruppe:

Kystloser på skip så vel i innenriks- som utenriks fart kr. 500.

Forordning) om tillegg til lov av 31 mai 1912 om fortrinsrett for visse fordringer.** 26 mai.

I.

I lov av 31 mai 1912 om fortrinsrett for visse fordringer § 1 nr. 1 tilføyes som (nytt) bokstav:

h. Fiskeres fordringer for salg av fersk fisk av egen fangst — herunder også lever, rogn og hoder — for så vidt fordringen skriver seg fra de siste fire måneder før konkursens åpning eller — for dødsbos vedkommende — før skyldnerens død.

II.

Denne forordning kommer ikke til anvendelse i boer som er tatt under konkurs- eller skiftebehandling før forordningens ikrafttreden.

Oslo 26 mai 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

Knut Carlson.

Forordning*) om midlertidig tillegg til forordning om trygd mot arbeidsløshet av 15 november 1940.** 26 mai.

Den som godtgjør at han har vært i militærtjeneste vinteren 1939—40 og av den grunn ikke fyller vilkåret for rett til førstegangs arbeidsløshetsstønad etter forordning om trygd mot arbeidsløshet § 6, jfr. § 44, annet ledd, skal regnes for å ha opptjent så mange premieuker som han har gjort tjeneste inntil 4 mai 1940, men ikke flere uker enn det som trengs for å fylle nevnte vilkår.

Denne bestemmelse gjelder bare arbeidsløse som setter fram krav om stønad innen 1 september 1941.

Oslo 26 mai 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

Knut Carlson.

*) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 21.
**) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1 nr. 22.
***) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 24.

26 mai. **Forordning***) om tillegg til forskrifter av 28 mai 1940 om kommunale forsyningsnemnders adgang til å nekte utførsel av ved fra kommunene og beslaglegge vedpartier som allerede er solgt.

Administrasjonsrådets forskrifter av 28 mai 1940 om kommunale forsyningsnemnders adgang til å nekte utførsel av ved fra kommunene og beslaglegge vedpartier som allerede er solgt, utvides til å omfatte torv.

Oslo 26 mai 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

Knut Carlson.

26 mai. **Forordning** *) (Politidepartementet) om 1) politivedtekt og 2) vedtekt om offentlige forestillinger m. v. for Laksevåg herred, Hordaland fylke.

26 mai. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om løyve til å bruka gift til fangst av rovdyr i Møre og Romsdal fylke.

26 mai. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om at det ved forordning av 9 desember 1940 fastsatte forbud mot bruk av kastenot og drivgarn til fangst av laks og sjøaure i Namsen og Sandøla elver i Namdal fiskeridistrikt, Nord-Trøndelag fylke, settes ut av kraft for året 1941.

27 mai. **Forordning** **) om arbeidshjelp til jord- og skogbruk.

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende:

§ 1. Når behovet for arbeidshjelp i jordbruk (herunder gartneri) eller skogbruk ikke kan bli dekket ved tilvising av arbeidsløse eller andre som frivillig søker slikt arbeid, kan det stedlige organ for arbeidsformidlingen pålegge arbeidsfør person midlertidig å ta arbeid i jordbruk eller skogbruk eller annet arbeid som stedfortreder for en som utfører jord- eller skogbruksarbeid etter pålegg.

Under samme vilkår kan heste- og motorvante folk bli pålagt å ta kjøring og annet arbeid med hester, traktorer eller

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1 nr. 22.
**) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

biler som blir utskrevet etter forordning om rådgjerder til å auke jordbruksproduksjonen. 27 mai.

Pålegg gis for bestemt tid. Det kan fornyes, men må sammenlagt ikke strekke seg ut over tre måneder.

§ 2. Bedrifter som sysselsetter arbeidstakere som er skikket til jordbruksarbeid, kan bli pålagt midlertidig å stanse eller innskrenke arbeidet i onnetidene såfremt det ikke av samfunnsmessige omsyn er påkrevd at arbeidet i bedriften blir holdt i gang uavkortet. Pålegg gis av Sosialdepartementet, i tilfelle etter samråd med andre departementer og myndigheter.

Vedkommende bedrifter kan bli tilstått skadeserstatning. Denne blir fastsatt etter nærmere bestemmelse av Sosialdepartementet i samråd med Finans- og tolldepartementet.

§ 3. Personer som blir pålagt arbeid i jordbruk eller skogbruk etter § 1 eller som blir frigitt til slikt arbeid ved pålegg etter § 2, får dekket nødvendige utgifter til reise med jernbane, ruteskip eller rutegående motorvogn fra oppholdsstedet til arbeidsstedet når arbeidet tar til, og fra arbeidsstedet til hjemstedet når det slutter, forutsatt at reisen en vei er minst 20 km. Videre betales i kostvederlag kr. 4 pr. helt reisedøgn, dersom reisen den ene vei varer mer enn ett døgn. Skyss- og kostvederlag ved tilbakereisen blir dog ikke betalt til den som slutter arbeidet før den tid pålegget gjelder er utløpet, med mindre arbeidsformidlingen finner at det var tvingende grunn til å slutte arbeidet før.

Utgiftene dekkes av arbeidsløshetstrygdens midler mot tilbakebetaling av staten.

§ 4. Den som har fått pålegg etter § 1, skal innen de frister som følger av annet og tredje ledd melde seg personlig hos den arbeidsgiver han skal arbeide for. Er arbeidsgiveren ikke oppgitt i pålegget melder han seg til arbeidsformidlingen på arbeidsstedet.

Er det ikke satt noen annen frist skal arbeidsgiveren, dersom den tjenestepliktige er i arbeid, frigi ham senest 3 dager etter at han har fått beskjed om pålegget. Den tjenestepliktige skal melde seg på det nye arbeidssted innen ytterligere 3 dager fra han ble frigitt, i fall annen frist ikke er fastsatt i pålegget.

Står den tjenestepliktige ikke i arbeid, skal han i fall annen frist ikke er satt, like ens melde seg på det nye arbeidssted innen 3 dager etter at pålegget er mottatt.

§ 5. Den som utfører arbeid pålagt etter § 1 må ikke i den tid pålegget gjelder slutte arbeidet uten samtykke av den offentlige arbeidsformidling med mindre arbeidsgiver og arbeidstaker er enige om å bringe arbeidsforholdet til opphør.

27 mai. Denne bestemmelse gjør ingen endring i § 3 i forordning av 1 februar 1941 om tjeneste i regimentet Nordland.

Arbeidsgiveren kan ikke mot arbeidstakerens vilje bringe tilsettinga til opphør i den tid pålegget gjelder uten samtykke av arbeidsformidlingen.

Har arbeidet vært forholdsvis kortvarig, kan arbeidsformidlingen sette som vilkår for å gi samtykke at arbeidsgiveren dekker mulige utgifter til reise som pålegget har påført arbeidstakeren eller det offentlige.

§ 6. Betaler ikke arbeidsgiveren skyldig lønn til den som utfører arbeid pålagt etter § 1, kan arbeidstakeren kreve at kommunen dekker lønna. Når kommunen betaler lønna, trer den inn i kravet på arbeidsgiveren. Kravet kan drives inn ved utpanting.

§ 7. Arbeidet skal lønnes etter bestemmelsene i tariffavtale, om arbeidsgiveren er bundet til slik avtale. I motsatt fall skal lønna være i samsvar med hovedtariffavtalene mellom Jordbrukets arbeidsgiverforening eller Skogbrukets arbeidsgiverforening på den ene sida og Arbeidernes faglige landsorganisasjon, Norsk skog- og landarbeiderforbund og vedkommende avdelinger av forbundet på den andre. Gjelder det for andre arbeidsgivere i samme arbeidsgren i distriktet særskilt tariffavtale, skal dog denne følges.

For gartneribedrifter kan lønnstariff i særlige tilfelle fastsettes av kretsmeglingsmannen.

Tvist om hva lønna i det enkelte tilfelle blir etter reglene i de foregående ledd, kan bringes inn for lederen av arbeidsformidlingen på stedet. Hans vedtak kan ankes inn for kretsmeglingsmannen som avgjør tvisten med endelig virkning.

For øvrig gjelder de arbeidsvilkår som etter lov eller sedvane gjelder for tilsvarende arbeid på stedet når arbeidsforholdet bygger på avtale.

§ 8. Reglene i lov om forbud mot at arbeidere blir berøvet sin stilling på grunn av innkalling til militærtjeneste m. v. av 29 mars 1940, skal gjelde på tilsvarende måte for arbeidstakere som er borte fra sin stilling på grunn av pålegg etter denne forordning.

§ 9. Begjæring om pålegg settes fram for arbeidsformidlingen i den kommune der arbeidshjelpen trengs. Arbeidsformidlingen skal straks bringe på det rene om det kan tilvises arbeidsløse eller andre som vil ta arbeidet frivillig, og i tilfelle foreta tilvising.

Kan det ikke tilvises tilstrekkelig arbeidshjelp på den

måte som er nevnt i første ledd, gir i tilfelle arbeidsformidlingen pålegg etter § 1. 27 mai.

Gjelder pålegg etter § 1 personer som vil gå ned i inntekt ved å ta jordbruks- eller skogbruksarbeid, bør pålegg i første rekke gis til dem som ikke har noen å forsørge eller som har liten forsørgingsbyrde. Formidlingen bør også ta omsyn til betydningen av den virksomhet som vedkommende i tilfelle blir tatt fra og omstendighetene ellers i det enkelte tilfelle, slik at pålegg kan bli gjennomført med minst mulig skade og ulempe for så vel arbeidstakere som arbeidsgivere.

Når pålegg virker særlig hardt, kan det ytes stønad til sikring av et passende underhold for familien. Stønaden blir ytt etter nærmere regler som Sosialdepartementet gir i samråd med Finans- og tolldepartementet.

§ 10. Pålegg etter § 1 og § 2 skal gis skriftlig. Er den som får pålegget i arbeid når pålegget blir gitt, skal gjenpart av dette straks sendes til den arbeidsgiver som han blir tatt fra.

§ 11. Den som direkte berøres av vedtak som er gjort av den lokale arbeidsformidling etter denne forordning, kan anke vedtaket inn for distriktskontoret for arbeidsformidling, dog ikke vedtak i lønnsspørsmål etter § 7. Gjelder det et spørsmål som har betydning ut over den foreliggende sak, kan avgjerd av distriktskontoret ankes til Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd. Distriktskontoret avgjør i samband med vedtaket om dette gjelder et spørsmål av den art som er nevnt i foregående punktum.

Ankefristen er en uke regnet fra den dag vedkommende ble kjent med vedtaket.

Erklæring om anke fritar ikke for å etterkomme et pålegg med mindre det blir bestemt av det formidlingsorgan hvis vedtak påankes.

Vedtak som et formidlingsorgan gjør etter denne forordning kan ikke prøves av domstolene.

§ 12. Offentlige og kommunale myndigheter, enkeltpersoner og institusjoner plikter å gi arbeidsformidlingen opplysninger og annen hjelp den trenger til å gjennomføre denne forordning.

§ 13. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forordning eller pålegg eller forskrifter gitt med hjemmel i den, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge deler hvis ikke forholdet rammes av et strengere straffebud. Det samme gjelder medvirkning til slik overtredelse. Det skal regnes som medvirkning at arbeidsgiver

27 mai. i strid med pålegg til arbeidstaker lar ham fortsette hos seg ut over den frist som følger av § 4.

§ 14. Denne forordning gjelder til 31 oktober 1941.

Oslo 27 mai 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

Knut Carlson.

27 mai. **Forordning** *) om salg m. v. av gummivarer.

§ 1. *Forordningens omfang.* Med gummivarer forstås i denne forordning varer av norsk eller utenlandsk opprinnelse som inneholder gummi (herunder naturkautsjuk, kunstkautsjuk og andre kautsjuklignende kunststoffer, balata og guttaperka) eller regenerat av gummiavfall.

§ 2. *Salg og kjøp.* Det er forbudt å selge eller på annen måte avstå gummivarer uten at mottakeren i en erklæring gir opplysninger om sin beholdning, sitt normale årsforbruk av vedkommende gummivarer og behovet for varene.

Det er forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve gummivarer uten å avgi slik erklæring som nevnt i første ledd.

Erklæring etter denne paragraf avgis på et skjema. Skjemaet og dets innhold fastsettes av Direktoratet for industriforsyning.

§ 3. *Tilvirking for lager.* Det er forbudt å tilvirke gummivarer som det ikke er mottatt bestilling på.

§ 4. *Utfyllende bestemmelser.* Direktoratet for industriforsyning kan gi bestemmelser som begrenser det kvantum som kan leveres av gummivarer, og bestemme at bestillinger skal utføres i en bestemt rekkefølge, og at enkelte gummivarer bare skal kunne selges til bestemte formål. Det kan også gi andre utfyllende bestemmelser.

Direktoratet for industriforsyning kan gi bestemmelser om at gummivarer bare skal kunne leveres mot innlevering av gummiavfall.

§ 5. *Unntak.* Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning.

I den utstrekning tilvirkning, omsetning eller noe ledd av omsetning av bestemte gummivarer eller innlevering av bestemte slags gummiavfall er undergitt særlige forskrifter, kommer bestemmelsene i denne forordning ikke til anvendelse.

§ 6. *Straff og inndraging.* Den som overtrer noen forskrift eller bestemmelse som er gitt i denne forordning eller i medhold av forordningen eller gir uriktige eller ufullstendige opplysninger i erklæring etter § 2 straffes på den måte som er

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjons- 27 mai.
rådets vedtak av 19 september 1940, og inndraging kan skje slik som der bestemt.

Oslo 27 mai 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.

Knut Carlson.

Forordning *) (Handelsdepartementet), hvorved den 27 mai.
ved kongelig resolusjon av 2 november 1939 iverksatte importregulering for traktorer oppheves.

Forordning **) om utjevningstilskudd til 28 mai.
fjell- og gårdssmør.

De avgifter som etter mellombels lov av 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror og etter vedtak av melkesentralene pålegges for å utjevne prisforskjellen mellom konsummelk og produksjonsmelk, skal foruten til de formål som er nevnt i lovens § 6, annet ledd, også brukes som utjevningstilskudd til fjell- og gårdssmør som omsettes gjennom godkjente smørlag, godkjente enkeltprodusenter og meierier.

Departementet fastsetter regler om tilskuddets størrelse og om ordningens gjennomførelse for øvrig.

De beløp som kreves til utjevningstilskuddet, skal fordeles på melkesentralene i forhold til deres samlede melkemengde — fjell- og gårdssmør ikke medregnet.

Fra det beregnede tilskudd kan trekkes en omsetningsavgift som fra denne forordnings ikrafttreden inntil 28 februar 1942 fastsettes til 7,5 øre pr. kg smør.

Om avgiftens forvaltning og anvendelse m. v. gjelder de regler som er fastsatt for omsetningsavgiften på melk så langt de passer.

Ved beregningen av om en samskipnad av meierier og melkeprodusenter etter omsetningslovens § 6 representerer storparten av melkeomsetningen i et distrikt, blir fjell- og gårdssmør ikke å medregne.

Oslo 28 mai 1941.
Landbruksdepartementet.
Th. J. O. Fretheim.

Knut Carlson.

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1 nr. 22.
**) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 21.

28 mai. **Forordning** *) (Politidepartementet) om endring av § 11 i politivedtekten for Vågå herred, Opland fylke.

28 mai. **Forordning** *) (Politidepartementet) om tillegg til politivedtekten for Sør-Varanger herred, Finnmark fylke.

29 mai. **Forordning** **) om forlengelse av jakttiden for tiur og orrhane i visse fylker.

Den i § 2 i forordning av 4 april 1941 fastsatte jakttid for tiur og orrhane forlenges til og med 10 juni 1941 i Hedmark, Opland, Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag, Nordland, Troms og Finnmark fylker.

Oslo 29 mai 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

Knut Carlson.

29 mai. **Forordning** *) om forandring i forordning av 18 april om levering av jern og stål og produkter av jern og stål til tysk forbruk og til norsk sivilt forbruk.

I forordning av 18 april 1941 om levering av jern og stål og produkter av jern og stål til tysk forbruk og til norsk sivilt forbruk gjøres følgende forandringer:

1. Lovens overskrift skal lyde slik:

Forordning for norske firmaer, bedrifter og personer om levering og forbruk av jern og stål og produkter av jern og stål.

2. § 1 skal lyde slik:

Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter for norske firmaer, bedrifter og personer om levering av jern og stål og produkter av jern og stål til utførelse av bestillinger for tysk forbruk og for norsk sivilt forbruk.

Oslo 29 mai 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

Knut Carlson.

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid 1 nr. 22.
**) Kunngj. 30 mai i Lovtid. 1 nr. 21.

Forordning.*) (Sosialdepartementet.) 29 mai.

Forskrifter om husvær for arbeidere under skogsarbeid og fløtning.

(Jfr. lov om arbeidervern av 19 juni 1936 §§ 6 og 43.)

Fellesregler for vinter- og sommerhusvær.

Kapitel I.

§ 1. Hvor skogsarbeid, fløtning, elveforbedringsarbeid eller sagarbeid foregår på så avsides steder at en ikke med rimelighet kan kreve at arbeiderne skal bo heime, skal arbeidsgiveren sørge for husvær til sine arbeidere i samsvar med disse forskrifter.

Unntatt herfra er arbeid av kort varighet.

§ 2. Husværet skal føres opp på tørr tomt med lett adgang til reint vatn.

§ 3.

a. Oppholdsrommet skal ha minst 3 m² golvflate pr. mann medregnet plass for innbo. Er det åpent under mønet, skal jamnveggen være minst 1,70 m høg og avstanden fra golv til opp under mønet minst 2,70 m. Brukes flattak (himling) skal avstanden mellom golv og innertak være minst 2,25 m. Det må ikke bo mer enn 8 mann på hvert rom i husvær med særhusholdning — og 12 mann i husvær med felleshusholdning.

b. Husvær som er beregnet på 10 mann eller flere skal innreies slik at det kan brukes felles husholdning. Er det kvinnelig kokke, skal det være avdelt soverom til henne.

c. Vindusflaten skal utgjøre minst 6 % av golvflaten. Minst 1 vindu i hvert rom skal kunne åpnes.

§ 4.

a. Liggeplassene skal ha underkanten minst 0,30 m fra golv. Det skal ikke ligge mer enn 2 mann i breidda i samme seng eller brisk. Det skal avdeles liggeplass til hver mann minst 0,65 m brei og 1,90 m lang og det skal være skillevegg. Senger i 2 høyder kan brukes når avstanden fra golvet til underkanten av oversenga ikke er over 1,25 m. Blir det brukt halm- eller høy-madrasser å ligge på, må sengebotn være tett og dryssfri.

b. Til hvert rom skal det være matbord med jamn og fugefri skive, skap til oppbevaring av kokekar og dekketøy og matskap samt hyller og tilstrekkelig med benker og krakker. Til hvert husvær skal det være bøtte, kost og golvfille og tilstrekkelig mange vaskefat. Arbeidsgiveren

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

29 mai. skal sørge for at disse ting er til stede når husværet blir tatt i bruk, — arbeiderne for at de er til stede når husværet blir forlatt.

§ 5. Hvert rom skal ha avtrekkslur som kan lukkes, eller annen likeverdig ventilasjonsinnretning.

§ 6. Til hvert husvær skal det være avtrede, lagt slik at stank og fluer ikke sjenerer.

§ 7. I hvert husvær som er i bruk skal det være forbindingssaker til nødhjelp.

§ 8. Arbeidsgiveren skal holde den stedlige arbeidsnemnd underrettet om hvor mange husvær som blir brukt og hvor de ligger.

Kapitel II.

Husvær som blir brukt i vintertida fra 1 oktober til 1 mai.

§ 9. Golvet skal være tett og trekkfritt og laget av pløydde materialer og ha golvlister.

Blir det brukt solid grunnmur, skal golvet være dobbelt med minst ett lag impregnert papp mellom.

Blir det ikke brukt grunnmur, skal det være forsvarlig fyllgolv.

§ 10. Husværet skal ha tette, trekkfrie vegger av:

a. Tømmer som skal være barket, godt meddradd og laftet, med rikelig synkningsmon ved beitskier og veggetapper og tettet med holdbart tetningsmiddel;
b. laftete eller reiste planker av minst 2½″ tykkelse, med minst ett papplag og én bordsyning;
c. bindingsverk med minst 3 paneler og 3 papplag eller tilsvarende isolerte vegger.

§ 11. Taket skal være dobbelt. Det skal være dryppfritt og tilstrekkelig isolerende.

§ 12. Det bør være innervinduer. Se for øvrig § 3 c.

§ 13. Døra skal være tett og godt isolerende.

§ 14. Husvær som er beregnet på 6 mann eller flere, skal være innreidd med særskilt tørkerom. Det skal ha minst 0,4 m² golvflate pr. mann og ha tørkegrinner og knagger til å henge klær og seletøy på. Rommet skal være godt ventilert.

Tørkerommet må kunne varmes opp tilstrekkelig til tørking av klær og seletøy.

§ 15. Hvert oppholdsrom må kunne varmes opp. For matlaging skal det være kokeomn, som skal ha minst 4 kokehol når det bor 6 personer eller flere i huset. Særskilt kokeomn kan sløyfes når det er rommelig peis og det ikke bor over 4 personer i huset.

§ 16. Flyttbare husvær kan nyttes når de fyller krava etter forskriftene. 29 mai.

Kapitel III.

Husvær som blir brukt i sommertida fra 1 mai til 1 oktober.

§ 17. Sommerhusvær skal ha tette vegger, tak, dør og tregolv. For øvrig gjelder reglene i kapitel I, V, VI og VII.

Kapitel IV.

Innkvartering av arbeidere i private hus, i setrer eller lignende.

§ 18. Når arbeidsgiveren innkvarterer arbeidere i private hus, i setrer eller lignende, skal arbeiderne — når de holder seg kosten sjøl — ha eget rom utstyrt med kokeomn. For øvrig gjelder det som er sagt i forskriftene.

Kapitel V.

Regler for reinhold.

§ 19.

a. Det er forbudt å spytte på golv eller omnsplate.
b. Sengene skal ordnes hver morgen. Det må ikke brukes laus sengehalm.
c. Etter hvert mål skal matkopper, spisestell og kokekar ordnes, maten gjømmes i matskapet, matrester og avfall bringes bort. Minst en gang om dagen skal det vaskes opp.
d. Golvet skal sopes minst en gang om dagen og herunder dynkes med så mye vatn eller snø at det ikke gyver, og vaskes minst en gang i veka.
e. Søppel, avfall og annet søl og urin må ikke kastes utafor døra eller omkring husveggene.
f. Arbeidsgiveren skal sørge for at huset er gjort ordentlig reint når det blir tatt i bruk. Men når et arbeidslag reiser, plikter det å gjøre reint etter seg.
g. Personer som har utøy, skabb eller annen smittsom hudsjukdom eller andre smittsomme sjukdommer, eller som ved ureinslighet er til plage for andre, må ikke oppholde seg i husværet.
h. Alle som bor i huset skal vise reinsemd og er ansvarlig for at disse regler blir fulgt.

   De skal seg i mellom velge en ordensmann som har hovedansvaret for reinholdet. Ordensmannen blir enten valt skiftevis hver veke, eller den samme kan velges for lengre tid, hvis det er enighet om det.
i. Det er ordensmannens plikt å påse at disse regler blir følgt og melde fra til arbeidsnemnda hvis hans myndighet ikke blir respektert.

29 mai. § 20. Et avtrykk av reglene for reinhold skal slås opp i alle husvær for skogsarbeidere og fløtere.

Kapitel VI.

Dispensasjonsføresegn.

§ 21. Arbeidstilsynet kan gi dispensasjon for en nærmere avgrenset tid fra reglene i §§ 1, 3, 4, 9, 10, 11, 14, 17 og 18.

Kapitel VII.

Straffe- og overgangsbestemmelser.

§ 22. Brott på disse forskrifter er straffbart etter § 51 i arbeidervernloven.

§ 23. For husvær som er oppført når disse forskrifter trer i kraft, gjelder en overgangstid på 5 år for å gjennomføre bestemmelsene i §§ 3, 4 a, 9, 10, 11, 14 og 17. Dog skal forskriftene følgjes fullt ut når eldre husvær blir undergitt så omfattende reparasjon at det må sidestilles med nybygg.

29 mai. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Bærum herred, Akershus fylke.

29 mai. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Drammen.

29 mai. **Forordning.** (Handelsdepartementet.)
Endringer i regulativet for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse.

Fra 1 juni 1941 skal godtgjørelsen etter § 1 i det ovennevnte regulativ for bruk av følgende skyssmidler være:

Automobil	45	øre	pr. km
Motorsykkel med sidevogn eller slede	38	»	»
Alminnelig motorsykkel	30	»	»
Større motorbåt	80	»	»
Mindre motorbåt	45	»	»

30 mai. **Forordning** **) om teaterforestillinger m. v.

Med samtykke fra Reichskommissar for de besatte norske områder og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende:

§ 1.

1. Teatrene står med hensyn til sine kulturelle oppgaver under Kultur- og folkeopplysningsdepartementets overordnede ledelse.

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1 nr. 23.
**) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

2. Med «teater» menes i denne forordning også ethvert foretagende til framføring av opera, operette, syngespill, revy, kabaret, cirkusforestillinger m. v. 30 mai.

§ 2.

1. Ingen kan drive teater uten tillatelse av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet. Bevillingen kan gis på nærmere betingelser og kan når som helst tilbakekalles.

2. Tillatelse etter 1 ledd må bare gis når det foreligger sikkerhet for at teatret vil bli drevet i pakt med norske teatertradisjoner og i overensstemmelse med den nasjonale nyordnings krav.

§ 3. Ved ethvert teater skal det ansettes en leder (teatersjef). Ansettelsen må godkjennes av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet. Han er ansvarlig overfor departementet for at de forskrifter som dette gir i medhold av § 1 i første ledd oppfylles. Ansvaret gjelder uten hensyn til teaterforetagendets rettslige karakter.

§ 4. Skuespillere, sangere og øvrige opptredende kunstnere må ikke opptre på noe teater før de har fått tillatelse av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet. Tillatelse gis etter innstilling fra teaterlederen.

§ 5.

1. Denne forordning trer i kraft straks.

2. De bestemmelser som er nødvendige til gjennomføring av forordningen gis av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet i forståelse med vedkommende øvrige departementer.

3. Bestående teater som ønsker å fortsette driften, må innen en måned etter denne forordnings ikrafttredelse sende søknad til Kultur- og folkeopplysningsdepartementet om tillatelse etter § 2. Innen samme frist må teatrets leder sende søknad om tillatelse etter § 4.

4. De avgjørelser som i lov av 22 mai 1875 om adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger er tillagt Kongen, treffes av sjefen for vedkommende departement i forståelse med Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Oslo 30 mai 1941.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

R. Skancke.

Knut Carlson.

Forordning *) om tilsetning av smør i margarin. 30 mai.

Tilsetningen av smør i margarin skal fra og med 1 juni 1941 og inntil videre være 20 % regnet i forhold til ferdig

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

30 mai. margarin iberegnet smør istedenfor som nå 8 %. Tilsetningen i det enkelte merke må ikke være over 40 % og ikke under 14 %.

Oslo 30 mai 1941.
Landbruksdepartementet.
Th. J. O. Fretheim.
Knut Carlson.

30 mai. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om dispensasjon for Lom herad, Opland fylke, frå forbodet i § 1, 1 og 2 leden, i lov frå 4 juli 1919 mot å sleppa graverar og geitebukkar på beite i sambeitestrekning.

30 mai. **Rundskrivelse** fra Innenriksdepartementet til fylkesmennene, hvori det under henvisning til den i forordning av 18 april 1941 inneholdte bestemmelse om offentlig godkjenning av leger ved private sykehus meddeles, at det for private anstalter som allerede er i drift for tiden er unødvendig å sende søknad om godkjenning av administrerende lege, overlege og tilsynslege, med mindre dette i det enkelte tilfelle blir krevd.

31 mai. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om innføring av offentleg kjøtkontroll i Voss herad, Hordaland fylke.

3 juni. **Forordning.** (Handelsdepartementet.)
I de ved kongelig resolusjon av 11 april 1930 m. v. fastsatte regler for skyss- og kostgodtgjørelse for en rekke tjenestemenn i telegraf- og telefonetaten skal under punkt I, første avsnitt, «montører, telefonarbeidere» erstattes med: telefonmontører med fast arbeidssted».

3 juni. **Forordning.** (Handelsdepartementet.)
Særregler for skyss- og kostgodtgjersle m. m. til telefonmontører uten fast arbeidssted.

Telefonmontører uten fast arbeidssted skal oppebære skyss- og kostgodtgjersle m. m. således:

1. Dersom arbeidslaget er på 8 mann eller mer, har telegrafverket plikt til å sørge for matkokinga, om råd er på et felles sted. Telegrafverket må òg bære kostnaden med dette. Dersom laget er på mindre enn 8 mann og telegrafverket

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1 nr. 22.
**) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

ikke sørger for matkoking, får telefonmontørene ei tilleggs- 3 juni.
godtgjersle på 15 øre for hver arbeidstime.

2. Telegrafverket betaler utgiftene til kjøkken, lys og brensel og like ens ¾ av losjiutgiftene for telefonmontørene.

I særlige høve, når losjiutgiftene blir uvanlig store, eller når telefonmontørene får ekstrautgifter til losji, betaler telegrafverket merutgiftene i fall det ikke gir fritt hus. Arbeidslederen tar avgjerd om dette etter samråd med telefonmontørene. I tvilstilfelle må en legge saka fram for distriktsjefen.

3. Telefonmontørene får fri transport av all proviant. Minst en gang i måneden plikter arbeidslederen å legge fram proviantregnskap til gjennomgåing av to tillitsmenn som er valt av telefonmontørene og i tilfelle andre arbeidere.

4. Dersom en ikke kan skaffe husrom, skal telegrafverket holde telter med tregolv.

5. Gangtida frå mønstringstedet til arbeidsstedet går av arbeidstida. Frå arbeidsstedet skal telefonmontørene gå på si eia tid innafor 3 km frå mønstringstedet.

Telegrafverket skal til hver tid sørge for at transporten av folka går for seg på en måte som er forsvarlig for telefonmontørene.

6. Når 1—3 telefonmontører blir sendt bort frå arbeidslaget sitt til arbeid på andre steder, og de må overnatte utenom det vanlige losjiet sitt, får de kost- og natt-tillegg etter de reglene som gjelder under abeid innafor arbeidsområdet for faste telefonmontører med fast arbeidssted, dersom oppholdet ikke varer eller etter føresetnaden ikke skal vare over 2 veker. De andre ytingene etter disse føresegnene som koketillegg, losjigodtgjersle o. m. faller da bort. Dette gjelder både de vanlige distriktslaga og arbeidslaga ved abonnentanlegga.

Telefonmontører som for ei tid er knytt til et abonnentanlegg uten å skipe arbeidslag, får i denne tida kost- og losjigodtgjersle etter de reglene som gjelder til hver tid under arbeid innafor arbeidsområdet for telefonmontører med fast arbeidssted.

Første bolken i dette punktet gjelder bare telefonmontører som blir utsendt frå et arbeidslag og ikke går inn i et anna lag eller skiper nytt arbeidslag sammen med andre.

Spørsmålet om telefonmontørene skiper eie arbeidslag eller om de blir utsendt frå et arbeidslag skal en avgjøre ved et rimelig skjønn i det enkelte tilfelle.

Når telefonmontørene bur heime får de hverken koketillegg, losjigodtgjersle eller kostgodtgjersle dersom de ikke har krav på godtgjersle etter reglene for telefonmontører

3 juni. med fast arbeidssted, fordi de er knyttet til et abonnentanlegg uten å skipe arbeidslag.

7. Telefonmontørene får en gang hvert år fri reis og frakt av tøy korteste og billigste veg frå arbeidstedet til tilsettingstedet når ferien tar til og frå tilsettingstedet til arbeidstedet når ferien er slutt.

Dersom telegrafverket krever at de skal ta ferien i flere bolker, få de for hver feriebolk fri reis og frakt av tøy fram og tilbake.

8. Ved flytting frå et arbeid til et anna får telefonmontørene fri reis.

På reiser om søndagene får telefonmontørene vanlig overtidsgodtgjersle for effektivt flyttingsarbeid. På reiser om hverdagene får de vanlig overtidsgodtgjersle for den tida de utfører flyttingsarbeid eller anne effektivt arbeid ut over det timetallet de vanlig arbeider hver dag.

Ut over dette får de ingen særskilt lønn (ekstrabetaling) for sjølve flyttingsreisene.

En kan sende telefonmontørene på flyttingsreiser også utafor den tida på dagen da de vanlig utfører arbeid.

For reisedagene får telefonmontørene kostgodtgjersle og koketillegg som for vanlige arbeidsdager.

På flyttingsreiser med dampskip eller jernbane skal en om mulig skaffe telefonmontørene køyeplass. Dersom de ikke kan få køyeplass på 2 klasse på dampskip (3 klasse på de båter som bare har 1 og 3 klasse), skal en løyse billett til 1 klasse.

Fins det ikke soveplass, får telefonmontørene fri dagen etter de kommer fram.

4 juni. **Forordning** *) om oppnevning av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for tiden 16 oktober 1941—15 oktober 1943.

§ 1. Funksjonstiden for de nåværende forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner (jfr. forordning av 15 november 1940 om utsettelse av valgene av forliksmenn m. v.) utløper 15 oktober 1941.

§ 2. Forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for tiden etter 16 oktober 1941 skal nevnes opp etter reglene i denne forordning.

Domstollovens regler om vilkårene for å kunne velges til forliksmann m. v. og om rett til å nekte å motta valg gjelder tilsvarende ved oppnevning etter denne forordning, for så vidt ikke annet følger av forordningens regler.

Oppnevningene gjelder til 15 oktober 1943.

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

§ 3. Forliksmenn med varamenn oppnevnes av ordføreren i møte med formennene innen 1 september 1941. Formannen i forliksrådet oppnevnes først. For øvrig bestemmes rekkefølgen av forliksmennene av den orden hvori oppnevning skjer. 4 juni.

Justisdepartementet eller den det bemyndiger kan kreve at saken blir lagt fram for departementet til endelig avgjørelse. Slikt krav må settes fram innen 14 dager etter oppnevningen.

Resultatet av oppnevningen innberettes til fylkesmannen. Finner han oppnevningen lovlig, stadfester han den, ellers påbyr han at det i fornøden utstrekning skal foretas ny oppnevning. Når en oppnevning er lagt fram for departementet, utøver dette den myndighet som her er lagt til fylkesmannen.

§ 4. I de tilfelle som er nevnt i domstollovens § 59, første ledd, oppnevnes ny forliksmann av ordføreren.

Hvorvidt en forliksmann skal tillates å fratre sin stilling før tiden (jfr. domstollovens § 59, annet ledd), avgjøres av ordføreren, som i tilfelle oppnevner ny forliksmann.

For disse oppnevninger gjelder reglene i § 3, jfr. § 2, så langt de høver.

§ 5. Lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner oppnevnes av ordføreren i møte med formennene. Ved oppnevningen er ordføreren ikke bundet av det kommunale manntall. Rettsvitner oppnevnes blant dem som har statsborgerlig stemmerett etter reglene i Grunnlovens § 50, jfr. § 53, og som fra og med 31 desember 1940 har bodd og fremdeles bor i kommunen.

§ 6. Senest 15 juli 1941 skal lagmennene og herreds- og bydommerne underrette ordføreren om antallet av lagrettemenn og domsmenn som skal oppnevnes i kommunen, jfr. domstollovens §§ 70 og 71. Samtidig skal det gis underretning hvis det antas å være behov for å øke antallet av skjønnsmenn. Det skal i dette tilfelle gis forslag til det antall skjønnsmenn som bør oppnevnes utenom utvalgene av lagrettemenn og domsmenn, jfr. domstollovens § 79.

§ 7. Ordføreren skal oppnevne en assisterende nemnd som skal forberede oppnevningen. Nemnda skal bestå av manntallsføreren (manntallsførerne) og etter ordførerens bestemmelse 2—5 personer oppnevnt blant formennene. Ordføreren bestemmer hvem som skal være formann. Nemnda er vedtaksfør når manntallsføreren (manntallsførerne) og minst to andre medlemmer er til stede. Vedtak fattes med stemmeflerhet. Står stemmene likt, gjør formannens stemme utslaget.

§ 8. Nemnda avgjør alle begjæringer om å bli fritatt for oppnevning. Senest 15 august 1941 skal den legge fram for

4 juni. ordføreren forslag til nye lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner.

Forslaget skal legges ut til alminnelig ettersyn i to uker. Utleggingen skal kunngjøres på hensiktsmessig måte. Kunngjøringen skal inneholde oppfordring til enhver som har noe å innvende, om å komme med det innen en frist som ordføreren fastsetter. Utgiftene til kunngjøring bæres av kommunen.

§ 9. Innen 15 september 1941 foretar ordføreren oppnevningen i møte med formennene. Manntallsføreren (manntallsførerne) skal være til stede i dette møte.

Justisdepartementet eller den det bemyndiger kan kreve at saken blir lagt fram for departementet til endelig avgjørelse. Slikt krav må settes fram innen 14 dager etter oppnevningen.

§ 10. Manntallsføreren (manntallsførerne) skal føre liste over de oppnevnte lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner, og skal besørge resultatet av oppnevningen gjort kjent etter reglene i domstollovenes § 80. §§ 81—83 får tilsvarende anvendelse.

§ 11. Reglene i domstollovens kapitel 3 og 4 gjelder i den utstrekning de ikke er endret ved denne forordning.

§ 12. Fra 16 oktober 1941 oppheves forordning av 15 november 1940 om utsettelse av valgene av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, rettsvitner og skjønnsmenn.

Oslo 4 juni 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

5 juni. **Forordning** *) om adgang for kommunene til å ligne ut en tilleggsskatt på større inntekter for budsjettåret 1941—1942.

§ 1. For det kommunale budsjettår 1941—1942 skal kommunene, når den ordinære inntektsskatt utskrives med minst 10 pst., være berettiget til å ligne ut en tilleggsskatt på inntekter av sånn størrelse som i § 2 anført. Består et herred av flere sogn, er det tilstrekkelig at skatten i et av sognene utskrives med minst 10 pst. Sånn tilleggsskatt pålegges ikke rederiselskaper. For selskaper som driver fangstvirksomhet på havet eller bergningsvirksomhet beregnes tilleggsskatten av den del av selskapets inntekt som er skattepliktig til vedkommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte grense.

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

§ 2. Den § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt etter fradrag av den skattefri del, før den ordinære inntektsskatt utregnes, gis et prosentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen av dette tillegg skjer etter nedenstående tabell: 5 juni.

Når den skattbare inntekt er							
over kr.	12 000	men ikke over kr.	20 000	tillegg	1	prosent
» »	20 000	—»—	» 30 000	»	1½	»
» »	30 000	—»—	» 40 000	»	2	»
» »	40 000	—»—	» 60 000	»	2½	»
» »	60 000	—»—	» 80 000	»	3	»
» »	80 000	—»—	» 100 000	»	3½	»
» »	100 000	—»—	» 125 000	»	4	»
» »	125 000	—»—	» 150 000	»	4½	»
» »	150 000	tillegg 5 prosent.				

Den økede skatt, som er en følge av, at den skattbare inntekt (uten tillegg) kommer over noen av de anførte minimumsgrenser, må dog ikke i noe tilfelle utgjøre mer enn halvparten av det skattbare inntektsbeløp, som ligger over grensen.

Tillegget kan — for alle inntekter under ett — forhøyes til det dobbelte, det 3-dobbelte, det 4-dobbelte eller det 5-dobbelte.

Oslo 5 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om avgift til Arbeiderfondet. 5 juni.

For budsjett-terminen fra 1 juli 1941—30 juni 1942 erlegges avgift til Arbeiderfondet av overskudd som er innvunnet i 1940 eller i det regnskapsår som utløp i 1940 etter følgende regler:

A. *Aksjeselskaper.*

Aksjeselskaper skal svare avgift for det regnskapsår for hvilket aksjonærene får utbytte over 6 pst. av summen av aksjekapitalen ved regnskapsårets begynnelse og fond, dog unntatt skattefond og fond som holdes atskilt fra selskapets midler. Avgiften skal motsvare to tiendedeler av det overskytende utbytte.

Like med utbytte regnes enhver betaling til aksjonærene — også ved selskapsoppløsning — bortsett fra tilbakebetaling av innbetalt aksjekapital.

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

5 juni. B. *Andre selskaper enn aksjeselskaper samt enkeltmannsbedrifter.*

Andre selskaper enn aksjeselskaper samt enkeltmannsbedrifter skal svare avgift for det regnskapsår hvori overskuddet utgjør over 10 pst. av nettoformuen ved regnskapsårets begynnelse. Avgiften skal utgjøre 5 pst. av den overskytende del av overskuddet. Overskuddet beregnes uten fradrag for inntekts- og formuesskatter til stat og kommune, men med fratrekk for rimelig godtgjørelse for selskapsmedlemmenes eller bedriftsinnehaverens arbeid. Fratrekket må godkjennes av departementet.

Oslo 5 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

5 juni. **Forordning** *) om skatt av bankinnskudd for 1941—42.

For budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942 erlegges skatt av bankinnskudd på grunnlag av bankenes regnskapsår 1941 med 25 prosent av renteavkastningen på den enkelte innskyters konto. Skatten forfaller til betaling 2 januar 1942.

Av skatt som ikke er betalt innen 1 mars 1942, svares rente med 4½ prosent p. a.

Oslo 5 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

5 juni. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om tillatelse til laks- og sjøaurefiske med stang i Hagneselva og Svartåen i Hedrum herred, Vestfold fylke.

5 juni. **Forordning.** (Handelsdepartementet.)
Bok- og regnskapsførselen og den dermed i forbindelse stående forretningsordning ved justervesenet.

I. Om regninger, kvitteringer og regnskapsbilag.

§ 1. For alle beløp som mottas eller utbetales i justervesenets tjeneste skal det utstedes daterte kvitteringer.

For alle inn- og utbetalinger som inngår i justervesenets

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

regnskaper skal det ved inn- eller utbetalingenes innførelse i kassebok tillike foreligge det nødvendige antall regnskapsbilag i form av originaler, duplikater eller gjenparter av vedkommende kvitteringer. 5 juni.

§ 2. Kvitteringer for justergebyrer og tilbakevisningsgebyrer utstedes alltid på trykte blanketter (justerblanketter) innrettet etter anordnet skjema. Disse blanketter, som skal være innheftet i blokker av passende størrelse, fordeles i passende antall til de forskjellige justerkammere.

Det skal benyttes følgende slags justerblanketter:
Serie A, på hvitt papir, for alle innejusteringer.
Serie B, på gult papir, for alle rekvirerte utejusteringer.
Serie C, på grønt papir, for all serierevisjon.

Justerblankettene skal, før de utleveres fra Justerdirektøren, være nummerert, enten med trykte typer eller ved stempling. Nummereringen skal innen hver serie være fortløpende gjennom de forskjellige blokker og således at i hver blokk 3 og 3 av de etter hinannen innheftede blanketter bærer samme nummer.

I de blokker som er utlevert et justerkammer eller en tjenestemann ved justervesenet skal blankettene benyttes i den rekkefølge som nummereringen angir.

De tjenestemenn som har mottatt blankettene, svarer for at de blanketter som ifølge regnskapene ennå ikke er blitt benyttet, til enhver tid er til stede hos dem innheftet i sine blokker.

Blir en justerblankett under utfyllingen feilaktig beskrevet eller på annen måte ubrukelig, benyttes i stedet blanketter av et nytt nummer, og de 3 blanketter av det kasserte nummer blir, påført fornøden forklaring, å vedhefte blanketten av det nye nummer (gjenparten av kvitteringen) som skal tjene som regnskapsbilag til Riksrevisjonen (jfr. §§ 17, 30 og 31).

Når det skal utferdiges kvittering for gebyr til justervesenet for annet arbeid enn justering, f. eks. godkjennelse til justering, undersøkelse av redskaper eller målinger uten påfølgende stempling, rettelser eller reparasjoner utført på justervesenets vegne, benyttes justerblanketter av serie A eller B ettersom det gjelder arbeid utført i justervesenets lokaler eller utenfor disse. Dog har Justerdirektøren adgang til å la benytte justerblanketter av serie A i alle tilfelle hvor det gjelder gebyrer i forbindelse med redskapers godkjennelse til justering.

§ 3. Ved utfyllingen av justerblankettene skal angis:
Navn og bosted for den for hvis regning arbeidet er ut-

5 juni. ført, samt tillike hans adresse, hvis denne ikke er notert i kontorets bøker.

Sted og datum for arbeidets utførelse.

Arten av behandlede redskaper og arten av det utførte arbeid samt gebyrsats og gebyrbeløp.

Hvor det på samme sted eller under samme reise for regning av samme person eller firma er utført arbeider av forskjellig art eller behandlet forskjellige slags redskaper, kan det for det hele arbeid utferdiges kvittering på én blankett av den serie som kommer til anvendelse, når det iakttas at redskapene spesifiseres etter sin art og etter arten av det utførte arbeid. Hvor det gjelder f. eks. justeringsarbeider må det for hver gruppe av redskaper fremgå om de er blitt nyjustert, omjustert, revidert eller tilbakevist, og gebyrbeløpene for nyjustering, omjustering, revisjon eller tilbakevisning må være utregnet og anført hver for seg på blanketten.

Hvor det gjelder rekvirerte utejusteringer eller andre rekvirerte arbeider utført utenfor justervesenets lokaler, skal på justerblanketten tillike angis tidspunktet for reisens påbegynnelse og tidspunktet for dens avslutning samt tiden for arbeidets utførelse og ved utejusteringer enn videre utejusteringsgebyret.

Ved utfylling av justerblankett vedrørende serierevisjon skal foruten utejusteringsgebyret tillike angis i særskilt post det beløp som tilkommer justervesenet for kost- og reisegodtgjørelse og utgifter ved transport av justermateriale.

§ 4. Så snart justering eller annet arbeid for hvilket det skal erlegges gebyr til justervesenet, er fullført, utferdiger den tjenestemann som har utført arbeidet straks regning på justerblankett, idet han ved hjelp av blåpapir utfyller samtidig de 3 blanketter med samme nummer i vedkommende blokk, men uten å kvittere og uten å rive blankettene ut av blokken. Ved Oslo justerkammer kan justermesteren utpeke en av de tilstedeværende justertjenestemenn til å utferdige regningene for dagens innejusteringer.

§ 5. Så snart en reise til foretagelse av rekvirert utejustering, serierevisjon eller annet arbeid for justervesenet utenfor dettes lokaler er tilendebrakt, utferdiger den justertjenestemann som har utført reisen, reiseregning over sitt tilkommende for kostgodtgjørelse og eventuelt for reiseutgifter og utgifter til transport av normaler.

Reiseregningen utferdiges til justervesenet hvor det gjelder serierevisjon. Gjelder det rekvirerte arbeider, utferdiges den til vedkommende rekvirent, men dekkes av justervesenet, som sørger for straks å få refundert regningsbeløpet av

rekvirenten og for at det blir utgiftsført og inntektsført i kasseboken. 5 juni.

Reiseregningene utferdiges på trykte blanketter innrettet etter anordnet skjema. Blankettene skal være innheftet i blokker av passende størrelse og skal være fortløpende nummerert, enten med trykte typer eller ved stempling og således at i de blokker som brukes ved serierevisjonen 2 og 2 og i de øvrige blokker 3 og 3 av de i blokken etter hinannen innheftede blanketter bærer samme nummer.

Ved utferdigelsen av reiseregningene skal, i de blokker som er utlevert et justerkammer eller en tjenestemann ved justervesenet, blankettene benyttes i den rekkefølge som nummereringen angir. Ved hjelp av blåpapir utfylles samtidig blankettene med samme nummer i vedkommende blokk.

På hver reiseregning skal angis serie og nummer på den eller de kvitteringer for gebyrer som reiseregningen knytter seg til.

Er det på samme reise (serierevisjonsreiser unntatt) utført arbeider for flere personer eller firmaer, således at fordeling av reiseutgiftene må finne sted, skal det utferdiges reiseregning i 3 eksemplarer vedrørende hver rekvirent.

Samtlige eksemplarer av reiseregningene skal av den tjenestemann som har utferdiget dem, kvitteres og rives ut av blokken når regningsbeløpene utbetales ham av justervesenets kasse og tjener som regnskapsbilag med unntak av originalene for rekvirerte utearbeider, som utleveres vedkommende rekvirenter når de betaler til justervesenets kasse. Disse regnskapsbilag settes på stift og oppbevares ordnet på den måte som er foreskrevet i § 7, 1 ledd for gjenpartene av kvitteringene på justerblankett. Dog skal ett eksemplar av hver reiseregning for serierevisjonsreise sammen med rapportene over den utførte reise straks innsendes til Justerdirektøren.

Bestemmelsen i § 2, nest siste ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 6. Gebyrer til justervesenet forfaller til betaling så snart vedkommende arbeid er fullført eller, ved rekvirerte arbeider utenfor justervesenets lokaler, når reisen er tilendebrakt. Det samme gjelder de reiseregningsbeløp som rekvirentene plikter å betale. Henstand med betalingen må ikke tilstås. Det skal påses at de forfalne gebyrer, reiseregningsbeløp og eventuelt justervesenets øvrige tilkommende i forbindelse med det utførte arbeid straks blir betalt. Hvor det etter omstendighetene er nødvendig å kreve inn beløpet ved presentasjon av regning, må hertil ikke brukes juster- eller reiseregningsblankett, og ved betalingen må det ikke gis kvittering på den presenterte eller utleverte nota. Det påses at

5 juni. redskaper som er innlevert til justervesenet til behandling, ikke blir tilbakelevert før det derfor skyldige beløp er betalt.

Hvor det gjelder andre arbeider enn serierevisjon, kan det forlanges at vedkommende rekvirent på forhånd innbetaler til justervesenet et tilstrekkelig beløp til gebyr og omkostninger, hvor omstendighetene menes å tilsi en sånn framgangsmåte. I så fall skal det meddeles kvittering for forskuddet og dette skal straks bokføres. Også ved serierevisjon kan det forlanges forskudd i sånne tilfelle som omhandlet i § 7, 3 og 4 ledd.

§ 7. Utferdiget regning på justerblankett for gebyr til justervesenet med tilhørende 2 gjenparter i blokken påføres ved regningsbeløpets betaling datert kvittering ved den justertjenestemann som fører kasseboken. Samtidig bokføres beløpet i kasseboken. Bare den nevnte tjenestemann må rive vedkommende 3 utfylte kvitteringer ut av blokken og først når beløpet bokføres i kassen. Originalkvitteringen utleveres da av ham til rette vedkommende og de 2 gjenparter settes straks på hver sin stift og oppbevares, ordnet etter innførelsen i kasseboken, på avlåst sted som kassebilag.

For serierevisjonen gjelder følgende særregel: Den tjenestemann som utfører serierevisjonen, fører det tilstrekkelige antall blokker med justerblanketter av serie C med seg. Justervesenets tilkommende erlegges, med de unntak som fremgår av 3 og 4 ledd, av redskapenes innehavere på stedet ved revisjonens utførelse. Ved betalingen fyller den reisende tjenestemann ut regning på justerblankettene (originalen bestemt for redskapsinnehaveren og de 2 gjenparter), påfører dem alle 3 datert kvittering og river originalen ut av blokken. Under reisen skal tjenestemannen føre en fortegnelse, hvori han fortløpende fører opp regningsbeløpene etter hvert som de betales, med henvisning ved hver post til justerblankettens nummer. Ved hvert oppgjør for inkasso under serierevisjonsreiser, senest ved tjenestemannens tilbakekomst fra reisen, skal den som fører kasseboken inntektsføre de på reisen innkasserte regningsbeløp. Inntektsføringen skjer i én post etter summen av den av den reisende tjenestemann førte fortegnelse, som tillikemed de 2 sett gjenparter av utstedte kvitterte regninger benyttes som kassebilag til den inntektsførte post. Gjenpartene rives da ut av blokkene og settes straks, ordnet etter innførelsen i kasseboken, på stift (én stift for hvert sett gjenparter) og oppbevares tillikemed fortegnelsen på avlåst sted som regnskapsbilag.

Hvor det gjelder serierevisjon for regning av institusjoner eller firmaer for hvilke det er bestemt at de skal betale justervesenets tilkommende først når reisen er tilende-

brakt, fyller den reisende tjenestemann ut vedkommende justerblankett med gjenparter på hvert sted så snart arbeidet er utført, men uten å kvittere og uten å rive blankettene ut av blokken, og regningsbeløpene føres ikke opp i den i 2 ledd omhandlede fortegnelse. For øvrig kommer framgangsmåten i følge 1 ledd til anvendelse. 5 juni.

Det som er foreskrevet i 3 ledd gjelder også for serierevisjonsreise utført utelukkende for regning av én enkelt institusjon eller ett enkelt firma, men med den forandring at justervesenets tilkommende for kost- og reisegodtgjørelse og utgifter ved transport av justermateriale ikke oppføres på justerblankettene. I stedet utferdiges det herfor ved reisens avslutning reiseregning med 2 gjenparter som foreskrevet for rekvirerte arbeider utenfor justervesenets lokaler, idet det herunder benyttes blokker med reiseregningsblanketter beregnet på den slags arbeider.

II. Om bokførselen, regnskapsavleggelsen og den dertil hørende forretningsordning.

A. Instruks for justerkamrene.

§ 8. Ved hvert justerkammer skal det føres følgende bøker:

1. Kassebok.
2. Journal over alle redskaper som er innlevert til behandling.
3. Inventarbok.
4. Journal over alle innkomne skrivelser og telegrammer.
5. Kopibok for alle avsendte skrivelser og telegrammer.

Samtlige disse bøker skal, før de tas i bruk, være innbundet. Kasseboken skal være foliert og de øvrige bøker paginert med fortløpende nummer enten i trykte typer eller ved stempling, liksom det på permen av hver bok skal være anført det antall folier eller sider som boken inneholder.

Kopiboken kan dog i stedet for å inneholde presskopier føres på den måte at det tas gjenparter av alle utgående skrivelser og telegrammer, og at disse gjenparter etter Justerdirektørens nærmere bestemmelse innbindes til kopibok når et passende antall derav foreligger. I så fall skal gjenpartene, når originalene avsendes, straks pagineres med fortløpende nummer og ordnet etter sidenummer innsettes på perm, hvor de forblir til de blir innbundet til kopibok.

Hvert justerkammer skal være utstyrt med 2 kassebøker, således at vekselvis hvert kvartal den ene er i bruk på justerkamret mens den andre er til gjennomgåelse hos Riksrevisjonen.

5 juni. § 9. Kasseboken skal ha kolonner for:
Datum.
Tekst.
Bilagsnummer.
Justerblankettenes serie og nummer eller reiseregningsblankettenes nummer.
Kassekonto, med debet- og kredit-kolonne.
Forskuddskonto, » —»—
Reiseutgifter ved
rekvirerte utearbeider, med debet- og kredit-kolonne.
Gebyrer for innejusteringer.
» » rekvirerte utejusteringer.
» » serierevisjon.
Utejusteringsgebyrer.
Faste takster ved serierevisjon.
Andre inntekter.
Justermesterens godtgjørelse.
Reiseutgifter ved serierevisjon.
Andre utgifter.

Ved hver inn- eller utbetalings innførelse i kasseboken utfylles alltid kolonnene for datum, tekst, bilagsnummer og kassekonto henholdsvis debet eller kredit. De øvrige kolonner utfylles samtidig i den utstrekning vedkommende kasseposts art eller regnskapsmessige eller statistiske fordeling foranlediger det.

I tekstkolonnen anføres bare det som er nødvendig for å identifisere posten. Gjelder innbetalingen eller utbetalingen et beløp hvis art eller fordeling i sin helhet fremgår av utfyllingen i kolonnene til høyre, angis i tekstkolonnen bare navnet på den ved hvem innbetalingen finner sted eller til hvem utbetalingen skjer (ved innbetaling for gebyr navnet på den som kvitteringen er utstedt til) og om nødvendig hans bosted. Bostedet behøves ikke angitt, når regnskapsbilaget er en kvittering utstedt av justervesenet på anordnet blankett. Omfatter innbetalingen eller utbetalingen helt eller delvis et beløp som blir å føre opp i kolonnen for «andre inntekter» eller «andre utgifter», må i tekstkolonnen tilføyes en kort angivelse av hva slags inntekt eller utgift det gjelder.

Ved alle innførelser i kasseboken gis regnskapsbilagene fortløpende nummer fra 1 og oppover for hvert kvartal, og dette bilagsnummer anføres i kolonnen for bilagsnummer. I denne nummerering innordnes også de fortegnelser over inkasso ved serierevisjon som er omhandlet i § 7, 2 ledd, samt alle gjenparter av kvitteringer på justerblankett som ikke omfattes av disse fortegnelser og gjenpartene av reiseregningene. Disse gjenparters blankettnummer samt for juster-

blankettenes vedkommende tillike serien anføres i den neste kolonne. 5 juni.

I kolonnen for forskuddskonto anføres ved alle innbetalinger og utbetalinger av forskudd beløpet til kredit henholdsvis debet, hva enten de skjer ved eller til rekvirent eller justertjenestemann. Når en regning for gebyrer eller en reiseregning i sin helhet blir dekket av et allerede innbetalt forskudd, skjer bokførselen herom i kasseboken uten anførsel i kolonnen for kassekonto, men med beløpet i debetkolonnen under forskuddskonto, og når dekning av regningen for gebyrer eller reiser skjer ved hjelp av tidligere erlagt forskudd på den måte at det overskytende av forskuddet tilbakebetales eller det manglende innbetales til justervesenet, bokføres det anvendte forskuddsbeløp i debetkolonnen under forskuddskonto, mens det i vedkommende kolonne under kassekonto bare innføres det beløp som utbetales eller innbetales. I samtlige tilfelle foretas samtidig i fornøden utstrekning anførsler i kassebokens øvrige kolonner.

I kolonnene for reiseutgifter ved rekvirerte utearbeider innføres beløpene for alle reiseregninger utferdiget til rekvirenten, også reiseregninger vedrørende serierevisjon som omhandlet i § 7, siste ledd — i debetkolonnen når den tjenestemann som har reist, hever regningsbeløpet og i kreditkolonnen når den til hvem regningen er utstedt innbetaler regningsbeløpet. Ved utbetaling av reiseregninger utstedt til justervesenet for utført serierevisjon skjer ved innførelsen ingen anførsel i de i nærværende ledd omhandlede kolonner, men i den derfor reserverte kolonne (nest siste til høyre).

For oppebårne tilbakevisningsgebyrer skjer anførsel i kolonnene for henholdsvis «gebyrer for innejusteringer», «gebyrer for rekvirerte utejusteringer» eller «gebyrer for serierevisjon», ettersom tilbakevisningen knytter seg til arbeider i forbindelse med den ene eller andre av disse forskjellige arter av justering. Derimot medtas ikke utejusteringsgebyret ved anførsel i noen av disse kolonner. Dette gebyrs beløp anføres, hva enten det gjelder rekvirerte utejusteringer eller serierevisjon i den derfor reserverte følgende kolonne til høyre.

I kolonnen for justermesterens godtgjørelse anføres utbetalt beløp for opptjent fast lønn av justervesenet etter hvert som denne lønn heves, samt ved innførelse i kasseboken av hver post for innbetalte gebyrer ved rekvirerte utejusteringer eller andre utearbeider og serierevisjon beløpet for den godtgjørelse som tilkommer ham for disse arbeider. Spesifisert beregning over godtgjørelsen anføres hver gang på baksiden av den gjenpart av vedkommende reiseregning som skal sendes Riksrevisjonen som kassebilag.

5 juni. Med hensyn til den godtgjørelse som tilkommer justermesteren for utførte innejusteringer forholdes på følgende måte: Godtgjørelse beregnes ved kassebokens avslutning ved kvartalets utgang på grunnlag av summen i kolonnen vedrørende gebyrer for innejusteringer og innføres da i én sum i kolonnen for justermesterens godtgjørelse og heves mot anførsel i kreditkolonnen under kassekonto av det tilsvarende beløp eller — hvis han tidligere i kvartalet ifølge kassekonto har hevet noe av denne godtgjørelse som da var opptjent — av det som står igjen å heve.

Beløpene for utgifter til telefon og bidrag til husleie føres i kolonnen for «andre utgifter», når de utbetales.

§ 10. I journalen over redskaper som er innlevert til behandling, skal hver side ha følgende kolonner:

1. Kolonne for angivelse av navn og adresse på den for hvis regning redskapet er innlevert.
2. Kolonne for angivelse av redskapenes art og antall.
3. Kolonne for angivelse av ulovlighetslappens nummer.
4. Kolonne for angivelse av om hvorvidt redskapet er blitt reparert eller rettet ved justervesenet eller ved justermesteren som privat reparatør.
5. Kolonne for angivelse av gebyrregningens serie og nummer.

6—8. Deretter 3 kolonner for angivelse av henholdsvis datum for redskapets innlevering, datum da redskapets behandling ble tilendebrakt og datum for redskapets tilbakelevering.

9. Kolonne for anmerkninger.

Når redskaper innleveres til justerkamret, skal den som mottar dem straks gjøre anførsel derom i journalen ved utfylling av de 2 første kolonner og kolonnen for innleveringsdatum.

I påkommende tilfelle utfylles 3 kolonne. Ved tilendebringelsen av redskapets behandling utfylles 4, 5 og 7 kolonne og ved redskapets tilbakelevering 8 kolonne.

Blir redskapet avhentet på justerkamret, skal den som henter det kvittere i anmerkningskolonnen. Blir det sendt av justerkamret, skal forsendelsesmåten angis i den samme kolonne.

§ 11. Inventarboken skal inneholde en fortegnelse over justerkamrets inventar og gjenstander av en hver art som tilhører justervesenet, fordelt under følgende grupper:

1. Kontrollnormaler.
2. Arbeidsnormaler.
3. Vekter.
4. Andre apparater.
5. Annet inventar.

Inventarboken skal ha kolonner for betegnelsen av de forskjellige gjenstander, deres antall samt for tilgang, avgang og anmerkninger. Når nye gjenstander av samme slags som de tidligere innførte mottas, anføres antallet av disse nye gjenstander samt datoen for mottagelsen i tilgangskolonnen på linje med det tidligere innførte. På tilsvarende måte forholdes med anførsler i avgangsrubrikken, når gjenstander avgis eller kasseres. 5 juni.

§ 12. Det skal påses at alle innkomne skrivelser og telegrammer ved mottagelsen straks blir påført journalnummer (under benyttelse av fortløpende nummerering for hvert kalenderår) og innført i journalen over innkomne skrivelser og telegrammer på den måte, at det deri angis deres journalnummer, mottagelsesdatum, deres datum og avsender og en kort angivelse av hvilket spørsmål de omhandler.

Etter å være behandlet og eventuelt besvart, skal de innkomne skrivelser og telegrammer oppbevares enten innheftet med hyssing i mapper eller omslag og deri ordnet systematisk etter de spørsmål som omhandles deri eller etter journalnummer — eller innsatt alfabetisk ordnet i en brevordner. Ved senere bruk må de ikke fjernes fra vedkommende mappe, omslag eller brevordner. Justerbestemmelser samt rundskrivelser og meddelelser fra Justerdirektøren skal oppbevares på den måte som Justerdirektøren fastsetter.

Journalen skal ha en anmerkningskolonne hvori ved hver innført skrivelse eller telegram anføres «besvart» og nummeret på vedkommende kopibokside, når besvarelsen avsendes, og «henlagt» når den innkomne skrivelse eller telegram ikke foranlediger noen besvarelse.

Justermesteren skal med passende mellomrom gjennomgå anmerkningskolonnen i journalen for å kontrollere hvorvidt det er skrivelser eller telegrammer som ikke er blitt besvart eller henlagt.

Det skal føres alfabetiske registre så vel til journalen som til kopiboken, og disse registre skal til enhver tid holdes à jour.

§ 13. Justermesteren er ansvarlig likeoverfor justervesenet for justerkamrets kassebeholdning til enhver tid. Tjenestemann som i tjeneste utenfor justerkamret innkasserer penger for justervesenets regning, svarer for at det innkasserte blir innbetalt i justerkamrets kasse straks ved hans tilbakekomst dit.

Justermesteren er videre ansvarlig for den forsvarlige behandling og oppbevaring av justerkamrets inventar og gjen-

5 juni. stander og av redskaper innlevert til justerkamret til behandling så lenge de er i justerkamrets varetekt.

§ 14. Ved hvert justerkammer skal det til enhver tid holdes en kassebeholdning som ikke er mindre enn kr. 200 og ikke høyere enn kr. 1000, ved Oslo justerkammer ikke høyere enn kr. 3000. Justerdirektøren kan for det enkelte justerkammer forhøye eller redusere disse grenser, når særlige omstendigheter menes å tilsi det. Herom skal han da underrette departementet og Riksrevisjonen.

Så snart kassebeholdningen stiger over den fastsatte maksimumsgrense, skal justermesteren innbetale det beløp som justerkamret da har i kassen utover den fastsatte minimumsgrense. Dog skal herunder ikke medregnes innbetalte forskudd. Disse skal beholdes i kassen.

Innbetalingen skal skje til nærmere angitt bank på stedet for regning av justervesenets bankforbindelse i Oslo og til kredit for justervesenets konto hos sistnevnte — mot kvittering in duplo. Den ene kvittering benytter justerkamret som kassebilag, den andre sendes straks til Justerdirektøren med melding om innbetalingen.

Trengs det tilskudd enten for å holde justerkamrets kassebeholdning på den fastsatte minimumshøyde eller til ekstraordinære uttellinger vedrørende justerkamret, skal justermesteren i betimelig tid sende Justerdirektøren melding herom med begrunnelse. Etter dennes nærmere bestemmelse sendes det da justermesteren sjekk for det som måtte anses nødvendig.

§ 15. I kasseboken skal det foretas avslutning i samtlige kolonner ved utløpet av hvert av kalenderårets kvartaler, og på grunnlag av denne avslutning utferdiges regnskap for justerkamret.

Dessuten skal det foretas avslutning i kassebokens kolonner for kassekonto:

1. Ved skift av kasserer.
2. Ved kassevisitasjon.
3. Når Justerdirektøren måtte forlange det.

§ 16. I kvartalsregnskapet føres opp etter summene i vedkommende kolonner i kasseboken inntekter og utgifter spesifisert således:

Inntekter:

Gebyrer for innejustering.
» » rekvirerte utejusteringer.
» » serierevisjon.
Utejusteringsgebyrer.

5 juni.

Faste takster ved serierevisjon.
Andre inntekter.

Utgifter:

Justermesterens godtgjørelse.
Reiseutgifter ved serierevisjon.
Andre utgifter

og justerkamrets netto-inntekt i kvartalet utregnes og føres opp som saldo.

Deretter føres nedenfor denne oppstilling opp saldoen på kassekonto ved kvartalets utløp.

Viser på det nevnte tidspunkt forskuddskonto eller konto for reiseutgifter ved rekvirerte utearbeider noen saldo, skal tillike disse saldi føres opp i kvartalsregnskapet og forklaring gis om hvori de består.

Saldoen på kassekonto ved kvartalets utløp med fradrag av det fastsatte minimumsbeløp for kassebeholdningen innbetales ved kvartalsavslutningen til bank på stedet på den måte som foreskrevet i § 14. Foruten det fastsatte minimumsbeløp for kassebeholdning skal dog eventuelt også avholdes innbetalte forskudd. Herom skal justermesteren i tilfelle gi opplysning på kvartalsregnskapet.

Kvartalsregnskapet skal enn videre påføres opplysning om:

1. Gebyr-restanser ved kvartalets utløp, angitt i sum. Disse restanser vil fremgå av de utfylte justerblanketter som ennå ikke er revet ut av blokkene.
2. Hvorvidt det ved kvartalets utløp på justerkamret forefantes redskaper til behandling, som var innlevert for mer enn 3 uker siden. I bekreftende tilfelle angis antallet.

Til slutt skal kvartalsregnskapet dateres og undertegnes av justermesteren.

§ 17. Kvartalsregnskapet utferdiges i 3 eksemplarer, hvorav de 2, ledsaget av vedkommende kassebok og samtlige bilag, innsendes til Justerdirektøren innen 14 dager (regnskapet for regnskapsårets siste kvartal dog innen 8 dager) etter kvartalets utløp. Denne frist må ikke overskrides med mindre Justerdirektøren under særlige omstendigheter på søknad har gitt sitt samtykke dertil.

Ved innsendelsen skal regnskapsbilagene være pakket som følger:

1 pakke, merket: Bilag til Justerdirektøren, inneholdende et fullstendig sett gjenparter av kvitteringer på justerblanketter vedrørende de i kvartalets løp inntektsførte gebyrer.

5 juni. 1 pakke, merket: Reiseregninger, inneholdende et fullstendig sett gjenparter av alle i kvartalets løp dekkede og i kasseboken bokførte reiseregninger vedrørende rekvirerte utearbeider. (Om innsendelse av gjenparter av reiseregningene vedrørende serierevisjonen se § 5, nest siste ledd.)

1 pakke, merket: Bilag til Riksrevisjonen, inneholdende et fullstendig sett bilag til alle poster i kasseboken i kvartalets løp, altså også et fullstendig sett gjenparter av kvitteringer på justerblanketter — men ikke gjenpart av reiseregningene.

I samtlige pakker skal bilagene ligge ordnet i den rekkefølge hvori det er foretatt postering etter samme i kasseboken.

Et fullstendig sett gjenparter av samtlige i kvartalets løp dekkede og bokførte reiseregninger skal inntil videre forbli i justerkamrets arkiv, hvor de skal oppbevares ordnet.

§ 18. Sammen med kvartalsregnskapet for regnskapsårets siste kvartal skal justermesteren innsende tilgangs- og avgangslister etter inventarboken og hvert femte år en fullstendig inventarfortegnelse etter samme bok. Justerdirektøren kan gi nærmere forskrifter om hvorledes disse oppgaver skal utferdiges.

B. Særbestemmelser for Oslo justerkammer.

§ 19. Justermesteren skal sørge for en ordning som så vidt mulig sikrer at alle brev til justerkamret, hva enten de mottas pr. post eller innleveres ved bud, samt alle innkomne telegrammer straks blir forelagt ham til gjennomgåelse før de journaliseres.

For så vidt justermesteren ikke selv fungerer som kasserer og fører kasseboken, utpeker han til enhver tid den av justerkamrets tjenestemenn som under hans tilsyn skal utføre dette arbeid. Så vidt mulig bør det sørges for at én person kontinuerlig har dette verv.

Justermesteren utpeker enn videre til enhver tid den av justerkamrets tjenestemenn som skal føre journalen over redskaper som er innlevert til behandling.

§ 20. Utbetaling av lønninger til justerkamrets personale, derunder eventuell godtgjørelse for ekstraarbeid, skjer ved justervesenets hovedkasserer mot vedkommendes kvittering påført justermesterens attestasjon. Sådan attestasjon kreves dog ikke ved utbetaling av ordinær lønn til det faste personale.

I kasseboken sløyfes kolonnen for justermesterens godtgjørelse og i kvartalsregnskapet tas ikke med noen post til lønnsutgifter.

Det føres reskontro med særskilt konto for hver av juster-

kamrets tjenestemenn for så vidt angår de forskudd til reise- 5 juni.
utgifter som de mottar og tilbakebetaler, samt for de rekvirenter som har innbetalt forskudd i anledning av rekvirerte arbeider.

§ 21. Innbetalinger til kredit for justervesenets bankkonto i henhold til § 14 og ved kvartalsoppgjør skjer direkte til justervesenets bank i Oslo. Dog kan Justerdirektøren rekvirere innbetaling foretatt til justervesenets hovedkasse til styrkelse av dennes kassebeholdning.

Før noen utbetaling finner sted av justerkamrets kasse, skal justermesterens anvisningspåtegning være påført vedkommende kassebilag. Ved innbetalinger til kredit for justervesenets bankkonto eller etter rekvisisjon til justervesenets hovedkasse påfører han etter innbetalingen kvitteringen sin forevisningspåtegning.

§ 22. I justermesterens fravær påhviler hans gjøremål den som er hans stedfortreder.

C. Instruks for Justedirektøren og hans kontor.

§ 23. Ved Justerdirektørens kontor utføres regnskapsførselen og kasseforretningene av justervesenets hovedkasserer og regnskapsfører.

Denne fører det samlede regnskap for justervesenet på grunnlag av:

1. Kvartalsregnskapene fra justerkamrene,
2. kasse- eller memorialposter som de under punkt 1 nevnte regnskaper ikke omfatter.

Justervesenets hovedkasserer og regnskapsfører svarer like overfor justervesenet for hovedkassens beholdning.

§ 24. Justervesenet skal kun ha én bankkonto for alle sine bankforretninger. Departementet bestemmer til enhver tid etter samråd med Justerdirektøren hos hvilken bank justervesenet skal ha sin konto, og treffer avtale med vedkommende bank om de betingelser som skal gjelde for denne konto.

Innbetalinger til kredit for bankkontoen kan skje ved justervesenets hovedkasserer, justermestrene samt, etter avtale med Justerdirektøren, også ved andre. Derimot kan de på kontoen innestående midler kun disponeres ved skrivelse eller sjekk undertegnet av Justerdirektøren og parafert av justervesenets hovedkasserer. De av banken utleverte sjekkhefter oppbevares i avlåst pengeskap.

Det treffes avtale med banken om at denne månedlig sender Justerdirektøren utskrift av justervesenets konto. I justervesenets hovedbok og reskontro skal denne konto ha 2 kolonner for beløp både til debet og kredit. Når justervesenets

5 juni. regnskapsfører bokfører et beløp på bankkontoen etter kassememorialen, føres dette kun i den første av disse 2 kolonner. Det føres først ut i 2 kolonne når kredit- eller debiteringsoppgave innløper fra banken. Beløp som Justerdirektøren disponerer ved sjekk eller som hovedkassen mot kvittering innbetaler eller hever i banken, føres dog straks ut også i 2 kolonne.

§ 25. Alle utbetalinger i anledning av utgifter som vedrører justervesenet i sin helhet eller Justerdirektørens kontor (derunder utgifter til anskaffelse av normaler og andre apparater til Justerdirektørens personlige bruk) samt inn- og utbetalinger vedrørende justervesenets faste eiendommer i Oslo skjer enten gjennom justervesenets hovedkasse eller over justervesenets bankkonto.

Om utbetalinger gjennom hovedkassen av lønninger til personalet ved Oslo justerkammer henvises til bestemmelsen i § 20. Hovedkassens innbetalinger til kredit for justervesenets bankkonto skjer etter Justerdirektørens anmodning eller med dennes samtykke. Ved andre utbetalinger av hovedkassen må vedkommende kassebilag være påført Justerdirektørens anvisningspåtegning.

For å spare hovedkassen for arbeid med pengebehandlingen skal det sørges for at innbetalinger ved eller utbetalinger til andre enn tjenestemennene ved Justerdirektørens kontor og Oslo justerkammer i størst mulig utstrekning foregår over justervesenets bank-konto eller ved utstedelse av sjekker på justervesenets bank.

Justerdirektøren påser:

At hovedkassens pengebeholdning etter hvert i størst mulig utstrekning blir innsatt i banken. At banken blir anmodet om for justervesenets regning å foreta innbetalinger til Norges Bank til kredit for statskassens foliokonto av passende beløp etter hvert som sådanne påregnes å kunne avses, og at det straks sendes departementet skriftlig underretning hver gang en sådan innbetaling er foretatt.

§ 26. Justervesenets regnskap skal føres som et regnskap over inntekter og utgifter uten kapitalregnskap.

Justervesenets hovedkasserer og regnskapsfører skal føre følgende bøker:

En kombinert kasse- og memorialjournal etter rubrikksystemet.

En kombinert hovedbok og reskontro.

Disse bøker skal, før de tas i bruk, være innbundet og foliert med fortløpende numre, liksom det på permen av hver bok skal være anført det antall dobbeltsider som boken inneholder.

Bestemmelsen i § 8 om bruk av 2 kassebøker får tilsvarende anvendelse for den foran nevnte kombinerte kasse- og memorialjournal. 5 juni.

§ 27. Den kombinerte kasse- og memorialjournal skal ha dobbeltkolonner (debet- og kreditkolonne) for følgende hovedbokskonti:

Kassekonto.
Bankkonto.
Konto pro diverse.
Konto for inntekter.
Konto for lønninger.
Konto for kontorutgifter.
Konto for reiseutgifter.
Konto for ymse utgifter.

§ 28. I den kombinerte hovedbok og reskontro skal foruten de i § 27 nevnte konti tillike føres de nødvendige underkonti og de nødvendige personlige konti.

Det skal i hvert fall føres sånne underkonti som nevnt i det følgende:

Kontoen for inntekter oppdeles i en konto for gebyrer og en konto for andre inntekter.

Kontoen for gebyrer oppdeles igjen i følgende underkonti:

1. Konto for gebyrer ved innejusteringer ved justerkamrene.
2. Konto for gebyrer ved rekvirerte utejusteringer ved justerkamrene.
3. Konto for gebyrer ved serierevisjon.
4. Konto for utejusteringsgebyrer ved justerkamrene.
5. Konto for andre gebyrer ved justerkamrene.
6. Konto for gebyrer ved Justerdirektørens kontor.

På hver av de under punktene 1—5 nevnte underkonti oppføres etter justerkamrenes kassebøker og kvartalsregnskaper summene kvartalsvis særskilt for hvert justerkammer.

På den under punkt 6 nevnte underkonto anføres etter hvert som de inntektsføres ved hovedkassen anmeldelses- og godkjennelsesgebyrer og andre gebyrer for arbeider utført av tjenestemenn tilknyttet Justerdirektørens kontor.

På kontoen for andre inntekter anføres, for justerkamrenes vedkommende etter kassebøker og kvartalsregnskaper og for så vidt angår Justerdirektørens kontor etter hvert som de inntektsføres, inntekter som ikke er gebyrer.

Kontoen for lønninger oppdeles i følgende samlingskonti:

Konto for regulære lønninger.
Konto for ekstra-arbeid.

Konto for regulære lønninger oppdeles igjen i personlige konti for Justerdirektøren og hver tjenestemann ved Justerdirektørens kontor og ved Oslo justerkammer samt i en felles-

5 juni. konto for lønninger til justermestrene utenfor Oslo. På sistnevnte konto anføres kvartalsvis for hver av dem etter justerkamrenes kassebøker og kvartalsregnskaper den faste lønn og den sum som representerer hans øvrige lønnsgodtgjørelse i særskilte poster.

Konto for ekstra-arbeid oppdeles i følgende underkonti:
Konto for ekstra-arbeid ved Justerdirektørens kontor.
Konto for ekstra-arbeid ved Oslo justerkammer.

For så vidt noen del av beløpet til ekstra-arbeid benyttes til avlønning av midlertidig antatte tjenestemenn, hvortil departementets samtykke utkreves, opprettes det personlige lønningskonti for hver av disse som underkonti til kontoen for ekstra-arbeid.

Kontoen for kontorutgifter oppdeles i følgende underkonti:

Konto for alminnelige kontorutgifter.
» » lokaler i Oslo.
» » lys og brenne.
» » husleie utenfor Oslo.

På kontoen for alminnelige kontorutgifter anføres foruten kontorutgifter vedrørende Justerdirektørens kontor og Oslo justerkammer også utgiftene til telefon ved de øvrige justerkamre og utgifter ved fellesanskaffelser til justervesenet i sin alminnelighet (f. eks. fellesanskaffelser av blanketter, regnskapsbøker, journaler).

Kontoen for lokaler i Oslo føres som en driftskonto for justervesenets faste eiendom i Oslo, kontoen for lys og brenne omfatter utgiftene hertil i justervesenets lokaler i Oslo og kontoen for husleie utenfor Oslo justervesenets husleiegodtgjørelse til justermestrene utenfor Oslo.

Kontoen for reiseutgifter oppdeles i følgende underkonti:
Konto for serierevisjonsreiser.
» » reiseutgifter ved politiets ettersyn av mål og vekt.
» » andre reiseutgifter.

Kontoen for serierevisjonsreiser krediteres kvartalsvis etter justerkamrenes kvartalsregnskaper for de beløp som er innkassert i form av faste takster til dekning av reiseomkostninger og transport av justermateriale under serierevisjonsreisene og debiteres for de beløp som ifølge tjenestemennenes reiseregninger tilkommer disse for skyss, diet og transport av justermateriale samt eventuelt for utgiftene til leie av bil og sjåfør eller båt med fører under de samme reiser.

Kontoen for andre reiseutgifter omfatter utgiften ved inspeksjons- og kontrollreiser samt andre reiseutgifter, utenom

serierevisjon, som skal bæres av justervesenet. Derimot ikke reiseutgifter som skal dekkes av rekvirentene. 5 juni.

Kontoen for ymse utgifter oppdeles i de nødvendige underkonti, hvoriblant en konto for anskaffelser av normaler og andre apparater og en konto for anskaffelser til bibliotek og av inventar.

Det skal for hvert justerkammer føres konto som viser justervesenets utestående hos dette i form av kassebeholdning.

Når Justerdirektøren eller tjenestemennene ved hans kontor hever forskudd til reiseutgifter i tjenesten, og når det skjer tilbakebetaling av disse forskudd, skal beløpene føres over personlig forskuddskonto som opprettes for hver enkelt av disse.

§ 29. Innførslene i de i § 26 omhandlede regnskapsbøker skal til enhver tid holdes à jour.

De nødvendige innførsler etter justerkamrenes kvartalsregnskaper skal skje etter hvert som disse mottas og de øvrige innførsler så vidt mulig samme dag som vedkommende forretningstilfelle forekommer.

Som legitimasjon for memorialpostene skal det foreligge de nødvendige regnskapsbilag.

Med hensyn til regnskapsbilagenes nummerering og oppbevaring og bilagsbetegnelsene ved innførsler i den kombinerte kasse- og memorialjournal gjelder hva som er foreskrevet i § 9, 4 ledd, jfr. § 5, nest siste ledd og § 7.

I den kombinerte kasse- og memorialjournals kolonner for kassekonto skal det foretas avslutning:

1. Ved skift av kasserer.
2. Ved kassevisitasjon.
3. Når Justerdirektøren måtte forlange det.

§ 30. Snarest mulig etter utløpet av hvert av kalenderårets kvartaler, når kvartalsregnskapene fra samtlige justerkamre er innkommet og bokført, skal justervesenets hovedkasserer og regnskapsfører foruten vanlig kasserapport utarbeide en oppstilling over summene for det forløpne kvartal i de forskjellige kolonner i den kombinerte kasse- og memorialjournal. Denne oppstilling skal, for så vidt angår Justerdirektørens kontor, tillike inneholde forklaringer om forskudd og opplysninger om gebyr-restanser og ikke tilbakeleverte redskaper som foreskrevet i § 16 for justerkamrene. Den skal dateres og paraferes av hovedkassereren og regnskapsføreren og undertegnes av Justerdirektøren.

Oppstillingen sendes deretter straks til Riksrevisjonen, mens gjenpart derav beholdes i arkivet.

5 juni. Ekspedisjonen til Riksrevisjonen skal være ledsaget av:
Den kasse- og memorialjournal som har vært ført i det forløpne kvartal.
1 pakke inneholdende et fullstendig sett bilag til alle poster i kasse- og memorialjournalen i kvartalets løp utenom justerkamrenes regnskapsbilag — altså også et fullstendig sett gjenparter av kvitteringer på justerblanketter, men ikke gjenparter av justertjenestemennenes reiseregninger.
1 pakke inneholdende et fullstendig sett gjenparter av alle gjennom hovedkassen i kvartalets løp dekkede reiseregninger vedrørende rekvirerte utearbeider eller andre reiser i justervesenets tjeneste.
1 eksemplar av hvert justerkammers regnskap for det forløpne kvartal med dertil hørende kassebok og regnskapsbilag, regnskapsbilagene i 2 pakker for hvert justerkammer, den ene pakke inneholdende gjenpartene av reiseregningene (også reiseregningene vedrørende serierevisjonen) og den annen pakke ett sett av alle de øvrige regnskapsbilag — alt ordnet som foreskrevet i § 17.

Også bilagene til den kombinerte kasse- og memorialjournal skal i sine pakker ligge ordnet i den rekkefølge hvori det er foretatt postering etter samme i journalen.

Det annet sett gjenparter av kvitteringer på justerblanketter fra hovedkassen og justerkamrene går til arkivet ved Justerdirektørens kontor.

§ 31. Det skal sørges for at alle de gjenparter av reiseregninger vedrørende serierevisjon som i henhold til § 5, nest siste ledd, er blitt innsendt til Justerdirektøren etter hvert, blir lagt på plass i pakkene med gjenparter av reiseregninger fra vedkommende justerkamre før ekspedisjon til Riksrevisjonen finner sted i henhold til § 30.

Forinnen gjenpartene av justertjenestemennenes reiseregninger sendes Riksrevisjonen, skal Justerdirektøren sørge for at de samtlige blir gjennomgått ved hans kontor for å kontrollere at det intet er å bemerke til reisemåten, reisetiden og veilengdene. Videre revisjon av reiseregningene skal ikke finne sted ved Justerdirektørens kontor.

For øvrig gjennomgås ikke regnskapsbilagene fra justerkamrene ved Justerdirektørens kontor i videre utstrekning enn det anses nødvendig av hensyn til de regnskapsmessige posteringer.

Sammen med kvartalsoppgavene for regnskapsårets siste kvartal skal Justerdirektøren, etter å ha gjennomgått dem og gitt dem sin forevisningspåtegning — innsende til Riksrevisjonen de i § 18 omhandlede tilgangs- og avgangslister etter

inventarboken ved justerkamrene og hvert femte år deres in- 5 juni.
ventarfortegnelser samt tilsvarende oppgaver for så vidt angår hans eget kontor.

§ 32. Foruten de i § 26 nevnte regnskapsbøker skal det ved Justerdirektørens kontor føres følgende bøker:

1. Inventarbok.
2. Journal over alle innkomne skrivelser og telegrammer.
3. Kopibok for alle avsendte skrivelser og telegrammer.
4. Journal til protokollasjoner vedrørende riksprototypene.
5. Journal til protokollasjoner vedrørende justervesenets normaler og Justerdirektørens befatning med disse.
6. Journal over inspeksjoner av justerkamrene.
7. Journal over redskaper og redskapstyper anmeldt til godkjennelse til justering.
8. Journal over redskaper som er innlevert til behandling ved Justerdirektørens kontor. Føres kun hvis det forekommer innlevering av sådanne redskaper.

For disse bøker og den forretningsordning som står i forbindelse dermed gjelder de tilsvarende bestemmelser i § 8, 2 og 3 ledd, §§ 10, 11 og 12 med følgende forandringer og tillegg:

I inventarboken skal for normalenes vedkommende gruppeinndelingen være følgende:

1. Justervesenets hovednormaler.
2. Justerdirektørens hovednormaler.
3. Andre normaler.

Den fortløpende nummerering som gjelder for innkomne skrivelser og telegrammer, skal også omfatte innleverte regnskaper, reiseregninger og rapporter utferdiget av Justerdirektøren og andre tjenestemenn ved justervesenet.

De journaliserte skrivelser og dokumenter oppbevares i mapper i Justerdirektørens arkiv og skal i størst mulig utstrekning ordnes systematisk etter de spørsmål som omhandles deri. Justerdirektøren fastsetter arkivsystemet.

Skjemaet for journalen over redskapstyper anmeldt til godkjennelse til justering fastsettes av Justerdirektøren. Blir der i anledning av anmeldelsene innlevert redskaper til undersøkelse, skal disse angis i journalen med tilføyelse av når de er mottatt og når de er tilbakelevert.

Ved anførsler i de under punktene 4, 5, 6, 7 og 8 omhandlede journaler kan det i fornøden utstrekning ved tilføyelse av journalnummer og mappebetegnelse henvises til de i arkivet oppbevarte rapporter, anmeldelser, beskrivelser og tegninger.

Kopiboken skal alltid føres på den måte at det tas gjen-

5 juni. parter av alle utgående skrivelser og telegrammer, og at disse gjenparter etter hvert innbindes til kopibøker.

Det skal påses at alle innkomne skrivelser, telegrammer og andre dokumenter daglig blir forelagt Justerdirektøren til gjennomgåelse straks etter at de er blitt journalisert.

Justerdirektøren skal med passende mellomrom gjennomgå anmerkningskolonnen i journalen over innkomne skrivelser og telegrammer for å kontrollere hvorvidt det er skrivelser eller telegrammer som ikke er blitt besvart eller henlagt.

§ 33. Så snart regnskapene fra justerkamrene foreligger for regnskapsårets siste kvartal og bokførsel er foretatt etter disse, foretar justervesenets hovedkasserer og regnskapsfører avslutning i regnskapsbøkene og oppstiller justervesenets årsregnskap, som innføres i den kombinerte hovedbok og reskontro, dateres og undertegnes av Justerdirektøren med parafering av justervesenets hovedkasserer og regnskapsfører.

Årsregnskapet stilles opp i 2 hovedavsnitt: Det første hovedavsnitt som en driftskonto, med de forskjellige poster under «inntekter» og «utgifter» tilstrekkelig spesifisert og oppført i samme orden og under de samme betegnelser som i statsbudsjettet.

Det annet hovedavsnitt skal på den ene side vise kassebeholdninger ved Justerdirektørens kontor og justerkamrene og tilgodehavende på bankkonto ved regnskapsårets begynnelse samt inntekter i årets løp, på den annen side utgifter i årets løp, innbetalinger til kredit for statskassens foliokonto hos Norges bank og kassebeholdninger og tilgodehavende på bankkonto ved regnskapsårets avslutning.

Avskrifter av årsregnskapet sendes departementet og Riksrevisjonen. Samtidig sendes da den kombinerte hovedbok og reskontro til Riksrevisjonen til gjennomgåelse.

Sammen med avskrift av justervesenets årsregnskap skal Justerdirektøren etter sin journal over inspeksjoner av justerkamrene innsende til departementet og Riksrevisjonen en kort rapport over de inspeksjoner og de kasseettersyn han har foretatt i løpet av regnskapsåret. I rapporten tas også med meddelelser om de kasseettersyn han har foretatt ved hovedkassen.

§ 34. Det skal i justervesenets bygninger i Oslo være et fellesarkiv for justervesenet, som står under Justerdirektørens tilsyn. Til dette fellesarkiv overføres etter hvert etter Justerdirektørens nærmere bestemmelser utskrevne bøker og andre eldre arkivsaker vedrørende justervesenet fra Justerdirektørens kontor og justerkamrene.

§ 35. Justerdirektøren påser overholdt bestemmelsene i denne instruks.

Herunder vil han blant annet ha å iaktta følgende: 5 juni.

1. Å fastsette og å innhente departementets godkjennelse av de nødvendige skjemaer til anvendelse i de tilfeller hvor instruksen foreskriver bruk av blanketter etter anordnet skjema.
2. Å sørge for anskaffelse og fordeling av det nødvendige antall blanketter, stempler, regnskapsbøker, andre bøker og kopibokblad som trenges til gjennomførelse av denne instruks.
3. Å sørge for at det ved hans kontor føres fortegnelse over hvilke justerblankettnumre av de forskjellige serier og hvilke blankettnumre for reiseregninger som omhandlet i § 5 blir utlevert til bruk i tjenesten, med angivelse av datum og til hvem, samt for at det periodisk blir sendt Riksrevisjonen avskrifter av denne fortegnelse.
4. Ved stikkprøver å kontrollere at hans kontor, derunder innbefattet justervesenets regnskapsfører, samt justerkamrene overholder nærværende instruks.
5. Til ubestemte tider å foreta ettersyn av justervesenets forskjellige kasser og gjøre anmerkning derom i vedkommende kassebok og i sin journal over inspeksjon av justerkamrene.
6. Å påse at hans kontor og justermestrene avleverer sine regnskaper og oppgjør i rett tid.
7. Ved mottagelsen av kvartalsregnskapene fra justerkamrene å gjennomgå disse samt deretter å påføre disse dokumenter (begge eksemplarer) sin forevisningspåtegning.

   Ved gjennomgåelsen av justerkamrenes kvartalsregnskaper skal Justerdirektøren ha sin oppmerksomhet henvendt på de opplysninger som disse inneholder om kassebeholdning, eventuell saldo på kontiene for forskudd og reiseutgifter ved rekvirerte utejusteringer, restanser for gebyrer og antall av innleverte, men ikke behandlede redskaper, og eventuelt treffe sånne foranstaltninger som disse opplysninger måtte foranledige fra hans side. Tilsvarende tilsyn føres med de samme forhold ved hans eget kontor.
8. Å sørge for at det blir foretatt undersøkelser angående inn- og utbetalinger over bankkontoen som ikke innen en rimelig frist er blitt ført ut i 2 beløps-kolonnen i justervesenets reskontro, samt for at den månedlige kontoutskrift fra justervesenets bank straks ved mottagelsen blir sammenholdt med bankkontoen i justervesenets reskontro.

§ 36. I Justerdirektørens fravær påhviler hans gjøremål den som er hans stedfortreder.

5 juni. *III. Alminnelige bestemmelser.*

§ 37. Bøker, blanketter og stempler som trenges til gjennomførelsen av nærværende forordning, anskaffes for justervesenets regning.

§ 38. Ingen inn- eller utbetaling må finne sted i justervesenets kasser uten at dette straks bokføres i kasseboken. Det skal sørges for at bokførselen for øvrig holdes à jour.

Utgiftsposter vedrørende justervesenet må ikke bokføres under noen annen utgiftsbevilgning enn den hvorunder de etter sin art henhører.

Justervesenets bøker må ikke benyttes til andre innførsler enn de som vedrører justervesenet, og justervesenets kassebeholdninger må holdes atskilt fra vedkommende tjenestemenns private pengebeholdninger.

I justervesenets bøker må ingen radering foretas eller noe av det innførte ved overstrykning eller på annen måte gjøres uleselig og intet blad rives ut. Gjøres det forandring i eller tillegg til tidligere innførsel, skal tillike riktigheten derav attesteres med tilføyelse av datum.

Når Justerdirektøren eller justermesteren i Oslo påfører kassebilag sin anvisningspåtegning (jfr. §§ 21 og 25), skal han i samme angi i bokstaver det beløp som skal utbetales.

§ 39. Denne forordning trer i kraft 1 juli 1941 og erstatter fra samme tid på sitt område alle eldre bestemmelser. Ved utferdigelse av reiseregninger skal det dog være adgang til å bruke den nåværende restbeholdning av blanketter, når det sørges for at disse blanketter ved benyttelsen blir påført de angivelser som denne forordning foreskriver og at det blir utferdiget det påbudte antall gjenparter.

5 juni. **Forordning.***) (Finansdepartementet.)

Bestemmelsen i forordning av 20 januar 1941 om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om skatteplikt etter bosted m. v., skal også gjelde for personer, selskaper og skattepliktige innretninger som på grunn av de ekstraordinære forhold under krigssituasjonen i Norge har flyttet sitt bosted, kontor eller styrets sete fra Hemnes skattedistrikt, Nordland fylke.

5 juni. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til Handelsdepartementet, hvori bl. a. uttales at Finansdepartementet etter fornyet overveielse ikke finner å burde fastholde det som er uttalt i departementets skrivelse av 9 mars 1935, at det ikke vil bli krevd stempelavgift som for eiendoms-

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

salg, når samtlige aksjer i et gårdaksjeselskap overdras ved et dokument som bare inneholder avtale om overdragelse av aksjene. Departementet vil derfor for fremtiden følge den praksis at det ved salg av samtlige aksjer i gårdaksjeselskaper skal kreves stempelavgift beregnet etter eiendommens fulle verdi også i de tilfelle hvor det ikke foreligger noen nærmere skriftlig avtale utenom sluttsedlene. 5 juni.

Forordning.*) (Innenriksdepartementet.) 6 juni.

I de ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 i henhold til loven om tilsyn med næringsmidler fastsatte forskrifter gjøres for så vidt angår avsnittet om kaffe og te samt erstatningsmidler for disse vareslag følgende endringer:

I § 1, tredje ledd, annet punktum sløyfes setningen «uten at dette deklareres», slik at tredje ledd i sin helhet kommer til å lyde så:

Malt brent kaffe skal være tilberedt av vare som nevnt i de to foregående ledd. Den må ikke være berøvet noen av sine bestanddeler og må ikke være oppblandet med kaffegrut, røstede cerealier eller andre stoffer (jfr. nedenfor i § 4). Den må heller ikke underkastes behandling som øker vekten. Kaffens innhold av sand (saltsyreuoppløselig aske) må ikke overstige 1 gram pr. 100 gram av varen.

§ 4 skal lyde så:

Vare som ikke er kaffe og blanding av slik vare med kaffe eller annet stoff skal betegnes som kaffeerstatning, når de er bestemt til å erstatte eller brukes som kaffe. Er varen eller blandingen bestemt til å settes til kaffe, skal den betegnes som kaffetilsetning. Ved siden av disse betegnelser kan også brukes tilvirkerens firmanavn eller et fantasinavn eller begge deler. Som tilleggsbetegnelse kan også brukes navn som angir varens eller blandingens virkelige opprinnelse (etter hovedbestanddelene), f. eks. maltkaffe, rugkaffe og lignende.

Kaffeerstatning og kaffetilsetning må bare være tilvirket av ubedervet vegetabilsk råstoff og/eller sukker eller sirup av sånn beskaffenhet at en derav tilberedt drikk kan nytes uten skade for helsen.

Til varen kan settes koffein samt ikke giftige naturlige eller kunstige smaks- og luktstoffer. Koffeinet må i tilfelle være satt til på en sånn måte at det ikke kan fordele seg ujevnt i varen og må ikke utgjøre over 1 gram pr. 100 gram av varen,

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

6 juni. medregnet mulig koffein i råstoffene. Koffeininnholdet må angis på emballasjen.

Angis det på emballasje, i reklame eller på annen måte at kaffeerstatning eller kaffetilsetning inneholder kaffe, må denne tilfredsstille kravene i §§ 1 og 2. Innholdet av kaffe må i så fall være påført emballasjen angitt i gram pr. 100 gram av varen.

Vare som omhandlet i denne paragraf, må bare selges i særskilt, dertil bestemt emballasje, forsynt med tilvirkerens navn og adresse eller, såfremt varen er innført, med importørens navn og adresse. Alle angivelser skal være i samhøve med de alminnelige forskrifters § 8, dog således at angivelsene om varens innhold av kaffe og koffein i tilfelle bare behøver å ha tydelige, ikke over 3 mm høye typer.

Bestemmelsene i denne paragraf får tilsvarende anvendelse på vare eller blandinger som er bestemt til å erstatte te (teerstatning) eller å settes til te (tetilsetning). Koffeininnholdet må ikke utgjøre mer enn 3 gram pr. 100 gram av varen.

7 juni. **Forordning** *) om bestrykningsmidler og kitt.

§ 1. *Forordningens omfang.* Denne forordning gjelder for bestrykningsmidler (maling og lakker etc.) og kitt (herunder sparkelmasse) som inneholder ett eller flere av følgende stoffer:

Vegetabilske oljer og fett og fettsyrer av disse.
Animalske oljer og fett og fettsyrer av disse.
Syntetiske fettsyrer.
Talloljer og talloljeprodukter.
Lakkråstoffer og mellomprodukter (f. eks. bindemiddel og kunstharpiks) som er fremstillet under anvendelse av ett eller flere forannevnte stoffer.

§ 2. *Produksjon av bestrykningsmidler og kitt.* Fra 1 juli 1941 fordeler Direktoratet for industriforsyning de råstoffer som er nevnt i § 1 på produsenter av bestrykningsmidler og kitt eller på de produsenter som det finner best skikket til å utnytte slike råstoffer.

Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter om fremstilling av alle slags bestrykningsmidler og kitt.

§ 3. *Salg av bestrykningsmidler til forhandler og håndverker.* Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter om salg av bestrykningsmidler og kitt til forhandler og håndverker.

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

§ 4. *Salg av bestrykningsmidler til forbruker.* Det er for- 7 juni.
budt uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning å selge eller på annen måte overdra til forbruker bestrykningsmidler som inneholder ett eller flere av de i § 1 nevnte stoffer.

Likeledes er det forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve bestrykningsmidler som nevnt i første ledd uten slik tillatelse.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke for forbruker som skal bruke bestrykningsmidlene til bildende kunst.

§ 5. *Bruk av bestrykningsmidler.* Det er forbudt uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning å bruke bestrykningsmidler som inneholder ett eller flere av de i § 1 nevnte stoffer til bestrykning, innvendig og utvendig, og til kamuflasjemaling av:

a. Alle slags byggverk og deler av byggverk, veier og plasser.
   Med byggverk forstås i denne forordning beboelseshus, barakker, hytter, kontor-, fabrikk- og verkstedsbygninger, lagerhus, uthus, boder, skur m. v. og damanlegg, elektrisitetsverk, bruer, transportinnretninger og andre industrianlegg og gjerder.
b. Alle møbler.
c. Skip og båter som ikke brukes i ervervsmessig øyemed.

§ 6. *Unntak fra bruksforbudet.* Uten tillatelse etter § 5 kan slike bestrykningsmidler som nevnt brukes til:

a. Jern og stål i byggverk av alle slag.
b. Nye utvendige vinduer og nye utvendige dører (med rammer) som er direkte utsatt for vær og vind i permanente bygninger og beboelsesbarakker.

§ 7. *Bruk av kitt.* Det er forbudt uten tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning:

a. Å bruke kitt som inneholder over 10 % slik olje som er nevnt i § 1 til innsetting av loddrette glassruter i treverk og jernkonstruksjoner.
b. Å bruke kitt som inneholder noen av de i § 1 nevnte stoffer ved innsetting av takruter av glass på jernkonstruksjoner.

§ 8. *Vareangivelse.* Det er forbudt for tilvirker eller leverandør å levere bestrykningsmidler eller kitt som inneholder stoff som omhandlet i § 1 eller mellomprodukter og råstoffer til bestrykningsmidler eller kitt med slikt innhold, uten på tydelig måte å angi at varen er oljeholdig.

§ 9. *Utfyllende bestemmelser.* Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og gi utfyllende bestemmelser.

7 juni. § 10. *Straff og inndraging.* Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av forskrifter gitt i medhold av forordningen.

§ 11. *Overgangsbestemmelser.* Uten tillatelse etter § 5 kan slike bestrykningsmidler som her omhandlet brukes til:

a. Nødvendig vedlikehold fra beholdninger som er i privat besittelse ved denne forordnings ikrafttreden. Dette gjelder ikke handlende, håndverkere og selskaper.

b. Fullføring av malerarbeider som er påbegynt ved denne forordnings ikrafttreden. Slik fullføring uten særskilt brukstillatelse må dog bare skje med materialer av egen beholdning og ikke senere enn 15 juli 1941.

§ 12. *Opphevelse av eldre bestemmelser.* Administrasjonsrådets forskrifter av 12 august 1940 om bruk av linolje og oljemaling oppheves ved denne forordnings ikrafttreden.

Fra 1 juli 1941 oppheves Forsyningsdepartementets forskrifter av 23 august 1940 for rasjonering, blanding og omsetning av linolje og forskrifter av samme dag for omsetning av farger og malervarer.

Oslo 7 juni 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.
R. J. Fuglesang.

7 juni. **Forordning** *) om endring i forordning om opprettelse av Norges lærstyre av 27 mars 1941.

§ 1, punkt 1, i forordning om opprettelse av Norges lærstyre av 27 mars 1941 skal lyde:

1. Det opprettes et Norges lærstyre. Lærstyret kan gi forskrifter om regulering av innførsel, utførsel, fremstilling og omsetning av råstoffer for lær-, lærvare- og skotøyindustrien eller varer fremstillet av slike stoffer. Forskriftene trenger godkjenning av Direktoratet for industriforsyning. Ved disse forkrifter kan det ikke gjøres endring i den bestående valutaregulering ved vareimport eller i de gjeldende bestemmelser om utførselsforbud som håndheves av Handelsdepartementet.

Oslo 7 juni 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.
R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 13 juni Lovtid. 1 nr. 23.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 7 juni.

Godtgjørelse til medlemmene av prisankenemndene.

Etter forordning om tillegg til konsesjonslovgivningen av 23 oktober 1940 har medlemmene av prisnemnd og prisankenemnd krav på en godtgjørelse av kr. 10 pr. dag eller del av dag som medgår til en takst, og dessuten på skyssgodtgjørelse. Dette betales av den som forlanger takst.

Det har vist seg i praksis at medlemmene av ankenemndene i enkelte tilfelle får meget lange reisefravær. Da de ikke har krav på kostgodtgjørelse kan dette føre til at vervet som medlem av prisankenemnda, særlig i de domssogn som er store i utstrekning, blir særlig tyngende. Dette departement har derfor fått Finansdepartementets samtykke til etter søknad å tilstå medlemmene av prisankenemndene en tilleggsgodtgjørelse av statskassen i tilfelle da det på grunn av langvarig reisefravær virker særlig urimelig at medlemmene ikke er tilstått kostgodtgjørelse.

Søknad om slik tilleggsgodtgjørelse må inneholde nøyaktig opplysning om reisefraværets lengde, reiserute og befordringsmiddel som er brukt, hvilke takster reisen gjaldt og hvilken godtgjørelse som er oppebåret. Søknaden sendes gjennom prisankenemndas formann som må attestere riktigheten av de nevnte opplysninger, og som ekspederer den til vedkommende herreds- eller bydommer. Denne sender søknaden til Justisdepartementet med sin uttalelse om hvorvidt taksten er berammet og reisen foretatt slik at fraværet blir kortest mulig.

Midlertidig forordning *) om panthaveres fortrinsrett i registreringspliktig skip for renter. 9 juni.

§ 1. Den i forordning av 12 mars 1790 omhandlede frist forlenges således at den ikke i noe tilfelle løper ut før 31 desember 1942, for så vidt pantet er registreringspliktig skip.

§ 2. Denne forordning er uten anvendelse hvor fortrinsretten er tapt allerede før forordningens ikrafttreden.

Oslo 9 juni 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

9 juni. **Forordning** *) om omsetning og behandling m. v. av kjøtt og spekk av kval.

§ 1. Som kval regnes i denne forordning seikval, vågekval, spekkhugger, bottlenose, springer og nise.

§ 2. Det er forbudt for fangere å selge, bytte bort eller på annen måte avstå eller levere kjøtt av kval til andre enn oppkjøpere som er godkjent av Direktoratet for proviantering og rasjonering. Direktoratet kan sette vilkår for godkjenningen.

§ 3. Forbudet i § 2 gjelder ikke for kval som er fanget eller innbrakt utenfor følgende fangstfelter:

1. Fra Stadt til og med Rørvik.
2. Vestfjorden nordenfor en linje fra Bodø til Røst.
3. Skagerak fra svenskegrensen til og med Mandal.

Enhver som fanger eller bringer inn kval utenfor de fangstfelter som er omhandlet i første ledd, plikter å gi Direktoratet for proviantering og rasjonering skriftlig melding om hvem han har solgt kjøttet til.

§ 4. Det er forbudt for oppkjøper å selge slikt kjøtt som omfattes av forbudet i § 2, jfr. § 3, til andre enn den Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer.

Direktoratet kan gi forskrifter eller pålegg om hvorledes slikt kjøtt som omhandlet i første ledd skal behandles eller lagres.

§ 5. Uten samtykke fra Direktoratet for proviantering og rasjonering er det forbudt å selge, bytte bort eller på annen måte avstå eller levere spekk av kval til andre enn:

a. Trandamperier som er registrert ved Fiskeridirektoratet i henhold til lover av 22 juni 1928 og 26 juni 1929 om kvalitetskontroll med medisintran, jfr. reglement av 4 oktober 1935;
b. sildoljefabrikker;
c. kvalstasjoner som har konsesjon i henhold til lov av 16 juni 1939;
d. oppkjøpere som er godkjent av Direktoratet for proviantering og rasjonering, jfr. § 2.

Godkjent oppkjøper som ikke selv driver trandamperi som omhandlet i første ledd bokstav a, sildoljefabrikk, eller kvalstasjon som omhandlet i første ledd bokstav c, skal selge spekket videre til bedrift som omhandlet i bokstav a, b eller c.

De bedrifter som er omhandlet i første ledd bokstav a, b eller c kan ikke selge spekket videre, men skal opparbeide det til olje.

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

§ 6. Kjøp eller annen erververvelse i strid med denne for- 9 juni.
ordning eller forskrifter gitt i medhold av den er forbudt.

§ 7. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av forordningen og gjøre unntak fra bestemmelser i forordningen eller forskrifter eller pålegg gitt i medhold av den.

§ 8.

a. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller forskrifter eller pålegg gitt i medhold av den.
b. Hvis godkjent oppkjøper med skjellig grunn mistenkes for overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, forskrifter eller pålegg gitt i medhold av den eller vilkår som er satt i medhold av § 2, kan Direktoratet for proviantering og rasjonering kalle tilbake godkjenningen til straffesaken mot ham er endelig avgjort.

Oslo 9 juni 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.
R. J. Fuglesang.

Forordning *) om plikt til å avstå kaffe og te til utjevning av beholdninger. 10 juni.

Når en fylkesforsyningsnemnd av almene hensyn krever det, plikter forhandler, bedrift, serveringssted og anstalthusholdning å avstå kaffe og te til den fylkesforsyningsnemnda bestemmer. Avståing kan ikke kreves fra eller til noen som ikke hører inn under fylkesforsyningsnemndas distrikt.

Erstatning fastsettes ikke ved skjønn, men skal beregnes i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som gjelder ved avståingen. Avståing kan bare kreves gjennomført mot kontant betaling av erstatningen eller mot betryggende sikkerhet for betaling.

Avståing kan om nødvendig gjennomføres ved hjelp av politiet.

Oslo 10 juni 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.
R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1 nr. 23.

10 juni. **Forordning.** (Justisdepartementet.)

Kostgodtgjørelsen for Høyfjellskommisjonens formann, medlemmer, sekretær og kartkonduktør fastsettes i henhold til § 2 i lov nr. 1 av 25 juni 1926 om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse til kr. 19,50 pr. døgn fra 1 april 1941 inntil videre.

10 juni. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Med hjemmel i fattiglovens § 50 meddeles herved samtykke til at Frogner, Tranby, Sylling og Åssiden fattigdistrikter i Lier herred, Buskerud fylke, sluttes sammen til en fattigkommune overensstemmende med vedtak av ordføreren i Lier av 7 februar og 16 april 1941.

Ordningen trer i kraft 1 juli 1941.

10 juni. **Forordning.***) (Landbruksdepartementet.)

Om trikinose.

I. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Når husdyr er angrepet eller død av trikinose eller det er sannsynlighet for at så er tilfelle, skal eieren eller den som har dyret i besittelse snarest mulig tilkalle veterinær eller melde fra til veterinær, politimester eller lensmannen («husdyrlovens» § 14, 3 ledd, a).

§ 2. Når trikinose er konstatert i en husdyrbesetning (herunder også hund, katt og pelsdyr i fangenskap) eller eieren eller besitteren av besetningen vet eller burde vite at besetningen antas å være angrepet av eller å ha vært utsatt for smitte av trikinose, blir besetningen i sin helhet å anse som smittet av trikinose (jfr. «husdyrlovens» § 14, 3 ledd, b).

§ 3. Det er fra en besetning som er å anse som smittet av trikinose (§ 2) forbudt å føre bort fra stedet levende svin, hund, katt og pelsdyr i fangenskap med mindre Veterinærdirektøren har gitt lov til det.

§ 4. Dyr som er døde eller er avlivet på grunn av trikinose eller dyreskrotter som det er påvist trikinose i, skal straks brennes eller på annen godkjent måte uskadeliggjøres («husdyrlovens» §§ 9 og 22). På samme måte skal det forholdes med skrottene av alle pelsede dyr i en pelsdyrbesetning som er å anse som smittet (§ 2).

Rensing og desinfeksjon skal foretas på den måte og i den utstrekning som vedkommende veterinær bestemmer («husdyrlovens» § 22).

*) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 24.

§ 5. Det pålegges eiere eller besittere av pelsdyr i fan- 10 juni.
genskap:

a. Helt å gjennomkoke — i minst 2½ time — alle skrotter og organer av pelsdyr som brukes til mat for dyr. Hvis skrotter og organer ikke brukes til slik mat skal de straks brennes.
b. Å iverksette utryddelse av rotter i og omkring pelsdyrfarmen.

II. Påbud om trikinundersøkelse.

§ 6. Det er forbudt å selge, torgføre, forhandle eller på annen måte mot eller uten vederlag å overlate flesk, kjøtt, organer og tilberedte kjøtt- og fleskevarer (herunder også saltede, spekte og røkte) som helt eller delvis er tilberedt av svin, bjørn eller grevling, med mindre

1. dyra, hvorfra varene stammer, enten er ført levende direkte til et kommunalt slaktehus eller et annet slaktehus hvor det er offentlig kjøttkontroll og der er slaktet og kontrollundersøkt — også med henblikk på trikinose, eller
2. slaktet, når dyra er slaktet andre steder enn under punkt 1 nevnt, er undersøkt for trikinose enten på en offentlig kjøttkontrollstasjon eller av en veterinær

etter de direktiver som Veterinærdirektøren har fastsatt i rundskrivelser av 20 juni 1939 og 1 august 1940 eller senere fastsetter.

Det er også forbudt å bruke i egen husholdning som mat for folk eller som mat for dyr flesk, kjøtt, organer og tilberedte kjøtt- og fleskevarer (herunder også saltede, spekte og røkte) som helt eller delvis stammer fra svin som heretter slaktes, med mindre slaktet som varene stammer fra, er trikinundersøkt i samsvar med de forannevnte bestemmelser.

§ 7. I de kommuner og på de slaktehus i riket hvor det er eller blir opprettet offentlig kjøttkontroll, skal det være spesiell trikinkontroll etter de bestemmelser som til enhver tid gjelder herom, jfr. § 6, av alle slakt og organer av svin, bjørn og grevling som kommer til kontrollstasjonen eller slaktehuset.

§ 8. I Telemark, Aust-Agder, Vest-Agder og Rogaland fylker pålegges det eiere eller besittere av pelsdyr i fangenskap ved pelsingen høsten og vinteren 1941—42 å sende stedets distriktsdyrlege materiale av hvert kadaver av pelsdyr til undersøkelse for trikinose. Det samme gjelder for Østfold, Akershus, Hedmark, Opland, Buskerud og Vestfold fylker, for så vidt angår de eiere eller besittere av pelsdyr, som ikke

10 juni. i medhold av forordningen av 28 november 1940 sendte inn slike prøver høsten og vinteren 1940—41.

Det tas en prøve av en sukkerbits størrelse enten av mellomgolvet, av tyggemusklene eller hele strupehodet. Distriktsdyrlegene kan tilsies til å ta prøvene eller plikter å gi nærmere veiledning herom og skal samle og sende materialet, merket for hver pelsdyrfarm, til Norges veterinærhøgskole, Instituttet for næringsmiddelkontroll, hygiene og rettsmedisin. Jfr. Veterinærdirektørens instruks og veiledning om trikinose av 28 november 1940.

III. Sluttbestemmelser.

§ 9. Veterinærdirektøren bemyndiges til å gi nærmere regler om gjennomføringen av denne forordning og til å dispensere fra den.

§ 10. Overtredelse av forordningen og de bestemmelser, som gis i medhold av den, er straffbar etter § 27 i lov av 14 juli 1894 med tilleggslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsjukdommer; se også straffelovens §§ 339 og 357.

§ 11. Denne forordning trer i kraft 1 oktober 1941. Samtidig oppheves Landbruksdepartementets kunngjøring nr. 4 om trikinose av 12 september 1940 og forordning om tilleggsbestemmelser hertil (nr. 5) av 28 november 1940.

10 juni. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Departementet har for Kolbotn pinsemenighet godkjent den samme vigselformular som ved kongelig resolusjon av 9 september 1927 er godkjent for «Menigheten i Filadelfia», Oslo.

11 juni. **Forordning** *) om forbud mot at arbeidere blir berøvet sin stilling på grunn av tjenestegjøring i Norges SS og om lønn i tjenestetiden.

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende:

§ 1. Arbeider som har vært ansatt 1 måned i sammenheng i en bedrift, må ikke oppsies eller på annen måte fjernes fra sin stilling på grunn av fravær fra denne som følge av

*) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 24.

tjenestegjøring i Norges SS eller fordi han er tjenestepliktig i samme. 11 juni.

Når oppsigelse m. v. finner sted umiddelbart før eller under tjenestegjøringen eller innen 1 år deretter, anses den for å ha sånn grunn som i første ledd nevnt, dersom ikke noe annet godtgjøres.

Lov om forbud mot at arbeidere blir berøvet sin stilling på grunn av innkalling til militærtjeneste m. v. av 29 mars 1940 §§ 2, første ledd, 4 og 5, første ledd, får tilsvarende anvendelse.

Oppsigelse i strid med bestemmelsene i denne paragraf er ugyldig.

§ 2. Når arbeiderens rettigheter etter lov eller avtale er avhengig av at han i et bestemt tidsrom har vært ansatt i bedriften, regnes tjenestegjøringen i Norges SS med i ansettelsestiden.

§ 3. Arbeideren har krav på lønn etter arbeidsavtalen i det tidsrom han tjenestegjør i Norges SS. Lønnen beregnes, dersom ikke fast lønn er avtalt, etter gjennomsnittslønnen i de siste 3 måneder før tjenestegjøringen i Norges SS.

Naturalytelser blir omsatt til et tilsvarende beløp i penger, dog således at kost og losji ikke medregnes.

Arbeidsgiveren kan forlange at tjenestetiden i Norges SS fratrekkes i arbeiderens ferie, dog ikke utover ⅓ av ferietiden. På samme måte kan arbeidsgiveren forlange at den lønn som er utbetalt arbeideren under tjenestegjøring i Norges SS fratrekkes i hans krav på opptjent feriegodtgjørelse, dog ikke utover ⅓ av denne.

§ 4. Arbeidsgiver som overtrer forbudet i denne forordnings § 1, straffes med bøter eller med fengsel i inntil 1 år. Dessuten kan han tilpliktes å betale arbeideren en etter billighet avpasset pengesum som oppreisning.

§ 5. Denne forordning trer i kraft straks, og får anvendelse også på arbeidsforhold som er inngått før forordningens ikrafttreden.

Den får videre anvendelse på oppsigelser som er skjedd før ikrafttredelsen av grunn som nevnt i § 1, første ledd. I dette tilfelle kan dog oppsigelsen tilbakekalles innen 14 dager etter forordningens ikrafttreden.

Oslo 11 juni 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

11 juni. **Forordning** *) om avgift til staten av kjøpe- og brukstillatelser for trelast av gran og furu.

Sentralkontoret for skogbruk og virkeshusholdning kan fastsette en avgift til staten for tillatelser som gis til kjøp eller bruk av trelast i henhold til Landbruksdepartementets forordning av 16 mai 1941 om rasjonering av trelast av gran og furu.

Oslo 11 juni 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

11 juni. **Forordning** **) om endring i forordning om arbeidstjeneste for menn av 17 april 1941.

§ 14 skal lyde:

«Lov av 29 mars 1940 om forbud mot at arbeidere blir berøvet sin stilling på grunn av innkalling til militærtjeneste m.v.», får tilsvarende anvendelse på dem som etter sitt fylte 19 år har vært ansatt 3 måneder i sammenheng ved bedriften.

Oslo 11 juni 1941.

Departementet for arbeidstjeneste og idrett.

R. J. Fuglesang.

Knut Carlson.

11 juni. **Forordning** ***) (Innenriksdepatementet) om vedtekt til bygningslovens § 93 for Tromsø.

11 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Emma og Martinius Østbys legat» til Ås kirke og kirkegårds forskjønnelse, opprettet ved Martinius Hansen Østbys testament av 12 august 1935 med tillegg av 25 januar 1937.

12 juni. **Forordning** [1]) om omsetning av levende sei.

§ 1. Det er forbudt å omsette levende sei som er fisket i Nord- og Sør-Trøndelag fylker eller i Nordmøre med mindre den er kjøpt gjennom Norges levendefisklag S/L.

Fiskeridirektøren og/eller Norges levendefisklag S/L kan dispensere fra forbudet.

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1 nr. 23.
**) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 29.
***) Kunngj. 16 juni i Lovtid. 1 nr. 24.
[1]) Kunngj. 21 juni i Lovtid. 1 nr. 25.

§ 2. Overtredelse av denne forordning eller medvirkning til eller forsøk på sånn overtredelse straffes med bøter. 12 juni.

§ 3. Denne forordning gjelder inntil videre.

Oslo 12 juni 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om utdødde bikuber. 12 juni.

§ 1. Når en bikube er utdødd, plikter eieren eller den som på hans vegne fører tilsyn med kuben, å sørge for at den straks blir reingjort. Voksverket skal fjernes og smeltes om eller oppbevares på betryggende måte i bitett rom. Løs pakning skal fjernes, og kuben skal holdes lukket.

§ 2. Overtredelse av denne forordning straffes med bøter.

Oslo 12 juni 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om tillegg til veiloven. 12 juni.

§ 1. Arbeidsdepartementet kan uavhengig av betingelsene til §§ 81 og 82 i lov om veivesenet av 21 juni 1912 med senere endringer gi tillatelse til anlegg av privat vei med bruer, opplags- og barakketomter m. v. over annenmanns eiendom. På samme måte kan det gis tillatelse til å benytte allerede eksisterende privat vei.

§ 2. Når det er gitt tillatelse i henhold til § 1, kan Arbeidsdepartementet samtykke i at avståingen gjennomføres før erstatningen er fastsatt og uten frist etter skjønnslovens § 55. Tilsvarende gjelder for skade som tiltaket kan føre med seg.

Ekspropriasjonsskjønn må begjæres snarest mulig og senest innen en frist som Arbeidsdepartementet fastsetter. Erstatningen forfaller til betaling så snart den er endelig fastsatt. Forsømmelse i noen av disse henseender straffes med bøter og kan etter Arbeidsdepartementets nærmere bestemmelse medføre at all grunn faller tilbake til de private grunneiere.

Staten innestår for at ekspropriasjonserstatningen blir be-

*) Kunngj. 21 juni i Lovtid. 1 nr. 25.

12 juni. talt. Departementet kan til dekning for statens ansvar kreve at eksproprianten stiller sånn sikkerhet som departementet forlanger.

Oslo 12 juni 1941.
Arbeidsdepartementet.
Tormod Hustad.

R. J. Fuglesang.

13 juni. **Forordning** (Innenriksdepartementet), hvorved den kommunale inndelingsgrensen mellom Fet sogn og herred og Rælingen sogn og herred, Akershus fylke, fastsettes å gå slik:

Den begynner i Leirelvas utløp i Nitelva og går mot sørøst etter Nitelvas djupål til øst for gården Smedstad i Rælingen, bøyer her mot øst og nordøst og går etter djupålen i sundet mellom Elverøya og Vestvollen ut til Glåmas djupål slik at holmen nord for Elverøya blir liggende i Fet. Glåmas djupål — som i 1934 fulgte løpet mellom Vestvollen, Elverøya og Rælingsøya (Årnestangen) og Møkkøya på vestsiden og Gjushaugsanden, Sniksanden, Storsanden og Karlsøya på østsiden — danner derpå grensen sørover til utløpet i Øyeren. Dennes midtlinje danner deretter grensen sørøstover til det sted nordøst for gården Sofiedal i Rælingen hvor grensen mot Enebakk påtreffes.

13 juni. **Forordning** (Innenriksdepartementet), hvorved den kommunale inndelingsgrensen mellom Stor-Elvdal og Øvre Rendal herreder, Hedmark fylke, på stykket fra Lauvrøstbotten *) i nordvest til Glåma i sørøst fastsettes å gå slik:

Grensen begynner i grensen mot Sollia i en varde som står på en haug i vannskillet i søkket øst for Lauvrøstbotten *), ca. 50 m nordenfor det dypeste i skaret. Grensen går herfra mot sørøst i bene linjer over punktene 1185, 1200, 1183, 1184, Gjeitvola 1208 og 1062 til det sted i elva Blankgryta hvor bekken fra skaret Glugga kommer ned. Her bøyer grensen mot sør-sørvest og går i ben linje til toppen 1195 m o. h. på Gråhøgda, tar her atter retning mot sørøst og går i ben linje til punkt 973 m o. h. nordvestligst på Nerlitangen. Herfra går grensen sørøstover til Glåma overensstemmende med rådelekontrakt av 31 august 1778, tinglyst 1 september 1778 i Stor-Elvdal og 4 september 1778 i Øvre Rendal, nemlig over punktene 973 og 963 på Nerlitangen, punkt 926 i Lortdalen, punktene 888 og 895 på Langvola, over Brændåsen og fjellet Atneglopen, 1027 m o. h., og videre etter grensemerker ned til Glåma.

*) Navnet står ikke på rektangelkartet.

De her nevnte navn og tall står på rektangelkartene Atnasjø (Sølnkletten), utgave 1939, Ringebu (Sollia) utgave 1938 og Ytre Rendal, utgave 1939. 13 juni.

Forordning (Kirke- og undervisningsdepartementet), hvorved stortingsvedtak av 28 mai 1915 og senere vedtak vedrørende Statens gymnastikkskole oppheves slik at alle någjeldende bestemmelser for denne skole settes ut av kraft. 13 juni.

Skolen står direkte under Kirke- og undervisningsdepartementet.

Forordning*) om forbrytelser og forseelser i arbeidstjenesten. 14 juni.

1 kapitel. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Med arbeidstjenestemann menes i denne forordning enhver som hører til arbeidstjenesten, nemlig:

a. Befal og annet fastlønt personell.
b. Arbeidstjenestepliktige i tjenestetiden.
c. Frivillige som tjenstgjør i arbeidstjenesten.

De personer som er nevnt under a. regnes å høre til arbeidstjenesten fra ansettelsesdagen til tjenesteforholdets opphør.

De personer som er nevnt under b. og c. regnes å høre til arbeidstjenesten fra den fastsatte møtedag til fratredelsesdagen. De hører også til arbeidstjenesten under reisen til og fra tjenesten, i 24 timer før frammøtet og etter dimisjonen.

§ 2. Enhver arbeidstjenestemann er i forhold til bestemmelsene i den alminnelige straffelovs §§ 127, 128, 326 og 327 å anse som offentlig tjenestemann.

§ 3. Enhver innen arbeidstjenesten som har rett til å gi en befaling som skal adlydes av en annen (den undergitte), er dennes foresatte.

Enhver innen arbeidstjenesten som har høyere grad enn en annen (den underordnede), er dennes overordnede. Har begge samme grad, er den overordnet som har eldst ansiennitet.

§ 4. Ved vakt forstås i denne forordning enhver arbeidstjenestemann som er pålagt vakt- eller sikkerhetstjeneste.

§ 5. Når denne forordning fastsetter tjenestens tap som straff, gjelder dette bare overfor befalingsmenn og andre fastlønte tjenestemenn i arbeidstjenesten. Det samme gjelder for straffebestemmelser av tilsvarende innhold i den alminnelige straffelov eller i andre lover eller forordninger.

*) Kunngj. 21 juni i Lovtid. 1 nr. 25.

14 juni. Dom på fengsel i 3 måneder eller mer, idømt av Folkedomstolen, medfører tjenestens tap eller tap av retten til å delta i arbeidstjenesten. Det samme gjelder dom på fengsel i 6 måneder eller mer, idømt av noen annen domstol, når den skyldige har begått en straffbar handling som etter norsk lov er en forbrytelse.

Til kortere tids fengsel blir å knytte tjenestens tap når den skyldige ved den straffbare handling har vist seg uskikket eller uverdig til sin stilling.

§ 6. Arrest kan idømmes som husarrest fra 1 til 30 dager eller som vaktarrest fra 1 til 60 dager, men i de tilfelle som nevnt i den alminnelige straffelovs § 62 inntil henholdsvis 45 og 90 dager.

Bøter anvendes i alminnelighet ikke overfor arbeidstjenestemenn. Når det i den alminnelige straffelov eller i andre straffebestemmelser er fastsatt straff av bøter, trer arrest i stedet for bøter, med mindre straffebudets hensikt, forgåelsens art eller andre særlige grunner tilsier at bøter ilegges.

Bestemmelsen i 2 ledd gjør ingen innskrenkning i adgangen til å anvende bøter som foreleggsstraff. Som foreleggsstraff kan også anvendes arrest.

Arrest kommer bare til anvendelse på arbeidstjenestemenn. Når denne forordning fastsetter straff av arrest, trer overfor andre personer bøter i stedet for arrest.

På arrest får for øvrig bestemmelsene i forordning om disiplinær- og politimyndighet i arbeidstjenesten av 24 april 1941, §§ 8, 2 ledd, 9 og 10 tilsvarende anvendelse.

§ 7. Er det grunn til å anta at en arbeidstjenestemann har gjort seg skyldig i en straffbar handling som kan medføre straff av tjenestens tap eller fengsel, skal saken av hans foresatte snarest meldes til distriktsjefen i arbeidstjenesten eller tilsvarende sjef, som anmelder handlingen til påtalemyndigheten.

Uttalelse fra distriktsjefen eller tilsvarende sjef skal alltid innhentes før spørsmålet om påtale blir avgjort.

Har den mistenkte lagførers eller høyere grad, skal saken av distriktsjefen eller tilsvarende sjef meldes til sjefen for arbeidstjenesten som i så fall anmelder handlingen, og hvis uttalelse om påtalespørsmålet da skal innhentes.

Når det er av betydning at en straffbar handling blir behandlet av påtalemyndigheten snarest mulig, skal anmeldelse skje direkte fra vedkommende foresatte i arbeidstjenesten. Saken blir da samtidig å melde til distriktsjefen eller tilsvarende sjef.

§ 8. Unnlatelse av påtale bør skje overfor arbeidstjenestemenn når forgåelsen kan refses disiplinært, og påtale-

myndigheten finner en slik behandling tilstrekkelig og be- 14 juni.
tryggende.

Påtale bør ikke unnlates eller betinget dom brukes overfor arbeidstjenestemenn når dette kan ventes å virke skadelig på disiplin, tukt, orden eller kameratskap i arbeidstjenesten.

§ 9. Bestemmelsene i den alminnelige straffelovs §§ 52—54 kan bringes til anvendelse også hvor det idømmes arrest. Samme lovs § 62 finner tilsvarende anvendelse hvor noen av de straffbare handlinger skulle ha medført nevnte straff.

§ 10. Med hensyn til foreldelse gjelder for arrest de samme regler som bestemt i den alminnelige straffelovs 6 kapitel for hefte.

Med hensyn til adgangen til å idømme tilleggsstraff er arrest likestilt med de i straffelovens § 15 nevnte straffer.

§ 11. Blir noen dømt for en straffbar handling som han tidligere er ilagt refselse for, skal den utholdte refselse komme i betraktning ved straffutmålingen.

§ 12. Når en straffbar handling blir begått av flere arbeidstjenestemenn i fellesskap, kan straffen, hvor vedkommende straffebud ikke selv tar særlig sikte på forholdet, innen de grenser som er fastsatt for vedkommende straffart forhøyes med inntil en halvdel.

På samme måte og under samme forutsetning kan straffen forhøyes for en foresatt som forsettlig har samvirket med noen arbeidstjenestemann som er undergitt ham eller står under hans oppsyn.

§ 13. Denne forordnings straffebestemmelser kommer ikke til anvendelse på den som ikke har handlet med forsett, med mindre det uttrykkelig er bestemt eller utvetydig forutsatt at også den uaktsomme handling er straffbar.

Forseelse som består i unnlatelse, straffes også når den er forøvet av uaktsomhet, med mindre det motsatte uttrykkelig er bestemt eller utvetydig forutsatt.

§ 14. Når medvirkning til en forbrytelse eller forseelse etter denne forordning er belagt med straff, er det uten betydning for straffbarheten om medvirkeren er arbeidstjenestemann.

§ 15. Straffbare handlinger som er nevnt i denne forordning er undergitt offentlig påtale.

§ 16. Foresatts befaling i tjenestesak fritar den undergitte for straff, uten for så vidt som han overskrider befalingen eller han har innsett eller klart måtte ha innsett at han ved befalingens utførelse medvirket til en rettsstridig handling. I et hvert fall kan retten sette ned straffen under det lavmål som er bestemt for handlingen og til en mildere straffart.

14 juni. *2 kapitel. Ulovlig fravær og unndragelse fra arbeidstjenesten.*

§ 17. Arbeidstjenestemann som rettsstridig forlater eller blir borte fra det sted hvor det påligger ham som tjenesteplikt å være til stede, straffes med arrest eller fengsel inntil 3 måneder, såfremt fraværet har vart mer enn 24 timer. Har fraværet vart mer enn 7 dager, er straffen fengsel inntil 6 måneder.

På samme måte straffes medvirkning.

§ 18. Arbeidstjenestemann som i hensikt helt å unndra seg fra plikten til å gjøre arbeidstjeneste forgår seg slik som nevnt i § 17, straffes med fengsel fra 2 måneder til 2 år, og i gjentakelsestsilfelle eller i tilfelle rømning til utlandet med fengsel fra 3 måneder til 3 år.

Møter den skyldige innen 7 dager frivillig fram for å utføre sin arbeidstjeneste, er straffen fengsel inntil 3 måneder. Under særdeles formildende omstendigheter kan arrest idømmes. I gjentakelsestilfelle er straffen fengsel fra 1 måned til 1 år.

Medvirkning straffes som nevnt i 1 og 2 ledd, men etter sistnevnte ledd bare dersom medvirkeren også har medvirket til at den skyldige forholder seg slik som der nevnt.

§ 19. Arbeidstjenestemann som i hensikt helt å unndra seg fra plikten til å gjøre arbeidstjeneste etter å være møtt fram eller framstilt for å gjøre arbeidstjeneste, rettsstridig unnlater å utføre sine tjenesteplikter, straffes med fengsel inntil 1 år og i gjentakelsestilfelle med fengsel inntil 2 år.

Erklærer den skyldige seg innen 7 dager villig til å utføre sine tjenesteplikter, er straffen fengsel inntil 3 måneder. Under særdeles formildende omstendigheter kan arrest idømmes. I gjentakelsestilfelle er straffen fengsel fra 1 til 6 måneder.

Medvirkning straffes som nevnt i 1 og 2 ledd, men etter sistnevnte ledd bare dersom medvirkeren også har medvirket til at den skyldige avgir den i dette ledd nevnte erklæring.

§ 20. Den som i hensikt å unndra seg sin plikt til å gjøre arbeidstjeneste, gjør seg helt eller delvis ubrukbar til tjenesten, eller som medvirker til dette, straffes med arrest eller fengsel inntil 8 måneder.

På samme måte straffes den som ved å foregi sykdom eller legemsfeil eller ved andre uriktige opplysninger eller foregivender søker å unndra seg fra arbeidstjeneste, eller som medvirker til dette.

3 kapitel. Forbrytelser og forseelser rettet mot foresatte og overordnede.

§ 21. Arbeidstjenestemann som med truende holdning eller i nærvær av flere arbeidstjenestemenn overfor en fore-

satt gir uttrykk for uvilje mot hans befaling i tjenestesak, tar til gjenmæle mot hans tjenstlige tilrettevisning eller når han bærer den for arbeidstjenesten foreskrevne drakt gjør seg skyldig i grovt respektstridig oppførsel overfor en overordnet, straffes med arrest, fengsel inntil 3 måneder eller tjenestens tap. 14 juni.

På samme måte straffes den som forleder eller tilskynder en arbeidstjenestemann til å forgå seg som ovenfor nevnt.

§ 22. Arbeidstjenestemann som mot en foresatt eller overordnet gjør seg skyldig i noen ærekrenkelse, forbrytelse mot den personlige frihet eller forbrytelse mot liv, legeme og helbred, straffes med de straffer som er fastsatt i den alminnelige straffelov, men slik at arrest trer i stedet for bøter og at straff av fengsel over 3 måneder medfører tjenestens tap.

Er handlingen forsettlig og foretatt i nærvær av flere arbeidstjenestemenn, eller gjelder det en forsettlig forbrytelse av voldsom art, kan straffen innen de grenser som er fastsatt for vedkommende straffart forhøyes med inntil en halvdel.

På samme måte straffes medvirkning.

§ 23. Arbeidstjenestemann som ved vold eller trusel søker å få en foresatt eller overordnet til å foreta eller unnlate en tjenestehandling eller hindre ham under en slik, straffes med fengsel inntil 4 år, men inntil 6 år når han tidligere er straffet for en forbrytelse av voldsom art eller handlingen er foretatt i forening med andre eller i nærvær av flere arbeidstjenestemenn.

Med fengsel inntl 1 år eller med tjenestens tap straffes arbeidstjenestemann som ved vold eller trusel søker å hindre en annen arbeidstjenestemann fra å utføre en befaling som en foresatt har gitt ham i tjenestesak.

På samme måte straffes medvirkning.

§ 24. Arbeidstjenestemann som mot bedre vitende inngir noen ugrunnet klage eller besværing over foresatt eller overordnet i anledning av tjenesteforhold, straffes med tjenestens tap eller arrest eller fengsel inntil 3 måneder.

På samme måte straffes medvirkning.

§ 25. Arbeidstjenestemann som unnlater å vise skyldig lydighet mot foresatts befaling i tjenestesak eller rettsstridig handler mot eller overskrider befalingen eller mot bedre vitende gir foresatt et usant svar på spørsmål i tjenestesak, straffes med arrest, tjenestens tap eller fengsel inntil 3 måneder.

Arbeidstjenestemann som ved ord eller handling overfor sin foresatte uttrykkelig gir til kjenne at han ikke vil utføre

14 juni. hans befaling, eller tross gjentatt ordre unnlater å vise skyldig lydighet mot foresatts befaling i tjenestesak, straffes med arrest, tjenestens tap eller fengsel inntil 6 måneder. Skjer det med truende holdning eller i nærvær av flere arbeidstjenestemenn, er straffen tjenestens tap eller fengsel inntil 1 år.

§ 26. Enhver som søker å opphisse arbeidstjenestemann til uvilje mot tjenesten eller til hat mot foresatt eller overordnet, eller som medvirker til dette, straffes med fengsel inntil 1 år, men inntil 2 år dersom handlingen er begått i trykt skrift.

§ 27. Den som søker å opphisse arbeidstjenestemenn til i fellesskap rettsstridig å nekte lydighet mot en foresatts befaling i tjenestesak, til å øve vold mot en foresatt eller overordnet eller til å tvinge ham til å foreta eller unnlate en tjenestehandling, eller som medvirker til dette, straffes med fengsel inntil 3 år.

§ 28. Treffer flere arbeidstjenestemenn avtale om i fellesskap å foreta slik handling som nevnt i § 27, straffes de med fengsel inntil 2 år.

Dersom samtlige oppgir planen før noen befalingsmann i arbeidstjenesten har fått kunnskap om den, er straffen arrest eller fengsel inntil 3 måneder. Under særdeles formildende omstendigheter kan i så fall straff falle helt bort.

§ 29. Søker flere arbeidstjenestemenn i fellesskap rettsstridig å foreta slik handling som nevnt i § 27, straffes de med fengsel fra 3 måneder til 4 år.

Blir det øvet vold mot foresatt eller overordnet, straffes de som gjør seg skyldig i slik vold, med fengsel fra 6 måneder til 6 år.

Vender noen av de skyldige tilbake til lydighet før det er kommet til forøvelse av vold eller tvang mot foresatt eller overordnet, er straffen fengsel inntil 1 år.

§ 30. Den som gjør seg skyldig i noen i §§ 21—26 og 28 og 29 nevnt straffbar handling mot en vakt under utførelse av hans tjeneste, straffes på samme måte som om handlingen var forøvet mot en foresatt.

§ 31. Med arrest eller fengsel inntil 1 år straffes den arbeidstjenestemann som unnlater gjennom betimelig melding til vedkommende myndighet eller på annen måte å søke avverget en straffbar handling som nevnt i § 28 eller følgene av en slik handling, til tross for at han til en tid da forbrytelsen eller dens følger ennå kunne forebygges, hadde fått pålitelig kunnskap om at den var i gjære eller forøvet.

Han er straff-fri hvis det ikke kommer til utførelse av

planen eller til straffbart forsøk, eller meldingen ikke kunne gis uten å utsette noen av hans nærmeste for tiltale eller fare for liv, legeme eller velferd. 14 juni.

4 kapitel. Misbruk av myndighet.

§ 32. Befalingsmann i arbeidstjenesten som overfor en undergitt eller underordnet gjør seg skyldig i noen ærekrenkelse eller forbrytelse mot liv, legeme og helbred, straffes med de straffer som er fastsatt i den alminnelige straffelov, men slik at arrest trer i stedet for bøter, og at straffen innen den ramme som er fastsatt for vedkommende straffart, kan forhøyes med inntil en halvdel.

På samme måte straffes den befalingsmann i arbeidstjenesten som ved falsk anklage for forbrytelse eller forseelse forgår seg slik som nevnt i den alminnelige straffelovs §§ 168—171 mot noen undergitt eller underordnet.

§ 33. Den som ved å misbruke sin stilling som befalingsmann i arbeidstjenesten rettsstridig søker å få en undergitt eller underordnet til å gjøre, tåle eller unnlate noe, straffes med fengsel inntil 3 år. Har den skyldige søkt å få den undergitte eller underordnede til å begå en straffbar handling, kan fengsel inntil 5 år idømmes.

På samme måte straffes vakt i arbeidstjenesten som begår noen handling som nevnt i første ledd. Er handlingen begått overfor noen som utenfor vakttjenesten er vaktens foresatte, kan straffen forhøyes med inntil en halvdel.

§ 34. Befalingsmann i arbeidstjenesten som rettsstridig søker å få en undergitt fra å inngi eller fastholde en søknad, tjenstlig framstilling, klage eller besværing, eller som unnlater å gjøre det som påligger ham når han mottar noen slik, straffes med arrest, tjenestens tap eller fengsel inntil 6 måneder.

§ 35. Den som uhjemlet utøver disiplinærmyndighet i arbeidstjenesten eller som overskrider sin disiplinærmyndighet, straffes med arrest, tjenestens tap eller fengsel inntil 6 måneder.

Blir arrest som følge av noen slik handling som nevnt i første ledd, fullbyrdet, kan fengsel inntil 1 år idømmes.

5 kapitel. Forbrytelser og forseelser mot tukt og orden i arbeidstjenesten og mot særskilte tjenesteplikter.

§ 36. Gjør en arbeidstjenestemann seg skyldig i respektstridig oppførsel overfor foresatt eller overordnet, eller viser han seg beruset når han utfører tjenesteplikter eller bærer den for arbeidstjenesten foreskrevne drakt, eller unnlater han å utføre noen tjenesteplikt eller overtrer han på annen måte sine tjenesteplikter, og han tidligere minst to ganger er ilagt

14 juni. refselse for forhold som nevnt i denne paragraf, straffes han med arrest eller tjenestens tap eller fengsel inntil 6 måneder.

§ 37. Arbeidstjenestemann som under utføring av vakt- eller sikkerhetstjeneste forsettlig eller uaktsomt forsømmer de plikter som påligger ham herunder eller setter seg ut av stand til å ivareta dem, straffes med tjenestens tap eller fengsel inntil 6 måneder. Under særdeles formildende omstendigheter kan arrest ilegges.

Er det ved forbrytelsen voldt betydelig skade på person eller gods, kan fengsel inntil 1 år idømmes.

§ 38. Arbeidstjenestemann som tar imot noen gave eller uberettiget fordel av den hvis ytelse til arbeidstjenesten han har eller i det siste år har hatt befatning med, straffes med arrest eller tjenestens tap. Under særdeles formildende omstendigheter kan straff falle helt bort.

§ 39. Befalingsmann i arbeidstjenesten som pliktstridig unnlater å anmelde sine undergittes straffbare handlinger eller å utøve sin disiplinærmyndighet, straffes med arrest, tjenestens tap eller fengsel inntil 6 måneder.

§ 40. Befalingsmann i arbeidstjenesten som gjør seg skyldig i noen i straffelovens § 324 eller § 325 nr. 1, 2 og 5 nevnt handling, straffes med arrest, tjenestens tap eller fengsel inntil 3 måneder.

§ 41. Den alminnelige straffelovs §§ 112, 113, 119, 120, 122, 123 og 125 får tilsvarende anvendelse på arbeidstjenestemenn.

§ 42. Arbeidstjenestemann som avgir uriktige tjenstlige attester, meldinger eller erklæringer, eller som medvirker til dette, straffes med arrest eller fengsel inntil 1 år.

Når feilen er uvesentlig og ingen skade tilsiktet eller voldt, kan straff falle helt bort.

§ 43. Arbeidstjenestemann som bevirker eller medvirker til at en fange som står under arbeidstjenestens bevoktning, unnviker, eller som unnlater å utføre en pågripelse som påligger ham ifølge tjenesteplikt eller særlig befaling, straffes med arrest eller fengsel inntil 1 år.

§ 44. Husarrestant som uten tillatelse tar imot besøk eller ulovlig forlater det eller de rom hvor straffen eller refselsen skal sones, straffes med vaktarrest i minst dobbelt så lang tid som den idømte husarrest, eller med fengsel inntil 3 måneder.

Oslo 14 juni 1941.

Departementet for arbeidstjeneste og idrett.

Axel Stang.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Politidepartementet) om endring av § 3 i politivedtektene for Hammerfest. 14 juni.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Diplomingeniør Carl Godtfred Larsens legat til Moss søndagsskole, spesielt den på Bjerget», opprettet ved gavebrev fra diplomingeniør Carl Godtfred Larsens etterlatte av 19 september 1921. 14 juni.

Forordning *) om krigsforsikring av befraktningskommisjoner. 16 juni.

§ 1. Staten overtar krigsforsikring av befraktningskommisjoner i risiko for norske skipsmeglere.

§ 2. Den forsikringsvirksomhet som er nevnt i § 1, drives for statens regning av A/S Norsk Varekrigsforsikring av 1938 som forretningsfører.

Staten stiller til disposisjon nødvendige midler.

§ 3. Statens skipsfartsdirektorat utferdiger nærmere bestemmelser for forsikringsvirksomheten.

A/S Norsk Varekrigsforsikring av 1938 skal drive sin virksomhet i samsvar med de regler som direktoratet gir.

Oslo 16 juni 1941.

Sjøfartsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om midlertidig avhjelp av husmangel i Harstad samt i Sandtorg og Trondenes herreder, Troms fylke. 16 juni.

Forordning (Sosialdepartementet) om at Tingelstad og Brandbu fattigdistrikter i Brandbu herred, Opland fylke, slås sammen til én fattigkommune. 16 juni.

Forordning *) om endring i forordning av 21 desember 1940 om endringer i kommunelovene av 10 juni 1938. 17 juni.

I forordningen av 21 desember 1940 om endringer i kommunelovene av 10 juni 1938 får § 3, annet ledd, følgende tilføyelse:

Likeledes kan med Innenriksdepartementets samtykke den som har sitt arbeid i vedkommende kommune oppnevnes

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1 nr. 26.

17 juni. til formann selv om han ikke fyller det bostedsvilkår som er satt i foregående ledd.

Oslo 17 juni 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

17 juni. **Forordning***) om foreninger.

Med samtykke av Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, bestemmes:

§ 1. Det opprettes et Foreningskontor direkte under Innenriksdepartementets sjef.

Dette kontor skal sørge for at de foreninger som departementets sjef bestemmer blir ledet i samsvar med den politiske nyordnings krav.

§ 2. Med foreninger forstås i denne forordning selskaper, korporasjoner, stiftelser og personsammenslutninger av enhver at samt alle institusjoner eller foretagender som er knyttet til disse eller som direkte eller indirekte står under deres ledelse eller tjener deres formål.

Unntatt fra forordningens bestemmelser er foreninger som utelukkende eller overveiende har ervervsvirksomhet til formål.

Innenriksdepartementets sjef avgjør i tvilstilfelle om en forening går inn under forordningens bestemmelser.

§ 3. Foreningskontoret kan treffe enhver forføyning som anses nødvendig etter § 1, annet ledd, for å gjennomføre nyordning eller oppløsning av en forening eller innlemmelse av den i annen forening.

Kontoret kan således beslutte beslag og inndraging av foreningsmidler til fordel for statskassen. Kontoret kan videre med bibehold av de tidligere foreningsorganer innsette en tillitsmann som leder av foreningen. Tillitsmannen kan på kontorets vegne utøve den myndighet som etter lov eller vedtekt tilligger foreningens organer. Kontoret kan avsette disse organer og tilsette nye organer.

Kontoret kan pålegge enhver offentlig myndighet innen sitt sakområde å bistå med gjennomføringen av tiltak som nevnt i foregående ledd.

Sånne tiltak kan gjennomføres uten hinder av de lover, statutter eller andre regler som gjelder for foreningens organisasjon og virksomhet.

*) Kunngj. 21 juni i Lovtid. 1 nr. 25.

§ 4. Forføyninger til gjennomføring av Foreningskon- 17 juni.
torets avgjørelser etter denne forordning er fritatt for gebyrer og avgifter til det offentlige.

§ 5. Forføyninger etter denne forordning gir ikke grunnlag for skadeserstatningskrav.

Avgjørelse av Innenriksdepartementets sjef eller Foreningskontoret etter denne forordning trenger ingen begrunnelse og kan ikke pøves av domstolene.

§ 6. Overtredelse av denne forordning eller av forskrifter eller påbud gitt i medhold av den, straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller med fengsel inntil 3 år eller med begge deler.

§ 7. Denne forordning trer i kraft straks.

Forordningene om norsk idretts organisasjon av 21 november 1940 og om beskyttelse av norsk idrett av 20 mai 1941 berøres ikke av bestemmelsene i denne forordning.

Oslo 17 juni 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 17 juni.
«Arkitekt Stener Lenschows legat» som hjelp til videre utdannelse eller til studieopphold i utlandet for unge mannlige arkitekturstuderende, opprettet ved testament av 12 mai 1920.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om midlertidig 18 juni.
avhjelp av husmangel i Stavanger.

Forordning (Sosialdepartementet) om samtykke til at 18 juni.
Våler og Svinndal fattigdistrikter i Våler herred, Østfold fylke, sluttes sammen til én fattigkommune.

Forordning **) om omsetning av fiskeguano. 19 juni.

§ 1. Eiere av fiskeguano (filetavfall, tørrede fiskehoder og fiskerygger, guanotørrfisk og andre tørrede avfallsprodukter av fisk, egnet til fabrikasjon av lufttørret fiskemel) skal så snart guanoen er leveringsferdig, by den til salgs til produsent av fiskemel eller revefôr. Tilbudet skal skje overensstemmende med de til enhver tid gjeldende prisbestemmelser.

Hvis eier av fiskeguano ikke får avhendet sin guano ved det i første ledd omhandlede tilbud, skal han gi Fiskeridirek-

*) Kunngj. 30 juni i Lovtid. 1 nr. 27.
**) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1 nr. 26.

19 juni. tøren meddelelse herom. Meddelelsen må være gitt senest 14 dager etter at han har mottatt underretning om at hans tilbud er avslått.

§ 2. Fiskeridirektøren kan dispensere fra bestemmelsene i § 1 for så vidt angår fiskeguano som vedkommende eier selv skal bruke til fôr.

§ 3. Salg av fiskeguano på annen måte enn i § 1 omhandlet kan bare skje med Fiskeridirektørens samtykke.

§ 4. Overtredelse av denne forordning straffes med bøter.

Oslo 19 juni 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

19 juni. **Forordning** *) om rasjonering og omsetning av sykler og sykkelgummi m. v.

§ 1. Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter om rasjonering og omsetning av:

1. Tråsykler,
2. andre kjøretøyer som det brukes sykkelringer til, og
3. gummidekk og gummislanger til kjøretøyer som nevnt under 1 og 2.

§ 2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av forskrifter gitt i medhold av denne forordning.

§ 3. Forsyningsdepartementets forskrifter av 19 september 1940 om rasjonering av gummidekk og gummislanger til tråsykler med senere endringsbestemmelser oppheves.

Oslo 19 juni 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

19 juni. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om at bygningsloven gjøres gjeldende for hele Ski herred, Akershus fylke.

Samtidig stadfestes vedtekt til bygningslovens §§ 116 og 119 for herredet.

19 juni. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om endring av § 28 punkt r, første og annet ledd, i helseforskriftene for Hønefoss.

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1 nr. 26.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 48 for Namsos. 19 juni.

Forordning.*) (Handelsdepartementet.) 19 juni.

Omsetning og utførsel av sild og lodde.

§ 1. I samsvar med midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 nr. 14 bestemmes herved:

Sild og lodde som er fisket på strekningen fra og med Nord-Trøndelag fylke til og med Finnmark fylke må ikke omsettes eller utføres med mindre den er kjøpt gjennom en organisasjon som er godkjent av Handelsdepartementet.

Det er heller ikke tillatt å omsette eller utføre produkter av slik sild eller lodde hvis silden eller lodden ikke er kjøpt gjennom organisasjonen.

Fiskeridirektøren kan med Handelsdepartementets samtykke dispensere fra bestemmelsene i denne paragraf.

Unntatt fra foranstående bestemmelser er sild og lodde som er fisket i den del av Trondheimsfjorden som ligger innenfor Nord-Trøndelag fylkes grenser. Handelsdepartementets forordning av 3 april 1941 skal også gjelde sild og lodde som er nevnt i foregående punktum.

§ 2. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning straffes etter § 3 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 nr. 14.

§ 3. Denne forordning trer i kraft 1 juli 1941 og gjelder inntil videre.

Forordning.*) (Handelsdepartementet.) 19 juni.

Salting av sild.

§ 1. I samsvar med bestemmelsene i lov nr. 4 av 16 juni 1933 om behandling, tilvirking og transport av fisk og fiskeprodukter bestemmes at det skal være forbudt å salte sild.

§ 2. Fiskeridirektøren kan dispensere fra forbudet.

§ 3. Overtredelse av bestemmelsen i § 1 straffes med bøter.

§ 4. Denne forordning gjelder til og med 15 juli 1941.

Forordning *) om manntall og premie til ulykkes- og krigstrygd for kystloser i løsfart. (Kystlostrygden.) 20 juni.

Kap. 1. *Kystlosmanntall.*

§ 1. Fra 1 juli 1941 opprettes et manntall over alle som driver kystlosing i løsfart (løs-losing) og som går inn under en av de følgende grupper:

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1 nr. 26.

20 juni.

a. Kystloser med sertifikat.
b. Kjentmenn med bevilling.
c. Statsloser hvis de driver kystlosing.
d. Farvannskjente menn som blir antatt til losing gjennom offentlig loskontor.

§ 2. Enhver som går inn under § 1 i denne forordning skal innen 1 august 1941 melde seg til losoldermannen i det losoldermannskap han hører til, for å bli tatt opp i manntallet.

Meldingen kan skje skriftlig etter skjema som Sjøfartsdepartementet fastsetter.

Enhver som vil begynne kystlosing i løsfart må sørge for å bli opptatt i manntallet før han begynner i yrket.

Enhver som er manntallsført må begjære seg strøket av manntallet hvis han vil slutte i yrket.

Sjøfartsdepartementet avgjør i tvilstilfelle om noen skal tas opp i eller strykes av manntallet.

§ 3. Manntallet bringes i stand av losoldermannen etter skjema som Sjøfartsdepartementet fastsetter.

Losoldermannen sender inn 2 avskrifter av manntallet til Sjøfartsdepartementet gjennom overlosen snarest mulig etter 1 august 1941.

Innberetninger om endringer i manntallet sendes inn straks de er foretatt.

Sjøfartsdepartementet sender manntallet og innberetninger om endringer til Rikstrygdeverket.

Kap. 2. *Oppgaver over fartstid.*

§ 4. Enhver som er manntallsført plikter innen 1 måned etter kalenderårets utløp å sende losoldermannen i det oldermannskap hvor han er manntallsført, oppgave over hvor mange dager i det forløpne år han har vært beskjeftiget i løslosing. Herunder tas også med de dager han har vært på reiser til eller fra fartøy og de dager han har stått på tørn etter å være tilsagt å være klar til losing.

Det påligger enhver manntallsført å gjøre slike notater at han er i stand til å gi den her forlangte oppgave.

For dem som er nevnt i § 1 d i denne forordning skal oppgaven bare omfatte løslosing utført etter anvisning av offentlig loskontor.

For året 1941 skal oppgaven over fartstid bare omfatte tiden fra 12 mars til 31 desember.

§ 5. Losoldermannen utarbeider samlet oppgave over fartstiden og sender denne gjennom overlosen til Sjøfartsdepartementet som avgir innberetning til Rikstrygdeverket.

20 juni.

Kap. 3. *Rikstrygdeverkets dekning.*

§ 6. På grunnlag av fartsoppgavene beregner Rikstrygdeverket premien for den alminnelige ulykkestrygd etter reglene i § 12 punkt 2, 2 ledd, i lov om ulykkestrygd for sjømenn.

Premien betales av Sjøfartsdepartementet og belastes Kystlosfondet.

§ 7. Sjøfartsdepartementet dekker alle Rikstrygdeverkets utgifter til krigsulykker etter forordning av 12 mars 1941.

Utgiftene belastes Kystlosfondet.

Kap. 4. *Premie til Kystlosfondet.*

§ 8. For ethvert fartøy som nytter en manntallspliktig til kystlosing skal det betales premie til Kystlosfondet (krigs- og ulykkestrygdpremie). Premien skal være 10 % av kystlospengene beregnet etter de til enhver tid gjeldende maksimalsatser med krigstillegg.

§ 9. Lospenger for kystlosing i løsfart må ikke betales uten mot regning som er kontrollert og stemplet av offentlig loskontor.

§ 10. Losoldermannen (losformannen) fører protokoll over stemplede kystlosregninger.

Han skriver ut premieregninger og oppkrever premien som inntektsføres i losoldermannens kassaregnskap på egen konto: Kystlosfondet.

Når premien innkreves ved en losformann, sendes beløpene til losoldermannen.

§ 11. Premien forfaller til betaling når kystlosregningen honoreres. Premien kan drives inn ved utpanting av de tjenestemenn som i alminnelighet holder utpanting.

Sjøfartsdepartementet har panterett for premien i vedkommende fartøy med fortrinnsrett fremfor sjøpanterettigheter og alle andre heftelser. Panteretten faller dog bort dersom utpanting ikke er registrert innen to år etter premiens forfallsdag, og dersom det ikke innen to år fra utpantingen er begjært tvangsauksjon som fremmes uten unødig opphold.

§ 12. Kystlosfondet styres av Sjøfartsdepartementet. Kystlosfondets midler forvaltes av Finansdepartementet.

Administrasjonsutgiftene ved føringen av manntallet og premieoppkrevingen dekkes av Kystlosfondet etter Sjøfartsdepartementets nærmere bestemmelse.

Kap. 5. *Kontroll- og straffebestemmelser.*

§ 13. Manntallspliktig som overtrer noen bestemmelse i denne forordning straffes med bøter.

I gjentagelsestilfelle kan innehaver av sertifikat som kystlos eller bevilling som kjentmann i dommen fradømmes

20 juni. retten til å inneha slikt sertifikat eller slik bevilling for bestemt tid eller for bestandig.

§ 14. Reder eller skipsfører som betaler kystlosregning som ikke er stemplet av offentlig loskontor, straffes med bøter.

§ 15. Sjøfartsdepartementet kan kreve seg forelagt de opplysninger og oppgaver vedrørende et rederis regnskaper som er nødvendige til kontroll av at premie er betalt av alle kystlosregninger. Det kan forlanges at opplysningene og oppgavene skal være bekreftet av en statsautorisert revisor.

§ 16. Enhver offentlig og kommunal myndighet plikter på forlangende å gi Sjøfartsdepartementet de opplysninger den sitter inne med som kan tjene til kontroll av manntall og premier etter denne forordning.

§ 17. Sjøfartsdepartementet kan når det finnes nødvendig til gjennomføring av denne forordnings bestemmelser, la oppta sjøforklaring eller foreta rettslig avhør.

§ 18. Denne forordning trer i kraft 1 juli 1941.

Oslo 20 juni 1941.

Sjøfartsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

20 juni. **Forordning** *) om skylddeling av parseller av statens eiendommer Loppa og Almenningen i Loppa herred, Finnmark fylke.

Skylddeling av parseller som utskilles fra statens eiendommer Loppa, matr.nr. 19, lnr. 1 a, og Almenningen, matr.nr. 19, lnr. 1 b, begge i Loppa herred, Finmark fylke, kan foretas av formannen i Finnmark jordsalgskommisjon.

For øvrig får reglene i lov om skylddeling av 20 august 1909 tilsvarende anvendelse.

Oslo 20 juni 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

20 juni. **Forordning** **) om tollavgifter fra 1 juli 1941.

De bestemmelser om tollavgifter og midlertidige tolltillegg som gjelder 30 juni 1941 skal fremdeles være gjeldende fra 1 juli 1941 med følgende forandringer:

*) Kunngj. 16 august i Lovtid. 1 nr. 38.
**) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

Frø: 20 juni.

6. rotvekst- og annet grønnsakfrø:
a. fôrbetefrø ..... 1 kg kr. 0,15
b. turnips- og kålrotfrø ..... 1 kg kr. 0,30
c. som nå.

Skinn og huder:

B. uten hårbedekning:

III. i arbeid:

3. skomakerarbeid:

e. skotøy med såler av tre og seilduksskо med hampesåler:
1. med såler av tre og overdel av fettlær samt seilduksskо med hampesåler .... 1 kg kr. 0,30
2. annet, også med overdel, bånd og lignende av annet materiale enn skinn eller lær ..... 1 kg kr. 1,25

Oslo 20 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om at hund skal haldas i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter i Frosta herad, Nord-Trøndelag fylke. 20 juni.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Egge herred, Nord-Trøndelag fylke. 21 juni.

Forordning *) om endringer i sakførerlovgivningen. 23 juni.

Med samtykke fra der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende:

§ 1. Tillatelse til å utøve sakførervirksomhet gis av Justisdepartementet.

Den kan bare gis til menn og kvinner, som er norske statsborgere, har fylt 23 år, godtgjør ved pålitelig vitnesbyrd

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1 nr. 26.

23 juni. at de har ført en hederlig vandel, og som departementet anser skikket til å utøve sakførervirksomhet.

Har ansøkerens bo vært under konkursbehandling eller er konkursåpning nektet, fordi boet ikke hadde midler til å dekke omkostningene, kan han ikke få tillatelse uten å godtgjøre at gjelden er ordnet ved betaling, ettergivelse eller oppfylt akkord, eller at den er falt bort på annen måte.

§ 2. For å få tillatelse til å utøve sakførervirksomhet må ansøkeren godtgjøre at han har juridisk embetseksamen med beste eller nestbeste karakter, og at han i minst 1 år har vært i virksomhet som autorisert fullmektig hos sakfører, som dommer eller dommerfullmektig, rettsskriver, fullmektig hos Riksadvokaten eller som universitetslærer eller universitetsstipendiat i rettsvitenskap.

Departementet kan i særlige tilfelle gi sakførertillatelse uten at ansøkeren har vært i sånn virksomhet som nevnt i foregående ledd.

§ 3. For å få tillatelse til å være sakfører ved lagmannsrettene må ansøkeren godtgjøre at han har vært i virksomhet som sakfører i minst 2 år, såfremt han har beste karakter ved juridisk embetseksamen, og i minst 4 år, såfremt han har nestbeste karakter. Videre må han ha utført minst 6 sivile saker ved herreds- eller byrett.

Den som har fått tillatelse til å være sakfører ved lagmannsrettene kalles advokat.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder også for sakførertillatelse ved Arbeidsretten, Domstolen for boikottsaker, Folkedomstolen og Tjenestemannsretten.

§ 4. For å få tillatelse til å være sakfører ved Høyesterett må ansøkeren godtgjøre at han i minst 4 år har vært i virksomhet som sakfører ved lagmannsrettene. Videre må han på tilfredsstillende måte ha avlagt prøve for Høyesterett ved å utføre tre muntlige saker, derav minst to sivile, den ene for den ankende og den annen for den innstevnte part.

Den som vil avlegge prøve, må sende Høyesteretts formann erklæring fra Justisdepartementet om at han kan få tillatelse hvis han består prøven. Dessuten må han godtgjøre at han er antatt til å utføre minst to sivile saker som de nevnte, i hvilke sakførere ved Høyesterett har meldt seg som møtende for den annen part.

Avgjørelse av om prøven er bestått treffes av alle høyesterettsdommere som har vært med i pådømmelsen av de saker ansøkeren har utført. Bevitnelse om at prøven er bestått, utferdiger Høyesteretts formann.

Den ansøker som ikke består prøven, kan ikke få adgang

til å avlegge ny prøve før to år er gått fra rettens avgjørelse. 23 juni.
Mer enn to ganger kan ingen avlegge prøve.

Den som har fått tillatelse til å være sakfører ved Høyesterett kalles høyesterettsadvokat.

§ 5. Departementet kan for en bestemt tid eller for alltid tilbakekalle en sakførertillatelse, hvis sakføreren ikke etterkommer departementets anmodning om å stille sikkerhet eller hvis han har gjort seg skyldig i urettskaffent forhold eller i øvrig har vist en grovt utilbørlig opptreden eller på annen måte gjort seg uverdig til eller nedbrutt den tillit eller aktelse som er påkrevd for hans stilling. Sakføreren kan kreve opplysning om grunnen til tilbakekallelsen. På samme måte kan departementet tilbakekalle en sakførerfullmektigs autorisasjon hvis han har gjort seg skyldig i slik opptreden som nevnt.

Departementets avgjørelser etter denne paragraf kan ikke prøves ved domstolene.

§ 6. Fra ikrafttredelsen oppheves lov om domstolene av 13 august 1915 §§ 218—220 samt 229, annet ledd. Dog får § 219 anvendelse ved avgjørelsen av søknader som er kommet inn til departementet før forordningens ikrafttreden. Det samme gjelder § 220 for så vidt ansøkeren før ikrafttredelsen har søkt om departementets erklæring etter nevnte paragrafs tredje ledd.

Oslo 23 juni 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om midlertidige endringer i og tillegg til lov om patenter av 2 juli 1910 med tilleggslover og midlertidig tilleggslov av 15 mars 1940. 23 juni.

§ 1. Den tilleggsfrist til den vanlige prioritetsfrist for patenter som er fastsatt i § 1 i lov av 15 mars 1940, skal i intet tilfelle anses utløpet før 1 januar 1942.

Blir patentkrav inngitt etter utløpet av den ordinære prioritetsfrist, skal årsavgiftene og patentets lengste varighet beregnes som om patentkravet var kommet inn på den siste dag av fristen, dog tidligst 31 desember 1940.

§ 2. De i patentlovens § 14 fastsatte frister for betaling av årsavgifter for patenter, forlenges for så vidt de utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 30 desember 1941 til 31 desember 1941, hvis Styret for det industrielle retts-

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1 nr. 26.

23 juni. vern etter det i hvert tilfelle opplyste, finner at forhold som står i forbindelse med krigen må anses å ha vært til hinder for tidligere innbetaling av avgiftene.

§ 3. Den i patentlovens § 15 (tilleggslov av 8 august 1924) fastsatte lengste frist innen hvilken søknad om gjenopprettelse må gis inn til Styret for det industrielle rettsvern, forlenges for så vidt den utløper i tiden fra og med 1 september 1940 til og med 30 desember 1941 til 31 desember 1941.

§ 4. De i §§ 4 og 5 i lov av 15 mars 1940 fastsatte frister av 6 måneder forlenges slik at de ikke i noe tilfelle anses utløpet før 1 januar 1942.

§ 5. Forordning av 21 mars 1941 oppheves.

Oslo 23 juni 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

23 juni. **Forordning** *) om midlertidige endringer i og tillegg til lovene om varemerker og mønstre av 2 juli 1910 med tilleggslover.

§ 1. Den proritetsfrist for varemerke- og mønsterkrav som er fastsatt i overenskomster etter varemerkelovens § 30 og mønsterlovens § 32 og som utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 30 desember 1941, forlenges til 31 desember 1941.

§ 2 i lov av 15 mars 1940 om midlertidige tillegg til patentloven får tilsvarende anvendelse.

§ 2. De i varemerkelovens § 12 og mønsterlovens § 7 fastsatte frister for betaling av fornyelsesavgifter for varemerkeregistreringer og avgifter for forlengelser av mønstervern, forlenges for så vidt de utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 30 desember 1941 til 31 desember 1941, hvis Styret for det industrielle rettsvern etter det i hvert tilfelle opplyste, finner at forhold som står i forbindelse med krigen, må anses å ha vært til hinder for tidligere innbetaling av avgiftene.

§ 3. Forordning av 21 mars 1941 oppheves.

Oslo 23 juni 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1 nr. 26.

Forordning *) **om avgift til statskassen fra apotekere for 1941—1942.** 24 juni.

For budsjettåret 1 juli 1941—30 juni 1942 skal apotekere svare avgift til statskassen av omsetningen ved apotekene etter disse regler:

§ 1.

1. De første kr. 50 000 av omsetningen er fri for avgift.
2. Fra restsummen trekkes 25 pst. for salg av alminnelige handelsvarer m. m.
3. Av den omsetning som blir igjen, svares disse avgifter:

Av 1ste	kr. 5 000	eller del derav	.....	1 pst.
» 2net	» 5 000	—»—	.....	2 »
» 3dje	» 5 000	—»—	.....	3 »
» 4de	» 5 000	—»—	.....	4 »
» 5te	» 5 000	—»—	.....	5 »
» 6te	» 5 000	—»—	.....	6 »
» 7de	» 5 000	—»—	.....	7 »
» omsetning over dette			.....	8 »

De avgifter som er utregnet på denne måte, skal økes: For apotek med omsetning

over kr.	75 000 til og med kr.	100 000 med	10 pst.
» »	100 000—kr.	150 000	20 »
» »	150 000— »	200 000	30 »
» »	200 000	.....	40 »

Avgift av omsetning ved filialapotek og vanlig medisinutsalg skal regnes ut særskilt fra hovedapoteket.

Omsetning ved håndkjøpsutsalg skal regnes med i hovedapotekets omsetning.

§ 2. En regner som omsetning ved et apotek alle summer som er kommet inn ved salg av varer, enten disse bare kan selges fra apotek eller ikke, men etter disse fradrag:

1. Summer som er kommet inn for varer som er solgt til andre apotek;
2. summer som er kommet inn for Insulin, som apotekerne selger uten fortjeneste, og
3. summer som apoteket har krevd opp til å dekke den vanlige omsetningsskatt til staten.

§ 3. Reglene i §§ 1 og 2 gjelder også apotekere som svarer avgift til «Fondet til innløsning av salgbare apotekprivilegier», men slik at en fra den avgiften som er regnet ut på denne måte, trekker fra den avgiften apotekeren betaler til «Det farmasøytiske institutts fond».

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

24 juni. § 4. Den som etter avtale med staten om avløsning av salgbart apotek etter avløsningen driver apoteket som personlig privilegium, svarer avgift i samhøve med det som er fastsatt om dette i avtalen og etter de avgiftsbestemmelser som gjaldt på avløsningstiden.

§ 5. Departementet kan etter søknad helt eller delvis ettergi avgiften, hvis det faller særlig trykkende for vedkommende å betale den.

§ 6. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10 blir ikke å oppkreve.

Oslo 24 juni 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

24 juni. **Forordning** *) om avgift til statskassen på brennevin (sprit) og reseptblanketter.

For budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942 skal av brennevin med mer enn 60 volumprosent alkoholstyrke (sprit) som A/S Vinmonopolet selger til apotek og medisindispenserende leger og dyrleger, og av autoriserte reseptblanketter som blir utlevert til leger og dyrleger, svares følgende avgifter til statskassen:

På brennevin ..... kr. 0,05
pr. liter,

på reseptblanketter ..... » 5
for hver blokk på 100 blanketter.

Oslo 24 juni 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

24 juni. **Forordning** *) om omsetning av hester, storfe, griser, sauer og geiter og slakt av disse dyr, og kvalitetsklassifisering av storfe, gris og sau m. v.

Kap. I. Regulering av omsetning fra produsent.

§ 1. *Hva som forstås med produsent.* Med produsent forstås i denne forordning alle som produserer kjøtt og flesk til eget forbruk og/eller for salg.

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

Har noen hest, storfe, gris, sau eller geit i besittelse 24 juni.
for andre regnes besitteren for produsent.

§ 2. *Slakte- og/eller leveringstillatelse.* Det er forbudt for produsent av hest, storfe (herunder kalv), gris, sau (herunder lam) eller geit uten tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger:

a. Å selge, bytte bort eller på annen måte avstå eller levere levende hest, storfe, gris, sau eller geit;
b. å slakte eller foranledige slaktet hest, storfe, gris, sau eller geit, eller
c. å selge, bytte bort eller på annen måte avstå eller levere slakt av hest, storfe, gris, sau eller geit eller deler eller produkter av slikt slakt.

Likeledes er det forbudt å kjøpe, bytte til seg eller på annen måte erverve eller ta imot fra produsent levende hest, storfe, gris, sau eller geit, slakt av disse dyr eller produkter av slikt slakt uten at produsenten godtgjør å ha leveringstillatelse.

Forbudet gjelder også levering til oppfylling av salgs- eller leveringsavtale, inngått før denne forordning trådte i kraft.

§ 3. *Kjøp og salg av livdyr.* Unntatt fra forbudet i § 2 er:

a. Kjøp og salg av smågriser under 12 uker;
b. kjøp og salg av gris, sau eller geit bestemt til avlsdyr og hest eller storfe bestemt til avlsdyr eller bruksdyr.

Levering til oppfylling av avtale om overdragelse etter punkt b. kan dog ikke finne sted før selgeren har underrettet forsyningsnemnda om avtalen. Forsyningsnemnda skal straks gi melding om avtalen til forsyningsnemnda i kjøperens kommune. Dyr som er innkjøpt til livdyr kan ikke selges eller slaktes før 5 måneder etter at dyret er kommet i kjøperens besittelse.

§ 4. *Produsenters rett til forbruk i egen husholdning.* Direktoratet for proviantering og rasjonering kan treffe bestemmelser om produsenters bruk av slakt av egen produksjon i egen husholdning.

§ 5. *Hvem som gir slakte- og/eller leveringstillatelse.* Slakte- og leveringstillatelse gis av Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger. I forbindelse med slaktetillatelsen skal Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger bestemme hvor og i tilfelle til hvem slaktet skal leveres. Produsenten plikter å følge slakte- og/eller leveringstillatelsens påbud.

§ 6. *Hvem som kan ta imot slakt fra produsent.* På steder hvor Norges kjøtt- og fleskesentral har salgsavdelinger

24 juni. eller det er slakteri eller salgslag som er tilsluttet sentralen, eller det er kommisjonær som har bevilling til å drive kommisjonsvirksomhet i landbruksvarer og som Direktoratet for proviantering og rasjonering har godkjent, skal levering av slakt fra produsent bare skje til disse.

På steder hvor Norges kjøtt- og fleskesentral ikke har salgsavdeling og det ikke er slakteri eller salgslag tilsluttet sentralen eller godkjent kommisjonær, kan det gis tillatelse til levering av slakt fra produsent direkte til næringsdrivende som har rett til å omsette slakt; jfr. kap. II. Det samme gjelder for levering til foredlingsanstalt.

I landkommuner kan det gis tillatelse til levering fra produsent direkte til forbruker når forsyningsnemnda i kommunen finner at dette er nødvendig eller hensiktsmessig.

§ 7. *Forbud mot å drive virksomhet som oppkjøper.* Det er forbudt å drive virksomhet som oppkjøper av hest, storfe (herunder kalv), gris, sau (herunder lam) eller geit, slakt av disse dyr eller deler eller produkter av slikt slakt.

Unntatt herfra er oppkjøp av grisunger under 12 uker for videre salg som livdyr.

Det er forbudt å yte og ta imot forskott på kjøp av hest, storfe, gris, sau eller geit, slakt av disse dyr eller deler eller produkter av slikt slakt.

§ 8. *Kvalitetsklassifisering.* Alt slakt av storfe, gris og sau som passerer et omsetningsledd, skal avregnes etter vekt og etter de regler for kvalitetsklassifisering som til enhver tid er fastsatt av Prisdirektoratet i forbindelse med fastsettelsen av priser. Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer hvem som skal utføre kvalitetsklassifiseringen.

Kap. II. Regulering av omsetning fra grossist og detaljist.

§ 9. *Salg fra grossist.* Den som ønsker å drive virksomhet som grossist i kjøttvarer må være godkjent av forsyningsnemnda i den kommune hvor han har sin omsetning. Godkjenningen må være godtatt av Direktoratet for proviantering og rasjonering for å være gyldig.

Grossist som har slik godkjenning kan bare selge eller på annen måte avstå kjøtt og flesk og produkter av kjøtt og flesk til:

1. Detaljister (herunder grossistens eget detaljutsalg).
2. Sykehus og annen anstalthusholdning, bevertningssted og lignende innretning.
3. Hermetikkfabrikker og andre foredlingsanlegg som har kjøpetillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering.

Forsendelse utenfor det distrikt godkjenningen omfatter er forbudt. 24 juni.

§ 10. *Detaljister.* Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger kan bestemme hvilke forretninger som kan omsette kjøtt, flesk, kjøtthermetikk, pølsevarer og andre kjøttvarer i detalj.

§ 11. *Salg fra detaljist.* Salg fra detaljist til forbruker må ikke overstige det som er nødvendig for å dekke forbrukerens eget behov. Det er forbudt for detaljist å selge eller levere kjøtt, flesk, kjøtthermetikk, pølsevarer og andre kjøttvarer for forsendelse til kjøpere utenfor detaljistens naturlige omsetningsdistrikt. Omfatter dette flere kommuner kan fylkesforsyningsnemnda fastsette grensene for det.

§ 12. *Torghandel.* Torghandel med kjøtt og flesk er forbudt.

På steder hvor torghandel må anses påkrevd kan slikt salg etter søknad til Direktoratet for proviantering og rasjonering tillates. Den enkelte torghandler blir da underkastet de regler som gjelder for vanlige detaljister.

§ 13. *Forbud mot kjøp.* Kjøp eller annen ervervelse av kjøtt og flesk eller produkter av kjøtt og flesk i strid med bestemmelsene i dette kapitel eller bestemmelser gitt i medhold av § 16 er forbudt.

Kap. III. Alminnelige bestemmelser.

§ 14. *Transport av levende dyr og slakt.* Det er forbudt å ta imot for transport levende hest, storfe, gris, sau eller geit eller slakt av disse dyr eller deler eller produkter av slikt slakt med mindre avsenderen godtgjør at omsetningen og forsendelsen ikke skjer i strid med denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av den.

§ 15. *Oppgaveplikt.* Produsenter plikter å gi de oppgaver over husdyrbestand og tilgang og avgang i denne som Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger krever. Avgang i bestanden som ikke legitimeres å ha skjedd på lovlig måte anses brukt i produsentens egen husholdning.

Norges kjøtt- og fleskesentral, slakterier og salgslag tilsluttet sentralen, godkjente kommisjonærer, grossister og detaljister plikter å gi de opplysninger om sin omsetning som Direktoratet for proviantering og rasjonering krever.

Den som driver transport av levende dyr og slakt plikter å gi de opplysninger om slike transporter — herunder hvem som er hans oppdragsgiver — som Direktoratet for proviantering og rasjonering krever.

24 juni. § 16. *Unntak m. v.* Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og gi forskrifter om omsetning og bruk av kjøtt og flesk, kjøtthermetikk, pølsevarer og andre kjøttvarer, og ellers treffe de forføyninger som det finner nødvendige til sikring av forsynings- og fordelingstjenesten.

§ 17. *Straffebestemmelser.*

a. Overtredelse av forordningen eller bestemmelser gitt i medhold av den kan medføre straff og inndraging som bestemt i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940.

b. Finner Direktoratet for proviantering og rasjonering grunn til å mistenke noen for å drive omsetning i strid med denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av den kan det nekte vedkommende å drive omsetning av de varer forordningen omfatter inntil straffesaken er endelig avgjort.

c. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan sette som betingelse for utdeling av nye rasjoneringskort til produsenter at forlangte oppgaver over husdyrbestand og tilgang og avgang i denne skal være innlevert.

§ 18. *Opphevelse av eldre bestemmelser.* Forordning av 13 januar 1941 om omsetning av gris, hest, storfe, sau og geit, slakt av disse dyr og kvalitetsklassifisering av gris, storfe og sau oppheves.

Oslo 24 juni 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

24 juni. **Forordning** *) om avståing av private beholdninger av gummiringer.

§ 1. *Forordningens omfang.* Bestemmelsene i denne forordning gjelder for enhver som ikke er forhandler eller leverandør av gummiringer (luftgummidekk, slanger og massivringer) og som eier eller besitter ny eller brukt gummiring.

Forordningen gjelder ikke gummiring som er i bruk på vogn med kjøretillatelse eller has som tillatt reservering til en slik vogn.

§ 2. *Avståing av gummiringer.* Når Direktoratet for industriforsyning krever det, plikter enhver å avstå og sende inn gummiringer til Bilringsentralen. Avståing og innsending

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 33.

kan kreves foretatt straks og om nødvendig gjennomføres ved hjelp av politiet. 24 juni.

Snarest mulig etter at ringen er kommet inn til Bilringsentralen fastsettes erstatning til eieren ved skjønn i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som gjelder ved avståingen. Overskjønn kan ikke kreves. Skjønnsnemnda skal ha 3 medlemmer som oppnevnes av justitiarius i Oslo byrett. Omkostningene ved skjønnet bæres av Bilringsentralen. Godtgjørelsen til nemndas medlemmer fastsettes av Forsyningsdepartementet.

Når fastsettelsen av betalingen er avgjort, gir Bilringsentralen oppgjør for den avstått gummiring og melder fra til Direktoratet for industriforsyning at avståing har funnet sted.

§ 3. *Videresalg av gummiringer.* Salg eller annen levering av gummiring fra Bilringsentralen kan bare finne sted etter bestemmelser av Direktoratet for industriforsyning.

§ 4. *Dispensasjon m. v.* Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og gi utfyllende bestemmelser.

§ 5. Ved denne forordnings ikrafttreden oppheves punkt 7 i Forsyningsdepartementets forskrifter av 8 august 1940 om rasjonering av gummiringer til bruk for motorkjøretøyer, dekk og slanger.

Oslo 24 juni 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om forlenget gyldighet av § 5 i forordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940. 25 juni.

§ 5 i forordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940 slik denne lyder etter forordning av 26 mars 1941, skal gjelde inntil 31 oktober 1941.

Oslo 25 juni 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1 nr. 26.

25 juni. **Forordning** *) om midlertidig omsetningsavgift til statskassen.

Omsetningsavgift til statskassen skal fra 1 juli 1941 og inntil videre erlegges med 10 % av de omsetninger som er avgiftspliktige etter de nå gjeldende regler i Administrasjonsrådets vedtak av 20 og 29 august 1940 og forordning av 20 desember 1940.

Oslo 25 juni 1941.
Finans- og tolldepartementet.
E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

25 juni. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om at det inntil videre for Vestre Gausdal herred, Opland fylke, gis dispensasjon fra de i lov nr. 1 av 4 juli 1919 § 1 inneholdte forbud mot å slippe geitebukk på beite i sambeitestrekning.

25 juni. **Forordning.** **) (Justisdepartementet.)

I de ved kongelig resolusjon av 21 juni 1929 fastsatte regler for utlån mot pant i fast eiendom av midler under overformynderienes forvaltning, jfr. kongelig resolusjon av 29 september 1939, tilføyes § 6 som et siste ledd:

Disse utlånsgrenser kan Justisdepartementet forhøye etter søknad fra vedkommende ordfører.

26 juni. **Forordning** ***) om industrielle bedrifters bruk av innenlandsk brensel og om omsetning av innenlandsk brensel til industrielle bedrifter.

§ 1. Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter om industrielle bedrifters bruk av ved og brenntorv og om omsetning av slikt brensel til industrielle bedrifter.

Forskriftene kan også omfatte forbud mot oppfyllelse av leveringsavtale som er inngått før forskriftenes ikrafttreden.

§ 2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av forskrifter gitt i medhold av denne forordning.

Oslo 26 juni 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1 nr. 26.
**) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1 nr. 28.
***) Kunngj. 30 juni i Lovtid. 1 nr. 27.

Forordning*) om avgift til statskassen av brennevintilvirkingen og av mais, durra eller rug som brukes til tilvirking av brennevin, av etylletertilvirkingen og av øltilvirkingen fra 1 juli 1941. 27 juni.

Fra 1 juli 1941 skal til statskassen betales:

A. Avgift av brennevintilvirkingen ved de alminnelige brennerier etter følgende regler:

1. Avgiften betales med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre — for hver liter, beregnet til 100 pst. alkoholstyrke.
2. Når norsk brennevin hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 — en — hektoliter og derover og med iakttakelse av de nærmere forskrifter med omsyn til kontrollen som Finans- og tolldepartementet bestemmer, utføres til utlandet, blir avgiften å betale tilbake for råsprit med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre —, for renset sprit med kr. 2,64 — to kroner og fire og seksti øre — samt for til drikk tillagede destillater hvortil har vært brukt fullstendig renset sprit, med kr. 2,67 — to kroner og sju og seksti øre — pr. liter av 100 pst. alkoholstyrke, når søknad derom fremkommer innen 2 år etter utførselen. For at brennevin skal anses som renset, må det på en slik måte som Finans- og tolldepartementet nærmere bestemmer, godtgjøres at det etter skatteleggingen har undergått en fullstendig rensingsprosess ved omdestillasjon.
3. Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller det på annen fyllestgjørende måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at det fritas for tilvirkingsavgiften på samme måte som ferdige destillater som utføres til utlandet.

De foran under 1, 2 og 3 nevnte avgifts- og refusjonssatser blir inntil videre å gi et tillegg svarende i prosent til de til enhver tid gjeldende tillegg til brennevintollen.

Finans- og tolldepartementet fastsetter de nærmere regler for beregningen av dette tillegg.

B. Avgift av mais, durra eller rug, hel eller formalt, som brukes til brennevintilvirking ved alminnelige brennerier, etter følgende regler:

1. Av mais betales en avgift av 5 — fem — øre pr. kg.

   Når et til den forbrukte mais svarende kvantum brennevin, beregnet etter et utbytte av 0,375 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av 1 kg mais, utføres til utlandet innen 30 april i den annen tilvirkingstermin etter den i

*) Kunngj. 30 juni i Lovtid. 1 nr. 27.

27 juni. hvilken maisen er brukt, blir etter Finans- og tolldepartementets nærmere bestemmelse den betalte avgift å godtgjøre med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.

2. Av durra og rug betales på samme måte, beregnet etter et utbytte av 0,30 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av 1 kg en avgift av 4 — fire — øre pr. kg, og ved utførsel godtgjøres 13,4 — treten og fire tiendedels — øre pr. liter.

3. Når brennevin ved hvis tilvirking det er brukt beskattet mais, durra eller rug, gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller på annen fyllestgjørende måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate godtgjort avgiften av den til brennevinet svarende mais, durra eller rug, beregnet etter et utbytte av 0,375 og 0,30 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av henholdsvis 1 kg mais og 1 kg durra eller rug, slik at godtgjørelsen skjer med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter brennevin av nevnte styrke.

C. Avgift av etyllетertilvirkingen med kr. 3,50 — tre kroner og femti øre — pr. kg etylleter som tilvirkes. Når etylleter av innenlandsk tilvirking denatureres, eller den på annen fyllestgjørende måte finnes å være garantert mot å bli brukt til annet enn teknisk bruk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at den fritas for tilvirkingsavgift; etylleterens eier har å erstatte omkostningene med denatureringen og kontrollen dermed.

D. Avgift av øltilvirkingen med følgende beløp for hver liter øl:

1. Av øl inneholdende inntil 2,50 vol.pst. alkohol 35 — fem og tredve — øre.
2. Av øl inneholdende over 2,50 inntil 4,75 vol.pst. alkohol 50 — femti — øre.
3. Av øl inneholdende over 4,75 inntil 7 vol.pst. alkohol 70 — sytti — øre.

Oslo 27 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

27 juni. **Forordning***) om omsetningsavgift til statskassen på sjokolade- og sukkervarer fra 1 juli 1941.

Fra 1 juli 1941 skal det betales omsetningsavgift til

*) Kunngj. 30 juni i Lovtid. 1 nr. 27.

statskassen av sjokolade- og sukkervarer etter følgende satser: 27 juni.

For kakaopulver 20 — tjue — av hundre av varens avgiftspliktige verdi.

For kokesjokolade hvormed forstås sjokolade med høyst 26 % fettinnhold og i pakninger på minst 125 gram, 30 — tredve — av hundre av varens avgiftspliktige verdi.

For de øvrige varer som i henhold til loven kan ilegges avgift, 60 — seksti — av hundre av varenes avgiftspliktige verdi.

Oslo 27 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning*) om omsetningsavgift til statskassen på kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer, på innenlands tilvirket fruktvin og på kullsyre fra 1 juli 1941. 27 juni.

I.

Omsetningsavgift til statskassen på kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer fra 1 juli 1941.

Fra 1 juli 1941 skal i samsvar med de lovbestemmelser som gjelder omsetningsavgiften på kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer betales avgift til statskassen av omsetningen av de nevnte varer med 25 — tjuefem — øre pr. liter.

II.

Omsetningsavgift til statskassen på innenlands tilvirket fruktvin fra 1 juli 1941.

Den som handler med innenlands tilvirket fruktvin som han har kjøpt hos tilvirkeren, skal fra 1 juli 1941 betale avgift til statskassen med 65 — femogseksti — øre for hver liter ikke musserende fruktvin og 1,25 — en 25/100 — krone for hver liter musserende fruktvin som han selger til bruk her i landet.

Avgiften blir å beregne og betale for hvert halvår, slik at avgiften for halvåret blir å betale innen utgangen av den 15 dag i den nest følgende måned.

De nærmere bestemmelser som måtte være nødvendige for avgiftens beregning og betaling, gis av Finans- og tolldepartementet.

*) Kunngj. 30 juni i Lovtid. 1 nr. 27.

27 juni. Finans- og tolldepartementet kan endre avgiftssatsene for ikke musserende fruktvin og musserende fruktvin med de beløp som den effektive toll henholdsvis for vin på fat og for ikke musserende vin på flasker måtte bli forhøyd eller redusert med ved endring av det gjeldende ekstraordinære tolltillegg på 20 pst.

III.

Omsetningsavgift til statskassen på kullsyre fra 1 juli 1941.

Fra 1 juli 1941 skal det av kullsyre som selges eller innføres til tilvirking av kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer som ikke er bestemt til salg, betales omsetningsavgift til statskassen med kr. 6,30 pr. kg kullsyre.

De nærmere bestemmelser om betaling av avgiften og kontrollen med den gis av Finans- og tolldepartementet.

Oslo 27 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

27 juni. **Forordning***) om omsetningsavgift til statskassen på brennevin fra 1 juli 1941.

Fra 1 juli 1941 skal det betales omsetningsavgift til statskassen av det brennevin som A/S Vinmonopolet selger til bruk her i landet, svarende til 25 pst. av bruttosalgsbeløpet, avgiften iberegnet.

Unntatt fra denne avgift er sprit som etter spesiell bevilling er tillatt utlevert til teknisk, vitenskapelig, kirurgisk og lignende annet bruk uten betaling av alminnelig tilvirkingsavgift eller toll.

Finans- og tolldepartementet kan frita for omsetningsavgift sprit av minst 94 pst. alkoholstyrke som brukes ved tilvirking til salg av såper, parfymer, toalettvann, hårvann, munnvann, essenser o. l., når spriten inngår som en vesentlig faktor ved framstillingen og forholdet for øvrig gjør en avgiftsfritakelse påkrevd eller beføyd.

Også i andre rent spesielle tilfelle kan departementet på de vilkår det måtte fastsette frita for omsetningsavgift.

De nærmere bestemmelser for øvrig om avgiftens beregning og betaling gis av Finans- og tolldepartementet.

Oslo 27 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 30 juni i Lovtid. 1 nr. 27.

Forordning *) om avgift til statskassen på jord som brukes til dyrking av tobakk i budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942. 27 juni.

Av jord som brukes til dyrking av tobakk i budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942, betales en avgift til statskassen av 10 øre pr. m², dog således at det av det av en dyrker på en eiendom beplantede areal svares en avgift av minst kr. 20. Avgift pliktes dog ikke når arealet ikke overstiger 5 m².

Avgiften påhviler den som for egen regning dyrker eller ved andre lar dyrke tobakk.

Ved utførsel til utlandet kan avgiften betales tilbake; de nærmere regler gis av Finans- og tolldepartementet.

Oslo 27 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om avgift til statskassen 1) av sirup som brukes til tilvirking av drops, og 2) av mais og innenlands tilvirket maisstivelse, som brukes til tilvirking av stivelsesukker eller stivelsesirup, fra 1 juli 1941. 27 juni

I.

Fra 1 juli 1941 skal det betales avgift til statskassen av sirup som brukes til tilvirking av drops med 16 øre pr. kg.

II.

Fra 1 juli 1941 skal det betales avgift til statskassen av mais og innenlands tilvirket maisstivelse som brukes til tilvirking av stivelsesukker eller stivelsesirup med følgende beløp:

1. Av mais 5 øre pr. kg.
2. Av innenlands tilvirket maisstivelse 10 øre pr. kg.

Oslo 27 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 30 juni i Lovtid. 1 nr. 27.

27 juni. **Forordning** *) om skatt til statskassen av motorvogner og av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. for budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942.

For budsjett-terminen fra 1 juli 1941—30 juni 1942 svares skatt til statskassen av motorvogner og av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. etter disse regler:

A. Av motorvogn svares:

2 av hundre av de første kr. 4 000 eller deler derav — av vognens verdi.

4 av hundre av de neste kr. 3 000 av verdien — eller deler derav.

6 av hundre av de neste kr. 3 000 av verdien — eller deler derav.

10 av hundre av de neste kr. 3 000 av verdien — eller deler derav.

15 av hundre av overskytende beløp.

Det fremkomne skattebeløp blir å runde av slik at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til det nærmeste antall hele kroner.

B. Av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. svares:

I. For kinematograffremvisninger: 10 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.

II. For konserter hvorved utenlandsk kunstner medvirker: 8 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.

III. For andre skattepliktige forestillinger og fremvisninger m. v.: 12 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.

C. For inngangspenger til fremvisning av norsk film, opptatt av norsk selskap, vil skatten etter søknad bli nedsatt inntil 5 pst.

Oslo 27 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 30 juni i Lovtid. 1 nr. 27.

Forordning *) om avgift til statskassen av skjenking på bevertningssteder av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl med over 2½ volumprosent alkohol i budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942. 27 juni.

I budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942 svares til statskassen avgift av skjenking m. v. på bevertningssteder av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl med over 2½ volumprosent alkohol i samsvar med lov nr. 22 av 24 juni 1931 med endringslov av 12 mai 1939 (nr. 13).

Avgiften svares med 20 pst. (⅕) av den samlede omsetnings beløp, avgiften iberegnet.

Oslo 27 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om arveavgift i budsjettåret fra 1 juli 1941—30 juni 1942. 27 juni.

§ 1. I budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942 skal det til statskassen svares avgift av:

1. Arv som faller i dette tidsrom, enten den tilfaller arvingen etter loven, ved testament eller etter overenskomst, herunder arveforskudd, som det ikke alt er svart avgift av, og dødsgaver (jfr. lov av 16 mars 1934 §§ 2 og 3).
2. Arveforskudd som ytes i dette tidsrom, i tilfelle med tillegg av arveforskudd som vedkommende arving tidligere har mottatt og som det ikke alt er svart avgift av.

§ 2. Avgiften svares etter disse reglene:

a. Av arv som tilfaller arvelaterens barn, adoptivbarn som er adoptert før de har fylt 18 år, pleiebarn og stebarn som en finner å kunne likestille med slike adoptivbarn, samt arvelaterens foreldre, svares:

Av de første kr.	2 000	av hver enkelt arvelodd	intet,		
» arveloddens neste kr.	5 000	.....	2	pst.	
» » » »	8 000	.....	4	»	
» » » »	10 000	.....	6	»	
» » » »	15 000	.....	8	»	
» » » »	20 000	.....	10	»	
» » » »	30 000	.....	12	»	
» » » »	40 000	.....	15	»	

*) Kunngj. 30 juni i Lovtid. 1 nr. 27.

27 juni.

Av arveloddens neste kr. 50 000 ..... 20 pst.
» » » » 70 000 ..... 25 »
» » » » 100 000 ..... 30 »
» dens overskytende beløp ..... 35 »

b. Av arv som tilfaller slektninger i rett nedstigende linje av arvelaterens barn, adoptivbarn, som er adoptert før de har fylt 18 år, pleiebarn og stebarn, som en finner å kunne likestille med slike adoptivbarn, svares:

Av de første kr. 2 000 av hver enkelt arvelodd intet,
» arveloddens neste kr. 5 000 ..... 4 pst.
» » » » 8 000 ..... 6 »
» » » » 10 000 ..... 8 »
» » » » 15 000 ..... 10 »
» » » » 20 000 ..... 12 »
» » » » 30 000 ..... 15 »
» » » » 40 000 ..... 20 »
» » » » 50 000 ..... 25 »
» » » » 60 000 ..... 30 »
» » » » 60 000 ..... 35 »
» » » » 100 000 ..... 40 »
» det overskytende beløp ..... 45 »

Når billighet finnes å tale for det kan vedkommende regjeringsdepartement sette ned arveavgift som er beregnet etter satsene under bokstav b inntil det beløp som fremkommer ved avgiftens beregning etter satsene under bokstav a.

c. Av arv som tilfaller arvelaterens søsken eller disses slektninger i rett nedstigende linje eller arvelaterens ektefelles slektninger i rett nedstigende linje, rett oppstigende linjes første ledd og første sidelinje eller ektefeller av slektningene til arvelateren i samme linjer og ledd, svares:

Av de første kr. 1 000 av hver enkelt arvelodd intet,
» arveloddens neste kr. 9 000 ..... 6 pst.
» » » » 10 000 ..... 8 »
» » » » 20 000 ..... 10 »
» » » » 20 000 ..... 12 »
» » » » 30 000 ..... 15 »
» » » » 30 000 ..... 20 »
» » » » 40 000 ..... 25 »
» » » » 40 000 ..... 30 »
» » » » 50 000 ..... 35 »
» » » » 100 000 ..... 40 »
» dens overskytende beløp ..... 50 »

d. Av arv som tilfaller legater, stiftelser, selskaper og foreninger, for så vidt de bare har almennyttige formål, og

styret har sitt sete her i landet, svares en avgift av 10 pst., 27 juni.
med mindre det helt eller delvis er forbeholdt medlemmer av en bestemt familie fortrinsrett til å komme i betraktning ved legatutdelingen, i hvilket tilfelle det blir å svare avgift med 15 pst. Dog blir 10 pst. å svare, hvis fortrinsretten er begrenset til å gjelde arvelaterens eller hans ektefelles foreldre, barn, adoptivbarn eller søsken.

e. Av all annen arv svares:

1. For så vidt arven tilfaller vedkommende etter testament:

Av de første kr.	1 000 av hver enkelt arvelodd	intet,
» arveloddens neste kr.	9 000	10 pst.
» » » »	10 000	12 »
» » » »	20 000	15 »
» » » »	20 000	20 »
» » » »	40 000	25 »
» » » »	50 000	30 »
» » » »	50 000	35 »
» » » »	100 000	40 »
» dens overskytende beløp		50 »

Arveavgift beregnet etter de satsene som står foran skal også svares av arv til legater, stiftelser, selskaper og foreninger, som ikke går inn under bestemmelsene i bokstav d, dog slik at avgiften ikke i noe tilfelle skal utgjøre mindre enn 15 pst. av arvens fulle beløp.

2. For så vidt arven tilfaller vedkommende etter loven (ab intestato):

Av de første kr.	1 000 av hver enkelt arvelodd	intet,
» arveloddens neste kr.	9 000	20 pst.
» » » »	10 000	25 »
» » » »	20 000	30 »
» » » »	20 000	35 »
» » » »	40 000	40 »
» » » »	50 000	45 »
» » » »	50 000	50 »
» » » »	100 000	55 »
» dens overskytende beløp		60 »

f. Det fremkomne avgiftsbeløp blir å runde av slik at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til nærmeste antall hele kroner.

§ 3. Fra avgiftsplikten unntas:

1. Arvmidler (arveforskudd, gaver) som tilfaller arvelaterens ektefelle.

27 juni. 2. Boer hvis hele beholdne arvefalne formue er under kr. 2 000.

3. Arvmidler som tilfaller noen som er arvelaterens tjenestefolk ved dennes død, for så vidt angår den del av arven som ikke overstiger et beløp av kr. 2 000.

Oslo 27 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om avgift til statskassen av stempelpliktige dokumenter samt stempelavgift av spillekort i budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942.

Post 1.

I budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942 svares stempelavgift til statskassen av de dokumenter som er nevnt i lov om stemplet papir av 9 august 1839 § 2 og i tilleggslover av 11 april 1885 § 8, jfr. lover av 24 juni 1915 nr. 3, 30 juni 1936 nr. 2, 17 mars 1902 § 1, 8 juni 1907 § 4, 26 juni 1914, 24 juni 1915 nr. 4 § 1, 9 juni 1916 nr. 4 § 1, og 18 juli 1917 nr. 2 § 1, samt av dokumenter, nevnt i andre lover, som plikter avgift i samsvar med noe nummer i tariffen for stempelpapir, etter disse satser:

a. Av veksler:

Kr. 0,10	når pålydendet er	.....				inntil kr.			200
» 0,20	»	»	»	over kr.	200	»	»		400
» 0,30	»	»	»	»	400	»	»		600
» 0,40	»	»	»	»	600	»	»		800
» 0,50	»	»	»	»	800	»	»	1	000
» 0,60	»	»	»	»	1 000	»	»	1	200
» 0,70	»	»	»	»	1 200	»	»	1	400
» 0,80	»	»	»	»	1 400	»	»	1	600
» 0,90	»	»	»	»	1 600	»	»	1	800
» 1,00	»	»	»	»	1 800	»	»	2	000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1 000 kroner eller del derav.

b. Av vekselobligasjoner, hvis pålydende beløp er over kr. 5 000:

Kr. 3,00	når pålydendet er	.....			inntil kr.			6 000
» 3,50	»	»	»	over kr.	6 000	»	»	7 000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1 000 kroner eller del derav;

*) Kunngj. 30 juni i Lovtid. 1 nr. 27.

c. Av firmaanmeldelser fra innenlandsk aksjeselskap eller kommandittaksjeselskap: Kr. 1,00 for hvert 100 kroner eller del derav som aksjekapitalen utgjør. 27 juni.

d. Av forsikringskontrakter (poliser):

1. Av kontrakt om transport- og sjøforsikring for varer og gjenstander, derunder skip: Kr. 0,10 av hvert 1 000 kroner eller del derav som forsikringen lyder på, når den gjelder en bestemt transport eller reise eller en tid av inntil 6 måneder, og ellers kr. 0,20 for hvert 1 000 kroner eller del derav som forsikringen lyder på.
2. Av kontrakter om andre arter forsikringer med unntak av livsforsikring, ulykkesforsikring, brannforsikring og husdyrforsikring: Kr. 0,10 av hver kontrakt.

e. Av sluttsedler ved omsetning:

1. Av aksjer:

Kr.	0,75	når	sluttseddelens pålydende	er	inntil	kr.	100
»	1,50	»	»	over	kr.	100	»	»	200
»	2,25	»	»	»	»	200	»	»	300
»	3,00	»	»	»	»	300	»	»	400
»	4,50	»	»	»	»	400	»	»	600
»	6,00	»	»	»	»	600	»	»	800
»	7,50	»	»	»	»	800	»	»	1 000
»	9,00	»	»	»	»	1 000	»	»	1 200

og når pålydendet er større, kr. 1,50 ytterligere for hvert 200 kroner eller del derav.

2. Av obligasjoner:

Kr.	0,10	når	sluttseddelens pålydende	er	inntil	kr.	100
»	0,15	»	»	over	kr.	100	»	»	200
»	0,25	»	»	»	»	200	»	»	300
»	0,30	»	»	»	»	300	»	»	400
»	0,40	»	»	»	»	400	»	»	500
»	0,75	»	»	»	»	500	»	»	1 000
»	1,10	»	»	»	»	1 000	»	»	1 500
»	1,50	»	»	»	»	1 500	»	»	2 000
»	1,90	»	»	»	»	2 000	»	»	2 500
»	2,25	»	»	»	»	2 500	»	»	3 000

og når pålydendet er større, kr. 0,75 ytterligere for hvert 1 000 kroner eller del derav.

f. Av dokumenter angående overdragelse av fast eiendom eller bruksrett over fast eiendom eller stående ytelse av fast eiendom samt av dokumenter som plikter avgift i samsvar med noe nummer i stempeltariffen, etter følgende

27 juni. Tariff for stempelpapir:

Nr.	1	til	kr.	0,50	for	dok.	pålyd.....		inntil	kr.		50
»	2	»	»	1,00	»	»	»	over	kr.	50	»	»	100
«	3	»	»	1,50	»	»	»	»	»	100	»	»	150
»	4	»	»	2,50	»	»	»	»	»	150	»	»	250
»	5	»	»	5,00	»	»	»	»	»	250	»	»	500
»	6	»	»	10	»	»	»	»	»	500	»	»	1 000
»	7	»	»	15	»	»	»	»	»	1 000	»	»	1 500
»	8	»	»	20	»	»	»	»	»	1 500	»	»	2 000
»	9	»	»	25	»	»	»	»	»	2 000	»	»	2 500
»	10	»	»	30	»	»	»	»	»	2 500	»	»	3 000
»	11	»	»	35	»	»	»	»	»	3 000	»	»	3 500
»	12	»	»	40	»	»	»	»	»	3 500	»	»	4 000
»	13	»	»	45	»	»	»	»	»	4 000	»	»	4 500
»	14	»	»	50	»	»	»	»	»	4 500	»	»	5 000
»	15	»	»	55	»	»	»	»	»	5 000	»	»	5 500
»	16	»	»	60	»	»	»	»	»	5 500	»	»	6 000
»	17	»	»	65	»	»	»	»	»	6 000	»	»	6 500
»	18	»	»	70	»	»	»	»	»	6 500	»	»	7 000
»	19	»	»	75	»	»	»	»	»	7 000	»	»	7 500
»	20	»	»	80	»	»	»	»	»	7 500	»	»	8 000
»	21	»	»	85	»	»	»	»	»	8 000	»	»	8 500
»	22	»	»	90	»	»	»	»	»	8 500	»	»	9 000
»	23	»	»	95	»	»	»	»	»	9 000	»	»	9 500
»	24	»	»	100	»	»	»	»	»	9 500	»	»	10 000
»	25	»	»	110	»	»	»	»	»	10 000	»	»	11 000
»	26	»	»	120	»	»	»	»	»	11 000	»	»	12 000
»	27	»	»	130	»	»	»	»	»	12 000	»	»	13 000
»	28	»	»	140	»	»	»	»	»	13 000	»	»	14 000
»	29	»	»	150	»	»	»	»	»	14 000	»	»	15 000
»	30	»	»	160	»	»	»	»	»	15 000	»	»	16 000
»	31	»	»	170	»	»	»	»	»	16 000	»	»	17 000
»	32	»	»	180	»	»	»	»	»	17 000	»	»	18 000
»	33	»	»	190	»	»	»	»	»	18 000	»	»	19 000
»	34	»	»	200	»	»	»	»	»	19 000	»	»	20 000
»	35	»	»	215	»	»	»	»	»	20 000	»	»	21 500
»	36	»	»	230	»	»	»	»	»	21 500	»	»	23 000
»	37	»	»	245	»	»	»	»	»	23 000	»	»	24 500
»	38	»	»	260	»	»	»	»	»	24 500	»	»	26 000
»	39	»	»	275	»	»	»	»	»	26 000	»	»	27 500
»	40	»	»	290	»	»	»	»	»	27 500	»	»	29 000
»	41	»	»	305	»	»	»	»	»	29 000	»	»	30 500
»	42	»	»	320	»	»	»	»	»	30 500	»	»	32 000
»	43	»	»	340	»	»	»	»	»	32 000	»	»	34 000
»	44	»	»	360	»	»	»	»	»	34 000	»	»	36 000
»	45	»	»	380	»	»	»	»	»	36 000	»	»	38 000

Nr. 46 til kr. 400 for dok. pål. over kr. 38 000 innt. kr. 40 000 27 juni.
» 47 » » 420 » » » » » 40 000 » » 42 000
» 48 » » 440 » » » » » 42 000 » » 44 000
» 49 » » 465 » » » » » 44 000 » » 46 500
» 50 » » 490 » » » » » 46 500 » » 49 000
» 51 » » 515 » » » » » 49 000 » » 51 500
» 52 » » 540 » » » » » 51 500 » » 54 000
» 53 » » 570 » » » » » 54 000 » » 57 000
» 54 » » 600 » » » » » 57 000 » » 60 000
» 55 » » 630 » » » » » 60 000 » » 63 000
» 56 » » 660 » » » » » 63 000 » » 66 000
» 57 » » 695 » » » » » 66 000 » » 69 500
» 58 » » 730 » » » » » 69 500 » » 73 000
» 59 » » 765 » » » » » 73 000 » » 76 500
» 60 » » 800 » » » » » 80 000 » » 76 500
» 61 » » 840 » » » » » 80 000 » » 84 000
» 62 » » 880 » » » » » 84 000 » » 88 000
» 63 » » 920 » » » » » 88 000 » » 92 000
» 64 » » 960 » » » » » 92 000 » » 96 000
» 65 » » 1 000 » » » » » 96 000 » » 100 000
» 66 » » 1 060 » » » » » 100 000 » » 106 000
» 67 » » 1 120 » » » » » 106 000 » » 112 000
» 68 » » 1 180 » » » » » 112 000 » » 118 000
» 69 » » 1 240 » » » » » 118 000 » » 124 000
» 70 » » 1 300 » » » » » 124 000 » » 130 000
» 71 » » 1 360 » » » » » 130 000 » » 136 000
» 72 » » 1 420 » » » » » 136 000 » » 142 000
» 73 » » 1 480 » » » » » 142 000 » » 148 000
» 74 » » 1 540 » » » » » 148 000 » » 154 000
» 75 » » 1 600 » » » » » 154 000 » » 160 000
» 76 » » 1 680 » » » » » 160 000 » » 168 000
» 77 » » 1 760 » » » » » 168 000 » » 176 000
» 78 » » 1 840 » » » » » 176 000 » » 184 000
» 79 » » 1 920 » » » » » 184 000 » » 192 000
» 80 » » 2 000 » » » » » 192 000 » » 200 000
» 81 » » 2 100 » » » » » 200 000 » » 210 000
» 82 » » 2 200 » » » » » 210 000 » » 220 000
» 83 » » 2 300 » » » » » 220 000 » » 230 000
» 84 » » 2 400 » » » » » 230 000 » » 240 000
» 85 » » 2 500 » » » » » 240 000 » » 250 000
» 86 » » 2 600 » » » » » 250 000 » » 260 000
» 87 » » 2 700 » » » » » 260 000 » » 270 000
» 88 » » 2 800 » » » » » 270 000 » » 280 000
» 89 » » 2 900 » » » » » 280 000 » » 290 000
» 90 » » 3 000 » » » » » 290 000 » » 300 000
» 91 » » 3 100 » » » » » 300 000 » » 310 000

27 juni.

Nr.	92	til kr.	3 250	for dok.	pål.	over kr.	310 000	innt. kr.	325 000
»	93	» »	3 400	»	»	»	»	»	325 000	»	»	340 000
»	94	» »	3 550	»	»	»	»	»	340 000	»	»	355 000
»	95	» »	3 700	»	»	»	»	»	355 000	»	»	370 000
»	96	» »	3 850	»	»	»	»	»	370 000	»	»	385 000
»	97	» »	4 000	»	»	»	»	»	385 000	»	»	400 000
»	98	» »	4 200	»	»	»	»	»	400 000	»	»	420 000
»	99	» »	4 400	»	»	»	»	»	420 000	»	»	440 000
»	100	» »	4 650	»	»	»	»	»	440 000	»	»	465 000
»	101	» »	4 900	»	»	»	»	»	465 000	»	»	490 000
»	102	» »	5 150	»	»	»	»	»	490 000	»	»	515 000
»	103	» »	5 400	»	»	»	»	»	515 000	»	»	540 000
»	104	» »	5 700	»	»	»	»	»	540 000	»	»	570 000
»	105	» »	6 000	»	»	»	»	»	570 000	»	»	600 000
»	106	» »	6 300	»	»	»	»	»	600 000	»	»	630 000
»	107	» »	6 600	»	»	»	»	»	630 000	»	»	660 000
»	108	» »	6 950	»	»	»	»	»	660 000	»	»	695 000
»	109	» »	7 300	»	»	»	»	»	695 000	»	»	730 000
»	110	» »	7 650	»	»	»	»	»	730 000	»	»	765 000
»	111	» »	8 000	»	»	»	»	»	765 000	»	»	800 000
»	112	» »	8 400	»	»	»	»	»	800 000	»	»	840 000
»	113	» »	8 800	»	»	»	»	»	840 000	»	»	880 000
»	114	» »	9 200	»	»	»	»	»	880 000	»	»	920 000
»	115	» »	9 600	»	»	»	»	»	920 000	»	»	960 000
»	116	» »	10 000	»	»	»	»	»	960 000	»	»	1 000 000
»	117	» »	10 500	»	»	»	»	»	1 000 000	»	»	1 050 000
»	118	» »	11 000	»	»	»	»	»	1 050 000	»	»	1 100 000

og så fremdeles ytterligere kr. 500 for hvert 50 000 kroner eller del derav som summen er høyere enn kr. 1 100 000.

Post 2.

I samme budsjett-termin erlegges stempelavgift til statskassen av spillekort med kr. 1,25 for hvert spill.

Spillekort som utføres til utlandet eller leveres til bruk på Svalbard eller Jan Mayen under slik kontroll som Finans- og tolldepartementet bestemmer, er fritatt for stempelavgift.

Oslo 27 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning.*) (Sosialdepartementet.) 27 juni.

Regler om familiestønad etter forordning av 27 mai 1941 om arbeidshjelp til jord- og skogbruk § 9, siste ledd.

1. Den som utfører jord- eller skogbruksarbeid etter pålegg i medhold av forordning om arbeidshjelp til jord- og skogbruk av 27 mai 1941 § 1 og som forsørger ektefelle, barn under 16 år eller foreldre, kan så lenge han utfører det pålagte arbeid, på søknad tilstås stønad for sin familie regnet med en halvpart av dagpenger og fullt tillegg for barn etter satsene i forordningen av 15 november 1940 om trygd mot arbeidsløshet.

Ligger arbeidsstedet så langt borte at den tjenestepliktige må ha utgifter til to hushold, forhøyes stønaden til tre fjerdedeler av dagpenger og fullt tillegg for barn.

Stønaden regnes etter satsene i den klasse som han sto i da pålegg ble gitt. Var han på denne tid ikke trygdepliktig, legges den klasse til grunn som svarer nærmest til hans antakelige inntekt på nevnte tid.

2. Trygdekassa der hvor familien bor avgjør i samråd med arbeidsformidlinga om og i tilfelle hvilken stønad skal betales etter disse regler. Stønad må ikke betales ut før det foreligger skriftlig melding fra arbeidsformidlinga om at forsørgeren er gitt pålegg om å ta jord- eller skogbruksarbeid og fra hvilken dag han har tiltrådt arbeidet.

Når forsørgeren slutter arbeidet skal arbeidsformidlinga på arbeidsstedet straks sende melding herom til trygdekassa der hvor familien bor.

Stønaden betales etterskottsvis for hver uke og som regel direkte til familien. Den utres av det stedlige arbeidsløshetsfond mot tilbakebetaling av staten.

3. Om anke over vedtak om stønad etter disse regler gjelder bestemmelsene i forordningen om arbeidshjelp til jord- og skogbruk § 11 på tilsvarende måte.

4. Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd gir de nærmere bestemmelser som gjennomføringa av disse regler gjør nødvendig.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om gjennomføring av husleieloven i Askim herred, Østfold fylke. 27 juni.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om gjennomføring av husleieloven i Åsgårdstrand. 27 juni.

---

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

27 juni. **Forordning.** (Landbruksdepartementet.)

Det opprettes et direktorat for skogbruk, virkeshusholdning og jaktvesen direkte under Landbruksdepartementets sjef.

Skogdirektøren leder direktoratet etter nærmere forskrifter som Landbruksdepartementets sjef utferdiger.

28 juni. **Forordning.***) (Landbruksdepartementet.)

Endringer i bestemmelsene av 4 september 1935 om forbud mot omsetning av ustemplet kjøtt og skinn av tamrein.

I.

Punkt 1 i ovennevnte bestemmelser skal heretter lyde så:

1. I tiden fra og med 1 mai til og med 31 desember skal det innen Finnmark og Troms fylker og den del av Nordland fylke som hører under Troms lappefogeddistrikt være forbudt å avhende, falby, kjøpe eller motta kjøtt og skinn av tamrein med mindre det er stemplet på nedenfor fastsatte måte. De beføyelser som etter disse regler er tillagt fylkesmannen, skal for den del av Nordland fylke som hører under Troms lappefogeddistrikt tilligge fylkesmannen i Troms.

II.

I bestemmelsenes punkt 4 skal i stedet for «innen Troms fylke» stå «innen Troms fylke og den del av Nordland fylke som hører under Troms lappefogeddistrikt».

28 juni. **Forordning****) om omsetningsavgift til statskassen på visse varer fra 1 juli 1941.

§ 1. Fra 1 juli 1941 skal betales omsetningsavgift til statskassen av følgende varer beregnet av verdien etter vedføyd prosentsats:

1. Platina-, gull- og sølvvarer ..... 20 %
2. Smykkevarer (av annet materiale enn edle metaller) 20 %
3. Hansker og vanter av skinn (så vel sydde som bare tilskårne) eller silke (herunder kunstsilke) ..... 10 %
4. Skotøy av silketøy eller tøy hvori finnes silke, av tøy innvirket med metalltråd, av lakkert, sjagrinert, bronsert, alunert, hvitgarvet (glacé) og semsket skinn av sjevrå-, reptil-, fisk- og øgleskinn eller etterligninger derav ..... 15 %

---

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1 nr. 28.
**) Kunngj. 30 juni i Lovtid. 1 nr. 27.

5. Silkevarer, herunder kunstsilkevarer — dog unntatt spinnestoff og garn ..... 6 % 28 juni.
6. Parfymer, luktende vann og andre vann til toalettbruk, kosmetiske midler, så som sminke, pudder og lignende varer til toalettbruk, dog unntatt munnvann, tannpulver, tannpasta og tannkrem ..... 30 %
7. Glassvarer, andre, slipte, etsede etc. (tolltariffens glassvarer 11. a.) ..... 5 %

§ 2. Til grunn for avgiftens beregning legges vedkommende vares en gros-pris ved salg til detaljforhandler i samsvar med nærmere regler som gis av Finans- og tolldepartementet.

§ 3. For varer av den i § 1 under 5 nevnte art som er tilvirket av vevd stoff eller trikotstoff (metervare), beregnes avgiften bare av stoffets verdi.

Oslo 28 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning*) om stempelavgift til statskassen på tobakkvarer fra 1 juli 1941. 28 juni.

Fra 1 juli 1941 skal det betales stempelavgift til statskassen av sigarer, sigaretter, sigaretthylser, snus, røyketobakk og skråtobakk etter følgende satser:

A. Av sigarer:

Kr.	2,00	pr. 100 stk.	av verdi	til og med	kr.	8,20
»	2,40	—»—	—»—	—»—	»	10,40
»	2,80	—»—	—»—	—»—	»	12,60
»	3,40	—»—	—»—	—»—	»	14,80
»	4,00	—»—	—»—	—»—	»	17,00
»	4,60	—»—	—»—	—»—	»	19,20
»	5,20	—»—	—»—	—»—	»	21,40
»	6,00	—»—	—»—	—»—	»	23,80
»	6,60	—»—	—»—	—»—	»	27,20
»	7,60	—»—	—»—	—»—	»	31,60
»	8,80	—»—	—»—	—»—	»	36,20
»	10,00	—»—	—»—	—»—	»	40,60
»	11,40	—»—	—»—	—»—	»	45,20
»	12,60	—»—	—»—	—»—	»	49,60
»	14,00	—»—	—»—	—»—	»	54,40
»	15,20	—»—	—»—	—»—	»	58,80

*) Kunngj. 30 juni i Lovtid. 1 nr. 27.

28 juni.

Kr.	16,40	pr. 100 stk.	av verdi	til og med	kr.	63,20
»	17,80	—»—	—»—	—»—	»	67,80
»	19,00	—»—	—»—	—»—	»	76,80
»	21,40	—»—	—»—	—»—	»	85,60
»	24,00	—»—	—»—	—»—	»	94,80
»	26,40	—»—	—»—	—»—	»	103,60
»	29,00	—»—	—»—	over	»	103,60

B. Av sigaretter:

Kr.	2,40	pr. 100 stk.	av verdi	til og med	kr.	6,40
»	3,60	—»—	—»—	—»—	»	9,00
»	5,20	—»—	—»—	—»—	»	11,60
»	7,00	—»—	—»—	—»—	»	15,20
»	9,20	—»—	—»—	—»—	»	19,80
»	11,40	—»—	—»—	—»—	»	24,60
»	13,60	—»—	—»—	—»—	»	29,20
»	17,60	—»—	—»—	over	»	29,20

C. Av sigaretthylser:

Kr. 0,25 pr. 50 stk. av pakningens innhold eller del av denne.

D. Av snus:

Kr. 0,25 pr. 50 gram av pakningens innhold eller del av denne.

E. Av røyketobakk, herunder karvet skråtobakk:

Kr.	0,28	pr. netto 100 gram	av verdi	til og med	kr.	1,80
»	0,40	—»—	—»—	—»—	»	2,40
»	0,52	—»—	—»—	—»—	»	3
»	0,68	—»—	—»—	—»—	»	3,60
»	0,80	—»—	—»—	—»—	»	4
»	0,92	—»—	—»—	—»—	»	4,60
»	1,20	—»—	—»—	—»—	»	5,80
»	1,48	—»—	—»—	—»—	»	7
»	2,20	—»—	—»—	over	»	7

F. Av skråtobakk:

Kr. 0,08 pr. 50 gram av pakningens innhold.

Oslo 28 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om opphevelse av lov nr 1 av 9 februar 1940 om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v. 30 juni.

§ 1. Lov nr. 1 av 9 februar 1940 om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v. oppheves.

§ 2. Lov nr. 3 av 27 juni 1892 om kommunale slaktehus, kjøttkontroll m. v. med senere tilleggslover blir fortsatt gjeldende inntil videre.

Oslo 30 juni 1941.
Landbruksdepartementet.
Th. J. O. Fretheim.
R. J. Fuglesang.

Forordning. **) (Innenriksdepartementet.) 30 juni.

I den ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 (i henhold til lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933) utferdigede instruks for helseråd, politi og tollvesenets tjenestemenn gis § 15 følgende tillegg som tredje, fjerde og femte ledd:

For visse vareslag kan departementet bestemme at tollvesenet skal gi helserådet skriftlig melding om at varene foreligger til innførsel, og holde dem tilbake til helserådet har fått anledning til å undersøke, om de fyller kravene etter næringsmiddelloven og forskriftene.

I tilknytning til meldeplikten kan departementet bestemme at vareeieren eller varemottakeren skal levere en av varens tilvirker eller avsender utferdiget oppgave over importørens eller vareeierens (varemottakerens) navn og adresse, varens navn (betegnelse), mengde, innhold (art), merking eller andre forhold av betydning for tilsynet. Disse opplysninger skal i tilfelle følge meldingen til helserådet.

Departementet kan videre bestemme at visse vareslag ikke kan utleveres fra tollbod, frilager eller transittopplag til bruk i norsk skip, uten at helserådet har hatt anledning til å undersøke om de fyller kravene etter næringsmiddelloven og forskriftene. Departementet kan også for slike vareslag bestemme at den i foregående ledd nevnte oppgave skal være til stede ved utklareringen.

*) Kunngj. 30 juni i Lovtid. 1 nr. 27.
**) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 31.

30 juni. **Forordning.***) (Innenriksdepartementet.)

Forskrifter om innførsel og omsetning m. v. av apotekvarer og gifter.

(Utferdiget 30 juni 1941 for å utfylle lov av 24 juni 1938 om innførsel av apotekvarer og gifter, samt om handel med gifter, farmasøytiske spesialpreparater og en del andre varer.)

I.

Apotekvarer og gifter i alminnelighet.

§ 1. Apotekvarer og gifter, herunder droger og andre naturprodukter som i detalj bare kan selges fra apotek, skal når ikke annet er bestemt, for å kunne innføres eller omsettes være forsynt med signatur som angir varens handelsnavn.

Er dette ikke tilstrekkelig til å angi varens art, må signaturen for kjemisk entydig stoff være påført stoffets betegnelse etter vanlig kjemisk nomenklatur, og signatur for sammensatt preparat må foruten varenavnet også være påført oppgave over stoffets kvalitative og kvantitative sammensetning, med mindre tilfredsstillende opplysning herom finnes i alminnelige farmasøytiske håndbøker som brukes i Norge.

Fra bestemmelsen om at oppgave over sammensetningen skal være påført signaturen er unntatt legemiddel som er forordnet etter resept, når vedkommende lege uttrykkelig har angitt at sammensetningen ikke skal påføres signaturen.

Innførsel av større varepartier i standardpakninger (baller og lignende) uten sånn angivelse som foran nevnt, kan tillates, når tilfredsstillende opplysning fra avsenderen om innholdet på annen måte følger med.

Signatur for preparat som har vært underkastet en særlig fabrikkmessig bearbeidelse og som bringes i handelen i tilvirkerens originalemballasje, skal være forsynt med angivelse av tilvirkerens navn og tilvirkningssted.

Signatur for sånn vare som har vært pakket om, samt signatur for andre varer som omhandles i denne paragraf, skal være forsynt med navnet på det firma som har pakket varen og angivelse av firmaets forretningssted.

På vilkår som fastsettes for hvert enkelt tilfelle, kan medisinaldirektøren inntil videre etter skriftlig søknad tillate innførsel av varer som omhandles i denne paragraf og som ikke fyller foranstående krav til signering.

§ 2. Reklame for legemiddel må være nøktern og sann og må ikke skje i slik utstrekning at den virker til urimelig

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 33.

fordyrelse av legemidlet. Den må ikke være ledsaget av anbefaling av lege eller syke. 30 juni.

Reklame som går ut på å tilskrive legemiddel forebyggende, helbredende eller lindrende virkning mot sykdom, kan bare skje overfor leger, tannleger, veterinærer og apotekere.

II.

Særlige forskrifter om farmasøytiske spesialpreparater.

§ 3. Farmasøytisk spesialpreparat må for å kunne forhandles være meldt til og tillatt av medisinaldirektøren og av ham være tildelt et registernummer.

Meldingen skal for innenlandsk spesialpreparat skje ved tilvirkeren, for utenlandsk ved fullmektig som er bosatt her i landet og som er norsk statsborger.

Fullmektigen må på forlangende godtgjøre sin fullmakt og skal straks sende melding til medisinaldirektøren såfremt hans fullmakt faller bort i den tid preparatet er registrert.

Fullmektigen må ha fullmakt til på tilvirkerens eller vedkommende utenlandske forhandlers vegne å svare for norske domstoler eller andre norske offentlige myndigheter i saker som vedrører vilkårene for preparatets melding, registrering og forhandling.

Fullmektigen plikter å sørge for at preparatet ikke blir forhandlet i strid med norsk lov eller med bestemmelser eller avgjørelser som offentlig norsk myndighet har truffet eller treffer med hjemmel i lov. Makter ikke fullmektigen dette, anses hans fullmakt bortfalt og dermed også retten til å forhandle preparatet her i landet.

Når et registrert preparat eller en pakning av et sånt ikke lenger skal forhandles i Norge, plikter fullmektigen straks å sende melding herom til medisinaldirektøren.

§ 4. Med meldingen skal følge:

a. To originalpakninger av hver av de størrelser og doseringsformer som ønskes registrert, forsynt med det utstyr som de aktes forhandlet i. Skal preparatet forhandles under et varemerke som er registrert etter loven om varemerker, må bevis for sånn registrering legges ved meldingen, eller hvis registreringen skjer senere, sendes til medisinaldirektøren innen 1 måned etter registreringen av varemerket.

   Skulle de leverte pakninger ikke være tilstrekkelige for preparatets undersøkelse, plikter anmelderen etter anmodning å sende det antall pakninger som trengs.

b. Tilvirkerens oppgave over både kvalitativ og kvantitativ sammensetning, samt de hovedindikasjoner som tenkes angitt for preparatet.

30 juni. Hvis nærmere metoder til undersøkelse og bedømmelse av preparatets bestanddeler mangler i farmakopøen, må de hertil nødvendige opplysninger følge med. Skulle ytterligere opplysninger være nødvendige til undersøkelse og bedømmelse, må også slike opplysninger gis. På anmodning nyter disse opplysninger vern som tjenestehemmeligheter.

c. Spesifisert oppgave over preparatets selvkostnad (fabrikasjonskalkyle med tillegg av administrasjonsomkostninger), den beregnede pris til grossist samt pris til apotek for den enkelte pakning.

d. Fem eksemplarer av utkast til tekst til trykksaker og bekjentgjørelser.

e. Den i § 11 fastsatte avgift.

§ 5. Farmasøytisk spesialpreparat skal av tilvirkeren være forsynt med trykt signatur som foruten preparatets navn, den kvalitative og kvantitative sammensetning samt pakningens nettoinnhold ,skal være påført tilvirkerens navn eller firma og tilvirkningssted samt registernummer. Disse opplysninger tillates ikke delt på flere signaturer.

Er det brukt trykt omslag, skal dette være signert på samme måte.

Signaturen eller den indre pakning skal dessuten være påført et merke som angir preparatets fremstillingsdatum.

§ 6. Reklame av enhver art, både til apotek, leger, tannleger, veterinærer og til almenheten, må før de brukes, være godkjent av medisinaldirektøren. Dette gjelder også prislister, kataloger og prøver.

Uten tillatelse av medisinaldirektøren for hvert enkelt tilfelle må det ikke påføres signatur eller pakning annet enn en kortfattet bruksrettledning. Reklameskrifter for andre preparater tillates i alminnelighet ikke lagt ved pakningen.

§ 7. Tillatelse til å forhandle et spesialpreparat gis for et tidsrom av 5 år. Søknad om fornyet tillatelse må være sendt inn senest 3 måneder før utløpet av dette tidsrom.

Overdrar en tilvirker retten til å fremstille et registrert preparat til en annen, må den nye tilvirker melde preparatet på nytt senest 3 måneder, før han begynner tilvirkningen. Ellers faller registreringen bort.

§ 8. Medisinaldirektørens avgjørelse av søknad om registrering skal skriftlig meldes til anmelderen. Blir registrering nektet, skal meldingen angi grunnene for avslaget.

Medisinaldirektørens avgjørelse kan påklages til Innenriksdepartementet innen én måned.

§ 9. Er vilkårene for registrering ikke oppfylt innen et halvt år, etterat de er meldt til anmelderen eller saken er av-

gjort av departementet, betraktes meldingen av preparatet som bortfalt. Registrering av preparatet kan senere bare skje etter fornyet melding og betaling av avgifter som fastsatt i § 11. 30 juni.

§ 10. Medisinaldirektøren fastsettter nærmere bestemmelser om ordningen av kontrollundersøkelsen samt kravene for registrering.

§ 11. For melding som omhandlet i §§ 3 og 7 skal for hvert preparat betales kr. 75 i anmeldelsesavgift.

For preparat som inneholder radioaktive stoffer, beregnes kr. 40 i tillegg.

For preparat som krever biologisk prøving, beregnes kr. 100 i tillegg.

For preparat som krever vitaminundersøkelse, og for sera, vaksiner og andre bakteriologiske preparater kan beregnes tillegg som fastsettes av medisinaldirektøren for hvert enkelt tilfelle.

Aktes et farmasøytisk spesialpreparat brakt i handelen i mer enn én pakningsstørrelse eller doseringsform, betales for hver av disse øvrige pakningsstørrelser eller doseringsformer kr. 10 i tillegg.

For kontrollundersøkelse etter § 13 betales kr. 75 med tillegg som foran bestemt for preparater som inneholder radioaktive stoffer eller som krever biologisk prøving eller vitaminundersøkelse og for sera, vaksiner og andre bakteriologiske preparater.

For melding av endring av et registrert preparats sammensetning (§ 14) betales kr. 75 med tillegg som foran bestemt for sånne preparater som er nevnt i foregående ledd.

Medisinaldirektøren kan helt eller delvis frafalle avgiften, når særlige grunner taler for det.

§ 12. Tillatt spesialpreparat skal føres inn i et register med fortløpende nummer. Det nummer preparatet får, blir å betegne således: «N. sp.nr. .....», og skal være en opprinnelig del av signaturen og må ikke føres på senere. Nummeret skal meddeles anmelderen.

Etter søknad kan medisinaldirektøren midlertidig gjøre unntak fra påbudet om at registernummeret skal være en opprinnelig del av signaturen.

Medisinaldirektøren skal etter hvert gi apotekene melding om nye preparater som er registrert, og om tidligere tillatelser som er trådt ut av kraft.

§ 13. Medisinaldirektøren kan til enhver tid foreta kontrollundersøkelser av tillatte spesialpreparater. Anmelderen plikter å erstatte de nødvendige utlegg til kjøp av vedkommende preparat og å betale avgiften for undersøkelsen.

30 juni. § 14. Et tillatt preparats sammensetning, pakning, utstyr eller pris må ikke endres uten medisinaldirektørens samtykke.

§ 15. Medisinaldirektøren kan forby salg av tillatt spesialpreparat, hvis dets sammensetning avviker fra den som det ble registrert med. Han kan også utferdige forbud, hvis de i § 13 omhandlede utlegg og avgifter ikke er betalt innen én måned, etterat resultatet av undersøkelsen er meldt til anmelderen.

§ 16. Medisinaldirektøren kan unnta fra kravet om registrering preparater som fra gammelt av er meget brukt i folkemidisinen.

Etter søknad i det enkelte tilfelle og på vilkår som han fastsetter, kan han gjøre samme unntak for en begrenset mengde av et bestemt spesialpreparat, når det skal brukes av lege, tannlege eller veterinær til klinisk prøving eller når en bestemt pasient trenger det for sin sykdom. Utlevering skjer i disse tilfelle fra norsk apotek.

§ 17. For preparater som i henhold til § 16 fritas for registrering og for preparater som er omhandlet i § 4, annet ledd, i loven av 24 juni 1938 gjelder samme bestemmelser om signering, bruksrettledning, pakningsutstyr, reklame og salg som for farmasøytiske spesialpreparater i alminnelighet, dog slik at signaturen for preparater som kommer inn under lovens § 4, annet ledd, nr. 1, ikke behøver å være påført oppgave over preparatets kvalitative og kvantitative sammensetning, hvis denne er angitt i farmakopøen eller i alminnelige farmasøytiske håndbøker som brukes i Norge.

§ 18. En apoteker plikter å oppbevare spesialpreparater på en hensiktsmessig måte, så de ikke tar skade. Han må ikke levere ut noe spesialpreparat, hvis han har eller burde ha grunn til å anta at det ikke har den sammensetning som er oppgitt, eller preparatet har undergått noen forandring.

§ 19. Spesialpreparat som ikke var meldingspliktig etter lov nr. 7 av 22 juni 1928 og som er i handelen ved disse forskrifters ikrafttreden, må snarest mulig og senest innen 6 måneder fra forskriftenes ikrafttreden meldes til registrering. I motsatt fall opphører retten til å selge preparatet ved utløpet av nevnte frist.

Bestemmelsene i disse forskrifter gjelder også for spesialpreparater som blir meldt, men som registrering ikke er avgjort for.

III.

Særskilte avgjerd, unntak, tillatelser m. m.

§ 20. Departementet avgjør om en person etter lovens § 1, punkt 4, skal anses som håndverker eller industridri-

vende og gir den i lovens § 1, punkt 5, omhandlede særskilte innførselstillatelse. 30 juni.

§ 21. Medisinaldirektøren kan gjøre unntak fra bestemmelsen i lovens § 2, første ledd, om at apotekvarer og gifter bare kan innføres eller omsettes, når den fulle kvalitative og kvantitative sammensetning av stoffet er oppgitt på signaturen.

§ 22. Medisinaldirektøren bemyndiges til å ordne den i lovens § 3, første ledd, omhandlede kontroll og undersøkelse m. v. av farmasøytiske spesialpreparater etter retningslinjer som fastsettes av departementet.

§ 23. Medisinaldirektøren bemyndiges til å godkjenne farmasøytiske håndbøker og samlinger av legemiddelformler som omhandlet i lovens § 3, fjerde ledd.

§ 24. Medisinaldirektøren avgjør i tvilstilfelle om et legemiddel skal regnes som farmasøytisk spesialpreparat (lovens § 4, siste ledd).

§ 25. Departementet kan med hjemmel i lovens § 5 helt forby avertering av et enkelt legemiddel eller av grupper av legemidler m. v. og kan gjøre unntak fra forbudet mot avertering og reklame for bandasjer m. v.

IV.

Ikrafttreden av nye og opphevelse av eldre bestemmelser.

§ 26. Lov av 24 juni 1938 om innførsel av apotekvarer og gifter samt om handel med gifter, farmasøytiske spesialpreparater og en del andre varer trer i kraft samtidig med disse forskrifter.

§ 27. Kongelig plakat av 4 juni 1904 med senere endringer og tillegg samt øvrige forskrifter som er gitt med hjemmel av § 2 i lov nr. 1 av 16 mai 1904, blir ved å gjelde, for så vidt de framleis er i kraft.

§ 28. De i post II i kongelig resolusjon av 20 september 1929 om innførsel av apotekvarer samt handel med gifter, farmasøytiske spesialpreparater og en del andre varer omhandlede forskrifter av samme dag med senere endringer av 22 februar 1935 og 25 september 1936 oppheves.

§ 29. Forskriftene trer i kraft 1 august 1941.

Forordning.*) (Innenriksdepartementet.) 30 juni.

Apotekeres regnskapsførsel.

I samsvar med § 15 i lov om drift av apotek av 4 august 1909 bestemmes at enhver apoteker innen hvert års 1 mars

*) Kunngj. 8 august i Lovtid. 1 nr. 37.

30 juni. skal sende departementet utdrag av det forutgående kalenderårs regnskaper, etter nærmere anordnet skjema. Regnskapsutdragene må være gjennomgått og påført vitnemål om å være riktige av autorisert revisor eller av regnskapskyndig offentlig tjenestemann.

På varekonto må verdien av varebeholdning oppføres etter vareopptelling som må være foretatt pr. 31 desember vedkommende kalenderår.

Regnskapsutdrag blir første gang å sende innen 1 mars 1942, for kalenderåret 1941.

Regnskapsutdrag gis særskilt for hovedapotek og filialapotek. Håndkjøpsutsalg skal regnes med i regnskapet ved det apotek utsalget ligger under, og apotekeren skal gi vitnemål på regnskapsutdraget om at så er gjort.

1 juli. **Forordning** *) om tillegg til § 1 i lov av 14 februar 1930 om kystloser og kjentmenn.

I § 1 i lov av 14 februar 1930 om kystloser og kjentmenn tilføyes som nytt annet ledd:

Kystlossertifikater som er utferdiget etter 1 august 1941 trer ut av kraft når innehaveren har fylt 65 år eller ved den aldersgrense som senere måtte bli fastsatt. Sertifikat som således er trådt ut av kraft, skal innleveres til vedkommende overlos.

Oslo 1 juli 1941.

Sjøfartsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

1 juli. **Forordning.** **) (Landbruksdepartementet).

Utjamningsavgift på konsummjølk i tida 1 juli 1941—30 juni 1942.

Østlandets Melkesentral, Telemark Mjølkesentral, Aust-Agder Melkesentral, Vest-Agder Melkesentral, Vestlandske Mjølkesentral, Møre Mjølkesntral, Trøndelag Melksentral og Nord-Norges Melkesentral vert gjeve rett til å krevja opp utjamningsavgift på mjølk hos ikkje-medlemmer av sentralane i tida 1 juli 1941—30 juni 1942 i samsvar med lov frå 10 juli 1936 til å fremja omsetnaden av jordbruksvaror.

Avgifta skal krevjast opp i samsvar med departementet sine føresegner frå 23 desember 1936 og skriv frå 11 januar 1935 med seinare brigde.

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 29.
**) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1 nr. 28.

Det vert teke atterhald om rett til å brigde føresegnene og avgiftssatsane og til når som helst å taka attende løyvet til å krevja opp avgift. 1 juli.

Forordning.*) (Landbruksdepartementet). 1 juli.

Omsetningsavgift på saueslakt for tida 1 juli 1941—30 juni 1942.

§ 1. Av alt saueslakt som går gjennom kommunal eller annan offentleg kjøtkontroll til gransking, skal det svarast avgift til fremjing av omsetninga av sauekjøt i samhøve med lov nr. 6 frå 10 juli 1936. Avgift skal ikkje betalast av slakt som vert heilt ut vraka eller som vert innført frå utlandet.

Avgift vert sett til kr. 0,50 for kvart slakt eller lut av eit slakt som går gjennom dei nemnde kontrollstadene i tida frå og med 1 juli 1941 til og med 30 juni 1942.

Same avgifta skal også svarast av alle om leverer sauekjøt til nedsalting eller som driv nedsalting av sauekjøt. Unnateke er sauekjøt som vert salta til eige bruk.

Avgifta skal kravjast opp etter dei reglar som er fastsette i skriv frå Landbruksdepartementet, dagsett 13 juli 1934.

§ 2. Brot mot denne forordninga vert straffa med bøter.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Ole Albrigtsens legat» til fattige syke i Sømna, opprettet ved testament av 28 november 1931. 1 juli.

Forordning**) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Orkanger herred, Sør-Trøndelag fylke. 2 juli.

Forordning. (Landbruksdepartementet). 2 juli.

I reglementet for Norges veterinærhøgskole av 8 mars 1935 gjøres følgende forandringer:

§ 19 a (ny bestemmelse).

Høgskolen skal ha et innstillingsråd etter lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 § 2, punkt 2.

Medlemmer av innstillingsrådet er den professor, institutt- eller klinikkbestyrer som vedkommende stilling sorterer under, videre to representanter for høgskolen og to representanter for tjenestemennene. Representantene for tjenestemennene skal tilhøre samme tjenestegruppe som den ledige stilling.

Representantene for høgskolen med personlige varamenn oppnevnes av professorrådet og for tjenestemennene med personlige varamenn av styret i anerkjent tjenestemannsorgani-

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1 nr. 28.
**) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

2 juli. sasjon for vedkommende tjenestemannsgruppe. Er flere organisasjoner anerkjent for vedkommende tjenestegruppe, oppnevner styrene i fellesskap representantene med varamenn. Kan styrene ikke bli enige, skal representantene med varamenn oppnevnes av rektor etter forslag fra organisasjonsstyrene.

§ 20 skal lyde slik:

§ 20. Prosektorer, amanuenser og dosenter ansettes av vedkommende regjeringsdepartement etter forslag fra innstillingsrådet. Assistenter ansettes av professorrådet etter innstilling fra innstillingsrådet. De er forpliktet til å delta i undervisningen. Deres gjøremål og arbeidsplikter for øvrig fastsettes ved instruks av professorrådet, etter innstilling av vedkommende professor eller instituttbestyrer.

§ 22 skal lyde slik:

§ 22. Høgskolens øvrige tjenestemenn ansettes av professorrådet etter innstilling fra innstillingsrådet. Deres arbeid og plikter fastsettes ved instruks av professorrådet.

§ 22 a (ny bestemmelse).

Innstillingsrådet foreslår 3 søkere i den orden rådet finner at de bør komme i betraktning.

På forhånd utarbeides en liste over søkerne med opplysning om navn, alder, utdannelse og så vidt mulig tidligere offentlig og privat tjeneste.

Den professor, institutt- eller klinikkbestyrer, som stillingen sorterer under, setter skriftlig fram sitt forslag. Dette går deretter til tjenestemannsrepresentantene og så videre til høgskolens representanter.

Skal tjenestemannen ikke knyttes til en bestemt avdeling, avgjør rektor hvem som først skal framsette forslag.

Medlemmer av innstillingsrådet fratrer saksbehandlingen hvis stillingen søkes av vedkommende selv eller hans ektefelle eller slektning i opp- eller nedstigende linje eller sidelinje så nær som søsken eller like nær besvogret. Rektor kan ellers frita et medlem for å være med i en sak når det på forhånd melder at det av personlige grunner ikke finner det riktig å delta i behandlingen av saken. Stedfortreder eller varamann skal i tilfelle tre inn.

Hvis ikke alle er enige om innstillingen, trer de som har deltatt i behandlingen og ikke har forfall, sammen til møte. Dette ledes av en av høgskolens representanter etter rektors nærmere bestemmelse.

Den endelige innstilling med mulige dissenser tas inn i innstillingsprotokollen som underskrives av alle. Hvert medlem av rådet har rett til i protokollen å grunngi sitt standpunkt.

Forordning. (Landbruksdepartementet.) 2 juli.

Ansettelser ved Veterinærinstituttet.

§ 1. Veterinærinstituttets faste og midlertidige tjenestemenn skal ansettes av vedkommende regjeringsdepartement. Ledige stillinger kunngjøres i Norsk lysingsblad og i de aviser og tidsskrifter som departementet bestemmer.

§ 2. Veterinærinstituttet skal ha et innstillingsråd etter lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 § 2, punkt 2.

Medlemmer av innstillingsrådet er instituttets direktør og 1 representant for tjenestemennene. Denne tjenestemannsrepresentant skal selv tilhøre samme tjenestegruppe som den ledige stilling. Når det gjelder ansettelse av andre tjenestemenn enn avdelingssjef skal innstillingsrådet også bestå av den avdelingssjef, til hvis avdeling vedkommende stilling er knyttet.

Representantene for tjenestemennene med personlige varamenn oppnevnes av styret i en anerkjent tjenestemannsorganisasjon for vedkommende tjenestegruppe. Er flere organisasjoner anerkjent for vedkommende tjenestegruppe, oppnevner styrene i fellesskap representantene med varamenn. Kan styrene ikke bli enige, skal representantene med varamenn oppnevnes av instituttets direktør etter forslag fra organisasjonsstyrene.

§ 3. Innstillingsrådet foreslår 3 søkere i den orden rådet finner at de bør komme i betraktning.

På forhånd utarbeides en liste over søkerne med opplysning om navn, alder, utdannelse og så vidt mulig tidligere offentlig og privat tjeneste.

Når det gjelder ansettelse av andre tjenestemenn enn avdelingssjef, skal vedkommende avdelingssjef, til hvis avdeling stillingen er knyttet, skriftlig sette fram sitt forslag. Deretter går forslaget til tjenestemannsrepresentanten og så videre til direktøren. Når det skal ansettes avdelingssjef setter vedkommende representant for denne tjenestegruppe skriftlig fram sitt forslag, som deretter går til direktøren.

Skal tjenestemannen ikke knyttes til en bestemt avdeling, avgjør direktøren hvem som først skal sette fram forslag.

Medlemmer av innstillingsrådet fratrer saksbehandlingen hvis stillingen søkes av vedkommende selv eller hans ektefelle eller slektning i opp- eller nedstigende linje så nær som søsken eller like nær besvogret. Direktøren kan ellers frita et medlem for å være med i en sak når det på forhånd melder at det av personlige grunner ikke finner det riktig å delta i behandlingen av saken. Stedfortreder eller varamann skal i tilfelle tre inn.

Hvis ikke alle er enige om innstillingen, trer de som har

2 juli. deltatt i behandlingen og ikke har forfall, sammen til møte. Dette ledes av direktøren. Hvis det er stemmelikhet er direktørens stemme avgjørende.

Den endelige innstilling med mulige dissenser tas inn i innstillingsprotokollen som underskrives av alle. Hvert medlem av rådet har rett til i protokollen å grunngi sitt standpunkt.

3 juli. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og bygningsvedtekter for Furnes bygningsdistrikt i Furnes herred, Hedmark fylke.

3 juli. **Forordning** **) (Innenriksdepartementet) om midlertidig avhjelp av husmangel i Laksevåg herred, Hordaland fylke.

3 juli. **Forordning** **) (Innenriksdepartementet) om midlertidig avhjelp av husmangel i Vest-Finnmark politidistrikt.

3 juli. **Forordning** (Sosialdepartementet) om samtykke etter fattiglovens § 50 til at Lesja og Lesjaskog fattigdistrikter i Lesja herred, Opland fylke, slåes sammen til én fattigkommune.

3 juli. **Forordning.***) (Handelsdepartementet.)

§ 1. Bestemmelsen om helligdagsfreding i § 9, 1 ledd, i lov om fangst av hval av 16 juni 1939 skal inntil videre ikke gjelde.

§ 2. Den som vegrer seg for å delta i fangsten eller arbeide på søn- og helligdager, skal ikke av den grunn kunne oppsis fra sin stilling.

3 juli. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Gjerdrum herred, Akershus fylke.

3 juli. **Forordning.***) (Landbruksdepartementet.)

Midlertidige endringer i fiskeregler for Hol herred, Buskerud fylke, av 13 november 1939.

I.

Punkt 1 settes ut av kraft.

---

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 29.
**) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 33.

II. 3 juli.

Den i punkt 2 b fastsatte minste maskestørrelse nedsettes fra 39 mm til 36 mm fra knutes til knutes midtpunkt når redskapet er vått.

III.

Denne forordning gjelder inntil videre.

Forordning.*) (Finans- og tolldepartementet.) 3 juli.

Avgiftssatsen og refusjonssatsene for brennevin blir fra 1 juli 1941 å gi følgende tillegg:

Agiftssatsen, kr. 2,62 pr. liter (100 %) tillegges kr. 2,10.

Refusjonssatsene, kr. 2,62, kr. 2,64 og kr. 2,67 henholdsvis for råsprit, renset sprit og destillater og brennevin som er denaturert eller på annen måte finnes garentert mot å bli brukt til drikk, tillegges respektive kr. 2,10, kr. 2,11 og kr. 2,13 pr. liter (100 %).

Den samlede avgiftssats vil således inntil videre utgjøre: kr. 4,72 pr. liter (100 %) og de samlede refusjonssatser henholdsvis kr. 4,72, kr. 4,75 og kr. 4,80 pr. liter (100 %).

Forordning **) (Sosialdepartementet) om at den som 4 juli.
etter 1 september 1941 gjør seg næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom eller bevertning med mat og drikke i Bø herred, Nordland fylke, skal ha bevilling.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori bestemmes at 4 juli.
det fra 16 oktober 1941 i Bodin herred av Salten domssogn skal være et utvalg på 12 domsmenn som har særlig kyndighet i sjøvesen.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori uttales at vara- 4 juli.
mann for domsmann eller skjønnsmann som blir dimittert straks retten er satt, på samme måte som varamann for lagrettemann (jfr. skrivelse av 25 mars 1939) ikke har krav på betaling etter sportellovens § 90.

Forordning *) om transport av ved. 5 juli.

§ 1. Transportutvalget kan treffe bestemmelser om transport av ved for å sikre vedforsyningen i utvalgets distrikt.

---

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 29.
**) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 31.

5 juli. § 2. Transportutvalget kan således bestemme:

1. At det skal settes ned egne vedtransportutvalg som skal organisere og ordne med transporten av ved til forbruksteder innenfor transportutvalgets distrikt.
2. At alle kjøpere av ved innen transportutvalgets distrikt skal sende til transportutvalget for registrering gjenpart av leveringskontrakten, eller i tilfelle formelig kontrakt ikke er opprettet, oppgaver over kvanta, leveringssteder, leveringstider, priser m. v.

   I tilfelle transporten kan foregå med egne transportmidler, må denne ordning godkjennes av transportutvalget. Det samme gjelder transport av egen ved.
3. At selgere av ved skal stille tillitsmenn til utvalgets disposisjon. Tillitsmennene skal sørge for at veden blir kjørt fram til det leveringssted som er bestemt i salgsavtalen, og anvise bilførerne de vedpartier som skal kjøres med bil.

§ 3. Transportutvalget fører register over alle leveringssteder for ved til utvalgets distrikt, og bestemmer på hvilken måte transporten skal foregå.

§ 4. Bestemmelser truffet av transportutvalget i medhold av §§ 1 og 2 er ikke gyldige før de er godkjent av Direktoratet for industriforsyning. Direktoratet kan når som helst oppheve de bestemmelser det har godkjent.

§ 5. Direktoratet for industriforsyning kan treffe bestemmelser om samarbeid mellom de forskjellige transportutvalg (vedtransportutvalg) for å hindre krysstransporter av ved.

Direktoratet kan videre gi utfyllende og supplerende bestemmelser til gjennomføring av ordningen.

§ 6. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av bestemmelser gitt i medhold av forordningen.

Oslo 5 juli 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

5 juli. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om utvidelse av Årnes bygningsdistrikt i Nes herred, Akershus fylke.

5 juli. **Forordning** *) (Politidepartementet) om nye politivedtekter for Kjelvik herred, Finnmark fylke.

*) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 31.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt for barber- og friserforretninger i Lillestrøm hered, Akershus fylke. 5 juli.

Forordning. **) (Finansdepartementet.) 5 juli.

Utmynting av særskillemynt av sink og jern.

I henhold til lov av 18 mars 1924 om tillegg til lov om pengevesenet av 17 april 1875 § 1, jfr. lov av 25 mai 1917 nr. 5, bestemmes at det — istedenfor de ved kongelige resolusjoner av henholdsvis 28 mars 1924 og 1 juli 1917, jfr. kongelig resolusjon av 19 november 1907, fastsatte særskillemynter av kobber-nikkel (50-, 25- og 10-ører) samt bronse (5-, 2- og 1-ører) — inntil videre skal kunne utmyntes særskillemynt av sink og jern av pålydende verdi, størrelse, vekt og preg som nevnt nedenfor.

Myntene preges i glatt ring og med følgende størrelse og vekt:

Myntens verdi	Diameter millimeter	Vekt gram
I. Sinkmynt.		
50 øre	22	4
25 »	17	2
10 »	15	1,25
II. Jernmynt.		
5 øre	27	6,944
2 »	21	3,472
1 »	16	1,736

Preget fastsettes således:

Samtlige mynter bærer på aversen en stilisert kronet løve i trekantskjold med St. Olavskorset på sidene og som omskrift øverst «Norge».

Reversen fastsettes overensstemmende med det preg som ved kongelig resolusjon av 19 november 1907 er bestemt for skillemynt av bronse, således at reversen viser myntens verdi, henholdsvis 50 øre, 25 øre, 10 øre, 5 øre, 2 øre og 1 øre, med myntmerke og årstall, samt tre ornamenter dannet av sammenstilte skjold (treenighetsmerke).

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 5 juli.

Endringer i sakførerlovgivningen.

(Forordningen av 23 juni 1941 som trådte i kraft 28 juni d. å.)

Kravet til praksis for å få sakførerbevilling.

Ifølge forordningens § 2 må den som søker om sakførerbevilling bl. a. legitimere at han i minst 1 år har vært i virk-

*) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 31.
**) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

5 juli. somhet som autorisert fullmektig hos sakfører, som dommer eller som dommerfullmektig, rettsskriver, fullmektig hos riksadvokaten eller som universitetslærer eller universitetsstipendiat i rettsvitenskap. Virksomhet i annen stilling kommer her ikke i betraktning, således f. eks. virksomhet som fullmektig hos advokat eller sakfører uten autorisasjon eller tjeneste på dommerkontor uten ansettelse som dommerfullmektig. De nye regler kommer til anvendelse ved avgjørelsen av søknader som kommer inn til departementet etter forordningens ikrafttreden. Departementet vil dog i den første tid etter forordningens ikrafttreden strekke seg lengst mulig når det er søkt om dispensasjon fra kravet til praksis, jfr. forordningens § 2, annet ledd.

Betegnelser.

Det er departementets forutsetning at praktiserende sakførere heretter bare skal bruke titlene: høyesterettsadvokat, advokat og sakfører. Betegnelsen høyesterettsadvokat brukes av dem som har fått eller heretter får tillatelse til å være sakfører ved Høyesterett. Betegnelsen advokat skal brukes av dem som får tillatelse etter forordningens § 3 til å opptre som advokat ved lagmannsrettene og ved herreds- og byrettene. Videre skal alle praktiserende sakførere som etter de tidligere gjeldende regler har fått tillatelse til å opptre ved overrettene eller lagmannsrettene nå gå over til å bruke betegnelsen advokat.

Departementet legger vekt på at det overalt forholdes i samsvar med loven når det gjelder disse betegnelser.

Tilbakekallelse av sakførerbevilling og av sakførerfullmektigs autorisasjon.

De tidligere bestemmelser i domstollovens § 229, 2 ledd, om tilbakekallelse av en sakførerbevilling på grunn av manglende sikkerhetsstillelse eller på grunn av urettskaffent forhold har vist seg ikke å være tilstrekkelige. De nye regler i forordningens § 5 tar derfor — på samme måte som de tidligere bestemmelser — først og fremst sikte på de forgåelser som en sakfører gjør seg skyldig i under utøvelsen av sin sakførergjerning. Det vil imidlertid fremgå av forordningen at de krav som må stilles til en sakførers opptreden nå i vesentlig grad er blitt skjerpet. For det første vil en sakførertillatelse kunne bli tilbakekalt når en sakfører har vist grovt utilbørlig opptreden, enten i eller utenfor sakføreryrket. En nevner her som eksempel at en sakfører under beruselse eller i øvrig opptrer grovt usømmelig. Et annet eksempel er at en sakfører beregner seg et åpenbart urimelig salær eller på

annen måte utnytter til egen fordel den tillit som vises ham av den alminnelige mann, som søker rettshjelp hos ham. For det annet vil en sakførertillatelse kunne bli tilbakekalt dersom sakføreren på annen måte har gjort seg uverdig til eller nedbrutt den tillit eller aktelse som er påkrevd for hans stilling. Departementet må kunne kreve at sakførere opptrer strengt saklig. De må i retten ikke overfor kolleger eller andre tydelig legge for dagen uvilje som må ses som utslag av en bestemt politisk innstilling overfor Nasjonal Samling. Heller ikke må de ellers drive ondsinnet agitasjon mot Riksstyret, Nasjonal Samling, dens Fører, medlemmer av bevegelsen eller nasjonalsocialismen eller mot de samme gjøre seg skyldig i noen krenkelse som åpenbart er utslag av en motsatt politisk innstilling. Dersom en sakfører gjør seg skyldig i slike handlinger vil han risikere at hans bevilling for kortere eller lengre tid blir tilbakekalt etter de nye regler. Hver sakfører som holder seg til sitt arbeid som sakfører og således ikke innlater seg på en slik opptreden som foran nevnt vil i trygghet og ro kunne utøve sin sakførervirksomhet. 5 juli.

De avgjørelser som departementet treffer etter forordningens § 5 kan ikke prøves av domstolene. Departementet vil imidlertid fremheve at en sakførertillatelse eller en sakførerfullmektigs autorisasjon ikke vil bli tilbakekalt uten at vedkommende sakfører eller sakførerfullmektig har fått høve til å uttale seg. Beslutter departementet seg til å tilbakekalle en sakførertillatelse eller en fullmektigautorisasjon, vil departementet i hvert enkelt tilfelle gi nøyaktige og utførlige grunner for den avgjørelse som departementet i samsvar med reglene i forordningens § 5 har truffet.

Forordning (Sosialdepartementet) om samtykkje etter § 50 i fatiglova til at Flesberg, Lyngdal og Svene fatigdistrikter i Flesberg herad, Buskerud fylke, vert slege saman til ein fatigkommune. 7 juli.

Forordning.*) (Handelsdepartementet.) 7 juli.

Forandring av kongelig resolusjon av 28 juli 1937 og Handelsdepartementets Instruks (forskrifter) av samme dag om kontroll og vraking av saltet sild.

I.

Kongelig resolusjon av 28 juli 1937 om kontroll og vraking av saltet sild, VI, punkt 4, skal heretter lyde så:

For vraking av sild til innenlands konsum og for for-

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 30.

7 juli. nyet vraking betales de samme avgifter som nevnt under punktene 1—3. For frivillig vraking betales sånn avgift som Handelsdepartementet bestemmer. Avgiften for vraking av sild til innenlands konsum, fornyet og frivillig vraking betales forskuddsvis til den som forestår vrakingen.

II.

Følgende bestemmelser i Handelsdepartementets Instruks (forskrifter) for kontroll og vraking av saltet sild av 28 juli 1937 skal heretter lyde så:

§ 30. Under betegnelsen fetsild kommer bare sild, hvis rogn og melke ikke er utviklet eller er lite utviklet og som har ister eller tegn på ister, og som ikke er så småfallende at det går over 20—25 stk. av den på 1 kg.

Fetsild skal være fagmessig tilvirket i nye eller lyse (blanke) tønner, under anvendelse av passende nytt salt og lake av 25° styrke.

Det må påses at silden før den saltes i enhver henseende har vært omhyggelig behandlet og er helt frisk (uten bunnsmak) så den er vel egnet for formålet.

Garnsild må være tint av garnene ved inntrekningen og være fylt i kasser etter hvert. Denne behandling må være skjedd så omhyggelig og hurtig at silden er kommet i kassen før den er blitt stiv hvoretter kassene straks skal være plasert i rummet. For åpne båters vedkommende må silden være tilsvarende omhyggelig behandlet.

Landnotsild skal være låsstått og åtfri. Opptak må ikke skje under sånne forhold eller på sånn måte at sildens kvalitet skades.

Silden må ikke være trengt mer enn nødvendig og opptak skje med håver og med stor forsiktighet.

Snurpenotsild (ikke låsstått sild) tillates bare anvendt når den er av særlig fin kvalitet og er opptatt i små håver.

Notsild og snurpesild skal, såfremt den ikke blir levert umiddelbart til saltefartøy, straks være pakket i halvkasser og kassen må være overdekket.

All fetsild skal være fersknippet. Garnsild og snurpesild skal, hvis den inneholder skadelig åte, være fullganet. Under tilvirkingen må silden skjermes mot vind, sol og regn.

Fiskepakket fetsild skal sorteres etter streker som følger: (Samfengt) 0 4/6, I 6/8, II 8/10, III 10/12, IV 12/14, V 14/16, VI 17/20, VIII 20/25.

Sorteringen skal være så jevn at det for V ikke er mer enn 10 %, og for V/VII ikke mer enn 20 % sild som faller utenom denne ramme. Sild som er mer enn 1 sild (for V/VII 2 sild) utenfor rammen må ikke forekomme.

Merkene skal være revet med streker på tønnens hals. 7 juli.

Den fiskepakkede tønne skal inneholde minst 70 kg ved forfangst- og sommerkvalitet, og for ister-, høst- og vintersild minst 75 kg.

Silden skal omhyggelig flolegges. Langstrakt og beskadiget (hodeløs) sild kastes ut.

Partier som bærer preg av ikke å være behandlet etter disse bestemmelser kan ikke godkjennes som god handelsvare, men kan, hvis feilene kan rettes, fremstilles til fornyet vraking etter § 15.

§ 31. Den skarpsaltede fetsild inndeles i følgende 5 hovedsorter:

1. Sommerfetsild (Kv. S.) er fetsild, fanget om sommeren før silden har fått holdbar ister og i det hele tatt før den er blitt holdbar vare. Silden skal være fet og velsmakende.
2. Isterfetsild (Ister) er den fete, holdbare høstfangede kvalitetsvare (av notsild eller fin garnsild) med gjennomgående fast ister. Til denne må det stilles strenge krav både med hensyn til kvalitet og behandling.
3. Høstfetsild (Kv. H.) er den høstfangede holdbare sild med tegn på avfallende fettinnhold mot sporen og avtagende ister.
4. Vinterfetsild (Kv. V.) er en holdbar, men mindre fet sild. Sild som er langstrakt og med minimal ister og tilsvarende mer utviklet innmat skal overhodet ikke godtas som fetsild, men kan, hvis den er fanget før storsildsesongen begynner merkes «Norsk Vintersild» selv om den er større enn 8 stkr. pr. kg (se i øvrig § 29 II.)
5. Forfangstfetsild er sild fanget langs kysten etter vintersildfiskerienes slutt inntil silden blir av den kvalitet at den kan oppnå merket fetsild Kv.S. For å kunne bli godkjent som handelsvare skal silden være tilstrekkelig fet og velsmakende til å kunne anvendes som fetsild for hurtig konsum. Varen er altså ikke holdbar og kan bare få attest for at den er sund, frisk og velbehandlet ved besikten.

Den matjesbehandlede fetsild inndeles etter de samme regler som foran nevnt, men vrakes for øvrig ut fra sin egenart som matjesbehandlet og kan bare få attest for at varen er sunn, frisk og velbehandlet ved besikten.

§ 32. Eksportpakket skarpsaltet fetsild skal være ganet (eventuelt fullganet) i fersk tilstand og være fagmessig innlagt i 90, 100, 105 eller 110 kg's pakning med norsk flo og forholdsvis for pakning i ½, ¼ og ⅛ tønner.

Sommerfetsild og forfangstfetsild kan godtas i påpakket

7 juli. fiskepakning (ikke omlagt). I eventuell attest anføres at vekten er skjønnsmessig.

Forfangstfetsild kan også godtas i ikke salttrukken stand, når varen er velbehandlet, sunn og frisk ved besikten. For fetsild beregnet på innenlands konsum gjelder dette også Kv.S. når silden leveres i fiskepakning eller påpakket fiskepakning.

Fetsild av størrelse inntil 8 stkr. pr. kg kan sorteres med en variasjon av inntil 100 sild pr. tønne eller 1 sild pr. kg. For øvrig kan varieres som følger: 4/5, 5/6, 6/7, 7/8, 8/10, 10/12, 12/14, 14/16, 16/18, 18/20 og 20/25 stykker pr. kg (eller 8/9, 9/11, 11/13, 13/15, 15/17, 17/20 og 20/25).

§ 33, punkt 3. Kvalitetsbetegnelse som følger:

Landnotsild og tilsvarende kvalitet av snurpenotsild betegnes med «Not», garnsild og snurpenotsild ellers med «Garn».

§ 47. Silden skal være merket som for eksportvare bestemt.

Fiskepakket sild merkes med den garanterte minimumsvekt.

§ 52. Saltsild som selges til innenlands konsum skal være underkastet vraking.

Vrakingen foretas senest når silden leveres fra grossistens (eksportørens) lager til detaljist (eller forbruker). Sild som selges direkte fra tilvirker til detaljist eller forbruker skal være vraket før den utbys til salg.

I forbindelse med begjæring om innenlands vraking underskriver rekvirenten en tilsvarende erklæring som ved eksportvraking, på dertil anordnet skjema.

§ 53. Fiskeridirektøren gir nærmere regler for vraking av saltsild i emballasje som ikke inngår under tønneloven og for emballasjen (småemballasje).

§ 54. Forfangstfetsild kan ikke gis vrakerstempel etter 31 august.

§ 55. Vrakingen skjer etter samme regler som for eksportvraking. Ved fetsild må alle tønner slås opp og ved fiskepakning skal minst 5 % veies. Der legges vekt på å konstatere at sorteringen er jevn hele tønnen igjennom.

§ 56. Vrakermerket påstemples etter reglene for eksportvraking.

Ved fetsild anvendes bare løvemerket.

Ved siden av vrakermerket skal vrakeren på tønnens bunn og hals, med rivjern eller blåblyant, tydelig anføre datum for vrakingen.

§ 57. Sild som er fremstillet til vraking, men ikke kan godkjennes som god handelsvare skal, hvis feilene ikke kan rettes behandles etter reglene i § 49.

For fetsild gjelder dette ved betydelige feil, f. eks. gul (harsk), sur (syrlig) eller på annen måte bedervet, sterkt fettskutt, bukløs, søndersild osv. 7 juli.

Partier med mindre feil, så som lett fettskutt, hodeløs, buksvak, mørk ved benet, sterkt sjonet, blast utseende og lignende kan med Fiskeridirektørens samtykke av vrakeren tillates omsatt (eksportert) som sekunda, hvis han allikevel finner varen vel egnet til menneskeføde.

Silden merkes etter kvaliteten «Sekunda sommersild» eller «Sekunda høstsild». Betegnelsen «fetsild» må ikke anvendes hverken som merke eller ved omsetning.

§ 61. For frivillig vraking etter § 58 og for besikt etter § 59 betales den samme avgift som ved utførsel av saltsild bestemt.

For frivillig vraking av islandssild etter § 60 betales 10 øre pr. heltønne eller pr. 2/2 tønner.

Disse avgifter betales forskuddsvis til den som forestår vrakingen.

III.

Instruksens §§ 52—57 gis som overskrift: «Vraking av sild beregnet for konsum innenlands» og instruksens kapitel 3 overskriften: «Frivillig vraking».

IV.

Denne forordning trer i kraft fra 15 juli 1941. Fra samme tid oppheves Handelsdepartementets forordning av 27 februar 1941 om tillegg til «Instruks for kontroll og vraking av saltet sild» av 28 juli 1937.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Frogn herred, Akershus fylke. 7 juli.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Østre Toten herred, Opland fylke. 7 juli.

Forordning *) om avgift av kull som utføres fra Svalbard for budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942. 8 juli.

For budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942 skal det erlegges avgift til statskassen av kull, som utføres fra Sval-

*) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 31.

8 juli. bard, etter en sats av 1 % av verdien for de første 100 000 tonn og deretter etter satser fallende med 0,1 % av verdien for hvert ytterligere 100 000 tonn.

Oslo 8 juli 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

8 juli. **Forordning** *) om formues- og inntektsskatt til Svalbard for budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942.

(Gitt etter samråd med den kst. statsråd for Finansdepartementet.)

§ 1. For budsjett-terminen 1 juli 1941 til 30 juni 1942 svares skatt til Svalbard etter følgende regler:

I. Av personer og selskaper som skal svare skatt til Svalbard etter ligning (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925 kap. 1):
   a) Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
   b) Inntektsskatt med 10 %.

II. Av enhver som skal svare skatt til Svalbard av en prosentvis ansatt del av arbeidsinntekten (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925 kap. 2): Inntektsskatt med 4 % av den skattbare del av arbeidsinntekten, jfr. § 5.

§ 2. Tvist om en skattyter skal skattskrives i Norge eller Svalbard avgjøres av Finansdepartementet.

§ 3. Formuer under kr. 5 000 er skattefrie. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1 000 delelige antall kroner.

§ 4. Inntekter under kr. 2 000, for så vidt angår de i § 1, avsnitt I, omhandlede skattytere er skattefrie. For disse skattytere avrundes inntekten nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 5. Ved ansettelsen til skatt av de i nærværende beslutnings § 1, I og II, omhandlede skattepliktige personer befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, med tilleggslover, idet Handelsdepartementet fastsetter bestemmelser om hvilke personer som ved klasseansettelsen skal henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt:

i 1ste klasse	.....	kr. 2 000
- 2nen »	.....	» 2 500
- 3dje »	.....	» 3 000

*) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 31.

i 4de	klasse	.....	kr. 3 400	8 juli.
- 5te	»	.....	» 3 800	
- 6te	»	.....	» 4 200	
- 7de	»	.....	» 4 600	
- 8de	»	.....	» 5 000	

For personer som ilegges skatt etter § 1, II, beregnes det skattefrie beløp i forhold til den tid av året, hvori arbeidsforholdet varer.

§ 6. Adgangen til å få skattefritt fradrag etter § 5 er betinget av at vedkommende skattyter legitimerer sin forsørgelsesbyrde.

§ 7. I øvrig blir skatten å utligne etter lov av 15 juli 1925.

Oslo 8 juli 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om tvangsavståing av Norgaards Vannverk. 8 juli.

Det tillates Skien kommune på vilkår som fastsettes av Arbeidsdepartementet å kreve tvangsavståing av Norgaards Vannverk.

Skjønn må være begjært innen en frist som departementet fastsetter.

Skjønnsmennene oppnevnes av Arbeidsdepartementet. Departementet kan sette tallet av skjønnsmenn høyere enn vanlig, dog bare til et like tall.

Oslo 8 juli 1941.

Arbeidsdepartementet.

Tormod Hustad.

R. J. Fuglesang.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «John P. Andersen og hustrus minnegave til Sagvatnans trengende», opprettet ved gavebrev av 23 juni 1939. 8 juli.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «John Halvorsen Restad og hustru Sigrid Jensdatters legat til Hølonda», opprettet ved testament av 14 oktober 1936. 8 juli.

*) Kunugj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 31.

7 juli. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, hvori bestemmes at det fra 16 oktober 1941 inntil videre i Hammerfest kjøpstad skal være et utvalg på 6 domsmenn som har særlig kyndighet i bygningsvesen.

8 juli. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, hvori bestemmes at det fra 16 oktober 1941 inntil videre i Kjelvik herred av Hammerfest domssogn skal være særskilte utvalg av domsmenn med særlig kyndighet i handel, sjøvesen og bygningsvesen. I hvert utvalg skal det være 6 fagkyndige domsmenn.

9 juli. **Midlertidig forordning** *) om arbeidshjelp til særlig samfunnsviktige arbeidsoppgaver.

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende:

§ 1. Til gjennomføring av arbeidsoppgaver som Sosialdepartementet finner samfunnsmessig særlig betydningsfulle og uoppsettelige, kan Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd pålegge enhver arbeidsfør person å utføre arbeid på anvist arbeidssted.

Pålegg gis for bestemt tid og under hensyn til vedkommende persons alder og arbeidsevne. Gjelder det arbeid av annen art enn det vedkommende til vanlig har, kan pålegg ikke gis for mer enn 3 måneder.

§ 2. Må en arbeidstaker med fast arbeid forlate dette for å etterkomme pålegg etter § 1, kan det faste arbeidsforhold i den tid pålegget gjelder, ikke sies opp uten samtykke av Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd.

I det nevnte tidsrom har arbeidstakeren ikke krav på arbeidslønn eller annen godtgjøring av sin faste arbeidsgiver.

Det pålagte arbeid skal lønnes etter den tariffavtale som på arbeidsstedet gjelder for dette arbeid. Er tariffavtale ikke opprettet, gjelder arbeidsstedets vanlige lønnsvilkår for tilsvarende arbeid. For øvrig gjelder de arbeidsvilkår som etter lov eller sedvane gjelder for tilsvarende arbeid på stedet når arbeidsforholdet bygger på avtale.

§ 3. Den som utfører arbeid i henhold til pålegg etter § 1, må ikke i den tid pålegget gjelder slutte arbeidet uten samtykke av den offentlige arbeidsformidling, med mindre arbeidsgiver og arbeidstaker er enige om å bringe arbeids-

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

forholdet til opphør. Arbeidsgiveren kan ikke mot arbeids- 9 juli.
takerens vilje bringe tilsettinga til opphør i den tid pålegget gjelder uten samtykke av arbeidsformidlingen.

§ 4. Den som direkte berøres av vedtak som er gjort av den lokale arbeidsformidling etter denne forordning eller etter forskrifter om gjennomføring av forordningen, kan anke vedtaket inn for distriktskontoret for arbeidsformidling. Gjelder det et spørsmål som har betydning ut over den foreliggende sak, kan avgjerd av distriktskontoret ankes inn for Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd. Distriktskontoret avgjør i samband med vedtaket om dette gjelder et spørsmål av den art som er nevnt i foregående punktum.

Ankefristen er en uke regnet fra den dag vedkommende ble kjent med vedtaket.

Erklæring om anke fritar ikke for å etterkomme et pålegg med mindre det blir bestemt av det formidlingsorgan hvis vedtak påankes.

Vedtak som et formidlingsorgan gjør etter denne forordning kan ikke prøves av domstolene.

§ 5. Offentlige og kommunale myndigheter, bedrifter, enkeltpersoner og institusjoner plikter å gi den offentlige arbeidsformidling opplysninger og annen hjelp den trenger til å gjennomføre denne forordning.

§ 6. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forordning eller pålegg gitt med hjemmel i den eller forskrifter som blir gitt til gjennomføring av forordningen, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge deler hvis ikke forholdet rammes av et strengere straffebud. Det samme gjelder medvirkning til slik overtredelse. Det skal regnes som medvirking at arbeidsgiver lar arbeidstaker fortsette i arbeid hos seg i strid med pålegg.

Oslo 9 juli 1941.

Sosialdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om endring i forordning av 27 9 juli
mars 1941 om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør.

Forordning av 27 mars 1941 om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør § 1 skal lyde så:

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 30.

9 juli. Oppløsning av arbeidsforhold mellom arbeidsgivere og arbeidstakere (arbeidere og funksjonærer) i nedennevnte ervervsgrener og bedrifter trenger samtykke av den offentlige arbeidsformidling for å være gyldig.

Disse ervervsgrener og bedrifter er:

1. Aluminiumsverker (smelteverker og bedrifter for videre forarbeiding).
2. Bergverksdrift (malmutvinning, smelteverker m. v.).
3. Bygge- og anleggsarbeid, herunder anlegg og vedlikehold av offentlige veier, jernbaner og havner.
4. Den tyske forsvarsmakts bedrifter.
5. Fiskegarnfabrikker.
6. Garverier med mer enn 10 arbeidstakere.
7. Kjemiske fabrikker.
8. Lærfabrikker med mer enn 10 arbeidstakere.
9. Radio- og telefonindustri (herunder kabelindustri og elektrooptisk industri).
10. Reperbaner.
11. Sementfabrikker.
12. Sekkefabrikker.
13. Skipsfart.
14. Skipsverfter (metall- og treskipsverfter).
15. Skofabrikker med mer enn 20 arbeidstakere.
16. Spinnerier.
17. Stål- og jernstøperier (herunder jernlegeringsverker).
18. Taufabrikker.
19. Våpen- og ammunisjonsfabrikker (herunder flymotorreparasjonsverksteder).
20. Verktøy- og maskinfabrikker.

Oslo 9 juli 1941.

Sosialdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

9 juli. **Forordning** *) om ekstraordinær skatt til staten av formue for budsjett-terminen 1941—1942.

§ 1. For budsjett-terminen 1941—42 erlegges en ekstraordinær skatt til staten av formue etter følgende regler:

a. Personer (boer) som er skattepliktige etter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav a og c, samt personer som er skattepliktige etter samme paragrafs bokstav b, erlegger:

*) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

Av de første		kr.	125 000	intet	9 juli.
» » neste		»	75 000	0,4 pst.	
» » —		»	100 000	0,5 »	
» » —		»	100 000	0,6 »	
» » —		»	200 000	0,7 »	
» » —		»	200 000	0,8 »	
» » —		»	200 000	0,9 »	
» » —		»	250 000	1,0 »	
» » —		»	250 000	1,1 »	
» » —		»	500 000	1,2 »	
» » —		»	1 000 000	1,3 »	
» » —		»	2 000 000	1,4 »	
» » —		»	2 000 000	1,5 »	
» » —		»	3 000 000	1,75 »	
» » —		»	5 000 000	2,0 »	
» » —		»	5 000 000	2,25 »	
» » —		»	5 000 000	2,5 »	
» » —		»	5 000 000	2,75 »	
» det overskytende beløp				3,0 »	

b. Utenlandske selskaper og innretninger, som er skattepliktige etter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav b, erlegger 0,5 pst. av formuens samlede beløp.

Skatt ilignes bare for så vidt skattebeløpet for den enkelte skattepliktige utgjør minst kr. 4. Omberegning av skatt etter avgjørelse av Ankenevnden (lov av 28 juli 1921 § 19) finner bare sted, når avgjørelsen for den enkelte skattepliktige bevirker en forandring i skatten på minst kr. 10.

§ 2. For øvrig kommer til anvendelse bestemmelsene i skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911 med tilleggslover samt i lov av 28 juli 1921 om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue med tilleggslover.

§ 3. For så vidt for noen skattepliktig det samlede skattebeløp som er ilagt ham til stat og kommune etter ligningen (i tilfelle klagebehandlingen) for 1941—42 ved utskrivningen av ekstraordinær formuesskatt etter foranstående bestemmelser bringes til å overstige 75 pst. av den antatte inntekt ved statsskattligningen, blir etter søknad den ekstraordinære formuesskatt å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning hvori den overstiger nevnte grense. Søknad som her nevnt inngis til og avgjøres av Ankenevnden.

Oslo 9 juli 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

9 juli. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 63 for Stavanger.

9 juli. **Forordning.** **) (Sosialdepartementet.)

Forskrifter om gjennomføring av midlertidig forordning av 9 juli 1941 om arbeidshjelp til særlig samfunnsviktige arbeidsoppgaver.

1. Behovet for arbeidskraft til arbeidsoppgaver som Sosialdepartementet finner samfunnsmessig særlig betydningsfulle og uoppsettelige, skal av arbeidsgiveren meldes til Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd for så vidt den arbeidskraft som trengs ikke allerede er skaffet til veie på annen måte.

Meldingen for arbeidsgiveren er samtidig søknad om å bli tildelt den arbeidskraft som behøves. Meldingen skal gis på et skjema som direktoratet fastsetter, og utfylles i 3 eksemplarer.

2. Pålegget kan gjelde ethvert slags arbeid.

Før pålegg blir gitt bør den person som pålegget gjelder og — om han har fast arbeid — hans arbeidsgiver få høve til å uttale seg, for så vidt dette kan skje uten å hindre rettidig dekning av behovet for arbeidskraft. Arbeidstakeren skal samtidig gjøres kjent med vilkåra for arbeidet.

3. Pålegg skal bare gis personer som duger til arbeidet. Oppstår det spørsmål om en person av helbredshensyn er forhindret fra å etterkomme et pålegg, skal erklæring fra lege innhentes.

4. Den som blir pålagt arbeid, anses for å ha sluttet arbeidsavtale med vedkommende arbeidsgiver på de vilkår som er oppgitt i pålegget så langt disse svarer til de tariffmessige og ellers vanlige lønns- og arbeidsvilkår, jfr. forordningens § 2, tredje ledd. Avtalen trer i kraft fra det tidspunkt som er fastsatt i pålegget for arbeidets begynnelse.

Den som har fått pålegg, skal tiltre arbeidet i samsvar med bestemmelsene i dette. Ved tiltredelsen skal han straks vise pålegget til arbeidsgiveren.

5. Pålegg gis på vegne av direktoratet av arbeidsformidlingen i det distrikt hvor den person som pålegget gjelder har bopel eller vanlig oppholdssted.

Pålegget skal være skriftlig og inneholde følgende opplysninger:

a. Bedriftens navn, adresse og arbeidssted.
b. Tidspunktet da arbeidet skal tiltres og opphøre.

*) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 31.
**) Kunngj. 11 juli i Lovtid. 1 nr. 29.

Som tidspunkt for arbeidets begynnelse gjelder for den som må foreta reise for å etterkomme pålegget, den dag da han skal tiltre reisen fra bopel eller vanlig oppholdssted. 9 juli.

6. Pålegget tilstilles den person som blir pålagt arbeid. En gjenpart sendes den arbeidsgiver som han er i arbeid hos.

Før det pålagte arbeid begynner, skal arbeidsgiveren utbetale arbeidstakeren arbeidslønn eller annen godtgjøring som denne har til gode.

7. Den som må foreta reise for å etterkomme pålegg, kan kreve utgiftene ved første gangs reise fra bopel eller vanlig oppholdssted til arbeidsstedet samt ved tilbakereisen godtgjort av den bedrift han er pålagt arbeid hos.

Ved lengre reiser kan arbeidsformidlingen bestemme at den som får pålegg skal ha kostpenger og eventuelt penger til overnatting. Utgiftene skal betales av den bedrift som vedkommende er pålagt arbeid hos.

Såfremt arbeidsformidlingen legger ut reiseutgifter og kostpenger, skal bedriften godtgjøre arbeidsformidlingen de utlagte beløp. Kravet kan drives inn ved utpanting.

8. Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd bemyndiges til å gi nærmere regler som er nødvendige til gjennomføring av disse bestemmelser.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Kristiansand. 9 juli.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori bestemmes at det fra 16 oktober 1941 i Ålesund kjøpstad skal være 20 domsmenn som har særlig kyndighet i handel, 20 domsmenn som har særlig kyndighet i sjøvesen, 20 domsmenn som har særlig kyndighet i bygningsvesen og 20 domsmenn som har særlig kyndighet i håndverk. 9 juli.

Videre bestemmer departementet at det fra 16 oktober 1941 i Ålesund kjøpstad skal være et utvalg av 6 domsmenn med særlig kyndighet i industri.

Forordning *) om forandring i lov av 29 mars 1935 om forbud mot bruk av sprengstoff til fangst av saltvannsfisk. 10 juli.

§ 2, 2 ledd, i lov av 29 mars 1935 om forbud mot bruk av sprengstoff til fangst av saltvannsfisk skal heretter lyde:

Vedkommende departement kan på nærmere fastsatte vil-

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 33.

10 juli. kår tilstå fritagelse fra forskriftene i denne og foregående paragraf for størjefiske med nøter som er forarbeidet før 1 april 1941.

Oslo 10 juli 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

10 juli. **Forordning** *) om midlertidig forhøyelse av losbetalingen.

Fra 1 juli 1941 til 30 juni 1942 skal lospengene som beregnes av så vel lospliktige som ikke lospliktige fartøyer etter taksttabellene i lov om losvesenet av 14 februar 1930, betales med et tillegg av 35 %.

Herav tilfaller for de lospliktige fartøyers vedkommende de 30 % vedkommende sportellønte los med de unntak som Sjøfartsdepartementet bestemmer.

Den del av tillegget som ikke tilfaller vedkommende los, legges til et fond — Fondet for bidrag til loser — hvorav det etter Sjøfartsdepartementets bestemmelse betales grunnbidrag m. v. samt inntektstilskudd til sportellønte loser.

For ikke lospliktige fartøyer tilfaller tillegget i sin helhet losen.

Oslo 10 juli 1941.

Sjøfartsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

10 juli. **Forordning** *) om utbetaling av skøyteholdsbidrag og losguttbidrag av Losfondet.

De bidrag som Sjøfartsdepartementet beslutter å yte loser til skøytehold og til losgutter for tiden fra 1 juli 1941 til 30 juni 1942, skal utres av det Losfond som omhandles i §§ 38—40 i lov om losvesenet av 14 februar 1930.

Oslo 10 juli 1941.

Sjøfartsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

10 juli. **Forordning** **) (Innenriksdepartementet) om at lov om brannvesenet gjøres gjeldende for Norderhov herred, Buskerud fylke.

*) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 31.
**) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 33.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om takster for tvungen feiing i Skien. 10 juli.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Osen hered, Sør-Trøndelag fylke. 10 juli.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Liv Eides legat for vanføre av Kinns prestegjeld», opprettet ved prost Ingvald Severinsen Eide og hustrus gjensidige testament av 17 juni 1915. 10 juli.

Forordning *) om endring i midlertidig lov om fredning av saltvannsfisk av 6 mai 1938. 11 juli.

I midlertidig lov om fredning av saltvannsfisk av 6 mai 1938 skal § 8 heretter lyde så:

§ 8. Fisk som er fanget i strid med denne lovs §§ 1—4 eller med bestemmelser som er gitt i medhold av §§ 5, 6 og 7, må heller ikke falbys, selges, kjøpes, mottas, beholdes ombord, bringes i land eller sendes, men skal straks kastes på sjøen.

Slik fisk må heller ikke innføres fra utlandet, eller fra utenlandsk skip.

Oslo 11 juli 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) om formues- og inntektsskatt til statskassen for budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942. 12 juli.

A.

§ 1. For budsjett-terminen fra 1 juli 1941—30 juni 1942 erlegges skatt til staten etter følgende regler:

I. Av innenlandske aksjeselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper (lov av 13 juli 1921 § 8):

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
b. Inntektsskatt med 15 pst. av selskapets hele inntekt i tilfelle med sånt fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 1ste ledd.
c. Fondsskatt med 7 pst. av den del av selskapets inntekt som ikke tildeles aksjonærene (parthaverne) som utbytte,

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 33.
**) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1 nr. 30.

12 juli. i tilfelle med sånt fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 2net ledd.

II. A. Av sparebanker samt forbruks- og innkjøpsforeninger (landsskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

a. Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 2:

Av formuens	første	kr. 10 000	kr. 0,30	av hvert tusen kr.
—	neste	» 40 000	» 0,50	—»—
—	—	» 50 000	» 1	—»—
—	—	» 50 000	» 1,50	—»—
—	—	» 50 000	» 2	—»—
—	—	» 100 000	» 2,50	—»—
—	—	» 200 000	» 3	—»—
—	—	» 500 000	» 3,50	—»—
—	—	» 1 000 000	» 4	—»—
—	—	» 2 000 000	» 5	—»—
—	overskytende	beløp	» 6	—»—

b. Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

Av de første	kr.	4 000	6,2 pst.
av de neste	»	4 000	9,3 »
—»—	»	4 000	12,3 »
—»—	»	6 000	15,4 »
—»—	»	7 000	18,4 »
—»—	»	10 000	21,4 »
—»—	»	15 000	24,5 »
—»—	»	20 000	27,5 »
—»—	»	20 000	30,6 »
—»—	»	20 000	33,6 »
—»—	»	30 000	36,6 »
—»—	»	30 000	39,7 »
—»—	»	30 000	42,7 »
—»—	»	50 000	45,8 »
av det overskytende	beløp		48,8 »

II. B. Av boligselskaper som går inn under § 8, annet ledds annet punktum, i lov av 13 juli 1921 (tilleggslov av 24 februar 1939):

a. Formuesskatt med 2 av hvert tusen.

b. Inntektsskatt med 13 pst. av inntektens antatte beløp.

III. Av gjensidige livsforsikringsselskaper:

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.

b. Inntektsskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp, dog således, at det bare svares 15 pst. skatt av den del av inn-

tekten som avsettes til sikkerhetsfond, inntil fondet har nådd grenseverdien; jfr. lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 nr. 1 § 79. 12 juli.

IV. Av i utlandet hjemmehørende aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper unntatt forsikringsselskaper:

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
b. Inntektsskatt med 35 pst. av inntektens antatte beløp.

V. Av i utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aksjeselskap og dermed likestilt selskap (med unntak av utenrikske tjenestemenn som er norske statsborgere, for så vidt de i henhold til lov av 13 juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14 juli 1922, lignes særskilt):

Inntektsskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp.

VI. Av andre skattepliktige:

a. Formuesskatt: som etter II a.
b. Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp bestemt etter reglene i § 7 erlegges:

Av de første	kr.	3 000	3,4 pst.
av de neste	»	3 000	7,4 »
—»—	»	3 000	11,4 »
—»—	»	5 000	15,4 »
—»—	»	6 000	19,0 »
—»—	»	8 000	21,8 »
—»—	»	10 000	24,6 »
—»—	»	12 000	27,4 »
—»—	»	15 000	30,2 »
—»—	»	20 000	33,1 »
—»—	»	30 000	36,1 »
—»—	»	30 000	39,8 »
—»—	»	30 000	42,7 »
—»—	»	50 000	45,1 »
—»—	»	50 000	48,5 »
—»—	»	50 000	51,5 »
—»—	»	50 000	54,2 »
—»—	»	50 000	56,5 »
—»—	»	50 000	58,5 »
av det overskytende beløp			60,0 »

§ 2. Enhver som etter de alminnelige skattelover for landet og for byene av 18 august 1911 plikter å svare kommuneskatt, er med de unntak, som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sånn skatt til staten; herredskommuner imidlertid med det unntak, som følger av lov av 22 februar 1921 § 27, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formues-

12 juli. masser etter landskattelovens § 27, byskattelovens § 22, ilignes formuesskatt til kommunen, blir de også å iligne formuesskatt til staten.

Likeledes er den som ikke har bopel i riket, men nyter lønn av den norske stat, skattepliktig av den inntekt, han således oppebærer. Av utenrikske tjenestemenns lønninger blir skatt dog bare å erlegge i den utstrekning som er fastsatt i særskilt forskrift.

Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl ilignes skatt til staten av formue og inntekt.

§ 3. Med hensyn til stedet for skattskrivningen gjelder følgende bestemmelser:

a. Enhver skattepliktig skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende etter bestemmelsene i landskattelovens §§ 20, 21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19 blir å iligne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved statsskattskrivningen formue og inntekt, som skattlegges etter bestemmelsene i landskattelovens §§ 18 og 19, byskattelovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75, begges tredje ledd). De i landskattelovens § 23, byskattelovens § 18, begges annet ledd, omhandlede skattepliktige skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende selskaps kontor er, eller hvor bestyrelsen foregår. Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl skattlegges i det distrikt, hvor kontoret (hovedkontoret) er, eller hvor bestyrelsen foregår.

b. Har noen som av den norske stat oppebærer lønn, hvorav han er skattepliktig, tatt opphold i utlandet, skattskrives han i Oslo skattedistrikt. Ved ligningen i dette distrikt medtas for utenrikske tjenestemenn, som er norske statsborgere, også formue i og inntekt av aksjer, hvorfor vedkommende lignes særskilt.

c. Oppstår det tvist om, i hvilket distrikt en person skal skattskrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement.

d. Når noen er ilignet statsskatt i et annet distrikt enn det, hvor skattskrivningen etter foranstående regler rettelig skulle skje, kan han ikke forlange seg fritatt for skattens erleggelse, med mindre den pågjeldende formue eller inntekt tillike er ilignet statsskatt i det rette distrikt. Derimot kan han i sånt tilfelle ved henvendelse til vedkommende regjeringsdepartement kreve skatten omberegnet, hvis den godtgjøres å være fremkommet ved feilaktige ligningsansettelser eller å være uriktig av andre grunner.

§ 4. Formuer under kr. 5 000 er skattefri. Formuer på kr. 5 000 og derover, men under kr. 20 000, tilhørende skattepliktige som etter § 7 tilkommer skattefritt fradrag ved inntektsansettelsen, blir bare å skattlegge for så vidt skattyterens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 7 er stor nok til, at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000 og derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1 000 delelige antall kroner. 12 juli.

§ 5. Inntekter under kr. 2 000 er skattefrie. Skattepliktig som etter § 7 intet skattefritt fradrag gis, blir dog å iligne skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1 000.

I utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aksjeselskap og dermed likestilt selskap (§ 1 V) ilignes skatt, når inntekten — ansatt underett for samtlige aksjonærer eller i tilfelle ved særskilt ligning — utgjør minst kr. 100.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 6. Det fremkomne skattebeløp blir å avrunde således at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til det nærmeste antall hele kroner.

§ 7. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 VI omhandlede skattepliktige følges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68. Av inntekten er skattefritt i 1ste klasse kr. 900, i 2nen klasse kr. 1 400, i 3dje klasse kr. 1 800, i 4de klasse kr. 2 200, i 5te klasse kr. 2 600, i 6te klasse kr. 3 000, i 7de klasse kr. 3 400 og i 8de klasse kr. 3 800.

Har noen større forsørgelsesbyrde enn det utkreves for å bringe ham opp i 8de klasse, forhøyes det til hans inntekt svarende skattefrie beløp i 8de klasse med kr. 400 for hver overskytende forsørget person.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger (landskattelovens § 15, byskattelovens § 10, bokstav b og c og lov av 13 juli 1921 § 5) samt personer som av den norske stat oppebærer lønn, men som ikke har fast bopel her i riket, gis intet skattefritt fradrag. Har de sistnevnte personer måttet ta opphold i utlandet som følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne til en av klassene 1—8 etter det antall personer som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skatteklasse.

§ 8. I øvrig blir skatten å utligne etter de gjeldende skattelover, derunder lov av 13 juli 1921 om beskatning til staten av aksjeselskaper og aksjonærer.

12 juli.

B.

Til de skattebeløp som fremkommer etter forskriftene i avsnitt A § 1, oppkreves tillegg etter følgende regler:

§ 1.

1. For skattepliktige som går inn under denne forordnings avdeling A § 1 I utgjør tillegget 30 % av skatten av inntekt (selskapsskatten, ikke fondsskatten).
2. For skattepliktige som går inn under denne forordnings avdeling A § 1 II—IV utgjør tillegget 20 % av statsskatten av inntekt. Skattepliktige som går inn under V er fritatt for å erlegge tilleggsskatt.
3. For andre skattepliktige (denne forordnings avdeling A § 1 VI) utgjør tillegget:
   a. I klasse 0 og 1: 30 pst. av statsskatten av inntekt.
   b. » klasse 2: 25 pst. av statsskatten av inntekt.
   c. » klasse 3: 20 pst. av statsskatten av inntekt.
   d. » klasse 4: 15 pst. av statsskatten av inntekt.
   e. » klasse 5 og høyere skattekl.: 10 pst. av statsskatten av inntekt.

§ 2. Avrundingsregelen i avsnitt A § 6 gjelder for utregningen av det samlede skattebeløp, tillegget iberegnet.

C.

Dersom den særskilte skatt til stat og kommune av inntekt og formue, herunder innskuddsskatt og alderstrygdavgift, etter endelig ligning for noen skattepliktig på noe trinn av den skattbare inntekt ved statsskatteligningen overstiger 90 pst. av inntekten, blir etter søknad den iignede statsskatt av inntekt å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning den overstiger nevnte grense. Ved beregningen blir inntektsskatt til kommunen, innskuddsskatt, alderstrygdavgift og formuesskatt å fordele forholdsmessig på den hele skattbare inntekt.

Søknad som her nevnt inngis til og avgjøres av Riksskattestyret.

Denne bestemmelse gjelder bare for skattepliktige som går inn under denne forordnings avdeling A § 1 VI (andre skattepliktige).

Oslo 12 juli 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning (Sosialdepartementet) om samtykke etter fattiglovens § 50 til at Nes, Udnes og Fenstad fattigdistrikter i Nes herred, Akershus fylke, slåes sammen til én fattigkommune. 12 juli.

Forordning *) om tillegg til lover av 16 juli 1936 om folkeskulen på landet og om folkeskolen i kjøpstedene. 14 juli.

§ 1. Spørsmålet om felles skolekretser etter § 2, 2 ledd, i lov av 16 juli 1936 om folkeskulen på landet og § 66, 3 ledd, i lov av samme dag om folkeskolen i kjøpstedene skal tas opp til drøfting av vedkommende kommuner, hvis skoledirektøren eller Kirke- og undervisningsdepartementet krever det.

§ 2. Hvis det ikke oppnåes enighet mellom kommunene, eller hvis disse beslutter at felles skolekrets ikke skal opprettes, skal saken forelegges Kirke- og undervisningsdepartementet til avgjørelse. Hvis felleskrets opprettes, fastsetter departementet vilkårene for ordningen, dersom kommunene ikke har truffet avtale om dem.

§ 3. Bestemmelsene i lov av 16 juli 1936 om folkeskulen på landet § 3, punkt 4, gjelder også når felles skolekrets blir opprettet. Blir felles skolekrets opprettet mellom en herredskommune og en bykommune, påhviler bidragsplikten bykommunen når det gjelder barn fra byen.

§ 4. Til kommunenes utgifter etter § 3 yter staten bidrag i samsvar med de regler som er fastsatt i lov av 16 juli 1936 om folkeskulen på landet § 36, punkt 4.

§ 5. Skal en kommune etter vilkårene for opprettelsen av felleskrets betale godtgjøring til en annen kommune, kan Kirke- og undervisningsdepartementet yte bidrag til denne utgift med opp til den prosentsats som kommunen er tilstått til folkeskolelærernes lønn (ukelønn, grunnlønn), jfr. § 36 i lov av 16 juli 1936 om folkeskulen på landet og § 12 i lov av samme dag om folkeskolen i kjøpstedene.

Oslo 14 juli 1941.

Kirke- og undervisningsdepartementet.

R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) om omsetning og rasjonering av stråfôr. 14 juli.

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om omsetning og rasjonering av stråfôr, her-

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 33.
**) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 31.

14 juli. under også forskrifter om forbud mot utførsel av stråfôr fra visse fylker eller kommuner. Som stråfôr regnes høy, halm, frøhalm og hakkels av nevnte stråfôrslag.

§ 2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av forskrifter gitt i medhold av denne forordning.

§ 3. Følgende forskrifter og forordninger oppheves:

1. Forskrifter av 23 september 1940 for omsetning av høy.
2. Forordning av 9 oktober 1940 om forbud mot å utføre høy fra Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag fylker til andre distrikter.
3. Forordning av 22 oktober 1940 om tillegg til forskrifter for omsetning av høy av 23 september 1940 og 9 oktober 1940.
4. Forordning av 23 desember 1940 om forbud mot salg og forsendelse av halm fra Trøndelagsfylkene til andre distrikter.
5. Forordning av 29 januar 1941 om forandringer i og tillegg til forskrifter for omsetning av høy av 23 september 1940.

Oslo 14 juli 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

14 juli. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om endring i § 1 i vedtekten om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Høvåg herred, Aust-Ader fylke.

14 juli. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om serlege opnings- og stengingstider for bevertningsstader i Stranda herad, Møre og Romsdal fylke.

15 juli. **Forordning** *) om visse bestemmelser angående tvangsauksjoner som begjæres av Krigsskadetrygden for bygninger.

§ 1. En lensmann blir ikke ugild til som namsmann å styre tvangsauksjon for krigstrygd-utligning av den grunn at han selv har begjært auksjonen på vegne av Krigsskadetrygden for bygninger.

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 33.

§ 2. Når Krigsskadetrygden for bygninger begjærer tvangsauksjon for krigstrygdutligning, kan auksjonssalget fremmes, selv om saksøkeren uteblir fra auksjonsmøtet. 15 juli.

Oslo 15 juli 1941.
Justisdepartementet.
Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om anvendelse av fiskeguano og om omsetning av fiskemel fra produsent. 15 juli

§ 1. Det er forbudt å nytte fiskeguano (filetavfall, tørrede fiskehoder og fiskerygger og andre tørrede avfallsprodukter av fisk, egnet til fabrikasjon av fiskemel) til annet enn fremstilling av fiskemel.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra denne bestemmelse.

§ 2. Det er forbudt for produsent av fiskemel å selge eller på annen måte å avstå fiskemel til andre enn Statens kornforretning.

Det er forbudt for produsent av fiskemel å nytte fiskemel til fremstilling av kraftfôrblanding.

§ 3. Kjøp eller annen ervervelse av fiskemel i strid med denne forordning er forbudt.

§ 4. Overtredelse av denne forordning kan medføre straff og inndraging som bestemt i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8.

§ 5. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 15 juli 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.
S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om forlenging av de midlertidige lover om gjeldsordning for jordbrukere og fiskere av 29 juni 1934. 15 juli.

De midlertidige lover om gjeldsordning for jordbrukere og fiskere av 29 juni 1934 nr. 12 og 5 forlenges til 31 desember 1941.

Oslo 15 juli 1941.

Finans- og tolldepartementet.
Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) (Landbruksdepartementet) om sams sauesanking i Flesberg herred, Buskerud fylke. 15 juli.

*) Kunngj. 18 juli i Lovtid. 1 nr. 31.
**) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 33.

16 juli. **Forordning** *) om gjenreisingsarbeidet i de krigsramte områder.

Kap. I. Tvangsavståing av grunn. Tomtefordeling. Refusjon m. v.

§ 1. Tvangsavståing av grunn i krigsrammet strøk.

Innenriksdepartementet kan gi herreds- eller bykommunen tillatelse til å kreve avstått grunn, bebygd og ubebygd, i krigsrammet strøk.

Erstatningen kan avgjøres ved overdragelse av tomt i strøket etter reglene i § 3. I den utstrekning panteheftelser ikke blir innfridd ved ekspropriasjonssum eller på annen måte går de i så fall over på den nye tomt. Den nye tomt trer også i forholdet til erstatningskrav på Krigsskadetrygden for bygninger i den tidligeres sted. Ordføreren kan bestemme at også obligatoriske rettsforhold skal gå over på den nye tomt.

§ 2. Foreløpig tomteinndeling og fastsettelse av tomtepris.

Den grunn som kommunen erverver etter § 1, skal av bygningsrådet inndeles i tomter.

De nye tomters pris (verdi) fastsettes ved skjønn. Prisen for hver tomt fastsettes pr. m^2 og slik at det tas hensyn til den verdauk som tomten antas å få ved reguleringen.

§ 3. Tomtenes fordeling.

Når skjønn etter § 2 er holdt skal bygningsrådet kunngjøre dette i avisene og oppfordre dem som ved ødeleggelsen var grunneiere eller tomtefestere i strøket til innen 2 uker å si fra til bygningsrådet om de ønsker å overta noen tomt til den fastsatte pris. Når fristen er utløpet avgjør ordføreren om de som har meldt seg skal få den tomt de ønsker. For så vidt flere ønsker å overta samme tomt treffes avgjørelsen etter innstilling fra bygningsrådet.

Etter innstilling fra bygningsrådet kan ordføreren også pålegge grunneier eller tomtefester, eller flere grunneiere eller tomtefestere i fellesskap, som ikke overtar tomt etter første ledd, å overta ny tomt til den fastsatte pris. Den nye tomt må høve til den bruk som ble gjort av den — de — avståtte. Om dette er tilfelle avgjøres ved skjønn. Ordførerens avgjørelse kan, innen en måned etter at den er truffet, innankes for Innenriksdepartementet.

Ordføreren er ikke bundet av bygningsrådets inndeling av tomtene. Blir en tomt vesentlig endret kan så vel ordføreren som den som ønsker å overta eller blir pålagt å overta tomten, forlange nytt prisfastsettelsesskjønn over den.

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 33.

§ 4. Refusjon vedkommende tomtene. 16 juli.

Tomtene overdras frie for refusjon til gategrunn.

For refusjon av kommunens utlegg til opparbeidelse av gater og plasser som er foretatt etter ødeleggelsen gjelder reglene i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 §§ 48 og 51.

§ 5. Forfall og forrentning m. v. av skyldige beløp.

De ekspropriasjonsbeløp som kommunen skal erlegge forfaller til betaling når de i § 3 nevnte avgjørelser er truffet. Beløpene forrentes midlertidig med 3 pst. årlig fra ekspropriasjonsskjønnets avhjemling.

Grunneier eller tomtefester som overtar tomt etter § 3, første ledd, må innbetale den del av overtagelsessummen som ikke likvideres i hans erstatningskrav innen 3 måneder etter at han har fått melding om tomtetildelingen. Ellers mister han sin rett til å overta tomten.

For de beløp som grunneiere og tomtefestere som er pålagt å overta tomt blir kommunen skyldige, og for refusjon for gateopparbeidelse, gjelder de betalingsvilkår som er fastsatt i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 § 46, punkt 3, idet dog renten fastsettes til 3 pst. Også nevnte lovs §§ 10 og 46, punkt 5, gjelder tilsvarende.

§ 6. Bygningskommuner.

Det som foran er bestemt for herreds- eller bykommunen og ordføreren gjelder i bygningskommune, bygningskommunen og bygningskommunens styre.

For utgifter som påløper gjelder bestemmelsene i lov om bygningskommuner av 22 februar 1924 §§ 4 og 5.

§ 7. Kommuner hvor gjenreisingsinstitutt er opprettet.

Er gjenreisingsinstitutt opprettet kan Innenriksdepartementet fastsette at det som foran er bestemt for herreds- eller bykommunen skal gjelde dette. I så fall utfører instituttets styre de funksjoner som er tillagt ordføreren.

§ 8. Skjønnsmyndighet.

Skjønn etter §§ 1—3 avgis av den i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 § 54 nevnte skjønnskommisjon. Bestemmelsene i nevnte lovs § 55 gjelder tilsvarende.

§ 9. Gebyrfritagelse.

Eiendomsdokumenter til og fra kommunen som utstedes i henhold til foranstående bestemmelser er inntil utgangen av 1945 fritatte for stempelavgift og tinglysingsgebyr.

For panteattest som begjæres av kommunale myndigheter til bruk ved gjennomføring av reguleringen betales ikke gebyr.

16 juli. *Kap. II. Byplan. Bygningsrådet. Gjenoppbyggingen.*

§ 10. Byplan for krigsrammet strøk.

For krigsrammet strøk kan Innenriksdepartementet fremsette forslag til ny byplan som blir å legge til grunn for bygningsrådets og kommunestyrets (bygningskommunens styres) behandling av byplanspørsmålet.

§ 11. Bygningsrådets sammensetning.

Innenriksdepartementet kan oppnevne sakkyndige personer som tiltrer bygningsrådet som medlemmer ved behandlingen av saker av betydning for gjenreisingen.

§ 12. Ingeniørmessige arbeider.

Innenriksdepartementet kan i den utstrekning det finner det nødvendig føre kontroll med planlegging og utføring av ingeniørmessige arbeider i krigsrammet strøk, og i tilfelle gi pålegg om hvordan arbeidene skal utføres.

§ 13. Godkjenning av byggeplaner.

Planer for bygning som skal føres opp innenfor strøk som er regulert etter krigsskade må godkjennes av Innenriksdepartementet eller den dette bemyndiger.

I krigsramte kommuner og tilgrensende strøk etter nærmere bestemmelse av Innenriksdepartementet må det ikke foretas gravningsarbeider til eller for øvrig påbegynnes ny bygning før arbeidet er anmeldt til distriktsarkitekten som avgjør om hensynet til gjenreisingsarbeidet tillater at det finner sted. Hvis han frarår bygging, kan arbeidet ikke settes i gang uten samtykke av Innenriksdepartementet.

§ 14. Gjenoppbygging i fellesskap.

Innenriksdepartementet eller den dette bemyndiger kan påby at flere erstatningskrav for krigsskade på bygninger skal slås sammen til bygging på felles tomt eller at erstatningskrav skal nyttes som innskudd i byggeselskap hvis vedtekter er godkjent av departementet.

§ 15. Straff m. v.

Med bøter straffes den som påbegynner eller lar påbegynne bygning uten at planene er godkjent, eller som ikke etterkommer pålegg om hvordan ingeniørmessige arbeider skal utføres, eller som medvirker hertil.

Lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 § 153 gjelder tilsvarende. Distriktsarkitektene har herunder den myndighet som i nevnte paragraf er tillagt bygningsrådet.

Oslo 16 juli 1941.
Innenriksdepartementet.
H a g e l i n.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om vernskog i Nissedal herred, Telemark fylke. 16 juli.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om vernskog i Hustad herad, Møre og Romsdal fylke. 16 juli.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om at eigar eller innehavar av hund i Beitstad herad, Nord-Trøndelag fylke, skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerd i den tid bufe beiter. 16 juli.

Forordning (Finans- og tolldepartementet), hvorved bestemmes at som offentlig takst etter lov nr. 10 av 6 august 1897 nr. 10 § 2 b kan for faste eiendommer i Oslo, istedetfor takst etter forskriftene i kongelig resolusjon av 30 april 1898, siste skattetakst legges til grunn. 16 juli.

Forordning *) om at det i 1941 uten hinder av forbodet i § 10, punkt 4, i dyrevernlova på visse vilkår skal vera høve til å knavra griser. 17 juli.

§ 1. Utan hinder av forbodet i § 10, punkt 4 i lov om dyrevern frå 7 juni 1935 mot å setja streng eller ring i trynet på grisen (knavring) skal det i året 1941 vera høve til å knavra griser, på det vilkåret at det vert nytta serlege «knavrar», som kan setjast inn i tryneskiva på grisen med eit enkelt trykk med ei tong.

§ 2. Brot mot denne føresegna vert straffa med bøter eller fengsel etter § 16 i dyrevernlova.

Oslo 17 juli 1941.

Innanriksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) (Innenriksdepartementet) om midlertidig avhjelp av husmangel i Hyllestad herred, Sogn og Fjordane fylke. 17 juli.

Forordning **) (Innenriksdepartementet) om at lov om bygningsvesenet gjøres gjeldende for gnr. 5, Henningsvær i Vågan herred, Nordland fylke. 17 juli.

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 33.
**) Kunngj. 1 august i Lovtid. 1 nr. 35.

17 juli. **Forordning** (Sosialdepartementet) om samtykke etter fattiglovens § 50 til at Norderhov, Haug og Lunder fattigdistrikter i Norderhov herred, Buskerud fylke, sluttes sammen til én fattigkommune.

18 juli. **Forordning** *) om familieunderhold for frivillige i Den norske Legion.

§ 1. Familiemedlemmene til frivillige som antas til tjeneste i Den norske Legion har rett til familieunderhold av den norske stat etter reglene i denne forordning.

Familieunderholdet er ingen offentlig forsorgsunderstøttelse. Det skal ikke betales tilbake.

Det kan ikke med rettsvirkning overdras eller pantsettes og heller ikke være gjenstand for utlegg, arrest, beslag eller tvangsfullbyrdelse av annen art.

§ 2. Berettiget til familieunderhold er, for så vidt det nødvendige livsopphold ikke på annen måte anses tilstrekkelig sikret (jfr. § 8):

I. Den frivilliges hustru og barn som er født i ekteskap eller som regnes likt hermed, de barn som den frivillige før opptagelsen i Legionen har adoptert samt stebarn som bor sammen med hustruen.

II. Når den frivillige ved opptagelsen i Legionen har forsørget dem:

1. Hustru når ekteskapet er oppløst eller erklært ugyldig og hun er berettiget til underhold av den frivillige.
2. Barnebarn, pleiebarn og stebarn som ikke bor sammen med den frivilliges ektefelle.
3. Barn født utenfor ekteskap når den frivillige har bidragsplikt.
4. Slektninger i oppstigende linje.
5. Adoptivforeldre når adopsjonen har funnet sted før opptagelsen i Legionen, steforeldre og pleieforeldre.
6. Foreldreløse søsken av den frivillige når de har bodd i husholdningsfellesskap med ham inntil hans opptagelse i Legionen.

Den frivillige regnes å ha forsørget vedkommende hvis han det siste halvår før opptagelsen i Legionen har bestridt minst halvparten av omkostningene ved deres livsopphold.

§ 3. Den som vil gjøre bruk av retten til familieunderhold må overfor vedkommende lensmann eller politimester avgi erklæring herom med de legitimasjoner som kreves i hvert tilfelle.

*) Kunngj. 22 juli i Lovtid. 1 nr. 32.

Lensmannen eller i tilfelle politimesteren avgjør saken. 18 juli.
Den underholdsberettigede kan innen en måned etter mottagelsen påanke avgjørelsen til vedkommende fylkesmann. Er klagen av prinsipiell art skal fylkesmannen forelegge saken for Innenriksdepartementet.

§ 4. Familieunderholdet skal sikre vedkommende tilstrekkelig livsopphold under rimelig hensyn til vedkommendes kår. Familieunderholdet, husleiebidrag m. v. må tilsammen ikke settes så høyt at disse beløp sammen med vedkommendes øvrige inntekter overstiger den frivilliges inntekt før opptagelsen med fradrag av 15 %.

Familieunderhold for hustru, når ektefellene har hatt felleshusholdning, utbetales månedlig etter følgende satser regnet etter mannens nettoinntekt før opptagelsen i Legionen:

1. Inntektssatser:				2. Familieunderholdssatser:
Under	150 kr.			50 kr.
Fra	150 »	til og med	175 kr.	60 »
»	175 »	—»—	200 »	70 »
»	200 »	—»—	225 »	80 »
»	225 »	—»—	250 »	90 »
»	250 »	—»—	275 »	100 »
»	275 »	—»—	300 »	110 »
»	300 »	—»—	325 »	120 »
»	325 »	—»—	350 »	130 »
»	350 »	—»—	375 »	140 »
»	375 »	—»—	400 »	150 »
»	400 »	—»—	425 »	160 »
»	425 »	—»—	450 »	170 »
»	450 »	—»—	475 »	180 »
»	475 »	—»—	500 »	190 »
»	500 »	—»—	525 »	200 »
»	525 »	—»—	550 »	209 »
»	550 »	—»—	575 »	218 »
»	575 »	—»—	600 »	226 »
»	600 »	—»—	625 »	234 »
»	625 »	—»—	650 »	242 »
»	650 »	—»—	675 »	250 »
»	675 »	—»—	700 »	258 »
»	700 »	—»—	725 »	266 »
»	725 »	—»—	750 »	274 »
»	750 »	—»—	775 »	281 »
»	775 »	—»—	800 »	288 »
»	800 »	—»—	825 »	295 »
»	825 »	—»—	850 »	302 »
»	850 »	—»—	875 »	309 »

18 juli.

1. Inntektssatser:				2. Familieunderholdssatser:
fra	875 kr.	til og med	900 kr.	316 kr.
»	900 »	—»—	925 »	323 »
»	925 »	—»—	950 »	330 »
»	950 »	—»—	975 »	337 »
»	975 »	—»—	1 000 »	344 »
»	1 000 »			350 »

Er felleshusholdningen opprettet etter opptagelsen i Legionen eller er ekteskapet inngått etter denne dag, får hustruen samme familieunderhold, med mindre:

1. hustruen inntil ekteskapsstiftelsen har bestridt sitt livsopphold av sin egen arbeidsfortjeneste, så lenge det er rimelig at hun fortsetter å arbeide, eller
2. hustruen inntil ekteskapsstiftelsen har vært helt eller delvis underholdt av foreldre eller andre slektninger, så lenge det er rimelig at disse fortsetter å underholde henne.

Underholdsberettigede over 16 år som har egen husholdning, får samme familieunderhold som hustru.

Andre underholdsberettigede over 16 år som hører til den frivilliges husstand, tilkommer en godtgjørelse på kr. 50 pr. måned og berettigede under 16 år kr. 40 pr. måned.

Frivillige som ikke har noen underholdsberettiget får istedenfor familieunderhold m. v. et månedlig beløp på kr. 50 til dekning av skatter og andre utgifter.

Familieunderhold betales også for det tidsrom som er nødvendig til den frivilliges reise fra hans bopel og til det sted hvor han skal møte, og for tilbakereisen.

Famlieunderhold betales månedlig og forskuddsvis.

§ 5. I tillegg til familieunderhold ytes:

1. Husleiebidrag (§ 6).
2. Hjelp til å bli ervervsdyktige når det gjelder blinde, døvstumme og vanføre.
3. Offentlige trygdepremier.

Dessuten kan gis bidrag til forpliktelser som påhvilte den frivillige før opptagelsen i Legionen, når de anses rimelige etter den frivilliges kår, og han ikke lenger kan oppfylle dem.

I nødvendig utstrekning kan det ytes tilskudd til begravelse av den frivilliges pårørende.

§ 6. Husleiebidraget settes til den hittil betalte netto-husleie, for så vidt denne anses rimelig.

Frivillige som ikke har hatt husholdning sammen med underholdsberettigede pårørende kan få et bidrag til betaling av husleien, hvis de har bolig (hel leilighet) med egne møbler,

og hvis det ikke er rimelig at de — så lenge tjenesten varer — utnytter boligen (leiligheten) på annen måte eller oppgir den. 18 juli.

For nødvendige utgifter til flytning og lagring av egne møbler kan det ytes bidrag, hvis det ikke er rimelig at den frivillige skiller seg av med disse ting.

Eier den frivillige eller den underholdsberettigede egen bolig, kan det tilståes ham boligbidrag til å betale skatter og andre forpliktelser som hviler på eiendommen.

Som egen bolig regnes hus som ikke inneholder mer enn 2 leiligheter og som for minst halvpartens vedkommende blir bebodd av den underholdsberettigede eller hans pårørende. Boligbidrag kan også tilståes frivillige som ikke har noen underholdsberettiget.

§ 7. En frivillig som ved opptagelsen i Legionen drev egen praksis eller forretnings-, land- eller skogbruks- eller industrivirksomhet, kan i tjenestetiden få næringsbidrag til å lønne stedfortreder og til å leie lokaler for virksomheten. Familieunderhold faller i så fall bort. Dog kan det ytes husleiebidrag for bolig.

Opphører eller avbrytes virksomheten, utbetales vanlig familieunderhold m. v. I tillegg hertil kan det ytes bidrag til leie av vedkommende lokaler.

§ 8. Har den underholdsberettigede inntekt av eget arbeid fratrekkes i familieunderholdet halvparten av den del av inntekten som overstiger kr. 50 pr. måned. For øvrig blir all annen inntekt å trekke fra i underholdet.

Familieunderholdet må dog ikke fratrekkes så meget at det gjør formuesforringelse nødvendig.

§ 9. Familieunderhold utbetales også under hjempermittering (som syk, såret eller under rekreasjon) og dersom den frivillige savnes eller kommer i fangenskap.

Dør den frivillige i tjenestetiden uten at døden skyldes hans militære tjenesteplikt, utbetales familieunderhold til den berettigede inntil utløpet av den 3. måned etter den måned dødsfallet fant sted.

Får vedkommende ærefull avskjed fra tjenesten, betales familieunderhold fortsatt inntil den dag han får sin første lønn, dog ikke lenger enn en måned fra avskjedsdagen.

Den frivillige og den underholdsberettigede plikter uten opphold å gi vedkommende lensmann eller politimester meddelelse om enhver endring i forhold som har tilfølge at familieunderholdet faller bort eller blir å nedsette.

§ 10. Tjenstgjøring i Legionen er ikke oppsigelsesgrunn. Den frivillige har rett til etter endt tjeneste i Legionen å bli tatt inn i sitt arbeid på samme vilkår som før.

18 juli. § 11. Innenriksdepartementet kan med bindende virkning gi utfyllende forskrifter om gjennomføring av forordningen.

§ 12. Bestemmelsene i § 4, punkt 10, i krigsregulativet av 29 september 1939 oppheves.

Oslo 18 juli 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

18 juli. **Forordning** *) om jordbrukstellling.

§ 1. Det skal foretas telling av landets jordbruksarealer. Landbruksdepartementets produksjonsdirektorat eller den det bemyndiger, gir nærmere bestemmelser til gjennomføringen av tellingen.

§ 2. Når produksjonsdirektoratet eller den det bemyndiger forlanger det, plikter enhver å gi opplysninger som kreves til gjennomføring av tellingen og å gi adgang til undersøkelser i kontrolløyemed.

§ 3. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forordning eller bestemmelser som er gitt med hjemmel i den, eller som gir uriktige eller mangelfulle opgaver eller opplysninger, straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder, eller med begge deler.

På samme måte straffes medvirking. Forsøk er straffbart.

Oslo 18 juli 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

18 juli. **Forordning** *) (Handelsdepartementet), hvorved det i samsvar med § 26 i lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937 og kongelig resolusjon av 3 desember 1937 angående fredning av kastevåger m. v. mot bruk av snurpenot bestemmes følgende:

§ 1. På de områder og innenfor de grenser som angis nedenfor skal det inntil 14 oktober 1941 kl. 24 være forbudt å bruke snurpenot til snurping. Oppsnurpet sildefangst skal det dog være tillatt å slepe inn på fredet område for låssetning, liksom det på fredet område skal være tillatt å anvende snurpenot til opptak og låssetning av sild som er lovlig stengt, dog unntatt sperr over våg eller fjord hvor avstanden er

*) Kunngj. 1 august i Lovtid. 1 nr. 35.

over 300 meter fra midtpunktet av notveggen til innerste punkt av vågen eller fjorden, hvor vanndybden er 2 meter ved alminnelig lavvann. 18 juli.

I Møre og Romsdal fylke:

1. Årvågfjorden (kart nr. 219). Området innenfor en rett linje fra Espenes lykt over Storø og videre over vestpynten av Lilleø til lands på sydsiden av fjorden.
2. Kalvelandsvågen (kart nr. 219). Området innenfor en linje fra vestligste Ålfarskjær til sydpynten av Kalvø og videre fra østpynten av Kalvø i nordvestlig retning til nærmeste skag på Skarsø.

I Sør-Trøndelag fylke:

3. Vinjefjorden (kart nr. 219). Området innenfor en linje over fjorden fra Hovedhammeren til Bølifjellet.
4. Sørfjorden i Skjørnfjorden (kart nr. 43). Området innenfor en rett linje fra Bergkalnes over Steilestenene lykt til Refsnes.
5. Bjugnfjorden (kart nr. 43). Området innenfor en linje fra Bymanden jernsøyle til ytterste tange av Engsnes.
6. Skråfjorden (kart nr. 44). Området innenfor en rett linje over fjorden fra land til land over vestligste pynt av Grimstadø og vestligste pynt av Bromsen holme.
7. Sundskjørbugten og Simavik (kart nr. 44). Området innenfor en rett linje fra Simaviks nordligste pynt til ytre ende av Kvalvikskjæret over midten av Sundskjørholmen til land på vestsiden av Sundskjørbugten.
8. Beskelandsfjorden (kart nr. 44). Området innenfor en rett linje fra Grønningen til Ramsnova.
9. Brandsfjorden (kart nr. 45). Området innenfor en linje tvers over fjorden på grunnryggen hvor 23 meters loddskuddet står.

I Nord-Trøndelag fylke:

10. Valvågen (kart nr. 48). Området innenfor en rett linje fra Store Arnø over vestligste pynt av Sandø og videre over vestpynten av Hamlandsø til vestpynten av Jægtholmen.
11. Øyavågen (kart nr. 48). Området innenfor en linje over vågens munning langs skillet mellom mørkt og rødt i Lørdagsvikens lykt.
12. Borgenfjorden (kart nr. 221). Området innenfor Strømmen bro.

I Nordland fylke:

13. Skillebotn (kart nr. 53). Området innenfor en rett linje fra Kjølsø over jernsøyle utenfor Garsholmen til Revlen og videre til lands ved Vedalsjøen.

18 juli. § 2. Ved overtredelse av denne forordning kommer straffe- og rettergangsbestemmelsene i §§ 78, 79 og 80, første ledd, i lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937 til anvendelse.

18 juli. **Forordning.***) (Finansdepartementet.)

Endring i regler om forhåndstrekk av skatt av 10 september 1940.

Reglenes § 6 skal heretter lyde så:

Av beløp inngått ved forhåndstrekk dekkes skatt påført skattyteren ved den endelige ligning for vedkommende skatteår, så langt beløpet rekker. Skattyteren godskrives ved oppgjøret en rabatt som svarer til 4 pst. av det trukne beløp.

Er det trukne beløp med tillegg av den rabatt som skal godskrives skattyteren, større enn de utlignede skatter skal det overskytende tilbakebetales skattyteren.

21 juli. **Forordning** **) om endring i sportelloven.

Betalingen til utskiftingsmenn (sportellovens § 92, første ledd) forhøyes til kr. 10 pr. dag.

Oslo 21 juli 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

21 juli. **Forordning** *) om vegavgifter for motorvogner for budsjettåret 1941—42.

For budsjettåret 1941—42 skal det svaras desse vegavgifter for motorvogner:

1. For kvart påbyrja 100 kg av det vogna veg i driftsferdig stand med vanleg utstyr og det tyngste overstell som blir bruka til vogna:
   a. Av elektrisk motorvogn med drift frå akkumulatorbatteri:
      med luftgummiringar: 1,50 kr. året,
      med andre gummiringar: 2 kr. året.
   b. Av motorvogn med drift frå gassgeneratoranlegg og dampdriven vogn (vegen med fullt brenselrom):
      med luftgummiringar: 6 kr. året,
      med andre gummiringar: 8 kr. året.
   c. Av tråd-buss (trolleybuss):
      med luftgummiringar: 9 kr. året,
      med andre gummiringar: 15 kr. året.

*) Kunngj. 1 august i Lovtid. 1 nr. 35.
**) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 33.

d. Av motorvogn som til framdrift heilt eller i hovudsaka nyttar anna brennto som ikkje er avgiftspliktig (vegen med fullt brenselrom): 21 juli.
med luftgummiringar: 36 kr. året for personbil (buss) med over 25 sitjeplassar og elles 24 kr. året,
med andre gummiringar: 48 kr. året for personbil (buss) med over 25 sitjeplassar og elles 36 kr. året.

e. Av kvar tilhengjar til motorkøyrety, utan omsyn til kva slag trekkvogn:
6 kr. året.

f. Av ikkje bensindriven traktor, som for en del blir nytta i landbruket:
6 kr. året.

Departementet kan setja ned avgifta i serlege høve.

2. Av prøvenummer som blir gitt for heile året, 36 kr. året, og av prøvenummer til bruk berre for motorsykkel 12 kr. året.
Av prøvenummer gitt for stutt tid 2,50 kr. dagen.

3. Minste avgift av motorkøyrety, tilhengjar og årsprøvenummer er 6 kr. utan omsyn til når i året køyretyet er registrert.

4. Av hjulringar for motorvogner og tilhengjarar (ytterdekk, luftkjerneringar og kompaktringar) som blir innførde til riket eller tilverka her og som det er nytta gummi til, og av luftslangar og felgband — 3 kr. av kvart kg.
Hjulringar (dekk og slangar m. m.) for vanlege syklar med påhengsmotor er fritekne for gummiavgift.
Arbeidsdepartementet kan på søknad heilt eller for ein del gjeva tilbake avgift av gummiringar m. v. som vert nytta til motorvogn åt framand makts diplomatiske tenestemann som er tilsett her og offisielt meld, og åt utsend generalkonsul, konsul og visekonsul, såframt same slag norske tenestemenn nyt tilsvarande føremuner i vedkomande framande land.

5. Av bensin som blir innførd til riket eller tilverka her, 18 øre av kvar liter.
Denne avgifta skal også svaras av petroleum og anna flytande brennto som blir blanda i bensin, såframt blandinga kan nyttas til drift av motorvogn. Departementet kan likevel setja ned avgifta av bensol som gassverk har tilverka til å blanda i bensin, og avgifta av sprit til drift av motorvogn når den er laga innanlands, med opptil 6 øre for kvar liter.
Friteken for avgift er bensin som blir nytta til skeinegangsvogn åt stats- og privatjarnvegar, statens motorbåtar, luftfarty, også private. Etter søknad til Arbeids-

21 juli. departementet kan bensin til industriell verksemd i større mengder enn 1 000 liter om året til anna enn drift av motorvogn bli friteken for avgift.

Vidare er bensin som blir nytta til motorbåtar som trygdepliktige fiskarar brukar til fiske, friteken for avgift. Arbeidsdepartementet kan fastsetja at dette berre skal gjelda for fiskarar som har fjerdeparten av inntekta si av fisket.

Etter søknad til Arbeidsdepartementet kan bensin som blir bruka til kommunal og privat ferje i større mengd enn 2 000 liter om året, fritakas for avgift.

Likeeins er inntil 200 liter bensin som motorvogn eller motorbåt har med frå utlandet til eige bruk, friteken for avgift.

Den føresegna som er teki inn ovanfor under 4, siste leden, om høve for Arbeidsdepartementet til å gjeva tilbake avgift av gummi til motorvogn åt framand makts diplomatiske og konsulære tenestmenn, gjeld også med omsyn til refusjon til desse tenestmenn av bensinavgifta.

I tilfelle misbruk kan Arbeidsdepartementet nekte avgiftsfritaking (eller refusjon) for ei kortare eller lengre tid. Etter søknad kan Arbeidsdepartementet fastsetja at avgift av bensin som blir ført ut att or riket i mengder på minst 400 liter, kan gjevas tilbake.

Til vederlag for den avgifta som blir betalt av motorfarty som ikkje er friteken for avgift, får Handelsdepartementet til rådvelde 2 pst. av bensinavgifta.

Oslo 21 juli 1941.

Arbeidsdepartementet.

Tormod Hustad.

R. J. Fuglesang.

21 juli. **Forordning***) om forbud mot overdragelse av motorvogner som ikke tidligere har vært registrert.

§ 1. Det er forbudt ved salg, leie eller på annen måte å overdra rådigheten over motorvogn (jfr. lov nr. 2 av 20 februar 1926 § 1) som tidligere ikke har vært registrert her i landet, uten tillatelse av Direktoratet for industriforsyning.

Likeledes er det forbudt ved kjøp, leie eller på annen måte å erverve rådigheten over sånn motorvogn som nevnt i 1ste ledd, uten at erververen har fått seg forevist eller meddelt tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning.

*) Kunngj. 1 august i Lovtid. 1 nr. 35.

Forbudet gjelder ikke personvogn med sitteplass for inntil 8 personer inklusive føreren. 21 juli.

§ 2. Direktoratet for industriforsyning kan gi utfyllende bestemmelser.

§ 3. Bestemmelsen om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av forordningen.

§ 4. § 3 i forordning av 8 november 1940 om forbud mot overdragelse og omregistrering av lastebiler oppheves.

Oslo 21 juli 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om endringer i Forsyningsdepartementets forskrifter om rasjonering av mineraloljer til fiske og fangst av 15 og 28 august 1940. 21 juli.

I.

I Forsyningsdepartementets forskrifter om rasjonering av mineraloljer til fiske og fangst av 15 og 28 august 1940 skal nedennevnte bestemmelser lyde slik:

§ 4, punkt 4. Forsyningsdepartementet oppgir til Landsutvalget for hver rasjoneringsperiode den mengde brenselolje som forutsettes å kunne nyttes i perioden til fiske og fangst.

Landsutvalget fordeler det kvantum som Forsyningsdepartementet stiller til rådighet for fiske og fangst, på følgende måte:

a. På grunnlag av de oppgaver som er utarbeidet av fiskeridirektøren over det normale oljeforbruk til fiske og fangst, fordeles oljen på fiskeriinspektørdistriktene med det for øye å få størst mulig utbytte i fisk av den olje som brukes.
b. En margin på 5 pst. holdes tilbake til skjønnsmessig fordeling hvor det måtte trenges.

Fordelingen kan ikke settes i verk før Forsyningsdepartementet har godkjent den, og den godkjente plan kan ikke senere fravikes uten at Forsyningsdepartementet har samtykket på forhånd.

§ 8. *Dispensasjon. Straff og inndraging.*

a. Direktoratet for industriforsyning kan gi andre organer en de som er nevnt i disse forskrifter, bemyndigelse til å

*) Kunngj. 1 august i Lovtid. 1 nr. 35.

21 juli. anvise mineralolje til fiske og fangst, kan gjøre unntak fra forskriftene eller bestemmelser gitt i medhold av dem og gi utfyllende bestemmelser.

b. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av disse forskrifter eller bestemmelser gitt i medhold av dem.

II.

§ 3 og § 6, punkt 6, 3dje ledd, oppheves.

Oslo 21 juli 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

21 juli. **Forordning.***) (Finansdepartementet.)

Forlengelse av fristen for anvendelse av assuranse- og salgssummer til anskaffelse av ny tonnasje.

Den frist som i lov av 7 juni 1918 om betinget fritakelse for skatteplikt av assuransegevinst § 1, første ledds siste punktum, jfr. lov av 16 juli 1920 § 2, er fastsatt for anskaffelse av ny tonnasje gjennom kontrahering eller innkjøp, forlenges til utgangen av 1946.

22 juli. **Forordning** *) om omsetningsavgift på storfeslakt.

1. Av alt storfeslakt om går gjennom kommunal eller annen offentlig kjøttkontroll, skal det inntil videre, men likevel ikke ut over 30 juni 1942, betales en avgift til dekning av utgiftene ved reservelagring av sånt slakt og ved regulering av kjøttomsetningen.

Som storfe regnes okse, ku, rempling og gjøkalv.

Det skal ikke betales avgift av slakt som blir helt ut vraka.

2. Avgifta er kr. 4 for storfe med slaktevekt over 180 kg, kr. 2 for storfe med slaktevekt 180 kg eller mindre og kr. 1 for rempling og gjøkalv. For halve slakt eller mindre deler av sånt slakt betales halv avgift.

3. Avgifta kreves opp hos vedkommende kjøttkontrollstasjon, og kontrolløren eller styreren av kontrollstasjonen er ansvarlig for den. Avgifta betales inn til Omsetningsrådet

*) Kunngj. 1 august i Lovtid. 1 nr. 35.

som fastsetter hvor ofte regnskap skal avlegges og hvilke opplysninger som skal gis. 22 juli.

Omsetningsrådet disponerer avgiftsmidlene til det i punkt 1 nevnte formål.

Om oppkrevning og forvaltning av avgifta og om straff for overtredelse av de bestemmelser som gis, gjelder reglene i lov av 10 juli 1936 til å fremja omsetnaden av jordbruksvarer. Skulle det bli avgiftsmidler til overs, disponeres disse overensstemmende med reglene i nevnte lov.

Oslo 22 juli 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om regulering av melkeomsetningen. 22 juli.

§ 1. *Forbud mot fremstilling og omsetning av fløte.*

Det er forbudt å fremstille eller omsette fløte av noe slag.

Unntatt fra forbudet er:

a. Fremstilling av fløte som produsenten bruker til fremstilling av smør eller ost;
b. fremstilling og omsetning av fløte fra melkeprodusent til fløtemeieri til fremstilling av smør.

§ 2. *Forbud mot bruk av melk og fløte til fremstilling av is eller iskrem.*

Det er forbudt å bruke frisk melk og fløte eller tørrmelk eller kondensert melk til fremstilling av is eller iskrem.

Det er forbudt å selge eller på annen måte å avstå frisk melk og fløte eller tørrmelk eller kondensert melk til bruk ved fremstilling av is eller iskrem.

§ 3. *Begrensning av helmelksalget.*

Det er forbudt for melkeprodusent, meieri, melkebutikk og andre som omsetter melk å selge eller på annen måte å avstå et større kvantum melk pr. uke til direkte konsum enn det som ble omsatt til slikt bruk i første uke i mai måned 1941. Har det etter 7 mai 1941 foregått større forskyvninger i folkemengden i et distrikt, kan Norske melkeprodusenters landsforbund foreta regulering av det kvantum som kan selges.

§ 4. *Kjøpeforbud.*

Kjøp eller ervervelse på annen måte av fløte og melk i strid med disse bestemmelser er forbudt.

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 33.

22 juli. § 5. *Unntak m. m.*
Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra forordningen og gi utfyllende bestemmelser.

§ 6. *Straffebestemmelser.*
Overtredelse av forordningen eller bestemmelser gitt i medhold av den kan medføre straff og inndraging som bestemt i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 7. *Ikrafttreden og opphevelse av eldre bestemmelser.*
Denne forordning trer i kraft straks. Samtidig oppheves § 1 i forordning av 13 januar 1941 om fettinnholdet i fløte og ost.

Oslo 22 juli 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.
R. J. Fuglesang.

23 juli. **Forordning** *) om helse- og mødrehygienekontorer, kontrollstasjoner m. v.

§ 1. Opprettelse og drift av helse- og mødrehygienekontorer eller kontrollstasjoner med legetilsyn og veiledning i hygiene og kosthold for svangre kvinner, mødre, spebarn og småbarn må godkjennes av Innenriksdepartementet.
Virksomhet med tilsyn og veiledning av denne art må heretter uten særskilt tillatelse av Innenriksdepartementet ikke drives av andre enn leger, sykehus eller klinikker. Departementet avgjør om en institusjon skal betraktes som sykehus eller klinikk.
Virksomhetens leder, innredning og utstyr må godkjennes av Innenriksdepartementet som fører tilsyn med og kan utferdige forskrifter om virksomheten, om registrering, helsekort, meldinger m. v.
Godkjennelse og tillatelse etter denne paragraf kan departementet når som helst tilbakekalle om det ikke finner at virksomheten blir drevet på tilfredsstillende måte.

§ 2. Innenriksdepartementet kan pålegge kommuner for egen regning å opprette og drive helse- og mødrehygienekontorer eller kontrollstasjoner.

§ 3. Den som overtrer denne forordning eller bestemmelser gitt med hjemmel av den — eller medvirker hertil —

*) Kunngj. 8 august i Lovtid. 1 nr. 37.

straffes med bøter opptil kr. 50 000. I gjentagelsestilfelle eller under særlig skjerpende omstendigheter kan straffen dessuten settes til fengsel opp til 1 år. 23 juli.

Oslo 23 juli 1941.
Innenriksdepartementet.
Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om avgift til Aldersfondet for budsjettåret 1 juli 1941 til 30 juni 1942. 23 juli.

For budsjettåret 1 juli 1941—30 juni 1942 svares avgift til Aldersfondet på grunnlag av inntektsåret 1940 i samhøve med forskriftene herom i alderstrygdloven av 16 juli 1936, kapitel 6, jfr. lov nr. 9 av 24 juni 1938.

Oslo 23 juli 1941.
Sosialdepartementet.
Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) om endring i loven om ulykkestrygd for sjømenn. 23 juli.

Retten til å få utbetalt høyere erstatninger i tilfelle av krigsulykke etter lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931 § 11 nr. 1, jfr. lov av 12 mars 1937 og kongelig resolusjon av 21 mai 1937, bortfaller når det gjelder fartøyer som går i fart på England eller andre deler av det britiske imperium.

Oslo 23 juli 1941.
Sosialdepartementet.
Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning ***) (Sosialdepartementet) om gjennomføring av husleieloven i Aker herred, Akershus fylke. 23 juli

Forordning. **) (Sosialdepartementet.) 23 juli.

Forskjellige forskrifter for Bjørnebekk kursted for alkoholister.

Herved fastsettes:

1. Forskrifter om arbeidspenger m. v.
2. Forskrifter om permisjon, utskrivning på prøve og endelig utskrivning.
3. Disiplinærforskrifter.

*) Kunngj. 8 august i Lovtid. 1 nr. 37.
**) Kunngj. 1 august i Lovtid. 1 nr. 35.
***) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1 nr. 33.

23 juli. Forskriftene lyder så:

Forskrifter om arbeidspenger m. v.

Pasientene kan på de vilkår som er fastsatt i disse forskrifter tilståes arbeidspenger som arbeidsoppmuntring, men har i intet tilfelle krav herpå.

Kap. I. Opptjeningen.

a. Vilkår m. v.

§ 1. Ved fastsettelsen av arbeidspenger tas hensyn til flid, dyktighet og oppførsel.

Under sykdom og i det hele tatt når pasientene ikke arbeider, får de ikke arbeidspenger.

Dog kan styreren, når sykemeldingen skyldes skade som har vart i over 1 uke og skaden bevislig er pådratt under arbeidet på kurstedet, tilstå pasienten et beløp som svarer til de arbeidspenger han ellers ville ha oppnådd.

Hvis en pasient viser liten eller ingen interesse for sitt arbeid eller dårlig forhold, kan arbeidspengene nedsettes eller helt bortfalle.

Opptjente arbeidspenger kan inndras i enkelte tilfelle.

b. Daglige satser m. v.

§ 2. Enhver pasient opptjener i de 3 første måneder, regnet fra og med dagen etter ankomsten, kr. 0,30 pr. arbeidsdag.

§ 3. Pasient som er blitt utskrevet på prøve og innkommet igjen, fordi han ikke besto prøven, betraktes som nyinnkommet med hensyn til opptjening av arbeidspenger. På samme måte betraktes den som under kurtiden vender eller bringes tilbake til kurstedet etter permisjon på over 1 måneds varighet eller etter rømning.

§ 4. Etter 3 måneders kuropphold opptjener en pasient kr. 0,40 pr. arbeidsdag. Etter nevnte tid kan styreren unntaksvis forhøye arbeidspengene til kr. 0,60 pr. dag for noen enkelte pasienter, som har utvist særlig flid, dyktighet og godt forhold.

§ 5. Styreren kan ved fastsettelsen av arbeidspengene anvende en lavere sats enn i §§ 2 og 4 nevnt og la arbeidspengene helt bortfalle, når en pasient har vist liten eller ingen interesse i sitt arbeid eller dårlig forhold.

§ 6. Styreren kan igjen forhøye nedsatte arbeidspenger opp til de i §§ 2 og 4 bestemte satser for en pasient, som har utvist flid og godt forhold m. v.

§ 7. De daglige satser betales fullt ut for lørdager, dager før helligdager og 1 og 17 mai, når arbeidet varer minst halve dagen.

§ 8. For overtidsarbeid og arbeid på søn- og helligdager, 1 og 17 mai kan det gis et tillegg på de for en pasient anvendte satser av inntil 50 %, i unntakstilfelle inntil 100 %. For dem som har betaling etter forhøyet sats beregnes tillegget etter satsen 50 øre. 23 juli.

Ved fastsettelsen av tillegget tas hensyn til arbeidstidens lengde, arbeidets beskaffenhet og om det er utført om natten, på hverdager, søn- og helligdager.

§ 9. Styreren kan bestemme, at dyktige pasienter kan få timepenger fra kr. 0,20 til kr. 0,30 for arbeider som nødvendigvis må utføres på overtid. Styreren eller inspektøren må på forhånd ha tillatt arbeidet utført på overtid.

§ 10. Hvis det anses for ønskelig at en pasient tilstås høyere sats enn kr. 0,60 pr. arbeidsdag eller kr. 0,30 pr. time, forelegges saken for tilsynet, som avgjør den i samråd med styreren.

§ 11. Den siste hverdag i hver måned fastsetter styreren pasientenes arbeidspenger på grunnlag av inspektørens innstilling, som skal være utarbeidet etter opplysninger fra arbeidslederne.

For pasienter som permitteres over en måned, utvises, utskrives på prøve eller endelig, fastsettes arbeidspengene ved avreisen.

§ 12. Hvis det viser seg, at bevilgede arbeidspenger ikke vil strekke til, når de her oppsatte satser benyttes, kan styreren nedsette alle satser for arbeidspenger.

Kap. II. Forvaltning og regnskapsførsel m. v.

§ 1. Så vel de opptjente arbeidspenger som de private midler en pasient måtte medbringe ved innkomsten eller motta under oppholdet, forvaltes etter styrerens bestemmelse.

§ 2. Opptjening, anvendelse og utbetaling av arbeidspenger bokføres i et spesielt inntekts- og utgiftsregnskap, som føres med konto for hver pasient og som dessuten omfatter de eventuelle private midler.

§ 3. Opptjeningen bokføres den siste hverdag i måneden eller ved avreisen for pasienter som permitteres over 1 måned, utvises, utskrives på prøve eller endelig.

Anvendelsen og utbetalingen av arbeidspenger bokføres samtidig som kurstedets kasse belastes beløpet.

§ 4. Det kan ikke foretas innkjøp eller utbetaling for opptjente arbeidspenger, som ikke er inntektsført i spesialregnskapet. Dog kan kurstedet kjøpe og holde lager av de i kap. III § 1, punkt 2, nevnte artikler liksom det i nødsfall kan utbetales forskudd i de i kap. III § 1, punkt 1, 2 og 4, nevnte tilfelle.

23 juli. § 5. Hverken medbrakte eller under oppholdet mottatte gjenstander, eller gjenstander som anskaffes for opptjente arbeidspenger eller private midler, kan uten samtykke av styrer eller inspektør overdras fra en pasient til en annen.

Kap. III. Anvendelsen av arbeidspengene.

§ 1. Opptjente arbeidspenger kan under oppholdet etter styrerens godkjennelse eller bestemmelse — om nødvendig for hvert enkelt tilfelle — anvendes til:

1. Kjøp av nødvendige klær samt til reparasjon m. v. av tøy.
2. » » tobakk, fyrstikker, pipe, skrivesaker, barbersåpe, frimerker, skokrem.
3. Å betale: Frakter, telefon, telegrammer og skyss,
4. » » vakthold, reise, lege- og tannlege, medisin og sykehusutgifter m. v. som ikke skal eller bør dekkes av kurstedet,
5. » » kost og losji for pasienters pårørende, hvis styreren eller inspektøren finner å kunne tillate dette i forbindelse med besøk.

Dessuten kan, hvis pasienten ønsker det, arbeidspenger sendes til hjelp for familien eller andre.

§ 2. Foruten de i § 1 nevnte øyemed kan styreren unntaksvis tillate arbeidspengene anvendt til andre nødvendige eller nyttige øyemed, når særlige grunner taler for det, liksom styreren kan innskrenke adgangen til å anvende arbeidspengene i den utstrekning, som er tillatt i § 1, når han anser det påkrevd.

§ 3. Hvis styreren finner det absolutt påkrevd, kan en pasient som ingen kontanter har ved innkomsten eller som senere ingen arbeidspenger opptjener på grunn av sykdom, få litt tobakk, porto og skrivesaker, men ikke for over kr. 2 pr. uke og i høyden for kr. 8 tilsammen. Hvis beløpet ikke blir refundert, blir det å postere på ekstraordinære utgifter.

§ 4. For pasient som er kommet i gjeld til kurstedet skal utleveringer og utbetalinger innskrenkes eller stoppes helt, inntil gjelden er betalt.

§ 5. De private midler som vedkommende pasient måtte medbringe ved ankomsten eller motta under oppholdet, føres på konto og anvendes sammen med arbeidspengene og til samme formål som disse.

Ved anvendelsen av private midler som er innbetalt av andre enn pasienten selv og som ikke med bestemthet kan sies å tilhøre pasienten, tas om mulig hensyn til innbetalerens uttalte ønske.

Kap. IV. Utbetaling. 23 juli.

§ 1. Ved utskrivning på prøve, endelig utskrivning og ved utvisning utbetales pasienten som regel alt som innestår på hans konto av arbeidspenger og private midler.

Ved permisjon av over 1 måneds varighet treffer styreren avgjørelse om hvor meget det skal utbetales pasienten.

§ 2. Ved overføring av en pasient til sykehus eller psykiatrisk klinikk, foretas ingen utbetaling av pasientens tilgodehavende med mindre vedkommende samtidig utskrives. Derimot kan det ved sånn overføring uten samtidig utskrivning etter den overførte pasients anmodning og når sykehusets vedkommende anser det påkrevd utbetales penger til kjøp av nødvendige ting på sykehuset.

§ 3. Ved overføring av en pasient til sinnssykeasyl eller annen kuranstalt, sendes pasientens tilgodehavende til vedkommende anstalt.

Kap. V. Inndraging.

§ 1. Arbeidspenger kan anvendes til hel eller delvis dekning av det offentliges utgifter ved overførsel til en strengere anstalt av disiplinære grunner.

§ 2. Innestående arbeidspenger og private midler inndras til erstatning for kurstedet, hvis en pasient forsettlig eller ved grov uaktsomhet har ødelagt noe av dets eiendom, eller han ifølge kurstedets reglement for øvrig skal yte erstatning. Til erstatning for den skade kurstedet har lidt, kan det trekkes i de arbeidspenger som etter hvert opptjenes og i private midler som måtte komme inn.

Blir en pasient overført til et annet kursted eller kuranstalt, hvis drift er underlagt staten, før erstatningen er betalt, skal trekket fortsette på det nye sted.

§ 3. På samme måte som i § 2, siste ledd, bestemt skal det kunne trekkes for alminnelig gjeld til et kursted eller kuranstalt, hvorfra en pasient er overført.

Forskrifter om permisjon, utskrivning på prøve og endelig utskrivning.

Kap. I.

§ 1. Hvis hensynet til en pasients familie gjør det påkrevd, kan styreren tillate en avbrytelse av kuroppholdet på inntil 3 døgn, når pasienten har oppholdt seg på kurstedet i over 3 måneder. Spørsmål om lengre permisjon eller om permisjon på et tidligere tidspunkt avgjøres av Sosialdepartementet.

23 juli. § 2. Sosialdepartementet avgjør også om en pasient skal få permisjon for å ordne med stilling eller erverv, eller for å bringe orden i forhold som ikke kan ordnes ved korrespondanse eller ved besøk på kurstedet. Permisjon etter dette ledd gis som regel ikke før pasienten har oppholdt seg på kurstedet i over 6 måneder.

§ 3. For å oppnå permisjon må pasienten ha oppført seg godt under kuroppholdet. Permisjon oftere enn 1 gang hver fjerde måned kan ikke påregnes.

§ 4. Pasienten må forplikte seg til totalavhold under permisjonen og kan pålegges å melde seg for en bestemt institusjon eller privatperson. Bryter han sitt avholdsløfte eller oppfyller han ikke sin meldeplikt, kan han straks bringes tilbake til kurstedet, eventuelt ved politiets hjelp. Fraværet fra kurstedet regnes ikke med i kurtiden. Pasienten skal gjøres skriftlig kjent med vilkårene for permisjon, før han forlater kurstedet.

Anses det påkrevd, skal pasienten ledsages under permisjonen.

Alle omkostninger ved permisjonen skal pasienten selv og (eller) hans garantist betale.

Kap. II. Utskrivning på prøve.

1. Vilkår for utskrivning på prøve.

§ 1. Etter 9 måneders opphold ved kurstedet kan styreren utskrive på prøve en pasient som har utvist godt forhold og som har sikker utsikt til å få arbeid.

Sosialdepartementet kan rent unntaksvis tillate prøveutskrivning etter et kortere opphold enn 9 måneder, hvis det er grunn til å anta at øyemedet med kurbehandlingen er oppnådd eller når en pasients helbreds-, familie- eller ervervsforhold i særlig grad taler for det, eller det av andre grunner finnes nødvendig eller særlig ønskelig.

Før styreren foretar utskrivning på prøve skal saken ha vært forelagt for spesiallegen, kurstedets tilsynskomité og om det finnes hensiktsmessig vedkommende edruelighetsnemnd.

Så snart utskrivning på prøve har funet sted, sender kurstedet innberetning til Sosialdepartementet.

Når fullbyrdelse av fengselsstraff faller bort, fordi kuropphold er brakt i anvendelse, må utskrivning på prøve ikke i noe tilfelle skje før vedkommende har vært i kurstedet så lang tid som svarer til den fengselsstraff han skulle ha utstått. Herved regnes 1 dags kuropphold lik 1 dags fengsel.

§ 2. Når en pasient overføres til kurstedet fra en psykiatrisk klinikk eller fra sykehus kan oppholdet der på søknad

regnes som kuropphold for inntil 1 måned, hvis pasienten har 23 juli.
vært på kurstedet i 9 måneder og slik medregning er tilrådelig av kurmessige grunner. Tilsvarende regel gjelder for midlertidig fravær på psykiatrisk klinikk eller sykehus. Sosialdepartementet avgjør om slik medregning skal finne sted.

§ 3. Prøvetiden er fra 1 til 2 år fra utskrivningsdagen.

§ 4. Den prøveutskrevne skal i prøvetiden som regel stå under tilsyn av en offentlig eller privat institusjon eller av en dertil skikket privatperson.

Tilsynet skal i alminnelighet vare prøvetiden ut. Sosialdepartementet treffer bestemmelse om dets opphør før prøvetidens utløp.

§ 5. Den prøveutskrevne skal avholde seg fra rusdrikk og bedøvende og narkotiske midler i prøvetiden.

§ 6. Han har å ta opphold på det sted og ta det arbeid som edruelighetsnemnden, styreren eller tilsynsføreren måtte kunne anvise eller skaffe ham ved prøveutskrivningen eller senere. Han skal innen en frist som styreren fastsetter fremstille seg for sin tilsynsfører.

§ 7. Han skal i prøvetiden etter beste evne søke å beholde eller skaffe seg arbeid og skal avholde seg fra lediggang.

§ 8. Han skal i tilfelle oppholde seg på eller holde seg borte fra nærmere angitte områder. Uten tillatelse av styreren eller tilsynsfører må han i prøvetiden ikke flytte ut av vedkommende by eller herred og skal stadig holde tilsynsføreren underrettet om sin bopel.

§ 9. Han skal etter beste evne oppfylle sin forsørgelsesplikt overfor sin familie og i øvrig skjøtte sine plikter mot den og i det hele vise god oppførsel.

§ 10. Han skal anvende de arbeidspenger han har fått av kurstedet og private midler overensstemmende med styrerens, edruelighetsnemndens og tilsynsførerens anvisning.

§ 11. Han er i prøvetiden forpliktet til etter pålegg å møte for sin tilsynsfører, liksom han plikter å meddele tilsynsføreren alle de opplysninger om sitt forhold som denne måtte kreve. Han skal også ellers etterkomme de pålegg styreren, edruelighetsnemnden eller tilsynsføreren gir ham.

2. Forføyninger ved prøveutskrivningen.

§ 12. Styreren hjelper så vidt mulig den som prøveutskrives med å få arbeid. Til fremme herav kan han henvende seg til vedkommende edruelighetsnemnd eller andre offentlige myndigheter eller private institusjoner eller enkeltpersoner.

§ 13. Den prøveutskrevne bør på hensiktsmessigste måte reise til det sted, hvor det er skaffet ham arbeid eller i til-

23 juli. felle til sitt hjemsted eller oppholdssted før innleggelsen i kurstedet.

Hvis reise til et annet sted enn bosteds- eller hjemstavnskommunen medfører øket utgift kan denne helt eller delvis avholdes i vedkommendes arbeidspenger. Strekker ikke dette til, skal utlegget dekkes av pasienten og (eller) garantisten.

§ 14. Vilkårene for utskrivningen oppsettes skriftlig med tilføyelse av erklæring, som undertegnes av vedkommende pasient, om at vilkårene er opplest for ham og at han før avreisen er gjort nøye kjent med disses innhold, bl. a. at han skal avholde seg fra rusdrikk, bedøvende og narkotiske midler i prøvetiden og med at han i tilfelle på ny kan innlegges i kurstedet for resten av kurtiden, eller minst 1 år, hvis kurtiden er derunder.

En avskrift av vilkårene leveres ham ved avreisen.

3. Tilsynet.

§ 15. Tilsynsføreren skal føre tilsyn med om den utskrevne i prøvetiden overholder prøvevilkårene og skal herunder så vidt mulig støtte ham i bestrebelsene for å føre et ordentlig og edruelig levesett.

§ 16. Styreren skal gi tilsynsføreren melding om vilkårene for prøveutskrivningen, opplysning om tilsynsførerens gjøremål m. v.

§ 17. Hvis den prøveutskrevne ikke oppfyller vilkårene skal tilsynsføreren uten opphold innberette dette til styreren.

Tillatelse for vedkommende prøveutskrevne til å flytte fra en kommune til en annen må ikke gis, med mindre det er særlig grunn til det. Det skal herved tas hensyn til om den prøveutskrevne er sikret arbeid eller underhold på det nye sted. Før tillatelse gis, må tilsynsføreren ved henvendelse til styreren sørge for tilsyn på det nye sted.

§ 18. Er den tilsynsførende forhindret fra å utføre sitt verv, må han snarest gjøre henvendelse til styreren, som sørger for nytt tilsyn.

4. Gjeninnlegging i kurstedet.

§ 19. Hvis den utskrevne i prøvetiden ikke avholder seg fra rusdrikk eller bedøvende eller narkotiske midler eller i øvrig bryter noen av de vilkår som er satt for prøveutskrivningen eller tilsidesetter styrerens eller den tilsynsførendes bestemmelser sendes saken til Sosialdepartementet til avgjørelse om han skal innlegges i kurstedet for den tid som er fastsatt ved prøveutskrivningen. Ellers blir utskrivningen endelig ved prøvetidens utløp.

Pasienten kan bringes tilbake til kurstedet ved bistand av politiet.

§ 20. Vedkommende pasients eller hans garantist skal bære de utgifter, som er forbundet med gjeninnleggelsen. Han må også utrede de kurpenger og andre bestemte utgifter, som det fortsatte kuropphold nødvendiggjør. 23 juli.

Kap. III. Endelig utskrivning.

§ 1. Kurtiden opphører, når lengsttiden for innleggingen er utløpet (jfr. også kap. II, 4 a).

Hvis særlige grunner taler for det, kan Sosialdepartementet beslutte at en pasient skal utskrives før tiden.

§ 2. Styreren bistår så vidt mulig den som utskrives med å få arbeid (jfr. kap. II § 12). Kap. II § 13 får tilsvarende anvendelse.

§ 3. Om utskrivningen sendes de fastsatte innberetninger, bl. a. til Sosialdepartementet, tilsynsnemnd, verge og garantist.

Disiplinærforskrifter.

§ 1. Viser en pasient slett oppførsel i eller utenfor kurstedet, eller overtrer han de fastsatte bestemmelser og forskrifter eller gitte påbud, kan det anvendes en eller flere av følgende refselser:

1. Advarsel eller irettesettelse.
2. Fratagelse av tillitsverv.
3. Nektelse av å motta besøk.
4. Nektelse av å gå utenom kurstedets porter eller område i inntil 6 — seks — uker.
5. Ekstra ordningstjeneste på rommene eller andre steder i inntil 1 — en — måned.
6. Hel eller delvis fratagelse av arbeidspenger en bestemt tid.
7. Nektelse av tobakk.
8. Ensomt arbeid inntil 6 — seks — dager.
9. Husarrest inntil 7 — sju — dager.
10. Innsettelse i celle (isolat) inntil 9 — ni — døgn.
11. Innsettelse i celle (isolat) i pasientens fritid inntil 4 uker.
12. Utvisning fra kurstedet, og
13. Overføring til Hovelsåsen alkoholistanstalt.

§ 2. Beslutning om refselse treffes av styreren. Beslutning om utvisning og overføring til Hovelsåsen alkoholistanstalt treffes dog av Sosialdepartementet. Dette kan også etter begrunnet henvendelse fra styreren treffe bestemmelse om forlengelse av den i § 1 nr. 11 nevnte isolasjonstid i inntil 8 uker.

§ 3. Framsetter en pasient til overordnet myndighet grunnløs eller uberettiget klage over kurstedets styrer, kan

23 juli. tilsynet ilegge ham en eller flere av de i § 1 punkt 1 — 10 oppregnede refselser.

Angår klagen en av kurstedets funksjonærer, treffes avgjørelse av styreren.

§ 4. Ved anvendelse av refselse skal i skjerpende retning tas hensyn til, om forgåelsen er gjort av flere i fellesskap eller av en pasient etter tilskyndelse av en annen, eller andre pasienter.

§ 5. Når det anses hensiktsmessig kan styreren beslutte at fullbyrdelsen av en ilagt refselse kan utsettes en viss tid, dog ikke utover 3 måneder. Hvis pasienten innen fristens utløp gjør seg skyldig i en ny forseelse for hvilken han ilegges refselse, blir også den utsatte refselse å fullbyrde. I motsatt fall bortfaller den.

Hvis særlige grunner taler for det, kan styreren bestemme at fullbyrdelsen av en ilagt refselse skal avbrytes eller helt eller delvis ettergis. Er fullbyrdelsen av en ilagt refselse ikke gjenopptatt innen tre måneder, bortfaller den.

§ 6. Styreren fører særskilt protokoll over de av ham ilagte refselser. Protokollen skal inneholde — foruten vedkommende pasients navn — refselsens grunn, hvilken refselse som blir anvendt samt meddelelse om refselsens fullbyrdelse og avslutning.

Dersom det er tilsynet som etter det foranstående ilegger refselser, blir saken på vanlig måte å behandle i tilsynsmøte og innføres i dettes protokoll.

Sosialdepartementets avgjørelse innføres i refselsesprotokollen av styreren.

23 juli. **Forordning.***) (Arbeidsdepartementet.)

Norges elektriske materiellkontroll.
Omsetningsgebyrer.

I samsvar med § 11 i lov om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 fastsetter departementet følgende nye satser for materiellkontrollens omsetningsgebyrer som gjeldende fra 1 juli 1941:

For materiell	0,6 %	av engrosprisen
» radio	0,2 %	av detaljprisen
» apparater	0,2 %	av detaljprisen.

24 juli. **Forordning** *) om innbetalingen av stats- og kommuneskatt.

Formues- og inntektsskatt til stat og kommune skal uten hinder av bestemmelsene i landsskattelovens § 110, første

*) Kunngj. 1 august i Lovtid. 1 nr. 35.

ledds fjerde punktum, og § 108, annet ledd, byskattelovens § 102, første ledds fjerde punktum, og § 100, annet ledd, kunne kreves betalt, når det er gått 14 dager fra den dag da skattelistens utleggelse ble kunngjort. 24 juli.

Oslo 24 juli 1941.

Finans- og tolldepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om at Lierbyens bygningskommune, Buskerud fylke, oppheves. 24 juli.

Forordning. **) (Handelsdepartementet.) 24 juli.

Fiske med snurrevad (flyndrenot og rundfisknot) i Oslofjorden.

§ 1. I samsvar med midlertidig lov om fredning av saltvannsfisk av 6 mai 1938 § 6 bestemmes at fiske med snurrevad (flyndrenot og rundfisknot) er forbudt på grunnere vann enn 50 meter på kyststrekningen fra og med svenskegrensen til og med Vestfold fylke.

§ 2. Overtredelse av denne forordning straffes med bøter. Ulovlig fanget fisk — eller dens verdi — samt ulovlig brukt redskap kan inndras til fordel for statskassen.

§ 3. Denne forordning gjelder inntil videre, dog ikke utover 1 august 1942.

Forordning. **) (Landbruksdepartementet.) 24 juli.

Rådgjerder mot svartrust og kronrust.

§ 1. Svartrust (Puccinia graminis Pers.) og kronrust (Puccinia coronata Corda) skal anses farlige for planter. (Jfr. lov av 21 juli 1916 om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer.)

§ 2. Planting og såing av vanlig berberiss (Berberis vulgaris) med varieteter og hybrider, og av geitved (Rhamnus cathartica) skal være forbudt.

§ 3. Landbruksdepartementet eller den det gir fullmakt til det, kan påby at busker av berberiss og geitved som anses farlige for kornåkrene i nærheten, straks fjernes av eier eller bruker av vedkommende grunn.

*) Kunngj. 1 august i Lovtid. 1 nr. 35.
**) Kunngj. 8 august i Lovtid. 1 nr. 37.

24 juli. § 4. Eier eller bruker av jord skal ha rett til å kreve at busker av berberiss og geitved som finnes innenfor en avstand av 300 m fra eiendommens grenser, fjernes av eieren eller brukeren av vedkommende grunn. Krav herom fremsettes for landbruksselskapet som gir pålegg om buskenes fjernelse og fastsetter en frist for dette.

§ 5. Innførte, tillatte berberissarter kan plantes selv om de er podet på underlag av vanlig berberiss (Berberis vulgaris), men hvis grunnstammen skyter, skal buskene straks ødelegges.

§ 6. Berberiss og geitved kan uten hinder av bestemmelsene i denne forordning plantes i botaniske hager som er knyttet til høyere undervisningsanstalter.

§ 7. Overtredelse av denne forordning er straffbar.

§ 8. Plakat av 8 september 1916 om foranstaltninger til bekjempelse av «kornrust» oppheves.

25 juli. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om brigde i § 1 i stengingsvedtekta for utsalsstader i Hordabø herad, Hordaland fylke.

26 juli. **Forordning** **) om endring i lov om vrakning av klippfisk og saltfisk av 30 september 1921.

I lov om vrakning av klippfisk og saltfisk av 30 september 1921 skal § 8, 2 ledd, lyde så:

For vrakning av saltfisk betales en avgift av 3 øre pr. vekt (20 kg). For vrakning av klippfisk til forbruk innenlands, eller for fornyet vrakning av klippfisk, betales en avgift av 10 øre pr. vekt (20 kg). Avgiften erlegges av rekvirenten til utstederen av vrakerattesten før attest utferdiges.

Oslo 26 juli 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

26 juli. **Forordning** ***) om bruk av fast brensel til oppvarming av hus m. v.

§ 1. Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter om bruk av fast brensel (kull, koks/sinders, ved, torv etc.), til oppvarming, fremstilling av varmt vann og koking m. v.

---

*) Kunngj. 8 august i Lovtid. 1 nr. 37.
**) Kunngj. 29 august i Lovtid. 1 nr. 42.
***) Kunngi. 1 august i Lovtid. 1 nr. 35.

§ 2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av forskrifter gitt i medhold av denne forordning. 26 juli.

Oslo 26 juli 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fru Oberstløitnant Valborg Hofgaards fond til anskaffelser ved Lier tuberkulosehjem til lettelse og lindring for de syke under deres kur og pleie ved hjemmet», opprettet ved testament av 24 januar 1936 med tillegg av 11 mars 1937. 26 juli.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Ole Sannes og Ingebjørg Sannes legat for gamle i Volbu», opprettet ved testament av 30 april 1921. 26 juli.

Forordning *) om endring i straffelovens § 354. 28 juli.

Straffelovens § 354, annet og tredje ledd, skal lyde slik:

Hvis en hund anfaller person eller ved støy eller på annen måte volder vesentlig ulempe for øvrig, straffes hundeholderen med bøter med mindre det må antas at det ikke kan legges ham noe til last. Hvis hunden etter å ha anfalt noen person fremdeles går løs til tross for klage til hundeholderen, eller hvis vesentlig ulempe vedvarer til tross for sånn klage, kan hunden drepes eller kreves drept ved politiets foranstaltning. Er en hundeholder straffet for overtredelse av dette ledd, kan politiet i gjentagelsestilfelle av eget tiltak besørge hunden drept.

Offentlig påtale finner i de i det foregående ledd omhandlede tilfelle ikke sted uten etter fornærmedes begjæring med mindre anfallet er skjedd eller vesentlig ulempe voldt i tettbygd strøk.

Oslo 28 juli 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 8 august i Lovtid. 1 nr. 37.

28 juli. **Forordning** *) om betaling av fordringer vedkommende visse tyske bedrifter.

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende:

§ 1. Når en bedrift som ligger i Det tyske rike, etter offentlig tiltak er overført til en ny eier eller gitt ny ledelse, plikter skyldnere med fast bosted eller forretningssted i Norge å betale sin gjeld til den nye eier eller leder (Treuhänder). Dette gjelder selv om forpliktelsen skriver seg fra ytelser fra tiden før eier- eller lederskiftet.

Bedrift vil si enhver virksomhet med ervervsmessig formål.

Har en skyldner på den tid forordningen trer i kraft deponert i samsvar med lov nr. 2 av 17 februar 1939 om deponering i gjeldshøve fordi det var uvisst om den tidligere eier eller leder hadde rett til å ta imot betalingen, kan den nye eier eller leder uten hinder av lovens § 4, annet ledd, kreve deponerte penger utredd til seg.

§ 2. Den nye eier eller leder kan ikke kreve gjelden eller de deponerte penger betalt til seg før han har godtgjort med attest fra vedkommende tyske offentlige myndighet at han etter tysk lov har rett til å ta imot beløpet.

§ 3. Denne forordning gjelder også i tilfelle da overføringen til ny eier eller leder er foregått før forordningens ikrafttreden, for så vidt frigjøring for ansvar ikke alt har funnet sted etter de hittil gjeldende regler.

Oslo 28 juli 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

28 juli. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Halvor N. Breilands legat for sjukerøkt i Høydalsmo sokn», skipa ved testament frå 3 oktober 1930.

28 juli. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Nikuls G. Breilands legat for Høydalsmo sokn» til bate for eldre, einslege og trengjande kvinner og menn i Høydalsmo sokn, som ikkje har nokor hjelp av forsorgsstellet, skipa ved tillegg av 14 august 1934 til Halvor N. Breilands sitt testament av 22 februar 1928.

*) Kunngj. 8 august i Lovtid. 1 nr. 37.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Halvor N. Breilands legat for Høydalsmo sokn» til opphjelp av jord-, skog- og hagebruk, og elles til hjelp for eldre kvinner, menn og born samt for ungdom med lita råd til opplæring på gode skular, skipa ved testament frå 22 februar 1928. 28 juli.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori det i medhold av domstollovens § 72 bestemmes at for tiden etter 16 oktober 1941 skal antallet av domsmenn i Oslo med særlig kyndighet i handel økes til 252, herav 32 med bopel i Aker herred men med sin virksomhet i Oslo, og antallet av domsmenn med særlig kyndighet i industri økes til 73, herav 18 fra Aker. 28 juli.

Antallet av domsmenn i Oslo med særlig kyndighet i sjøvesen og håndverk er nå henholdsvis 32 og 125, hvorav henholdsvis 7 og 6 fra Aker. Departementet bestemmer at antallet av domsmenn fra Aker for begge gruppers vedkommende økes til 8.

Forordning*) om plukningstiden for ville bær. 29 juli.

§ 1. Det er forbudt å plukke ville bær som ikke er plukkmodne.

Multer betraktes som plukkmodne når bæret kan plukkes uten at hamsen følger med.

Tyttebær betraktes som plukkmodne når minst ¾ av overflaten er helt rød.

§ 2. Etter at uttalelse fra jordstyret er innhentet kan ordføreren for herred eller deler av herred treffe bestemmelser om den dag plukkingen av multer og tyttebær kan begynne det enkelte år. Dagen kan settes ulik for multer og tyttebær og for de forskjellige deler av herredet.

Ordføreren sørger for at bestemmelsene blir kunngjort ved oppslag på høvelige steder i herredet og ved lysing i lokalblad.

§ 3. Overtredelse av denne forordning eller de bestemmelser som treffes i medhold av den straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder. På samme måte straffes medvirkning.

Oslo 29 juli 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 1 august i Lovtid. 1 nr. 35.

29 juli. **Forordning** *) om avgift til statskassen av fyrstikker.

Fra 1 august 1941 skal til statskassen betales følgende avgift av fyrstikker:

a. For hver eske eller annen pakning som inneholder et normalantall av inntil 70 fyrstikker, 1 — en — øre,
b. for hver eske eller annen pakning som inneholder over 70 og inntil 420 fyrstikker, 6 — seks — øre,
c. for hver eske eller annen pakning som inneholder over 420 fyrstikker, — 6 — seks — øre for hvert antall av 420 fyrstikker eller del derav.

Avgiften pliktes erlagt av innenlandsk tilvirker eller ved innførsel fra utlandet.

De nærmere regler om avgiftens betaling m. v. gis av Finans- og tolldepartementet.

Oslo 29 juli 1941.
Finans- og tolldepartementet.
E. Sandberg.
R. J. Fuglesang.

29 juli. **Forordning** *) om avgift til statskassen på kunstige søtstoffer.

Fra 1 august 1941 skal det betales avgift til statskassen av kunstige søtstoffer (som sakkarin, dulcin, glucin og lignende) med 7 — sju — kroner pr. kg rent søtstoff.

Avgiftspliktig er ethvert på kunstig vis fremstilt stoff som kan tjene som søtemiddel og som har en høyere søte-evne enn raffinert rør- eller roesukker, men ikke tilsvarende næringsverdi.

Avgiften pliktes erlagt av innenlandsk tilvirker eller ved innførsel fra utlandet.

Oslo 29 juli 1941.
Finans- og tolldepartementet.
E. Sandberg.
R. J. Fuglesang.

29 juli. **Forordning** (Sosialdepartementet) om samtykke etter fattiglovens § 50 til at Nordsinni og Østsinni fattigdistrikter i Nordre Land herred, Opland fylke, sluttes sammen til én fattigkommune.

*) Kunngj. 31 juli i Lovtid. 1 nr. 34.

Forordning *) om omsetning av skogsbær. 30 juli.

§ 1. *Hva som forståes med skogsbær.*

Med skogsbær forståes i denne forordning blåbær, tyttebær, multer, nyper og viltvoksende hasselnøtter.

§ 2. *Salg fra plukker av skogsbær.*

Det er forbudt for plukker av skogsbær å selge eller på annen måte avstå skogsbær til andre enn:

1. Forbruker — herunder sykehus og andre anstalthusholdninger, hoteller, bevertningssteder og lignende innretninger — innen plukkerens egen kommune.
2. Forbruker ved salg fra torg.
3. Norges bærlag og dets underavdelinger og mottakerstasjoner.

§ 3. *Salg fra Norges bærlag.*

Norges bærlag og dets underavdelinger kan bare levere skogsbær til:

1. Grossister godkjent i henhold til Prisdirektoratets kunngjøring nr. 138 av 5 juli 1941.
2. Detaljister (herunder torghandlere med fast torgplass).
3. Sykehus og andre anstalthusholdninger, hoteller, restauranter og lignende innretninger.
4. Konservesfabrikker, saftpresserier m. v.

§ 4. *Salg fra grossist.*

Grossist kan bare selge eller på annen måte avstå skogsbær til:

1. Detaljister (herunder torghandlere med fast torgplass).
2. Sykehus og andre anstalthusholdninger, hoteller, restauranter og lignende innretninger.
3. Konservesfabrikker, saftpresserier m. v.

§ 5. *Salg fra detaljist.*

Detaljist kan bare selge eller på annen måte avstå skogsbær til forbrukere — herunder sykehus og andre anstalthusholdninger, hoteller, restauranter og lignende innretninger — innen detaljistens naturlige omsetningsdistrikt.

§ 6. *Kjøp av skogsbær.*

Kjøp eller annen ervervelse av skogsbær i strid med bestemmelsene i denne forordning er forbudt.

§ 7. *Unntak m. v.*

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning, og kan gi nærmere forskrifter om omsetning av skogsbær.

*) Kunngj. 1 august i Lovtid. 1 nr. 35.

30 juli. § 8. *Straffebestemmelser.*

Overtredelse av denne forordning eller forskrifter gitt i medhold av den kan medføre straff og inndraging som bestemt i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940.

Oslo 30 juli 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

30 juli. **Forordning** *) om fremstilling, rasjonering og omsetning av fosforsyregjødsel.

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om fremstilling, rasjonering og omsetning av fosforsyregjødsel.

§ 2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av forskrifter gitt i medhold av forordningen.

§ 3. Ved denne forordnings ikrafttreden oppheves Forsyningsdepartementets forordning om rasjonering og omsetning av fosforsyregjødsel av 10 oktober 1940.

Oslo 30 juli 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

30 juli. **Forordning.** **) (Handelsdepartementet.)

Salting av fetsild.

I samsvar med lov av 14 mai 1917 nr. 5 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyninger av livsfornødenheter og andre varer, dens § 1 e, bestemmes:

§ 1. Det skal inntil videre være forbudt å salte fetsild av mindre størrelse i fersk tilstand enn 13 stkr. pr. kg.

§ 2. Handelsdepartementet fastsetter de nærmere bestemmelser til gjennomføring av bestemmelsen i § 1.

§ 3. Nærværende forordning trer i kraft straks.

30 juli. **Forordning** ***) (Landbruksdepartementet) om at eier eller besitter av hund i Melhus herred, Sør-Trøndelag fylke, skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

*) Kunngj. 1 august i Lovtid. 1 nr. 35.
**) Kunnnj. 4 august i Lovtid. 1 nr. 36.
***) Kunnrj. 16 august i Lovtid. 1 nr. 38.

Forordning *) om påmontering av gassgenerator på motorvogner som er rekvirert til politi eller luftverntiltak. 31 juli.

§ 1. Politi eller luftvernmyndighet som har rekvirert motorvogn til bruk, kan bestemme at den skal utstyres med gassgenerator.

§ 2. Når motorvognen frigis, avgjør eieren om gassgeneratoren skal følge eller om den skal fjernes.

Ønskes generatoren fjernet, skal den myndighet som har rekvirert vognen, sørge for at dette blir gjort, og at motorvognen så vidt mulig blir satt i samme stand som før monteringen.

Hvis generatoren skal følge motorvognen ved dennes tilbakelevering, må motorvogneieren betale erstatning for den i påmontert stand.

Skade (herunder ekstraordinær slitasje) som er påført vognen ved generatordriften, erstattes av statskassen. Erstatning etter dette og foregående led fastsettes av den skjønnsmyndighet som fastsettelsen av erstatning for rekvisisjon av løsøre til sivilt luftvern hører under.

Oslo 31 juli 1941.

Politidepartementet.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) inneholdende visse særregler for beskatningen 1941—42 av rederier, fangstselskaper, sjøfolk, fangstfolk m. v. 31 juli.

§ 1. Ved ligningen 1941—42 anvendes de særlige regler i denne forordning ved siden av den øvrige skattelovgivning.

§ 2. Skip i utenriks fart, andre formuesgjenstander i utlandet og krav på skyldnere i utlandet tas med ved ansettelsen av formuen, selv om det på grunn av krigsforholdene ikke var anledning til å råde over midlene på det tidspunkt som legges til grunn ved formuesansettelsen. Verdien ansettes om nødvendig ved skjønn av ligningsmyndighetene, idet hensyn tas til den verdi som formuesgjenstanden eller kravet er oppført med ved ligningen for 1940—41, eventuelt til verdien ved senere ervervelse.

§ 3. For rederier og fangstselskaper som har hele eller den vesentligste del av sin flåte i utenriks fart og som i tiden etter 9 april 1940 ikke har hatt rådighet over skipene, settes

*) Kunngj. 22 august i Lovtid. 1 nr. 40.
**) Kunngj. 4 august i Lovtid. 1 nr. 36.

31 juli. inntekten av næringen i 1940 eller avvikende regnskapsår til 1½ ganger gjennomsnittet av denne inntekt i 1938 og 1939 eller avvikende regnskapsår. For rederier og fangstselskaper som har rådighet over den vesentligste del av sin flåte, men av hvis skip ett eller flere er i utenriks fart og utenfor rederiets rådighet, settes inntekten i 1940 eller avvikende regnskapsår av skip som det ikke has rådighet over, til 1½ ganger gjennomsnittet av den inntekt som skipene har gitt i 1938 og 1939 eller avvikende regnskapsår.

I den utstrekning reglene i første ledd ikke er direkte anvendelige, ansettes inntekten av skip i utenriks fart som den skattepliktige på grunn av krigsforholdene ikke har rådighet over, ved skjønn av ligningsmyndighetene. Ansettelsen skal svare til 1½ ganger gjennomsnittet av den inntekt som virksomhet av tilsvarende art og omfang antas å ha gitt i årene 1938 og 1939.

Påviser den skattepliktige at et skip er gått tapt, omregnes inntekten i forhold til den del av året hvori skipet var i fart.

Finans- og tolldepartementet kan på søknad samtykke i, at det ved ligningen for 1941—42 ses helt bort fra inntekt av skip som rederiet på grunn av krigsforholdene for tiden ikke har rådighet over.

§ 4. Inntekt av andre formuesgjenstander i utlandet enn skip eller av krav på skyldnere i utlandet tas ikke med ved ansettelsen av inntekten, når det på grunn av krigsforholdene ikke har vært anledning til å råde over inntektsbeløpene og inntektens størrelse heller ikke er kjent.

§ 5. Ved ansettelsen av inntekten for sjøfolk og andre personer som 1 januar 1941 oppholdt seg utenfor landet under omstendigheter som gjør det sannsynlig at de ikke har forbindelse med Norge, medtas ikke arbeidsinntekt (hyre, part, lønn og lignende) som er opptjent etter 9 april 1940 eller det senere tidspunkt da den skattepliktige forlot Norge, og som ikke har kunnet heves her i landet. De i Norge utbetalte bidrag er å regne som skattepliktig inntekt, også når det gjelder forskudd. Særlig er forskuddsbetalinger som har funnet sted i henhold til Administrasjonsrådets bestemmelser av 15 juli samt 6 og 23 september 1940 å regne som skattepliktig inntekt.

Forskriftene i denne paragraf gjelder ikke når den skattepliktige er vendt hjem på det tidspunkt da ligningen, eventuelt klagebehandlingen, foretas.

§ 6. De avgjørelser som ligningsmyndighetene treffer etter §§ 2—5 ovenfor anses som foreløpige. Finans- og tolldepartementet vil utferdige nærmere forskrifter om:

1. Når endelig ligning blir å foreta, 31 juli.
2. hvorledes det skal gås fram ved den endelige ligning av formue og inntekt som omhandlet i denne forordning og
3. om forfallstiden for de skatter som blir utlignet ved den endelige ligning.

§ 7. I den utstrekning forholdene gjør det mulig skal den skattepliktige eller den som opptrer på hans vegne her i landet innsende selvangivelse, gjenpart av årsoppgjør og andre oppgaver til ligningsmyndighetene i samhøve med forskriftene i skattelovene av 18 august 1911 med tilleggslover. Den skattepliktige eller den som opptrer på hans vegne her i landet skal på forlangende gi nøyaktigst mulige opplysninger om forhold som får betydning ved gjennomføringen av forskriftene i denne forordning.

Bestemmelsene i landskattelovens § 118, byskattelovens § 110, får tilsvarende anvendelse.

§ 8. Det som er bestemt i denne forordning gjelder også ved utligning av avgift til Arbeiderfondet.

Oslo 31 juli 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om tillegg til de alminnelige helseforskrifter for Gol herred, Buskerud fylke. 31 juli.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for en del av Molde. 31 juli.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for en del av Kristiansund, dog unntatt et mindre parti mot havnen. 31 juli.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for deler av Steinkjer, dog med en mindre endring av Sentralplassen. 31 juli.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om grenser for vernskogen i Årdal herred, Sogn og Fjordane fylke. 31 juli.

Forordning *) om avståing av fast eiendom til A/S Norsk Cellullfabrikk. 1 aug.

Når Forsyningsdepartementet krever det, plikter A/S Borregaards datterselskap, The Kellner Partington Paper

*) Kunngj. 8 august i Lovtid. 1 nr. 37.

1 aug. Pulp Co. Ltd., mot erstatning etter skjønn å avstå til A/S Nosk Cellullfabrikk eiendomsrett til fast eiendom til anlegg av cellullfabrikk.

Oslo 1 august 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

1 aug. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel gjøres gjeldende for Bergen.

1 aug. **Forordning** **) (Sosialdepartementet) om endring av § 1 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Nes herred, Akershus fylke.

2 aug. **Forordning** *) om endring i forordning av 16 mai 1941 om rasjonering av trelast av gran og furu.

Forordning om rasjonering av trelast av gran og furu av 16 mai 1941 § 2 skal lyde så:

Unntatt fra bestemmelsene i § 1 er:

1. Småsalg av trelast når salget ikke overstiger et kvantum av ¼ standard pr. forbruker pr. 6 måneder. Slikt salg må bare skje til forbruker som ikke får annen kjøpetillatelse.
2. Bruk av trelast fra egen skog eller avvirket i henhold til bruksrett, til vedlikehold av hus (unntatt våningshus), gjerder, gårdsredskaper og annet som er nødvendig til gårdsdriften og skogsdriften.

For trelast som avgis til den tyske vernemakt eller til den tyske sivile forvaltning i Norge gjelder særlige bestemmelser som fastsettes av Sentralkontoret for skogbruk og virkeshusholdning.

Oslo 2 august 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

2 aug. **Forordning** ***) om omsetningsavgift.

§ 1. Fra 1 september 1941 betales til statskassen omsetningsavgift med 10 % av de omsetninger som er avgiftspliktige etter reglene i denne forordning.

*) Kunngj. 8 august i Lovtid. 1 nr. 37.
**) Kunngj. 16 august i Lovtid. 1 nr. 38.
***) Kunngj. 23 august i Lovtid. 1 nr. 41.

Avgiften kan ikke kreves opp som særskilt tillegg til vederlaget. Dette gjelder ikke salg av varer på auksjon. 2 aug.

§ 2. Gjenstand for avgiftsplikt er hvis ikke annet går fram av det etterfølgende:

1. Ethvert salg av en vare med mindre det skjer til ervervsdrivende som i ervervsvirksomhet enten omsetter vare av samme slag eller bruker vare av samme slag på annen måte enn som varig driftsmiddel under arbeid på vare, bygning, vei-, jernbane-, vassdrags- eller annet fast anlegg eller bygge- eller anleggsgrunn eller under arbeid i andre håndverk etter nærmere bestemmelse av Finans- og tolldepartementet.
2. Utførelse av arbeid i selvstendig ervervsvirksomhet på vare, bygning, vei-, jernbane-, vassdrags- eller annet fast anlegg eller bygge- eller anleggsgrunn mot vederlag, med mindre utførelsen skjer for ervervsdrivende som i ervervsvirksomhet omsetter arbeidsresultatet.
3. Utførelse av arbeid i andre håndverk etter nærmere bestemmelse av Finans- og tolldepartementet med mindre utførelsen skjer for ervervsdrivende som nevnt under 2.

(Avgiftspliktig er ytelse som representerer siste ledd i omsetningen.)

Likestilt med salg av en vare er levering av varer produsert etter oppdrag, levering av varer i forbindelse med utførelse av arbeid selv om varens anvendelse går inn som ledd i arbeidets utførelse når den ytes av den som utfører arbeidet, levering av varer som godtgjørelse for mottatte tjenester eller ytelser og bytte.

Avgiftspliktig er også uttak av varer til eget bruk, privat eller i ervervsvirksomhet og utførelse av arbeid som nevnt under 2 og 3 for egen regning av selvstendig ervervsdrivende.

§ 3. Unntatt fra avgiftsplikt er:

a. Salg av varer til utlandet, Svalbard, Jan Mayen og til bruk for skip i utenriks fart.
b. Levering av varer og utførelse av arbeid i forbindelse med bygging, reparasjon og vedlikehold av skip.
c. Salg av varer til bruk på annen måte enn som varig driftsmiddel under ervervsmessig drevet fiske, gårdsbruk med binæringer, husdyrhold eller hagebruk.
d. Salg av aviser, tidsskrifter, julehefter, vann, lysgass, elektrisitet, insulin og levende dyr, dog ikke av dyr til slakt.
e. Salg ved annen omførsel enn torgsalg av fisk, kval, springer og skalldyr av egen fangst, med mindre Finans- og tolldepartementet treffer særlig bestemmelse i det enkelte tilfelle.

2 aug.

f. Salg av løsøregjenstander fra den som har eid gjenstanden til eget bruk, privat eller som varig driftsmiddel i ervervsvirksomhet.

g. Kunstmaleres og billedhoggeres salg av egne kunstverker.

h. Uttak av produkter fra eget gårdsbruk med binæringer, husdyrhold og hagebruk og av uforedlede produkter fra eget skogbruk til bruk privat eller til formål innen rammen av disse erverv.

Opptrer en selvstendig ervervsdrivende som mellommann for selger eller kjøper, gjelder ikke unntakene etter e, f og g.

Finans- og tolldepartementet kan under hensyn til foreliggende særlige forhold unnta fra avgiftsplikten.

§ 4. Grunnlaget for avgiftens beregning er vederlaget. Ved ytelse av varer eller arbeid som vederlag for varer eller arbeid, uttak av varer til eget bruk og utførelse av arbeid for egen regning beregnes avgiften av den alminnelige omsetningsverdi for en tilsvarende ytelse som representerer siste ledd i omsetningen. Direktøren for skattevesenet avgjør med bindende virkning hvilken verdi skal anses som den alminnelige omsetningsverdi.

Ved beregning av avgiftsgrunnlaget kommer avgiften ikke til fradrag, heller ikke beregnede omkostninger ved avtalens oppfyllelse, herunder omkostninger ved omsetning gjennom mellommann eller på auksjon selv om omkostningene etter avtalen skal dekkes særskilt. Det samme gjelder beregnede vederlag for alle varer og ethvert arbeid som den avgiftspliktige yter eller besørger ytet i forbindelse med oppfyllelsen, herunder varer og arbeid som etter sitt slag er unntatt fra avgiftsplikt etter reglene i §§ 2 og 3.

Selges en vare ufortollet, beregnes avgiften av vederlaget tillagt alle omkostninger ved forsendelsen til tollstedet og toll selv om forsendelsen og fortollingen etter avtalen skal besørges og bekostes av mottakeren.

§ 5. Av varer fra utlandet, Svalbard og Jan Mayen betales avgift ved innførselen etter reglene i denne forordning.

Er en vare ved innførselen ennå ikke omsatt av den utenlandske leverandør, betales avgift ved innførselen med mindre varen føres inn av selvstendig ervervsdrivende som har fast forretningssted her i riket, og som omsetter vare av samme slag. I så fall betaler den ervervsdrivende avgift ved omsetning av varen eller ved uttak til eget bruk.

Ved innførsel fastsettes grunnlaget for avgiftens beregning i samsvar med reglene for fastsettelse av varers tollverdi ved verdifortolling. Ved gjeninnførsel av varer etter foredling, bearbeidelse eller reparasjon i utlandet beregnes avgiften av de påløpne omkostninger, herunder omkostninger

ved forsendelsen fram og tilbake. Toll og andre innførsels- 2 aug.
avgifter legges til etter nærmere bestemmelse av Finans- og tolldepartementet.

§ 6. Finans- og tolldepartementet bestemmer med bindende virkning hvilket omsetningsledd skal anses som siste ledd i omsetningen og forståelsen av uttrykkene «vare av samme slag», «varig driftsmiddel», «arbeid på vare, bygning, vei-, jernbane-, vassdrags- eller annet fast anlegg eller bygge- eller anleggsgrunn», «selvstendig ervervsvirksomhet» og «mellommann».

Oslo 2 august 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori det med hjem- 5 aug.
mel i § 11 i forordning av 12 desember 1940 om håndhevelse av prislovgivningen bestemmes at behandlingen av prissaker fra Skoger herred, Vestfold fylke, overføres til prisdommeren i Buskerud fylke. Forandringen gjøres gjeldende for saker som etter 15 august 1941 bringes inn for retten.

Forordning *) om omsetning av egg av norsk 6 aug.
produksjon.

§ 1. *Avleveringsplikt for egg.* Enhver fjørfeholder plikter å selge en så stor del av sin eggproduksjon som Direktoratet for proviantering og rasjonering til enhver tid bestemmer.

§ 2. *Salg av egg fra produsent.* Det er forbudt for produsent av egg å selge, bytte bort eller på annen måte å avstå egg til andre enn Norske Eggsentraler S/L eller dens underavdelinger: distriktssentraler, egglag eller mottakerstasjon for en eggsentral.

§ 3. *Salg fra Norske Eggsentraler S/L med underavdelinger.* Det er forbudt for Norske Eggsentraler S/L og dens underavdelinger å selge, bytte bort eller på annen måte avstå egg til andre enn:

1. Grossist godkjent av Direktoratet for proviantering og rasjonering.
2. Detaljist.
3. Sykehus.
4. Anstalthusholdninger ellers, bakerier, bevertningssteder og lignende innretning som det regelmessig ble levert egg til i 1939.

*) Kunngj. 8 august i Lovtid. 1 nr. 37.

6 aug. 5. Kjøpere som blir henvist til Norske Eggsentraler S/L av Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 4. *Salg fra grossist.* Det er forbudt for grossist godkjent av Direktoratet for proviantering og rasjonering å selge, bytte bort eller på annen måte å avstå egg til andre enn:

1. Detaljister innen grossistens omsetningsdistrikt. Grensene for grossistens omsetningsdistrikt blir fastsatt av Direktoratet for proviantering og rasjonering.
2. Sykehus og andre anstalthusholdninger, bakerier, bevertningssteder og lignende innretning som han regelmessig leverte egg til i 1939.

§ 5. *Salg fra detaljist.* Det er forbudt for detaljist å selge, bytte bort eller på annen måte å avstå egg til andre enn forbrukere innen detaljistens omsetningsdistrikt til dekning av forbrukerens eget behov. Salg for forsendelse utenom detaljistens omsetningsdistrikt er forbudt. Hvis omsetningsdistriktet omfatter flere kommuner, fastsetter fylkesforsyningsnemnda grensene for det.

§ 6. *Forbud mot kjøp.* Kjøp eller annen ervervelse av egg i strid med denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av den er forbudt.

§ 7. *Unntak.* Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen og gi nærmere forskrifter for omsetning av egg.

§ 8. *Straff og inndraging.*

1. Overtredelse av forordningen eller bestemmelser gitt i medhold av den kan medføre straff og inndraging som bestemt i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.
2. Finner direktoratet at det er grunn til å mistenke noen av de omsetningsorganer som er nevnt i denne forordning for å omsette egg i strid med forordningen eller bestemmelser gitt i medhold av den, kan direktoratet nekte vedkommende å omsette egg inntil straffesaken er endelig avgjort.
3. Direktoratet kan nekte produsenter som ikke oppfyller pålagt avleveringsplikt for egg, tildeling av kraftfôr til fjørfe.

Oslo 6 august 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 48 for Kristiansund. 6 aug.

Forordning *) (Politidepartementet) om endring av § 8 i politivedtekten for Ringsaker herred, Hedmark fylke. 6 aug.

Forordning *) (Politidepartementet) om endring av § 12, 1 og 2 ledd, og § 13, 5 og 6 ledd, i politivedtekten for Lesja herred, Opland fylke. 6 aug.

Forordning *) om luftverntiltak ved bedrifter som driver sin virksomhet i leiete lokaler. 7 aug.

§ 1. Hvor en bedrift som etter gjeldende bestemmelser plikter å gjennomføre bedriftsluftverntiltak, driver sin virksomhet i leiete lokaler, påhviler plikten til å innrede forskriftsmessig tilfluktsrom og utføre andre tiltak av bygningsmessig art gårdens eier. Det samme gjelder plikten til anskaffelse av brannvernmateriell, bortsett fra personlig utstyr til brannmannskapene.

Tilsvarende regler kommer til anvendelse hvor flere mindre bedrifter har lokaler i samme gård, og derved kommer inn under bestemmelsene om plikt til å gjennomføre bedriftsluftverntiltak.

§ 2. Andre tiltak av luftvernmessig art og anskaffelse av annet utstyr enn nevnt i § 1, påhviler bedriften, eller i det i § 1, annet ledd, nevnte tilfelle bedriftene i fellesskap.

§ 3. Av omkostninger til tiltak etter § 1, herunder eventuelt leietap, kan gårdeieren utligne inntil 75 % på de interesserte bedrifter. Utligningen fordeles over et tidsrom på 3 år med mindre kortere tid blir avtalt, og innkreves som et tillegg til gjeldende leie. For tillegget gjelder de samme regler som for husleie med hensyn til tvangsfullbyrdelse og konkurs.

Hvis gårdeieren til dekning av omkostningene tar opp banklån, kan han kreve at de refusjonspliktige bedrifter avgir garanti overfor banken til det beløp og begrenset til de terminer som refusjonsplikten omfatter. Leieboer som har avgitt garanti i henhold til foregående bestemmelse, kan ikke sies opp til fraflytning før terminene er forfalt, med mindre garantien frafalles.

§ 4. Hvor det er flere bedrifter i gården, deles omkostningene etter § 2 og utligningen etter § 3 mellom dem i forhold til antallet av de arbeidere de beskjeftiger. Hvor antallet av arbeidere varierer etter sesongen, regnes det gjen-

*) Kunngj. 16 august i Lovtid. 1 nr. 38.

7 aug. nomsnittlige antall i de sist forløpne 12 måneder før arbeidet med å gjennomføre tiltakene påbegynnes.

§ 5. Såfremt det i en gård er både industrielle bedrifter og andre leieboere, plikter de sistnevnte bare å betale så meget av tiltakene som det er normalt av hensyn til egenbeskyttelsen i gården, sammenlignet med andre gårder på stedet av tilsvarende størrelse. Disse refusjoner trekkes fra bedriftenes refusjonsplikt.

Hvor det i en gård er en eller flere bedrifter som hver for seg kommer inn under bestemmelsene om bedriftsluftvern, mens det i samme gård er en eller flere mindre bedrifter, som hverken hver for seg eller samlet kommer inn under disse bestemmelser, skal disse siste bare yte refusjon som alminnelige leieboere.

§ 6. Tvistigheter i anledning av denne forordning avgjøres med endelig virkning av stedets kontrolnemnd, dog således at spørsmålet om avgjørelsenes lovlighet kan innbringes til prøvelse av domstolene.

Oslo 7 august 1941.

Politidepartementet.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

7 aug. **Forordning** *) om endringer i Administrasjonsrådets forskrifter av 23 juli 1940 om omsetning av norsk ull og om framstilling av produkter av ull, bomull og cellull.

I.

Titelen på Administrasjonsrådets forskrifter av 23 juli 1940 om omsetning av norsk ull og om framstilling av produkter av ull, bomull og cellull skal heretter lyde:

«Forskrifter om omsetning av norsk ull.»

II.

Kap. II om framstilling av ullgarn,
» III » » » ullvarer og ullholdige varer,
» IV » » » bomullsgarn og cellullgarn m. v.,
» V » » » bomulls- og cellullvarer,
» VI » » » trikotasjevarer, og
» VII alminnelige bestemmelser, punkt 1 og 4,

oppheves.

*) Kunngj. 16 august i Lovtid. 1 nr. 38.

III. 7 aug.

Den myndighet som etter kap. I i de nevnte forskrifter tilligger Forsyningsdepartementet og Direktoratet for industriforsyning, skal heretter tilligge Norges tekstilstyre.

Oslo 7 august 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om konserveringsbedrifter for frukt, bær og grønnsaker. 8 aug.

§ 1. Med konserveringsbedrift menes i denne forordning enhver virksomhet som går ut på å konservere (ved tørring, hermetisk nedlegging eller på annen måte) for salg frukt, bær eller grønnsaker, eller produkter som helt eller for en vesentlig del er fremstillet av frukt, bær eller grønnsaker.

I tvilstilfelle avgjør Landbruksdepartementet om en virksomhet er å anse som konserveringsbedrift etter denne forordning.

§ 2. Ingen må drive konserveringsbedrift uten tillatelse av Landbruksdepartementet. Heller ikke må en igangværende bedrift utvides eller dens produksjon omlegges uten tillatelse av departementet.

Innen en frist som Landbruksdepartementet fastsetter, skal igangværende konserveringsbedrifter gi melding til departementet om sin virksomhet. Slike bedrifter kan fortsette virksomheten uten særskilt tillatelse inntil departementet har truffet avgjørelse etter første ledds første punktum.

Landbruksdepartementet gir nærmere regler om hvilke opplysninger melding etter foregående ledd og søknad om tillatelse til opprettelse av ny bedrift eller til utvidelse eller omlegging av igangværende bedrift skal inneholde.

§ 3. Landbruksdepartementet utferdiger regler om konserveringsbedriftenes lokaler og utstyr, og om den tekniske leders faglige kvalifikasjoner.

§ 4. Enhver konserveringsbedrift plikter å stå tilsluttet De norske saft og konservesfabrikkers forening. Foreningen danner mellomleddet mellom medlemmene og Landbruksdepartementet, og har til formål å vareta bransjens tarv.

Vedtektene skal godkjennes av Landbruksdepartementet.

Til foreningen skal medlemmene svare en avgift som fastsettes av departementet.

§ 5. Enhver bedrift som går inn under denne forordning, plikter på anmodning å meddele Landbruksdepartementet

*) Kunngj. 16 august i Lovtid. 1 nr. 38.

8 aug. skriftlig eller muntlig alle opplysninger om sin virksomhet. Den som Landbruksdepartementet gir myndighet til det, kan kreve å få gjøre seg kjent med forretningspapirer, regnskapsbøker, styre- og forhandlingsprotokoller m. v. og å få adgang til bedriftens lokaler.

Enhver som i stillings medfør mottar opplysninger etter reglene i denne forordning, plikter å bevare taushet om det opplyste i den utstrekning han ikke i tjenestens medfør må meddele opplysningene videre.

§ 6. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne forordning eller regler som er utferdiget til gjennomføring av forordningen, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder. På samme måte straffes forsøk.

I gjentagelsestilfelle kan retten til å drive næringen fradømmes den skyldige for en tid av inntil 5 år.

Oslo 8 august 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

8 aug. **Forordning** *) (Politidepartementet) om endring av § 4 i politivedtekten for Voss herred, Hordaland fylke.

8 aug. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, hvori det i medhold av domstollovens § 72 bestemmes at det fra 16 oktober 1941 i Tromsøysund herred av Lyngen domsogn skal være et utvalg på 10 domsmenn som har særlig kyndighet i sjøvesen.

9 aug. **Forordning** **) om adgang til å frita visse selskaper for skatteplikt til stat og kommune.

Finans- og tolldepartementet kan helt eller delvis frita visse privatrettslige selskaper for plikten til å svare formues- og inntektsskatt til stat og kommune, når slik fritakelse er i offentlig interesse.

Den konstituerte statsråd for Finans- og tolldepartementet avgjør i det enkelte tilfelle om vilkårene for fritakelse foreligger.

Denne forordning nyttes første gang ved ligningen for 1941—42.

Oslo 9 august 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 16 august i Lovtid. 1 nr. 38.

**) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1 nr. 45.

Forordning *) (Politidepartementet) om endring av § 13 i politivedtekten for Narvik. 9 aug.

Forordning (Sosialdepartementet) om at Nissedal og Treungen fattigdistrikter i Nissedal herred, Telemark fylke, sluttes sammen til én fattigkommune. 9 aug.

Forordning **) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for gnr. 2 bnr. 68 i Asker herred, Akershus fylke. 11 aug.

Forordning ***) (Handelsdepartementet), hvorved det med henvisning til § 3 nr. 9 i lov av 8 april 1938 om opplegging av reservefond m. v. i selskaper bestemmes at fiskesamvirkelag (produksjons- og salgslag) som er godkjent av Handelsdepartementet, skal være unntatt fra bestemmelsene i samme lovs §§ 1 og 2. 11 aug.

Forordning *) om avgift til statskassen på belysningsmidler. 12 aug.

I.

Fra 16 august 1941 skal betales avgift til statskassen med 15 — femten — prosent av den avgiftspliktige verdi av følgende varer:

1. Elektriske glødelamper og brennere til nernstlamper,
2. kvikksølvdamp- og natriumdamplamper og lignende lamper,
3. brennstifter til elektriske buelamper,
4. glødelegemer som tjener til å øke flammens lysstyrke.

Avgiften pliktes erlagt av innenlandsk tilvirker eller ved innførsel fra utlandet.

II.

Fritatt for avgift er:

a. Belysningsmidler hvis lysstyrke ikke overstiger 1 lumen,
b. elektriske metalltrådlamper for spenning inntil 20 volt når deres ytelsesopptakelse ikke overstiger 15 watt,
c. kulltrådlamper,
d. brennstifter til elektriske buelamper som bare tjener til kurbestråling.

Oslo 12 august 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 16 august i Lovtid. 1 nr. 38.
**) Kunngj. 22 august i Lovtid. 1 nr. 40.
***) Kunngj. 22 august i Lovtid. 1 nr. 40.

12 aug. **Forordning***) om omsetning og bruk av melk.

§ 1. *Forbud mot fremstilling og omsetning av fløte.* Det er forbudt å fremstille eller omsette fløte av noe slag.

Unntatt fra forbudet er:

a. Fremstilling av fløte som produsenten bruker til fremstilling av smør eller ost;
b. fremstilling og omsetning av fløte fra melkeprodusent til fløtemeieri til fremstilling av smør.

§ 2. *Forbud mot bruk av melk og fløte til fremstilling av is eller iskrem.* Det er forbudt å bruke fløte, helmelk, skummet melk, tørrmelk eller kondensert melk til fremstilling av is eller iskrem.

Det er forbudt å selge eller på annen måte å avstå fløte, helmelk, skummet melk, tørrmelk eller kondensert melk til bruk ved fremstilling av is eller iskrem.

§ 3. *Salg av melk fra produsent.* Det er forbudt for produsent av melk uten tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger å selge eller på annen måte å levere melk til andre enn meieri, ysteri eller kondenseringsfabrikk.

§ 4. *Leveringsplikt for melk.* Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger kan gi bestemmelser om plikt for produsent, meieriorganisasjon, meieri, ysteri og kondenseringsfabrikk til å levere melk.

§ 5. *Forbud mot kjøp.* Kjøp eller ervervelse på annen måte av melk i strid med denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av den er forbudt.

§ 6. *Unntak m. v.* Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra bestemmelsene i §§ 1 og 2 og gi forskrifter om regulering av omsetning og bruk av melk.

§ 7. *Straff og inndraing.*

a. Overtredelse av forordningen eller bestemmelser gitt i medhold av den kan medføre straff og inndraing som bestemt i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940.
b. Hvis omsetningsorganer med skjellig grunn mistenkes for overtredelse av forordningen eller forskrifter gitt i medhold av den, kan Direktoratet for proviantering og rasjonering nekte vedkommende å omsette melk inntil straffesaken er endelig avgjort.

---

*) Kunngj. 16 august i Lovtid. 1 nr. 38.

§ 8. *Opphevelse av eldre bestemmelser.* Ved denne for- 12 aug.
ordnings ikrafttreden oppheves forordning av 22 juli 1941 om regulering av melkeomsetningen.

Oslo 12 august 1941.

Forsyningsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om sjødyroljer. 12 aug.

§ 1. *Forordningens omfang.* Som sjødyrolje regnes i denne forordning olje og fett av enhver art i bearbeidet eller ubearbeidet tilstand av fisk eller pattedyr som lever i havet, og de enkelte bestanddeler av slike stoffer unntatt glyserin.

Bestemmelsene i denne forordning gjelder dog ikke:

1. Lever, spekk og lignende råstoffer hvorav olje utvinnes,
2. olje som er rasjonert i henhold til de til enhver tid gjeldende bestemmelser om rasjonering av fett til spisebruk, og
3. medisintran.

§ 2. *Overdragelse.* Det er forbudt å selge eller på annen måte avstå eller levere sjødyrolje uten at det foreligger tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering eller andre som direktoratet har gitt myndighet til å gi slik tillatelse, med mindre annet følger av forskrifter som direktoratet gir. Det kan settes vilkår for tillatelsen.

Kjøp eller ervervelse på annen måte i strid med bestemmelsene i første ledd er forbudt.

§ 3. *Bruk av sjødyroljer.* Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter eller regulerende pålegg om bearbeiding og bruk av sjødyroljer, herunder også sette forbud mot bearbeiding og bruk til visse formål og i visse virksomheter.

§ 4. *Unntak og utfyllende forskrifter.* Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi utfyllende forskrifter, herunder også forskrifter til kontroll med gjennomføring av forordningen, og gjøre unntak fra forskrifter gitt i medhold av denne forordning.

§ 5. *Straff og inndraing.* Bestemmelsene om straff og inndraing i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller forskrifter eller pålegg gitt i medhold av den.

*) Kunngj. 16 august i Lovtid. 1 nr. 38.

12 aug. § 6. *Ikrafttreden m. v.* Ved denne forordnings ikrafttreden oppheves Administrasjonsrådets bestemmelse av 5 juni 1940 om omsetningsforbud for hvalolje og sildolje.

Avtale om levering av sjødyrolje som er inngått før denne forordnings ikrafttreden, kan ikke oppfylles uten iakttagelse av bestemmelsene i § 2.

Oslo 12 august 1941.

Forsyningsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

13 aug. **Forordning***) om gjelsforhandling for kommuner.

Bestemmelser av samme innhold som gitt i midlertidig lov av 10 juni 1938 om gjeldsforhandling for kommuner med senere tilleggslover gjøres gjeldende for tiden inntil 1 juli 1942.

Oslo 13 august 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

13 aug. **Forordning** *) om opphevelse av lov av 6 august 1915 om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser og av §§ 34—41 og 45, punkt 3, i forordning av 15 november 1940 om trygd mot arbeidsløshet.

Lov av 6 august 1915 om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser og §§ 34—41 og 45, punkt 3, i forordning av 15 november 1940 om trygd mot arbeidsløshet oppheves.

Oslo 13 august 1941.

Sosialdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

13 aug. **Forordning***) om opphevelse av Administrasjonsrådets forskrifter av 23 juli 1940 om bruk av hamp, manilla, sisal, jute, kokos og lignende fibermaterialer og sekker og strie av disse materialer.

*) Kunngj. 22 august i Lovtid. 1 nr. 40.

Administrasjonsrådets forskrifter av 23 juli 1940 om bruk av hamp, manilla, sisal, jute, kokos og lignende fibermaterialer og sekker og strie av disse materialer oppheves. 13 aug.

Oslo 13 august 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om regulativ for oppmåling og byggetilsyn m. v. etter bygningslovens §§ 57 og 144 for Namsos. 13 aug.

Forordning *) om forbud mot å kjøpe utenlandske skip. 14 aug.

§ 1. Skip som er hjemmehørende i utlandet og er av registreringspliktig størrelse, kan inntil videre ikke kjøpes inn av norsk borger eller norsk selskap uten tillatelse av Sjøfartsdepartementet, uansett bestemmelsene i lov av 9 juni 1903 om statskontroll med skips sjødyktighet med tilleggslov av 21 juli 1916 § 35, lov av 9 juli 1920 om forandring i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 1 og lov av 4 mai 1901 om registrering av skip.

§ 2. Så lenge slik tillatelse ikke er gitt, må skipet ikke innføres i skipsregisteret og ikke tilstås midlertidig eller endelig nasjonalitetsbevis.

§ 3. Denne forordning gjelder til 1 juli 1942.

Oslo 14 august 1941.

Sjøfartsdepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) om jakten i tidsrommet 1 august 1941 til 31 mars 1942. 14 aug.

Med samtykke av Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, bestemmes:

§ 1.

1. Bjørn, gaupe, rågeit, bever, ærfugl, røy og orrhøne skal være totalfredet.
2. Dog kan Landbruksdepartementet gi tillatelse til å felle bjørn og gaupe, som bevislig gjør betydelig skade.

*) Kunngj. 22 august i Lovtid. 1 nr. 40.
**) Kunngj. 19 august i Lovtid. 1 nr. 39.

14 aug. § 2. Jaktloven av 20 mai 1899 forandres således at jakttidene blir følgende, første og siste dag medregnet:

Elgokser:	21 september—10 oktober.
Elgkuer:	1—10 oktober.
Villrein:	1—30 september.
Hjort:	10—30 september.
Råbukk:	25 september—10 oktober.
Hare, rype, rugde, jerpe, tiur og orrhane:	1 september—31 desember.
Rapphøns og fasaner:	1—15 oktober.
Bekkasiner, alle ender og andre fugler, som ikke er fredet etter jaktloven:	15 august—30 november.

§ 3.

1. Bare den er berettiget til å drive elgjakt på statens eiendommer eller de eiendommer, som forvaltes av staten som uttrykkelig har tillatelse til det fra Landbruksdepartementet. På disse områder gjelder ingen forfølgningsrett uten særskilt tillatelse fra Landbruksdepartementet. I særlige tilfelle kan Landbruksdepartementet også, mot erstatning som i mangel av minnelig overenskomst fastsettes ved skjønn, bestemme, hvem som skal være berettiget til å drive elgjakt også på andre eiendommer.
2. For øvrig reguleres jakten på de eiendommer, som eies eller forvaltes av staten av Landbruksdepartementet.

§ 4.

1. Landbruksdepartementet fastsetter de nærmere bestemmelser om jakt på elg, villrein og hjort, bl. a. de områder innen hvilke jakt skal kunne foregå og fastsetter det antall dyr som skal kunne felles på et nærmere bestemt areal.
2. Løs hund må ikke benyttes på jakt etter rådyr.

§ 5. På de eiendommer, hvor Landbruksdepartementet bestemmer, hvem som er berettiget til å jage elg, (§ 3, 1) må det ikke drives jakt på rådyr, hare eller fuglevilt i tiden 21 september til 10 oktober uten uttrykkelig tillatelse fra Landbruksdepartementet.

§ 6. Landbruksdepartementet kan for å unngå viltskader eller av andre tvingende grunner tillate felling av vilt i fredningstiden.

§ 7. Handlinger som foretas mot disse bestemmelser, straffes overensstemmende med lov av 20 mai 1899.

Oslo 14 august 1941.
Landbruksdepartementet.
Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Nord-Frøya herred, Sør-Trøndelag fylke. 14 aug.

Forordning *) om brigde i lov frå 11 februar 1938 om lærarskuler og prøver for lærarar i folkeskulen. 15 aug.

Lov frå 11 februar 1938 om lærarskuler og prøver for lærarar i folkeskulen vert brigda såleis:

§ 2, nestsiste leden: Rektor avgjer kven som fyller vilkåra for å vera med i prøva ved den 4-årige skulen. Han sender framlegg til Lærarskulerådet om kven som skal verta oppteken i den 4-årige og 3-årige skulen. Lærarskulerådet har avgjersla.

§ 14, punkt 1: Framlegg om opptaking av hospitanter og elever med eksamen etter den gamle ordning (§ 4).

Oslo 15 august 1941.

Kyrkje- og undervisningsdepartementet.

R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel gjøres gjeldende for Os herred, Hordaland fylke. 15 aug.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om stengingstid for utsalsstader i Vats herad, Rogaland fylke. 15 aug.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Tana herred, Finnmark fylke. 15 aug.

Forordning *) om tillegg til lov om fangst av hval av 16 juni 1939 § 2, 3 ledd. 16 aug.

For tiden inntil 1 april 1942 kan Handelsdepartementet også gi tillatelse til fangst av finnhval på norsk sjøterritorium.

For fangsten av finnhval betales en avgift på 20 øre pr. kg kjøtt som hver hval utbringes til. Avgiften skal innbetales til det i hvallovens § 14, 2 ledd, omhandlede fond til dekning av utgiftene til kontrollen med fangsten og til undersøkelser av interesse for hvalfangsten ved Norges kyst.

Oslo 16 august 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 22 august i Lovtid. 1 nr. 40.

18 aug. **Forordning** *) om forlenget gyldighet av midlertidig lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild av 25 juni 1937 nr. 2.

Midlertidig lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild av 25 juni 1937 nr. 2 skal gjelde inntil utgangen av 1942.

Oslo 18 august 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

18 aug. **Forordning** *) (Handelsdepartementet), hvorved det i samsvar med § 5 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 bestemmes at kommuner inntil videre skal ha rett til etter reglene for tilvirkeres salg i lovens §§ 39 og 44, post b, å selge og tinge bort tømmer etter egen hogst og trær på rot fra sine skoger.

18 aug. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om at enhver eier eller besitter av hund i Budal herred, Sør-Trøndelag fylke, skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Budal.

19 aug. **Forordning** **) om tillegg til lov av 6 juni 1896 om behandlingen av forsømte barn.

I lov om behandlingen av forsømte barn av 6 juni 1896 § 27 tilføyes som nytt tredje ledd:

Kirkedepartementet kan bestemme at den grunn, bebygd eller ubebygd, som trengs til et skolehjem med lekeplass og tomt til lærerbolig og internat, vei, vann og kloakk til disse bygninger og jord til gårdsbruk og skolehage, skal avgis etter takst om minnelig overenskomst ikke kommer i stand.

Oslo 19 august 1941.

Kirke- og undervisningsdepartementet.

R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

19 aug. **Forordning** ***) om endring i forordning av 27 mars 1941 om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør.

I forordning av 27 mars 1941 om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør skal § 1 lyde så:

*) Kunngj. 29 august i Lovtid. 1 nr. 42.
**) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1 nr. 45.
***) Kunngj. 23 august i Lovtid. 1 nr. 41.

§ 1. Oppløsning av arbeidsforhold mellom arbeidsgivere og arbeidstakere (arbeidere og funksjonærer) i nedennevnte ervervsgrener og bedrifter trenger samtykke av den offentlige arbeidsformidling for å være gyldig. Disse ervervsgrener og bedrifter er: 19 aug.

1. Alluminiumsverker (smelteverker og bedrifter for videre forarbeiding).
2. Bergverksdrift (malmutvinning, smelteverker m. v.).
3. Bygge- og anleggsarbeid, herunder anlegg og vedlikehold av offentlige veier, jernbaner og havner.
4. Den tyske forsvarsmakts bedrifter.
5. Fiskegarnfabrikker.
6. Garverier med mer enn 10 arbeidstakere.
7. Kjemiske fabrikker.
8. Lærfabrikker med mer enn 10 arbeidstakere.
9. Radio- og telefonindustri (herunder kabelindustri og elektro-optisk industri).
10. Reperbaner.
11. Sementfabrikker.
12. Sekkefabrikker.
13. Sildolje-, sildemel- og fiskemelfabrikker.
14. Skipsfart.
15. Skipsverfter (metall- og treskipsverfter).
16. Skofabrikker med mer enn 20 arbeidstakere.
17. Spinnerier.
18. Stål- og jernstøperier (herunder jernlegeringsverker).
19. Taufabrikker.
20. Våpen- og ammunisjonsfabrikker (herunder flymotorreparasjonsverksteder).
21. Verktøy- og maskinfabrikker.

Oslo 19 august 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

Forordning (Landbrukesdepartementet), hvorved bestemmes at Sør-Trøndelag tømmermålingsdistrikt heretter skal omfatte følgende områder: 19 aug.

1. Det område som ligger innenfor vannskillet for de nedslagsdistrikter (vassdrag), som innen Sør-Trøndelag fylke har avløp til fjord og hav med følgende unntak:
   a. Hoffstadelvens nedslagsdistrikt med nordenfor liggende deler av Sør-Trøndelag fylke.

19 aug. b. Herredene Heim, Hemne, Vinje, Snillfjord, Agdenes, Hitra, Kvenvær, Fillan og Sandstad samt Grytdalen av Geitastrand og Orkdal herreder, alle i Sør-Trøndelag fylke.

2. Stjørdalselvens nedslagsdistrikt.

19 aug. **Forordning** (Landbrukesdepartementet), hvorved bestemmes at Møre og Romsdal tømmermålingsdistrikt heretter skal omfatte følgende områder:

1. Alle herreder i Møre og Romsdal fylke.
2. Herredene Heim, Hemne, Vinje, Snillfjord, Agdenes, Hitra, Kvenvær, Fillan og Sandstad, samt Grytdalen av Geitastrand og Orkdal herreder, alle i Sør-Trøndelag fylke.

19 aug. **Forordning** *) (Arbeidsdepartementet) om den største tillatte fart pr. time for motorkjøretøy på en strekning innen Lødingen herred, Nordland fylke.

19 aug. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, hvori det bestemmes at antallet av fagkyndige domsmenn i de nåværende utvalg i Stavanger kjøpstad fra 16 oktober 1941 skal økes med 47, slik at det i hver gruppe blir følgende antall:

Handel:	35	domsmenn.
Sjøvesen:	25	»
Industri:	20	»
Håndverk:	25	»
Bygningsvesen:	30	»

20 aug. **Forordning** *) om omsetning, rasjonering og behandling m. v. av korn og erter fra og hos produsenter.

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om rasjonering av korn og erter hos produsenter, herunder kårfolk og andre som får overdratt korn til eget bruk etter bestemmelsene i § 2.

§ 2. Det er forbudt for produsent av korn og erter å selge eller på annen måte overdra korn, tørkete erter eller malingsprodukter av korn og erter til andre enn Statens kornforretning eller en av Statens kornforretning godkjent forretning.

Unntatt fra forbudet i første ledd er levering av korn og tørkete erter til oppfylling av kår- og forpaktingskontrakter og levering av husholdningsmel og erter til kårfolk og faste arbeidere på gården. For videre overdragelse av korn og erter som er mottatt i samsvar med denne bestemmelse gjelder reglene i 1 ledd.

*) Kunngj. 29 august i Lovtid. 1 nr. 42.

Kjøp eller annen ervervelse i strid med bestemmelsene i første og annet ledd er forbudt. 20 aug.

§ 3. Statens kornforretning plikter å kjøpe alt korn og alle tørkete erter av norsk avl som blir frembudt til forretningen til salg og som kan brukes til menneskeføde eller til fôr, etter de priser som til enhver tid gjelder for Statens kornforretnings innkjøp av korn fra produsent.

§ 4. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan pålegge en produsent innen en bestemt frist å selge en så stor del av kornavlingen som direktoratet bestemmer. Ved salget skal gjelde den samme pris som er nevnt i § 3.

§ 5. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om utmaling og behandling av kornet på møllene og kan pålegge møllene å utføre den omsetning og regnskapsførsel som er nødvendig for å gjennomføre rasjonering av korn og erter.

§ 6. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og forskrifter som er gitt i medhold av den.

§ 7. Bestemmelsene om straff og inndraging i § 8 i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning og av forskrifter gitt i medhold av den.

§ 8. Samtidig med ikrafttredelsen av denne forordning oppheves Administrasjonsrådets bestemmelser av 26 april 1940, jfr. Forsyningsdepartementets forordning av 21 oktober 1940, for så vidt angår leiemaling av hvete og rug.

Administrasjonsrådets bestemmelser av 3 september 1940 og Forsyningsdepartementets forskrifter av 7 september 1940 om rasjonering og omsetning av korn og tørkete erter hos produsent gjelder fortsatt for korn og erter fra høsten 1940 og tidligere år, dog ikke ut over 20 september 1941.

Oslo 20 august 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om bedriftsvern i livsviktige bedrifter. 21 aug.

§ 1. Alle livsviktige bedrifter og lagere plikter straks å opprette et bedriftsvern til sikring mot uhell eller sabotasje og følgene herav.

*) Kunngj. 29 august i Lovtid. 1 nr. 42.

21 aug. § 2. Med livsviktige bedrifter og lagere menes i denne forordning alle større bedrifter i og lagere av varer fabrikert i: Næringsmiddelindustrien (kjøleanlegg, møller, kornsiloer, bedrifter til foredling eller fremstilling av fisk, fiskemel, hermetikk, fett, margarin m. v.) såpefabrikker, garverier, lærfabrikker, skofabrikker, ull- og bomullsfabrikker, tekstilfabrikker, lagere av bastfiber, fabrikker til trosse- og taufremstilling, gummivarefabrikker, trevarefabrikker og treforedlingsindustri, cellulosefiberfabrikker, papirfabrikker, kjemiske fabrikker, kaseinfabrikker, sementfabrikker, kvelstoffabrikker, ammunisjons- og kruttfabrikker, kraftverker, elektrotekniske fabrikker, mineraloljelagere, kullgruver, metallverker, stålverk og verktøyfabrikker, motor- og flyreparasjonsverksteder og skipsverfter.

I tvilstilfelle avgjør fylkesmannen om bedrift eller lager er å anse som livsviktig etter denne forordning.

§ 3. Bedriftsvernet tilpasses vedkommende bedrifts eller lagers art og størrelse.

Under bedriftslederens ansvar må bedriftsvernet minst bestå av følgende personer, som om mulig tas ut blant de i bedriften ansatte:

1. En fagmann (helst en faglig leder som organiserer bedriftsvernet i enkelthetene og leder det) som bedriftsvernsleder med hjelpere og stedfortreder.
2. Et nødmannskap til å gjennomføre nøddrift.
3. Et mannskap til brannvakt og sanitetstjeneste, for så vidt sånt ikke allerede er opprettet som ledd i bedriftens luftvern.
4. Så vidt mulig portvakt, telefonvakt og patruljerende vakt.

Fylkesmannen kan gi tillatelse til at bedriftslederens og bedriftsvernlederens oppgaver ved mellomstore bedrifter varetas av én mann.

I særlige tilfelle kan Innenriksdepartementet pålegge en bedrift å innsette en bedriftsvernleder som det utpeker.

§ 4.

1. Den som forsettlig eller uaktsomt unnlater å opprette bedriftsvern i samsvar med denne forordning, straffes med bøter fra kr. 50 til kr. 50 000. Bot kan ilegges så vel bedrift (lager) som vedkommende leder personlig.
2. Bedriftsleder i særlig livsviktig bedrift (lager) som forsettlig understøtter sabotasjehandlinger eller som etter at han er blitt kjent med slike, ikke straks foretar undersøkelser og egnede motforanstaltninger, straffes med fengsel ikke under 2 år.
3. Ved siden herav kan ilegges en formuesstraff på inntil

det dobbelte av skadens størrelse, dog uten hensyn til skadens størrelse inntil en million kroner. 21 aug.

4. Den som av uaktsomhet medvirker til sabotasje, straffes med bøter, i grovere tilfelle med fengsel.

§ 5. Innenriksdepartementet, eller den det bestemmer, utferdiger nærmere forskrifter til gjennomføring av denne forordning.

Oslo 21 august 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om krigsskadetrygd for løsøre. 21 aug.

Kapitel I. Krigsskadetrygdens formål og organisasjon.

§ 1. *Krigsskadetrygdens formål.* Krigsskadetrygden for løsøre har til oppgave å yte hel eller delvis erstatning for krigsskade på løsøre som befinner seg her i landet og tilhører personer bosatt her eller bosatt i utlandet i norsk offentlig tjeneste, og å forestå utligning på løsøre i den utstrekning sånn bestemmes.

Skade som staten er ansvarlig for, blir ikke erstattet av Krigsskadetrygden. Det samme gjelder skade som staten overtar å dekke. Innenriksdepartementet kan dog pålegge Krigsskadetrygden å taksere og erstatte slik skade mot refusjon av utgiftene herved. Kan skadelidte ellers kreve at tredjemann erstatter skaden, trer Krigsskadetrygden inn i hans rett mot tredjemann i den utstrekning den har betalt erstatning, dog slik at Krigsskadetrygden står tilbake for skadelidte for så vidt den ikke har erstattet hele skaden.

§ 2. *Krigsskadetrygdens sete m. v.* Krigsskadetrygden har sitt sete i Oslo.

Nærmere forskrifter om Krigsskadetrygdens virksomhet fastsettes av Innenriksdepartementet etter innstilling fra styret. Lov om trygdelag av 29 juli 1911 og lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930 får ikke anvendelse på Krigsskadetrygden med mindre dette særskilt er bestemt.

§ 3. *Krigsskadetrygdens styre.* Krigskadetrygden ledes av et styre oppnevnt av Innenriksdepartementet. Departementet oppnevner styrets formann.

Styret leder Krigsskadetrygdens virksomhet og treffer de avgjørelser som er lagt til styret i denne forordning og i

*) Kunngj. 5 september i Lovtid. 1 nr. 43.

21 aug. bestemmelser som til enhver tid er gitt av Innenriksdepartementet.

Styret ansetter Krigsskadetrygdens administrerende direktør og andre tjenestemenn og fastsetter deres godtgjørelse og andre tjenestevilkår, alt med godkjenning av Innenriksdepartementet.

Styret sørger for at det blir ført et ordentlig og tilstrekkelig bokholderi. Årsregnskap skal være avlagt senest 3 måneder etter regnskapsårets utgang.

Styremøter holdes så ofte styrets formann eller halvparten av styrets øvrige medlemmer finner det nødvendig. Over møtene føres protokoll som underskrives av samtlige møtende. Styret er vedtaksført når minst halvparten av medlemmene er til stede. For at gyldig vedtak skal være gjort, må minst halvparten av styrets medlemmer være enige i vedtaket. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Krigsskadetrygden forpliktes ved underskrift av styrets formann eller av to andre styremedlemmer i forening. Den administrerende direktør har prokura.

Godtgjørelse til medlemmene av styret fastsettes av Innenriksdepartementet. Utgiftene herved utredes liksom utgiftene til Krigsskadetrygdens øvrige administrasjon av Krigsskadetrygdens midler.

§ 4. *Tilsyn og revisjon.* Krigsskadetrygdens virksomhet er lagt under Innenriksdepartementet.

Styret skal avgi budsjettforslag til departementet og gi en oversikt over hvor meget antas å ville trenges av statsmidler i kommende budsjettermin.

Styret skal hvert kvartal gi innberetning til departementet om virksomheten og så vidt mulig også gi en oversikt over virksomheten i kommende kvartal.

Departementet treffer bestemmelse om revisjon av Krigsskadetrygdens regnskap. Revisjonens innberetning sendes departementet gjennom styret.

§ 5. *Bistand av branntrygdelag.* Norsk branntrygdelag, herunder Norges brannkasse, og representant for utenlandsk trygdegiver som driver branntrygding her i landet, eller samskipnad av slike, skal bistå Krigsskadetrygden ved oppsetting av fortegnelse over branntrygdet løsøre, formidling av frivillige innmeldinger, innkreving av utligningsbeløp, gransking og verdsetting av skader, utbetaling av erstatning og lignende, alt etter nærmere regler og mot slik godtgjørelse som fastsettes av Krigsskadetrygdens styre med godkjenning av Innenriksdepartementet.

Kapitel II. Krigsskadetrygdens område. 21 aug.

§ 6. *Tvungen trygding og unntak herfra.* Krigsskadetrygden omfatter løsøre her i landet tilhørende personer bosatt her, eller bosatt i utlandet i norsk offentlig tjeneste, og som er eller i tidsrommet siden 9 april 1940 har vært trygdet mot brann. Eier av løsøre som alene er branntrygdet hos utenlandsk trygdegiver, som ikke har representant her i landet, plikter selv å melde løsøret til trygden til avgiftsberegning; forsømmes dette, tapes retten til erstatning med mindre styret bestemmer noe annet.

Unntatt er:

1. Løsøre, som helt eller for den overveiende del eies av stater eller av statsinstitusjoner som ikke er særskilt unntatt av styret.
2. Gjenstander, som er eller kan bli trygdet mot krigsskade i annen trygdeskipnad her i landet.
3. Registreringspliktige fartøyer, fly, rullende materiell ved jernbaner og sporveier og andre bedrifter. Likeledes ikke registreringspliktige fartøyer og båter til verdi over kr. 250, biler og motorsykler.
4. Penger, verdipapirer og andre dokumenter.
5. Løsøre, som styret med godkjenning av Innenriksdepartementet av særlige grunner finner å burde holde utenfor trygden — helt eller for bestemt tidsrom.

Styret avgjør i tvilstilfelle om en ting omfattes av tvungen trygding eller ei.

§ 7. *Frivillig trygding.* Løsøre som ikke er trygdet mot brann, og det i § 6 nr. 3, 2 punktum, og nr. 5 nevnte løsøre kan, for så vidt det tilhører personer som nevnt i § 6, 1 ledd, meldes inn til frivillig trygding på vilkår som fastsettes av styret. Det øvrige i § 6, annet ledd, nevnte løsøre kan ikke meldes inn til frivillig trygding.

Innmelding sendes Krigsskadetrygden enten direkte eller gjennom norsk branntrygdelag eller representant, som nevnt i § 5. Meldingen skal inneholde nødvendige opplysninger om løsørets art og om hvor løsøret befinner seg og eierens skjønnsmessige angivelse av hva dets anskaffelse ville koste på innmeldingstiden med fradrag for verdiforringelse ved elde, bruk, utidsmessighet og nedsatt anvendelighet. Trygdesummen fastsettes av styret for Krigsskadetrygden.

§ 8. *Uttredelse og utelukkelse.* Løsøre som i henhold til § 6, 1 ledd, eller § 7 omfattes av Krigsskadetrygden, kan ikke gå ut av trygden med mindre styret samtykker. Dette gjelder også om løsøret opphører å være trygdet mot brann.

Finner styret av særlige grunner å burde utelukke noe

21 aug. løsøre fra trygden, helt eller for bestemt tidsrom, kan det når som helst gjøre vedtak om det. Vedtaket må godkjennes av Innenriksdepartementet, som fastsetter hvorvidt og i hvilken utstrekning vedkommende løsøre skal delta i utligningen.

§ 9. *Annen ytelse av erstatning.* Erstatning kan ytes også for skade utover trygdesummen og for skade på ikke branntrygdet løsøre for så vidt skaden er inntruffet før 1 september 1940.

Under forbehold av gjensidighet kan Innenriksdepartementet bestemme at løsøre her i landet, tilhørende personer bosatt i utlandet, skal være trygdet.

Kapitel III. Krigsskadetrygdens midler.

§ 10. *Utligning m. v.* Til dekning av erstatninger og administrasjonsomkostninger kan styret foreta utligning på de trygdede i det omfang som Innenriksdepartementet fastsetter.

Utligning foretas på alle trygdede og med samme prosentsats med mindre departementet annerledes bestemmer. For frivillig trygdede gjelder bestemmelsen i § 7, første punktum.

Når særlige grunner gjør det rimelig, kan styret frita enkelte trygdede fra plikten til å delta i utligningen.

Ytes erstatning etter § 9, fratrekkes som utligning 10 prosent av den ikke trygdede del av skaden før beregning foretas som nevnt i § 20, punkt 1.

Dersom det samlede beløp som blir utlignet, ikke gir full dekning for erstatninger og administrasjonsomkostninger, bestemmer Innenriksdepartementet om, og i hvilken utstrekning og på hvilken måte ytterligere midler skal tilveiebringes.

§ 11. *Opptagelse av lån.* Krigsskadetrygden kan i samråd med Finansdepartementet ta opp lån til et beløp som departementet bestemmer og kan herunder utstede obligasjoner lydende på ihendehaveren.

§ 12. *Utligningsbeløpets fastsettelse, forfall m. v.* Utligningen skjer på grunnlag av branntrygdesummen når løsøret er trygdet mot brann, men ellers på grunnlag av den i henhold til § 7, 2 ledd, fastsatte trygdesum.

Alminnelige regler om utligningen, fastsettelsen og innbetalingen av beløp som er utlignet, herunder om beregningsgrunnlag, takster, betalingsfrister og lignende, gis av Innenriksdepartementet etter innstilling fra styret.

Av utlignede beløp eller gjenstående deler av disse som er forfalt til betaling, erlegges renter etter styrets nærmere bestemmelse. Betales fastsatte avdrag eller renter ikke i rett tid, kan hele den gjenstående del av utligningssummen anses som forfalt til betaling straks.

§ 13. *Pantrett og inndrivelse.* Beløp som er utlignet, med renter, hefter på de trygdede ting med pantrett etter skatter og dermed likestillede offentlige avgifter, som har lovbestemt pant i tingene såfremt tingene er trygdetakerens eiendom eller undergitt hans rettslige rådighet på den tid innfordring begjæres. Tingene kan kreves utlevert uten lovmål og dom. De blir å selge ved tvangsauksjon overensstemmende med reglene om salg av utlagte ting i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915, kapitel 11, med mindre det foreligger erklæring fra eieren om at det kan rås over tingene på annen måte. Hvor tingene er beheftet med annet pant, blir tvangsfullbyrdelseslovens regler alltid å følge. Begjæring om utlevering må være innkommet til vedkommende myndighet innen 2 år fra forfallsdag for siste termin i utligningsperioden, og forretningen må deretter fremmes uten unødig opphold. Ellers faller pantretten bort. 21 aug.

Beløpene kan inndrives ved utpanting og har samme fortrinsrett i konkurstilfelle m. v. som de i lov av 31 mai 1912, § 1, nr. 1, nevnte fordringer. Utpantingsretten varer så lenge kravet ikke er foreldet. Foreldelsesfristen er 3 år regnet fra forfall av siste termin i utligningsperioden.

I den utstrekning et branntrygdelag etter avtale med Krigsskadetrygden legger ut beløpene for sine trygdede, går kravet og pantretten med den fastsatte prioritet og særlige inndrivelsesmåte over på laget.

§ 14. *Anbringelse av Krigsskadetrygdens midler.* Krigsskadetrygdens midler skal anbringes etter regler som fastsettes av styret med godkjenning av Finansdepartementet.

Kapitel IV. Melding om krigsskade, takster, fastsettelse av erstatning m. v.

§ 15. *Melding om krigsskade.* Den som gjør krav på erstatning av Krigsskadetrygden, må uten ugrunnet opphold, og senest 3 måneder etter at skaden inntraff, sende inn skriftlig melding om skaden; ellers faller kravet bort. Når særlige grunner gjør det rimelig, kan styret forlenge fristen eller unnlate å påberope seg at meldingen er kommet for sent.

Melding om skade på branntrygdet løsøre sendes til det branntrygdelag hvori løsøret er branntrygdet, eller til trygdelagets stedlige representant. Melding om skade på frivillig krigstrygdet løsøre sendes enten til Krigsskadetrygden direkte eller til det trygdelag gjennom hvilket innmelding etter § 7 er foretatt.

Oppgave over skaden skal skrives på trygdens skjema etter nedenfor gitte regler. Det må gis så fyldige opplysninger om skadeårsaken at trygden kan bedømme om det foreligger

21 aug. krigsskade, jfr. § 24. Ansettelsen av løsørets verdi før skaden inntraff og ansettelsen av skaden foretas under iakttagelse av følgende:

1. Prisene pr. 8 april 1940 legges til grunn for ansettelsene hvis ikke styret med Innenriksdepartementets godkjenning har fastsatt et annet tidspunkt.
2. Alle ansettelser må være nøkterne, og foretas under full hensyntagen til verdiforringelse ved bruk, elde, utidsmessighet og nedsatt anvendelighet.
3. Det tas bare hensyn til utgiften ved enkel reparasjon av tingen.
4. Det som ikke er av vesentlig betydning for tingens utseende eller bruk, skal ikke tas med.

Angir skadelidte bevisst uriktig verdi av reddete, ødelagte eller skadete ting, eller oppgir han som tapt ting som enten er reddet eller ikke var til stede, eller fordølger han noe som er reddet, eller gjør han seg ellers skyldig i uredelighet, taper han enhver rett mot Krigsskadetrygden.

Har skadelidte fremsatt krav mot trygden, plikter han å gå til hånde med de opplysninger og dokumenter som er tilgjengelige for ham og som kan ha betydning for oppgjøret mellom ham og trygden eller for de dekningskrav trygden måtte ha mot andre.

Forsømmer skadelidte dette, får § 21, 2 ledd, i lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930 tilsvarende anvendelse.

§ 16. *Gransking og innberetning.* Alle skademeldinger skal forelegges politiet (lensmannen) til attestasjon av skadeårsaken. Hvor det er særlig påkrevd, skal politiet (lensmannen) på forlangende yte bistand med å bringe skadens årsak på det rene. Hvor skadeårsaken er behørig legitimert på annen måte, kan politiets (lensmannens) attestasjon bortfalle. I den utstrekning det lar seg gjøre uten spesiell etterforskning, skal politiet (lensmannen) gi mulige bemerkninger til skadeoppgaven.

Vedkommende branntrygdelag skal, før meldingen videresendes til Krigsskadetrygden gi en bevitnelse om trygdeforholdet med de foreliggende spesifikasjoner av trygdebeløpet. Trygdelaget er ansvarlig for riktigheten av disse opplysninger. Sitter branntrygdelaget eller dets stedlige representant inne med opplysninger som kan være av interesse for Krigsskadetrygdens videre behandling av skaden, eller finnes det i meldingen noe tvilsomt eller uriktig, skal trygden snarest underrettes herom.

§ 17. *Skadeoppgjør og takst.* Krigsskadetrygden kontrollerer skadelidtes melding på hensiktsmessigste måte, eventuelt ved utsendte representanter.

Hvis det forlanges av Krigsskadetrygden eller skadelidte, skal det holdes takst over skaden av sakkyndige og upartiske menn. Av mennene velger partene hver en og disse to velger en oppmann. 21 aug.

Skadelidte kan ikke forlange takst før han har innlevert det i § 15 omhandlede skjema i utfylt stand.

Skadelidte må, hvis han ønsker takst, fremsette forlangende herom snarest mulig og senest 1 måned etter at det er ham meddelt hvilken verdi- eller skadeansettelse trygden eller dennes representant finner passende. Har han godtatt ansettelsen, er adgangen til takst bortfalt. Skriftlig meddelelse om at takst begjæres med angivelse av hvem skadelidte akter å benytte som takstmann, sendes direkte til Krigsskadetrygden. Det er tilstrekkelig at begjæringen er postlagt innen fristens utløp.

Oppmannen skal, hvis en av partene forlanger det, være bosatt utenfor den skadelidtes hjemsted og utenfor det sted hvor skaden er inntruffet.

Hvis en av partene ønsker det, kan han velge særskilt takstmann for bestemte ting.

Når den ene av partene skriftlig har underrettet den andre om sitt valg, plikter denne innen en uke etter at han har mottatt underretningen, å gi meddelelse om hvem han velger. Gjør han ikke det, oppnevnes en takstmann på hans vegne etter begjæring av den andre part av herreds- eller byretten i samsvar med lov om skjønn av 1 juni 1917 §§ 12 eller 14. På samme måte oppnevnes oppmannen hvis partenes takstmenn ikke blir enige om valget.

Når oppmannen er bestemt, skal de to takstmenn som er valt av partene, foreta verdsetting uten at oppmannen tilkalles. Blir de for noen posts vedkommende ikke enige om verdien eller skaden, tilkalles oppmannen, som treffer den endelige avgjørelse, dog innenfor grensene av de motstridende ansettelser. Takstmennene kan innhente de opplysninger og anstille de undersøkelser som de finner nødvendige, og plikter å avgi takst på grunnlag av bestemmelsene i denne forordning, jfr. særlig § 15, 3 ledd.

Partene har rett til å forlange særskilt takst over hver enkelt ting.

Taksten kan ikke påankes. Når styret finner at særlige grunner foreligger, kan det fravike den.

Over taksten oppsettes på stedet et takstdokument, som ved forretningens avslutning underskrives av takstmennene og i tilfelle oppmannen. Takstdokumentet tilstilles trygden, i tilfelle gjennom vedkommende branntrygdelag.

Takster kan, når særlige grunner foreligger, godkjennes

21 aug. av styret som lovlig avholdte takster selv om det ved forretningen ikke er gått frem i samsvar med denne og foranstående paragraf.

§ 18. *Takstutgifter.* I alminnelighet betaler partene hver sin takstmann. Honorar for oppmann og mulige andre omkostninger ved taksten bæres av partene med en halvpart hver. Hvis styret finner at skadelidtes krav om takst har vært ugrunnet, betaler skadelidte samtlige takstutgifter.

§ 19. *Avgjørelse av vilkårene for erstatning.* På grunnlag av de opplysninger som er skaffet til veie i henhold til §§ 15 og 16, jfr. § 17, avgjør Krigsskadetrygdens styre om det foreligger krigsskade og om de ting som er skadet, omfattes av trygden. Trygden kan av eget tiltak innhente uttalelser fra skadelidte eller andre. Dersom det finnes påkrevd, kan styret la oppta bevis i samsvar med reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915.

Går styrets avgjørelse ut på at Krigsskadetrygden ikke plikter å erstatte skadet løsøre fordi skaden ikke anses som krigsskade, eller som henhørende under Krigsskadetrygden, skal melding om dette med en kort redegjørelse for grunnene sendes skadelidte i anbefalt brev. Avgjørelsen kan av denne samt av panthavere eller andre som har tinglig rett i løsøret, innen 2 måneder bringes inn for domstolene. Oppreising kan gis etter reglene i lov om domstolene av 13 august 1915, §§ 153—158.

§ 20. *Erstatningsberegningen.* Når det er bindende avgjort at vilkårene for erstatning av Krigsskadetrygden er til stede, fastsetter styret på grunnlag av alle foreliggende opplysninger skadebeløpet og erstatningsbeløpet. Ved fastsettelsen av erstatningsbeløp iakttas følgende:

1. a. Personlig løsøre: Skade til og med kr. 2 000 innføres i beregningen med 100 %. Den del av skaden som ligger over kr. 2000 og til og med kr. 5 000 innføres i beregningen med 90 %. Den del av skaden som ligger over kr. 5 000 og til og med kr. 10 000 innføres i beregningen med 75 %. Den del av skaden som ligger over kr. 10 000 og til og med kr. 20 000 innføres i beregningen med 60 %.

   Den del av skaden som overstiger kr. 20 000 innføres i beregningen med 50 %.

   Hvor styret finner det rimelig, kan det innføre skadebeløpet for enkelte gjenstander eller grupper av sånne i foranstående beregning med redusert beløp.

   b. Yrkesløsøre:

   Erstatningen fastsettes til det av styret godkjente skadebeløp.

2. Som «skade» regnes i denne paragraf bare skade innen- 21 aug.
for trygdesummen for så vidt skaden er inntruffet 1 september 1940 eller senere.
3. Av det erstatningsbeløp som fremkommer etter punkt 1, bærer skadelidte selv 2 0/00, dog minst kr. 50, som egenandel. Skade på kr. 50 og derunder blir ikke erstattet.

Kapitel V. Erstatningsbetalingen m. v.

§ 21. *Foreløpig erstatningsbevis og transport av erstatningskrav.* Når størrelsen av erstatningen er fastsatt slik som foreskrevet i § 20, kan Krigsskadetrygden utferdige et foreløpig erstatningsbevis, lydende på det fastsatte beløp.

Erstatningskravet omfattes av pant og andre tinglige rettigheter i de gjenstander som erstatningen vedkommer, og kan ikke overdras eller være gjenstand for tvangsfullbyrdelse uten samtykke fra Krigsskadetrygden.

Når en skadelidt får lån til utbedring eller gjenanskaffelse, kan han dog overdra en tilsvarende del av sitt erstatningskrav til långiveren til dekning av lånet med renter og omkostninger. Långiveren skal på et av Krigsskadetrygden fastsatt skjema sende trygden melding om at lånet er ytet og erklæring fra den skadelidte om overdragelsen av erstatningskravet. Overdragelsen får virkning fra den dag melding m. v. er sendt, med mindre Krigsskadetrygden innen 1 måned etter mottagelsen meddeler at den ikke kan godkjenne overdragelsen.

Når overdragelse er gjort på den måte som er fastsatt i foregående ledd, skjer utbetalingen fra Krigsskadetrygden til långiveren til avdrag på lånet i stedet for til den skadelidte.

Bestemmelsene i tredje og fjerde ledd får tilsvarende anvendelse når det blir ytet annen kreditt til formål som nevnt i tredje ledd.

§ 22. *Utbetaling av erstatning.* Utbetaling av erstatning gjøres for yrkesløsøre i alminnelighet betinget av at erstatningen på en rasjonell måte blir brukt til utbedring av skaden eller til å anskaffe nye ting i stedet for dem som er ødelagt. Styret bestemmer i hvilken utstrekning nærmere kontroll med betingelsens overholdelse skal finne sted. Finner styret å kunne utbetale erstatning uten vilkår som nevnt, kan utbetalingen nedsettes i samsvar med de i § 20, punkt 1 a, for personlig løsøre gitte regler. Styret kan gi nærmere regler om frister for utbedring, om sikkerhet og godkjenning m. v.

Erstatningsbeløpet betales til eieren hvis ikke noen annen har meldt seg som tinglig rettighetshaver. Selv om panthaver eller annen tinglig rettighetshaver har meldt seg til Krigsskadetrygden, kan erstatningsbeløpet utbetales til eieren når

21 aug. denne stiller slik sikkerhet som styret finner antagelig for at utbedring eller nyanskaffelse vil finne sted. Eiendomsforbehold, pantrett og andre tinglige heftelser omfatter gjenstander som blir anskaffet i stedet for dem som er ødelagt.

Ting som er solgt på avbetaling under forbehold av eiendomsrett, anses i forholdet til Krigsskadetrygden å tilhøre kjøperen, og erstatning for tingen medregnes i hans oppgjør.

Avbetalingskontrakter på hvilke det gjenstår kr. 250 eller mer, skal dog kunne anmeldes til Krigsskadetrygden som, hvis utbetaling ikke har funnet sted, tilbakeholder av kjøperens erstatning for vedkommende gjenstand 60 % av restgjelden som sikkerhet for oppfyllelsen av kontrakten.

Hvis forholdet ikke ordnes ved overenskomst mellom partene innen en av styret satt frist, blir det tilbakeholdte beløp, hvis selgeren ønsker det, å utbetale ham som fullt oppgjør av kontrakten etter fradrag av 2 % til Krigsskadetrygden.

§ 23. *Nedsettelse av erstatningen.* Dersom de midler som etter § 10 står til rådighet, ikke er tilstrekkelige til å dekke de fastsatte erstatningsbeløp vedkommende skader inntruffet 1 september 1940 eller senere, bestemmer Innenriksdepartementet etter hvilke regler nedsettelse av erstatningen skal skje.

Kapitel VI. Forskjellige bestemmelser.

§ 24. *Begrepet «krigsskade».* Krigsskade vil si enhver materiell ødeleggelse eller skade, hvis årsak er handlinger med krigsformål, uansett om skaden er voldt ved brann, sprengning, nedstyrtning, beskytning, oversvømning eller lignende. At løsøret er stjålet, bortkommet, forkommet eller lignende som følge av handlinger som nevnt, regnes også som krigsskade. Når krigshandlinger i ikke uvesentlig grad har ledet til skaden, bør tapet i alminnelighet erstattes som krigsskade i den utstrekning det faller utenfor området for ordinær skadetrygd. Skade som følge av rekvisisjon fra norsk eller fremmed myndighet, anses i alminnelighet ikke som krigsskade.

Forskriftene i lov om trygdeavtaler av 6 juni 1930 §§ 52 og 53 gjelder tilsvarende overfor eieren.

§ 25. *Begrepene «personlig løsøre» og «yrkesløsøre».* Ved personlig løsøre forstås i denne forordning alt løsøre som ikke går inn under denne paragrafs annet ledd. Løsøre tilhørende institusjoner med ikke økonomisk formål, regnes som personlig løsøre med mindre styret i det enkelte tilfelle bestemmer noe annet.

Til yrkesløsøre regnes driftsmidler så som besetning, redskaper (herunder traktorer), avling, verktøy, løse maskiner, løst inventar samt materialer til eget bruk. Kommunalt løsøre anses i alminnelighet som yrkesløsøre.

Krigsskadetrygdens styre bestemmer i tvilstilfelle med endelig virkning om en ting går inn under begrepet personlig løsøre eller begrepet yrkesløsøre. 21 aug.

§ 26. *Anke mot styrets avgjørelser.* Avgjørelser som treffes av Krigsskadetrygdens styre i henhold til disse vedtekters § 6, siste punktum, § 8, første ledd, og § 22, annet ledds annet punktum, kan av interessert som er misfornøyd med avgjørelsen, innankes til Innenriksdepartementet. Anken innsendes gjennom Krigsskadetrygden og må være fremsatt eller postlagt innen 14 dager etter at vedkommende fikk melding om avgjørelsen og senest 2 måneder etter at avgjørelsen ble truffet. Hvor særlige grunner foreligger, kan Innenriksdepartementet gjøre unntak fra disse frister.

§ 27. *Fradrag ved skatteligningen.* Utlignete beløp gir rett til fradrag i inntekten ved skatteligningen for det år da beløpet er betalt.

§ 28. *Krigsskadetrygdens opphør.* Blir det bestemt at Krigsskadetrygden for løsøre skal opphøre, kan det bestemmes at innbetalte midler som måtte være i behold, helt eller delvis skal overføres til det offentlige fond til vern mot brannfare som er omhandlet i lov om tygdeavtaler av 6 juni 1930 § 85.

§ 29. *Opphevelser av tidligere bestemmelser.* Administrasjonsrådets vedtak av 24 mai 1940 om opprettelse av en krigsskadetrygd for løsøre samt de av Administrasjonsrådet 15 juni 1940 godkjente vedtekter for trygden med senere endringer oppheves.

Videre oppheves Administrasjonsrådets bestemmelser av 11 september 1940 om transport av erstatningskrav vedkommende krigsskade på varer og løsøre for så vidt angår erstatningskrav mot Krigsskadetrygden for løsøre.

Oslo 21 august 1941.
Innenriksdepartementet.
Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for Konnerudveien m. v. i Strømsgodset, Skoger herred, Vestfold fylke. 21 aug.

Forordning (Sosialdepartementet) om godkjenning av fattigplan for Norderhov herred, Buskerud fylke. 21 aug.

Forordning *) (Politidepartementet) om tillegg til § 4 i politivedtekten for Norderhov herred, Buskerud fylke. 22 aug.

*) Kunngj. 29 august i Lovtid. 1 nr. 42.

22 aug. **Forordning** *) (Politidepartementet) om at kap. 8 «Om offentlige bevertningssteder» i politivedtekten for Horten oppheves.

22 aug. **Forordning** **) (Politidepartementet) om ny politivedtekt for Lillesand.

22 aug. **Forordning** *) (Politidepartementet) om tillegg til § 1 i politivedtekten for Vadsø.

22 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Stud. techn. Per Leth Øwres legat» til Norges tekniske høgskole, opprettet ved apoteker P. D. B. Øwre og hustru Kaja, født Westvigs gavebrev av 22 juni 1941.

22 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Isak Andreas Halvorsen Høens legat» til fordel for trengende i Bamble herred, opprettet ved testament av 14 oktober 1931.

23 aug. **Forordning** **) (Politidepartementet) om ny politivedtekt for Nord-Rana herred, Nordland fylke.

25 aug. **Forordning** **) om ansettelse i embete og annen offentlig stilling.

§ 1. Ledig embete eller annen offentlig stilling i departementene eller disses underordnede institusjoner og kontorer skal kunngjøres i Norsk lysingsblad og en dagsavis, med mindre det gjelder rent midlertidig ansettelse.

I kunngjøringen skal angis lønn og den utdannelse som kreves. Dessuten kan inntas krav om legeattest.

Ansøkningsfristen må ikke være lenger enn 4 uker regnet fra kunngjøringen.

§ 2. Ved forfremmelse behøves ikke kunngjøring. Ved forfremmelse menes f. eks. opprykning i den nærmeste høyere stilling, således opprykning fra sekretær II til I og fra assistent II til I. Også i disse tilfelle kan kunngjøring finne sted når det ikke finnes kvalifiserte søkere av klasse II. Opprykning til fullmektig i sentraladministrasjonen foregår uten kunngjøring.

§ 3. Hvis ikke forutsetningene i § 2 foreligger, foretas ansettelsen av sjefen for departementet eller av sjefen for vedkommende institusjon eller kontor, på grunnlag av innkomne ansøkninger og uten medvirkning av utvalg, råd eller lignende.

Innenriksdepartementets sjef kan bestemme at de inn-

*) Kunngj. 29 august i Lovtid. 1 nr. 42.
**) Kunngj. 5 september i Lovtid. 1 nr. 43.

komne ansøkninger etter ansøkningsfristens utløp blir opp- 25 aug.
ført på en liste med angivelse av søkerens navn, alder, utdannelse og tidligere virksomhet i offentlig eller privat tjeneste m. v.

§ 4. Ved ansettelsen skal det påses at vedkommende besitter den for stillingen foreskrevne eller vanlige utdannelse.

§ 5. Søkere som på grunn av sin politiske holdning ikke byr full sikkerhet for at de med all kraft vil gå inn for den politiske nyordning, kan ikke ansettes i offentlig tjeneste.

§ 6. Ved fast ansettelse utferdiges et ansettelsesbrev som utleveres den ansatte. Det skal i dette være angitt at vedkommende blir ansatt med de rettigheter og plikter som følger av de til enhver tid gjeldende lover og forskrifter.

Ved midlertidig ansettelse blir det tilstillet vedkommende en skriftlig meddelelse, med mindre det bare gjelder ansettelse av ganske kort varighet.

§ 7. Bestemmelsene i denne forordning gjelder også ansettelse i kommunal tjeneste.

§ 8. Reglement for ansettelser m. v. i Regjeringens kontorer, godkjent ved kongelig resolusjon av 10 november 1939, trer herved ut av kraft.

§ 9. Nærmere forskrifter utferdiges av Innenriksdepartementets sjef.

Oslo 25 august 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om midlertidig tillegg til fengselslovgivningen. 25 aug.

§ 1. Såfremt noen som avsoner frihetsstraff eller holdes i fengslig forvaring unnviker under arbeid utenfor fengslet eller under transport til eller fra arbeidet, straffes han med fengsel fra 6 måneder til 3 år.

Straffen kan nedsettes dersom den skyldige innen 24 timer etter unnvikelsen frivillig fremstiller seg for myndighetene.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 25 august 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 5 september i Lovtid. 1 nr. 43.

25 aug. **Forordning** *) om omsetning av saltet sild, unntatt storsild, vårsild og islandssild.

§ 1. Forhandlinger om og avslutning av salg til utlandet av saltet sild, herfra unntatt saltet storsild, vårsild og islandssild, kan bare finne sted med Handelsdepartementets samtykke og ved et utvalg fra Fetsildeksportørenes landsforening og Fetsildtilvirkernes forening.

For omsetning av skjæresild opprettes en egen gruppe innen Fetsildeksportørenes landsforening. Representanter for denne gruppe danner sammen med representanter for Fetsildtilvirkernes forening særskilt forhandlings- og salgsutvalg for skjæresild. Utvalget godkjennes av Handelsdepartementet.

§ 2. Den for hvis regning utførsel av saltet sild som ovenfor omhandlet skjer må være medlem av Fetsildeksportørenes landsforening eller ha landsforeningens samtykke til utførselen.

§ 3. Dispensasjon fra bestemmelsene i §§ 1 og 2 meddeles av Handelsdepartementet.

§ 4. Salg og levering fra produsent til innenlandsk forbruk av saltet sild som omfattes av denne forordning kan heretter bare skje med samtykke av Handelsdepartementet eller den det bemyndiger til å gi slikt samtykke.

§ 5. Vedtektene for Fetsildeksportørenes landsforening og Fetsildtilvirkernes forening og avtaler mellom disse foreninger må godkjennes av Handelsdepartementet.

§ 6. Enhver som salter sild som omfattes av denne forordning, må avgi oppgaver over saltet kvantum etter bestemmelser som blir fastsatt av Fiskeridirektøren.

§ 7. Etter det tidspunkt som Fiskeridirektøren bestemmer kan salting til omsetning av sild som omfattes av denne forordning bare skje ved personer og firmaer som er opptatt som medlemmer av Fetsildtilvirkernes forening eller Fetsildeksportørenes landsforening.

§ 8. De foran nevnte bestemmelser finner tilsvarende anvendelse på krydring av sild som omfattes av denne forordning.

§ 9. Handelsdepartementet vil gi nærmere forskrifter om gjennomføringen av bestemmelsen i nærværende forordning og herunder fastsette regler for ervervelse av medlemskap i de 2 foreninger, samt eventuelt gi bestemmelser om gjenkjøpsplikt for medlemmene i Fetsildeksportørenes landsforening.

§ 10. For oppfyllelse av inngåtte avtaler og kontrakter kan Handelsdepartementet fastsette leveringsplikt så vel for

*) Kunngj. 5 september i Lovtid. 1 nr. 43.

medlemmene i de 2 foreninger som for andre lagerholdere av saltet sild, som omfattes av denne forordning og som ikke er kjøpt til innenlandsk forbruk med Handelsdepartementets samtykke. 25 aug.

§ 11. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller bestemmelser utferdiget i medhold av forordningen straffes med bøter inntil kr. 20 000.

Oslo 25 august 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om tillegg til §§ 28 og 32 i bygningsvedtektene for Aker herred, Akershus fylke. 25 aug.

Forordning *) (Handelsdepartementet) om vedtekt for salg fra offentlig sted og fra portrom m. v. i Laksevåg herred, Hordaland fylke. 25 aug.

Forordning *) (Handelsdepartementet) om vedtekt for handel med brukte og kasserte ting i Laksevåg herred, Hordaland fylke. 25 aug.

Forordning. **) (Finans- og tolldepartementet.) 25 aug.

Endring i reglene om forhåndstrekk av skatt av 10 september 1940.

Reglenes § 5 skal heretter lyde så:

§ 5. Arbeidsgiveren sender alltid særskilt oppgjør for de beløp som er trukket i henhold til pålegg om forhåndstrekk.

Skatteoppkreveren inntektsfører forhåndstrekket på en særskilt depositokonto. Det skal angis hvilket skatteår trekket gjelder. Beløpene blir med høyst en måneds mellomrom å innsette i bank. Kommunen er ikke berettiget til å bruke av disse midler før begynnelsen av det budsjettår som den endelige skatt utlignes for.

Når årets ligning er foretatt blir de skattebeløp som er trukket for vedkommende skatteår, å fordele mellom staten og kommunen til dekning av de ilignede skatter, jfr. § 6 (forordning av 18 juli 1941). Er det inntrukne beløp ikke tilstrekkelig til å gi full dekning av skattene, skal det fordeles med ¼ til staten til dekning av statsskatten og ¾ til kommunen til dekning av kommuneskatt og alderstrygdavgift for ved-

*) Kunngj. 5 september i Lovtid. 1 nr. 43.
**) Kunngj. 29 august i Lovtid. 1 nr. 42.

25 aug. kommende år, men ikke i noe tilfelle med mer enn det beløp vedkommende skyldige skatter utgjør.

Den rabatt som er godskrevet skattyteren, jfr. § 6, og de omkostninger som er påløpt ved trekket, fordeles samtidig med ¼ på staten og ¾ på kommunen.

Beløp som tilfaller staten skal snarest mulig sendes over til statens skatteoppkrever i vedkommende distrikt.

Viser det seg at lønnstakeren blir skattepliktig for vedkommende skatteår i et annet distrikt enn det hvor trekket er inngått, skal de trukne beløp, i tilfelle med tillegg av renter som nevnt i denne paragrafs siste ledd, snarest mulig sendes over til skatteoppkreveren i denne kommune.

Skal trekkbeløp vedkommende en lønnstaker overføres fra en kommune til staten eller til en annen kommune, har staten eller den annen kommune som mottar beløpet også krav på de renter som er påløpet for tiden etter utgangen av inntektsåret.

26 aug. **Forordning** *) om omsetning m. v. av tømmer m. v.

Med samtykke fra der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, 2 avsnitt, fastsettes følgende:

§ 1. Sentralkontoret for skogbruk og virkeshusholdning bestemmer fordelingen av årets samlede tømmerkvantum.

§ 2. Ved all omsetning av tømmer av gran og furu, herunder også spesialtømmer, kubb og props, skal opprettes skriftlige kontrakter. Disse kontrakter transporteres til en tømmersalgsforening tilsluttet Norges skogeierforbund til godkjennelse og fordeling. Dette gjelder også for alt salg på rot og ved videresalg.

Ovennevnte kontrakter skal innsendes straks de er inngått.

Foranstående bestemmelser omfatter ikke brenneved.

Det er forbudt å medvirke til oppfyllelse av kontrakt som ikke er godkjent.

§ 3. Bestemmelsene i § 2 kommer ikke til anvendelse på:

1. Import eller eksport av tømmer.
2. Levering av tømmer fra skog som tilhører staten eller blir forvaltet av statens skogvesen.
3. Levering av tømmer fra almenning til dekning av de bruksberettigede eiendommers behov.

§ 4. Sentralkontoret bestemmer hvor meget tømmer fra egen skog av det slag som er nevnt i § 2, første ledd, en

*) Kunngj. 29 august i Lovtid. 1 nr. 42.

bedrift, skogeier eller bruker av skog selv kan foredle utenom husbehovsvirke. 26 aug.

Det samme gjelder overføring av tømmer som nevnt i § 2, første ledd, fra en del av en bedrift til en annen del innen samme bedrift.

Sentralkontoret kan gi bestemmelser om leiehøvling og leieskur.

Sentralkontoret kan fastsette hvilke mengder tømmer som kan avgis fra almenning til de bruksberettigede.

§ 5. Sentralkontoret kan fastsette en avgift av omsetning som er omhandlet i § 2 og av forbruk som er nevnt i § 4, og gi nærmere bestemmelser om innkrevning av avgiften og dens anvendelse. Avgiften kan om nødvendig innkreves ved utpanting.

§ 6. Salgsforeninger som nevnt i § 2, første ledd, utfører sin i nevnte paragraf omhandlede virksomhet under kontroll av Sentralkontoret. Sentralkontoret kan selv ta avgjørelsen i saker som etter § 2 hører under salgsforeningene.

Sentralkontoret utferdiger de forskrifter som er nødvendige til gjennomføring av denne forordning.

§ 7. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forordning, eller bestemmelser som blir gitt i medhold av den, straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge deler. På samme måte straffes medvirkning. Forsøk er straffbart.

§ 8. Sentralkontoret kan unnta enkelte fylker, eller del av fylke, fra bestemmelsene i denne forordning.

Oslo 26 august 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for deler av Bodø, dog med en mindre endring av terrasseplassen og slik at kvartal 33 legges ut til åpen bebyggelse. 26 aug.

Forordning *) om endring i forordning av 9 juni 1941 om omsetning og behandling m. v. av kjøtt og spekk av kval. 27 aug.

I forordning av 9 juni 1941 om omsetning og behandling m. v. av kjøtt og spekk av kval skal § 1 heretter lyde:

*) Kunngj. 5 september i Lovtid. 1 nr. 43.

27 aug. § 1. Som kval regnes i denne forordning: finnkval, seikval, vågekval, spekkhugger, bottlenose, springer og nise.

Oslo 27 august 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R.J. Fuglesang.

27 aug. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene.

Prisbestemmelsenes anvendelse ved auksjonssalg og på skifte.

Justisdepartementet har mottatt flere henvendelser som viser at det ikke hersker full klarhet når det gjelder å anvende de nye prisbestemmelser for faste eiendommer, fastsatt i Prisdirektoratets kunngjøring av 8 oktober 1940, jfr. Justisdepartementets forordning av 23 oktober 1940 om tillegg til konsesjonslovgivningen, ved auksjonssalg og ved salg av fast eiendom på skifte.

I det enkelte bemerkes:

Når ved tvangsauksjon over fast eiendom flere kjøpere vil gi den høyeste lovlige pris antas bestemmelsen i tvistemålslovens § 143, tredje punktum, å få anvendelse: det avgjøres ved loddtrekning, hvilket bud skal behandles som det høyeste, med mindre saksøkte er til stede og forlanger, at det ene skal behandles som det høyeste bud. Det er imidlertid saksøkeren som avgjør hvilken kjøper skal få sitt bud antatt, jfr. § 148, første ledd, dog slik at han etter § 154 ikke kan anta annet bud enn det som i henhold til § 143 skal behandles som det høyeste, hvis det ikke er lovlig grunn til å nekte å stadfeste det.

Lignende regler gjelder for tvangsauksjon over norsk registrert skip, se tvangsfullbyrdelseslovens § 181.

Er det på tvangsauksjon over annet løsøre flere kjøpere som vil gi den høyeste lovlige pris avgjør namsmannen hvem som skal anses for høyestbydende, jfr. tvangsfullbyrdelseslovens § 109, annet ledd. Men det er oppkreveren som avgjør hvem tingen skal gå til, se § 209, tredje ledd, og Skeie: Civilprosess III (2 utg.) s. 364 nederst. Loven inneholder ikke noe uttrykkelig påbud om at tingen skal gå til den som etter namsmannens avgjørelse skal anses for høyestbydende. Oppkreveren kan dog ikke helt vilkårlig bestemme at tingen skal gå til en annen enn høyestbydende.

Ved nødvendige auksjoner får reglene om tvangsauksjoner tilsvarende anvendelse, jfr. auksjonsloven av 14 august 1918 § 1.

Ved frivillige auksjoner er det i det nevnte tilfelle oppkreveren eller, hvis oppkrever ikke er antatt, selgeren som avgjør hvem av kjøperne eiendommen eller tingen skal gå til, jfr. for øvrig auksjonslovens § 11. 27 aug.

Om betydningen av at et eiendomsverv er undergitt konsesjonsplikt ved stadfesting av bud på tvangsauksjon bemerkes:

Konsesjonsplikt er ingen hindring for stadfesting av tvangsauksjonsbud, se forordningens § 1, tredje ledd, jfr. den alminnelige konsesjonslov § 33.

Et annet spørsmål er det om namsretten ved tvangsauksjoner skal påse at tilslagssummen ikke er ulovlig etter prisreguleringsbestemmelsene. Her er regelen etter forordningens § 2, tredje ledd, at namsretten skal nekte stadfesting ved konsesjonsfrie salg, når partene ikke har tilveiebragt opplysninger som gir retten grunn til å anta at kjøpesummen er lovlig.

Ved konsesjonspliktig tvangsauksjonssalg har man bare regelen i Prisdirektoratets kunngjøring av 8 oktober 1940 § 4, første ledd, som sier at det ved tvangssalg ikke må antas bud som er høyere enn den pris som er lovlig etter kunngjøringens §§ 1—3. Denne regel medfører etter departementets mening ikke noen plikt for namsretten til å innhente opplysninger om eiendommens verdi eller noen rett for dommeren til å pålegge partene å skaffe slike opplysninger. Men hvis namsretten etter opplysningene i saken må anta at prisen er ulovlig, skal stadfesting nektes ex officio.

Om prisbestemmelsenes anvendelse ved salg av fast eiendom fra dødsbo bemerkes:

Prisbestemmelsene for faste eiendommer i Prisdirektoratets kunngjøring av 8 oktober 1940 gjelder også når skifteretten foretar salg på et dødsbos vegne.

Hvor flere byr den høyeste lovlige pris for eiendommen og loddeierne ikke er enige om hvilket bud skal antas er det skifteretten som har bestemmelsen. Denne bør treffes slik at enhver mistanke om at skifteretten begunstiger noen enkelt av loddeierne blir utelukket. Er der flere loddeiere om budet bør derfor eiendommen i alminnelighet enten selges til en utenforstående byder, eller det bør foretas loddtrekning mellom loddeierne. Den siste fremgangsmåte vil som oftest være å foretrekke.

27 aug. **Rundskrivelse** fra Innenriksdepartementet til fylkesmennene.

Tilsyn med distriktslegeboliger.

Departementet finner det nødvendig, at det for hver bolig av kommunen antas en bygningskyndig mann til å føre tilsyn, og til hvem distriktslegen kan henvende seg for å få rettet på mangler. Tilsynsmannen trer i stedet for tilsynsnemnd, som departementet tidligere *) har anbefalt oppnevnt.

Minst en gang årlig må boligen besiktiges av tilsynsmannen. Om besiktigelsen må kommunens ordfører og distriktslegen varsles i god tid på forhånd. Tilsynsmannen avgir innberetning på anordnet skjema, som utfylles i 2 eksemplarer. Det ene sendes kommunens ordfører og det annet distriktslegen.

Innberetning avgis på samme måte hvis tilsynsmannen etter anmodning av distriktslegen har besiktiget boligen og funnet vesentlige mangler som bør rettes.

Utgiftene som foranlediges ved ansettelse av tilsynsmenn må utres av kommunene. Tilsynsmannen kan om nødvendig rådføre seg med Riksarkitekten, adr. Karl Johans gate 14, Oslo. Skal noen av personalet hos Riksarkitekten foreta reise med skyss- og kostgodtgjørelse av medisinalvesenet trengs departementets samtykke.

En gjør oppmerksom pa, at kommunene for en liten avgift kan få drikkevannet undersøkt ved å sende inn prøve til Statens institutt for folkehelse. Nærmere opplysninger om innsendelse av prøven fåes ved henvendelse til instituttet, adr. Geitemyrsveien 75, Oslo.

Ved større utbedringer og ved nybygg må forslag og planer forelegges departementets helseavdeling.

Ved sine årlige inspeksjonsreiser skal fylkeslegene få seg forelagt tilsynsmennenes innberetninger og kontrollere, at manglene er rettet.

28 aug. **Forordning** (Sosialdepartementet) om at Bagn, Reinli, Nord-Hedal, Sør-Hedal og Begndal fatigdistrikter i Sør-Aurdal herad, Opland fylke, vert slått saman til ein fatigkommune.

28 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Kaptein Lauritz E. Øvergård og hustru Marie Louise Øvergårds legat» til hjelp for trengende skipsførere eller deres etterlatte i Fredrikstad og Sarpsborg kretser, opprettet ved testament av 25 mars 1916.

---

*) I en i Lovtidend ikke inntatt rundskrivelse av 20 mai 1941

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Jacobine og O. M. Hornelands legat» til ungdom i Sokndal ladested til opplæring i praktisk eller teoretisk retning og til hjelp for trengende syke, helst ungdom, opprettet ved O. M. Hornelands testament av 10 august 1939. 28 aug.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Jacobine Hornelands legat» til fordel for Sokndal sanitetsforening, opprettet ved O. M. Hornelands testament av 10 august 1939. 28 aug.

Skrivelse fra Justisdepartementet til en sorenskriver hvori det angående tinglysing av krigspanterett uttales at gebyrfritakelsen etter Administrasjonsrådets bestemmelser om pant for gjenoppbyggingslån av 2 august 1940 § 7 bare antas å omfatte krigspantekravet. For mulig overskytende beløp skal det for tinglysingen betales vanlig gebyr. Når krigspantekravets omfang ikke lar seg fastslå ved tinglysingen (jfr. § 2, siste punktum), vil gebyret for det overskytende beløp bli å innkreve i etterskudd. 28 aug.

Forordning *) om plikt til å opparbeide arbeidstid som går tapt under flyalarm. 29 aug.

§ 1. Fører flyalarm til at arbeid ikke kommer i gang eller må avbrytes, plikter vedkommende bedrift så vidt mulig å la opparbeide den arbeidstid som går tapt innen ei veke etter avbrytelsen. Slik opparbeiding kan bedriften kreve uten hinder av de bestemmelser om arbeidstida som i henhold til lov eller avtale gjelder for de sysselsattes arbeidsforhold. Arbeidstida må dog ikke noen enkelt dag forlenges med mer enn to timer ut over vanlig arbeidstid.

Opparbeiding kan ikke kreves på søn- eller helgedager, med mindre det gjelder arbeid som i alminnelighet er i gang på slike dager.

For de arbeidstimer som går med til å opparbeide den tapte tid skal det ikke betales overtids-, natt- eller søn- og helgedagstillegg.

§ 2. Blir skiftavløsning hindret av flyalarm, plikter arbeiderne på det skift som skulle avløses, å fortsette arbeidet uten overtids-, natt- eller sønn- og helgedagstillegg inntil avløsning kan skje. Arbeiderne skal så vidt mulig for bedriften ha tilsvarende fri seinere for den tida de har arbeidd ut over den vanlige arbeidstida for skiftet.

Arbeidere som på grunn av flyalarm får færre arbeids-

*) Kunngj. 12 september i Lovtid. 1 nr. 44.

29 aug. timer pr. skift enn fastsatt i skiftplan, og som ikke får høve til å opparbeide den tid som er tapt, skal ha vederlag som fastsatt i § 3.

§ 3. For arbeidstimer som ikke er opparbeidd innen ei veke etter den dag avbrytelsen fant sted, skal det betales et vederlag beregnet etter 60 % av arbeiderens vanlige timelønn eller, når timelønn ikke blir brukt, av den timelønn som er fastsatt i overenskomst for faget, eller som kan beregnes på grunnlag av den lønn som etter avtale eller sedvane tilkommer arbeideren. Dette gjelder dog ikke når arbeideren sjøl er skyld i at arbeidstimene ikke er opparbeidd.

For avbrytelser som har vart under en halv time pr. dag eller skift, og som ikke blir opparbeidd skal det betales vanlig vederlag.

Oslo 29 august 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

29 aug. **Forordning.***) (Innenriksdepartementet.)

I samsvar med dei grensor som er vedtekne av ordføraren i Førde herad, Sogn og Fjordane fylke, 27 mars og 31 juli 1941 vert med dette bygningslova frå 22 februar 1924 gjort gjeldande for Førde sentrum.

29 aug. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om at fiskereglene for Lunner herred, Opland fylke, fortsatt skal gjelde fra utgangen av 1941 og inntil videre.

29 aug. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om fiskeregler for Kvenvær herred, Sør-Trøndelag fylke.

29 aug. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om forbod mot å hamne med geit i skogmark i Sandeid herad, Rogaland fylke.

30 aug. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for strøket Kampen—Byhaugen i Stavanger.

30 aug. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en rådmann hvori uttales, at det ikke er noe til hinder for at forhåndstrekk av skatt for 1941—1942 kan fortsette i inntektsåret 1941, når det i 1940 ikke er inntrukket tilstrekkelig til dekning av det forhånds ilignede skattebeløp for 1941—1942.

*) Kunngj. 5 september i Lovtid. 1 nr. 43.
**) Kunngj. 12 september i Lovtid 1 nr. 44.

Hvis det ved den endelige ligning for 1941—1942 viser seg at det beløp som da er inntrukket i henhold til et pålegg om forhåndstrekk av skatt for 1941—1942 er mere enn tilstrekkelig til dekning av skattene etter den endelige utligning, følger det av § 6 i reglene om forhåndstrekk at skattyteren skal ha det overskytende tilbakebetalt. Er det i mellomtiden dessuten ueferdiget pålegg om forhåndstrekk av skatt for 1942—43 har departementet dog antatt at overskytende beløp som ikke går med til dekning av skattene for 1941—1942 etter den endelige utligning, må kunne overføres til dekning av trekkpålegget for 1942—43, dog bare for så vidt og i den utstrekning det dreier seg om beløp som er trukket inn etterat trekkpålegget for 1942—43 forelå utferdiget. Eksempel: Pålegg om forhåndstrekk av skatt for 1942—43 ble utferdiget 10 mars 1941, mens ennå forhåndstrekk for 1941—1942 pågår. Beløp som er trukket inn i henhold til pålegget om trekk for 1941—1942 etter 10 mars 1941 og som ikke vil medgå til dekning av skattene for 1941—1942 etter den endelige utligning, må kunne overføres til dekning av trekkpålegget for 1942—1943. 30 aug.

Forordning *) om innsamling og avlevering av brukt selvbindergarn. 1 sept.

§ 1. Forbrukere av selvbindergarn i jord- og hagebruk skal ta vare på alt brukt bindegarn.

§ 2. For brukt bindegarn som avgis til den som Landbruksdepartementets Produksjonsdirektorat bestemmer, ytes en godtgjørelse som fastsettes av direktoratet.

§ 3. Rett til kjøp av nytt selvbindergarn kan gjøres avhengig av levering av brukt garn.

§ 4. Landbruksdepartementets Produksjonsdirektorat gir nærmere forskrifter til gjennomføring av denne forordning.

§ 5. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forordning eller forskrifter gitt med hjemmel i den, straffes med bøter.

Oslo 1 september 1941.
Landbruksdepartementet.
Th. J. O. Fretheim.
R. J. Fuglesang.

Forordning **) (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel gjøres gjeldende for Fana herred, Hordaland fylke. 1 sept.

*) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1 nr. 45.
**) Kunngj. 5 september i Lovtid. 1 nr. 43.

2 sept. **Forordning** (Sosialdepartementet) om at § 1 i planen for fattigforsorgen i Os herred, Hedmark fylke, endres til å lyde så:

Fattigdistriktet inndeles i følgende kretser:

1 krets, Tufsingdalens skolekrets.
2 » Narbuvoll og Narjords skolekrets.
3 » Nørens skolekrets.
4 » Os skolekrets til Brofossen.
5 » består av 7 ligningskrets.
6 » » » 8 »
7 » » » 9 »

3 sept. **Forordning** *) om lagmannsrettene i straffesaker.

§ 1. Lagmannsretten sammensettes ved hovedforhandlingen i straffesaker av lagmannen, to meddommere og fire domsmenn.

I vidløftige saker kan lagmannen bestemme at en varamann skal overvære forhandlingene for å tiltre retten om noen av domsmennene får forfall.

§ 2. Det utvalg som er nevnt i domstollovens § 70, skal også være alminnelig utvalg av domsmenn for straffesaker ved lagmannsretten. Utvalget skal inneholde seks ganger så mange domsmenn som det antas at det i løpet av et år vil falle rettsdager i tvistemål og straffesaker med domsmenn fra dette utvalg.

§ 3. Domsmenn av det alminnelige utvalg uttas ved loddtrekning etter samme regler som i tvistemål.

Med hensyn til bruk av fagkyndige domsmenn får straffeprosesslovens § 370 tilsvarende anvendelse. Domsmennene trekkes i tilfelle av de særlige utvalg i lagsognet etter reglene i domstollovens § 87, første ledd.

§ 4. Om forhandlingen får straffeprosesslovens § 374, tredje ledd, og om dommen § 375 tilsvarende anvendelse.

Til fellende avgjørelse av skyldspørsmålet kreves minst fem stemmer. For at sikkerhetsforholdsregler som omhandlet i straffelovens § 39 b nr. 3 skal kunne besluttes, kreves like ens at det er avgjort med minst fem stemmer at betingelsene etter samme lovs § 39 nr. 1 og 2 eller § 39 a nr. 1 er til stede.

§ 5. Til fornyet behandling ved lagmannsrett etter begjæring av tiltalte kreves — foruten i de tilfelle som er nevnt i straffeprosesslovens § 400, annet ledd — samtykke av Høgsteretts kjæremålsutvalg når den idømte straff gjelder forbrytelse straffbar etter en av bestemmelsene i straffelovens

*) Kunngj. 12 september i Lovtid. 1 nr. 44.

§ 147, kap. 24, 25, 26, 27, 28, 29 eller 31, og domfelte to ganger tidligere i løpet av de siste 15 år før den gjerning dommen omhandler, ifølge rettskraftig straffedom har gjort seg skyldig i noen forbrytelse av de her nevnte slags. 3 sept.

§ 6. Reglene om prislagmannsretter i forordning av 12 desember 1940 om håndhevelse av prislovgivningen berøres ikke av denne forordning.

§ 7. Denne forordning trer i kraft 16 oktober 1941.

Straffesaker kan også etter forordningens ikrafttreden behandles på lagmannsting i samsvar med domstollovens § 18, tredje ledd.

For tiden inntil 15 oktober 1943 dannes de alminnelige utvalg av domsmenn for tvistemål og straffesaker uten hensyn til § 2, annet punktum, ved at de utvalg av lagrettemenn som oppnevnes etter forordning av 4 juni 1941 om oppnevning av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for tiden 16 oktober 1941—15 oktober 1943, slåes sammen med de alminnelige utvalg av domsmenn som etter den samme forordning oppnevnes for tvistemålssaker ved lagmannsrett.

Oslo 3 september 1941.
Justisdepartementet.
Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om omsetning av norsk frukt. 3 sept.

§ 1. *Hva som forstås med norsk frukt.* Med frukt menes i denne forordning epler og pærer produsert her i landet. Med vinterfrukt menes epler som vanligvis ikke er spisemodne ved høstingen.

§ 2. *Salg av frukt fra produsent.* Det er forbudt for produsent av frukt å selge eller på annen måte overdra mot motydelse vinterfrukt og fra 1 oktober også annen frukt til andre enn:

1. Forbrukere bosatt i produsentens egen kommune til dekning av deres eget behov.
2. Forbrukere ved torgsalg innen produsentens naturlige omsetningsdistrikt til dekning av disse forbrukeres eget behov.

   Torgsalg i kasser er forbudt.
3. Detaljister innen egen kommune til dekning av disses behov for salg til kunder.
4. De som av Direktoratet for proviantering og rasjonering blir godkjent som grossister i norsk frukt.

*) Kunngj. 5 september i Lovtid. 1 nr. 43.

3 sept. § 3. *Salg av frukt fra grossist.* Det er forbudt for grossister å selge eller på annen måte overdra frukt til andre enn:

1. Detaljister til dekning av disses behov for salg til kunder.
2. Konservesfabrikker, fruktpresserier og lignende.
3. Større forbrukere som sykehus og andre anstalthusholdninger, hoteller, restauranter og lignende bedrifter.

§ 4. *Salg fra detaljist.* Det er forbudt for detaljist å selge eller på annen måte overdra frukt til andre enn forbrukere innen detaljistens naturlige omsetningsdistrikt til dekning av forbrukernes eget behov. Salg for forsendelse utenom detaljistens omsetningsdistrikt er forbudt. Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den direktoratet bemyndiger kan fastsette grensen for en detaljists omsetningsdistrikt.

§ 5. *Forbud mot kjøp.* Kjøp eller annen ervervelse av frukt i strid med bestemmelsene i denne forordning eller forskrifter gitt i medhold av den er forbudt.

§ 6. *Tidligere inngåtte avtaler.* Tidligere inngåtte avtaler som er i strid med bestemmelsene i denne forordning eller forskrifter gitt i medhold av den er ugyldige.

§ 7. *Konservesfabrikker, saftpresserier og lignende.* Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi nærmere forskrifter for produksjon og omsetning av produkter som fremstilles av konservesfabrikker, saftpresserier og lignende.

§ 8. *Unntak m. v.* Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra denne forordning og kan gi nærmere forskrifter om omsetning av frukt.

§ 9. *Straffebestemmelser.* Overtredelse av denne forordning eller forskrifter gitt i medhold av den kan medføre straff og inndraging som bestemt i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940.

Oslo 3 september 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

3 sept. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midertidig avhjelp av husmangel gjøres gjeldende for Odda kommune, Hordaland fylke.

3 sept. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Ski herred, Akershus fylke.

*) Kunngj. 12 september i Lovtid. 1 nr. 44.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 149 for Kristiansand. 4 sept.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om utviding av Vigrestad bygningsstrok i Varhaug herad, Rogaland fylke. 4 sept.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Sør-Odal herred, Hedmark fylke. 4 sept.

Forordning *) om ungdomsskoler. 5 sept.

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende:

§ 1. Kirke- og undervisningsdepartementet kan påby at ungdomsskoler (fylkesskoler, folkehøgskoler og private ungdomsskoler) som har hatt eller har statstilskudd i henhold til stortingsvedtak om statstilskudd til ungdomsskoler av 4 april 1927 med senere endringer, skal stenges for en tid av inntil 1 år, dersom departementet finner at skolen driver sin virksomhet slik at den skader folkets nasjonale og sosiale framgang og den politiske nyordning.

Stengningspåbudet kan forlenges med inntil 1 år, dersom departementet finner at skolens ledelse ikke byr sikkerhet for at dens virksomhet etter gjenåpningen blir drevet i nasjonal ånd.

§ 2. Når en ungdomsskole blir stengt i henhold til § 1, bortfaller stats- (og fylkes-)tilskuddet til skolen for den tid stengningen varer.

For denne tid kan Kirke- og undervisningsdepartementet kreve at skolens undervisningsrom, internat, styrerbolig, kjeller, ytre rom, den nødvendige grunn samt fast og løst tilbehør av enhver art skal avståes til bruk i statsøyemed. I brukstiden utreder staten leie for hus og tilbehør som brukes. Leien fastsettes av Kirke- og undervisningsdepartementet etter de regler som gjelder for fastsetting av leie for hus, inventar og læremiddel ved ungdomsskolene.

§ 3. Kirke- og undervisningsdepartementet kan kreve at en ungdomsskole, som har statstilskudd, avgir til bruk skolens undervisningsrom, internat, styrerbolig, kjeller, ytre rom, den nødvendige grunn, samt fast og løst tilbehør av enhver art, når det finnes nødvendig for å skaffe lokale til statstiltak.

*) Kunngj. 12 september i Lovtid. 1 nr. 44.

5 sept. I dette tilfelle får bestemmelsene i forordning om avståing av husrom til bruk for offentlige kontorer av 24 februar 1941 tilsvarende anvendelse.

§ 4. Nærmere forskrifter til gjennomføring av denne forordning gis av Kirke- og undervisningsdepartementet.

Oslo 5 september 1941.
Kirke- og undervisningsdepartementet.
R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

5 sept. **Midlertidig forordning** *) om tillegg til lov av 16 juli 1936 om folkeskolen på landet og lov av samme dag om folkeskolen i kjøpstedene.

§ 1. Skoleberettigede barn, som på grunn av de særlige forhold under krigssituasjonen tar opphold i en annen kommune enn bopelskommunen, har rett til å søke folkeskolen i oppholdskommunen.

§ 2. Når retten etter § 1 benyttes, skal den kommune hvor barnet sist hadde bopel, yte oppholdskommunen et tilskudd for barnet svarende til oppholdskommunens gjennomsnittlige undervisningsutgifter for hver elev av folkeskolen. Dette gjelder selv om barnet tar bopel i oppholdskommunen, med mindre det blir knyttet til denne på en slik måte at det er grunn til å anta at det vil bli boende der når krigssituasjonen er over. Refusjonsplikten bortfaller under enhver omstendighet hvis barnet vinner hjemstavn i oppholdskommunen etter lov av 19 mai 1900 nr. 1 § 11.

§ 3. Hvor staten eller en tredje kommune er pliktig til å betale tilskudd etter § 8 i lov av 16 juli 1936 om folkeskolen på landet eller § 8 i lov av samme dag om folkeskolen i kjøpstedene, har oppholdskommunen refusjonskrav etter § 2 direkte mot disse, og har intet krav mot den kommune hvor barnet sist hadde sin bopel.

§ 4. Spørsmålet om refusjonsplikt etter denne forordning foreligger, avgjøres i tvilstilfelle med endelig virkning av Kirke- og undervisningsdepartementet.

§ 5. Refusjon etter denne forordning kan kreves for skolegang i tiden fra 1 juli 1940.

Oslo 5 september 1941.
Kirke- og undervisningsdepartementet.
R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 12 september i Lovtid. 1 nr. 44.

Forordning *) om forandring i lov om tømmermåling m. v. av 22 juni 1928. 5 sept.

I lov om tømmermåling m. v. av 22 juni 1928 gjøres følgende forandringer:

§ 5, første ledd, skal lyde så:

Denne lovs bestemmelser kommer ikke til anvendelse på tømmer som leveres bruksberettigede fra almenning eller som etter forholdene selges umålt så som krabbas, bunn- og spilltømmer m. v.

§ 5, annet ledd, oppheves.

Oslo 5 september 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om nyregulering av og byggevedtekter for Overlærer Klausens gate fra Colletts gate til Brandenggata i Drammen. 6 sept.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for Wærners gate og forbindelsesgater til Kleivene og Fjellsbyen i Drammen. 6 sept.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Oppegård herred, Akershus fylke. 8 sept.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleigelova i Fjotland herad, Vest-Agder fylke. 8 sept.

Forordning ***) (Sosialdepartementet) om at den som gjør seg næring av å drive bevertning med mat og drikke i Beiarn herred, Nordland fylke, skal ha bevilling. 8 sept.

Forordning ***) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Eidanger herred, Telemark fylke. 8 sept.

Forordning ***) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordpørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Vestre Moland herred, Aust-Agder fylke. 8 sept.

*) Kunngj. 12 september i Lovtid. 1 nr. 44.
**) Kunngj. 29 september i Lovtid. 1 nr. 47.
***) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1 nr. 45.

9 sept. **Forordning** *) om meldeplikt for norske statsborgere som reiser fra eller kommer til Norge.

§ 1. Norsk statsborger som reiser fra eller kommer til Norge, skal melde avreisen eller ankomsten til de myndigheter som Politidepartementet bestemmer.

§ 2. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forordning eller bestemmelser som blir gitt til gjennomføring av forordningen, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

Oslo 9 september 1941.
Politidepartementet.
Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

9 sept. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Sør-Varanger herred, Finnmark fylke.

9 sept. **Forordning** *) (Handelsdepartementet) om at det hvert år fra og med året 1941 tillates holdt et heste- og kvegmarked på Stjørdalshalsen i Stjørdal herred, Nord-Trøndelag fylke, den siste tirsdag i september og påfølgende dag.

10 sept. **Forordning** *) om endring i straffelovens § 426.

Straffelovens § 426, siste ledd, skal lyde så:

Offentlig påtale finner i de under nr. 5, 7 og 9 omhandlede tilfelle bare sted etter begjæring fra skipsføreren eller rederen.

Oslo 10 september 1941.
Justisdepartementet.
Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

10 sept. **Forordning** *) om endring i lov om handelsnæring av 8 mars 1935.

Lov om handelsnæring av 8 mars 1935 §§ 47 og 48 settes inntil videre ut av kraft.

Oslo 10 september 1941.
Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.
S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1 nr. 45.

Rundskrivelse fra Politidepartementet til fylkesmennene. 10 sept.

Under de nå rådende forhold kan våre korn- og stråfôravlinger bli utsatt for forsøk på brannstifting fra luften. Forsøkene kan tenkes utført dels mot tørr åker og eng og dels mot oppbevaringsrom etterat avlingen er brakt i hus.

Til brannstifting kan bli brukt brannbomber med termitt eller oljefylling, brannplater og lignende tenningsmidler.

For å møte denne fare for nå uerstattelige forsyninger, fastsetter Politidepartementet etter samråd med Landbruksdepartementet og Forsyningsdepartementet og med hjemmel i lov nr. 3 av 10 juli 1936 § 2 følgende:

Bestemmelser om vern av stråfôr- og kornavling mot brannstifting fra luften.

1. I samtlige landets herreder, med de unntak som fylkesmannen bestemmer, skal det straks organiseres et brannvern til å slokke brann i stråfôr- eller kornavling. Fritakelse for å organisere slikt brannvern kan fylkesmannen bare gi de herreder hvor arealet av dyrket mark er ubetydelig.

I de herreder hvor skogbrannvern er organisert i henhold til lov nr. 1 av 14 juli 1893, skal skogbrannvernet overta brannslokning også i stråfôr- og kornavlinger slik som nedenfor bestemt. Noe særskilt brannvern for stråfôr og korn blir da ikke å organisere.

2. I herreder hvor brannvern organiseres i henhold til punkt 1, skal ordføreren fastsette en inndeling i brannkretser med nærmere angitte grenser. Brannkretsene skal omfatte et antall gårdsbruk som kommunikasjonsmessig hører sammen og som noenlunde snart kan komme hverandre til hjelp i branntilfelle.

For herredet oppnevner ordføreren en brannsjef og for hver brannkrets en brannmester, samtlige med varamenn.

Enhver innen herredet boende eier, bestyrer eller bruker av jordeiendom er pliktig til å motta oppnevning som foran nevnt for inntil 3 år.

I den brannfarligste tid av året må brannsjef med brannmestere med varamenn ikke foreta reiser utenfor herredet uten å ha stilt stedfortreder godkjent av ordføreren.

Den foretatte inndeling i kretser samt brannsjefens, brannmestrenes og varamennenes navn og adresse skal straks kunngjøres for herredets befolkning.

3. Brannsjefen skal lede brannvernforberedelsene i herredet. Han skal sørge for, at det alltid finnes slått opp på bekvemme steder innen herredet fortegnelse over hvem som er brannsjef og varamann for ham, og hvem som er brannmester og varamann for ham innen hver krets.

10 sept. Brannsjefen skal i samarbeid med brannmesteren la sette opp rulle over disponibelt slokningsmannskap og eventuelt foreta inndeling i tropper og reservetropper svarende til kretsene m. v. Likeså skal han sette opp en fortegnelse over kjøretøyer til bruk under brann i skog og mark. Han bemyndiges til å disponere disse i branntilfelle. Ved større brann skal brannsjefen straks begi seg til brannstedet og lede slokningsarbeidet.

4. Brannmesteren skal lede brannvernforberedelsene i sin krets. Han skal bl. a. treffe tiltak for hurtig innkalling av kretsens slokningsmannskap. Når en brannmester får kjennskap til, at brann er oppstått, skal han straks varsle brannsjefen. Er det oppstått brann i hans egen krets, skal han hurtigst mulig tilsi mannskap samt begi seg til brannstedet og begynne slokningsarbeidet. Samtidig skal han varsle de andre brannmestere, så herredets øvrige brannmannskaper — om nødvendig — på kortest mulig varsel kan komme til hjelp.

Inntil brannsjefen kommer til stede, er den brannmester, innen hvis krets brannen er oppstått, leder av slokningsarbeidet.

Hvor brann oppstår nær grense mot naboherred, plikter brannsjef og brannmester å varsle brannsjef eller brannmester i naboherredet. Den som varsles, kan tilsi det etter hans skjønn nødvendige mannskap i sitt distrikt til å delta i brannslokningen. Slokningsarbeidet ledes av brannsjefen eller vedkommende brannmester i det herred hvor det brenner.

5. Enhver arbeidsfør mann mellom 15 og 65 år bosatt innen herredet og som ikke er hindret ved lovlig forfall, er pliktig til å møte på brannstedet etter tilsigelse av brannsjef eller brannmester. Han plikter å ta med forhåndenværende slokningsredskaper (økser, spader, hakker, bøtter) og å delta i slokningsarbeidet. Plikten omfatter også slokningsarbeidet i naboherred i tilfelle som nevnt i punkt 3, siste ledd.

Mannskap som er tilsagt til slokningen, må ikke forlate brannstedet eller opphøre med slokningsarbeidet, med mindre tillatelse er gitt av lederen. Antar denne at ilden er slokket, velger han mannskap til å holde vakt, inntil faren for at ilden kan blusse opp er forbi. Før slokningsmannskapet sendes hjem, bør lederen la innhente opplysninger om tallet av slokningsmannskap fra hver krets samt nøyaktigst mulig opplysning om hvordan ilden er kommet opp.

6. Hvor det etter innkomne meldinger er grunn til å tro at angripende fly har strødd ut brannstiftingsmateriell som først etter noen tid blir aktivt (brannplater eller lignende) kan møteplikt gjøres gjeldende for å hindre brann. Brann-

sjef eller brannmester kan da oppby mannskap for å samle 10 sept.
inn de utstrødde tennmidler, før de har gjort skade.

Ved innsamling av brannstiftingsmateriell går en fram på følgende måte:

a. Selluloidplater (1 mm tykke plater av sort eller grå farge, størrelse 5 × 6 cm, vekt ca. 5 g; i midten et 1 cm hull med gasestoff impregnert med gult fosfor eller som inneholder gult fosfor). Platen må ikke berøres med hendene, samles i vassbøtte og brennes under oppsikt på et trygt sted. Gass og damp fra brannen er sunnhetsskadelig. En får holde seg på vindsiden av ilden eller bruke gassmaske.
b. Brannplater (selluloidskiver med tøyputer, mellom hvilke det befinner seg et stykke rågummi på omtrent 50 g vekt). Gummiplaten fjernes forsiktig (uten å komme nær putene med hendene) og avleveres til nærmeste avdeling av den tyske vernemakt. Selluloidskivene m. v. brennes opp som nevnt under a.
c. Fosforstykker (uten selluloidskiver). Dette er sandfargete småstykker som det er vanskelig å se. En må finne småbrannene idet de begynner og slukke dem. Finner en leilighetsvis fosforstykker må disse graves ned eller dekkes med jord. Må ikke røres med hendene.

Finnes tennmidler av annen art leveres et eksemplar til nærmeste avdeling av den tyske vernemakt.

7. Enhver av herredets beboere som blir vitende om at brann truer stråfôr- eller kornavling, plikter snarest mulig å underrette vedkommende brannmester. Spesielt påhviler det vedkommende eier eller bruker som plikt til enhver tid å vite hvor melding til brannmesteren skal avgis samt raskeste måte hvorpå meldingen kan komme fram.

Eiere og brukere av jordeiendom er forpliktet til i den brannfarlige tid av året og særlig når fiendtlige fly går over trakten, å holde hele eiendommen under stadig tilsyn. Kan dette ikke gjøres fra eiendommens hus, må det settes ut særskilte poster.

Lensmennene skal føre tilsyn med dette hver i sitt distrikt.

Poster som er satt ut for å melde skogbrann skal også ha oppmerksomheten henvendt på brann i hus, åker og eng og straks melde slik brann til vedkommende lensmann eller brannmester.

8. Den alminnelige plikt for herredets befolkning til å underrette vedkommende brannmester om skadeild, skal også gjelde innmelding om fly som antas å ha strødd ut brannstiftingsmateriell. Flyets rute skal så nøye som mulig angis.

10 sept. Slik melding skal gjennom brannmester og brannsjef straks gis lensmannen, som gir meldingen videre til nærmeste avdeling av den tyske vernemakt.

Meldinger om fly observert av den tyske vernemakt og som denne finner bør komme til herredsbrannvernets kunnskap, blir sendt lensmannen som underretter brannsjefen.

9. Eier eller bruker av husrom hvori korn- eller stråfôravling oppbevares, plikter å dra omsorg for at det finnes slokningsmateriell i eller i umiddelbar nærhet av huset. Hvor trykkvann med brannslange ikke kan skaffes, må det finnes stadig fylt vannkar eller vanningsdam med nødvendig antall bøtter.

10. De lokale telefonsentraler — offentlige og private — i alle herreder hvor brannverntiltak er truffet av hensyn til mulighet for brannstifting i skog og mark, skal holdes åpne døgnet rundt i den brannfarligste tid av året.

11. Umiddelbart etter enhver brann skal brannsjefen gi en innberetning til ordføreren. Den skal inneholde opplysning om ildens oppkomst, dens utbredelse, om skadens størrelse, samt om hva der for øvrig kan antas å være av interesse. Gjenpart av innberetningen skal samtidig sendes Politidepartementet gjennom politiet (lensmennene). Brannsjefen skal avlegge regnskap over de påløpne utgifter etter nærmere instruks av ordføreren.

12. Brannsjefene bemyndiges til å gi personer i vedkommende herred pålegg om å møte til kurser i brannslokning m. v. som måtte bli holdt. Plikt til å delta i brannslokningskurser påhviler også brannsjefene selv.

13. Brannsjefen og brannmestrene tilkommer en av ordføreren fastsatt godtgjørelse for hver dag de i stillings medfør må oppholde seg i marken. De kan dessuten tilstås en årlig lønn samt erstatning for skyss og andre nødvendige utgifter. Hvorvidt slokningsmannskap skal ha godtgjørelse og i tilfelle hvilken, bestemmes av ordføreren som også bestemmer godtgjørelsen for vakthold etter slokningen. Hvis ikke minnelig overenskomst kommer i stand mellom herredene om fordeling av utgiftene ved de i punkt 3, siste ledd, nevnte brannslokningsarbeider, fastsetter fylkesmannen hvordan utgiftene skal fordeles. Hvis de sammenstøtende herreder ligger i forskjellige fylker, avgjøres spørsmålet av Politidepartementet.

14. Utgifter som påløper ved brannverntiltak som foran er omhandlet utres av herredskassen. Spesielle tiltak vil i enkelte tilfelle kunne bli betalt av statskassen etter søknad til Politidepartementet.

Det nye brannvern skal først og fremst bekjempe brann- 10 sept.
stifting fra luften men det skal selvfølgelig også brukes til å bekjempe brann oppstått på annen måte.

Til enkelte av bestemmelsene skal departementet knytte noen bemerkninger.

Ad 1. Fritakelse for å organisere det nye brannvern gir fylkesmannen etter skjønn. Det kreves ingen søknad fra herredet for å gi fritakelse. Da brannvernet er beregnet på herreder hvor jordbruket spiller en vesentlig rolle, vil eksempelvis de fleste herreder i Finnmark og Troms bli å frita. Det samme vil gjelde en rekke herreder i kystdistrikter og i fjellbygder.

I en stor del av Østlandsfylkenes herreder er det tidligere organisert skogbrannvern. Her skal det derfor ikke organiseres et nytt brannvern, men den eksisterende organisasjon må tilpasses for de nye oppgaver. Bl. a. må inndelingen i brannkretser revideres.

Ad 2. Hvilken tid av året skal anses som den brannfarligste fastsetter fylkesmannen for sitt fylke. Forholdene i denne henseende kan være så variable at noen felles bestemmelse for alle landets fylker kan være vanskelig.

For de fleste fylker vil det ikke være fare for stråfôr- og kornbrann på marken utenfor tiden juli—september. Hvor det også kan være fare for skogbrann må det ved fastsettelse av den brannfarligste tid tas hensyn hertil idet et stort antall herreder har brannvern felles for skog og åker.

Ad 10. Fylkesmannen retter henvendelse om å få holdt oppe de lokale telefonsentraler til vedkommende distriktssjef av Telegrafverket.

Forordning *) om tillegg til lov av 23 juli 1894 om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektriske kraftledninger. 11 sept.

Når ekspropriasjonstillatelse i henhold til lov av 23 juli 1894 om tvungen avståelse av grunn m. v. til anlegg av elektriske kraftledninger er gitt, kan Arbeidsdepartementet samtykke i at avståingen gjennomføres før erstatningen er fastsatt og uten frist etter skjønnslovens § 55. Tilsvarende gjelder for skade og ulempe som tiltaket kan føre med seg.

Ekspropriasjonsskjønn må begjæres snarest mulig og senest innen en frist som Arbeidsdepartementet fastsetter. Erstatningen forfaller til betaling så snart den er endelig fastsatt.

*) Kunngj. 12 september i Lovtid. 1 nr. 44.

11 sept. Staten innestår for at erstatningen blir betalt. Departementet kan kreve at eksproprianten stiller slik sikkerhet for erstatningen som departementet fastsetter.

Oslo 11 september 1941.

Arbeidsdepartementet.

Tormod Hustad.

R. J. Fuglesang.

12 sept. **Forordning** *) om endring i lov om landets kornforsyning.

Lov om landets kornforsyning av 22 juni 1928 § 11, siste ledd, skal lyde så:

Er ingen representant for departementet valt inn i rådet eller oppnevnt som medlem av arbeidsutvalget, kan departementet la seg representere i rådets og arbeidsutvalgets møter ved en representant uten stemmerett.

Oslo 12 september 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

12 sept. **Forordning.** (Kirke- og undervisningsdepartementet.) Endring i kronprinsregentens resolusjon av 21 april 1888 angående utlån av de under Kirkedepartementet hørende fond.

I Bærum herred kan det lånes ut inntil fem tiendedeler av taksten mot pant som nevnt i siste ledd i resolusjonens post 3 b i de strøk som er undergitt bygningslovgivningens forskrifter. I tilsvarende strøk i Aker herred forhøyes lånegrensen til seks tiendedeler av taksten.

12 sept. **Forordning** **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Grue herred, Hedmark fylke.

12 sept. **Forordning** **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Ringsaker herred, Hedmark fylke.

12 sept. **Forordning** **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Gjøvik.

12 sept. **Forordning** **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Skien.

*) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1 nr. 45.
**) Kunngj. 29 september i Lovtid. 1 nr. 47.

Forordning *) om omsetning og avståelse av tørrfisk. 15 sept.

§ 1. Omsetning av tørrfisk fra tilvirker og eksportør kan bare skje med Handelsdepartementets samtykke.

§ 2. Når Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger krever det, plikter enhver å avstå helt eller delvis sine beholdninger av tørrfisk av produksjonen 1941.

Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger, bestemmer hvem avståelsen skal skje til.

Handelsdepartementet bestemmer hvordan fisken skal leveres. Fisken betales med de maksimalpriser som gjelder ved avståingen.

§ 3. Overtredelse av bestemmelsene i nærværende forordning eller forsøk på overtredelse straffes med bøter. Er overtredelsen begått av noen som har handlet på vegne av et selskap eller en annen juridisk person, kan bøtestraff idømmes også den som det er handlet på vegne av.

Videre kan det tørrfiskparti overtredelsen gjelder, inndras ved dom også om det ikke tilhører noen skyldig. Kan partiet ikke inndras, kan verdien av det helt eller delvis inndras hos den skyldige, eller den han har handlet på vegne av.

Oslo 15 september 1941.
Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.
S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning*) om endring av jordlovens § 58. 15 sept.

I lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål m. v. skal § 58 heretter lyde slik:

§ 58. Flertallsvedtak i felles beitestrekning.

I felles beitestrekning, statsalmenning dog unntatt, kan et flertall av de beiteberettigede foreta ordning av deres innbyrdes beiteforhold innen fellesbeitet. Herunder kan treffes bestemmelse om beitets inndeling i felter, om beitetiden, hva slags og hvor meget fe kan beite på hvert felt m. v. På samme måte kan flertallet beslutte at beitingen til sine tider skal forlegges til andre fellesbeiter, og om nødvendig foregå med gjeting i drift. Utgifter som måtte være forbundet med ordningen bæres av de beiteberettigede i forhold til den nytte de har av den. Paragraf 57, annet ledd, gjelder tilsvarende.

Oslo 15 september 1941.
Landbruksdepartementet.
Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1 nr. 45.

15 sept. **Forordning** *) om særskilt skatt til staten på inntektsstigning for budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942.

§ 1. For budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942 erlegges særskilt skatt til staten på inntektsstigning.

Ved utskrivning av skatten gjelder forskriftene i denne forordning ved siden av den øvrige lovgivning om utskrivning av statsskatt.

§ 2. Ved årsinntekt forstås i denne forordning den antatte inntekt i 1940 eller det regnskapsår som ved ligningen trer i stedet for dette år (inntektsåret), ansatt uten gjennomsnittsberegning og ellers etter forskriftene for statsskattligningen med de endringer som er foreskrevet i de følgende paragrafer.

§ 3. Ved normalinntekt forstås i denne forordning den antatte inntekt i 1939 eller det regnskapsår som ved ligningen er trådt i stedet for dette inntektsår (sammenligningsåret), ansatt uten gjennomsnittsberegning og ellers etter forskriftene for statsskattligningen, eller i tilfelle det sammenligningsgrunnlag som er ansatt etter §§ 11 eller 12, annet ledd.

Særreglene i §§ 5 til 10, med unntak av bestemmelsene i § 5 nr. 4 og 6, får tilsvarende anvendelse ved ansettelsen av normalinntekten.

§ 4. Inntektsstigningen er det beløp hvormed årsinntekten overstiger normalinntekten.

§ 5. Ved ansettelsen av årsinntekten tas ikke i betraktning:

1. Inntekt av gårdsbruk og bierverv som er knyttet til det. Hagebruk og drift av gartneri regnes ikke som bierverv til gårdsbruk.
2. Inntekt av fiske og fangst med unntak av hval-, sel- og pelsdyrfangst.
3. Inntekt av skog, jfr. landskattelovens § 48, første ledd. Herunder inngår ikke inntekt ved videre bearbeidelse av hogget virke.
4. Lønnsforhøyelser som skyldes tariffavtaler eller som for tjenestemenn, ansatt i statens eller kommunens tjeneste, følger av opprykning, forfremmelse eller oppnåd alderstillegg.
5. Vederlag for virksomhet utøvet gjennom flere år, for så vidt angår den del som må regnes å vedrøre virksomhet i årene før eller etter inntektsåret.
6. Inntekt av midler ervervet ved arv eller gave eller ved annen formuestilvekst som er tilfalt den skattepliktige i 1940 eller avvikende regnskapsår.

*) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1 nr. 46.

Tap som måtte oppstå i noen virksomhet som er nevnt i denne paragraf, tas heller ikke i betraktning ved ansettelsen av årsinntekten. 15 sept.

§ 6. Ved ansettelsen av årsinntekten tas ikke i betraktning utgifter som skjønnes å være pådratt til ervervelse av de inntekter som ikke skal tas med etter § 5.

Gjeldsrenter og andre ytelser som ikke kan regnes å være knyttet til noen bestemt inntektskilde, fordeles forholdsvis etter størrelsen av den nettoinntekt som medtas ved ansettelsen av årsinntekten og nettoinntekten av de inntektskilder som ikke skal tas med etter § 5.

§ 7. For innenlandske aksjeselskaper og selskaper som er likestilt med dem ansettes årsinntekten etter de regler som gjelder for utligning av selskapsskatt (lov av 13 juli 1921 § 7).

§ 8. Lover av 7 juni 1918, 16 juli 1920 og 28 juli 1921 om betinget fritakelse for skatteplikt av gevinst ved avhendelse eller tap av skip og vedtak av 25 september 1940 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring gjelder også ved ligning etter denne forordning.

§ 9. Overprisavskrivning etter landskattelovens § 44, femte og sjette ledd, byskattelovens § 38, fjerde og femte ledd, og lov av 28 juli 1921 om avskrivning av overpris på forretningseiendommer i Bergens brannstrøk tas ikke i betraktning ved ansettelsen av årsinntekten.

Fradrag for ordinær avskrivning blir å beregne som om avskrivningen av overpris ikke forelå.

§ 10. I årsinntekten gjøres fradrag for inntektsskatt til stat og kommune samt alderstrygdavgift, utlignet på grunnlag av inntekten i 1940 eller avvikende regnskapsår, eventuelt på grunnlag av gjennomsnittsinntekten for dette og de to forutgående år.

§ 11. Når den skattepliktige er opptatt til ligning første gang for 1940—1941 eller 1941—1942, kan normalinntekten ansettes skjønnsmessig av ligningsmyndighetene. Det samme gjelder i tilfelle hvor omfanget av den skattepliktiges virksomhet eller arten av hans erverv har forandret seg vesentlig i løpet av sammenligningsåret eller senere inntektsår, eller hvor den beregnede normalinntekt av andre grunner må anses urimelig høy eller lav.

Ved skjønnsmessig ansettelse av normalinntekten i medhold av denne paragrafs første ledd skal det tas omsyn til hva som i sammenligningsåret må antas å ha vært vanlig inntekt av virksomhet av tilsvarende art og omfang eller i

15 sept. stilling av tilsvarende art. Det skal videre tas omsyn til bestemmelsen i § 10 om fradrag for skatter.

Skjønnsmessig ansettelse av normalinntekten som omhandlet i denne paragrafs første ledd, annet punktum, kan ikke foretas, når den skattepliktiges virksomhet er omlagt eller utvidet for å utnytte ervervsmuligheter som krigen har skapt.

Har den skattepliktige opphørt med sin virksomhet eller fratrådt sin stilling i løpet av inntektsåret kan normalinntekten likeledes ansettes skjønnsmessig av ligningsmyndighetene.

§ 12. Så vel normalinntekten som årsinntekten avrundes til nærmeste med 100 delelige tall.

Ved beregningen av skatt etter denne forordning skal som normalinntekt legges til grunn et beløp på minst kr. 8 000 selv om den virkelige normalinntekt har vært mindre.

I den inntektsstigning som fremkommer ved beregning etter denne forordning gjøres et fradrag på kr. 1 500 (skattefritt beløp). Det skattefri beløp skal forhøyes med kr. 1 000 for det tredje og hvert følgende barn som den skattepliktige har fått klassefradrag for ved utligningen av inntektsskatt for 1941—1942.

§ 13.

1. Skatten beregnes etter følgende satser:
   20 % av den del av inntektsstigningen som ikke overstiger 25 % av normalinntekten.
   40 % av den del av inntektsstigningen som overstiger 25, men ikke 50 % av normalinntekten.
   60 % av den del av inntektsstigningen som overstiger 50, men ikke 100 % av normalinntekten.
   80 % av den del av inntektsstigningen som overstiger 100 % av normalinntekten.
2. Inntektsskatt til stat og kommune for budsjettåret 1941—1942, alderstrygdavgift og skatt etter denne forordning skal tilsammen ikke overstige 85 % av det beløp som inntekten i 1940 eller avvikende regnskapsår er ansatt til ved statsskattligningen for 1941—42. Når de skatter som er nevnt foran overstiger denne grense, skal den særskilte skatt på inntektsstigning nedsettes, slik at summen av de nevnte skatter kommer til å svare til 85 % av inntekten.

§ 14. Ved beregningen av skatt til staten etter denne forordning for skattepliktige, hvis næringsvirksomhet består i omsetning av dertil innkjøpte varer, skal de satser som er fastsatt i § 13 nedsettes til det halve. Denne bestemmelse får anvendelse også når den skattepliktige tillike driver omsetning av varer av egen produksjon, forutsatt at den del av

omsetningen som faller på slike varer ikke overstiger 10 % av den samlede omsetning. 15 sept.

§ 15. Skatt til staten etter denne forordning kommer til fradrag i inntekten for 1940 eller avvikende regnskapsår ved gjennomsnittsberegning av inntekt i forbindelse med kommuneskatt- og statsskattligningene for 1942—43 og 1943—44.

§ 16. Skatt etter denne forordning utlignes av de ordinære ligningsmyndigheter (ligningsnemnd eller ligningsråd hvor slikt er opprettet) i det distrikt hvor den skattepliktige ilignes ordinær statsskatt.

Når utligningen er ferdig skal det legges ut særskilt liste over ansettelsene. Utleggelsen skal kunngjøres på vanlig måte. I distrikter med mindre enn 50 skattepliktige etter denne forordning kan dog kunngjøring unnlates. De skattepliktige skal da i stedet underrettes i rekommandert brev eller på annen etterviselig måte. Samtidig skal liste over de utlignede skattebeløp sendes statens oppebørselsbetjent.

§ 17. Skatten forfaller til betaling 2 uker etter at liste over ansettelsene er utlagt eller underretning er sendt den skattepliktige.

Reglene om inndriving av og fortrinsrett for inntekts- og formuesskatt til staten gjelder også for skatt etter denne forordning.

§ 18. Klage over ligning etter denne forordning må for å komme i betraktning være innkommet til den myndighet som har utlignet skatten innen 2 uker fra den dag da liste over ansettelsene er utlagt eller underretning er sendt den skattepliktige.

Klagene prøves for det hele land av en ankenemnd med direktøren for skattevesenet som formann og 4 andre medlemmer med hver sin varamann som Finansdepartementet oppnevner for 3 år om gangen. Departementet fastsetter godtgjørelsen for medlemmene. Ankenemnda treffer sine avgjørelser i form av kjennelser som begrunnes i korthet.

Riksskattestyrets kontor besørger kontorarbeidet for nemnda.

§ 19. Direktøren for skattevesenet kan bringe inn spørsmålet om beregningen av inntektsstigningen til prøving av ankenemnda selv om klage ikke er inngitt. Dette gjelder også for skattepliktige som av ligningsmyndighetene ikke er ført opp med noen inntektsstigning. Ankenemnda kan i tilfelle så vel forhøye som nedsette den ansettelse som foreligger etter ligningsmyndighetenes avgjørelse.

§ 20. Finansdepartementet fastsetter de regler som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, her-

15 sept. under nærmere regler om ansettelse av årsinntekt og normalinntekt.

Når særlige omstendigheter foreligger kan skatt etter denne forordning nedsettes eller ettergis etter søknad. Søknadene avgjøres av Finansdepartementet. Nedsettelse vil således kunne foretas i tilfelle hvor årsinntekten for 1940 eller avvikende regnskapsår, etter å være medregnet også ved gjennomsnittsberegning av inntekt ved kommuneskatt- og statsskattligningene for 1942—43 og 1943—44, finnes å være blitt urimelig høyt beskattet.

§ 21. Godtgjørelse for det særarbeid som den særskilte ligning etter denne forordning medfører, bæres av statskassen og fastsettes av Finansdepartementet.

§ 22. Denne forordning får ikke anvendelse på boer som er sluttet og selskaper som er endelig oppløst før 1 januar 1941.

Lov av 4 mai 1917 med tilleggslover av 23 november 1917 og 28 mars 1919 om utligning av skatt til staten på inntektsstigning som følge av krigskonjunktur oppheves.

Oslo 15 september 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

15 sept. **Skrivelse** fra Justisdepartementet om at det i Bodø kjøpstad i Salten domssogn fra 16 oktober 1941 og inntil videre skal være 8 — åtte — domsmenn med særlig kyndighet i bygningsvesen.

Videre bestemmer departementet at antallet av domsmenn med særlig kyndighet i sjøvesen forhøyes fra 12 — tolv — til 18 — atten.

16 sept. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Fåberg herred, Opland fylke.

16 sept. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Jevnaker herred, Opland fylke.

16 sept. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Stathelle.

*) Kunngj. 29 september i Lovtid. 1 nr. 47.

Forordning *) om slakting og omsetning av rein og om bruk og omsetning av kjøtt av rein, elg og hjort. 18 sept.

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om slakting og omsetning av rein og om bruk og omsetning av kjøtt av rein, elg og hjort eller lignende dyrearter.

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan bestemme hvilke forretninger som kan omsette kjøtt av rein, elg og hjort.

§ 2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse på overtredelser av forskrifter gitt i medhold av denne forordning.

§ 3. Ved forordningens ikrafttreden oppheves Forsyningsdepartementets forordning av 9 januar 1941 for slakting og omsetning av rein.

Oslo 18 september 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.
R. J. Fuglesang.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Wilhelmine Augusta Weis, født Rambech's legat for fattige syke i Meldal i Nidaros bispedømme i Norge», opprettet ved testament av 15 februar 1911 og 1 september 1923. 18 sept.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Gårdbruker Magnus Texnæs og hustru Ellen Texnæs' legat til beste for Våler kristelige ungdomsforening», opprettet ved testament av 16 april 1921. 18 sept.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Generalmajor C. B. Ruds legat til oppretttelse av et hjem for hjelpeløse og hjemløse vanføre», opprettet ved testament av 1 juli 1938. 18 sept.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Mads Halvorsen Egeland og hustru Inger Svendsdatters minnegave til Øvre Sirdal indremisjon» opprettet ved Mads Halvorsen Egelands testament av 2 april 1937. 18 sept.

*) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1 nr. 45.

18 sept. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «B. M. Herlands og hustru Hanna Anette født Myhres legat» til helbredelse av unge mennesker i Lardal kommune som lider av tuberkulose eller kreftsyke, opprettet ved gavebrev av 6 november 1940.

19 sept. **Forordning** *) om levering av elektrisk energi m. v.

Med samtykke av Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og i henhold til Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes i forståelse med Arbeidsdepartementet følgende:

§ 1. Når Forsyningsdepartementet av almene hensyn krever det, plikter et elektrisitetsverk, bedrift eller foretagende av enhver art som disponerer vannkraft eller elektrisk energi fremstillet ved vannkraft:

A. Å levere elektrisk energi til bestemte bedrifter eller foretagender, herunder også til andre elektrisitetsverk. Å stille vann til rådighet for fremstilling av elektrisk energi i eget eller andre elektrisitetsverk.

B. Å innskrenke eller avbryte levering av elektrisk energi til egne bedrifter eller en eller flere av vedkommende elektrisitetsverks egne kunder når dette er nødvendig for å etterkomme ett påbud etter punkt A.

C. Å stille sine anlegg til rådighet for overføring av den energi som verket selv eller andre verk leverer i henhold til punkt A.

Før krav fremsettes i henhold til punkt A, B og C skal Arbeidsdepartementets uttalelse innhentes. Når det gjelder fylkeskommunale eller kommunale elektrisitetsverk, skal det også innhentes uttalelse fra fylket eller kommunen.

§ 2. Når Forsyningsdepartementet krever det, plikter elektrisitetsverk å levere spillkraftavtakere samme mengde energi som året før til de for spillkraft vanlige priser selv om leveransen medfører innskrenkning av forbruk utover forrige års hos andre strømavtakere.

§ 3. Når Forsyningsdepartementet av almene hensyn krever det, plikter elektrisitetsverk, bedrift eller foretagende av enhver art å avta elektrisk energi fra det eller de elektrisitetsverk som departementet bestemmer og som har mottatt pålegg om levering i henhold til § 1.

§ 4. For elektrisk energi som et elektrisitetsverk leverer i henhold til § 1 skal avtakeren, hvis ikke alminnelig avtale treffes direkte mellom partene, betale de priser som Forsyningsdepartementet bestemmer. Hvis leverandøren har ledig

*) Kunngj. 3 oktober i Lovtid. 1 nr. 48.

energi, skal denne ha betaling etter de tariffer som gjelder 19 sept.
for en slik levering fra vedkommende leverandør. Hvis leveringen bare er mulig ved innskrenkning eller avbrudd av pågående leveringer, skal det betales det samme som elektrisitetsverket ville fått hvis leveringen hadde fortsatt som tidligere. Må levering til egne bedrifter innskrenkes eller avbrytes, skal det betales så meget at verket får dekket sine utgifter ved produksjonen av energien og en rimelig fortjeneste.

For vann som avstås, skal erlegges sånt vederlag at den som avstår vannet, får dekket sine utgifter og en rimelig fortjeneste. Dersom partene ikke blir enige om vederlaget, fastsettes det av Forsyningsdepartementet.

Bestemmelsene i annet ledd gjelder tilsvarende for bruk av overføringsanlegg.

§ 5. Når Forsyningsdepartementet for å gjennomføre bestemmelser etter § 1, punkt B, og § 2 krever det, plikter vedkommende elektrisitetsverk å fremlegge liste over samtlige abonnenter eller visse kategorier av abonnenter ved verket med oppgave over energileveringens størrelse, energipris og de øyemed for hvilke energien benyttes.

§ 6. Ved elektrisitetsverk forstås i denne forordning offentlige eller private bedrifter eller foretagender som leverer — eller er i stand til å levere — elektrisk energi, uansett om denne er produsert ved egne eller andres kraftverk, og selv om leveringen skjer til egne bedrifter.

§ 7. Bestemmelsene om straff i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av påbud gitt i medhold av denne forordning.

Oslo 19 september 1941.

Forsyningsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 19 sept.
gjennomføring av husleieloven i Ræ l i n g e n herred, Akershus fylke.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 19 sept.
gjennomføring av husleieloven i S t r ø m m e n bygningskommune, Skedsmo herred, Akerhus fylke.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 19 sept.
gjennomføring av husleieloven i V e s t r e T o t e n herred, Opland fylke.

*) Kunngj. 29 september i Lovtid. 1 nr. 47.

19 sept. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Marinius Johnsen og hustru Maries Minde» til sjøfolks trengende etterlatte i Horten og i Rygge herred, opprettet ved testament av 16 februar 1914 med påtegning av 11 oktober 1917.

19 sept. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fru Ragna Langaards legat til Pleiestiftelsen for småbørn», opprettet ved konsul Fredrik Langaard og hustrus testament 26 august 1912.

19 sept. **Skrivelse** fra Justisdepartementet om at det i Farsund ladested i Lyngdal domssogn fra 16 oktober 1941 og inntil videre, skal være 4 — fire — domsmenn med særlig kyndighet i handel.

20 sept. **Forordning** *) om trykte skrifter m. v. av politisk innhold.

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, bestemmes:

§ 1. Med bøter eller fengsel inntil 5 år straffes:

1. Den som unnlater å angi sitt navn eller firma samt trykkestedet på et av ham trykt eller mangfoldiggjort skrift av politisk innhold, eller gjør en uriktig angivelse.
2. Utgiveren (redaktøren) og forleggeren av et blad eller tidsskrift av politisk innhold, dersom utgiveren (redaktøren) ikke er angitt eller er uriktig angitt.
3. Den som fremstiller, utbrer, eller har på lager i hensikt å utbre skrifter av politisk innhold som er i strid med bestemmelsene under punkt 1 og 2, eller medvirker hertil. Forsøk straffes som fullbyrdet forbrytelse.

§ 2. Den som fremstiller, utsender eller videresender kjedebrev av politisk innhold, eller medvirker hertil, straffes med bøter eller fengsel i inntil 5 år.

§ 3. Straffesaker som gjelder overtredelse av denne forordning, behandles av Folkedomstolen. Når særlige grunner foreligger, kan påtalemyndigheten utferdige forelegg etter reglene i lov om rettergangsmåten i staffesaker av 1 juli 1887 § 287 flg.

Oslo 20 september 1941.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 7 oktober i Lovtid. 1 nr. 49.

Forordning *) om veddemål i idrettskamper. 20 sept.

I samråd med den konstituerte statsråd for Finans- og tolldepartementet bestemmes:

§ 1. Departementet for arbeidstjeneste og idrett kan gi tillatelse til å opprette et aksjeselskap med det formål å formidle veddemål i tilknytting til idrettskamper (tipping).

Lov om aksjeselskaper m. v. av 19 juli 1910 kommer ikke til anvendelse på sånt selskap. Forskrifter om fremgangsmåten ved selskapets stiftelse gis av Departementet for arbeidstjeneste og idrett.

Selskapets vedtekter skal godkjennes av Departementet for arbeidstjeneste og idrett.

§ 2. Aksjekapitalen i selskap som opprettes i henhold til § 1, skal være kr. 50 000 fordelt på aksjer à kr. 100 fullt innbetalt og lydende på navn.

Aksjekapitalen kan forhøyes eller nedsettes etter vedtak av Departementet for arbeidstjeneste og idrett i samråd med Finans- og tolldepartementet og i samsvar med regler som Departementet for arbeidstjeneste og idrett fastsetter.

Aksjene kan ikke overdras uten samtykke av selskapets direktør. Staten har forkjøpsrett til aksjene.

Staten har rett til å innløse aksjene mot at aksjeeierne får betalt tilbake aksjeinnskuddet med utbytte til innløsningsdagen. Innløsning kan ikke finne sted før minst tre måneder etter at kunngjøring herom annen gang har vært rykket inn i Norsk lysingsblad.

§ 3. Selskapet skal ledes av en direktør med bistand av et råd på tre medlemmer som oppnevnes av Departementet for arbeidstjeneste og idrett. Aksjeeierne har ingen innflytelse på selskapets ledelse og virksomhet. Direktørens og rådmedlemmenes godtgjøring og ansettelsesvilkår fastsettes av Departementet for arbeidstjeneste og idrett i samråd med Finans- og tolldepartementet, som sammen utferdiger de nødvendige instrukser.

§ 4. Av selskapets overskudd etter fradrag av utgifter ved selskapets virksomhet, administrasjon, avskrivninger og lignende utbetales årlig inntil 4 % av aksjekapitalen som utbytte til aksjeeierne. Av overskuddet etter at utbyttet er utdelt skal 10 % hvert år avsettes til et reservefond inntil dette har nådd et beløp av kr. 50 000. Fondet skal anbringes og forvaltes på den måte som departementet bestemmer. Selskapets restoverskudd skal anvendes til idrettslige formål.

§ 5. Selskapets regnskaper skal gjennomgås av Riksrevisjonen.

*) Kunngj. 29 september i Lovtid. 1 nr. 47.

20 sept. Revidert regnskap og beretning om selskapets virksomhet skal hvert år sendes gjennom Departementet for arbeidstjeneste og idrett til Finans- og tolldepartementet.

§ 6. I tilfelle av selskapets oppløsning har aksjeeierne bare krav på å få aksjeinnskuddet tilbake. Er selskapets beholdne formue ikke tilstrekkelig til dekning herav, skal staten skyte til det som mangler.

Bestemmelse om selskapets oppløsning, nærmere forskrifter om fremgangsmåten herved, samt anvendelsen av den beholdne formue treffes av Departementet for arbeidstjeneste og idrett i samråd med Finans- og tolldepartementet. Formuen skal anvendes bare til idrettsformål.

§ 7. Selskapet er fritatt for å betale stats- og kommuneskatt. Aksjene i selskapet og aksjeutbyttet beskattes på aksjeeiernes hånd både til kommune og stat.

Gevinstene er ikke gjenstand for inntektsbeskatning. Angir en skattepliktig å ha mottatt gevinst på kr. 1 000 eller derover kan ligningsnevnden kreve at han fremlegger bevitnelse fra selskapet for at gevinst som nevnt er tilfalt ham.

§ 8. Av de samlede innsattsbeløp skal 50 % gå til gevinster. Departementet for arbeidstjeneste og idrett kan nedsette denne andel til 30 %.

Salg av tippekort foregår fra selskapets kontor og fra forhandlere i Norge som direktøren antar. Direktøren kan når som helst ta tilbake retten til å selge tippekort. Salg kan bare foregå fra faste salgssteder som direktøren har godkjent. Direktøren fastsetter med godkjennelse av Departementet for arbeidstjeneste og idrett forhandlernes provisjon.

§ 9. Departementet for arbeidstjeneste og idrett utferdiger nærmere regler for selskapets virksomhet.

Gevinster under et visst minstebeløp som departementet fastsetter pliktes ikke utbetalt. Det samme gjelder gevinst over et visst størstebeløp som tilkommer en enkelt vinner.

Fordring på utbetaling av gevinst foreldes i seks måneder regnet fra den dag veddemålets resultat blir kunngjort.

§ 10. Det er forbudt for personer under 18 år å delta i veddemål i tilknytting til idrettskamper (tipping).

§ 11. Enhver formidling av veddemål i tilknytting til idrettskamper (tipping) som ikke har hjemmel i denne forordning er forbudt.

Overtredelse av forbudet eller medvirkning hertil straffes med bøter inntil kr. 50 000 eller fengsel inntil tre måneder eller begge disse straffer.

Den som i strid med § 8, 2 ledd, forsettlig eller uaktsomt avhender eller søker å avhende tippekort med fortjeneste,

eller medvirker hertil straffes med bøter. Gjelder det av- 20 sept.
hendelse til personer under 18 år, er handlingen straffbar selv om hensikten ikke har vært å tjene på det.

§ 12. Denne forordning gjelder til 30 juni 1944.

Oslo 20 september 1941.

Departementet for arbeidstjeneste og idrett.

Axel Stang.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 20 sept.
gjennomføring av husleieloven i Kragerø.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 20 sept.
gjennomføring av husleieloven i Mandal.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 20 sept.
gjennomføring av husleieloven i Haus herred, Hordaland fylke.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 20 sept.
gjennomføring av husleieloven i Laksevåg herred, Hordaland fylke.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 20 sept.
«Tannlæge Hans Holmsens og fru Gudrun Holmsens legat til Østlandske blindeforbund», opprettet ved gjensidig testament av 12 november 1931.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 20 sept.
«Forfatteren Ole Bangs legat til hjelp for tuberkuløse i Mo sogn, Mo i Ranen», opprettet ved testament av 19 august 1939.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 20 sept.
«Simon Lillevigs legat for Evanger sjukestell», skipa av handelsmann Simon Lillevig ved testament dagsett 28 oktober 1930.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 20 sept.
«Gårdbruker Anders M. Gjøkleps legat til nåværende Botne sogns kirke, gravkapell og kirkegård», opprettet ved testament av 3 mars 1941.

*) Kunngj. 29 september i Lovtid. 1 nr. 47.

20 sept. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Frøken Paula Erichsens legat for gamle pauvres honteux», opprettet ved testament av 30 mai 1926.

22 sept. **Forordning***) (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Moss.

22 sept. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Hans og Kari Jordets legat» til verdige trengende i Sørskogbygda i Elverum, opprettet ved Oluf Sætres testament av 26 desember 1920.

22 sept. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Oluf H. Sætres legat» til verdige trengende i Sørskogbygda i Elverum, opprettet ved testament av 26 desember 1920.

23 sept. **Forordning****) om endring i aksjelovene.

I samråd med den konstituerte statsråd for Handelsdepartementet fastsettes:

Som tillegg til § 31, første ledd, i lov om aksjeselskaper og kommandittaksjeselskaper av 19 juli 1910 og i lov om skipsaksjeselskaper av 26 juli 1916 skal gjelde:

Når særlige grunner taler for det, kan Handelsdepartementet samtykke i at underskriftene på aksjebrevene gjengis på mekanisk vei.

Oslo 23 september 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

23 sept. **Forordning****) om tillegg til lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922.

I.

Når et måleapparat for brenselolje ved detaljutsalg skulle vært underkastet revisjon under reise som foretas til revisjon i serie, men revisjonen av apparatet ikke kan utføres på grunn av mangel på brenselolje, kan revisjonsperioden for apparatet

*) Kunngj. 29 september i Lovtid. 1 nr. 47.
**) Kunngj. 3 oktober i Lovtid. 1 nr. 48.

etter bestemmelser som gis av justerdirektøren, midlertidig 23 sept.
forlenges for ett eller flere kalenderår — dog ikke lenger enn til utgangen av 1943 — ved påføring av årsmerker for de angjeldende år. Dette gjelder dog ikke stempelmåleapparater.

For hvert apparat der behandles som i foregående ledd nevnt, betales halvt revisjonsgebyr til justervesenet samt skyss- og kostgodtgjørelse og utgifter for transport av normaler.

II.

Lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922 § 22 skal lyde:

§ 22. Når tidligere justerte måle- og vektredskaper repareres, er deres tidligere justering ikke lenger gyldig. De skal derfor, for fortsatt å kunne brukes som justerte redskaper, etter tilendebrakt reparasjon undergis omjustering ved justervesenet før de tas i bruk eller av reparatøren tilbakeleveres eieren eller brukeren. Det påhviler så vel eieren eller brukeren som reparatøren plikt til å sørge for dette.

Når særlige omstendigheter tilsier det, kan justerdirektøren tillate et reparert redskap tatt i bruk før omjusteringen.

Til reparasjon henregnes her også enhver behandling som medfører risiko for at redskapet ikke lenger har de egenskaper som fordres for dets justering. I mangel av bevis for det motsatte anses en reparasjon å foreligge, når redskapet av en reparatør har vært fjernet fra det lokale hvor det er oppstilt.

Oslo 23 september 1941.

Handelsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning.*) (Sosialdepartementet.) 23 sept.

Endring i forordning av 8 oktober 1940 om forskrifter om arbeidsformidling.

Forordning av 8 oktober 1940 om forskrifter om arbeidsformidling § 5 skal lyde så:

Arbeidskontorer og ombudsmenn skal pr. den siste dag i hver måned sende melding i 2 eksemplarer til fylkesmannen (Avd.Arbeidstiltak) om tallet av tilmeldte arbeidsløse etter den gruppedeling som til hver tid gjelder for formidlingen. Meldinga skal være postlagt innen to hverdager etter nevnte meldingsdag. Fylkesmannen (Avd.Arbeidstiltak) skal innen

*) Kunngj. 3 oktober i Lovtid 1 nr. 48.

23 sept. ytterligere to dager sende det ene eksemplar av meldinga videre til Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd sammen med sammendrag av disse og en beretning om sysselsetting og arbeidsløshet i fylket. Direktoratet utarbeider beretning om sysselsetting og arbeidsløshet for hele landet.

For øvrig gis de meldinger og opplysninger som departementet eller direktoratet krever.

23 sept. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Modum herred, Buskerud fylke.

23 sept. **Forordning.** **) (Handelsdepartementet.)

Forandringer i og tillegg til reglementet for justervesenet av 15 desember 1922.

I.

I reglement for justervesenet av 15 desember 1922 skal § 79 lyde så:

§ 79. Bismerbrovekter karakteriseres derved at det til dem ikke hører løse lodder, men alene et eller flere langs tilsvarende skalaer forskyvbare lodder, anbrakt på en sånn måte at de ikke kan tas av vekten.

Alle lodder med unntak av det minste skal være forsynt med nebb som faller ned i hakk i de respektive skalaer, eller en tilsvarende forsvarlig innstillingsanordning.

II.

Tillegg III til det samme reglement skal lyde så:

Fra plikten til å være justert når de brukes i handel og vandel unntas:

a. Personvekter som av justerdirektøren fritas, enten fordi de menes ikke å fremby tilstrekkelig sikkerhet for vedvarende pålitelighet, eller av andre grunner. Disse vekter skal da være forsynt med et skilt eller en påskrift med angivelsen:

«Vekten er ikke justert»
«Ulovlig ved kjøp og salg»

i minst 5 mm høye bokstaver.

b. Utveiningsvektene for biproduktene skummet melk, myse og kjernemelk m. v., som benyttes av meierier for utveining av produkter som skal returneres meieriets melkeleverandører.

---

*) Kunngj. 17 oktober i Lovtid. 1 nr. 51.
**) Kunngj. 3 oktober i Lovtid. 1 nr. 48.

c. Klaver med faste eller bevegelige nebb, målebånd av me- 23 sept.
tall eller med innvevd metalltråd, målekjeder, målestenger og målestokker, som godkjennes av skogdirektøren, om nødvendig etter samråd med justerdirektøren, og som anvendes ved tømmermåling gjennom tømmermålingsforening i henhold til lov om tømmermåling av 22 juni 1928. Det settes som betingelse at hver måleforeningssjef drar omsorg for at det skjer en effektiv og tilstrekkelig kontroll med riktigheten av de av måleforeningen benyttede måleredskaper. Kontrollen skjer ved hjelp av justerte kontrollredskaper. Utenom denne kontroll med justerte redskaper ligger den daglige kontroll som målelagets medlemmer forutsettes å føre med sine redskaper.

d. Måleredskaper som benyttes under landmåling, på betingelse av at den person som utfører landmålingen til enhver tid sørger for at de ujusterte måleredskaper blir kontrollert ved hjelp av justerte redskaper.

e. Automatiske måle- og vektredskaper som brukes i industrien for fremstilling av pakninger av den der produserte vare, på betingelse av at pakningene blir kontrollert ved hjelp av justert måle- eller vektredskap, som skal være anbrakt nær det automatiske redskap. Denne bestemmelse gjelder ikke for veining av korn og mel.

f. Måle- og vektredskaper som brukes for lønnsoppgjør i bergverksindustrien og ved anlegg, på betingelse av at disse blir kontrollert ved hjelp av justert måle- eller vektredskap, som skal forefinnes på stedet.

g. Transport-båndvekter i industri- og bergverksvirksomhet, når justerdirektøren etter søknad har samtykket i det for den enkelte bedrift og har fastsatt de nødvendige forskrifter for kontroll.

h. Vektredskaper som Statens kornforretning benytter til å bestemme romvekten på innkjøpt norsk korn.

III.

Det samme reglement gis et nytt tillegg, betegnet som tillegg V, sålydende:

Justerdirektøren kan foreta midlertidige endringer i de gjeldende forskrifter om materiale, form og dimensjoner for de måle- og vektredskaper som skal kunne justeres samt endringer i de gjeldende bestemmelser om toleransen for tautrekkvekter, selvregistrerende vekter og indikatorvekter.

IV.

Denne forordning trer i kraft straks.

23 sept. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om at hund skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Flå herred, Buskerud fylke.

24 sept. **Forordning** *) om endringer i lov om husleie av 16 juni 1939.

Følgende føresegner i lov om husleie av 16 juni 1939 skal lyde så:

§ 37. Oppsiing av leieforhold.

Oppsiing av leier skal være skriftlig. I oppsiinga skal det stå at søksmål etter § 38 i tilfelle må være reist innen 14 dager etter at oppsiinga er mottatt av leieren. Ellers er oppsiinga ikke rettsgyldig. Har leieren flyttet i henhold til oppsiinga, blir den dog å betrakte som gyldig.

Er grunnen til oppsiinga ikke oppgitt, skal det stå i oppsiinga at leieren, når han skriftlig krever det, kan få grunnen til oppsiinga skriftlig opplyst. Etterkommer ikke utleieren kravet innen fem dager etter at det må antas at han har fått kunnskap om det, er oppsiinga ikke rettsgyldig. Reglene i annet, tredje, fjerde, femte og sjette punktum gjelder ikke for forretningslokaler som er leid bort pr. dag, enkelt beboelsesrom, helt møblert leilighet eller del av helt møblert leilighet.

Reglene i denne paragraf kan ikke fravikes ved avtale.

§ 38, første ledd.

Retten kan etter krav fra en leier kjenne en oppsiing ugyldig, i fall retten finner at oppsiinga savner fyldestgjørende saklig grunn eller at den ville virke urimelig. Søksmål må være reist innen den frist som er nevnt i § 37, første ledd, annet punktum. Mekling i forliksrådet finner ikke sted.

Oslo 24 september 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

24 sept. **Forordning** **) om endring i forordning av 8 mars 1941 om salg av skotøy til forhandler.

I forordning av 8 mars 1941 om salg av skotøy til forhandler skal § 2, 2 ledd, lyde så:

Kjøpetillatelse for skotøy utstedes av forsyningsnemnda på det sted hvor forhandleren har sin forretning. Nemnda gir kjøpetillatelse for det antall par skotøy som svarer til de skotøyanvisninger som sendes inn, med mindre Direktoratet

*) Kunngj. 3 oktober i Lovtid. 1 nr. 48.
**) Kunngj. 29 september i Lovtid. 1 nr. 47.

for industriforsyning har fastsatt et annet forholdstall mellom tillatelser og anvisninger. Forholdstallet kan fastsettes forskjellig for de forskjellige fylker eller kommuner. 24 sept.

Oslo 24 september 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Sosialdepartementet), hvorved det med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Lørenskog herred, Akershus fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser. 24 sept.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Lørenskog herred, Akershus fylke. 24 sept.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om at alt fiske er forbudt på områder ovenfor og nedenfor laksetrappen i Seimsfossen, Kvinnherad herred, Hordaland fylke. 26 sept.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Ole Iversen og Lovise Iversens legat» til støtte for opprettelse av et sykehjem i Stjørdal, opprettet ved Lovise Iversens testament av 1 desember 1931. 26 sept.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Randi Anna Larsdatter og Ole Nilsen Rømmesmos legat til fattige trengende i Orkland, som ikke nyter fattigunderstøttelse», opprettet ved testament av 27 januar 1932. 26 sept.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Erik og Marit Holmens legat» til trengende i Tynset herred, opprettet ved testament av 9 juli 1888 og kodisill av 14 februar 1930. 26 sept.

Forordning *) om endring av og tillegg til forordning av 23 oktober 1940 om tillegg til konsesjonslovgivningen. 27 sept.

I.

§ 3, første og femte ledd, i forordning av 23 oktober 1940 om tilleggg til konsesjonslovgivningen skal lyde så:

*) Kunngj. 3 oktober i Lovtid. 1 nr. 48.

27 sept.

Første ledd:

Til av avgjøre hva der skal gjelde som høyeste lovlige pris for en fast eiendom, skal det i hvert herred og hver by oppnevnes en prisnemnd for fast eiendom. Nemnda skal bestå av 3 medlemmer, som oppnevnes for ett år om gangen av fylkesmannen. For hvert medlem oppnevnes 3 personlige varamenn. Når fylkesmannen nevner opp medlemmer, fastsetter han samtidig hvem som skal være formann og varaformann i nemnda. Ved opnevningen skal det påses at nemnda kommer til å bestå av et medlem som har særlig rede på omsetningsverdien av fast eiendom og av to som er sakkyndige med hensyn til de arter av eiendommer som nemnda får mest å gjøre med, f. eks. et medlem som er jordbrukskyndig og et som er skogkyndig, eller en murmester og en tømmermester. Justisdepartementet eller den det bemyndiger, kan kreve oppnevningen forelagt departementet til endelig avgjørelse. Slikt krav må settes fram for fylkesmannen innen 14 dager etter at oppnevning er foretatt. Fylkesmannen kan fastsette at det i en kommune skal være mer enn en prisnemnd for fast eiendom; han bestemmer da også hvorledes arbeidet skal deles mellom prisnemndene (etter distrikt eller etter eiendommens art).

Femte ledd:

Det skal være en prisankenemnd for fast eiendom i hvert domssogn for herreds- eller byrett. Nemnda skal ha 5 medlemmer og hver av dem 3 varamenn. For oppnevningen gjelder reglene i første ledd.

II.

Funksjonstiden for de nåværende medlemmer av prisnemnder og prisankenemnder utløper 31 desember 1941.

For framtiden foretas oppnevningen for kalenderåret.

Oslo 27 september 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

27 sept. **Forordning** *) om nyordning av fylkenes landbruksadministrasjon og av styrene for fylkenes landbruks- og småbruksskoler.

§ 1. Fra det tidspunkt Landbruksdepartementet bestemmer oppløses fylkenes landbruksselskaper, og deres gjøremål

*) Kunngj. 7 oktober i Lovtid. 1 nr. 49.

overføres for hvert fylke til et landbrukskontor og et land- 27 sept.
bruksråd.

Funksjoner som er tillagt landbruksselskapenes styre ved lov, ved bestemmelse i henhold til lov eller ved forordning, overføres til landbruksrådene. For øvrig deles landbruksselskapenes gjøremål mellom landbrukskontor og landbruksråd etter regler som fastsettes av Landbruksdepartementet.

For så vidt noe landbruksselskap har opplagte fond eller andre aktiva, overføres disse til vedkommende fylke og disponeres av landbruksrådet til formål som de kunne vært anvendt til av landbruksselskapet.

§ 2. Landbrukskontorene legges direkte under Landbruksdepartementet, og ledes av en landbrukssekretær. Landbruksdepartementet ansetter, etter forslag fra landbruksråd og fylkesmann, landbrukssekretæren og det øvrige personale ved kontoret og fastsetter deres godtgjørelse og andre tjenestevilkår.

Lønningene og de øvrige utgifter ved kontorenes drift bæres inntil videre av stat og fylke med en halvpart hver.

§ 3. Landbruksrådet oppnevnes inntil videre av Landbruksdepartementet etter forslag fra fylkesmannen. Det består av en formann og 4 rådgivende medlemmer med personlige varamenn. Blant rådsmedlemmene oppnevner departementet en varaformann som fungerer når formannen har forfall.

Oppnevnelsen gjelder inntil videre, dog ikke utover 2 år.

Den som er oppnevnt, er pliktig til å motta oppnevnelsen med mindre han

a. har fylt 65 år,
b. har rett til å kreve seg fritatt etter bestemmelser i særlover,
c. påberoper seg svakelighet eller annen hindring som departementet finner å måtte godkjenne som fritakelsesgrunn.

Den som krever seg fritatt, må si fra til departementet innen 8 dager etter at han er spurt, eller dersom han ikke er spurt på forhånd, innen 8 dager etter at han har fått melding om oppnevnelsen. Gjør han ikke det, har han tapt retten til å kreve seg fritatt.

Formannen og rådsmedlemmene får skyss- og kostgodtgjørelse som for offentlige tjenestemenn bestemt.

Utgiftene ved landbruksrådenes virksomhet bæres av stat og fylke med en halvpart hver.

§ 4. Inntil en samlet, faglig jordbruksorganiasjon er bygd opp i fylkene skal landbruksrådet etter eget initiativ eller etter særskilt oppdrag fra fylkesmannen eller Landbruks-

27 sept. departementet ivareta og fremme jordbrukets interesser i fylkene på hensiktsmessigste måte.

Landbrukssekretæren skal være sekretær for landbruksrådet, og for øvrig skal landbrukskontoret yte landbruksrådet all fornøden kontormessig bistand.

Nærmere regler om landbrukskontorenes og landbruksrådenes virksomhet og gjensidige forhold utferdiges av Landbruksdepartementet.

§ 5. Ved saksbehandlingen i landbruksrådet legger formannen sakene fram for rådsmedlemmene. Disse plikter å uttale seg, men formannen treffer avgjørelsen etter eget omdømme. Er et rådsmedlem uenig i det vedtak formannen gjør, plikter han å si fra og kreve sin mening ført til protokollen. Gjør han ikke det, anses han som enig med formannen og medansvarlig for vedtaket. Stemmegivning finner ikke sted.

§ 6. Fra det tidspunkt Landbruksdepartementet bestemmer skal styrene (overstyrene) for fylkenes landbruksskoler og småbruksskoler fratre, og deres funksjoner overføres til landbruksrådene.

Oslo 27 september 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

27 sept. **Forordning** (Innenriksdepartementet), der den kommunale inndelingsgrensa mellom Kolvereid og Folder-eid herad, Nord-Trøndelag fylke, vert fastsett å gå såleis:

Grensa tek til i grensa mot Høylandet, i høgd 755 som ligg omlag 1 300 m nordvest for Kvitfjell (trigonometrisk varde 805 m o. h.), går herifrå mot nord over toppen av Kjøringsvassfjell, 800 m o. h., og svinger mot nordvest til søre enden av Kjøringsvatnet og vidare meir mot vest over Muruldvatn til østre enden av Storvatn. Herifrå går grensa mot sørvest gjennom vatnet til nordaustspissen av Allmenningsholmen og så mot nordvest til nord til nordaustre enden av Åsvatn. Frå dette vatnet går ho mot nordvest i bein line omlag 2 km oppetter fjellet nord for vatnet, svingar så mot sørvest, går i denne retninga med einskilde små bøyningar over Grønlifjell, mellom 2 jamnstore vatn nordvest Grønlivatn, over høgda 458 til nordkanten av toppen på Grønlien. Grensa går herifrå mot nordvest — i bein line — til bekken frå Grønlifjell omlag 900 m frå der han treffer Kvistelva, går så mot nord til denne elva og fylgjer henne sørvestetter, gjennom Lassemosætervatn og vidare til omlag 600 m frå der ho fell i sjøen. Vidare går grensa mot nordvest til nord, austom

Taklivatn over austskråningen av Taklifjell og vestre enden av midtre Hopvatn til indre Foldenfjord, som ho fylgjer mot vest-sørvest til bekken mellom dei 2 bruk på Torgerhaugen. Frå bekken går grensa i bein line mot nordvest over austre enden av Finnevatn til røys sør for Durmålsfjellet (kartets Rokke-Haltussen). Derifrå i nord-nordvest omlag 700 m til røys på Durmålsfjellet og vidare i bein line mot nordaust til Libliksfjell 375 m der grensa mot Gravvik herad tek til. Navn og tal finns på gradteigkarta Leka (trykk 1939) og Høylandet (trykk 1938). 27 sept.

Forordning *) om forandring i lov nr. 8 av 15 august 1908 om tilvirking, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v. 29 sept.

§ 55, 1 ledd, oppheves.

Oslo 29 september 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om takster for feiing i Andenes bygningskommune, Nordland fylke. 29 sept.

Forordning (Sosialdepartementet), hvorved det med hjemmel i fattiglovens § 50 samtykkes i at Skoger, Strømsgodset og Konnerud fattigdistrikter i Skoger herred, Vestfold fylke, slås sammen til én fattigkommune overensstemmende ved vedtak av ordføreren i Skoger av 24 juni 1941. 29 sept.

Forordning.*) (Handelsdepartementet.) 29 sept.

Importeregulering for te-erstatninger og kaffe-erstatninger.

Adgangen til å innføre her til landet te-erstatninger og kaffe-erstatninger skal være avhengig av at det ved innførselen forelegges tollvesenet skriftlig samtykke-erklæring fra Handelsdepartementet eller den som Handelsdepartementet bemyndiger til å gi slik samtykke-erklæring.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Ole Christoffersen Sætrang og hustrus legat til beste for den frivillige sykepleie i Haugsbygd sogn i Norderhov herred», opprettet av en enonym giver. 29 sept.

*) Kunngj. 3 oktober i Lovtid. 1 nr. 48.

29 sept. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Kjøpmann I. W. Jürgensen og frues minde» til Horten menighetspleie til innkjøp eller bygging av hus, opprettet ved Pauline Jürgensens testament av 29 oktober 1939.

29 sept. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Kjøpmann I. W. Jürgensen og frues legat til Horten menighetspleie», opprettet ved Pauline Jürgensens testament av 29 oktober 1939.

1 oktbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, hvori det i medhold av domstolslovens § 86, 4 ledd, bestemmes av delingen av Oslo lagsogn, Hedmark og Opland lagsogn og Buskerud lagsogn i loddtrekningskretser for domsmenn i tvistemål, jfr. kongelig resolusjon av 27 mai 1938, skal gjelde også i straffesaker fra og med 16 oktober 1941.

1 oktbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, hvori det i medhold av domstolslovens § 86, 4 ledd, bestemmes at delingen av Hordaland, Sogn og Fjordane lagsogn i loddtrekningskretser for domsmenn i tvistemål, jfr. kongelig resolusjon av 10 juli 1936, skal gjelde også i straffesaker fra og med 16 oktober 1941.

1 oktbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, hvori det i medhold av domstolslovens § 86, 4 ledd, bestemmes at delingen av Nordland lagsogn og Finnmark lagsogn i loddtrekningskretser for domsmenn i tvistemål, jfr. kongelig resolusjon av 10 juli 1936, fra og med 16 oktober 1941 skal gjelde også i straffesaker.

2 oktbr. **Forordning** *) om endring i lov om bygningskommuner av 22 februar 1924.

I.

Følgende bestemmelser i den ovennevnte lov skal heretter lyde så:

§ 2, 1. De forretninger som i byene ifølge bygningsloven tilligger bystyret eller formannskapet, utføres i bygningskommunene av en nevnd på 3 medlemmer.

§ 2, 2. Fylkesmannen oppnevner ordfører i bygningsnevnden og to medlemmer, samt varamenn for de to med-

*) Kunngj. 17 oktober i Lovtid. 1 nr. 51.

lemmer. Han oppnevner samtidig et av medlemmene som vara- 2 oktbr.
ordfører.

Oppnevnelsen skjer inntil videre, dog ikke ut over 2 år.

§ 2, 3. Til ordfører og medlem kan den oppnevnes som har statsborgerlig stemmerett etter Grunnlovens § 50, jfr. § 53, uten at stemmeretten er suspendert etter Grunnlovens § 52 og som det siste år har bodd og fremdeles bor i vedkommende herredskommune og som dessuten enten

a. er huseier i bygningskommunen eller
b. innehar offentlig eller kommunal tjenestestilling hvortil offentlig eller kommunal bygning er henlagt eller
c. får den nødvendige bemyndigelse fra eier av hus som tilhører det offentlige, kommuner, selskaper, korporasjoner, sameiere eller personer som bor utenfor bygningskommunen.

Ingen kan utstede slik bemyndigelse for mer enn en person.

Utelukket fra oppnevning er fylkesmannen, N. S. fylkesfører, den som har regnskap å avlegge til bygningskommunen og den som reviderer bygningskommunens regnskaper.

De to siste ledd i § 3 i forordning av 21 desember 1940 om endringer i kommunelovene av 10 juni 1938 får tilsvarende anvendelse.

Fyller en ordfører eller et medlem ikke lenger de vilkår for oppnevning som er satt i de to første avsnitt i nærværende § 2, 3, mister han vervet.

De tre siste ledd i § 5 i forordning av 21 desember 1940 får tilsvarende anvendelse.

§ 2, 4. Ordføreren har den myndighet og de plikter som etter denne lov ligger til bygningskommunens styre. Ordføreren treffer sin beslutning i møte med nevndens øvrige medlemmer. I møtet må begge medlemmer være til stede. For dette får reglene i § 8 og § 7, annet ledd, i forordning av 21 desember 1940 tilsvarende anvendelse.

For ordførerens beslutninger og forhandlinger med nevndens medlemmer får også for øvrig bestemmelsene i lov om kommunestyre på landet av 10 juni 1938 om ordføreren i herredets vedtak og ordføreren i herredets forhandlinger med formennene tilsvarende anvendelse. Bestemmelsene i § 51, siste ledd, og § 59 i lov om kommunestyre på landet av 10 juni 1938 får tilsvarende anvendelse.

§ 4, 2. Første punktum siste setning og § 5, 4, annet punktums siste setning, skal heretter lyde: «etter at de personer som etter § 2, 3, første og annet ledd, kan oppnevnes til medlemmer av bygningsnevnden har hatt anledning til å uttale seg om beslutningen.»

2 oktbr. II.

Forordning av 12 oktober 1940 om ansettelse og oppsigelse av kommunale tjenestemenn får tilsvarende anvendelse for bygningskommuner.

Oslo 2 oktober 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

2 oktbr. **Midlertidig forordning** *) om endringer i lov om havnevesenet av 24 juni 1933.

§ 1. *Administrasjon av havnene.*

1. Den øverste myndighet over havner og farvann tilligger Sjøfartsdepartementet og utøves ved Havnedirektøren som de lokale havnemyndigheter sorterer under. De lokale havnemyndigheter er havneformennene med medlemmer av havnenemndene som rådgivere samt havnefogdene.

For så vidt fyrbelysning og sjømerker angår, utøves den øverste myndighet ved Fyrdirektøren, dog således at Havnedirektøren får adgang til å uttale seg på forhånd om saker som vedkommer havnene.

2. Havnedirektøren har foruten de gjøremål som er tillagt ham i havneloven og denne forordning, å forberede og avgi forslag i de saker og innstilling til de oppnevnelser og ansettelser som skal avgjøres av departementet.

Havnedirektøren er leder av statens anleggsvirksomhet i havner og farvann. Han skal i samsvar med de bevilgninger som er gitt, og de bestemmelser som departementet har truffet, ordne administrasjonen av og arbeidsdriften ved anleggene på den måte som er mest hensiktsmessig.

§ 2. *Havneformann og havnenemnd.*

1. I kjøpsteder og ladesteder med eget kommunestyre samt på steder hvor det for øvrig er eller blir opprettet havnedistrikt, skal det være en havneformann med en rådgivende havnenemnd.

Ladestedet Svelvik hører dog under samme havneformann og havnenemnd som kjøpstaden Drammen. Ett av medlemmene av Drammen havnenemnd skal oppnevnes fra Svelvik. Dette medlem behøver bare å være til stede i havnenemndas møter når den behandler saker vedrørende Svelvik havn.

*) Kunngj. 11 oktober i Lovtid. 1 nr. 50.

2. Havneformannen med varamann oppnevnes av departementet. Varamannen trer i havneformannens sted når denne ikke kan gjøre tjeneste. Han har ellers rettigheter og plikter som et medem av havnenemnda. 2 oktbr.

Departementet bestemmer antallet av medlemmer i den enkelte havnenemnd samt hvor mange som skal være navigasjonskyndige og hvor mange representere havnens trafikanter. Det samlede antall medlemmer skal være fra 2 til 6 medregnet varamannen for havneformannen.

Ordføreren i den kommune som departementet bestemmer, skal oppnevne ett av medlemmene. Oppnevnelsen foretas av ordføreren i møte med formennene.

De øvrige medlemmer oppnevnes av Havnedirektøren i samråd med havneformannen etter at de interesserte næringsutøvere har hatt adgang til å fremkomme med forslag. Av medlemmene skal 1 eller 2 være navigasjonskyndige eller ha praktisk erfaring som sjømenn, mens 1 til 4 skal representere havnens trafikanter (til eksempel handel, industri, fiskeri og transportvirksomhet). For hvert medlem skal det oppnevnes en varamann. Blir Havnedirektøren og havneformannen ikke enige om oppnevnelsen, skal Havnedirektøren forelegge saken for departementet til endelig avgjørelse.

Oppnevnelsen av så vel havneformann med varamann som medlemmer av havnenemnda med varamenn gjelder inntil videre, dog ikke utover 2 år.

3. Det som er bestemt i §§ 3 og 5 i forordning av 21 desember 1940 om endringer i kommunelovene av 10 juni 1938 om vilkår for oppnevnelse, om plikt til å motta oppnevnelse samt om tap av og fritakelse for vervet, får tilsvarende anvendelse på havneformann og medlemmer av havnenemnda.

Med hensyn til bosted er det dog tilstrekkelig at vedkommende det siste år har bodd og fremdeles bor i en av de kommuner som havnedistriktet ligger i.

Krav om fritakelse må fremsettes for Havnedirektøren. Avslag kan bringes inn for Sjøfartsdepartementet.

§ 3. *Bestyrelse av havner og farvann utenom havnedistriktene.*

1. Havnefogden for et havnedistrikt er pliktig til å føre tilsyn med og bestyre de omliggende havner og farvann som ikke hører under noe havnedistrikt. Havnedirektøren fastsetter grensene for det område hver havnefoged skal tilse og bestyre.

For disse havner og farvann utøver havnefogden både

2 oktbr. den myndighet som tilligger en havnefoged, og den som tilligger en havneformann med havnenemnd.

2. Til assistanse for havnefogdene kan Havnedirektøren ansette havnebetjenter i de enkelte havner etter innstilling fra havnefogden. Disse havnebetjenter er ulønte med mindre departementet bestemmer noe annet.

3. Havnefogden skal i forening med en los på de tider og i det omfang som Havnedirektøren bestemmer, foreta befaring og gjøre innberetning herom. Departementet bestemmer hvilken godtgjørelse av statskassen havnefogden og losen skal få under disse befaringer.

4. Overlosene og losoldermennene fritas for befatning med havnevesenets saker, idet havnefogdene trer i deres sted. Losoldermennene beholder dog sine plikter og sin myndighet i henhold til havnelovens §§ 25 og 53, og Havnedirektøren kan forelegge overlosen til uttalelse de saker som det finnes ønskelig å høre dennes mening om.

§ 4. *Havneformannen og havnenemndas virksomhet.*

1. Havneformannen representerer havnekassen og leder dens forvaltning under fullt personlig ansvar.

Havneformannen har den myndighet og de plikter som havneloven la til havnestyret og dets formann, dersom ikke annet er bestemt.

Vervet som havneformann er som regel ulønt, men departementet kan unntaksvis tilstå havneformannen en godtgjørelse av havnekassen hvis vervet er særlig byrdefullt.

For havnenemnda skal forelegges de saker som etter havneloven skulle behandles av havnestyret samt saker som departementet eller Havnedirektøren krever forelagt.

2. Havneformannen fastsetter tid og sted for havnenemndas møter. Møte må også holdes når departementet eller Havnedirektøren forlanger det. Nemndas medlemmer skal på forhånd gis adgang til å sette seg inn i de saker som skal behandles, og innkallelse til møte skal bilegges med saksliste samt opplysning om hvor dokumenter er utlagt til gjennomsyn. Kan et medlem av nemnda ikke møte, må han uten opphold melde fra om dette, så varamannen kan bli innkalt.

På møtet må minst halvdelen av nemndas medlemmer være til stede.

Havnefogden og havneingeniøren, hvor sånn er ansatt, deltar i havnenemndas møter med rett til å uttale seg om de saker som behandles.

Ordføreren eller rådmannen i den kommune departe-

mentet bestemmer, kan ta del i møtene med rett til å ut- 2 oktbr.
tale seg om de saker som behandles.

Havnedirektøren kan når han finner grunn til det delta i havnenemndas møter eller la seg representere ved en tjenestemann i Havnedirektoratet.

3. Bestemmelsene om ugildhet i § 15 i lov om kommunestyre i byene av 10 juni 1938 får tilsvarende anvendelse på havneformannen og medlemmene av havnenemnda.

4. Havneformannen eller den han bestemmer, legger sakene fram for nemnda. Nemndas medlemmer er pliktige til å uttale seg, men formannen gjør vedtak etter eget omdømme. Er et medlem av nemnda uenig i det vedtak formannen gjør, plikter han å si fra og kreve sin mening bokført. Gjør han ikke det, anses han som enig med havneformannen og medansvarlig for vedtaket. Stemmegivning finner ikke sted.

Etter at de saker som er nevnt i innkallelsen er behandlet, har hvert medlem av nemnda høve til å bringe på bane sak som er i havnens interesse, og som er av den art at den skal legges fram for nemnda. Saken bør om mulig være anmeldt på forhånd. Formannen bestemmer om en sak som ikke er nevnt i innkallelsen, skal avgjøres i møtet.

Er det ikke tid til å legge fram en sak for nemnda uten å utsette berettigede hensyn for å bli tilsidesatt, kan havneformannen avgjøre den uten først å høre nemndas mening. Vedtaket skal i så tilfelle føres inn i en bok som er godkjent av Havnedirektøren, og det skal refereres i det første møte havnenemnda holder etter at vedtaket er fattet. Ellers skal havneformannen gjøre sine vedtak i møte med havnenemnda, og vedtakene skal føres inn i møteprotokollen sammen med eventuelle uttalelser av havnenemndas medlemmer. Utskrifter av vedtaksprotokollene sendes Havnedirektøren så snart som mulig.

§ 5. *Statens tilsyn med havneformannens og havnenemndas virksomhet.*

1. Vedtak som etter § 4 skal forelegges havnenemnda, og som ikke etter gjeldende bestemmelser trenger godkjenning av departementet, må godkjennes av Havnedirektøren for å bli gyldige. Dette gjelder også vedtak som havneformannen gjør uten at saken har vært forelagt havnenemnda fordi det ikke har vært tid til det.

Når Havnedirektøren finner grunn til det, kan han forelegge saken for departementet til avgjørelse.

Departementet og Havnedirektøren kan kreve en sak

2 oktbr. forelagt havnenemnda på ny. Det samme må skje hvis havneformannen finner at et gjort vedtak reelt bør endres.

2. Hvis det er påkrevd for å hindre uorden, skade eller tap for havnen, treffer havneformannen straks de foranstaltninger som er nødvendige. Disse står ved makt til Havnedirektørens avgjørelse foreligger.

3. Havnekassens regnskaper revideres av dem som reviderer vedkommende kommunes regnskaper. Den godtgjørelse (refusjon) havnekassen skal betale for revisjonen, fastsettes av Innenriksdepartementet.

Desisjonen ligger til Sjøfartsdepartementet.

§ 6. *Havnekassens budsjett, lån og fonds.*

1. Havnekassens budsjett fastsettes av departementet.

2. Havneformannen skal hvert år, senest 3 måneder før utgangen av det løpende regnskapsår, i møte med havnenemnda gjøre vedtak om forslag til budsjett for det følgende regnskapsår. Forslaget med nødvendige forklaringer sendes til Havnedirektøren.

I budsjettforslaget oppføres alle påregnelige inntekter og utgifter, deriblant mulig underskudd fra forrige regnskapsår. Blant utgiftene oppføres et beløp til dekning av tilfeldige og uforutsette utgifter. Beløpet disponeres av havneformannen som i forbindelse med regnskapsavslutningen gir beretning om beløpets anvendelse til Havnedirektøren.

3. Til dekning av mulig underskudd på havnekassenes budsjetter opprettes et utjevningsfond som dannes av tilskudd fra de enkelte havnekasser. Tilskuddet skal utgjøre en viss prosent av den enkelte havnekasses bruttoinntekt. Prosentsatsene og de nærmere regler for disposisjonen av utjevningsfondet vil bli fastsatt av Sjøfartsdepartementet. For så vidt det et enkelt år skulle vise seg nødvendig eller ønskelig, kan Sjøfartsdepartementet også benytte midler av trafikkavgiftsfondet til dekning av underskudd i havnekassene.

Skyldes underskuddet utgifter i forbindelse med nyanlegg, ombygging eller vedlikehold av eldre anlegg som før denne forordnings ikrafttreden er bevilget for havnekassens regning under forutsetning av at by- eller herredskassen skulle dekke den del av utgiftene som havnekassen ikke kunne makte, yter dog by- eller herredskassen fremdeles tilskudd. Vedtak om å yte havnekassen tilskudd

skal av ordføreren legges fram for formennene og er ikke gyldig før Innenriksdepartementet har godkjent det. 2 oktbr.

4. Havnekassens midler må bare brukes til beste for havnen, til arbeider for å forbedre havnen og lette ferdselen.
5. Blir det i årets løp nødvendig å utføre andre arbeider enn de som er oppført i budsjettet, skal saken behandles som foran bestemt for budsjettet. Kan utgiftene dekkes uten vesentlig overskridelse av budsjettet, avgjøres saken av Havnedirektøren. I motsatt fall må den forelegges departementet.
6. Må lån opptas for havnekassens regning, må vedtak herom godkjennes av departementet.

Havnekassens eiendommer kan pantsettes som sikkerhet for lån uten hensyn til hva lånebeløpet skal brukes til.

Lånemidler må bare brukes til det formål som de er lånt til, med mindre departementet tillater noe annet.

Hvis en havnekasse har lånefond, kan fondets midler ikke brukes uten samtykke av departementet.

Vedtak om bruk av lånemidler og pantsettelse av havnekassens eiendommer er først gyldige når de er godkjent av departementet som fastsetter de nærmere betingelser for lånet, herunder avdragstid og avdragsmåte. Avdragstiden fastsettes under hensyn til arten og varigheten av den foranstaltning lånet skal brukes til. Den må under ingen omstendighet settes lenger enn til 40 år.

7. Opplagte fonds eller avsetninger må ikke brukes til andre formål enn de opprinnelig var bestemt til, med mindre departementet samtykker i det.

§ 7. *Ansettelse av havnefogder.*

1. For hvert byhavnedistrikt skal det være en havnefoged. For havner utenom byene bestemmer departementet i hvert enkelt tilfelle om det skal opprettes havnefogedstilling. Det vil ved avgjørelsen bli tatt hensyn til om trafikkens art og størrelse gjør dette påkrevd.
2. Havnefogden er statstjenestemann. Han ansettes av departementet etter at havneformannen i møte med havnenemnda har fått anledning til å avgi forslag.

§ 8. *Andre enn havnefogden som leder av havnevesenets regnskapsvesen og arbeider.* Havnefogden kan av departementet fritas for å føre havnevesenets regnskaper og å bestyre arbeider som utføres for havnevesenets regning. I forbindelse hermed kan det bestemmes at disse gjøremål skal ligge under andre tjenestemenn som ikke behøver å være havnefogdens underordnede.

2 oktbr. Departementet kan således bestemme at de tekniske arbeider i havnen skal legges under en havneingeniør og fastsette dennes lønn. Havneingeniøren ansettes av departementet etter at havneformannen i møte med havnenemnda har fått anledning til å avgi forslag.

§ 9. *Havneavgifter.*

1. De havneavgifter hvis størrelse ikke er lovbestemt, fastsettes heretter av departementet etter forslag fra havneformannen i møte med havnenemnda. Gjelder det bryggeavgift eller vareavgift ved brygge som tilhører staten eller en kommune, innhentes forslag fra henholdsvis vedkommende departement som brygga hører inn under eller kommunestyret i stedet for fra havneformannen.
2. Før departementet fastsetter størrelsen av bryggeavgift eller vareavgift ved brygge som tilhører havnevesenet, tonnasjeavgift eller trafikkavgift, skal det være innhentet uttalelse fra ordføreren i møte med formennene.
3. Departementet kan fravike de i havneloven fastsatte maksimale grenser for avgifter. Departementet kan også påby en avgift oppkrevd, selv om det ikke foreligger noe forslag herom fra havneformannen.
4. Slik nedsettelse av eller fritakelse for havneavgifter som omhandles i havnelovens § 48, kan innrømmes av Havnedirektøren. I tvilsomme tilfelle skal saken forelegges departementet til avgjørelse.

§ 10. *By- eller herredstyrenes befatning med havnevesenets saker.* Av de saker vedrørende havnene som etter havneloven skulle behandles av by- eller herredstyret, behandler ordføreren i møte med formennene for fremtiden ikke andre enn de som kommer til behandling i henhold til bestemmelsene i § 6, punkt 3, annet ledd, og § 9, punktene 1 og 2, i denne forordning og i havnelovens § 3. For øvrig trer havneformannen med havnenemnda i by- eller herredstyrets sted.

Havnedirektøren kan dog innhente uttalelse fra ordføreren i møte med formennene når han anser det ønskelig eller påkrevd, eller departementet forlanger det.

§ 11. *Ikrafttreden og overgangsbestemmelser.*

1. Denne forordning trer i kraft 15 oktober 1941.

Fra samme tid oppheves §§ 3, første og annet ledd, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 12, siste ledd, 13, 14 og 16 i lov om havnevesenet av 24 juni 1933. For øvrig vedblir havneloven å gjelde i den utstrekning den ikke blir endret ved bestemmelsene i denne forordning.

2. De nåværende formenn i havnestyrene fungerer som havneformenn og medlemmene av havnestyrene som

havnenemnder inntil havneformenn og medlemmer av 2 oktbr.
havnenemndene er oppnevnt i samsvar med § 2 i denne forordning.

Oslo 2 oktober 1941.

Sjøfartsdepartementet.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene 2 oktbr.
om prisnemnder og prisankenemnder for faste eiendommer.

Under henvisning til forordning av 27 september 1941 om endring av og tillegg til forordning av 23 oktober 1940 om tillegg til konsesjonslovgivningen uttaler departementet følgende:

For de nåværende medlemmer av prisnemndene og prisankenemndene er avsnitt II i forordningen av særlig interesse. Deres funksjonstid forlenges nemlig til utgangen av inneværende år.

De nye medlemmer av nemndene skal oppnevnes av fylkesmannen istedenfor som tidligere av herreds- eller bydommeren. Samtidig har departementet fått adgang til å kreve seg forelagt oppnevningen til endelig avgjørelse. Videre er det heretter fylkesmannen som avgjør om det skal oppnevnes mer enn en prisnemnd i en by eller et herred.

Fylkesmannen må i god tid før årsskiftet foreta sine oppnevninger. Alle oppnevninger bør være foretatt av fylkesmannen før 15 november d. å. Samtidig med at en henviser til forordningens bestemmelser om hvordan nemndene skal sammensettes, vil en nytte høvet til å understreke det som ble fremholdt i departementets rundskrivelse til fylkesmennene av 29 oktober 1940: Det er en uhyre viktig oppgave prisnemndene og prisankenemndene har, idet deres arbeid er et betydningsfullt ledd i bestrebelsene for å holde et stabilt prisnivå og å hindre inflatoriske tendenser og jobbing i fast eiendom. Det gjelder derfor å få nemndene besatt så sterkt som mulig. Medlemmene må være rettsindige og uavhengige menn som samtidig besidder den nødvendige dyktighet og sakkunnskap.

De medlemmer og varamenn som oppnevnes skal ikke underrettes før fristen for å bringe inn oppnevningen for departementet er utløpet, eventuelt før departementets avgjørelse foreligger. Når dette er tilfelle, skal fylkesmannen sende de oppnevnte skriftlig meddelelse om oppnevningen. I de fleste tilfelle vil det være mest praktisk at fylkesmannen sender melding til formannen i nemnda og samtidig pålegger denne å

2 oktbr. sende videre underretning til de øvrige medlemmer og varamennene. Det må sørges for at alle nye medlemmer — enten fra tidligere medlemmer eller fra fylkeskontoret — får et eksemplar av denne rundskrivelse, av «Instruks for prisnemnder og prisankenemnder for faste eiendommer» av 29 oktober 1940 og av departementets rundskrivelse av 13 mai 1941. Nye formenn i prisankenemnder skal dessuten ha et eksemplar av departementets rundskrivelse av 7 juni 1941. I oppnevningsbrevet skal medlemmene pålegges å gjøre seg godt kjent med innholdet av instruksen og rundskrivelsene og i praksis nøye å følge de regler som der er gitt for deres virksomhet.

Ordførerne skal underrettes om sammensetningen av prisnemnda eller -nemndene i kommunen og eventuelt om saksfordelingen mellom nemndene, samt om sammensetningen av vedkommende prisankenemnd. Vedkommende herreds- eller bydommer skal også få underretning om oppnevningene. Videre bør meddelelse om oppnevningene tilstilles pressen, slik at interesserte gjennom denne kan få høve til å gjøre seg kjent med hvem som sitter i de forskjellige nemnder.

Hvor et domssogn består av en by med tilliggende landdistrikt har til dels den misforståelse gjort seg gjeldende at det skal eller kan oppnevnes én prisankenemnd for byen og én for landdistriktet. En peker i den anledning på forordningens bestemmelse om at det skal være én prisankenemnd i hvert domssogn for herreds- eller byrett.

Funksjonstiden for de nåværende medlemmer av prisnemnder og prisankenemnder utløper som sagt den 31 desember i år, og de nye medlemmers funksjonstid begynner den 1 januar 1942. Nye formenn i nemndene må ved årsskiftet sette seg i forbindelse med sine forgjengere og få seg overlatt nemndas møtebok m. v. Krav om prisfastsetting som er kommet inn til den gamle formann, men som nemnda ikke har rukket å behandle før årsskiftet, skal også leveres den nye formann, idet slike saker hører under den nye prisnemnd eller prisankenemnd.

På samme måte som i departementets rundskrivelse av 13 mai 1941 vil en til veiledning for nemndmedlemmene referere en del uttalelser departementet har gitt om spørsmål som kan ha alminnelig interesse, og som det har hersket tvil om.

En prisnemnd har klaget over at den ikke blir holdt underrettet om prisankenemndas avgjørelser i saker som har vært innbrakt for denne. Det er selvsagt av interesse for prisnemnda å få kjennskap til utfallet av anken. Formannen i prisankenemnda bør derfor alltid gi formannen i den prisnemnda

som har behandlet en sak i første instans, meddelelse om prisankenemndas resultat og eventuelt om den begrunnelse som måtte være tilført møteboka. Den praktiske ordning vil som regel være å sende utskrift av møteboka. 2 oktbr.

Det har hendt at den som har til hensikt å løse en eiendom på odel, har forlangt takst av prisnemnda. En odelsløser er imidlertid ikke å betrakte som kjøper, og har ikke rett til å kreve prisfastsetting.

Også erverv av bruksrett over fast eiendom er underkastet reglene om konsesjon i forordningen av 23 oktober 1940, hvis retten er stiftet for lengre tid enn 10 år. Det kan da også kreves at prisnemnda fastsetter pris for slike bruksrettigheter, men departementet har uttalt at det ikke kan kreves prisfastsetting vedkommende bruksrett som kan erverves uten konsesjon.

Det har vært reist spørsmål om prisnemnder kan anta sakkyndig hjelp ved prisfastsetting vedkommende eiendommer av mer spesiell karakter som f. eks. vannfall eller bergverk. Prisnemnda har imidlertid ikke adgang til å pålegge sakkyndige å avgi uttalelser, og den kan heller ikke engasjere sakkyndige for regning av den som har forlangt prisfastsetting eller for det offentliges regning. Men uttalelser fra sakkyndige som måtte foreligge eller som frivillig avgis for nemnda, f. eks. etter anmodning fra partene, har den full adgang til å ta hensyn til ved sin vurdering av en eiendom. Før nemnda går i gang med takst over fast eiendom av dette slag, bør den undersøke om det departement som avgjør konsesjonsspørsmålet i det foreliggende tilfelle vil kreve prisfastsetting av nemnda.

Prisdirektoratet har i et brev angående forståelsen av § 2 i prisbestemmelsene for faste eiendommer av 8 oktober 1940 uttalt:

«Direktoratet har fortolket § 2 slik at når en eiendom har vært omsatt i tiden 1 januar 1939—8 april 1940, har selgeren nå adgang til å ta den pris som da ble betalt, omkostningene ved kjøpet ikke medregnet, i tilfelle med fradrag for senere verdiforringelse på grunn av inntrufne skader, slett vedlikehold eller andre forhold. En antar at bestemmelsene i § 1 ikke gjelder ved siden av § 2, slik at ved de salg som går inn under § 2 er det bare bestemmelsene der som kommer i betraktning.

Når et salg går inn under § 2, er derfor selgeren ikke forpliktet til å bringe inn for prisnemnda spørsmålet om prisen er rimelig bedømt etter prisforholdene for faste eiendommer i vedkommende distrikt i tidsrommet 1 januar—8 april 1940, jfr. § 1 i prisbestemmelsene for faste eiendommer. Vedkommende departement krever heller ikke at prisspørsmålet i disse tilfelle skal legges fram for prisnemnda for faste eien-

2 oktbr. dommer. Direktoratet antar at hvor det ikke blir gjort påstand om tillegg til den tidligere pris som følge av verdiøking på eiendommen, og hvor en heller ikke har grunn til å regne med at det foreligger verdiforringelse, bør prisnemndene i alminnelighet avvise anmodning om å ta under behandling prisspørsmålet for eiendommer som går inn under § 2.»

3 oktbr. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Etter § 1 i landkommunelova vert det vedteki:

Frå det tidspunkt fylkesmannen fastset vert eigedomane gnr. 122 bnr. 1 Byrkjosen (Birkås), gnr. 122 bnr. 2 Fjellheim, gnr. 123 bnr. 1 Viken og gnr. 123 bnr. 2 Langenes ført over frå Guddal sokn i Fjaler herad til Kyrkjebø sokn og herad.

Den dag overføringa vert sett i kraft skal dei personane som har heimstadsrett i Fjaler ha heimstadsretten sin i Kyrkjebø, dersom dei hadde eller — i tilfelle fråver — seinast har hatt fast bustad i dei strok av Fjaler som vert ført over til Kyrkjebø.

3 oktbr. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Etter § 1 i landkommunelova vert det vedteki:

Frå det tidspunkt fylkesmannen fastset vert eigedomane gnr. 6 bnr. 1 Sanden, gnr. 6 bnr. 2 Fludal og gnr. 6 bnr. 3 Sandabotten ført over frå Lavik sokn og herad til Kyrkjebø sokn og herad.

Den dag overføringa vert sett i kraft skal dei personane som har heimstadsrett i Lavik ha heimstadsretten sin i Kyrkjebø, dersom dei hadde eller — i tilfelle fråver — seinast har hatt fast bustad i dei strok av Lavik som vert ført over til Kyrkjebø.

3 oktbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjenomføring av husleigelova i Meland herad, Hordaland fylke.

4 oktbr. **Forordning** **) om forbud mot offentlig dans.

I samråd med ministeren for Politidepartementet fastsettes:

§ 1. Når særlige grunner tilsier det kan Politidepartementet i krigstid bestemme at det skal være forbudt å holde eller medvirke til å holde eller å delta i offentlig dans.

§ 2. Med offentlig dans menes i denne forordning:

1. Dans som foregår offentlig eller på offentlig sted, jfr. straffelovens § 7 nr. 1 og 2 eller på sted som det ved

*) Kunngj. 17 oktober i Lovtid. 1 nr. 51.
**) Kunngj. 11 oktober i Lovtid. 1 nr. 50.

anledningen er adgang til for en ubestemt krets av per- 4 oktbr.
soner.

2. Dans i samband med møte eller tilstelning som en forening eller sammenslutning holder for sine medlemmer.
3. Dans i forsamlingslokaler av enhver art, i offentlige bygninger, hoteller, restauranter, pensjonater og andre bevertningssteder, selskapslokaler som leies ut og lignende og i slike steders tilliggelser.

§ 3. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer forbud som er gitt i medhold av denne forordning eller som medvirker hertil straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

Er overtredelsen begått under utøving av næring kan retten til å drive næringen fradømmes den skyldige for en tid av inntil 5 år.

Oslo 4 oktober 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 4 oktbr.
gjennomføring av husleieloven i Asker herred, Akershus fylke.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 4 oktbr.
gjennomføring av husleieloven i Son.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 4 oktbr.
gjennomføring av husleieloven i Kongsberg.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 4 oktbr.
gjennomføring av husleieloven i Målselv herred, Troms fylke.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 4 oktbr.
gjennomføring av husleieloven i Sandtorg herred, Troms fylke.

Midlertidig forordning **) om anvendelse av sik- 6 oktbr.
ringsforføyninger overfor personer som mistenkes for overtredelse av Reichskommissars forordninger av 25 september 1940 § 4 og av 7 oktober 1940 § 2.

Med samtykke fra der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, bestemmes:

*) Kunngj. 17 oktober i Lovtid. 1 nr. 51.
**) Kunngj. 11 oktober i Lovtid. 1 nr. 50.

6 oktbr. § 1. Under krigstilstanden kan Politidepartementet eller den det bemyndiger i sikringsøyemed treffe de i straffelovens § 39, punkt 1, litra a til f nevnte forføyninger overfor personer som med skjellig grunn mistenkes for overtredelse av Reichskommissars forordninger av 25 september 1940 § 4 og av 7 oktober 1940 § 2.

§ 2. Beslutning om å anvende sikringsforføyninger etter denne forordning, kan ikke innbringes for domstolene.

Erstatningskrav som følge av gjennomføringen av disse bestemmelser kan ikke reises.

Oslo 6 oktober 1941.

Politidepartementet.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

6 oktbr. **Forordning** *) om tiltak til sikring av matpotetforsyningen m. v.

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om omsetning og bruk av poteter.

§ 2. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi de kommuner hvor det anses nødvendig pålegg om å kjøpe inn matpoteter og treffe andre tiltak til sikring av matpotetforsyningen, og kan gi nærmere forskrifter om dette.

§ 3. Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger kan forby handlende (grossister, detaljister og kommisjonærer) innen et fylke eller kommune å kjøpe matpoteter av andre enn stat, fylke eller kommune, når dette er nødvendig for å få avsatt poteter som disse eier eller har økonomisk ansvar for.

§ 4. I de kommuner hvor Forsyningsdepartementet bestemmer det, skal forsyningsnemnda føre tilsyn med poteter som er lagret med salg for øye. Nemnda kan forby lagring på steder som den ikke anser skikket for formålet.

I de kommuner hvor Forsyningsdepartementet bestemmer det, skal det være forbudt å oppfylle kontrakt om levering av poteter fra podusent til handlende innen kommunen (grossister, detaljister og kommisjonærer), når kontrakten ikke er godkjent av forsyningsnemnda. Det er forbudt å motta poteter som leveres i strid med denne bestemmelse.

§ 5. Når det er nødvendig for å sikre matpotetforsyningen eller tilførslene av poteter til potetmelfabrikk eller potettørkeri, kan Direktoratet for proviantering og rasjonering forby utførsel av poteter fra et fylke eller en kommune.

*) Kunngj. 11 oktober i Lovtid. 1 nr. 50.

§ 6. Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger kan pålegge produsent leveringsplikt for poteter. Erstatningen fastsettes ikke ved skjønn, men beregnes i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som gjelder ved leveringen. 6 oktbr.

§ 7. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan pålegge produsent og handlende å lagre poteter for senere levering. Bestemmelsene i § 6 får tilsvarende anvendelse.

§ 8. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av forskrifter eller pålegg gitt i medhold av denne forordning.

§ 9. Ved denne forordnings ikrafttreden oppheves Forsyningsdepartementets forskrifter for sikring av forsyningen med matpoteter på visse større forbrukssteder av 25 september 1940.

Oslo 6 oktober 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Voss herred, Hordaland fylke. 6 oktbr.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på Legat opprettet av Porsgrunn kvinneråd til fordel for hjemmet «Fredensborg», Jønholtgaten 1, Porsgrunn. 6 oktbr.

Forordning **) om tillegg til forordning av 3 september 1941 om lagmannsrettene i straffesaker. 7 oktbr.

§ 1. Forordning av 3 september 1941 om lagmannsrettene i straffesaker skal først tre i kraft 1 desember 1941.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 7 oktober 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 17 oktober i Lovtid. 1 nr. 51.
**) Kunngj. 20 oktober i Lovtid. 1 nr. 52.

7 oktbr. **Forordning***) om tillegg til forordning av 4 juni 1941 om oppnevning av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for tiden 16 oktober 1941—15 oktober 1943.

§ 1. De oppnevninger som blir foretatt etter forordning av 4 juni 1941 om oppnevning av forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner for tiden 16 oktober 1941—15 oktober 1943, skal først gjelde fra 1 desember 1941.

Funksjonstiden for de nåværende forliksmenn, lagrettemenn, domsmenn, skjønnsmenn og rettsvitner forlenges til 30 november 1941.

§ 2. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 7 oktober 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

7 oktbr. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Utvidelse av ladestedet Steinkjers grenser.

§ 1. Fra 1 juli 1941 overgår til Steinkjer ladested fra Ogndal herred i Nord-Trøndelag fylke gnr. 53 bnr. 1, 12 og 13 og gnr. 56 bnr. 1 og 6 i den utstrekning de ligger mellom ladestedets nåværende grenser og følgende nye grenselinje:

Den nye grenselinje begynner i grensemerke ved stranden sørvest for statsbanenes godshus, går i ben linje mot nordøst til grensemerke like øst for husene på eiendommen Heimli, bøyer mot nordvest og går i ben linje til grensemerke nær Steinkjerelvens østbred, bøyer her mot sørvest og går i ben linje ut i Steinkjerelven og følger dennes midtlinje mot sørvest til den gamle bygrense nås.

§ 2. Den nye grenselinje etter § 1 skal på statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer Innenriksdepartementet oppnevner. Åstedsforretningen stadfestes av Innenriksdepartementet.

§ 3. De deler av Ogndal herred som ifølge § 1 henlegges til ladestedet Steinkjer, skal fra 1 juli 1941 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under ladestedet, dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 30 juni 1941 måtte hvile på den jord som ifølge denne lov overføres fra landet til ladestedet.

*) Kunngj. 20 oktober i Lovtid. 1 nr. 52.

§ 4. De personer som 1 juli 1941 er bosatt på de strek- 7 oktbr.
ninger som etter § 1 henlegges til ladestedet Steinkjer, skal med hensyn til bestemmelsene i kommunelovgivningen om ervervelse og bruk av stemmerett og rett og plikt til å ta imot oppnevning til kommunale verv, anses som om de hadde vært bosatt i ladestedet i den tid de har bodd i disse strekninger.

§ 5. De personer som 1 januar 1941 hadde bopel innen de strekninger som ifølge § 1 overføres til ladestedet Steinkjer, anses fra samme dag med hensyn til skatteplikt som hørende under ladestedet og blir å iligne kommuneskatter i likhet med dets andre innbyggere.

§ 6. De personer som 1 juli 1941 har hjemstavn i Ogndal, skal anses å ha hjemstavn i Steinkjer for så vidt de da har eller — i tilfelle fravær — senest har hatt fast bopel i det strøk av Ogndal som blir bestemt å skulle gå over til Steinkjer.

§ 7. Bygninger på de strekninger som ved denne forordning innlemmes i Steinkjer, nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på de innlemmede strekninger, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges brannkasse.

§ 8. I den utstrekning ikke annerledes er bestemt ved reguleringsplan for Steinkjer, stadfestet 31 juli 1941, skal det være tillatt å oppføre trebygninger i det innlemmede strøk. Murtvang kan innføres i dette strøk ved vedtekt, jfr. bygningslovens § 3.

§ 9. Avgjørelse om det økonomiske oppgjør mellom Steinkjer og Ogndal kommuner treffes ved endelig skjønn under hensyn til den overenskomst som er truffet mellom partene.

Skjønnet skal bestå av tre personer, oppnevnt av Innenriksdepartementet. Skjønnets medlemmer skal bo utenfor de to interesserte kommuner.

Skjønnets avgjørelse treffes ved begrunnet kjennelse, hvori også bestemmes terminene for betalingen av det eventuelle skjønnsbeløp.

Innenriksdepartementet gir de nærmere regler for avholdelse av skjønnet.

Omkostningene ved skjønnet fastsettes av Innenriksdepartementet og skal i sin helhet bæres av Steinkjer kommune.

7 oktbr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om vedtekter til bygningslovens §§ 57 og 144 for Steinkjer.

Samtidig oppheves første ledd i gjeldende vedtekt til bygningslovens § 57 for Steinkjer.

7 oktbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Øksnes herred, Nordland fylke.

8 oktbr. **Forordning** *) om salting av sild.

I samsvar med lov av 14 mai 1917 nr. 5 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyninger av livsfornødenheter og andre varer, dens § 1 e, bestemmes:

§ 1. Det skal inntil videre være forbudt å salte sild av enhver art av mindre størrelse i fersk tilstand enn 13 stkr. pr. kg.

§ 2. Handelsdepartementet fastsetter de nærmere bestemmelser til gjennomføring av bestemmelsen i § 1.

§ 3. Nærværende forordning trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves forordning av 30 juli 1941 om salting av fetsild.

Oslo 8 oktober 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

8 oktbr. **Forordning** **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Karlsøy herred, Troms fylke.

8 oktbr. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om fiskeregler for Vinger herred og sjøen Møkeren i Brandval herred, Hedmark fylke.

8 oktbr. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om fiskeregler for Selbu herred, Sør-Trøndelag fylke.

9 oktbr. **Forordning** ***) om avfallsmetaller.

§ 1. Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter om oppsamling, oppbevaring, lagring, omsetning og omarbeiding av avfallsmetaller og om plikt til å avstå og å motta slike metaller.

§ 2. § 1, punkt 5, i Forsyningsdepartementets alminnelige bestemmelser om bruk og kjøp av metaller av 15 sep-

*) Kunngj. 17 oktober i Lovtid. 1 nr. 51.
**) Kunngj. 20 oktober i Lovtid. 1 nr. 52.
***) Kunngj. 11 oktober i Lovtid. 1 nr. 50.

tember 1940 gjelder også for anskaffelser og leveringer av avfallsmaterialer, selv om anskaffelsen og leveringen er fritatt for kjøpetillatelse. 9 oktbr.

§ 3. Bestemmelsene om straff og inndraging i § 8 i lov av 14 mai 1917 nr. 5, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av forskrifter gitt i medhold av den.

§ 4. § 8 i Forsyningsdepartementets alminnelige bestemmelser om bruk og kjøp av metaller av 15 september 1940 oppheves.

Oslo 9 oktober 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.
R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Skudeneshavn. 9 oktbr.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Kåfjord herred, Troms fylke. 9 oktbr.

Forordning **) (Landbruksdepartementet) om fiskeregler for Ålen herred, Sør-Trøndelag fylke. 9 oktbr.

Rundskrivelse fra Innenriksdepartementet til fylkesmennene om legeattester til arbeidere ved livsviktige bedrifter. 9 oktbr.

Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete har meddelt, at det har hendt, at norske leger til arbeidere ved livsviktige bedrifter har utstedt sykeattester som ved undersøkelse har vist seg ikke å svare til vedkommendes virkelige sunnhetstilstand.

Der Reichskommissar har bedt departementet å advare legene mot å utstede slike attester. Der Reichskommissar meddeler, at legene må regne med at legeattestene vil bli kontrollert. Får en arbeider eller annen som er ansatt ved en bedrift av viktighet for Wehrmacht attest av en lege for å være arbeidsudyktig, til tross for at den av ham foretatte undersøkelse ikke berettiger til det, risikerer vedkommende lege å bli mistenkt for og satt under tiltale for sabotasje.

Departementet henleder også oppmerksomheten på at forholdet er straffbart etter straffeloven (jfr. § 189 og § 190).

Dette ber en gjort kjent for alle leger, både privatpraktiserende og offentlige.

*) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1 nr. 53.
**) Kunngj. 20 oktober i Lovtid. 1 nr. 52.

10 oktbr. **Forordning** *) om avgift til statskassen på reseptblanketter.

For den gjenstående del av inneværende budsjettermin skal avgiften til statskassen av autoriserte reseptblanketter som blir utlevert til leger og dyrleger være kr. 7 for hver blokk på 100 blanketter.

Oslo 10 oktober 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

10 oktbr. **Midlertidig forordning** **) om hemmelig post- og telegramkontroll.

I samråd med ministeren for Justisdepartementet bestemmes:

§ 1. Lederen av Sikkerhetspolitiet bemyndiges til å sette i gang undersøkelse av post- og telegrafforsendelser og å holde tilbake sånne når det finnes påkrevd av hensyn til rikets sikkerhet eller for opprettholdelsen av den offentlige ro og orden.

Lederen av Sikkerhetspolitiet fastsetter de nærmere forskrifter for denne kontroll.

§ 2. Overtredelse av denne forordning eller de forskrifter som utferdiges med hjemmel av den, straffes med bøter eller tjenestetap eller med fengsel inntil 6 måneder.

§ 3. Kongelig resolusjon av 2 februar 1940 om kontroll med post- og telegrafforsendelser og forskrifter utferdiget med hjemmel herav 29 mars 1940 oppheves.

Oslo 10 oktober 1941.

Politidepartementet.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

10 oktbr. **Forordning** **) (Innenriksdepartementet), hvorved det i medhold av § 8 i midlertidig lov av 26 januar 1940 om vaksinasjon bestemmes:

Midlertidig lov av 26 januar 1940 om vaksinasjon skal også gjelde vaksinasjon og innpodninger eller innsprøytninger mot difteri.

*) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1 nr. 53.
**) Kunngj. 20 oktober i Lovtid. 1 nr. 52.
***) Kunngj. 17 oktober i Lovtid. 1 nr. 51.

Forordning.*) (Handelsdepartementet.) 10 oktbr.

Reketrålens bruk og dimensjoner.

§ 1.

a. Reketrål må bare brukes til fangst av reker. Fisk som herunder blir fanget, kan dog benyttes.

b. På kysten av svenskegrensen til Jærens rev må reketrål ikke brukes på grunnere vann enn 60 meter og på kysten fra Jærens rev til Grense Jakobselv ikke på grunnere vann enn 100 meter.

§ 2. I området fra Svenskegrensen til Jærens rev gjelder følgende bestemmelser for reketrålens dimensjoner:

a. Reketrålens stentelne fra øre til øre må ikke overstige 35 meter.

b. Trålposens lengde fra enden til stentelnen må ikke overstige 15 meter, målt maskerett og strakt. Posens lengde fra enden til overtelnen kan forlenges ytterligere med inntil 75 masker.

c. Trålposens omkrets regnet rundt ved stentelnens midtpunkt må ikke overstige 1000 masker.

d. Maskene i trålposen skal være mellom 32 og 36 omfar pr. alen nytt nett. I armene kan dog nyttes 28 omfar pr. alen nytt nett.

e. I trålposen tillates innsatt en fiskepose av nett 26—28 omfar pr. alen. Denne fiskepose må ikke anbringes lenger bak i trålen enn 8—10 meter fra stentelnen.

§ 3. I området fra Jærens rev til Grense Jakobselv gjelder følgende bestemmelser for reketrålens dimensjoner:

a. Reketrålens stentelne fra øre til øre må ikke overstige 26 meter. Hvis skyggetau (sterter) nyttes, skal disse ikke være lenger enn 10 meter mellom trålvingen og skovlen.

b. Trålposens lengde fra enden til stentelnen må ikke overstige 10 meter målt maskerett og utstrakt. Posens lengde fra enden til overtelnen kan forlenges ytterligere med 50 masker.

c. Trålposens omkrets regnet rundt ved stentelnens midtpunkt må ikke overstige 500 masker.

d. Maskene i trålen skal være mellom 32 og 36 omfar pr. alen nytt nett.

e. I trålposen tillates innsatt en fiskepose av nett 26—28 omfar pr. alen. Denne fiskepose må ikke anbringes lenger bak i trålen enn 6—7 meter fra stentelnen.

§ 4. Foranstående bestemmelser gjelder også utenfor territorialgrensen (fiskerigrensen).

---

*) Kunngj. 20 oktober i Lovtid. 1 nr. 52.

10 oktbr. Bestemmelsene gjelder ikke for fiskeriundersøkelser som iverksettes av det offentlige.

§ 5. Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter, og ulovlig fangst eller dens verdi samt ulovlig brukt redskap kan inndras til fordel for statskassen.

§ 6. Ved ikrafttredelsen av denne forordning bortfaller kongelig resolusjon av 24 mars 1939 om reketrålens dimensjoner, kongelig resolusjon av 20 september 1929 om forbud mot bruk av reketrål på grunnere vann enn 60 meter fra Svenskegrensen til og med Nord-Trøndelag, og Kronprinsregentens resolusjon av 20 desember 1929 om forbud mot bruk av reketrål på grunnere vann enn 60 meter innen Nordland fylke.

10 oktbr. **Rundskrivelse** fra Innenriksdepartementet til fylkesmennene, hvori det i forbindelse med forordningen av 10 oktober 1941 om at den midlertidige lov om vaksinasjon også skal gjelde vaksinasjon og innpodninger eller innsprøytninger mot difteri, uttales følgende:

I henhold til denne forordning vil Medisinaldirektøren etter lovens § 1 kunne gi påbud om tvungen vaksinasjon mot difteri av befolkningen i visse strøk eller landsdeler, eller av visse grupper av befolkningen. Blir slikt påbud gitt vil utgiftene etter lovens § 5 påhvile staten.

Bestemmelsen er gitt etter henstilling fra stadsfysikus i Oslo som en sikkerhetsforanstaltning for at aktiv immunisering av befolkningen mot difteri skal kunne settes i gang på kort varsel om det skulle bli nødvendig. For i tilfelle å kunne gjennomføre dette har departementet også tatt skritt for å sikre en tilstrekeklig forsyning av difterianatoksin.

Stadsfysikus i Oslo har tatt spørsmålet opp fordi en her i de siste måneder har hatt hyppigere og alvorligere difteritilfelle enn på mange år. Mottageligheten for sykdommen antas å være større enn før, bl. a. fordi en ikke har hatt noen større epidemi på over 20 år. Det er således betydelig risiko for at en står foran en epidemi som på grunn av skoleforholdene m. v. kan bre seg hurtig til forskjellige deler av byen, og som vanskelig kan avverges ved vanlige midler (isolasjon og oppsporing av smittekilder m. v.).

Skulde situasjonen i andre distrikter utvikle seg på lignende måte, må vedkommende fylkeslege etter samråd med helserådsordførerne i de distrkiter det gjelder ta spørsmålet opp, og i tilfelle det anses påkrevd sende departementet begrunnet forslag om hvilke distrikter og befolkningsgrupper som bør immuniseres. En går ut fra at det i første omgang bare blir tale om tvangsvaksinasjon av barn, særlig på sko-

lene, i barnehjem og internater og lignende, og frivillig vak- 10 oktbr.
sinasjon av den voksne befolkning. Samtidig bør gjøres rede for hvorledes vaksinasjonen tenkes gjennomført og hvor mange personer som ventes å bli vaksinert, og gis foreløpig overslag over hva utgiftene vil bli. Disse bør foreløpig utres av vedkommende by- eller fylkeskommune som etterpå får utgiftene dekket av staten etter regnskap.

I stadsfysikatene påhviler det stadsfysikus å foreta det som er nødvendig og i tilfelle sende forslag om tvangsvaksinasjon.

Foranstående er ikke til hinder for at helserådene, når de anser det påkrevd etter sunnhetslovens § 15, setter i gang frivillig vaksinasjon mot difteri. Utgiftene herved påhviler i tilfelle vedkommende by- eller fylkeskommune og forslag herom må i tilfelle sendes fylket eller de kommunale myndigheter. I tilfelle må på forhånd undersøkes om tilstrekkelige mengder anatoksin kan skaffes.

Forordning *) om formuesansettelsen ved skatteligningen for 1941—1942 og følgende år av fast eiendom der bygning er krigsskadd. 11 oktbr.

§ 1. Fast eiendom der bygning er krigsskadd, skal ved skatteligningen for 1941—1942 og senere år, inntil utbedring, gjenoppføring eller nybygging eller i tilfelle endelig oppgjør med Krigsskadetrygden for bygninger har funnet sted, ansettes til den formuesverdi som eiendommen hadde 8 april 1940. Erstatningskravet for den skadde bygning blir ikke å medta ved formuesligningen. Utbetalte renter av erstatningskravene medregnes som inntekt.

§ 2. I distrikter hvor ligningen for 1941—1942 er utlagt, skal ansettelsene for de skattytere som berøres av bestemmelsene i § 1, rettes i forbindelse med ligningsnemndas klagebehandling. Er klagebehandlingen i ligningsnemnda avsluttet, skal rettelse foretas under overligningsnemndas klagebehandling. Er også overligningsnemnda ferdig med klagebehandlingen, skal den tre sammen på ny og foreta rettelse som nevnt.

Oslo 11 oktober 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 20 oktober i Lovtid. 1 nr. 52.

11 oktbr. **Forordning***) om forsikringsselskapers kommuneskatt.

(Gitt etter samråd med sjefen for Innenriksdepartementet.)

§ 1. Skatt av formue og inntekt til kommunen som i samhøve med skattelovene av 18 august 1911 blir ilignet forsikringsselskaper som går inn under lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911, skal fordeles mellom skattefordelingsfondet (se lov om beskatning av bankinnskudd av 24 januar 1936 § 7) og den kommune som etter skattelovene har krav på skatten. Skattefordelingsfondets andel skal utgjøre $^3/_4$ av de utlignede skattebeløp.

§ 2. Fordelingen av de utlignede skattebeløp mellom skattefordelingsfondet og vedkommende kommune foretas av ligningsmyndighetene. Utskrift av kommuneskattligningen for forsikringsselskapene, med oppgave over utlignede skattebeløp og den andel av disse som skal betales til skattefordelingsfondet, sendes statens oppebørselsbetjent samtidig med utskriften av statsskattligningen.

§ 3. Reglene i skattelovene av 18 august 1911, åttende kapitel, om innbetaling m. v. av statsskatt, gjelder også for beløp som i samhøve med forskriftene foran skal betales til skattefordelingsfondet. Forsåvidt angår inndriving av og fortrinsrett for beløpene, får de regler som gjelder for statsskatten tilsvarende anvendelse.

§ 4. De midler som blir innbetalt til skattefordelingsfondet på grunnlag av bestemmelsen i denne forordning fordeles mellom rikets landdistrikter og byer etter bestemmelse av Innenriksdepartementet.

§ 5. Innenriksdepartementet kan bestemme at fordeling i samhøve med § 1 ikke skal foretas, når dette anses nødvendig på grunn av den økonomiske stilling i vedkommende kommune.

§ 6. Denne forordning anvendes første gang ved skatteligningen for budsjett-terminen 1941—1942.

I kommuner hvor skatteligningen for dette år er utlagt foretar ligningsvesenets forretningsfører (ligningssekretæren, ligningssjefen) fordeling av de på forsikringsselskaper utlignede skattebeløp i samhøve med § 2 og sender utskrift til statens oppebørselsbetjent som foreskrevet i den nevnte paragraf. Betalte beløp fordeles forholdsmessig.

Oslo 11 oktober 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 20 oktober i Lovtid. 1 nr. 52.

Forordning *) om forandring av lov av 24 januar 1936 om beskatning av bankinnskudd. 11 oktbr.

(Gitt etter samråd med sjefen for Innenriksdepartementet.)

I.

I lov om beskatning av bankinnskudd av 24 januar 1936 skal § 7 heretter lyde så:

§ 7. Av beløp som innkommer ved beskatning i henhold til denne lov, opprettes et skattefordelingsfond. Fjerdeparten av de midler, som i hvert budsjettår inngår til dette fond, tildeles rikets landdistrikter og byer i forhold til de i distriktet (byen) oppgitte bankinnskudd, som ved ligningen for vedkommende budsjettår etter de alminnelige skattelovers regler skulle være medtatt ved kommuneligningen i distriktet. Resten av midlene fordeles mellom rikets landdistrikter og byer etter bestemmelse av Innenriksdepartementet.

II.

Denne forordning gjelder første gang ved fordelingen av midler innkommet til skattefordelingsfondet i budsjettåret 1940—1941 som skatt for regnskapsåret 1940.

Oslo 11 oktober 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om innskudd på bankkonti som med urette lyder på utlending. 11 oktbr.

§ 1. Innskudd på bankkonti skal lyde på rette eiers navn og adresse. Personer, bosatt i Norge, og norske selskaper og innretninger som i norsk bank har innskuddskonto på eget eller fremmed navn under utenlandsk adresse, plikter innen 1 januar 1942 å sende skriftlig melding om dette til vedkommende bank. Banken skal, når meldingen er mottatt, foreta retting slik at kontoen kommer til å lyde på den rette eiers navn under dennes nåværende adresse.

§ 2. Når den som har sendt melding etter § 1 er i besittelse av kontrabok anses han tilstrekkelig legitimert overfor banken med mindre særlige forhold gir grunn til nærmere undersøkelser.

§ 3. Ved retting av en konto etter melding i samsvar med § 1 skal banken beregne skatt etter lov av 24 januar 1936 med

*) Kunngj. 20 oktober i Lovtid. 1 nr. 52.

11 oktbr. tilleggslover for den tid innskuddet feilaktig er ansett som skattefritt. Av skattebeløpene pliktes renter med 4,5 % pr. år fra den dag av da skatten skulle ha vært betalt til den dag da avkortningen finner sted.

§ 4. Utgjør innskuddet kr. 500 eller mer skal banken samtidig med at retting foretas, sende melding til ligningsmyndighetene i det distrikt hvor rette eier er bosatt. I meldingen skal det gis opplysning om innskuddets størrelse den 1 januar i hvert av de siste 10 år og om størrelsen av det godskrevne rentebeløp for hvert av disse år. Eier av innskudd av størrelse som nevnt i første punktum har ikke adgang til å heve eller på annen måte disponere over mer enn halvparten av innskuddet før det er gått et år fra den dag da meldingen til ligningsmyndighetene ble sendt.

§ 5. Når melding etter § 1 ikke er sendt i rett tid, pliktes skatt som nevnt i § 3 med dobbelt beløp. Av skattebeløpene regnes renter som nevnt i § 3.

Bestemmelsene i foregående ledd får tilsvarende anvendelse når konti som nevnt i § 1 opprettes etter 1 januar 1942.

Oslo 11 oktober 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

11 oktbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Porsgrunn.

13 oktbr. **Forordning** *) om innskrenkning i adgangen til utkasting av leieboere i Stavanger og Hetland.

§ 1. I Stavanger og Hetland kommuner kan leiere av umøblerte beboelsesleiligheter ikke utkastes selv om gyldig oppsiing er gitt, når namsmannen finner at utkastinga under de rådende boligforhold i kommunene vil virke urimelig. Namsmannen avgjør i hvert enkelt tilfelle hvor lenge en forlangt utkasting skal utsettes. Ny utsetting kan gis når den opprinnelige frist er ute eller når leieren tidligere har fått utsetting etter forordning av 9 april 1941 om innskrenkning i adgangen til utkasting av leieboere i Stavanger og Hetland. Utsetting kan likevel ikke gis for lengre tid enn til april flyttedag 1942.

§ 2. Bestemmelsene i denne forordning skal ikke være til hinder for at utkasting blir satt i verk etter vanlige regler,

*) Kunngj. 20 oktober i Lovtid. 1 nr. 52.

når grunnen til utkastinga er at leieren har misligholdt leie- 13 oktbr.
avtalen.

§ 3. Forordning av 9 april 1941 om innskrenkning i adgangen til utkasting av leieboere i Stavanger og Hetland kommuner oppheves.

Oslo 13 oktober 1941.

Sosialdepartementet.

J. A. Lippestad.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om at Admini- 13 oktbr.
strasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene skal gjelde for Høyland herred, Rogaland fylke.

Forordning. (Sosialdepartementet) om samanslåing av 13 oktbr.
Skånevik, Holmedal og Åkra fattigdistrikter i Skånevik herad, Hordaland fylke, til ein fattigkommune.

Forordning **) om adgang til å oppnevne nye 14 oktbr.
medlemmer av offentlige styrer og råd m. v.

Med samtykke fra der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete, og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende i samråd med samtlige ministre:

Personer som av det offentlige (stat eller kommune) eller av organer i offentlige (halvoffentlige) institusjoner for et bestemt tidsrom er valt, beskikket eller på annen måte oppnevnt i lønt eller ulønt tillitsverv i styre, råd, representantskap, nevnd, kommisjon, selskap eller annen virksomhet eller institusjon, kan — uten hensyn til om den fastsatte funksjonstid er utløpet — av vedkommende oppnevningsmyndighet løses fra vervet, og andre oppnevnes i deres sted for resten av funksjonstiden.

Oslo 14 oktober 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning (Politidepartementet) hvorved den ved konge- 14 oktbr.
lig resolusjon av 18 desember 1936 for Øst- og Vestfold fylker samt for Møre- og Trøndelagsdistriktet opprettholdte sær-

*) Kunngj. 17 oktober i Lovtid. 1 nr. 51.
**) Kunngj. 20 oktober i Lovtid. 1 nr. 52.

14 oktbr. skilte ledelse av rusdrikkontrollen oppheves fra 1 november 1941.

Fra denne tid skal de saker som tidligere har henhørt under rusdrikkontrollen, behandles ved de enkelte politikamre på samme måte som andre saker.

Nærmere bestemmelser om gjennomføringen av forandringen vil bli utferdiget av Politidepartementet.

14 oktbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjenomføring av husleigelova i Hyllestad herad, Sogn og Fjordane fylke.

15 oktbr. **Forordning** *) om omsetning av ved og brenntorv og om plikt til å avstå ved og brenntorv.

§ 1. Forsyningsnemnda kan gi forskrifter om omsetning av ved og brenntorv innen forsyningsnemndas distrikt.

§ 2. Når Forsyningsnemnda krever det, plikter enhver å gi de opplysninger og oppgaver som nemnda forlanger for å sikre forsyningen med ved og brenntorv.

Enhver som har kontrakt om kjøp av ved, plikter, når forsyningsnemnda krever det, å sende nemnda gjenpart av kontrakten.

Opplysningene og oppgavene skal gis og gjenpart av kontrakten sendes innen den frist forsyningsnemnda bestemmer.

§ 3. Forsyningsnemnda kan helt eller delvis forby forhandler av ved eller brenntorv å selge eller på annen måte levere slikt brensel inntil han har lagt opp et så stort lager som nemnda fastsetter.

§ 4. Forsyningsnemnda kan bestemme:

1. At enhver forbruker som direkte eller gjennom agent får ved eller brenntorv fra produsent, plikter å avstå til nemnda, eller til den denne fastsetter, en nærmere bestemt andel av den ved eller brenntorv som mottas etter at slik bestemmelse er truffet.
2. At besitteren plikter å oppbevare ved og/eller brenntorv som er krevd avstått i inntil 6 måneder fra avståingen.

§ 5. Erstatning for ved og/eller brenntorv som avstås etter bestemmelser gitt i medhold av § 4, fastsettes ikke ved skjønn, men skal beregnes i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som gjelder ved avståingen. Avståing kan bare kreves gjennomført mot kontant betaling av erstatningen eller mot betryggende sikkerhet for betaling.

Avståing kan om nødvendig gjennomføres ved hjelp av politiet.

*) Kunngj. 20 oktober i Lovtid. 1 nr. 52.

§ 6. Forskrifter og bestemmelser gitt av forsyningsnemnda i medhold av §§ 1, 3 og 4 er ikke gyldige før de er godkjent av Direktoratet for industriforsyning. Direktoratet kan når som helst oppheve de forskrifter og bestemmelser det har godkjent. 15 oktbr.

§ 7. Den som overtrer noen forskrift eller bestemmelse gitt i medhold av §§ 1, 3 og 4 eller gir uriktige eller ufullstendige opplysninger i oppgaver forlangt etter § 2, straffes på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, og inndraing kan skje slik som der bestemt.

Oslo 15 oktober 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for en del av Narvik. 15 oktbr.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Hønefoss. 15 oktbr.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om brigde i § 1 i stengingsvedtekta for utsalsstader i Hjartdal herad, Telemark fylke. 15 oktbr.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om ny vedtekt om stengingstid for utsalsstader i Hyllestad herad, Sogn og Fjordane fylke. 15 oktbr.

Forordning ***) (Politidepartementet) om endring av § 17 nr. 4 i politivedtekten for Aker herred, Akershus fylke. 16 oktbr.

Forordning ***) (Politidepartementet) om endring av §§ 35, 37, 38 og 39 i politivedtekten for Stange herred, Hedmark fylke. 16 oktbr.

Forordning***) (Politidepartementet) om tillegg til § 9 i politivedtekten for Høyland herad, Rogaland fylke. 17 oktbr.

Forordning***) (Politidepartementet) om endring av § 11 i politivedtekten for Ankenes herred, Nordland fylke. 17 oktbr.

*) Kunngj. 20 oktober i Lovtid. 1 nr. 52.
**) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1 nr. 53.
***) Kunngj. 28 november i Lovtid. 1 nr. 59.

17 oktbr. **Forordning** *) (Politidepartementet) om endring av § 13 i politivedtekten for Nordfold herred, Nordland fylke.

18 oktbr. **Forordning** **) om brigde i lov frå 16 juli 1936 om folkeskulen på landet med seinare tilleggslov.

I.

Fylgjande paragrafar skal heretter lyda slik:

§ 27. *Faste og oppseielege lærarpostar.*

Punkt 1 som nå.

2. I dei andre heile lærarpostane skal det vera fast tilsetjing. Overtilsynet kan gjeva lærar, skulestyrar og skuleinspektør, tilsett på oppseiing, fast tilsetjing i den same posten, utan at posten vert lyst ut på nytt. Føresegnene i § 28, punkt 2, 3 og 4 om tilsetjing av lærarar i heile postar skal fylgjast.
3. Når ein lærar fyrste gongen vert tilsett i heil post i folkeskulen, kan han verta tilsett på prøve, men ikkje for lengre tid enn eitt år.

Når prøvetida er ute, skal overtilsynet få utsegn frå skulestyret og deretter avgjera om tilsetjinga skal stå ved lag, eller om posten skal lysast ut på nytt.

§ 28. *Tilsetjing av lærarar.*

1. Skulestyret tilset vikarar i lærar-, skulestyrar- og skuleinspektørpostar for opp til 4 veker. Overtilsynet skal få melding om tilsetjinga.
2. Overtilsynet tilset lærarar i heile postar, hjelpelærarar, timelærarar, konstituerte lærarar, konstituerte skulestyrarar og skuleinspektørar, og likeeins vikarar i dei postane som er nemnde i punkt 1 for ei lengre tid enn 4 veker. Overtilsynet tilset etter tilråding frå skulestyret.
3. Dersom overtilsynet tilset som lærar i heil post ein annan søkjar enn den som skulestyret har tilrådd, kan skulestyret anka tilsetjinga inn for departementet til endeleg avgjerd. Same retten til å anka har og den søkjaren som skulestyret har tilrådd til posten. Er overtilsynet og skulestyret usamde om varamennene, kan tilsetjinga likeeins ankast inn for departementet.
4. Fråsegna om anke må sendast seinast 8 dagar etter at den som vil anka fekk melding om tilsetjinga.

*) Kunngj. 28 november i Lovtid. 1 nr. 59
**) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1 nr. 54.

5. Lærarpost i folkeskulen kan vera sambunden med øvings- 18 oktbr.
post i ein lærarskule.

I så fall skal rektor for lærarskulen ha høve til å seia si meining om søkjaren før overtilsynet set inn lærar i posten. Tilset overtilsynet ein annan søkjar enn den som rektor held på, kan rektor anka tilsetjinga inn for departementet. Same retten til å anka har og den søkjaren som rektor held på. Er overtilsynet og rektor usamde om varamennene, kan tilsetjinga likeeins ankast inn for departementet. Føresegna i punkt 4 om ankefrist gjeld tilsvarande for denne anken. Overtilsynet må difor senda melding om tilsetjinga både til rektor og den søkjaren som rektor held på.

6. Departementet tilset skulestyrar og skuleinspektør etter tilråding frå skulestyret og overtilsynet. Det kan og tilsetja lærar (skulestyrar eller skuleinspektør) i dei postane som er nemnde i punkt 1, 2 og 5.

§ 32. *Oppseiing av lærarar.*

1. Lærar som ikkje er fast tilsett, kan overtilsynet seia opp med eit varsel på 3 månader, så framt lærarpost i heradet vert uturvande — anten etter omskiping av krinsar eller etter inndraging av klassar eller av andre grunnar — når ikkje anna var sagt då læraren fekk posten. Skulestyret og læraren sjølv skal fyrst få høve til å gjeva utsegn før endeleg vedtak om oppseiing vert gjort.
2. Er overtilsynet og skulestyret usamde om kva for ein lærar som skal seiast opp, kan både skulestyret og den oppsagde læraren anka saka inn for departementet.
3. Fråsegna om anke må sendast seinast 8 dagar etter at den som vil anka fekk melding om oppseiinga.
4. Skulestyrar og skuleinspektør som ikkje er fast tilsett, kan departementet seia opp med eit varsel på 3 månader, så framt posten vert uturvande, når ikkje anna var sagt då styraren (inspektøren) fekk posten. Skulestyraren (inspektøren), skulestyret og overtilsynet skal få høve til å seia si meining før endeleg vedtak om oppseiing vert gjort.

Departementet kan og seia opp lærar som ikkje er fast tilsett etter føresegna i punkt 1.

5. Syner ein lærar dugløyse, eller misfer han seg i teneste eller liv, eller skulle tilhøva hans på andre måtar gjera han uskikka til å greia lærargjerninga forsvarleg, kan overtilsynet gjeva han avskil. Læraren sjølv og skulestyret skal fyrst få høve til å gjeva utsegn i saka.

18 oktbr. 6. Både læraren og skulestyret kan anka avgjerda til overtilsynet inn for departementet til endeleg avgjerd. Fråsegna om anke må sendast seinast 8 dagar etter at den som vil anka fekk melding om avgjerda til overtilsynet.

7. Av dei same grunnane som er nemnde i punkt 5, kan departementet gjeva skulestyrar eller skuleinspektør avskil. Styraren (inspektøren), skulestyret og overtilsynet skal fyrst få høve til å gjeva utsegn i saka.

Departementet kan og gjeva lærar avskil etter punkt 5.

8. Ein lærar som er saka i grov misferd, kan skulestyret straks setja ut av skulearbeidet, til det kan få han avsett eller få dom i saka. Læraren får si fulle løn til det ligg føre endeleg dom, eller til han får avskil.

9. Som punkt 3 nå.

§ 33. *Oppseiingsfrist.*

Punkt 1 som nå.

2. Når ny lærar er tilsett, skal skulestyret snarast råd er seia frå om det både til læraren og til skulestyret i den kommunen der han før hadde posten sin. Fråsegnene skal sendast på ein slik måte at det er råd å ettervisa at dei har komi fram.

Punkt 3 som nå.

II.

Forordninga frå 2 januar 1941 om ansettelse, oppsigelse og avskjedigelse av kommunale tjenestemenn i skolen fell bort.

Oslo 18 oktober 1941.

Kyrkje- og undervisningsdepartementet.

R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

18 oktbr. **Forordning** *) om forandring i lov av 16 juli 1936 om folkeskolen i kjøpstedene.

I.

Følgende paragrafer skal heretter lyde slik:

§ 28. *Faste og oppsigelige lærere.*

Punkt 1 som nå.

2. De øvrige fullstendige lærerposter besettes fast.

Lærer, skolestyrer og skoleinspektør, som er ansatt på oppsigelse, kan overtilsynet senere ansette fast i samme

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1 nr. 54.

post uten at posten kunngjøres på nytt. Bestemmelsene i § 29, punkt 2, 3 og 4 om ansettelse av lærere i fullstendige poster skal følges. 18 oktbr.

3. Når en lærer blir ansatt første gang i fullstendig post i folkeskolen, kan overtilsynet ansette ham på prøve, men ikke for lengre tid enn ett år.

Når prøvetiden er ute, skal overtilsynet få uttalelse fra skolestyret, og deretter avgjøre om ansettelsen skal være endelig eller om posten skal kunngjøres på nytt.

§ 29. *Ansettelse av lærere.*

1. Skolestyret ansetter vikarer i lærer-, skolestyrer- og skoleinspektørposter for opp til 4 uker. Overtilsynet skal få melding om ansettelsen.
2. Overtilsynet ansetter lærere i fullstendige poster, timelærere, konstituerte lærere, konstituerte skolestyrere og skoleinspektører, samt vikarer i de postene som er nevnt i punkt 1 for en lengre tid enn 4 uker. Overtilsynet ansetter etter tilråding fra skolestyret.
3. Hvis overtilsynet ansetter som lærer i fullstendig post en annen ansøker enn den som skolestyret har tilrådt, kan skolestyret anke ansettelsen inn for departementet til endelig avgjørelse. Den samme ankerett har også den ansøker som skolestyret har tilrådt til posten. Er overtilsynet og skolestyret uenige om varamennene, kan ansettelsen på samme måte ankes inn for departementet.
4. Erklæringen om anke må sendes senest 8 dager etter at den som vil anke fikk melding om ansettelsen.
5. Lærerpost i folkeskolen kan være forbundet med øvingspost i en lærerskole. I så fall skal lærerskolens rektor ha høve til å uttale seg om ansøkerne før overtilsynet ansetter læreren. Ansetter overtilsynet en annen ansøker enn den som rektor holder på, kan rektor anke ansettelsen inn for departementet. Samme ankeretten har også den ansøkeren som rektor holder på. Er overtilsynet og rektor uenige om varamennene, kan ansettelsen likeledes ankes inn for departementet. Bestemmelsen i punkt 4 om ankefrist gjelder tilsvarende for denne anke. Overtilsynet må derfor sende melding om ansettelsen både til rektor og den ansøkeren som rektor holder på.
6. Departementet ansetter skolestyrere og skoleinspektører etter tilråding fra skolestyret og overtilsynet. Det kan også ansette lærer (skolestyrer eller skoleinspektør) i de postene som er nevnt i punkt 1, 2 og 5.

18 oktbr.

§ 32. *Oppsigelse.*

1. Lærer som ikke er fast ansatt, kan overtilsynet si opp med et varsel på 3 måneder såfremt hans post blir overflødig — enten ved omordning av skolen eller ved inndragning av klasser eller av andre grunner — når intet annet vilkår er satt ved ansettelsen. Skolestyret og vedkommende lærer skal få høve til å si sin mening før endelig vedtak blir gjort.
2. Hvis overtilsynet sier opp en annen lærer enn den skolestyret har foreslått, kan både skolestyret og den oppsagte læreren anke saken inn for departementet.
3. Erklæringen om anke må sendes senest 8 dager etter at den som vil anke, fikk melding om oppsigelsen.
4. Skolestyrer og skoleinspektør som ikke er fast ansatt, kan departementet si opp med et varsel på 3 måneder, såfremt posten blir overflødig, når intet annet vilkår er satt ved ansettelsen. Skolestyreren (inspektøren), skolestyret og overtilsynet skal få høve til å si sin mening før endelig vedtak om oppsigelse blir gjort.

   Departementet kan også si opp lærer som ikke er fast ansatt etter bestemmelsene i punkt 1.
5. Viser en lærer uduelighet eller legger han for dagen utilbørlig forhold i tjeneste eller liv, eller gjør hans forhold ham for øvrig uskikket til å røkte sin lærergjerning forsvarlig, kan overtilsynet gi ham avskjed. Vedkommende lærer og skolestyret skal først ha hatt høve til å uttale seg.
6. Både læreren og skolestyret kan anke overtilsynets avgjørelse inn for departementet. Erklæringen om anke må sendes senest 8 dager etter at den som vil anke fikk melding om avskjedigelsen.
7. Av de i punkt 5 nevnte grunner kan departementet gi skolestyrer eller skoleinspektør avskjed. Styreren (inspektøren), skolestyret og overtilsynet skal få høve til å si sin mening om saken.

   Departementet kan også gi lærer avskjed etter punkt 5.
8. For grove forseelser kan skolestyret straks fjerne en lærer (skolestyrer, skoleinspektør) fra hans virksomhet ved skolen inntil avskjedigelse kan finne sted eller dom bli ervervet. Vedkommende skal ha full lønn inntil forholdet er påkjent ved endelig dom eller avskjedigelse har funnet sted.

§ 33. *En lærers oppsigelsesplikt.*

Punkt 1 som nå.

2. Når ny lærer er ansatt, skal skolestyret snarest mulig underrette så vel læreren som skolestyret i den kommune

hvor han tidligere var ansatt. Underretningene skal sendes på sånn måte at deres fremkomst lar seg ettervise. 18 oktbr.

Punkt 3 som nå.

II.

Forordningen av 2 januar 1941 om ansettelse, oppsigelse og avskjedigelse av kommunale tjenestemenn i skolene faller bort.

Oslo 18 oktober 1941.

Kirke- og undervisningsdepartementet.

R. Skancke.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om beregning og oppkreving av omsetningsavgift. 18 oktbr.

I.

§ 1. Ved varesalg betales avgiften av selgeren, ved utførelse av arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2 av den som i selvstendig ervervsvirksomhet utfører slikt arbeid.

Opptrer mellommann for selger eller kjøper i tilfelle som nevnt i avgiftsforordningens § 3, nest siste avsnitt, eller ved omsetning av jordbruksprodukter, betales avgiften av mellommannen. Opptrer forbrukerinnkjøpslag med handelsrett som kjøpmann, jfr. lov om handelsnæring av 8 mars 1935 § 10, som mellommann for medlemmer eller andre ved innkjøp av varer, betales avgiften av innkjøpslaget. Ved auksjonssalg betales avgiften av auksjonarius. Opptrer mellommann i andre tilfelle, kan Direktøren for skattevesenet i det enkelte tilfelle bestemme at avgiften skal betales av mellommannen.

Betaling skjer i det distrikt hvor den som skal betale avgiften har sitt faste forretningssted eller hvis han ikke har fast forretningssted, der hvor han har sitt hjemsted ved avgiftsterminens utløp eller ved virksomhetens opphør.

Har han avgiftspliktig omsetning i flere distrikter, kan skatteinspektøren i det distrikt hvor forretningsstedet er (i tilfelle hovedforretningsstedet) etter instruks fra Direktøren for skattevesenet avgjøre om avgiften skal betales i det distrikt hvor omsetningen er foretatt eller i et distrikt hvor han har fast forretningssted.

Ved innførsel betales avgiften av importøren.

§ 2. Den som etter avgiftsforordningen eller § 1 i disse bestemmelser skal betale avgift av omsetning, er selv an-

*) Kunngj. 21 november i Lovtid. 1 nr. 58.

18 oktbr. svarlig for avgiftens riktige beregning. Skal avgift betales av mellommann etter § 1, er også hovedmannen (selgeren, respektive den som utfører arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2, jfr. § 1, første ledd, i disse bestemmelser) personlig ansvarlig for riktig beregning og betaling.

§ 3. Budsjettåret er delt i 12 månedlige avgiftsterminer.

Avgiften skal beregnes enten etter de vederlag som er mottatt i terminen eller etter de vederlag som er regnskapsført i terminen.

Enhver kan beregne avgiften etter summen av de vederlag han har mottatt i terminen. Plikten til å svare avgift oppstår i så fall for så vidt og i den utstrekning han mottar vederlaget. Betales ved veksel eller sjekk, regnes vederlaget som mottatt når vekselen eller sjekken løses inn eller transporteres (diskonteres). Betales et mottatt og ordentlig regnskapsført vederlag, hvorav avgift er betalt, helt eller delvis tilbake, kan det gjøres særskilt fradrag for det tilbakebetalte beløp i summen av de mottatte vederlag i den termin hvor tilbakebetaling skjer.

Hvis den som skal betale avgiften har ordentlig og fullstendig bokførsel etter det dobbelte bokholderisystem for hele sin omsetning, slik at både kontant- og kredittomsetningen bokføres etter hvert som den finner sted, kan han beregne avgiften etter summen av de vederlag som er regnskapsført i terminen, uansett om de er gått inn eller ikke. Plikten til å svare avgift oppstår i så fall når vederlaget er regnskapsført. Faller et vederlag som er regnskapsført som avgiftspliktig helt eller delvis bort, fordi avtalen heves, prisavslag innrømmes eller lignende, kan særskilt fradrag herfor gjøres i summen av de regnskapsførte vederlag i den termin beløpet faller bort, hvis fradragsposten er ordentlig regnskapsført. Blir fordringer på vederlag hvorav avgift er betalt, helt eller delvis uerholdelige, kan særskilt fradrag gjøres i summen av de regnskapsførte vederlag i den første termin etter utløpet av det regnskapsår da tapet ble konstatert, hvis fradragsposten er ordentlig regnskapsført og avskrivning foretatt på kundens konto.

Den som har adgang til å velge mellom de to alternativer for avgiftens beregning, må bruke samme beregningsmåte for hele sin omsetning og kan ikke endre beregningsmåte uten forhåndssamtykke fra skatteinspektøren.

Ved innførsel skal avgiften beregnes i forbindelse med tollbehandlingen. Avgiften betales til tolloppebørselsbetjenten etter samme regler og under samme vilkår som gjelder for toll.

§ 4. Enhver som etter avgiftsforordningen eller etter § 1 i disse bestemmelser skal betale avgift av omsetning, plikter

å innrette slik bokføring at omsetningen (herunder også ar- 18 oktbr.
beidsytelser) i tilfelle fordelt på avgiftspliktig og avgiftsfri omsetning, til enhver tid og uten vanske kan fastsettes og kontrolleres. Slik bokføringsplikt kan Direktøren for skattevesenet også pålegge andre som omsetter varer for egen eller fremmed regning. Direktøren for skattevesenet utferdiger nærmere forskrifter og pålegg om bokføringsplikten.

Enhver som i ervervsvirksomhet omsetter varer eller utfører arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2, og som etter gjeldende lov og forskrifter plikter å føre regnskap, anses avgiftspliktig for sin omsetning i den utstrekning han ikke ved forskriftsmessig bokføring, regnskapsbilag, noteringer, kontrakter og korrespondanse godtgjør at han ikke skal betale avgift av omsetningen.

Kontrollmyndighetene kan i det enkelte tilfelle gi pålegg om å innrette bokføring i samsvar med gjeldende lov og forskrifter.

Regnskapsbøker med bilag, noteringer, kontrakter og korrespondanse pliktes oppbevart i 10 år.

§ 5. Når noen i ervervsøyemed begynner virksomhet som går ut på omsetning av varer for egen eller fremmed regning eller ytelse av arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2, plikter han å sende skriftlig melding til skatteinspektøren med opplysning om virksomhetens navn, art, åpningsdato m. v. Også ved opphør av slik virksomhet skal skriftlig melding med nærmere opplysninger sendes skatteinspektøren. Skjer opphøret på grunn av dødsfall, konkurs eller ved likvidasjon, plikter boets vedkommende (eventuelt vedkommende likvidator) å sende melding både om at opphør er besluttet og om det endelige opphør.

Melding skal sendes uoppfordret og uten opphold. Direktøren for skattevesenet gir nærmere bestemmelser om meldingens innhold.

§ 6. Enhver som etter avgiftsforordningen eller § 1 i disse bestemmelser skal betale avgift av omsetning, plikter uoppfordret å sende oppgave in duplo til skattefogden over summen av de vederlag som er mottatt, i tilfelle regnskapsført, i terminen. Oppgaven sendes på foreskrevet blankett (skjema A eller B) særskilt for hver termin og må være kommet fram til skattefogden senest 15 dager etter utløpet av hver måned eller etter virksomhetens opphør. Skattefogden sender snarest det ene eksemplar av oppgavene til skatteinspektøren.

Hvis ikke kontrollmyndighetene bestemmer annet, plikter den som skal betale avgift av omsetning å sende oppgave for hver termin, selv om han i en eller flere terminer ikke har

18 oktbr. avgiftspliktig omsetning eller ikke plikter å betale avgift fordi omsetningen ikke når den minstegrense pr. termin som omhandles i § 7.

Oppgaven må vise den samlede omsetning i terminen, hvis ikke kontrollmyndighetene bestemmer annet. Er en del av omsetningen unntatt fra avgiftsplikt etter avgiftsforordningen, må den avgiftsfrie del spesifiseres etter sin art i samsvar med nærmere forskrifter fra Direktøren for skattevesenet. I oppgaven må angis om alle poster bygger direkte på ordentlig ført regnskap. Oppgaven må inneholde erklæring om at den stemmer med bøkene og de faktiske forhold og må være underskrevet av den som skal betale avgiften.

Kontrollmyndighetene kan kreve ytterligere spesifikasjoner og opplysninger som legitimasjon for fradragsposter i oppgavene.

Foruten de oppgavene som er nevnt i første ledd, skal den avgiftspliktige innen utgangen av februar hvert år sende skattefogden oppgave over summen av de vederlag som er mottatt, i tilfelle regnskapsført, i det foregående kalenderår. Denne oppgave skal også inneholde oppgave over det samlede innkjøp av varer og materialer i samme tidsrom og de opplysninger for øvrig som Direktøren for skattevesenet måtte bestemme.

§ 7. Samtidig med at den oppgaven som er nevnt i § 6, første ledd, sendes skattefogden, betales avgiften for den måned som oppgaven gjelder. Avgiften betales til de samme tjenestemenn som tar imot statsskatten (lensmann, skatteinnkrever, skattefoged eller byfoged). Ved innbetalingen skal følge med en avgiftsoppgave på foreskrevet blankett (skjema C).

Av avgiftsbeløp som ikke betales senest 8 dager etter forfall, pliktes renter etter ½ % pr. måned eller del derav, når det beløp som betales for sent utgjør minst kr. 50.

Ved salg av melk og fløte fra eget husdyrhold skal avgiften kreves opp i forbindelse med omsetnings- og utjevningsavgiften etter lov nr. 6 av 10 juli 1936 og av de samme organer som krever opp denne avgift.

Avgift pliktes ikke betalt for terminer hvor den avgiftspliktige omsetning utgjør mindre enn kr. 100. Dette gjelder ikke ved salg av melk og fløte fra eget husdyrhold og ved salg av varer på auksjon.

§ 8. Direktøren for skattevesenet har den øverste ledelse av avgiftskontrollen. Han gir nærmere forskrifter og instrukser om kontrollen. Han treffer bestemmelse om samarbeid mellom avgiftskontrollen og ligningsmyndighetene.

Skatteinspektøren leder kontrollen i det enkelte fylke for

så vidt ikke annet måtte være bestemt, og påser at avgift 18 oktbr.
beregnes av alle avgiftspliktige i fylket i samsvar med de gjeldende bestemmelser.

For så vidt angår avgift som skal erlegges ved innførsel, utformes de nærmere forskrifter og instrukser med hensyn til beregning, oppkreving og kontroll av Finans- og tolldepartementet.

§ 9. Enhver som i ervervsvirksomhet omsetter varer eller utfører arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2, plikter uten opphold å legge fram, avlevere eller sende inn regnskap med bilag, noteringer, kontrakter og korrespondanse når kontrollmyndighetene forlanger det, og å gi fullstendige opplysninger om forhold som myndighetene finner har betydning for kontrollen.

Den ervervsdrivende og de personer som er i hans tjeneste, plikter å yte kontrollens tjenestemenn all den veiledning og hjelp som forlanges, og når som helst å gi dem adgang til kontor- og bedriftslokaler.

§ 10. På henvendelse fra Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren plikter enhver som driver ervervsvirksomhet å sende inn gjenpart av sitt årsoppgjør og å gi forlangte opplysninger om virksomheten.

Hos en ervervsdrivendes leverandører kan Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren kreve spesifisert oppgave over varer eller arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2, ytet direkte eller gjennom mellommann. Hos en ervervsdrivendes avtakere kan kreves oppgave over varer ytet direkte eller gjennom mellommann, når avtakeren bruker eller omsetter varene i ervervsvirksomhet. Tilsvarende oppgave over arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2 kan kreves når avtakeren utfører arbeid av samme slag i ervervsvirksomhet.

Hos ervervsdrivende som etter oppdrag selger eller kjøper varer eller utfører arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2, kan Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren kreve oppgave over oppdragsgiverne. Hos en oppdragsgiver kan kreves oppgave over de mellommenn han har gitt oppdrag. Oppgave kan også kreves over størrelsen av den omsetning som omfattes av oppdraget gjennom et nærmere oppgitt tidsrom.

Fra enhver som formidler transport av frembringelser av gårdsbruk med binæringer, husdyrhold, hagebruk, skogbruk og husflid, kan Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren kreve oppgave over de varemengder som er transportert for navngitt person.

Opplysninger og oppgaver som nevnt ovenfor må gis uten opphold. Den som plikter å gi opplysninger og oppgaver

18 oktbr. etter første og fjerde ledd ovenfor, er undergitt kontrollbestemmelsene i § 9.

§ 11. Finner skatteinspektøren at oppgaven etter § 6 ikke kan godtas, fastsetter han grunnlaget for avgiftsberegningen. Grunnlaget kan fastsettes ved skjønn når:

1. oppgave etter § 6 ikke er kommet fram til skattefogden i rett tid og i foreskrevet form,
2. mottatt oppgave finnes å være uriktig eller ufullstendig, herunder også at årsoppgaven etter § 6, siste ledd, viser at avgiftspliktig omsetning er uriktig oppgitt eller beregnet,
3. mottatt oppgave ikke bygger på regnskap som er ført i samsvar med gjeldende lov og forskrifter,
4. bøker og andre bevisligheter ikke er lagt fram, avlevert eller sendt inn, eller opplysninger etter § 9 ikke er gitt tross anmodning fra kontrollmyndighetene.

Ved fastsettelse etter post 1 og 4 skal grunnlaget, hvis Direktøren for skattevesenet ikke bestemmer annet, fastsettes til et beløp som ligger minst 5 % høyere enn den antatte avgiftspliktige omsetning. Det samme gjelder ved fastsettelse etter post 3, hvis pålegg om å innrette bokføring i samsvar med gjeldende lov og forskrifter ikke er etterkommet.

Den som skal betale avgiften, gis høve til å uttale seg før fastsettelsen, når den ikke skjer etter post 1.

Fastsettelse av avgiftsgrunnlaget etter denne paragraf kan foretas inntil 5 år etter utløpet av vedkommende termin. Er noen del av omsetningen forsettlig eller grovt uaktsomt unndratt avgiftsberegning, kan fastsettelse foretas inntil 10 år etter terminens utløp.

§ 12. Skatteinspektøren kan etter å ha gitt den som skal betale avgiften høve til å uttale seg, av eget tiltak forhøye sin fastsettelse etter § 11, når nye opplysninger som er kommet fram ved undersøkelser hos ham, eller andre opplysninger hvis riktighet han har erkjent, viser at den tidligere fastsettelse er for lav. Bestemmelsene i § 11 får tilsvarende anvendelse.

Skatteinspektøren kan i alle tilfelle beriktige sin tidligere fastsettelse hvis avgiftsgrunnlaget er ført opp med uriktige beløp på grunn av skrive- eller regnefeil.

§ 13. Ved fastsettelse etter §§ 11 og 12 for flere avgiftsterminer kan skatteinspektøren fastsette avgiftene samlet på den siste termin som fastsettelsen gjelder, med tillegg av renter etter § 7 fra vanlig forfallstid for den enkelte termin til vanlig forfallstid for den siste termin fastsettelsen gjelder.

§ 14. Skatteinspektørens fastsettelse etter §§ 11 og 12 kan påklages til skatteinspektøren av den som skal betale avgiften. 18 oktbr.

Klagen må, hvis Direktøren for skattevesenet ikke bestemmer annet, være skriftlig og uttrykkelig angi seg som klage. Den må inneholde bestemte påstander, støttet til nøyaktige og fullstendige opplysninger. Den må være kommet fram til skatteinspektøren innen 3 uker etter at melding om skatteinspektørens fastsettelse er kommet fram til klageren.

Klageretten er tapt når fastsettelse er skjedd i henhold til § 11, post 1 eller 4, eller når klageren ikke har etterkommet kontrollmyndighetenes pålegg om å innrette bokføring i samsvar med gjeldende lov og forskrifter, med mindre han godtgjør omstendigheter som Direktøren for skattevesenet finner egnet til å unnskylde den utviste forsømmelighet.

Ved klagens behandling kan skatteinspektøren på grunnlag av nye opplysninger så vel sette ned som forhøye sin tidligere fastsettelse. Før han foretar forhøyelse, skal han gi klageren høve til å uttale seg. Bestemmelsene i §§ 11 og 13 får tilsvarende anvendelse.

§ 15. Skatteinspektørens fastsettelse etter § 14 kan av den som skal betale avgiften, påklages til en klagenemnd som består av Direktøren for skattevesenet som formann og to medlemmer som nevnes opp av Finans- og tolldepartementet.

Hvis de avgiftsbeløp som klagepåstanden bestrider ikke tilsammen utgjør minst kr. 30, kan saken ikke bringes inn for klagenemnda uten samtykke fra Direktøren for skattevesenet.

Klagenemnda treffer sine avgjørelser i form av kjennelser som skal begrunnes i korthet.

Ved klagenemndas klagebehandling får bestemmelsene i §§ 11, 13 og 14 tilsvarende anvendelse.

§ 16. Direktøren for skattevesenet kan bringe inn avgiftsgrunnlaget til prøvelse ved klagenemnda, selv om klage ikke er kommet inn i rett tid. Klagenemnda kan i tilfelle så vel sette ned som forhøye grunnlaget. Bestemmelsene i §§ 11, 13, 14 og 15 får tilsvarende anvendelse.

§ 17. Avgift som pliktes i henhold til fastsettelse av skatteinspektøren eller klagenemnda etter §§ 11, 12, 13, 14, 15 og 16, skal betales innen 8 dager etter at melding om fastsettelsen er kommet fram til den som skal betale avgiften, med renter etter § 7 fra den tid avgiften skulle være betalt (den 15 dag etter utløpet av den måneden som avgiften gjelder).

18 oktbr. Avgift som pliktes i henhold til fastsettelser av skatteinspektøren etter §§ 11 og 12, skal innbetales selv om fastsettelsen påklages etter § 14.

Når et erlagt avgiftsbeløp helt eller delvis betales tilbake i henhold til klageavgjørelsen etter § 14 eller § 15, betales også erlagte renter tilbake. Er det gått mer enn 6 måneder fra innbetalingen til tilbakebetaling skjer, ytes rentegodtgjørelse etter 6 % p. a. av selve avgiftsbeløpet for den del av tidsrommet som overskyter 6 måneder, hvis rentebeløpet utgjør mer enn kr. 10.

§ 18. Ligningsvesenets forretningsfører skal sørge for at skatteinspektørens manntall over avgiftspliktige virksomheter er à jour til enhver tid. Senest ved utløpet av hver termin skal forretningsføreren sende melding til skatteinspektøren om det er skjedd noen endring i manntallet. Direktøren for skattevesenet gir nærmere regler herom.

Politiets tjenestemenn er forpliktet til å yte bistand ved kontrollen, derunder ved à jour-føring av fortegnelsen over alle dem som driver avgiftspliktig virksomhet, og ved gjennomføring av de forskrifter som utferdiges av Direktøren for skattevesenet. Adgang til å kreve meddelt opplysninger i samsvar med § 9 tilkommer i så fall også politiets tjenestemenn.

Ligningsmyndighetene er på henvendelse forpliktet til å meddele til deres rådighet stående opplysninger fra ligningsmaterialet. Opplysninger kan meddeles uten hinder av bestemmelsene i skattelovene av 18 august 1911, for landet § 129 og for byene § 121.

Offentlige og kommunale tjenestemenn og myndigheter er forpliktet til på forlangende snarest mulig å meddele kontrollmyndighetene alle de opplysninger som måtte stå til deres rådighet. De skal uoppfordret gi melding til kontrollmyndighetene når de erfarer at ervervsdrivende som har avgiftspliktig omsetning, helt eller delvis unnlater å betale avgift.

§ 19. Kontrollens og andre institusjoners tjenestemenn samt særskilt antatte hjelpere, herunder sakkyndige, er også etter at de er fratrådt tjenesten, forpliktet til overfor alle uvedkommende å holde hemmelig de forretnings- og driftsforhold samt formues- og inntektsforhold som de har fått kjennskap til gjennom sin kontrollvirksomhet. Det er dem forbudt å gjøre bruk av hva de således har erfart til personlig fordel.

Kontrollens materiale kan dog nyttes av det offentlige i statistisk øyemed, og kontrollmyndighetene kan meddele opplysninger fra materialet til bruk for lignings- og innfordringsmyndighetene.

§ 20. Kontrollens tjenestemenn må ikke mot vederlag yte ervervsdrivende som i ervervsvirksomhet omsetter varer eller utfører arbeid som nevnt i avgiftsforordningens § 2, bistand ved bokføring, revisjon eller ved henvendelser til avgiftsmyndighetene. 18 oktbr.

§ 21. Overtredelser av disse bestemmelser straffes etter lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933 § 2.

II.

Bestemmelse om ikrafttreden.

Disse bestemmelser kommer til anvendelse første gang på avgiften for november 1941 som forfaller til betaling 15 desember nestetter samtidig med avgiften for 2 termin 1941—42.

Den oppgaven som er nevnt i § 6, siste ledd, skal dog først sendes inn for kalenderåret 1942.

Oslo 18 oktober 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om endring i § 9 i de gjeldende bestemmelser om tollavgifter. 18 oktbr.

§ 9, femte punktum, i de gjeldende bestemmelser om tollavgifter, som dette lyder etter forordning av 2 mai 1941, for så vidt angår tollstedene i Oslo, unntatt tollekspedisjonen for pakkepost, skal lyde så:

Den minste avgift for varer som på en gang uttas, er av varer som med emballasje måler inntil en fjerdedels kubikkmeter kr. 0,50, over en fjerdedels inntil en halv kubikkmeter kr. 1, over en halv kubikkmeter kr. 2.

Oslo 18 oktober 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet), hvorved lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 gjøres gjeldende for Bjerkvik i Ankenes herred, Nordland fylke, innenfor grenser angitt på et kart som er innsendt til departementet. 18 oktbr.

*) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1 nr. 53.

18 oktbr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for kvartaler mellom Joh. P. Clausens gate og Konsul Johnsens gate i Kristiansund.

18 oktbr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 48 for Harstad.

18 oktbr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet), hvorved lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og lov om brannvesenet av 15 august 1908 gjøres gjeldende for Trondenes hageby i Trondenes herred, Troms fylke, innen nærmere angitte grenser.

18 oktbr. **Forordning** (Sosialdepartementet) om samanslåing av Upheim og Vinje fatigdistriktar i Vossestrand herad, Hordaland fylke, til ein fatigkommune.

18 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Johan Bredal og hustru Ingeborg Bredals legat» til fordel for barn og gamles ferieopphold m. m., opprettet ved høyesterettsadvokat Johan Bredals gavebrev av 18 september 1941 og 21 september 1941.

18 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Birgit Magdalene Gjørvads legat» til hjelp for barn i Lørenskog til sykehus- eller sanatorieopphold, opphold på skoler og lignende, opprettet ved lærer Steffan Gjørvad og hustrus gavebrev av 5 august 1941.

21 oktbr. **Forordning** **) (Politidepartementet) om brigde i § 5 i politivedtekta for Greipstad herad, Vest-Agder fylke.

21 oktbr. **Forordning** ***) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Setskog herred, Akershus fylke.

21 oktbr. **Forordning** ***) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Sørum herred, Akershus fylke.

21 oktbr. **Forordning** ***) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjenomføring av husleigelova i Flesberg herad, Buskerud fylke.

21 oktbr. **Forordning** ***) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Brevik.

---

*) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1 nr. 53.
**) Kunngj. 28 november i Lovtid. 1 nr. 59.
***) Kunngj. 8 november i Lovtid. 1 nr. 55.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Notodden. 21 oktbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Bergen. 21 oktbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Malm herred, Nord-Trøndelag fylke. 21 oktbr.

Forordning **) (Landbruksdepartementet) om fiskereger for Berlevåg herred, Finnmark fylke. 21 oktbr.

Forordning **) om forlenget gyldighet av § 5 i forordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940. 22 oktbr.

§ 5 i forordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940 slik denne lyder etter forordning av 26 mars 1941, skal gjelde inntil 30 april 1942.

Oslo 22 oktober 1941.
Sosialdepartementet.
J. A. Lippestad.
R. J. Fuglesang.

Forordning *) om endringer i lov om alderstrygd av 16 juli 1936 med senere tilleggslover. 22 oktbr.

Formannen i trygdenemnden skal være leder for nemnden med de øvrige medlemmer som rådgivere. Han har den myndighet og de plikter som alderstrygdloven la til trygdenemnden.

Formannen skal legge fram for de øvrige medlemmer de saker som etter alderstrygdloven avgjøres eller behandles av trygdenemnden. Er det ikke tid til å legge slik sak fram uten å utsette berettigede hensyn for å bli tilsidesatt, skal han i første møte etter at vedtak i saken er gjort, gjøre medlemmene kjent med dette.

I møte av nemnden skal minst halvparten av medlemmene være til stede.

Kan formannen ikke gjøre tjeneste, trer varaformannen i hans sted.

Oslo 22 oktober 1941.
Sosialdepartementet.
J. A. Lippestad.
R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 8 november i Lovtid. 1 nr. 55.
**) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1 nr. 54.

22 oktbr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 48 for Sunndalsøra, Sunndal herred, Møre og Romsdal fylke.

22 oktbr. **Forordning** **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Eigersund herred, Rogaland fylke.

22 oktbr. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om at enhver eier eller besitter av hund skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke.

Tilsvarende betemmelser skal gjelde også for Trondheim by.

23 oktbr. **Forordning** ***) (Politidepartementet) om ny politivedtekt for Ytterøy herred, Sør-Trøndelag fylke.

23 oktbr. **Forordning** **) (Landbruksdepartementet) om fiskereglar for Øyer herad, Opland fylke.

24 oktbr. **Forordning** *) om tillegg til forordning om salting av sild av 8 oktober 1941.

I tillegg til de ved forordning av 8 oktober 1941 fastsatte bestemmelser om salting av sild kan Fiskeridirektøren, når hensynet til landets fettforsyning krever det, innskrenke eller helt forby adgang til salting av fetsild og fastsette nærmere bestemmelser til gjennomføring av et slikt forbud.

Oslo 24 oktober 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

24 oktbr. **Forordning** *) om endringer i forordning av 27 mai 1941 om arbeidshjelp til jord- og skogbruk.

I forordning av 27 mai 1941 om arbeidshjelp til jord- og skogbruk skal følgende bestemmelser lyde så:

§ 1. Når behovet for arbeidshjelp i jordbruk (herunder gartneri) eller skogbruk ikke kan bli dekket ved tilvising av arbeidsløse eller andre som frivillig søker slikt arbeid, kan det stedlige organ for arbeidsformidlingen pålegge arbeidsfør person midlertidig å ta arbeid i jordbruk eller skogbruk eller

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1 nr. 54.
**) Kunngj. 8 november i Lovtid. 1 nr. 55.
***) Kunngj. 28 november i Lovtid. 1 nr. 59.

annet arbeid som stedfortreder for en som utfører jord- eller skogbruksarbeid etter pålegg. 24 oktbr.

Under samme vilkår kan heste- og motorvante folk bli pålagt å ta kjøring og annet arbeid med hester, traktorer eller biler som blir utskrevet etter forordning om rådgjerder til å auke jordbruksproduksjonen.

Pålegg gis for bestemt tid. Det kan fornyes, men må ikke gis for mer enn i alt 3 måneder i løpet av et kalenderår når det gjelder arbeid av annen art enn det vedkommende til vanlig har.

§ 14. Denne forordning gjelder til 30 april 1942.

Oslo 24 oktober 1941.

Sosialdepartementet.

J. A. Lippestad.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om forbud mot bortfrakting m. v. av fiskefartøyer i visse tilfelle. 24 oktbr.

§ 1. Fartøy som i tiden etter 1 januar 1939 har deltatt i ett eller flere av følgende fiskerier:

a. sildefiskeriene ved den norske kyst (stor- og vårsildfisket, forfangstsild-, småsild- og fetsildfisket),
b. brislingfisket,
c. vinter- og vårtorskefiskeriene,
d. bankfiske,
e. seisnurpefiske,
f. makrelldrivgarnsfiske,

må ikke bortfraktes, bortleies eller på annen måte overdras eller nyttes til annet bruk enn fiske, uten samtykke fra Fiskeridirektøren.

Samtykke kan nektes når det må antas at fartøyet ellers ville hindres i å delta i noen av de nevnte fiskerier som det har deltatt i etter 1 januar 1939 og deltagelsen av forsyningsmessige grunner anses nødvendig.

§ 2. Eier av fartøy som i tiden etter 1 januar 1939 har deltatt i ett eller flere av de i § 1 nevnte fiskerier og som ved denne forordnings ikrafttreden er bortfraktet, bortleid eller på annen måte overdratt eller nyttet til annet bruk enn fiske, skal senest 14 dager etter at forordningen er trådt i kraft, sende inn søknad til Fiskeridirektøren om samtykke til at fartøyet fortsatt disponeres på denne måte. Inntil søknaden er avgjort, kan fartøyet brukes som før.

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1 nr. 54.

24 oktbr. § 3. Fiskeridirektøren kan utferdige nærmere bestemmelser til gjennomføring av denne forordning.

§ 4. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer eller medvirker til overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, eller bestemmelser som blir gitt i medhold av § 3, straffes med bøter inntil kr. 50 000 eller fengsel inntil 3 måneder eller med begge deler. På samme måte straffes forsøk.

Fartøyet kan inndras ved dom uansett om det tilhører noen som er skyldig i den straffbare handling.

Oslo 24 oktober 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

24 oktbr. **Forordning** *) om avgift til statskassen på skinn til tilvirking av pelsvarer.

I.

Fra 1 november 1941 skal betales avgift til statskassen med 25 pst. av den avgiftspliktige verdi av:

a. Innenlands falne skinn av
   1. Alle slag pelsdyr, alet i pelsdyrgård, såsom rev, mink, ilder, mår, nutria m. m.
   2. Kalv og føll.
   3. Følgende ville dyr: bjørn, jerv, ulv, gaupe, rev, bever, oter, røyskatt, mår, ekorn og alle slag sel.

b. Fra utlandet innførte skinn som hører inn under tolltariffens «Skinn etc. C.».

Avgiften pliktes erlagt av salg fra grossist eller gjennom salgsorgan for skinnprodusenter (herunder salg ved auksjon), av salg fra skinnprodusent direkte til detaljist eller forbruker eller ved innførsel fra utlandet.

Såfremt avgiften ikke er erlagt av salget, blir også kjøperen eller den som leverer skinnet til garving, beredning eller lignende bearbeidelse ansvarlig for avgiften.

Som avgiftspliktig verdi regnes for innenlandsk vare prisen for skinnet i uberedt stand og for innført vare innførselsverdien med tillegg av toll og trafikkavgift og med et ytterligere prosentvis tillegg som fastsettes av Finans- og tolldepartementet. Foreligger varen ved innførselen i beredt eller montert stand som buntmakerarbeid, besetning, utstyr og lignende regnes avgiften av den innførte vares avgiftspliktige verdi etter en prosentsats som fastsettes av Finansdepartementet.

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1 nr. 54.

II. 24 oktbr.

Avgift av beholdning ved avgiftens ikrafttreden av avgiftspliktig skinn hos detaljist, pelsvaretilvirker og lignende skal betales etter følgende satser beregnet på grunnlag av varens innkjøpspris eller selvkostende:

Uberedte skinn ..... 25 %
Beredte skinn, løse eller sammensydde ..... 20 %
Beredte skinn i arbeid, buntmakerarbeid ..... 15 %

III.

Fritatt for avgift er pelsskinn som av grossist eller salgsorgan for skinnprodusenter utføres til utlandet eller legges inn på tollopplag til utførsel under iakttakelse av de regler som er fastsatt av Finans- og tolldepartementet.

Utførsel av uberedt pelsskinn fra annen enn grossist eller salgsorgan for skinnprodusenter er forbudt, med mindre det legitimeres overfor tollvesenet at avgiften er betalt.

Oslo 24 oktober 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning.*) (Finansdepartementet.) 24 oktbr.

Regler om beregning og oppkrevning av avgiften på skinn til tilvirking av pelsvarer.

I. *Alminnelige regler.*

§ 1. Avgiftsplikten oppstår, når ikke annet fremgår av avgiftsforordningen, ved salg fra grossist eller gjennom salgsorgan for skinnprodusenter (herunder salg ved auksjon) til annen enn godkjent grossist, ved salg fra skinnprodusent direkte til detaljist eller forbruker, ved overføring til eget utsalg eller uttak til eget bruk.

For varer som innføres fra utlandet oppstår avgiftsplikten ved innførselen.

§ 2. Til grunn for avgiftens beregning legges prisen for skinnet i uberedt stand ved salg fra grossist til detaljist eller pelsvaretilvirker.

Departementet kan fastsette den pris som skal legges til grunn når varen tas ut til eget bruk eller leveres forbruker enten umiddelbart eller gjennom utsalg som helt eller delvis tilhører selgeren eller i hvis økonomiske utbytte han er interessert.

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1 nr. 54.

24 oktbr. For innførte varer som avgiftsberiktiges ved tollbehandlingen, blir til grunn for avgiftsberegningen å legge innførselsverdien med tillegg av toll og trafikkavgift og med et ytterligere tillegg som beregnes prosentvis av det derved utkomne beløp. Innførselsverdien bestemmes etter samme regler som gjelder for bestemmelse av tollpliktig verdi for varer som svarer verditoll.

Foreligger varen ved innførselen i beredt eller montert stand, som buntmakerarbeid, besetning, utstyr og lignende, beregnes avgiften av den innførte vares avgiftspliktige verdi etter departementets nærmere bestemmelse.

§ 3. Avgiften skal være erlagt av selgeren når varen leveres fra grossist eller salgsorgan for skinnprodusenter eller fra skinnprodusent direkte til detaljist eller forbruker. Såfremt avgiften ikke er erlagt av selgeren, blir også kjøperen eller den som leverer skinnet til garving, beredning eller lignende bearbeidelse ansvarlig for avgiften.

For avgiftspliktige varer som innføres fra utlandet, skal avgiften være erlagt før varene utleveres av tollvesenet til fri rådighet. Dog kan departementet tillate at innførte avgiftspliktige varer uten avgiftserleggelse overføres til godkjent grossists lager, slik at avgiften beregnes og erlegges når varen tas ut fra dette.

§ 4. Varer hvorav avgiften skal erlegges ved tollbehandlingen, skal av importøren angis til avgiftsberiktigelse ved at det samtidig med den alminnelige tollangivelse avgis til tollvesenet en særskilt angivelse av varene. Angivelsen som avgis i 2 eksemplarer, skal inneholde fullstendig opplysning om varens art, mengde og innførselsverdi, og blir for øvrig å utferdige etter departementets nærmere bestemmelse.

Avgiften erlegges til tolloppebørselsbetjenten etter samme regler og under samme vilkår som gjelder for toll.

§ 5. Ved salg fra grossist eller gjennom salgsorgan for skinnprodusenter eller ved salg fra skinnprodusent direkte til detaljist eller forbruker skjer avgiftsberiktigelsen ved at de i § 7 omhandlede avregningsdokumenter som blir å tilstille varemottakerne, påklebes offentlige stempelmerker til beløp som svarer til pliktig avgift. For varer som overføres til eget detaljutsalg eller tas ut til eget bruk påklebes den i samme paragraf omhandlede avregningsbok stempelmerker på samme måte.

Stempelmerkene blir umiddelbart etter påklebningen å kassere.

Til stempelmerker som fås kjøpt hos kontrollmyndigheten, brukes de samme som gjelder for omsetningsavgiften av visse varer.

§ 6. Mot sikkerhet, godkjent av departementet, kan det ved kjøp av stempelmerker tilstås kreditt for inntil 1 måned etter utløpet av den måned hvori merkene er kjøpt. 24 oktbr.

§ 7. Ved salg fra grossist eller gjennom salgsorgan for skinnprodusenter eller ved salg fra skinnprodusent direkte til detaljist eller forbruker skal det utferdiges avregningsdokument (faktura, sluttseddel og lignende) i to enslydende eksemplarer, hvorav det ene tilstilles mottakeren samtidig med varene, mens det annet skal følge vedkommende salgsbok som bilag, jfr. §§ 9 og 11. Avregningsdokument blir ikke å utferdige for varer som overføres til eget detaljutsalg eller tas ut til eget bruk, idet disse varer blir å føre i en særskilt avregningsbok.

Avregningsdokumentet skal inneholde fullstendig angivelse av varens art og betegnelse, antall og pris uten avgift. Avgiften føres opp som særskilt post i avregningsdokumentet. Såfremt betalingen ikke eller bare delvis ytes i penger, skal avregningsdokumentet inneholde nøyaktig opplysning om motytelsens verdi og av dens art og mengde, bekreftet ved forsikring på tro og love fra selger og kjøper.

§ 8. Den som mottar avgiftspliktige skinn til garving, beredning eller lignende bearbeidelse fra noen som ikke legitimerer seg som godkjent grossist, skal avkreve oppdragsgiveren stemplet avregningsdokument eller annet bevis for at avgiften er betalt. Bevisene pliktes oppbevart og sendt inn til kontrollmyndigheten sammen med den i § 11 omhandlede bok.

Såfremt slikt bevis ikke skaffes til veie, må oppdraget ikke utføres før varen er besørget avgiftsberiktiget.

Den som for øvrig mottar avgiftspliktige varer og forstår eller bør forstå at varene ikke er avgiftsberiktiget, skal, for så vidt ikke forholdet på hans foranledning straks rettes, uten opphold melde saken til politiet som snarest mulig innberetter den til kontrollmyndigheten.

Den som handler i strid med det som er bestemt i denne paragraf, blir selv ansvarlig for avgiften.

§ 9. Grossist og salgsorgan for skinnprodusenter skal føre offisielle lagerbøker, salgsbøker og stempelmerkebøker.

Bøkene i underskrevet stand med tilhørende bilag blir ved utløpet av hvert halvår å sende inn til kontrollmyndigheten innen 7 dager etter halvårets utløp.

Dessuten pliktes ført alminnelige handelsbøker. Departementet kan kreve bøkene ført slik som det av hensyn til avgiftskontrollen måtte finnes hensiktsmessig.

§ 10. En gros-salg samt salg ved auksjon av avgiftspliktige varer kan bare drives av den som har departementets tillatelse til det.

24 oktbr. Den som vil begynne slik virksomhet, skal minst 1 måned i forveien gi melding om det til departementet gjennom kontrollmyndigheten. Meldingen skal inneholde opplysning om virksomhetens art, hva slags varer som aktes omsatt, virksomhetens beliggenhet og lokale, dens innehaver og bestyrer. Virksomheten må ikke begynne før departementets tillatelse er gitt. Virksomhet som alt er i gang, har for ervervelse av nødvendig tillatelse en frist av 1 måned fra avgiftens ikrafttreden.

§ 11. Den som driver garving og beredning av avgiftspliktig skinn, plikter å melde virksomheten til kontrollmyndigheten og å føre bok etter fastsatt skjema over de skinn som i halvårets løp er mottatt til beredning. Innen 14 dager etter halvårets utløp skal boken sendes inn til kontrollmyndigheten.

Enhver som driver oppdrett av pelsdyr plikter å gi kontrollmyndigheten alle de opplysninger den ønsker om antallet av produserte og leverte skinn og hvem de er levert til.

Produsent av skinn som selger direkte til detaljist eller forbruker, plikter å føre offisiell salgsbok, som i underskrevet stand med tilhørende bilag blir å sende inn til kontrollmyndigheten innen 7 dager etter halvårets utgang.

§ 12. Kontrollen med avgiftens erleggelse m. v. utøves av kontrollen med tobakkbeskatningen m. v.

Kontrollens tjenestemenn skal til enhver tid ha uhindret adgang til alle lokaler hvor avgiftspliktige skinn lagres eller er gjenstand for omsetning og skal når som helst kunne kreve lagt fram de private regnskaper med bilag hos oppdrettere, berederier, mellomhandlere, detaljister, pelsvaretilvirkere m. v.

Politiets tjenestemenn er forpliktet til på henvendelse å yte bistand ved gjennomføringen av disse regler.

Kontrollens og politiets tjenestemenn er også etter at de er fratrådt tjenesten forpliktet til overfor alle uvedkommende å hemmeligholde de drifts- og forretningsforhold samt formues- og inntektsforhold som de gjennom sin virksomhet i kontrolløyemed får kjennskap til. Det er dem forbudt å gjøre bruk til personlig fordel av hva de således har erfart.

§ 13. Departementet kan i enkelte tilfelle frita for avgift når billighet eller andre særlige grunner taler for det.

§ 14. Oppstår det tvil om hvorvidt en vare er avgiftspliktig, avgjøres spørsmålet av departementet. Riktigheten av denne avgjørelse kan ikke prøves av domstolene.

II. Avgiftsberiktigelse av beholdninger hos detaljister og pelsvaretilvirkere.

§ 15. Avgift skal betales av beholdning ved avgiftens ikrafttreden av avgiftspliktig skinn hos detaljist, pelsvaretilvirker og lignende.

Til grunn for avgiftens beregning legges varens innkjøps- 24 oktbr.
pris eller selvkostende.

§ 16. Enhver detajist, pelsvaretilvirker og lignende som ved avgiftens ikrafttreden har beholdning av avgiftspliktig skinn (i uberedt, beredt eller montert stand eller som buntmakerarbeid) plikter innen en av departementet fastsatt frist å sende inn til vedkommende politimyndighet oppgave over sin beholdning av nevnte varer på fastsatt skjema.

Oppgaven blir av politiet å sende inn til kontrollmyndigheten som beregner avgiften og besørger den innfordret. Avgiften pliktes betalt senest innen 3 måneder etter avgiftens ikrafttreden.

III. *Straffebestemmelse.*

§ 17. Overtredelse av disse regler straffes etter lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933 § 2, for så vidt ikke strengere straffebestemmelser kommer til anvendelse.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 24 oktbr.
«Familien Engebretsen Tangens minnefond til Ø. Moland kirke».

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om at Admi- 25 oktbr.
nistrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene skal gjelde for Oslo.

Forordning **) (Innenriksdepartementet) om at Admi- 25 oktbr.
nistrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Mo.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 25 oktbr.
gjennomføring av husleieloven i Drøbak.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 25 oktbr.
gjennomføring av husleieloven i Stjørdal herred, Nord-Trøndelag fylke.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 25 oktbr.
gjennomføring av husleieloven i Mo.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på 25 oktbr.
«Mads og Inger Eikelands legat» til trengjande i Øvre Sirdal som ikkje får forsorgsstudnad, skipa ved Mads Halvorsen Egeland sitt testament frå 2 april 1937.

---

*) Kunngj. 8 november i Lovtid. 1 nr. 55.
**) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1 nr. 54.

27 oktbr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Lenvik herred, Troms fylke.

27 oktbr. **Forordning** **) (Politidepartementet) om endring av § 1 i politivedtekten for Aurskog herred, Akershus fylke.

27 oktbr. **Forordning** **) (Politidepartementet) om tillegg til § 1 i politivedtekta for Bruvik herad, Hordaland fylke.

27 oktbr. **Forordning** **) (Politidepartementet) om tillegg til politivedtekten for Tingvoll herred, Møre og Romsdal fylke.

28 oktbr. **Forordning** ***) (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene skal gjelde for Bærum herred, Akershus fylke.

28 oktbr. **Forordning** †) (Handelsdepartementet) om at lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 skal gjelde i Rjukan sogn av Tinn herred, Telemark fylke, fra 1 januar 1942.

28 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Ingeniør Waldemar Ramm og hustru Marie Ramm, født Paasche's legat for vanføre», opprettet ved testament av 13 april 1928 med tillegg av 15 juni 1931, 13 januar 1936 og 13 januar 1937.

29 oktbr. **Forordning** ***) om oversettelseslitteratur m. v.

Med samtykke fra der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, 2 ledd, fastsettes:

§ 1. Det er forbudt å utgi i norsk oversettelse eller i norsk utgave bøker, skrifter og andre litterære åndsverk, illustrerte verker og tegneserier som er utgitt i utlandet eller hvis forfatter er utlending eller norsk emigrant, med mindre Kultur- og folkeopplysningsdepartementet har godkjent verket til utgivelse her i landet.

Denne bestemmelse gjelder også nye utgaver og opplag av verk som tidligere har vært utgitt her i landet.

---

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1 nr. 54.
**) Kunngj. 28 november i Lovtid. 1 nr. 59.
***) Kunngj. 8 november i Lovtid. 1 nr. 55.
†) Kunngj. 15 november i Lovtid. 1 nr. 56.

§ 2. Nærmere bestemmelser til gjennomføring av denne forordning gis av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet. 29 oktbr.

§ 3. For behandlingen av en søknad om godkjenning etter § 1 betales i gebyr til staten det 20 dobbelte av den forutsatte utsalgspris for et eksemplar av verket, dog ikke mindre enn kr. 10.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet kan nedsette eller ettergi gebyret.

Gebyret kan drives inn ved utpanting.

§ 4. Overtredelse av denne forordning eller av bestemmelser som er gitt i medhold av forordningen, straffes med bøter. Dessuten kan som straff idømmes tap av retten til å drive forlagsvirksomhet. På samme måte straffes medvirkning.

Oslo 29 oktober 1941.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

Gulbrand Lunde.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 48 for Elverum Leir bygningskommune, Hedmark fylke. 29 oktbr.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om at bygningslova og brannlova skal gjelda for Sandane i Gloppen herad, Sogn og Fjordane fylke. 29 oktbr.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Nittedal herred, Akershus fylke. 29 oktbr.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Sunndal herred, Møre og Romsdal fylke. 29 oktbr.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets bestemmelse av 27 juni 1940 angående midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Aker herred, Akershus fylke. 30 oktbr.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets bestemmelse av 27 juni 1940 angående midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Lillestrøm herred, Akershus fylke. 30 oktbr.

*) Kunngj. 8 november i Lovtid. 1 nr. 55.
**) Kunngj. 15 november i Lovtid. 1 nr. 56.

30 oktbr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om forandring av § 1 i plakat av 4 august 1911 om regler for innførsel av oppdelt kjøtt (tønnekjøtt), hvorved innføres tønnekjøttkontroll i Porsgrunn.

30 oktbr. **Forordning** *) (Inenriksdepartementet) om at i Egersund alt innen kommunen slaktet eller til samme innført ferskt slaktekjøtt skal undersøkes av kommunal kontrollør.

30 oktbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Kongsvinger.

30 oktbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Sørreisa herred, Troms fylke.

Oktbr. **Kapiteltakster** for året 1941 fastsatt av Statens kornforretning i henhold til lov nr. 9 av 25 juni 1937 og forskrifter fastsatt av Kirke- og undervisningsdepartementet 15 oktober 1937.

Ettårlige kapiteltakster for 1941.

Gjelder for samtlige bispedømmer.

	Kr. pr. 100 kg.	Kr. pr. hl.
Hvete	30,00	22,50
Rug, 1 kvalitet	28,00	19,88
» 2 —	22,40	15,90
Bygg, 1 —	26,00	16,12
» 2 —	20,80	12,90
Havre, 1 —	23,00	11,50
» 2 —	18,40	9,20
Blandkorn, 1 —	24,50	13,81
» 2 —	19,60	11,05
Erter, 1 —	65,00	52,00
» 2 —	52,00	
Gjennomsnitt for hvete, rug og erter		31,46
Byggmalt	39,00	21,06
Havremalt	34,50	
Blandkornmalt	36,75	
Rugmel, 1 kvalitet	35,24	
» 2 —	28,19	
Byggmel, 1 —	29,00	
» 2 —	23,20	
Havremel, 1 —	34,85	15,33
» 2 —	27,88	
Blandmel, 1 —	31,93	
» 2 —	25,54	

*) Kunngj. 15 november i Lovtid. 1 nr. 56.

De siste 10 og 20 års kapiteltakster i gjennomsnitt for de forskjellige bispedømmer. Oktbr.

Oslo bispedømme.

Landskyld og leding etter gjennomsnittet av de siste 10 års kapiteltakster.

100	kilogram	rugmel	kr. 26,57
100	—	byggmel	» 23,79
100	—	havremel	» 23,62
100	—	blandmel	» 23,70
1	hektoliter	bygg	» 11,49
1	—	havre	» 8,26

Tiendekorn etter gjennomsnittet av de siste 20 års kapiteltakster.

1	hektoliter	i gjennomsnitt for hvete, rug og erter	kr. 20,87
1	—	bygg	» 14,48
1	—	blandkorn	» 12,32
1	—	havre	» 11,02
1	—	lettbygg	» 9,27
1	—	letthavre	» 7,31

Hamar bispedømme.

Landskyld og leding etter gjennomsnittet av de siste 10 års kapiteltakster.

100	kilogram	rugmel	kr. 26,09
100	—	byggmel	» 23,65
100	—	havremel	» 23,28
100	—	blandmel	» 23,47
1	hektoliter	bygg	» 11,42
1	—	havre	» 8,13
100	kilogram	byggmalt	» 24,05
100	—	havremalt	» 20,89
100	—	blandkornmalt	» 22,47

Tiendekorn etter gjennomsnittet av de siste 20 års kapiteltakster.

1	hektoliter	i gjennomsnitt for hvete, rug og erter	kr. 20,44
1	—	bygg	» 14,82
1	—	blandkorn	» 12,33
1	—	havre	» 11,41
1	—	lettbygg	» 9,20
1	—	letthavre	» 7,54

Agder bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

100	kilogram	bygg	kr. 18,50
1	hoktoliter	bygg	» 11,47
100	kilogram	havre	» 16,36

Oktbr. *Stavanger bispedømme.*

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

100 kilogram	bygg	kr.	18,09
100 —	havre		15,78

Bjørgvin bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hektoliter	hvete	kr.	16,49
1 —	rug	»	13,69
1 —	bygg	»	11,27
1 —	havre	»	7,95
1 —	blandkorn	»	9,63
1 —	malt	»	17,48

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hektoliter	hvete	kr.	20,08
1 —	rug	»	17,00
1 —	bygg	»	13,91
1 —	havre	»	10,25
1 —	blandkorn	»	12,11
1 —	malt	»	23,18

Nidaros bispedømme.

De siste 10 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hektoliter	såbygg	kr.	11,56
1 —	såhavre	»	8,40

Hålogaland bispedømme.

De siste 20 års kapiteltakster i gjennomsnitt.

1 hektoliter	såbygg	kr.	12,66

1 novbr. **Rundskrivelse** fra Innenriksdepartementet til fylkesmennene.

Storfetuberkulosen. Erstatning ved nedslakting.

Det offentlige yter erstatning for det storfe som slaktes på grunn av tuberkulose etter offentlig tuberkulinundersøkelse, men erstatningen er i alle tilfelle begrenset til en bestemt sum av den verdi som dyrene takseres til. Landbruksdepartementet har tidligere bestemt at erstatning skal ytes etter en maksimumstakst av kr. 450 pr. dyr. Da prisene på storfe har steget settes den maksimumstakst hvoretter erstat-

ningen skal beregnes heretter inntil videre til kr. 600 pr. dyr, jfr. for øvrig Landbruksdepartementets rundskrivelse av 10 desember 1930 om husdyrtuberkulosens bekjemping. 1 novbr.

Midlertidig forordning *) om tillegg til lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917. 3 novbr.

§ 1. Arbeidsdepartementet kan gi tillatelse til midlertidig vassdragsregulering for et tidsrom av inntil 5 år.

Bestemmelsene i lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 får tilsvarende anvendelse. Dog skal lovens § 10, § 16, punkt 2 og 5, og § 17 ikke gjelde for slike reguleringer. Den frist som er nevnt i lovens § 6, punkt 1, annet punktum, nedsettes til 20 dager.

§ 2. Når tillatelse som nevnt i § 1 er gitt, kan Arbeidsdepartementet samtykke i at nødvendig grunn m. v. (jfr. vassdragsreguleringslovens § 16, punkt 1) skal avstås før erstatningen er fastsatt og uten frist etter skjønnslovens § 55. Tilsvarende gjelder for skade og ulempe som reguleringen kan føre med seg.

Ekspropriasjonsskjønn må begjæres snarest mulig og senest innen en frist som Arbeidsdepartementet fastsetter. Erstatningen forfaller til betaling så snart den er endelig fastsatt.

Staten innestår for at erstatningen blir betalt. Departementet kan kreve at eksproprianten stiller slik sikkerhet for erstatningen som departementet fastsetter.

Oslo 3 november 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) (Sosialdepartementet), hvorved det med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Ski herred, Akershus fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser. 3 novbr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til Riksrevisjonen, hvori meddeles, at uttalelsen i siste avsnitt av departementets skrivelse av 10 desember 1936 som er inntatt i Lovtidend for s. å. side 659, er blitt misvisende. 3 novbr.

*) Kunngj. 8 november i Lovtid. 1 nr. 55.
**) Kunngj. 15 november i Lovtid. 1 nr. 56.

3 novbr. Det har vært departementets mening å uttale at renter skal beregnes når innbetaling skjer den 10de dag regnet fra og med forfallsdagen, jfr. også uttrykksmåten i siste punktum av foregående avsnitt i nevnte skrivelse. Den 10de dag regnet fra og med forfallsdagen blir den 9de dag etter forfall.

4 novbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Brandbu herred, Opland fylke.

4 novbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Elsfjord herred, Nordland fylke.

4 novbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Johan Ødegårdens legat til fordel for fattige og syke i Elverum», opprettet ved testament av 11 mars 1930.

4 novbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på Legatet «Johan Thoruds minne» til fordel for trengende vanføre innen Løten bygd, opprettet ved enkefru Tolline Thoruds gavebrev av 8 september 1941.

4 novbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Elisabeth Gilbertsons legat til Moss kirkelige menighetspleie», opprettet ved testament av 13 januar 1930.

5 novbr. **Forordning** **) om forandring i lov om veddemål ved totalisator av 1 juli 1927.

§ 1, 4 ledd, første punktum, skal heretter lyde så:

Av innskuddenes samlede beløp tilfaller 30 % staten og det lag som har fått bevillingen.

Oslo 5 november 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

5 novbr. **Forordning** **) om forhøyelse av avgiften til staten ved totalisatorspill.

I samsvar med lov av 1 juli 1927 om veddemål ved totalisator § 1, 5 ledd, bestemmes:

---

*) Kunngj. 15 november i Lovtid. 1 nr. 56.
**) Kunngj. 8 november i Lovtid. 1 nr. 55.

1. Avgiften til staten ved totalisatorspill fastsettes til 15 % av innsatsenes samlede beløp pr. dag av de første kr. 100 000, 17½ % av de neste kr. 100 000 og 25 % av det overskytende beløp. 5 novbr.
2. De forhøyede avgiftssatser beregnes fra og med 9 november 1941.

Oslo 5 november 1941.
Landbruksdepartementet.
Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om endring i Forsyningsdepartementets forskrifter av 6 oktober 1939 om fulstendig rasjonering av sukker og kaffe. 5 novbr.

I Forsyningsdepartementets forskrifter av 6 oktober 1939 om fullstendig rasjonering av sukker og kaffe med senere endringer skal punkt B 12 lyde slik:

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan forandre forskriftene og gjøre unntak fra dem.

Oslo 5 november 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for Fauske bygningsdistrikt i Fauske herred, Nordland fylke. 5 novbr.

Forordning *) om produksjon, omsetning og rasjonering av ost. 6 novbr.

§ 1. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om produksjon, omsetning og rasjonering av ost.

§ 2. Overtredelse av de bestemmelser som blir gitt i medhold av denne forordning, kan medføre straff og inndraging som bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940.

§ 3. Ved denne forordnings ikrafttreden oppheves Forsyningsdepartementets forordning av 24 desember 1940 om omsetning av ost av norsk produksjon.

Oslo 6 november 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 8 november i Lovtid. 1 nr. 55.
**) Kunngj. 15 november i Lovtid. 1 nr. 56.

6 novbr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om midlertidig avhjelp av husmangel, som skyldes krigsforholdene, i Hordaland fylke.

6 novbr. **Forordning.** **) (Innenriksdepartementet.)

I plakat av 20 september 1929 om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer gjøres herved følgende midlertidige endring:

Avdeling C, I, nr. 10 skal lyde så:

Stoffer som skal anvendes til å utrydde insekter og sopp, herunder bl. a.:

1. nikotinholdige preparater med et innhold av inntil 50 pst. nikotin,
2. tubatoksinholdige preparater med et innhold av inntil 6 pst. tubatoksin — kjøpmenn som vil forhandle tubatoksinholdige preparater må ha departementets tillatelse,
3. dinitrokresolholdige preparater med et innhold av inntil 25 pst. dinitrokresol,
4. preparater med et innhold av inntil 3 pst. kaliumnatriumantimonyltartrat eller annet alkaliantimonyltartrat, samt
5. de kvikksølvholdige beisestoffer for såvarer «Ceresan» og «Abavit».

Preparatene må ikke inneholde noe annet av de stoffer som hører til avdeling A eller B.

Preparatene må bare forhandles i pakninger i samsvar med derom fastsatte regler (jfr. kongelig plakat av 2 mai 1930 om oppbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer med senere endringer).

I plakat av 2 mai 1930 om oppbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer gjøres herved følgende endring:

I, § 15 skal lyde så:

Nikotinholdige preparater med et innhold av inntil 50 pst. nikotin, tubatoksinholdige preparater med et innhold av inntil 6 pst. tubatoksin, og dinitrokresolholdige preparater med et innhold av inntil 25 pst. dinitrokresol skal være pakket i sterke, tette og forseglede pakninger med påtrykt eller påklebet signatur. På signaturen skal være trykt med store, tydelige bokstaver i sort farge på rød bunn varens navn, giftmerke og ordene: «Forsiktig. Giftig. Må ikke tas inn. Må oppbevares under lås og lukke.» Dessuten skal signaturen være påtrykt angivelse av hva stoffet skal brukes til, det prosentvise innhold av nikotin, tubatoksin eller dinitrokresol

*) Kunngj. 15 november i Lovtid. 1 nr. 56.
**) Kunngj. 21 november i Lovtid. 1 nr. 58.

samt navnet på det firma som har fremstilt og pakket varen. Videre må det enten være påtrykt signaturen nøyaktig bruksrettledning, som må være godkjent av Landbruksdepartementet, eller sånn må vedlegges pakningen. 6 novbr.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 106 — nytt punkt 5 — for Oslo. 7 novbr.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om vedtekter til bygningslovens § 114, punkt 3, og § 144 for Bodø. 7 novbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet), hvorved det med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Aurskog herred, Akershus fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av foreningsog forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser. 7 novbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Mosjøen. 7 novbr.

Forordning *) om endring i forordning av 23 desember 1940 om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. 8 novbr.

I forordning av 23 desember 1940 om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. skal § 2, tredje ledd, bokstav b) lyde så:

«garn, stoffer og andre materialer som er egnet til framstilling av de varer som er nevnt under a, dog unntatt rene råvarer som ikke er bearbeidet. Som rene råvarer som ikke er bearbeidet, regnes i denne forbindelse ikke dun, halvdun, fjær og kapok.»

Oslo 8 november 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Vinger herred, Hedmark fylke. 8 novbr.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Åsnes herred, Hedmark fylke. 8 novbr.

*) Kunngj. 15 november i Lovtid. 1 nr. 56.
**) Kunngj. 21 november i Lovtid. 1 nr. 58.

8 novbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Haugesund.

10 novbr. **Forordning.** (Kirkedepartementet.)

Om forandringer i altergangsordningen.

I. Kongelig resolusjon av 23 desember 1914, punkt III, endres slik at det ikke blir adgang til å bruke vinøse for overføring av altervinen fra felleskalken til enkeltkalker. Dette gjelder dog ikke menigheter hvor vinøse er tatt i bruk.

Kongelig resolusjon av 10 juni 1927, punkt I, angående tillatelse til bruk av det av klokker D. M. Stømme konstruerte apparat for nattverdforvaltning ved alterkalk oppheves. Apparatet tillates dog fremdeles brukt i de menigheter som har tatt det i bruk.

I menigheter hvor det ved utdeling av nattverden nyttes felleskalk og enkeltkalker, må det for fremtiden bare tas i bruk felleskalker som er forsynt med tut hvorigjennom vinen skjenkes direkte i enkeltkalkene.

II. Kongelig resolusjon av 23 desember 1914, punkt III, endres slik at bare den modell av enkeltkalk som ble godkjent ved Kirkedepartementets rundskrivelse av 20 mars 1936 **) og mulig andre modeller som departementet senere måtte godkjenne, for fremtiden kan tas i bruk. De modeller av enkeltkalker som ble godkjent ved Kirkedepartementets rundskrivelser av 21 mai og 18 november 1915 **) tillates fremdeles brukt i de menigheter hvor de er tatt i bruk.

10 novbr. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om piggtråds anvendelse til gjerde i Romedal herred, Hedmark fylke.

12 novbr. **Forordning** ***) om forandring i Administrasjonsrådets bestemmelser av 22 juni 1940 om rasjonering av smør m. v., jfr. forordning av 20 januar og 18 mars 1941.

I Administrasjonsrådets bestemmelser av 22 juni 1940 om rasjonering av smør m. v., jfr. forordning av 20 januar og 18 mars 1941, skal punkt 18 lyde så:

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan dispensere fra de gitte bestemmelser, gi utfyllende regler og foreta endringer i de fastsatte rasjoner.

Oslo 12 november 1941.
Forsyningsdepartementet.
Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 21 november i Lovtid. 1 nr. 58.
**) Ikke inntatt i Lovtidend.
***) Kunngj. 15 november i Lovtid. 1 nr. 56.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for Holstetajet med tilstøtende strøk i Drammen. 12 novbr.

Forordning. (Sosialdepartementet.) 12 novbr.

Litra B. i reglement for forvaltning av syketrygdens reguleringsfond, fastsatt ved kongelig resolusjon av 18 september 1931, skal lyde så:

Lån og tilskott til trygdekassene.

1. Rentefrie lån kan tilstås kasser som har vanskelig for å klare sine økonomiske forpliktelser. Rentefrie lån kan ytes med et beløp som svarer til kassens gjeld med et tillegg av kr. 25 pr. årsmedlem.

   Slike lån skal som regel tilbakebetales innen 5 år. Rikstrygdeverket fastsetter betingelsene for disse lån og avgjør ved senere endringer i kassens økonomiske stilling om betingelsen for den gjenstående del av lånet skal forandres.
2. Rentebærende lån for hvilke der svares en rente som i litr. A., punkt 2, anført, kan tilstås med inntil kr. 40 pr. årsmedlem:
   a. Kasser hvis egne midler er anbrakt i eget hus eller eget fysikalsk institutt eller lignende. Disse lån tilbakebetales i løpet av 10 år med halvårlige avdrag på 5 %, som kan avregnes i statstilskottet eller i mulige tilskott etter reglene i punkt 3.
   b. Kasser som skal bygge eget hus (byggelån) og som selv ikke har tilstrekkelige likvide midler til å finansiere oppførelsen. Disse lån tilbakebetales senest 3 måneder etter at bygget er ferdig til innflytning.
   c. Kasser som — helt eller delvis — skal anlegge eget fysikalsk institutt. Lånet blir her å tilbakebetale i løpet av 10 år. Rikstrygdeverket fastsetter størrelsen av de årlige avdrag og når disse skal betales.
3. Tilskott. Den del av kassens underskudd som overstiger en av Rikstrygdeverket for vedkommende år fastsatt prosent av kassens premieinntekt etter normaltariffen, dekkes av reguleringsfondet. Prosentsatsen kan fravikes for den enkelte kasse under omsyn til kassens økonomiske stilling. Underskuddet beregnes etter de til enhver tid gjeldende regler for føring av kassenes driftsregnskaper. Tilskottet utbetales når kassenes regnskaper er kontrollert av Rikstrygdeverket.

*) Kunngj. 21 november i Lovtid. 1 nr. 58.

12 novbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomførnig av husleieloven i Langesund.

12 novbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjenomføring av husleigelova i Voss herad, Hordaland fylke.

12 novbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Svolvær.

12 novbr. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Brekken herred, Sør-Trøndelag fylke.

13 novbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Kopervik.

14 novbr. **Forordning.** **) (Politidepartementet.)

I forskrifter for blending utferdiget 18 januar 1941 av Innenriksdepartementet i medfør av lov om sivilt luftvern av 10 juli 1936, skal nedennevnte paragrafer lyde så:

§ 2. *Sted og tid for blending.* Blending skal settes i verk over hele riket.

Kjøretøyer av alle slag utenom skinnegangsvogner kan inntil videre i mørke kjøre med ublendede lys som i fredstid utenfor områder som blir bestemt og avmerket ved skilt på veiene av vedkommende tyske Territorialkommandant, når følgende iakttas:

a. Ved stansning og parkering i tettbygd strøk må parkeringslys tennes, med mindre kjøretøyene settes på parkeringsplasser som er opplyst eller ligger utenfor gate og vei.
b. Ved flyalarm må alle kjøretøyer stanse. Parkeringslys tennes og blendingshetter settes på.

Blendingen varer fra solnedgang til soloppgang.

§ 12. *Andre utendørs rettledningslys.* Gravninger i gaten og andre hindringer for trafikken skal merkes med lamper som er blendet som i § 10 bestemt.

Mørkeblå lyskilder eller lysåpninger med lysdempende tildekking av mørkeblå farge skal brukes:

a. I gjennomgangsrom hvis utgang fører rett ut i det fri, som haller, entreer, ganger, trappeoppganger, vindfang, lyssluser, perronger, ventehaller m. v.;

*) Kunngj. 28 november i Lovtid. 1 nr. 59.
**) Kunngj. 21 november i Lovtid. 1 nr. 58.

b. til innendørs belysning i rom hvor lyset stadig må være tent og hvis vinduer og utgangsdører av og til må åpnes, t. eks. sykerom og telefonkjosker; 14 novbr.
c. til den innvendige opplysning av sporvogner, omnibusser, jernbanevogner og motorkjøretøyer;
d. til trafikk- og varselssignaler (trafikkfyr, Agalys, trafikklamper m. v.) og til å varsle bygg og farlige steder;
e. til kjennetegns-, rute- og nummerskilter for sporveier, omnibusser, forstadsbaner og motorkjøretøyer;
f. til hånd- og lommelykter som brukes ute;
g. til lysende skilt ved offentlige kontorer, forretninger, hoteller, kinematografer m. v.

Det er forbudt å bruke blå lyskilder eller lysåpninger med lysdempende tildekking av mørkeblå farge:

a. Til gatebelysning (rettledningslys);
b. til lys på arbeidsplasser utendørs;
c. til signaler;
d. til trafikkampler;
e. til Tarn-Scheinwerfer og lyskastere på kjøretøyer og fartøyer (med unntak av politiets, brannvesenets og det sivile luftverns motorkjøretøyer);
f. til bak- og stopplys;
g. til posisjons- og ankerlys.

Til belysning av skilter ved offentlige tilfluktsrom og dekningsgraver, førstehjelpstasjoner, legevakt, sykehus, politistasjoner, postkontorer, apotek og andre lignende innretninger og institusjoner for almenheten, skal det brukes sånt farget lys som departementet til enhver tid måtte bestemme.

Blendingsbestemmelsene gjelder også for disse tilfelle.

§ 28. *Baklys.* Siste punktum oppheves og erstattes med følgende:

Belysningen av nummerskilter bak på motorvogner og tilhengere skal være mørkeblå. I mørke må de belyste nummerskilter tydelig kunne leses på en avstand av inntil:

10 m når tallene er 75 mm høye,
6 » » » » 45 » » og
5 » » » » 35 » »

§ 38. *Ledningsfeil.* Ved skade på fjernledninger, hvor det er av overveiende offentlig interesse at reparasjonen foretas mens det ennå er mørkt, og ved uhell hvor det kan oppstå fare ved utsettelse av utbedringen, kan lyskastere med kryssblendere (blendingsskjerm med loddrett på hinannen stående ribber) brukes, idet følgende iakttas:

a. Vedkommende plasskommandant eller nærmeste militærkontor og vedkommende norske politimyndighet skal

14 novbr. uoppholdelig gis telefonisk underretning om art, omfang, sted og varighet for det reparasjonsarbeid som aktes utført.

b. Utbedringen kan påbegynnes uten at samtykke på forhånd er innhentet fra de tyske militærmyndigheter, dersom disse ikke midlertidig har truffet en annen ordning.

c. Bruken av lyskastere må innskrenkes til det absolutt nødvendige. Det samme gjelder lysstyrken.

§ 61. *Dispensasjon.*

I. Alle lyskilder og lysåpninger som i medhold av disse forskrifter kan ha sånn lysstyrke at de i mørke og klart vær med normalt syn kan ses fra over 500 m høyde i loddrett eller skrå retning, må øyeblikkelig slokkes eller dekkes, så ikke lys trenger gjennom:

a. når «forvarsel» eller «flyalarm» blir varslet;

b. når det høres skyting fra luftvernkanoner, eller motordur som ikke kjennes som motordur fra tysk fly;

c. når det fra fly kastes bomber eller skytes.

Ansvarlige for slokking og tildekking av disse lyskilder og lysåpninger er de i § 5 nevnte personer.

II. Søknad om dispensasjon fra blendingsforskriftene sendes i 2 eksemplarer etter fastsatt skjema til politimesteren (luftvernsjefen) i det distrikt hvor belysningen ønskes. På dette sted må også de personer som er nevnt i § 5, når det forlanges av norsk eller tysk militær- eller politimyndighet, vise fram skriftlig dispensasjonserklæring.

15 novbr. **Forordning***) om frakjenning av norsk statsborgerret.

Med samtykke fra Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende:

§ 1. Innenriksdepartementets sjef kan frakjenne norsk statsborger hans statsborgerrett, når han oppholder seg i utlandet og viser en atferd som vitner om fiendtlig sinnelag mot den norske stat og er egnet til å skade dens interesser.

Innenriksdepartementets sjef avgjør hvorvidt frakjenningen også skal gjelde statsborgerretten til vedkommendes ektefelle og barn eller noen av disse.

§ 2. Innenriksdepartementets sjef kan bestemme at formuesverdier som tilhører noen som frakjennes eller tidligere er frakjent sin statsborgerrett skal inndras til fordel for statskassen.

---

*) Kunngj. 6 desember i Lovtid. 1 nr. 60.

Inndragingen berører ikke pant eller annen rettighet som tredjemann har i de ting som blir inndratt. 15 novbr.

§ 3. Frakjenningen av statsborgerrett og i tilfelle bestemmelsen om inndraging av formue kunngjøres i Norsk lysingsblad; vedkommende gis så vidt mulig underretning om avgjørelsene.

Rettsvirkningene av avgjørelsene regnes fra kunngjøringen.

§ 4. Påtalemyndigheten setter i verk avgjørelser om inndraging. Riksadvokaten kan gi nærmere forskrifter om fremgangsmåten.

Oslo 15 november 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om tiltak til regulering av omsetningen av pelsdyrskinn. 15 novbr.

§ 1. Landbruksdepartementets landbruksdirektorat kan gi de bestemmelser som finnes nødvendige til gjennomføring av en hensiktsmessig regulering av omsetningen av uberedte skinn av:

Platinarev,
sølvrev,
blårev,
mink,
ilder,
mår og
nutria.

Herunder kan gis bestemmelser om plikt til å anmelde og avlevere skinn, om behandling av skinnene og betalingen for dem.

§ 2. Overtredelse av de bestemmelser som Landbruksdirektoratet gir med hjemmel i denne forordning straffes som bestemt i § 8 i lov nr. 5 av 14 mai 1917.

Oslo 15 november 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 17 november i Lovtid. 1 nr. 57.

15 novbr. **Forordning** *) om omsetning og rasjonering av spisesjokolade.

§ 1. Inntil annen bestemmelse blir truffet av Direktoratet for proviantering og rasjonering, er det forbudt å selge eller på annen måte å overdra til forbruker produkter som inneholder kakao og sjokolade (unntatt kokesjokolade, søt kakao og kakaopulver).

§ 2. Uten samtykke fra Direktoratet for proviantering og rasjonering er det forbudt å selge eller på annen måte å levere til detaljforhandler slike varer som det etter § 1 er forbudt å selge til forbruker.

§ 3. Fra den tid Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer skal produkter som inneholder kakao og sjokolade være undergitt rasjonering etter forskrifter som gis av direktoratet.

§ 4. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning og av bestemmelser som blir gitt i medhold av forordningen kan medføre straff og inndraging på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 13 september 1940.

§ 5. Forordningen trer i kraft 17 november 1941.

Oslo 15 november 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

17 novbr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om midlertidig avhjelp av husmangel, som skyldes krigsforholdene, i Asker herred, Akershus fylke.

17 novbr. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet.

1. Ved kongelige resolusjoner av 31 august 1928 og 16 juni 1933 ble henholdsvis fylkenes landbruksselskaper og de kommunale bureisingslag fritatt for stempelavgift av dokumenter vedkommende erverv og salg i bureisingsøyemed av jordeiendommer på landet.

Med hjemmel i resolusjonene fastsatte departementet som vilkår for fritakelsen at selskapet (laget) samtidig med at dokumentene ble sendt inn til tinglysing, tilstillet departementet en utgreiing for kjøpet eller salget, med oppgave over eiendommens beliggenhet, beskaffenhet, utstrekning og pris, samt øyemedet med ervervet eller salget.

*) Kunngj. 21 november i Lovtid. 1 nr. 58.

Departementet skal med dette meddele at en for fremtiden anser det tilstrekkelig som vilkår for stempelavgiftsfritakelsen at det med overdragelsesdokumentet, når det sendes inn til tinglysing, følger en bekreftet gjenpart av det brev fra Landbruksdepartementet, hvorved dette har ytt lån til kjøp av vedkommende bureisingsfelt. 17 novbr.

2. Ved forordning av 3 februar d. å. ble overdragelsesdokumenter på fast eiendom til bureisere som kjøper jord direkte av private, fritatt for stempelavgift.

Som vilkår for denne fritagelse gjelder ifølge forordningen at det må godtgjøres at Landbruksdepartementet har ytt vanlig bureisingsstøtte og godkjent bureiserens hjemmelsdokumenter.

En skal meddele at dette vilkår kan anses oppfylt når det foreligger en erklæring fra jordstyret i herredet om at vedkommende bureiser er tilstått vanlig bureisingsstøtte av Landbruksdepartementet og at dette har godkjent hjemmelsdokumentene.

Forordning *) (Politidepartementet) om et nytt 2 ledd til § 20 i politivedtekten for S t o k k e herred, Vestfold fylke. 18 novbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet), hvorved det med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at R a k k e s t a d herred, Østfold fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av foreningsog forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser. 18 novbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i H a m m e r f e s t. 18 novbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i V å g a n herred, Nordland fylke. 18 novbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om at fattigdistriktene H a l s e og H a r k m a r k i Halse og Harkmark herred, Vest-Agder fylke, slås sammen til én fattigkommune. 19 novbr.

Forordning *) (Handeldepartementet) om en tilføyelse til bestemmelsene om meddelelse, varighet og opphør av bevilling til å utføre rørleggerarbeider i O s l o. 19 novbr.

*) Kunngj. 28 november i Lovtid. 1 nr. 59.

20 novbr. **Forordning** *) om endring i forordning om utskrivning til arbeidstjeneste av 11 mars 1941.

I.

I forordning om utskrivning til arbeidstjeneste av 11 mars 1941 skal følgende bestemmelser lyde så:

§ 1, første ledd.

Alle mannlige norske statsborgere som oppholder seg her i riket, skal føres på innrulleringsliste (innrulleres) i det år de fyller 19 år, for i tilfelle å delta i arbeidstjeneste.

§ 4, første ledd.

Innen hvert utskrivningsdistrikt utgjør hvert lensmannsdistrikt og hver by en innrulleringskrets. For hver innrulleringskrets føres egen innrulleringsliste.

§ 5. Hver innrulleringskrets deles i roder og for hver rode blir det oppnevnt en rodeforstander. Inndelingen foretas av ordføreren, som også oppnevner rodeforstanderne.

Den inndeling i roder som formannskapene har foretatt, etter § 20 i lov om verneplikt og utskrivning av 21 juni 1929, skal fortsatt bestå, hvis ikke ordføreren senere foretar endringer.

Rodeforstandere oppnevnes for tre år om gangen, og ombudstiden løper fra 1 juli nærmest etter oppnevnelsen. Rodeforstandere som er valt etter loven av 21 juni 1929, skal fortsatt gjøre tjeneste som rodeforstandere etter denne forordning inntil 1 juli i kalenderåret etter at de normalt skulle fratre.

Ordføreren kan entledige rodeforstanderen fra tjenesten før utløpet av hans ombudstid, hvis han ikke skjøtter sitt ombud tilfredsstillende, og oppnevner en ny i hans sted. Den nyoppnevnte rodeforstanders ombudstid regnes fra den tilbaketredendes avskjed, inntil utgangen av treårsperioden.

Rodeforstanderombud som ved forordningens ikrafttreden ikke er besatt, besettes snarest mulig.

For øvrig gjelder med hensyn til vilkårene for rodeforstandernes oppnevnelse og avskjedigelse, de samme bestemmelser som for kommunestyremedlemmer i lov om kommunevalg og lovene om kommunestyret.

Rodeforstanderen skal skaffe til veie opplysninger om innrulleringspliktige som hører til roden og likeså om innrulleringspliktige fra andre distrikter som oppholder seg i roden. Etter de forskrifter som blir gitt av sjefen for arbeidstjenesten skal han hvert år ta opp nøyaktig rodeliste over

*) Kunngj. 6 desember i Lovtid. 1 nr. 60.

alle innrulleringspliktige i sin rode, og være lensmannen (po- 20 novbr.
lititjenestemannen) til hjelp i det som angår innrulleringen og arbeidstjenesten.

Hvor det tidligere i henhold til § 20, 4 ledd, i lov om verneplikt og utskrivning av 21 juni 1929 er tatt bestemmelse om at rodeforstandernes oppdrag skal overtas av vedkommende lensmann (polititjenestemann) mot godtgjøring, skal denne ordning fortsatt bestå.

§ 6. Hvert år så snart som mulig etter det tidspunkt da de innrulleringspliktige er ført på rodeliste, holdes et offentlig innrulleringsmøte hvor rodeforstanderne skal være til stede og gi opplysninger om de innrulleringspliktige i roden og avlevere sin rodeliste. Møtet berammes og ledes av lensmannen (polititjenestemannen). Ved dette møtet skal alle innrulleringspliktige fremstille seg som ikke vet om de tidligere er ført på rodeliste, og likeledes alle menn i innrulleringspliktig alder som av rodeforstanderen eller lensmannen (polititjenestemannen) har fått pålegg om å møte, for at det kan bli skaffet til veie nærmere opplysninger eller foretatt nærmere undersøkelser om deres arbeidstjenesteforhold.

Med utskrivningssjefens tillatelse kan lensmannen (vedkommende polititjenestemann) sløyfe innrulleringsmøtet, eller møtet kan holdes av lensmannen (polititjenestemannen) uten at andre møtepliktige er til stede enn dem som særskilt er innkalt. Rodeforstanderne kan, i den utstrekning det finnes påkrevd, kalles inn til sesjonen i stedet for til innrulleringsmøtet.

Lensmannen (vedkommende polititjenestemann) tilkommer for foran nevnte møter en godtgjøring av kr. 8 pr. dag, foruten i tilfelle skyss- og kostgodtgjøring etter loven.

§ 8, første ledd.

Alle unge menn som oppholder seg her i riket i det år de fyller 19 år har plikt til å melde seg for rodeforstanderen, enten på hjemstedet eller i den rode som de for tiden oppholder seg i, for å bli tatt opp på rodeliste og få utlevert arbeidstjenestebok. Sjefen for arbeidstjenesten fastsetter når meldingen skal finne sted, og gir nærmere regler om meldeplikten.

§ 10. En gang om året holdes for hver av landets innrulleringskretser en sesjon. Den holdes på steder som ligger så bekvemt som mulig, berammes av utskrivningssjefen, og ledes av ham eller en av Sjefen for arbeidstjenesten oppnevnt stedfortreder. Ved disses forfall ledes sesjonen av lensmannen (vedkommende polititjenestemann). Sesjonen kan berammes utenfor innrulleringskretsen, men ingen møtepliktig må da

20 novbr. påføres lengere reise enn høyst 20 km utenfor egen krets. For avsidesliggende innrulleringskretser med få utskrivningspliktige, kan utskrivningssjefen bestemme at sesjon i enkelte år ikke holdes. Kretsens utskrivningspliktige som ikke er åpenbart udyktige, skrives ut og møter fram til lægebedømmelse ved arbeidstjenestens begynnelse.

Lensmannen (vedkommende polititjenestemann) skal være til stede ved sesjonen. Rodeforstanderne møter ikke med mindre de enkeltvis har fått særskilt innkalling av utskrivningssjefen eller lensmannen (polititjenestemannen). Dessuten har alle, hvis arbeidstjenesteforhold for anledningen er gjenstand for avgjørelse, plikt til å møte til avhøring og så vidt nødvendig lægeundersøkelse og måling.

For sesjonen tilstås lensmannen (vedkommende polititjenestemann) en godtgjøring av kr. 8 daglig, foruten i tilfelle skyss- og kostgodtgjøring etter loven.

§ 11, siste ledd.

Utskrivningspliktige som det kan godtgjøres på annen måte er fullstendig udyktige til arbeidstjeneste, kan slettes av innrulleringslisten uten forutgående lægeskjønn.

§ 21. Den som ved forgåelse som nevnt i § 20 søker å unndra seg for utskrivning eller å oppnå uberettiget fordel ved utskrivningen, straffes med fengsel inntil 8 måneder.

På samme måte straffes den som rettsstridig bevirker eller medvirker til noen forgåelse som nevnt i denne paragraf.

§ 22, første og annet ledd.

Fra det tidspunktet de er ført på rodeliste skal alle innrulleringspliktige melde fra til lensmannen (vedkommende polititjenestemann) om bortreise, flytning, utvandring og sjøfart, og erverve tillatelse til dette. Mønstringsmennene skal rettlede de sjøfarende.

Alle bortreiste eller utvandrede mannlige norske statsborgere som vender tilbake til riket etter det tidspunkt da deres årsklasse skal melde seg for rodeforstanderen etter § 8, skal straks etter ankomsten melde seg for lensmannen (vedkommende polititjenestemann) på det sted hvor de tar opphold. Meldingsplikten varer så lenge vedkommende er arbeidstjenestepliktig.

II.

Denne forordning trer i kraft 15 desember 1941.

Oslo 20 november 1941.

Departementet for arbeidstjeneste og idrett.

Axel Stang.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for Åndalsnes bygningskommune, Møre og Romsdal fylke. 20 novbr.

Forordning (Sosialdepartementet) om at Kvikne og Innset fattigdistrikter i Kvikne herred, Hedmark fylke, slås sammen til én fattigkommune. 20 novbr.

Midlertidig forordning *) om forbud mot sesongsalg m. v. av rasjonerte varer. 22 novbr.

I samråd med ministeren for Forsyningsdepartementet fastsettes:

§ 1. Det er forbudt å la sesongsalg, vareopptellingssalg og realisasjonssalg omfatte rasjonerte varer.

Realisasjonssalg av slike varer er dog tillatt når den forretning eller forretningsavdeling som varene tilhører, skal opphøre.

§ 2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning.

§ 3. Denne forordning trer i kraft en uke etter at den har vært kunngjort i Norsk lovtidend.

Oslo 22 november 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Rakkestad herred, Østfold fylke. 22 novbr.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Skoger herred, Vestfold fylke. 22 novbr.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Horten. 22 novbr.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Larvik. 22 novbr.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Solum herred, Telemark fylke. 22 novbr.

*) Kunngj. 28 november i Lovtid. 1 nr. 59.
**) Kunngj. 6 desember i Lovtid. 1 nr. 60.

24 novbr. **Forordning** *) om vern om praksis for læger som tjenstgjør ved Den norske legion.

§ 1. I det tidsrom en læge er borte fra sin praksis på grunn av tjeneste ved Den norske legion, kan andre læger bare midlertidig etablere ny praksis eller tilsette ytterligere lægehjelp i den fraværendes praksisområde. Når lægen kommer tilbake fra tjenesten, må midlertidig praktiserende læger opphøre med sin praksis i og fraflytte området og tilsatt ytterligere lægehjelp slutte.

Innenriksdepartementet avgjør i tvilstilfelle hva der skal anses for praksis og praksisområde.

Departementet kan gjøre unntak fra bestemmelsene i første ledd.

§ 2. Bestemmelsene i § 1 får også anvendelse når ny praksis er etablert eller ytterligere lægehjelp tilsatt i den tjenstgjørende læges praksisområde under hans tjenestefravær før forordningens ikrafttreden.

§ 3. Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter inntil kr. 30 000 eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge deler.

Oslo 24 november 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

24 novbr. **Forordning** (Innenriksdepartementet) om at de nåværende to jordmordistrikter Indre Herøy og Leikanger, Møre og Romsdal fylke, slås sammen til ett distrikt under namnet Indre Herøy jordmordistrikt fra 1 januar 1942.

24 novbr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om midlertidig avhjelp av husmangel, som skyldes krigsforholdene, i Nordland fylke.

24 novbr. **Forordning** *) (Politidepartementet) om endring av § 6, 2 ledd, i politivedtekten for Aker herred, Akershus fylke.

24 novbr. **Forordning** *) (Politidepartementet) om endring av § 7, 2 ledd, i politivedtekten for Bærum herred, Akershus fylke.

24 novbr. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om fiskeregler for Os herred, Hedmark fylke.

*) Kunngj. 6 desember i Lovtid. 1 nr. 60.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om fiskereglar for strekningen Hølsauget—Losna med Hunderfossen i Lågen i Fåberg og Øyer herader, Opland fylke. 24 novbr.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om fiskerefor Røros landsogn, Sør-Trøndelag fylke. 24 novbr.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om fiskereler for Verdal herred, Nord-Trøndelag fylke. 24 novbr.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 24 novbr.

Funksjonstiden for de nåværende domsmenn.

Etter forordning av 7 oktober 1941 om tillegg til forordning av 4 juni 1941 om oppnevning av forliksmenn m. v., utløper funksjonstiden for de nåværende domsmenn 30 november d. å. Utsettes behandlingen av en sak, hvor hovedforhandling med domsmenn er påbegynt til etter dette tidspunkt, har departementet antatt at det til sakens fortsatte behandling må trekkes eller oppnevnes domsmenn av de nye utvalg.

Forordning **) om endring i forordning av 24 oktober 1940 om framstilling av fôrblandinger. 25 novbr.

I forordning av 24 oktober 1940 om framstilling av fôrblandiger skal § 2 lyde så:

§ 2. Det er forbudt å framstille for salg fôrblandinger som inneholder rasjonert kullhydratkraftfôr.

Oslo 25 november 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning (Sosialdepartementet) om at Vestre Slidre, Lomen og Røn fatigdistriktar i Vestre Slidre herad, Opland fylke, vert slegne i hop til ein fatigkommune. 25 novbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Vennesla herred, Vest-Agder fylke. 25 novbr.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om fiskereler for Ringebu herred, Opland fylke. 25 novbr.

*) Kunngj. 6 desember i Lovtid. 1 nr. 60.
**) Kunngj. 28 november i Lovtid. 1 nr. 59.

26 novbr. **Forordning** *) om fylkesveistyrene.

§ 1. De funksjoner som etter lovgivningen er lagt til fylkesveistyret utøves heretter av formannen (fylkesmannen). Før formannen gjør vedtak, skal han ha hørt fylkesveistyrets øvrige medlemmer. I møte hvor formannen gjør vedtak, må minst ett av de øvrige medlemmer og ved det forsterkede fylkesveistyre, jfr. lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 21 III første ledd, minst to av dem være til stede. Medlemmene plikter å uttale seg; men formannen gjør vedtaket etter eget omdømme. Er et medlem uenig i det vedtak formannen gjør, plikter han å si fra og kreve sin mening bokført; gjør han ikke det, anses han som enig med formannen og medansvarlig for vedtaket.

§ 2. Vedtak om oppnevning av medlemmer av fylkesveistyret blir ikke gyldig før det er stadfestet av Arbeidsdepartementet. Dersom departementet ikke finner å kunne godta oppnevningene, kan det selv oppnevne medlemmer.

§ 3. Lov om veivesenet av 21 juni 1912 § 12, tredje og fjerde ledd, oppheves.

Oslo 26 november 1941.

Arbeidsdepartementet.

Tormod Hustad.

R. J. Fuglesang.

26 novbr. **Forordning** **) om forbud mot overdragelse og omregistrering av motorvogner som tidligere har vært registrert.

§ 1. Det er forbudt ved salg, leie eller på annen måte å overdra rådigheten over motorvogn (jfr. lov nr. 2 av 20 februar 1926 § 1) som er eller har vært registrert uten tillatelse fra transportutvalget i det politidistrikt hvor motorvognen er registrert eller sist var registrert.

Likeledes er det forbudt ved kjøp, leie eller på annen måte å erverve rådigheten over sånn motorvogn som nevnt i første ledd, uten at erververen har fått seg forevist eller meddelt transportutvalgets tillatelse.

Gjelder overdragelsen rutevogn (herunder reservevogn), må transportutvalget før avgjørelse treffes, forelegge saken for veivesenets overingeniør i fylket. Dersom transportutvalget og overingeniøren ikke blir enig, skal saken forelegges for Direktoratet for industriforsyning som avgjør den i samråd med Arbeidsdepartementet (Veidirektoratet).

*) Kunngj. 6 desember i Lovtid. 1 nr. 60.
**) Kunngj. 28 november i Lovtid. 1 nr. 59.

§ 2. Motorvogn som er eller har vært registrert, kan ikke registreres eller søkes registrert i et annet politidistrikt uten tillatelse fra transportutvalget i det politidistrikt hvor bilen er registrert eller sist var registrert. 26 novbr.

Gjelder registreringen rutevogn, får bestemmelsen i § 1, 3 ledd, tilsvarende anvendelse.

§ 3. Det er forbudt å bygge om eller la ombygge lastebil til personvogn — eller omvendt — uten tillatelse av Trafikkontoret, Forsyningsdepartementet.

Med lastebil menes i denne forbindelse enhver motorvogn, herunder registrert tilhenger til sånn, som er bestemt til å føre gods.

§ 4. Transportutvalgets avgjørelse etter denne forordning kan av overdrager eller erverver ankes inn for Direktoratet for industriforsyning.

§ 5. Direktoratet for industriforsyning kan — for rutevogns vedkommende i samråd med Veidirektoratet — gjøre unntak fra bestemmelsene i §§ 1 og 2 og gi utfyllende bestemmelser.

§ 6. Bestemmelsene om straff og indraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, eller bestemmelser gitt i medhold av forordningen.

§ 7. Forordning av 8 november 1940 om forbud mot overdragelse og omregistrering av lastebiler oppheves.

Oslo 26 november 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Fordning *) (Innenriksdepartementet) om folkeregister for Meldal herad, Sør-Trøndelag fylke. 26 novbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Borre herred, Vestfold fylke. 26 novbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Os herred, Hedmark fylke. 26 novbr.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om vernskog i Salangen herred, Troms fylke. 26 novbr.

*) Kunngj. 6 desember i Lovtid. 1 nr. 60.

26 novbr. **Forordning.***) (Arbeidsdepartementet.)

Nye regler for oppnevning etter motorvognlovens § 21, avsnitt III, av byenes representanter i fylkesveistyret.

I.

Oppnevning av medlem av fylkesveistyret som representant for fylkets byer (kjøpsteder og ladesteder med eget kommunestyre).

Representanten med varamann oppnevnes for 3 år — begge ved særskilt oppnevning.

I fylker med bare 1 by foretas oppnevningen av ordføreren.

I fylker med flere byer foretas oppnevningen av ordførerne i forening således at ordførere som representerer by

med inntil 5 000 innbyggere har 1 stemme,
med over 5 000 inntil 15 000 innbyggere 2 stemmer,
med over 15 000 innbyggere 3 stemmer.

Ordførerne eller av dem utpekte fullmektiger trer sammen til tid og sted som fylkesmannen bestemmer, for å oppnevne representant med varamann. Fylkesmannen leder møtet. Den som får over halvdelen av de avgitte stemmer, anses oppnevnt. Oppnår ingen over halvdelen av de avgitte stemmer, foretas ny avstemning hvorved den anses oppnevnt som har fått det største antall stemmer. I tilfelle av stemmelikhet foretas loddtrekning. Ved oppnevningen føres protokoll som undertegnes av fylkesmannen og ordførerne eller deres fullmektiger.

Fylkesmannen gir byene og de oppnevnte nødvendig underretning.

Ordførerne eller deres fullmektiger tilkommer for reiser i anledning av oppnevningsmøtet skyss- og kostgodtgjørelse etter vanlig regulativ for ordførere. Utgiftene herved utres av vedkommende by.

Byenes representant i fylkesveistyret tilkommer skyss- og kostgodtgjørelse som fylkesveistyrets øvrige medlemmer, jfr. veilovens § 12, nest siste ledd, og skyssregulativets bestemmelser. Godtgjørelsen utres forskuddsvis av fylkeskassen mot refusjon av byene i fylket i forhold til antall stemmer ved oppnevning av byrepresentant.

II.

Oppnevning av representant for Oslo og for Bergen til å tiltre henholdsvis Akershus og Hordaland fylkesveistyrer ved

---

*) Kunngj. 6 desember i Lovtid. 1 nr. 60.

den forberedende behandling av søknader om tillatelse til motorvognkjøring av interesse for byen. 26 novbr.

Representanten med varamann oppnevnes av ordføreren.

Med hensyn til funksjonstid gjelder samme regler som foran under I bestemt.

Resultatet av oppnevningen meddeles fylkesmannen.

For møte i fylkesveistyret tilkommer representanten samme godtgjørelse som fylkesveistyrets medllemmer, jfr. ovenfor.

III.

De ved Arbeidsdepartementets skrivelse av 8 august 1930 i henhold til § 21, avsnitt III, annet ledd, i lov av 6 juni 1930 om forandringer i lov om motorvogner av 20 februar 1926 fastsatte bestemmelser for de i samme avsnitts første ledd omhandlede valg m. v. oppheves.

Forordning.*) (Kirkedepartementet.) 27 novbr.

Om vitnemål for bestått avgangseksamen ved høgre almenskole for elever som skal gjøre tjeneste i Regiment Nordland eller Den norske legion.

Uten omsyn til bestemmelsene i eksamensreglementene for artium og real(middel)skoleeksamen kan elever i avgangsklassene ved høgre almenskoler (gymnas og real(middel)-skoler) som melder seg til frivillig tjeneste i Regiment Nordland eller Den norske legion bli tildelt vitnemål for bestått eksamen i 1942 uten å delta i undervisningen etter tjenestens begynnelse, etter følgende regler:

I.

Elever fra skoler med eksamensrett.

§ 1. Det ekstraordinære vitnemål kan gis til elev som har gått i avgangsklasse ved eksamensberettiget høgre almenskole (gymnas eller real(middel)skole) i skoleåret 1941—42 og som har deltatt i undervisningen til juleferien 1941.

§ 2. Vitnemålet blir utstedt for de skriftlige fags vedkommende på grunnlag av de karakterer som blir gitt ved juletentamen 1941 og for de muntlige fags og gymnastikkens vedkommende på grunnlag av lærernes særskilte standpunktkarakterer. I de tilfelle da en elev ikke har deltatt i eller fått karakterer i skriftlige fag ved juletentamen, gis karakterene i disse på samme måte som for de muntlige fags vedkommende. Vitnemål må i så fall bare gis til elever som etter rektors (styrers) mening sannsynligvis ville bestått eksamen

*) Kunngj. 19 desember i Lovtid. 1 nr. 63.

27 novbr. om de hadde fortsatt skoleåret ut og deltatt i de ordinære eksamensprøver.

Karakterer i de fag som eleven har tatt avgangsprøve i på et tidligere trinn beholdes.

§ 3. Vitnemålet utstedes av skolens rektor (styrer) som sender melding til Undervisningsrådet gjennom kretsformannen for vedkommende krets.

II.

Elever fra skoler uten eksamensrett.

§ 4. Det ekstraordinære vitnemål kan også gis til elev i avgangsklasse ved ikke eksamensberettiget høgre almenskole (gymnas, artiumskurs eller real(middel)skole) i skoleåret 1941—42 når han har deltatt i undervisningen til juleferien og har gått på vedkommende skole i alt minst 1½ år.

§ 5. Karakterene gis etter samme regler som nevnt i § 2.

§ 6. Vitnemålet utferdiges av kretsformannen i vedkommende krets etter oppgave fra skolens styrer, og melding sendes Undervisningsrådet.

III.

§ 7. Det ekstraordinære vitnemål gir innehaveren samme rettigheter med omsyn til videre utdannelse i Norge og Tyskland som for de kandidater som får sitt vitnemål ved de ordinære eksamener i 1942.

Vitnemålet skal sendes inn til departementet og oppbevares der. Når eleven har gjort ½ års tjeneste i Regiment Nordland eller Den norske legion vil han få vitnemålet utlevert fra departementet mot innsendelse av attest fra sine militære overordnede om tilfredsstillende utført tjeneste og mot kvittering fra vedkommende skole for at det eksamensgebyr som fastsettes er betalt.

§ 8. Er en i løpet av første halvårs tjeneste som følge av uforskyldt skade eller sykdom blitt ufør til fortsatt soldattjeneste, beholder han dog sin rett til å få det oppbevarte vitnemål utlevert.

Har han derimot av andre grunner vist seg uskikket til utdannelse og tjeneste som soldat, bortfaller denne rett og han må da underkaste seg vanlig eksamensprøve for å få vitnemål om bestått eksamen.

§ 9. I eksamensavgift betales kr. 12 for artium og kr. 8 for real(middel)skoleeksamen.

27 novbr. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Thorvald Frogner og hustru Annes legat» til beste for fattige og syke i Sørum, som ikke nyter fattigunderstøttelse, opprettet ved Thorvald Frogners testament av 30 august 1938.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om vedtekter for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Solum herred, Telemark fylke. 28 novbr.

Skrivelse fra Justisdepartementet til en advokat om tillatelse til å opptre som advokat. 28 novbr.

Forordningen av 23 juni 1941 om endringer i sakførerlovgivningen bestemmer i § 3, første ledd, at den som søker tillatelse til å opptre som sakfører ved lagmannsrettene (advokat) bl. a. må godtgjøre at han har vært i virksomhet som sakfører i minst 2, eventuelt 4 år.

Departementet antar at «virksomhet som sakfører» i denne sammenheng betyr at vedkommende sakfører må ha stillet sikkerhet og ha sendt melding etter domstolslovens § 221. Det er i så fall intet til hinder for at han samtidig arbeider som fullmektig hos en annen sakfører.

Departementet nevner i denne sammenheng at en tidligere har uttalt at de 6 sivile saker ved herreds- eller byrett som kreves utført for å få advokattilatelse, ikke nødvendigvis må være utført i de nevnte 2 eller eventuelt 4 år som sakfører. Disse saker kan også være utført i stilling som autorisert fullmektig.

Forordning *) om krigsforsikring av havaripenger. 29 novbr.

§ 1. Staten overtar krigsforsikring av havaripenger i risiko for norske forsikringstakere.

§ 2. Den forsikringsvirksomhet som er nevnt i § 1 drives for statens regning av A/S Norsk Varekrigsforsikring av 1938 som forretningsfører.

§ 3. Statens skipsfartsdirektorat utferdiger nærmere bestemmelser for forsikringsvirksomheten.

A/S Norsk Varekrigsforsikring av 1938 skal drive sin virksomhet i samsvar med de regler som direktoratet gir.

Oslo 29 november 1941.

Sjøfartsdepartementet.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 6 desember i Lovtid. 1 nr. 60.

29 novbr. **Forordning.***) (Sjøfartsdepartementet.)

Tillegg til forskrifter for lugarer m. v. på registreringspliktige fartøyer (fiskefartøyer unntatt).

Med hjemmel i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9 juni 1903 med tilleggslov av 18 september 1909 og 20 august 1915 § 46 bestemmes:

§ 1. Til § 11 i forskrifter for lugarer m. v. på registreringspliktige fartøyer (fiskefartøyer unntatt) fastsatt ved kongelig resolusjon av 1 september 1916, jfr. kongelige resolusjoner av 25 august 1922 og 19 juli 1935, føyes et nytt punkt 5 sålydende:

5. På skip som skal ha egen mann til å tilberede kosten, skal skipet holde det nødvendige skaffetøy.

§ 2. Denne forordning trer i kraft 1 januar 1942.

29 novbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en kemner, hvori uttales at bestemmelsen i byskattelovens § 106, landskattelovens § 114, punkt 9, tredje punktum, om at fortrinnsretten til trekk for det løpende budsjettårs skatter varer til trekkordre for det etterfølgende år er mottatt, bare antas å gjelde i tilfelle hvor det er pålagt trekk før utløpet av det budsjettår som skatten er utlignet for.

29 novbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en skattefoged, hvori det angående beregning av arveavgift uttales at da det ved høyesterettsdom av 26 februar 1941 er antatt at også en ene-livsarving kan betraktes som åsetesberettiget i forhold til bestemmelsen i lov nr. 4 av 25 juli 1910 § 2, har departementet funnet det riktigst å følge den samme regel ved anvendelsen av bestemmelsen i lov nr. 6 av 8 juni 1907 § 3, 2net ledd.

1 desbr. **Forordning.***) (Sosialdepartementet.)

Forskrifter (nr. 3) om arbeidsformidling, jfr. § 9 i forordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940.

Tilsetting kan skje uten medvirkning av arbeidsformidlingen når det gjelder stilling som:

a. fast eller midlertidig politikonstabel, reserve- eller hjelpepolitikonstabel, lensmann eller lensmannsbetjent;
b. losoldermann, losformann eller los som blir tilsatt av Sjøfartsdepartementet;
c. lærer ved en offentlig skole.

---

*) Kunngj. 6 desember i Lovtid. 1 nr. 60.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Hamar; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41. 2 desbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Gildeskål herred, Nordland fylke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41. 2 desbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Ullensaker herred, Akershus fylke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41. 3 desbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Vang herred, Hedmark fylke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41. 3 desbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjenomføring av husleigelova i Time herad, Rogaland fylke; jfr. lov frå 16 juni 1939 § 41. 3 desbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Tromsø; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41. 3 desbr.

Forordning *) (Landbruksdepartementet) om opphevelse av de ved kongelig resolusjon av 31 august 1907 stadfestede piggtrådvedtekter for Sør-Odal herred, Hedmark fylke. 3 desbr.

Forordning **) (Innenriksdepartementet) om vedtekt til bygningslovens § 48 for Hemnes herred, Nordland fylke. 4 desbr.

Forordning. (Finansdepartementet.) 4 desbr.

I det ved kongelig resolusjon av 12 november 1907 med senere endringer fastsatte reglement for Hypotekbanken skal § 19, 3 ledd, heretter lyde så:

Hus med tomt på landet kan etter direksjonens nærmere bestemmelse antas som pant for:

a. inntil 5/10 av takstsummen i omegnen av Oslo, Bergen og Trondheim.
b. inntil 4/10 av takstsummen i strøk som grenser til andre byer og ladesteder, og strøk som er undergitt bygningslovens forskrifter.

---

*) Kunngj. 19 desember i Lovtid. 1 nr. 63.
**) Kunngj. 16 desember i Lovtid. 1 nr. 62.

6 desbr. **Forordning***) om behandling og omsetning av engfrø.

§ 1. Landbruksdepartementets produksjonsdirektorat kan gi bestemmelser om behandling og omsetning av frø av timotei og andre grasarter og av kløver og andre engbelgvekster. Det kan herunder gis regler om tresking og rensing av frø, om plikt til å gi oppgave over beholdninger og om avleveringsplikt og rasjonering.

§ 2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 § 8 kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av bestemmelser gitt i medhold av den.

§ 3. Forordning av 15 mars 1941 om omsetning av engfrø oppheves. De i medhold av nevnte forordning fastsatte bestemmelser blir dog i kraft inntil de oppheves eller endres ved bestemmelser fastsatt i medhold av nærværende forordning.

Oslo 6 desember 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

6 desbr. **Forordning.***) (Sjøfartsdepartementet.)

Forskrifter om ekstraordinære sikringsforanstaltninger på skip i krigsfarvann.

Med hjemmel i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9 juni 1903 §§ 1 og 42 og lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 26 bestemmes:

§ 1. I krigsfarvann skal på ethvert norsk skip på 100 registertonn brutto og derover kommandobrua være utstyrt med nødvendig beskyttelse mot splinter og maskingeværild. Også skip under 100 registertonn brutto skal når de i alminnelighet går i konvoi, være utstyrt med slik brubeskyttelse.

Skip over 4 000 registertonn brutto skal dessuten være forsynt med beskyttelsesrom på for- og akterdekk.

§ 2. Skip i fart på Tyskland, Holland og videre skal i tillegg til den i § 1 nevnte faste beskyttelse så vidt mulig også være utstyrt med en stålhjelm til hver av dekksmannskapet.

§ 3. Ethvert skip som går i fart hvor det kan bli spørsmål om konvoiering, skal — uten hensyn til om det etter de någjeldende norske bestemmelser er fritatt herfor — være utstyrt med følgende signalutstyr:

a. Et fullstendig sett med internasjonale signalflagg og dessuten flagg for skipets kjenningssignal,
b. et sett semaforflagg,

*) Kunngj. 19 desember i Lovtid. 1 nr. 63.

c. en stillbar og avblendbar morselampe (vartalampe, klapp- 6 desbr.
lanterne).

§ 4. Overtredelse av disse bestemmelser straffes etter loven.

Forordning *) om vern om flagget og nasjo- 8 desbr.
nalsangen m. v.

§ 1. Norges flagg og farger og solkorsmerket må bare brukes på en måte som ikke krenker nasjonalfølelsen. Det samme gjelder nasjonalsangen.

§ 2. Innenriksdepartementet eller den det bemyndiger, avgjør med endelig bindende virkning tvilsspørsmål etter § 1.

§ 3. Norges flagg kan bare brukes av offentlige myndigheter. Dog kan handelsflagget også brukes av private, men bare til flagging.

Flagging fra bygninger som vesentlig tjener til offentlig bruk, må bare skje med Norges flagg, andre flagg som er godkjent av Innenriksdepartementet og i tilfelle med utenlandsk flagg.

§ 4. Flagg, våpen og segl for fylker, by- og herredskommuner må godkjennes av Innenriksdepartementet.

§ 5. Innenriksdepartementet fastsetter de offentlige flaggdager.

Kultur- og folkeopplysningsdepartementet kan bestemme hel eller delvis flaggingsplikt for private.

§ 6. Overtredelse av denne forordning eller medvirkning dertil straffes med fengsel inntil 1 år eller med bøter inntil 100 000 kroner.

På samme måte straffes den som overfor Norges flagg og farger, solkorsmerket eller nasjonalsangen viser manglende respekt, tilkjennegir mishag eller viser utilbørlig opptreden på annen måte, eller medvirker hertil.

I tilfelle hvor personer i alderen 14—21 år overtrer denne forordning og det foreligger grunn til å anta at vedkommende handler under påvirkning av foreldre eller foresatte, kan domstolene pålegge disse å utrede den pengebot vedkommende umyndige blir idømt.

§ 7. Flagg, våpen og segl som brukes i strid med denne forordning, kan inndras uansett hos hvem de finnes.

§ 8. Ved denne forordning oppheves lov 29 juni 1933 nr. 2 om flagging på kommunenes offentlige bygninger.

Oslo 8 desember 1941.
Innenriksdepartementet.
Hagelin.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 8 desember i Lovtid. 1 nr. 61.

8 desbr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om at Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres gjeldende for Vestfold fylke.

8 desbr. **Forordning.** (Arbeidsdepartementet.)

Endring av regler og satser for offentlige tjenestemenn ved reiser i statens ærend utenfor rikets grenser av 31 mars 1933, 3 juni 1938 og 31 mars 1941.

De ved kongelig resolusjon av 31 mars 1933 fastsatte satser for kostgodtgjørelse forhøyes midlertidig fra 1 desember 1941 med 30 %.

8 desbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Departementet godkjenner formular til bruk ved vigsler i «Kviteseid pinsemenighet».

8 desbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Til bruk ved vigsler i «Pinsemenigheten Cion», Vikna, godkjenner departementet den vigselformular som ved kongelig resolusjon av 9 september 1927 ble godkjent for «Menigheten i Filadelfia», Oslo.

9 desbr. **Forordning** *) om krigspensjonering for militærpersoner.

Kap. I. Omfang.

§ 1. Denne forordning gjelder pensjonering av militærpersoner som har fått mén som følge av skade eller sykdom som de er påført under tjenestegjøring i krig. Likeså omfatter forordningen pensjonering av etterlatte til militærpersoner som er død av skade eller sykdom de er påført under tjenestegjøringen.

Som militærperson anses enhver som deltar i krigen (krigsdeltaker) etter bestemmelsene i vernepliktsloven av 21 juni 1929 eller som frivillig.

§ 2. Den som er dømt etter den militære straffelov av 22 mai 1902 for å ha gjort seg skyldig i forrederi eller spionasje i krigstid, har ikke rett til ytelser etter denne forordning. Heller ikke oppnås sånn rett når invaliditet eller død er fremkalt ved forsett av vedkommende selv. Det samme gjelder for etterlatte etter personer som foran nevnt.

Videre har den som etter 10 juni 1940 har tatt opphold i utlandet eller hans etterlatte ikke rett til noen ytelser etter forordningen.

*) Kunngj. 16 desember i Lovtid. 1 nr. 62.

Kap. II. Ytelser under invaliditet. 9 desbr.

§ 3. Får den skadede, etter endt sykebehandling, mén som medfører fullstendig eller delvis tap av arbeidsevnen, har han rett til invalidpensjon.

Ved fullstendig tap av arbeidsevnen ytes hel pensjon og ved nedsatt arbeidsevne en tilsvarende avkortet pensjon. Den skadede har dog ikke rett til invalidpensjon hvis arbeidsevnen er nedsatt med mindre enn 5 prosent.

Invaliditetsgraden fastsettes etter samme prinsipper som gjelder i de alminnelige offentlige ulykkestrygder.

Invalidpensjonen består av en grunnpensjon, i tilfelle med befalstillegg. Dertil ytes familietillegg, hjelpeløshetsbidrag, nødvendig sykebehandling og protesebidrag.

Familietillegg ytes i form av tillegg for invalidens barn og tillegg til hjelp i huset når vilkårene etter § 6 er til stede.

Sykebehandling ytes etter de militære sykeregler. Får invaliden fri kur og pleie i sykehus eller annen kuranstalt, kan det gjøres fradrag i invalidpensjonen for inntil halvparten av denne. I familietillegg skal det ikke gjøres fradrag.

§ 4. Grunnpensjonen utgjør kr. 2 000 pr. år ved fullstendig invaliditet og tilsvarende mindre ved delvis invaliditet.

Befalstillegg utbetales etter følgende skala:

I.	Menige og korporaler	grunnpensjon
II.	Sersjanter, vpl. underoffiserer og kvartermestre i marinen	20 % tillegg
III.	Fenrikker (sekondløytnanter)	30 % »
IV.	Løytnanter	40 % »
V.	Kapteiner og befal av høyere grad	50 % »

§ 5. Barnetillegg ytes når invalidens arbeidsevne er nedsatt med 20 % eller mer. Tillegget utgjør:

For ett	barn	20 %	av	invalidpensjonen,
» to	»	30 %	»	—»—
» tre	»	40 %	»	—»—
» fire	»	50 %	»	—»—
» fem	» eller flere	55 %	»	—»—

Tillegg for to eller flere barn anses ytt med like stort beløp for hvert barn.

Som barn anses invalidens barn under 18 år, som er født i ekteskap, eller som er født utenfor ekteskap når barnet er avlet før han ble påført skaden eller sykdommen, og farskapet er fastslått etter lov nr. 3 av 10 april 1915, samt adoptivbarn og pleiebarn når invaliden før han ble påført skaden eller sykdommen, hadde tatt på seg oppfostringen uten vederlag. For slike barn ytes ikke barnetillegg etter de vir-

9 desbr. kelige foreldre. Likestilt med barn født utenfor ekteskap er barn som invaliden er bidragspliktig for etter lov nr. 3 av 10 april 1915. Er flere personer bidragspliktige for samme barn, avgjør dog Sosialdepartementet om det skal ytes tillegg for det, og hvor stort tillegget skal være.

§ 6. Er invalidens hustru varig arbeidsudyktig eller er invaliden enkemann eller fraskilt, og har omsorgen for barn under 18 år, kan det tilstås ham et tillegg til hjelp i huset på 20 % av grunnpensjonen.

§ 7. Er invalidens tilstand slik at han på grunn av hjelpeløshet trenger særlig tilsyn og pleie, kan det tilstås ham et hjelpeløshetstillegg. Tillegget fastsettes skjønnsmessig, og må ikke overstige 50 % av grunnpensjonen. Det kan reguleres eller inndras hvis invalidens tilstand endres.

§ 8. Til anskaffelse, vedlikehold og fornyelse av kunstige lemmer eller andre hjelpemidler skal det tilstås invaliden passende bidrag (protesebidrag).

§ 9. Blir invaliditetsgraden fastsatt til mindre enn 20 %, skal invalidpensjonen utløses med et beløp engang for alle som svarer til pensjonen for seks år.

Selv om invaliditetsgraden er høyere enn 20 %, kan pensjonen i særlige tilfelle utløses helt eller delvis med en tilsvarende del av kontantverdien, når det må antas at en slik kontanterstatning kan bidra til å skaffe invaliden et varig inntektsgivende erverv. Sosialdepartementet fastsetter det grunnlag som kontantverdien skal beregnes etter.

Kap. III. Ytelser ved dødsfall.

§ 10. Har skade eller sykdom som er påført krigsdeltakeren under krigstjenesten medført hans død, ytes gravferdshjelp og pensjoner til avdødes etterlatte.

§ 11. Som gravferdshjelp ytes kr. 300, dog slik at hvis gravferden bekostes av andre enn dødsboet, ytes bare halvparten av dette beløp. Gravferdshjelp kan også ytes til flytning av grav.

§ 12. Til etterlevende enke ytes en grunnpensjon på kr. 1 200 pr. år og med tillegg, hvis mannen var befal. Tillegget beregnes etter den skala som er gitt i § 4 og av enkens grunnpensjon. Var hustruen skilt eller separert, kommer lov nr. 2 av 31 mai 1918 § 57, jfr. § 56, jfr. lov av 25 juni 1937, til anvendelse.

Rett til enkepensjon inntrer ikke hvis ekteskapet er inngått etter at avdøde ble skadet eller syk under krigstjenesten. Sosialdepartementet kan dog, når særlige grunner taler for det, tilstå hel eller delvis pensjon i disse tilfelle.

Enkepensjon utbetales så lenge enken lever ugift. Gifter 9 desbr.
enken seg igjen, taper hun for alltid retten til pensjon, men hun får utbetalt et beløp som svarer til det tredobbelte av enkepensjonen for ett år.

Enkepensjonen løper fra mannens dødsdag til og med månedsdagen etter enkens død.

§ 13. For avdødes barn, jfr. § 5, annet ledd, ytes årlige pensjoner som utgjør:

40 %	av	enkepensjonen	(med befalstillegg)	for ett	barn
60 %	»	—»—	—»—	» to	»
75 %	»	—»—	—»—	» tre	»
90 %	»	—»—	—»—	» fire	»
100 %	»	—»—	—»—	» fem eller flere	»

Når barnets mor dør, skal barnepensjonen være det dobbelte av ovennevnte satser. Krigsdeltakerens etterlatte hustru regnes som mor i forhold til adoptivbarn, stebarn og pleiebarn (jfr. § 5, annet ledd) som vedblir å være under hennes omsorg. Er noen av dem ikke under hennes omsorg, og deres virkelige mor er død, beregnes pensjonen for disse barn til det dobbelte av deres forholdsmessige del av pensjonen etter første ledd.

Enkel barnepensjon løper fra farens, dobbel barnepensjon fra morens dødsdag, og utbetales til og med den måned hvori barnet fyller 18 år, eller hvis det dør før, til månedsdagen etter dets død.

§ 14. Etterlater avdøde seg ikke pensjonsberettiget hustru eller barn, kan det tilstås pensjon til avdødes foreldre (herunder adoptivforeldre) og søsken under 18 år, hvis avdøde før krigstjenesten bidro vesentlig til deres underhold, og de ikke kan underholde seg selv. Pensjonene kan settes til et beløp som svarer til det underhold avdøde har ytt dem før krigstjenesten, dog slik at de sammenlagt ikke overstiger kr. 1 200 pr. år.

På samme måte og under samme vilkår kan det ytes pensjon til besteforeldre, hvis avdøde ikke etterlater seg pensjonsberettiget hustru, barn under 18 år, foreldre eller søsken under 18 år.

Hvis det ikke utbetales enkepensjon, kan det dog når særlige grunner taler for det, ytes bidrag til foreldre eller til søsken og besteforeldre ved siden av barnepensjon. Disse bidrag må ikke overstige kr. 1 200, og de må sammen med den øvrige pensjon til etterlatte ikke overstige kr. 2 400 pr. år.

9 desbr.

Kap. IV. Om fradrag i pensjoner.

§ 15. Så lenge det uten arbeidsvederlag utbetales lønn til den skadede eller hans etterlatte for den stilling den skadede hadde i offentlig eller privat tjeneste da skaden inntraff, skal det gjøres fradrag i pensjoner for lønnen.

§ 16. I invalidpensjoner og tillegg til disse og i pensjoner til etterlatte skal det gjøres fradrag månedsvis for de bidrag som før denne forordnings ikrafttreden er utbetalt av staten eller av Understøttelsesfondet for de i krigen sårede og falnes etterlatte, dog slik at den del av det månedlige bidraget som overstiger pensjonen, ikke skal tilbakebetales.

§ 17. I pensjoner etter denne forordning skal det med de begrensninger og etter de regler som er nevnt nedenfor, gjøres fradrag for pengebeløp som blir utbetalt fra annet hold på grunn av invaliditetstilfellet eller dødsfallet.

Ved beregning av inntekt som gir anledning til fradrag skal det ses bort fra arv, gaver og lignende ytelser — dog ikke i den utstrekning arven skyldes forsikringsbeløp som er utbetalt avdødes bo i anledning av dødsfallet. Beløp som kommer til utbetaling en gang eller et begrenset antall ganger, omregnes forsikringsteknisk til livrenter med samme løpetid som pensjonene etter denne forordning. Hvor det gjelder forsikringer som hadde gjenkjøpsverdi, skal bare den del av forsikringssummen som overstiger gjenkjøpsverdien tas i betraktning.

Har invaliden eller den avdøde barn som er berettiget til barnetillegg eller barnepensjoner, skal de ytelser fra annet hold, som kan betinge fradrag i krigspensjonene, fordeles etter forsikringsteknisk beregning på vedkommende pensjonsberettigede under hensyn til prosentsatsene i §§ 5 og 13. Ved denne beregning anses ytelser til invalid, gjenlevende ektefelle eller noen av barna som utbetalt til de pensjonsberettigede i fellesskap.

Kommer den inntekt som leder til fradrag ikke vedkommende pensjonsberettigede til gode, kan Sosialdepartementet for hvert enkelt tilfelle bestemme at omregningen og fordelingen skal foretas på annen måte.

Invalid- og enkepensjoner (grunnpensjon med befalstillegg) etter denne forordning reduseres med halvparten av den del av det på vedkommende fallende omregnede årlige inntektsbeløp, som overstiger halvparten av pensjonen. Fradraget skal dog ikke overstige halvparten av pensjonen.

Barnetillegg eller barnepensjon beregnes på grunnlag av den således reduserte invalid- eller enkepensjon ved anvendelse av prosentsatsene i §§ 5 og 13.

Sosialdepartementet fastsetter det forsikringstekniske grunnlag m. v. som skal nyttes ved disse beregninger.

Kap. V. Forskjellige bestemmelser. 9 desbr.

§ 18. Utgiftene ved krigspensjoneringen etter denne forordning utres av staten.

§ 19. Krigspensjoneringen ledes av Rikstrygdeverket.

Rikstrygdeverket kan nytte de offentlige trygdekasser som lokale organer for krigspensjoneringen. Trygdekassenes godtgjørelse herfor fastsettes av Rikstrygdeverket med Finansdepartementets samtykke.

Utgiftene ved krigspensjoneringens administrasjon og ved den i § 20 omhandlede ankenemnd utres av staten.

§ 20.

1. De vedtak Rikstrygdeverket gjør etter §§ 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 17 og 28, 2, kan innen seks uker etterat vedkommende har fått melding om vedtaket, ankes inn til prøving for en ankenemnd med sete i Oslo.
2. Nemnda skal ha fem medlemmer. To av disse — formannen og legen — har nemnda felles med de ankenemnder som er opprettet etter lovene om ulykkestrygd for industriarbeidere, sjømenn og fiskere. De andre tre medlemmer med personlige varamenn oppnevnes av departementet for tre år om gangen, første gang med funksjonstid til 1 juli 1943.
3. Medlemmene av ankenemnda for krigspensjonering har rett til slik betaling for sine møter som Finansdepartementet bestemmer. De har krav på skyss- og kostgodtgjørelse under reiser etter vanlig regulativ.

§ 21.

1. Rikstrygdeverkets vedtak kan ankenemnda endre både for og imot den som har anket.
2. Nemndas vedtak er endelige så langt de inneholder et skjønn. Derimot kan tvist i spørsmål hvor det ikke gjelder et skjønn bringes inn for domstolene, når tvisten først har vært prøvd av nemnda etter denne forordning.

§ 22. Alle vedtak som Rikstrygdeverket gjør etter denne forordning, og som ikke kan bringes inn for ankenemnda etter § 20, kan innen 6 uker etter at vedkommende har fått melding om dem, påankes til Sosialdepartementet. Før saken er prøvd på denne måten, kan den ikke bringes inn for domstolene.

§ 23. Ytelsene etter denne forordning kan inndras helt eller delvis når pensjonstakeren soner frihetsstraff eller er anbrakt i tvangsarbeidsanstalt eller lignende i mer enn 30 dager.

Gjelder det invalid som har familie å forsørge, skal halvparten av invalidpensjonen utbetales hustruen i den tiden

9 desbr. invaliden ikke får pensjon. Familietillegg og pensjoner til andre enn den første ledd omhandler ytes uavkortet.

§ 24. Rikstrygdeverket kan avslå pensjonskrav eller helt eller delvis inndra eller holde tilbake tilkjent pensjon hvis vedkommende ikke gir riktige opplysninger, fortier vesentlige omstendigheter, eller unnlater å etterkomme pålegg fra Rikstrygdeverket om spørsmål som har betydning for vedkommendes pensjonssak.

§ 25. Rikstrygdeverket kan bestemme at barnepensjoner og barnetillegg skal utbetales til den som har omsorgen for barnet. Også ellers kan det, når særlige grunner foreligger, bestemmes at pensjoner eller andre ytelser skal utbetales til andre enn de berettigede.

§ 26. Krav på pensjoner eller andre ytelser etter denne forordning faller bort, hvis det ikke er reist overfor Rikstrygdeverket innen to år etter at skaden er inntruffet.

Sosialdepartementet kan, hvis det finner særlige grunner til det, dispensere fra denne regel.

§ 27. Så snart Rikstrygdeverket har fått de nødvendige opplysninger, gjør det uten opphold vedtak om utbetaling av pensjoner eller andre ytelser etter denne forordning.

Den som har krav på ytelser, skal straks få skriftlig melding om vedtaket og om de hensyn som ligger til grunn for det.

§ 28.

1. Invalidpensjonen fastsettes når legebehandlingen er slutt. Kan invalidpensjonen på grunn av omstendighetene ikke straks bestemmes endelig, fastsettes den forløpig for bestemte tidsrom og blir når disse er ute, revidert og endelig fastsatt.
2. Skjer det en vesentlig endring i de forhold som har vært avgjørende for fastsettelsen av den endelige invalidpensjon, kan denne prøves på nytt, endres etter forholdene og slik at den enten fastsettes foreløpig for bestemte tidsrom eller endelig.

Forhøyelse av pensjonen kan bare kreves for tiden etter at krav er gjort om det.

§ 29. Invalidpensjoner, familietillegg og pensjoner til etterlatte betales forskuddsvis for hver måned, eller for hvert kvartal når Rikstrygdeverket finner at dette høver best. Pensjonen løper til månedsdagen etter den pensjonsberettigedes død. Hvis pensjonen faller bort av annen grunn i løpet av måneden eller kvartalet, plikter han ikke å betale tilbake det som er mottatt for meget.

Invalidpensjon og familietillegg som er fastsatt foreløpig

for bestemte tidsrom etter § 28, kan utbetales etterskudds- 9 desbr.
vis ukentlig eller hver fjortende dag. Gravferdshjelp betales snarest råd er etter dødsfallet.

§ 30.

1. Enhver offentlig og kommunal myndighet er pliktig til uten særskilt godtgjørelse og uten hinder av taushetsplikt å gi krigspensjoneringens organer til bruk for saker etter denne forordning de opplysninger som vedkommende i kraft av sin stilling sitter inne med.
2. Rikstrygdeverket kan, når det finnes nødvendig for avgjørelsen av en sak etter denne forordning la innhente forklaringer gjennom bevisopptakelse etter reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål eller ved politiet.

§ 31. Enhver som i medfør av denne forordning har anledning til å bli kjent med noens private forhold, er pliktig til å hemmeligholde hva han har erfart herom.

§ 32. For reise som en lege gjør i anledning av sykebesøk hos en krigsskadet etter denne forordning, tilkommer han godtgjørelse etter de regler som til enhver tid gjelder for lignende reiser etter lov om ulykkestrygd for industriarbeidere.

§ 33. I saker som reises ved herreds- eller byrett mot Rikstrygdeverket eller en offentlig trygdekasse av en pensjonssøker etter denne forordning, betales ikke gebyr til staten.

§ 34. Bestemmelsene i denne forordning kan endres med virkning for enhver pensjonstaker.

§ 35. Forordningen får virkning for de skader som er inntruffet på krigsdeltakere etter 8 april 1940.

Oslo 9 desember 1941.

Sosialdepartementet.

J. A. Lippestad.

R. J. Fuglesang.

Forordning*) om krigspensjonering for sivil- 9 desbr.
personer.

Kap. I. Omfang og gruppeinndeling.

§ 1. Norsk statsborger som uten å være krigsdeltaker blir påført skade ved krigsulykke i riket eller blir påført skade på et tidspunkt da han er forhyrt på norsk skip, som går i fart på Norge, har rett til ytelser etter denne forordning. Det samme gjelder etterlatte etter person som nevnt, som er død som følge av slik skade.

Rikstrygdeverket kan i særlige tilfelle med Sosialdeparte-

*) Kunngj. 16 desember i Lovtid. 1 nr. 62.

9 desbr. mentets samtykke tilstå ytelser helt eller delvis etter forordningen også til norske statsborgere i utlandet eller på utenlandske skip og til personer her i riket eller på norsk skip, selv om de ikke har norsk statsborgerrett.

§ 2. Krigsulykke vil si enhver skade på person som er følge av krigshendinger, så som ildgivning, flyangrep, bombe- eller granateksplosjoner, torpedering og minesprengning. Som krigsulykke anses også trafikkulykke som er fremkalt av okkupasjonsmakten.

Den som med forsett eller ved grov uaktsomhet selv har medvirket til skaden, har dog ikke rett til noen ytelser etter denne forordning. Det samme gjelder for etterlatte etter sånn person.

§ 3. De personer denne forordning gjelder, inndeles i følgende grupper:

Gruppe 1. Sivilpersoner som er rekvirert til tjeneste av militærmakt, det sivile luftverns personale og sanitetspersonell som står i godkjente frivillige hjelpeforeningers tjeneste, når de under tjenesten er særlig utsatt for krigsulykker.

Gruppe 2. Sjømenn og fiskere. Andre sivilpersoner i yrke eller bedrift som Rikstrygdeverket anser særlig utsatt for krigsulykker.

Gruppe 3. Andre sivilpersoner, herunder også personer som hører under foran nevnte grupper, når ulykken er uten sammenheng med de nevnte tjeneste- eller arbeidsforhold.

Når ikke annet er sagt i denne forordning, er ytelser og vilkårene for å oppnå disse de samme for samtlige grupper.

Kap. II. Ytelser under sykdom.

§ 4. Sykehjelp ytes i form av fri sykebehandling, sykepenger og barnetillegg.

§ 5. Sykebehandlingen består i nødvendig legehjelp, medisin, kur og pleie — i tilfelle på sykehus eller annen kuranstalt — fra skaden inntraff og så lenge det trengs. Videre betales nødvendige utgifter i anledning av reise til og fra lege, sykehus eller annen kuranstalt.

§ 6.

1. Til person som har fylt 18 år ytes:

a. Sykepenger i form av dagpenger som svarer til invalidpensjon etter §§ 8 og 9.

Er både mann og hustru som lever sammen, berettiget til sykepenger, skal de sykepenger som tilkommer den ektefelle som får det laveste beløp reduseres med

50 %. Lignende reduksjon skal foretas om den ene av ektefellene får invalidpensjon og den annen sykepenger. 9 desbr.

b. Barnetillegg etter § 7.

2. Når det finnes rimelig, kan Rikstrygdeverket tilstå sykepenger til person under 18 år. Ved fastsettingen av sykepengene skal det tas hensyn til vedkommendes alder og til om vedkommende får tillegg etter §§ 7 og 11 eller pensjon etter § 17.

3. Sykepenger og barnetillegg betales ikke for de 6 første dager, regnet fra den dag arbeidsudyktighet som nevnt foran inntrer.

Så lenge den skadede får fri kur og pleie på sykehus eller annen kuranstalt, har vedkommende ikke rett til sykepenger. Når det finnes rimelig, kan dog Rikstrygdeverket tilstå inntil halvparten av fulle sykepenger. Barnetillegg ytes uavkortet beregnet som om den skadede fikk sykepenger etter nr. 1.

§ 7. Barnetillegget utgjør:

For ett barn	20 %	av	sykepengene,
» to »	30 %	»	—»—
» tre »	40 %	»	—»—
» fire »	50 %	»	—»—
» fem eller flere barn	55 %	»	—»—

Tillegget for to eller flere barn anses ytt med like stort beløp for hvert barn.

Får begge foreldrene sykepenger, eller får den ene av dem sykepenger og den annen invalidpensjon, skal barnetillegget regnes av de ytelser som blir utbetalt foreldrene.

Som barn anses den skadedes barn under 18 år som er født i ekteskap, eller som er født utenfor ekteskap når barnet er avlet før vedkommende ble påført skaden og farskapet er fastslått etter lov nr. 3 av 10 april 1915, samt adoptivbarn og pleiebarn når den skadede før ulykken hadde tatt på seg oppfostringen uten vederlag. For adoptivbarn og pleiebarn ytes ikke barnetillegg etter de virkelige foreldre. Likestilt med barn født utenfor ekteskap er barn som den skadede er bidragspliktig for etter lov nr. 3 av 10 april 1915. Er flere personer bidragspliktig for samme barn, avgjør dog Sosialdepartementet om det skal ytes tillegg for det, og hvor stort tillegget skal være.

Kap. III. Ytelser under invaliditet.

§ 8. Får den skadede, etter endt sykebehandling, mén som medfører fullstendig eller delvis tap av arbeidsevnen, har han etter fylte 18 år rett til invalidpensjon.

9 desbr. Ved fullstendig tap av arbeidsevnen ytes hel pensjon og ved nedsatt arbeidsevne en tilsvarende avkortet pensjon. Den skadede har dog ikke rett til invalidpensjon hvis arbeidsevnen er nedsatt med mindre enn 8⅓ prosent.

Barn som får mén som nevnt i første ledd, kan også før fylte 18 år, når det finnes rimelig, tilstås invalidpensjon som avmåles etter invaliditetsgraden og vedkommendes alder. Pensjonen skal ikke overstige det beløp som voksen person har rett til etter første og annet ledd.

Invaliditetsgraden fastsettes etter samme prinsipper som gjelder i de alminnelige offentlige ulykkestrygder.

Utenom invalidpensjonen ytes protesebidrag og nødvendig sykebehandling, familietillegg og hjelpeløshetsbidrag.

Familietillegg ytes i form av tillegg for invalidens barn og tillegg til hjelp i huset når vilkårene etter § 12 er til stede.

§ 9. Invalidpensjonen er ved fullstendig invaliditet:

Kr. 2 000 pr. år for gruppe 1 etter § 3,
» 1 800 » » » » 2 og
» 1 500 » » » » 3

og tilsvarende mindre ved delvis invaliditet.

For sjømenn som går inn under loven om ulykkestrygd for sjømenn samt for kystloser, statsloser og losgutter anses den nevnte pensjon for gruppe 2 som grunnpensjon. Til grunnpensjonen ytes klassetillegg etter samme klasseinndeling av mannskapene som til enhver tid gjelder etter loven om ulykkestrygd for sjømenn. Klassetilleggene beregnes slik:

For klasse 4 ..... grunnpensjonen,
» » 3 10 % tillegg av .... —»—
» » 2 25 % » » .... —»—
» » 1 50 % » » .... —»—

Kystloser og statsloser regnes til klasse 2, losgutter til klasse 3.

Er både mann og hustru, som lever sammen, berettiget til invalidpensjon, skal den invalidpensjon som tilkommer den av ektefellene som får det laveste beløp reduseres med 50 %. Lignende reduksjon skal foretas om den ene av ektefellene får sykepenger og den annen invalidpensjon.

§ 10. Til anskaffelse av kunstige lemmer eller andre hjelpemidler skal det tilstås invaliden passende bidrag (protesebidrag). Rikstrygdeverket kan også yte bidrag til vedlikehold og fornyelse av slike hjelpemidler.

Nødvendig sykebehandling etterat invaliditeten er fastslått, ytes etter kapitel II. Så lenge invaliden får fri kur og pleie i sykehus eller annen kuranstalt, har invaliden ikke

rett til invalidpensjon. Når det finnes rimelig, kan dog Riks- 9 desbr.
trygdeverket tilstå inntil halvparten av hel invalidpensjon. Familietillegg ytes uavkortet. Barnetillegget beregnes som om invaliden fikk pensjon etter reglene i § 9.

§ 11. Barnetillegget ytes når invalidens arbeidsevne er nedsatt med 20 prosent eller mer. Tillegget utgjør:

For ett barn	.....	20 %	av invalidpensjonen,
» to »	.....	30 %	» —»—
» tre »	.....	40 %	» —»—
» fire »	.....	50 %	» —»—
» fem eller flere barn	.....	55 %	» —»—

Tillegg for to eller flere barn anses ytt med like stort beløp for hvert barn.

Får begge foreldrene invalidpensjon, eller får den ene av foreldrene invalidpensjon og den annen sykepenger, skal barnetillegget regnes av de ytelser som blir utbetalt foreldrene.

Paragraf 7, siste ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 12. Er invalidens ektefelle varig arbeidsudyktig eller er invaliden enkemann (enke) eller fraskilt og har omsorgen for barn under 18 år, kan det tilstås invaliden et tillegg til hjelp i huset på 20 % av invalidpensjonen etter § 9 (uten klassetillegg for sjømenn).

§ 13. Er invalidens tilstand slik at han på grunn av hjelpeløshet trenger særlig tilsyn og pleie, kan det tilstås et hjelpeløshetstillegg. Tillegget fastsettes skjønnsmessig og må ikke overstige 50 % av invalidpensjonen (uten klassetillegg for sjømenn). Det kan reguleres eller inndras hvis invalidens tilstand endres.

§ 14. Blir invaliditetsgraden fastsatt endelig til mindre enn 20 prosent, skal invalidpensjonen utløses med et beløp en gang for alle som svarer til pensjonen for tre år.

Selv om invaliditetsgraden er høyere enn 20 prosent, kan pensjonen i særlige tilfelle utløses helt eller delvis med en tilsvarende del av kontantverdien, når det må antas at en slik kontanterstatning kan bidra til å skaffe invaliden et varig inntektsgivende erverv. Sosialdepartementet fastsetter det grunnlag som kontantverdien skal beregnes etter.

Kap. IV. Ytelser ved dødsfall.

§ 15. Har skaden medført døden, ytes hjelp til gravferd med kr. 200, dog slik at hvis gravferden bekostes av andre enn dødsboet, ytes bare halvparten av dette beløp. Gravferdshjelp med inntil kr. 200 kan også ytes til flytting av grav.

9 desbr.

§ 16.

1. Til etterlevende enke ytes pensjon med:

Kr. 1 200 pr. år etter person tilhørende gruppe 1 etter § 3,
» 1 080 —»— —»— » 2 og
» 900 —»— —»— » 3

For enker etter sjømenn som går inn under loven om ulykkestrygd for sjømenn samt for enker etter kystloser, statsloser og losgutter, anses den nevnte pensjon for gruppe 2 som grunnpensjon. Til grunnpensjonen ytes klassetillegg etter samme klasseinndeling av mannskapene som til enhver tid gjelder etter loven om ulykkestrygd for sjømenn. Klassetilleggene beregnes på samme måte som nevnt i § 9, annet ledd.

Bestemmelsen i § 9, tredje ledd, får tilsvarende anvendelse.

Var avdøde separert eller skilt kommer lov nr. 2 av 31 mai 1918 § 57, jfr. § 56, jfr. lov av 25 juni 1937, til anvendelse.

2. Til etterlevende enkemann kan det ytes hel eller delvis pensjon etter reglene i nr. 1, når mannen har vært forsørget av hustruen og han på grunn av alder eller helbred ikke med rimelighet kan ventes å forsørge seg selv. Pensjonen kan gjøres tidsbegrenset.

3. Rett til enke- eller enkemannspensjon inntrer ikke hvis ekteskapet er inngått etter at avdøde ble skadet. Sosialdepartementet kan dog, når særlige grunner taler for det, tilstå hel eller delvis pensjon i disse tilfelle.

Enke- og enkemannspensjon utbetales så lenge vedkommende lever ugift. Gifter enken eller enkemannen seg, taper vedkommende for alltid retten til pensjon. Enken får dog utbetalt et beløp som svarer til det tredobbelte av enkepensjonen for ett år.

Pensjonen løper fra ektefellens dødsdag til og med månedsdagen etter gjenlevendes død.

§ 17. For avdødes barn, jfr. § 7, siste ledd, ytes årlige pensjoner som utgjør:

40 % av satsene i § 16 nr. 1 (med klassetillegg) for ett barn,
60 % —»— —»— » to »
75 % —»— —»— » tre »
90 % —»— —»— » fire »
100 % —»— —»— » fem
eller flere »

Er begge foreldrene døde skal barnepensjonen være det dobbelte av satsene i første ledd. Dog skal avdødes gjenlevende

ektefelle regnes som mor eller far i forhold til adoptivbarn, stebarn og pleiebarn som vedblir å være under vedkommendes omsorg. Er noen av dem ikke under vedkommendes omsorg, og begge deres foreldre er døde, beregnes pensjonen for disse barn til det dobbelte av deres forholdsmessige del av pensjonen etter første ledd. 9 desbr.

Enkel barnepensjon løper fra farens eller morens dødsdag, dobbelt barnepensjon fra den dag den lengstlevende av foreldrene dør. Pensjonen utbetales til og med den måned hvori barnet fyller 18 år, eller hvis det dør før, til månedsdagen etter dets død.

§ 18. Etterlater avdøde seg ikke pensjonsberettiget ektefelle eller barn, kan det tilstås pensjon til avdødes foreldre (herunder adoptivforeldre) og søsken under 18 år, hvis avdøde før han ble påført skaden bidro vesentlig til deres underhold, og de ikke kan underholde seg selv. Pensjonene kan settes til et beløp som svarer til det underhold avdøde har ytt dem tidligere, dog slik at de sammenlagt ikke skal overstige kr. 900 pr. år.

På samme måte og under samme vilkår kan det ytes pensjon til besteforeldre, hvis avdøde ikke etterlater seg pensjonsberettiget ektefelle, barn, foreldre eller søsken under 18 år.

Hvis det ikke utbetales enke- eller enkemannspensjon, kan det dog når særlige grunner taler for det, ytes bidrag til foreldre eller til søsken under 18 år og besteforeldre ved siden av barnepensjonen. Disse bidrag må ikke overstige kr. 900 og de må sammen med den øvrige pensjon til etterlatte ikke overstige kr. 1 800 pr. år.

Kap. V. Om fradrag i pensjoner og sykepenger.

§ 19. Så lenge det uten arbeidsvederlag utbetales lønn til den skadede eller hans etterlatte for den stilling vedkommende hadde i offentlig eller privat tjeneste da skaden inntraff, skal det gjøres fradrag i sykepenger og pensjoner for lønnen.

§ 20. I ytelsene etter denne forordning skal det gjøres fradrag for erstatninger som vedkommende får i anledning av skaden av fremmed stat.

I ytelsene skal det også gjøres fradrag for 75 % av den understøttelse vedkommende har fått av Nemnden for sivilt hjelpearbeid, med mindre denne nemnd annerledes bestemmer i hvert enkelt tilfelle. De fradratte beløp betales tilbake til Nemnden for sivilt hjelpearbeid.

9 desbr.

§ 21.

1. I pensjoner etter denne forordning skal det, med de begrensninger og etter de regler som er nevnt nedenfor, gjøres fradrag for pengebeløp som blir utbetalt fra annet hold på grunn av invaliditetstilfellet eller dødsfallet, for så vidt fradrags- eller reduksjonsreglene i §§ 20 og 22 ikke kommer til anvendelse.

Ved beregning av inntekt som gir anledning til fradrag skal det ses bort fra arv, gaver og lignende ytelser, dog ikke i den utstrekning arven skyldes forsikringsbeløp som er utbetalt avdødes bo i anledning av dødsfallet. Beløp som kommer til utbetaling én gang eller et begrenset antall ganger, omregnes forsikringsteknisk til livrenter med samme løpetid som pensjonene etter denne forordning. Hvor det gjelder forsikringer som hadde gjenkjøpsverdi, skal bare den del av forsikringssummen som overstiger gjenkjøpsverdien tas i betraktning.

Har invaliden eller den avdøde barn som er berettiget til barnetillegg eller barnepensjoner, skal de ytelser fra annet hold som kan betinge fradrag i krigspensjonene fordeles etter forsikringsteknisk beregning på vedkommende pensjonsberettigede under hensyn til prosentsatsene i §§ 11 og 17. Ved denne beregning anses ytelser til invalid, gjenlevende ektefelle eller noen av barna som utbetalt til de pensjonsberettigede i fellesskap.

Kommer den inntekt som leder til fradrag ikke vedkommende pensjonsberettigede til gode, kan Sosialdepartementet for hvert enkelt tilfelle bestemme at omregningen og fordelingen skal foretas på annen måte.

Invalid- og enkepensjoner etter denne forordning reduseres med halvparten av den del av det på vedkommende fallende omregnede årlige inntektsbeløp som overstiger halvparten av pensjonen. Fradraget skal dog ikke overstige halvparten av pensjonen.

Barnetillegg eller barnepensjon beregnes på grunnlag av den således reduserte invalid- og enkepensjon ved anvendelsen av prosentsatsene i §§ 11 og 17.

Sosialdepartementet fastsetter det forsikringstekniske grunnlag m. v. som skal nyttes ved disse beregninger.

2. Sykepenger, invalid- eller enkepensjon etter denne forordning må ikke være større enn at den berettigedes samlede inntekter — etter at det er foretatt avkortning av pensjonene etter de øvrige regler i dette kapitel — kommer opp i kr. 5 000 for året. Dette gjelder også for ektefeller som begge har rett til ytelser etter reglene i § 6 nr. 1 a, annet ledd, og § 9, siste ledd.

Ved inntektsberegningen skal ikke tas hensyn til barne- 9 desbr.
tillegg og barnepensjoner. Disse ytelser blir å beregne av de reduserte sykepenger, invalid- eller enkepensjoner.

§ 22. Er vilkårene til stede for å yte samme person både invalidpensjon eller sykepenger og enkepensjon etter denne forordning eller etter forordningen om krigspensjonering for militærpersoner, skal ytelsen etter denne forordning reduseres med 50 %, dog ikke utover 50 % av ytelsen etter nevnte militærforordning. På samme måte skal forholdes når det kan ytes både barnepensjoner og barnetillegg etter denne forordning eller etter begge forordninger.

Er vilkårene til stede for å yte barnepensjon etter begge foreldre etter denne forordning eller etter begge forordninger, skal barnepensjonen beregnes etter den av foreldrene hvis dødsfall gir rett til høyest pensjon for barna.

Den del av utgiftene til pensjoner som ikke dekkes etter militærforordningen skal bæres av krigspensjoneringen for sivilpersoner.

Kap. VI. Avgift og premier.

§ 23. Utgifter til sykepenger, pensjoner m. v. etter denne forordning skal dekkes ved avgifter og premier etter §§ 24 og 25.

Skulle det vise seg at belastningen av premiene på bedriftene etter § 25 blir uforholdsmessig høy, kan Rikstrygdeverket med Sosialdepartementets samtykke forhøye krigspensjoneringsavgiften etter § 24 til 15 % beregnet av alderstrygdavgiften.

§ 24. Alle som er pliktige til å betale alderstrygdavgift etter lov om alderstrygd av 16 juli 1936 § 31, skal i tillegg til denne avgift betale en krigspensjoneringsavgift på 10 % beregnet av alderstrygdavgiften.

Krigspensjoneringsavgiften innkreves sammen med alderstrygdavgiften og på samme måte som denne, første gang for budsjettåret 1942—43.

§ 25. Rikstrygdeverket kan kreve en premie av bedrifter, hvis arbeidere går inn under gruppe 2, til dekning av de merutgifter som skyldes den økede risiko og de høyere ytelser sammenlignet med risiko og ytelser for gruppe 3. Premien fastsettes skjønnsmessig etter den antatte fare for krigsulykker i vedkommende bedrifter og beregnes etter antall personer og arbeidstid. Alle bedrifter som nevnt skal inndeles i fareklasser med en særskilt premiesats for hver klasse.

For yrkesgrupper som ikke tilhører noen bestemte bedrifter, kan Sosialdepartementet i samråd med det departe-

9 desbr. ment som vedkommende yrkesgruppe hører under, bestemme at premien skal beregnes og innbetales på annen måte.

For offentlige funksjonærer og arbeidere som kommer inn under gruppe 2, betales premien av staten eller av statens forretningsmessige bedrifter.

Rikstrygdeverket kan når som helst gjøre endring i fareklassene og premiesatsene.

§ 26. Premien etter § 25 betales forskuddsvis halvårlig pr. 1 april og 1 oktober.

Rikstrygdeverket kan kreve at premien for kortvarige bedrifter og for virksomheter som foregår til enkelte tider av året blir innbetalt i én termin og til den tid som Rikstrygdeverket fastsetter i hvert enkelt tilfelle.

Premien kan drives inn ved utpanting etter reglene i lov om syketrygd av 6 juni 1930 § 71 nr. 1. Utpantingsretten vedvarer til kravet faller bort ved foreldelse.

Av premier som ikke betales ved forfall, skal det svares 4 % renter årlig, med mindre Rikstrygdeverket annerledes bestemmer.

§ 27. Premiepliktige bedrifter skal innen 2 måneder etter kalenderårets utløp sende Rikstrygdeverket oppgave over antall arbeidere og funksjonærer som er sysselsatt i vedkommende bedrift. Rikstrygdeverket bestemmer hvilke bedrifter som første gang etter forordningens ikrafttreden skal gi slike oppgaver, og når de skal sendes inn.

Når Rikstrygdeverket finner det påkrevd, kan det selv bringe i stand det nødvendige oppgjør. I det øyemed kan Rikstrygdeverket gjennomgå bedriftenes regnskapsbøker m. v. Det samme gjelder når Rikstrygdeverket finner grunn til å kontrollere om de oppgaver som er gitt er riktige.

§ 28. Avgiften og premien etter §§ 24 og 25 skal gå til et fond — krigspensjoneringsfondet — som forvaltes av Rikstrygdeverket på samme måte som bestemt for midler tilhørende ulykkestrygden for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere.

Det skal kreves inn avgift og premier inntil det er oppnådd kapitaldekning for de ytelser som skal utbetales etter denne forordning. Sosialdepartementet bestemmer når avgifts- og premieinnkrevingen skal opphøre.

Kap. VII. Forskjellige bestemmelser.

§ 29. Denne krigspensjonering som garanteres av staten, ledes av Rikstrygdeverket.

Rikstrygdeverket kan nytte de offentlige trygdekasser (tilsynsmenn) som lokale organer for krigspensjoneringen. Trygdekassenes (tilsynsmennenes) godtgjørelse herfor fast-

settes av Rikstrygdeverket med Finansdepartementets samtykke. 9 desbr.

Utgiftene ved krigspensjoneringens administrasjon og ved den i § 30 omhandlede ankenemnd dekkes av staten.

§ 30. De vedtak som Rikstrygdeverket gjør etter §§ 1, 2, 3, 5—18, 21, 22, 35, 39 og 47 kan innen seks uker etterat vedkommende har fått melding om vedtaket, ankes inn til prøving for den ankenemnd som er opprettet ved forordning om krigspensjonering for militærpersoner § 20.

Medlemmene av ankenemnda for krigspensjonering har rett til samme godtgjørelse for sine møter og for utgifter til skyss og kost under reiser i anledning av saker etter denne forordning som de får for saker om krigspensjonering for militærpersoner.

§ 31. Rikstrygdeverkets vedtak kan ankenemnda endre både for og imot den som har anket.

Nemndas vedtak er endelige så langt de inneholder et skjønn. Derimot kan tvist i spørsmål hvor det ikke gjelder et skjønn, bringes inn for domstolene, når tvisten først har vært prøvd av nemnda etter denne forordning. Megling i forliksrådet bortfaller.

§ 32. Alle vedtak som Rikstrygdeverket gjør etter denne forordning, og som ikke kan bringes inn for ankenemnda etter § 30, kan innen 6 uker etter at vedkommende har fått melding om dem, påankes til Sosialdepartementet. Før saken er prøvd på denne måten, kan den ikke bringes inn for domstolene. Megling i forliksrådet bortfaller.

§ 33. For pensjonstaker som tar bopel i utlandet, faller retten til ytelser bort. Er han norsk statsborger, får han denne rett tilbake når han igjen bosetter seg i riket. Ytelsene regnes i så fall fra den tid han gjør kravet gjeldende for Rikstrygdeverket.

Når det finnes rimelig, kan Rikstrygdeverket med Sosialdepartementets samtykke gjøre unntak fra denne regel.

§ 34. Ytelsene etter denne forordning kan inndras helt eller delvis når pensjonstakeren soner frihetsstraff eller er anbrakt i tvangsarbeidsanstalt eller lignende i mer enn 30 dager.

Gjelder det person som har rett til sykepenger eller invalidpensjon, og som har uforsørget familie, skal halvparten av sykepengene eller invalidpensjonen utbetales ektefellen i den tiden den skadede ikke får noen ytelser. Familietillegg og pensjoner til andre enn dem første ledd omhandler, ytes uavkortet.

§ 35. Rikstrygdeverket kan avslå krav om ytelser etter denne forordning, eller helt eller delvis inndra eller holde til-

9 desbr. bake slike ytelser, hvis vedkommende ikke gir riktige opplysninger, fortier vesentlige omstendigheter eller unnlater å etterkomme pålegg fra Rikstrygdeverket om noe som har betydning for saken.

§ 36. Rikstrygdeverket kan bestemme at barnepensjoner og barnetillegg skal utbetales til den som har omsorgen for barnet. Også ellers kan det, når særlige grunner foreligger, bestemmes at sykepenger, pensjoner eller andre ytelser skal utbetales til andre enn de berettigede.

§ 37. Den som blir påført skade ved krigsulykke etter denne forordnings ikrafttreden, må snarest mulig gi trygdekassen (tilsynsmannen) på sitt bosted melding derom med nødvendig legeerklæring. Hvis melding ikke skjer innen 3 måneder, kan Rikstrygdeverket nekte ytelser etter kapitel II.

Krav på pensjoner og andre ytelser etter kapitel III og IV faller bort, hvis det ikke er reist overfor Rikstrygdeverket innen to år etter at skaden er inntruffet. Sosialdepartementet kan, hvis det finner særlige grunner til det, dispensere fra denne regel.

§ 38. Så snart Rikstrygdeverket har fått de nødvendige opplysninger, gjør det uten opphold vedtak om utbetaling av pensjoner eller andre ytelser etter denne forordning.

Den som har krav på ytelser, skal straks få skriftlig melding om vedtaket og om de hensyn som ligger til grunn for det.

§ 39.

1. Invalidpensjonen fastsettes når legebehandlingen er slutt. Kan invalidpensjonen på grunn av omstendighetene ikke straks bestemmes endelig, fastsettes den foreløpig for bestemte tidsrom og blir når disse er ute, revidert og endelig fastsatt.
2. Skjer det en vesentlig endring i de forhold som har vært avgjørende for fastsettelsen av den endelige invalidpensjon, kan denne prøves på nytt, endres etter forholdene og slik at den enten fastsettes foreløpig for bestemte tidsrom eller endelig.

   Forhøyelse av pensjonen kan bare kreves for tiden etter at krav er gjort om det.

§ 40. Invalidpensjoner, familietillegg og pensjoner til etterlatte betales forskuddsvis for hver måned, eller for hvert kvartal når Rikstrygdeverket finner at dette høver best. Pensjonen løper til månedsdagen etter den pensjonsberettigedes død. Hvis pensjonen faller bort av annen grunn i løpet av måneden eller kvartalet, plikter den pensjonsberettigede ikke å betale tilbake det som er mottatt for meget.

Sykepenger og barnetillegg, invalidpensjon og familietil- 9 desbr.
legg som er fastsatt foreløpig for bestemte tidsrom etter § 39, kan utbetales etterskuddsvis ukentlig eller hver fjortende dag. Gravferdshjelp betales snarest råd er etter dødsfallet.

§ 41.

1. Enhver offentlig og kommunal myndighet er pliktig til uten særskilt godtgjørelse og uten hinder av taushetsplikt å gi krigspensjoneringens organer til bruk for saker etter denne forordning de opplysninger som vedkommende i kraft av sin stilling sitter inne med.
2. Rikstrygdeverket kan, når det finnes nødvendig for avgjørelsen av en sak etter denne forordning, la innhente forklaringer gjennom bevisopptakelse etter reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål eller ved politiet.

§ 42. Enhver som i medfør av denne forordning har anledning til å bli kjent med noens private forhold, er pliktig til å hemmeligholde hva han har erfart herom.

§ 43. For reise som en lege gjør i anledning av sykebesøk hos en krigsskadet etter denne forordning, tilkommer han godtgjørelse etter de regler som til enhver tid gjelder for lignende reiser etter lov om ulykkestrygd for industriarbeidere.

§ 44. I saker som reises ved herreds- eller byrett mot Rikstrygdeverket eller en offentlig trygdekasse av en pensjonssøker etter denne forordning, betales ikke gebyr til staten.

§ 45. Bestemmelsene i denne forordning kan endres med virkning for enhver som har krav på ytelser etter den.

§ 46.

1. Følgende lover får ikke anvendelse på skader som skyldes krigsulykke, for så vidt skaden kommer inn under denne forordning:
   a. Lov om syketrygd av 6 juni 1930 med senere endringer,
   b. lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. av 24 juni 1931 med senere endringer,
   c. lov om ulykkestrygd for fiskere av 10 desember 1920 med senere endringer.
2. Følgende bestemmelser oppheves:
   a. Administrasjonsrådets vedtak av 30 mai 1940 om trygd av postfolk ombord i skip i tilfelle av krigsulykke,
   b. Administrasjonsrådets vedtak av 13 juni 1940 om særtrygd mot skade forvoldt ved krigsulykke under arbeid på flyplasser eller andre militære byggeplasser.

9 desbr. 3. Følgende lover og bestemmelser oppheves, for så vidt angår skader som skyldes krigsulykke:

a. Lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931 med senere endringer, når det gjelder sjømenn på fartøyer som omfattes av denne forordning, jfr. § 1, første punktum,

b. kongelig resolusjon av 22 desember 1939 om krigsforsikring for fiskerflåten, for så vidt angår regelen om erstatning for liv og invaliditet,

c. Sosialdepartementets forordning av 12 mars 1941 om ulykkestrygd for kystloser i løsfart, statsloser og losgutter.

§ 47. Forordningen får virkning for de skader som er inntruffet etter 8 april 1940. Dog gjelder den ikke skader som er inntruffet ved forordningens ikrafttreden, og som erstattes etter de særtrygder mot krigsulykker som er nevnt i § 46 nr. 2 og 3. Er de samlede ytelser ved invaliditet eller dødsfall for noe skadetilfelle som er inntruffet i nevnte tidsrom, vesentlig mindre etter vedkommende særtrygd enn hva de ville blitt etter denne forordning, kan Rikstrygdeverket likevel utbetale tilleggsytelser av krigspensjoneringen som svarer til nevnte forskjell.

Er de samlede ytelser for skade som inntreffer etter forordningens ikrafttreden mindre etter forordningen enn de ville vært etter loven om ulykkestrygd for sjømenn, skal Rikstrygdeverket utbetale lignende tilleggsytelse i form av årlig rente dersom den skadede var sjømann og han på det tidspunkt han ble skadet var forhyrt med norsk skip som gikk i fart på Norge. Det samme gjelder for kystloser i løsfart, statsloser og losgutter som tidligere har vært trygdet etter forordningen av 12 mars 1941.

Oslo 9 desember 1941.

Sosialdepartementet.

J. A. Lippestad.

R. J. Fuglesang.

9 desbr. **Forordning** *) om midlertidig opphevelse av forbudet mot å fiske på søn- og helligdager under sild- og brislingfiskeriene.

Med de begrensninger som følger av bestemmelsene i lov av 25 juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene skal det inntil

*) Kunngj. 16 desember i Lovtid. 1 nr. 62.

videre være tillatt å fiske, sette ut og ta opp redskaper samt 9 desbr.
å søke etter og ta opp sild også på søn- og helligdager.

§ 60 i lov om sild- og brislingfiskeriene settes inntil videre ut av kraft.

Oslo 9 desember 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om 9 desbr.
gjennomføring av husleieloven i Ålesund; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Forordning **) om tvangsavståing av motor- 9 desbr.
vogner til bruk.

§ 1. Når det er nødvendig for å få fram livsviktige transporter av varer eller å holde passasjertrafikk i gang, kan transportutvalget kreve at rådigheten over motorvogn (jfr. lov nr. 2 av 20 februar 1926 § 1) som er registrert i utvalgets distrikt, skal avstås til den som skal utføre gods- eller persontransportene, for den tid og til slik kjøring som utvalget bestemmer.

Før transportutvalget kan kreve avstått rådigheten over rutevogn (herunder reservevogn), skal saken forelegges for veivesenets overingeniør i fylket. Dersom transportutvalget og overingeniøren ikke blir enige, skal utvalget forelegge saken for Direktoratet for industriforsyning, som avgjør den i samråd med Arbeidsdepartementet, Veidirektoratet.

Direktoratet for industriforsyning kan på de vilkår og til slik bruk som nevnt i første ledd, kreve avstått rådigheten over motorvogn for den tid direktoratet bestemmer, uten hensyn til hvor vognen er registrert. Avgjørelse om avståing av rådigheten over rutevogn (herunder reservevogn) treffes i samråd med Veidirektoratet.

§ 2. Kravet om avståing rettes til eieren av motorvognen eller til den som disponerer over den på hans vegne. Vognen kan kreves avstått straks uten hensyn til om vederlaget for vognen først fastsettes senere, og utlevering kan om nødvendig gjennomføres med bistand av politiet.

§ 3. Den som rådigheten over vognen avstås til, er ansvarlig for vognen og for det vederlag som skal betales for bruken. Vederlaget skal betales snarest mulig etter avståingen. Transportutvalget skal på forhånd forlange sikkerhet

*) Kunngj. 16 desember i Lovtid. 1 nr. 62.
**) Kunngj. 19 desember i Lovtid. 1 nr. 63.

9 desbr. stilt både for vederlaget og for brukerens ansvar for vognen etter nærmere bestemmelser av Direktoratet for industriforsyning.

§ 4. I mangel av enighet mellom partene fastsetter transportutvalget vederlaget. Den som har avstått vognen, kan innen 8 dager regnet fra fastsettelsen bringe utvalgets avgjørelse om vederlaget inn for en særskilt skjønnsnemnd. Overskjønn kan ikke kreves. Skjønnsnemnda skal ha 3 medlemmer. Det skal i regelen være en skjønnsnemnd i hvert transportutvalgs distrikt, men Direktoratet for industriforsyning kan bestemme at det skal opprettes skjønnsnemnder for større eller mindre områder.

Medlemmene i skjønnsnemnda med 3 varamenn oppnevnes av herreds- eller byretten i det distrikt hvor transportutvalget har sitt kontor. Medlemmene må fylle vilkårene for å være dommer (domstolslovens § 53).

Medlemmene av skjønnsnemnda skal foruten skyss- og kostgodtgjørelse ha betaling som fastsettes av Forsyningsdepartementet. Staten betaler utgiftene til nemnda.

§ 5. Transportutvalgets avgjørelse etter § 1 kan av eieren av motorvognen eller den som disponerer over den på hans vegne, ankes inn for Direktoratet for industriforsyning innen 8 dager etter han har fått kjennskap til avgjørelsen.

Anken har ikke oppsettende virkning.

§ 6. Administrasjonsrådets forskrifter av 20 august 1940 om tvangsavståing av lastebiler til bruk oppheves.

Oslo 9 desember 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

10 desbr. **Forordning** *) om dispensasjon fra forbudet mot å fiske med snurpenot om natten under vintersildfiskeriene, jfr. § 31 A i lov av 25 juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene.

§ 1. Under vintersildfiskeriene i sesongen 1941—42 skal det på strekningen Selbjørnfjorden—Jærens rev være tillatt for snurpenotfiskere å søke etter sild og å fiske med snurpenot også i tiden fra 2 timer etter solnedgang til 3 timer før soloppgang utenfor en grenselinje som trekkes opp slik:

Fra Slotterøy fyr til vestpynten av Kvitingen (beliggende på 59°52,9′ N.br. og 5°2,5′ O.lg.) — derfra til Terneskjær (beliggende på 59°48,0′ N.br. og 5°3,0′ O.lg.) — derfra til Boaskjær (beliggende på 59°38,5′ N.br. og 5°4,8′ O.lg.) —

*) Kunngj. 27 desember i Lovtid. 1 nr. 64.

derfra til Bømmelbåt (beliggende på 59°32,1′ N.br. og 5°3,0′ O.lg.) — derfra til nordvestligste pynt av Utsira (beliggende på 59°18,63′ N.br. og 4°51,75′ O.lg.) — derfra til vestligste pynt av Utsira (beliggende på 59°18,4′ N.br. og 4°51,55′ O.lg.) — derfra til vestligste pynt av Spannholmene (beliggende på 59°17,0′ N.br. og 4°50,9′ O.lg.) — derfra til Lausungen (beliggende på 59°16,3′ N.br. og 4°51,2′ O.lg.) — derfra til Svelje-skjær (beliggende på 59°8,4′ N.br. og 5°10,9′ O.lg.) — derfra til vestligste tørrskjær ved Imsa (beliggende på 59°0,45′ N.br. og 5°22,25′ O.lg.) og derfra til et punkt beliggende på 58°46,1′ N.br. og 5°17,2′ O.lg. og derfra rettvisende ost til lands. 10 desbr.

Samme tillatelse gjelder for snurpenotfiske på strekningen Stad til Selbjørnfjorden regnet fra Buholmene lykt til en linje rettvisende ost—vest gjennom Slotterøy fyr.

§ 2. Unntatt fra denne bestemmelse er alle settegarns-felter for sild og torsk hvor redskaper står ute.

§ 3. Fiskeridirektøren bemyndiges til å gi snurpenot-fiskere adgang til å fiske i tiden mellom 2 timer etter sol-nedgang og 3 timer før soloppgang på det sted hvor de ligger forankret. Tillatelsen kan gis for begrensede områder av fiske-feltet.

§ 4. Disse bestemmelser trer i kraft 3 døgn etter at kunngjørelse er utferdiget.

Oslo 10 desember 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om forbud mot snurpenotfiske på særlige viktige kastevåger og i trange fjorder og i sund hvor det er sildeinnsig under vintersildfiskeriene. 10 desbr.

§ 1. I det tidsrom, på de områder og innenfor de grenser som angis nedenfor, skal det være forbudt å bruke snurpenot til snurping, når det er landnotlag til stede. Oppsnurpet sildefangst skal det dog være tillatt å slepe inn på fredet område for låssetning.

I Sogn og Fjordane fylke i tiden fra 20 desember 1941 til 25 mars 1942. (Fra kl. 0 20 desember 1941 til kl. 24 25 mars 1942):

1. Bremangerpollen (kart nr. 27).

Innenfor en rett linje fra jernsøyle på Indre Grotle til jernsøyle nærmest Nåvene.

*) Kunngj. 27 desember i Lovtid. 1 nr. 64.

10 desbr. 2. Fugleosen med tilliggende felt i Batalden (kart nr. 27 og 26).

Området innenfor en rett linje fra sørpynten av Rusø til Værholmen lykt og derfra rett linje gjennom jernstaken til Fanø, videre innenfor en rett linje fra vestre pynt av innløpet til Kvernhusvågen på Fanø til vestpynten av Teisthalsen. Området begrenses videre av rette linjer tvers over smaleste del av sundene mellom Teisthalsen og Skorpen og mellom Skorpen og Vevlungen.

3. Melværsund og Værøyosen (kart nr. 25).

Området innenfor en rett linje fra Blesundskjær over Drogeskjær til nordpynten av Smelboskjær, derfra videre en rett linje til Håskjæret varde og videre en rett linje til østpynten av Nordnesholmen. I sør begrenses området av en rett linje fra sørpynten av Myrevågholmen til pynten tvers over Melværsundet.

4. Gjørøvik (Bulandet) (kart nr. 25).

Innenfor en rett linje fra nordpynten av Lakseskjæret til Gyrines.

5. Langøysund—Olderkalven (kart nr. 25).

Området begrenses i vest av en rett linje fra vestpynten av Langø til nordpynten av Gildreholmen, derfra en rett linje til vestpynten av Kjenholmen og videre en rett linje fra sørpynten av Kjenholmen til nærmeste pynt på Olderøen. I nordost begrenses området av en rett linje trukket tvers over Langøsundet fra nordpynten av Olderkalv til Langø. I sørost av en linje trukket tvers over smaleste del av sundet mellom Olderkalv og Olderøen.

6. Lågøyvågen (kart nr. 25).

Innenfor en rett linje fra nordpynten av Egholmen over jernsøyle på Sandholmboen til nærmeste vestlige pynt av Lågø.

7. Kolgrov (kart nr. 24).

Området innenfor en rett linje fra Meviknes til varden, derfra en rett linje til Dragskjær, derfra en rett linje til Legø lykt og videre en rett linje over sørpynten av Lyngø til land.

8. Koksøy (kart nr. 24).

Området innenfor en rett linje fra holmen vest for Grønø over Småkråkene til nordvestpynten av Koksø, herfra en rett linje gjennom østligste pynt av Grimsholmen til Bårø. I øst begrenses området av en linje fra Grimenøs nordostpynt til sørostpynten av Koksø ytterst i Kokssundet.

9. Byrknesøyene (ytre) (kart nr. 24).

Området innenfor en rett linje fra Åskaboen til nordpynten av Sandholmen, videre fra østpynten av Sandholmen

til Storjohansø. I sør innenfor en linje fra Lillebeist over Dyre- 10 desbr.
skjær til Røvlenapene.

I Hordaland fylke i tiden fra 20 desember 1941 til 20 mars 1942. (Fra kl. 0 20 desember 1941 til kl. 24 20 mars 1942):

10. Kløfta—Makrellvåg (kart nr. 23).

Innenfor en rett linje fra sørvestpynten av Børilden langs ostsiden av Kalven til Fosenøy. På ostsiden begrenses området av en linje fra sørostpynten av Børilden langs østsiden av Ærholmen til Fosenøy.

11. Algrøysanden (kart nr. 22).

Området innenfor en rett linje fra Tendskjær til Flatskjær, derfra videre en rett linje langs østpynten av Kjendøen til Kårviknes på Algrøy. I øst begrenses området av en rett linje tvers over sundet vestenfor Knutholmen.

12. Vestre Møkstervåg (kart nr. 21).

Innenfor en rett linje fra Rørvikskaget i vestlig retning over vågen til ytterste pynt på vestsiden.

13. Lindøyosen (kart nr. 19).

Innenfor en rett linje fra Johanhammeren (ca. 500 meter innenfor Odnenæs) O. S. O. til nærmeste pynt på Lindøen.

14. Grutlefjord (kart nr. 19).

Innenfor en rett linje fra Bekkeneset til pynten på nordsiden av innløpet til Grutlefjorden.

15. Vestbøstadvåg (kart nr. 19).

Innenfor en rett linje fra pynt til pynt ytterst i innløpet til Vestbøstadvågen.

16. Bømmelhavn og Grotvik (kart nr. 19).

Innenfor en rett linje fra Fliistangen langs yttersiden av Havneholmen til sørpynten av østre innløp til Bømmelhavn.

17. Langevåg (kart nr. 19).

Innenfor en rett linje fra Uretangsflua til Rundøtåen.

18. Vorlandsvåg (kart nr. 19).

Innenfor en rett linje fra Rundøtåen til nordre Hågardsholmen, derfra til Hattsteinen.

I Rogaland fylke i tiden fra 1 februar til 20 mars 1942. (Fra kl. 0 1 februar 1942 til kl. 24 20 mars 1942):

19. Sælen—Vågavåg (kart nr. 17).

Området innenfor en rett linje fra Krokneset på Fosenøy til Smørstakk lykt, videre en rett linje fra sørpynten av Smørstakk til sørpynten av Lauvøy.

Mot øst begrenses området av en rett linje fra nordpynten av Sauvøy til nærmeste pynt mot nord.

10 desbr. 20. Trosnavåg (kart nr. 17).

Innenfor en rett linje fra Trosnavågneset over vestkanten av Skruholmen og videre til lands.

21. Grønnestadvåg (kart nr. 17).

Innenfor en rett linje fra varden til Nebbeskjær.

22. Indre Røksund (kart nr. 18).

Innenfor en linje fra Lindøytåna til nærmeste pynt mot nordvest.

23. Høvring (kart nr. 17).

Innenfor en linje fra nordpynten av Kråkholmen til sørpynten av Straumholmen og videre fra østpynten av Straumholmen til østpynten av Høvring.

24. Aurvik (Kvitsøy) (kart nr. 17).

Innenfor en linje fra nordpynten av Nordholmen til ytterste pynt på østsiden.

25. Vedavåg (kart nr. 17).

Området innenfor en linje fra Vedavåg lykt til båken på andre siden av vågen.

26. Nordvikvågen (kart nr. 17).

Innenfor en linje fra Perleneset på vestsiden til ytterste pynt på østsiden av vågen.

§ 2. Overtredelse straffes med bøter.

§ 3. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Oslo 10 desember 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

11 desbr. **Forordning** *) om endring i Forsyningsdepartementets forordning av 13 mars 1941 om salg av lær og skinn m. v.

I Forsyningsdepartementets forordning av 13 mars 1941 om salg av lær og skinn m. v. gjøres følgende endringer:

I.

§ 2, annet ledd, skal lyde slik:

Mot en brukt anvisning på halvsålinger kan det leveres en så stor mengde bunnlær eller gummisålemateriale som Direktoratet for industriforsyning til enhver tid fastsetter, eller et par gummisåler av samme størrelse som anvisningen har gitt rett til å kjøpe (herre-, dame- eller barnestørrelse).

*) Kunngj. 16 desember i Lovtid. 1 nr. 62.

11 desbr.

II.

§ 2, fjerde ledd, skal lyde slik:

Salg av bunnlær, overlær og fôrskinn kan finne sted til produsent av ortopedisk skotøy mot kjøpetillatelse fra forsyningsnemnda der produsenten har sin forretning. Mot kjøpetillatelse på materialer til et par ortopedisk skotøy kan leveres de mengder lær og skinn som Direktoratet for industriforsyning til enhver tid fastsetter.

III.

§ 3, annet ledd, skal lyde slik:

Mot en brukt anvisning på halvsålinger kan det leveres en så stor mengde bunnlær eller gummisålemateriale som Direktoratet for industriforsyning til enhver tid fastsetter, eller et par gummisåler av samme størrelse som anvisningen har gitt rett til å kjøpe (herre-, dame- eller barnestørrelse).

IV.

Kap. II skal ha som overskrift:

Lær og skinn til annet enn skotøy.

V.

§ 5 skal lyde slik:

Direktoratet for industriforsyning kan ved forskrift bestemme at det skal være forbudt uten tillatelse å selge eller på annen måte overdra bunnlærsmaterialer, overlær og fôrskinn som ikke leveres til skotøyprodusent etter § 1 eller til skomaker eller skoreparasjonsverksted etter § 2, og annet garvet skinn og lær som ikke skal brukes til fremstilling og reparasjon av skotøy.

Hvis det ikke er gitt slik forskrift som i første ledd bestemt, kan salg eller overdragelse på annen måte av annet lær og skinn enn lær og skinn til fremstilling og reparasjon av skotøy finne sted på den måte at leverandøren for hver enkelt lær- og skinnsort kan selge inntil 70 % av det han solgte til vedkommende kjøper gjennomsnittlig pr. kvartal i årene 1937, 1938 og 1939.

VI.

§ 8 skal lyde slik:

Direktoratet for industriforsyning kan bestemme hvor meget hver produsent av produkter av lær og skinn i et bestemt tidsrom kan tilskjære og forarbeide, at lær og skinn ikke må brukes til bestemte produkter og kan gi pålegg til de enkelte bedrifter om arten og omfanget av produksjonen.

Direktoratet kan også gi bestemmelser for produsent av produkter av lær og skinn om dennes kjøp av råstoffer og

11 desbr. salg av produkter og gi andre utfyllende forskrifter som det finner nødvendig til gjennomføring av denne forordning.

Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen og kan helt eller delvis overdra sin myndighet etter denne forordning til Norges lærstyre.

Oslo 11 desember 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

11 desbr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om vedtekter til bygningslovens §§ 71, 74 og 93 for Kristiansand.

11 desbr. **Forordning.****) (Handelsdepartementet.)

Midlertidig innstilling av svenneprøver i bakerfaget og pølsemakerfaget.

Fra 1 januar 1942 skal det inntil videre ikke være adgang til å avlegge den i svenneprøveplakat av 25 oktober 1918 med senere endringer fastsatte svenneprøve for bakere og for pølsemakere.

Handelsdepartementet vil i særlige tilfelle tillate svenneprøve avlagt uten hinder av denne bestemmelse.

12 desbr. **Forordning****) om omsetning og bruk av huder og skinn.

Kap. 1.

§ 1. *Hva som forstås ved produsent.* Ved produsent forstås i denne forordning eier av okse, ku, kvige, rempling, kalv, hest, føll, sau, lam, geit, kje og tamrein og eier av felt hjort, rådyr, dådyr, elg og villrein.

§ 2. *Hva som forstås ved hudgrossist og pelsgrossist.* Ved hudgrossist forstås i denne forordning handlende som 1 april 1940 var tilsluttet Fordelingsnevnden for huder og skinn.

Ved pelsgrossist forstås i denne forordning handlende som godkjennes som pelsgrossist av Norges lærstyre. Bare den som selger pelsvarer en gros ved egne reisende og som drev slik virksomhet før 1 april 1940, kan godkjennes.

§ 3. *Hva som forstås ved garver og leiegarving.* Ved garver forstås i denne forordning enhver som fremstiller lær og skinn av rå huder og skinn og som ifølge oppgave fra Statistisk sentralbyrå drev denne produksjon før 1 april 1940.

*) Kunngj. 19 desember i Lovtid. 1 nr. 63.
**) Kunngj. 16 desember i Lovtid. 1 nr. 62.

Ved leiegarving forstås i denne forordning garving av huder og skinn som ikke kjøpes eller eies av den som utfører garvingen. 12 desbr.

§ 4. *Hva som forstås ved bereder og leieberedning.* Ved bereder forstås enhver som bereder huder og skinn til pelsbruk og som drev denne virksomhet før 15 mars 1941.

Ved leieberedning forstås beredning av huder og skinn som ikke kjøpes eller eies av den som utfører beredningen.

Kap. 2.

§ 5. *Salg fra produsent til hudgrossist eller oppkjøper.* Produsent av dyr som er nevnt i § 1, skal straks og senest innen 2 måneder etter at dyret er slaktet eller felt tilby hudene og skinnene fra det slaktede eller felte dyr til hudgrossist, oppkjøper eller innsamler og avstå disse i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som til enhver tid gjelder. Hvis slaktingen har funnet sted på offentlig slaktehus, er fristen bare 4 uker. Har noen huder og skinn i besittelse for produsent, skal besitteren innen 10 uker fra slaktingen gjøre slikt tilbud som bestemt hvis han ikke har fått melding fra produsenten om at denne har gjort tilbudet.

Kan ingen hudgrossist, oppkjøper eller innsamler overta tilbudte huder eller skinn, skal produsenten eller besitteren senest innen 3 måneder etter slaktingen sende inn melding til Norges lærstyre som oppgir hvem de kan tilbys til.

Etter 1 februar 1942 er det forbudt å drive med oppkjøp, innsamling eller lignende av huder og skinn uten bevilling til slik virksomhet av Norges lærstyre.

Bevilling etter tredje ledd kan gjøres avhengig av fastsatte vilkår. Den som nektes å drive oppkjøpervirksomhet, kan innanke vedtaket til Forsyningsdepartementet.

§ 6. *Salg fra produsent til garver eller bereder.* Salg og kjøp mellom produsent og garver eller bereder er ikke tillatt. Slikt tilbud som nevnt i § 5 fra produsent kan istedenfor til hudgrossist dog rettes til garver eller bereder hvis garveren eller berederen før 1 april 1940 har kjøpt huder og skinn i smått direkte fra produsenter (torvkjøp og lignende) og har bevilling til slike småkjøp av Norges lærstyre. § 5, siste ledd, får tilsvarende anvendelse. Levering til bereder etter denne paragraf kan bare skje for huder og skinn av føll, geit, kje og rein som kan nyttes til pelsbruk.

Det er forbudt for garver og bereder å selge rå huder og skinn som er tildelt etter bestemmelsene i § 10 uten tillatelse fra Norges lærstyre.

12 desbr. § 7. *Salg fra produsent til andre enn hudgrossist, oppkjøper, garver eller bereder.* Det er forbudt å overdra eller erverve rå huder og skinn av dyr som nevnt i § 1 på annen måte enn bestemt i § 5 og § 6, jfr. § 9.

Kap. 3.

§ 8. *Import av huder og skinn.* Den som innfører huder og skinn av dyr som er nevnt i § 1, eller av vilt kveg og kips, skal straks etter motagningen av varene sende Norges lærstyre oppgave over arten og mengden av de huder og skinn som er importert.

Kap. 4.

§ 9. *Salg fra oppkjøper til hudgrossist.* Oppkjøper eller innsamler plikter å tilby motatte huder og skinn til hudgrossist straks eller senest innen 6 uker etter ervervelsen og avstå disse råvarer i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som til enhver tid gjelder. Oppkjøper som samtidig er garver eller bereder, kan dog få tillatelse av Norges lærstyre til å nytte hudene og skinnene i egen bedrift.

Oppkjøper eller innsamler skal tilby hudgrossist innen 4 uker etter forordningens ikrafttreden huder og skinn som er ervervet før dette tidspunkt. Første ledd får tilsvarende anvendelse.

Kap. 5.

§ 10. *Salg fra hudgrossist og importør til garver, bereder og pelsgrossist.* Det er forbudt for hudgrossist og importør å selge eller på annen måte overdra ugarvede og uberedte huder og skinn av dyr som er nevnt i § 1 og av gris, vilt kveg og kips til andre enn garver, bereder eller pelsgrossist, som har kjøpetillatelse fra Norges lærstyre eller en som har tillatelse fra Norges lærstyre til å holde huder og skinn til leiegarving eller leieberedning etter § 12, første ledd. Salg fra grossist til grossist kan skje uten kjøpetillatelse.

Det er forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve fra hudgrossist eller importør huder og skinn som nevnt i første ledd uten slik kjøpetillatelse som der er bestemt.

Det er forbudt for hudgrossist og importør å bruke rå huder og skinn til annet enn slikt salg som bestemt i første ledd.

Tillatelsen kan tilbakekalles av Norges lærstyre.

Tillatelse skal gis for følgende varegrupper:

A 1. Skinn av kalv (herunder gjøkalvskinn).
A 2. Hud av okse, ku, kvige og rempling.
B. Hud av vilt kveg.
C. Hud og skinn av kips.

D. Hud av gris. 12 desbr.
E. Hud og skinn av hest og føll.
F. Hud og skinn av sau, lam, geit, kje, hjort, rådyr, dådyr, elg og rein.

For omregning til saltvekt eller stykkantall gjelder den norm som Norges lærstyre bestemmer.

Norges lærstyre bestemmer mengden av den månedlige utnyttelse av tillatelsene. Huder og skinn til garver skal tildeles i forhold til den mengde garveren innarbeidet i 1937, 1938 og 1939. Det er forbudt å kjøpe og selge større mengder eller andre huder og skinn enn det som er bestemt ved den månedlige tildeling. Ved tildelingen fastsetter Norges lærstyre den saltvekt eller det stykkantall som skal beregnes på tillatelsen.

Lærstyret kan gi hudgrossist og importør pålegg om å avstå huder og skinn mot betaling i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som til enhver tid gjelder.

§ 11. *Om garvers eller bereders innarbeiding og beredning.* Norges lærstyre kan bestemme hvor meget garver hver måned kan eller skal innarbeide eller bereder kan eller skal berede av huder og skinn, arten av det råstoff som den enkelte garver eller bereder skal bruke og hva slags lær og skinn råstoffet skal garves eller beredes til. Det kan også i enkelttilfelle gi garver eller bereder pålegg om fremstilling for bestemte oppdrag i samsvar med de til enhver tid gjeldende prisreguleringsbestemmelser. Rå huder og skinn må ikke forarbeides til lær av andre bedrifter enn dem som fremstilte lær før 1 april 1940.

Bestemmelser etter denne paragraf kan innankes for Direktoratet for industriforsyning. Anke har ikke oppsettende virkning.

Kap. 6.

§ 12. *Om adgang til leiegarving eller leieberedning.* Det er forbudt å innlevere til eller utføre leiegarving eller leieberedning av huder og skinn uten tillatelse av Norges lærstyre. Tillatelsen skal gjelde bestemte garvere eller beredere. Det kvantum som er tildelt til leiegarving eller leieberedning, skal Norges lærstyre regne med i den mengde som oppdragsmottakeren tillates å kjøpe.

Når forsyningsnemnda på eierens bosted gir tillatelse til det, kan leiegarving uten hinder av bestemmelsen i første ledd finne sted av huder og skinn som eier av tamdyr som nevnt i § 1 innleverer fra egne dyr. Det samme gjelder leiegarving av huder og skinn av hjort, rådyr, dådyr, elg og villrein som er felt av grunneieren når hudene og skinnene innleveres av denne.

12 desbr. Det er dog forbudt å innlevere til leiegarving etter bestemmelsene i annet ledd et større kvantum huder og skinn hvert år enn det som tilsvarer hva vedkommende innleverte til leiegarving gjennomsnittlig pr. år i årene 1937, 1938 og 1939. Det er forbudt uten tillatelse fra Norges lærstyre for den som utfører leiegarving etter første ledd, å motta større kvantum huder og skinn fra en oppdragsgiver hvert år til leiegarving enn det som tilsvarer hva mottakeren fikk til leiegarving av vedkommende eier eller grunneier gjennomsnittlig pr. år i de år som er nevnt.

Bestemmelsene i § 5 kommer ikke til anvendelse for det kvantum huder og skinn som eier eller grunneier innen 1 måned fra dyret er slaktet eller felt har søkt forsyningsnemnda om å få leiegarvet. Blir søknaden avslått, skal tilbud straks gjøres etter § 5.

Kap. 7.

§ 13. *Dispensasjon m. v.* Norges lærstyre kan gi forskrifter om omsetning og bruk av huder og skinn av sjøpattedyr og fisk. Det kan også gi andre utfyllende forskrifter og gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning.

Forskriftene trenger godkjenning av Direktoratet for industriforsyning.

§ 14. *Straff og inndraging.* Overtredelse av noen forskrift eller bestemmelse som er gitt i denne forordning eller i medhold av forordningen eller av pålegg etter § 10 og § 11 medfører straff og inndraging på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 15. *Tidligere bestemmelser.* Når denne forordning trer i kraft, oppheves:

1. Administrasjonsrådets forskrifter av 31 juli 1940 for lærindustrien med endringsforordning av 8 mars 1941 og tilleggsbestemmelser av 15 mars 1941, gitt i medhold av forskriftene.
2. Administrasjonsrådets bestemmelser av 24 september 1940 om regulering av bruken av garvestoffer.

Oslo 12 desember 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

12 desbr. **Forordning** *) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for gate over Nøstedbekken ved Tomineborg i Drammen og i Lier herred, Buskerud fylke.

*) Kunngj. 19 desember i Lovtid. 1 nr. 63.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Eidanger herred, Telemark fylke; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41. 12 desbr.

Forordning *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjenomføring av husleigelova i Sauda herad, Rogaland fylke; jfr. lov frå 16 juni 1939 § 41. 12 desbr.

Forordning**) (Innenriksdepartementet) om regulering av og byggevedtekter for Elverum Leir bygningskommune, Hedmark fylke. 13 desbr.

Forordning **) (Innenriksdepartementet) om at lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 gjøres gjeldende for Sem herred, Vestfold fylke. 13 desbr.

Forordning **) om metall-avfallsmaterialer og metallresidier. 15 desbr.

§ 1. Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter om oppsamling, oppbevaring, lagring, omsetning og omarbeiding av metall-avfallsmaterialer og metallresidier og om plikt til å avstå og å motta slike metaller.

§ 2. § 1, punkt 5, i Forsyningsdepartementets alminnelige bestemmelser om bruk og kjøp av metaller av 15 september 1940 gjelder også for anskaffelser og leveringer av metall-avfallsmaterialer og metallresidier selv om anskaffelsene og leveringene er fritatt for kjøpetillatelse.

§ 3. § 7, punkt 1, i de i § 2 nevnte bestemmelser skal lyde:

Metall som hører inn under de i § 1 i disse bestemmelser nevnte metallklasser og materialgrupper kan i innenriks handel bare kjøpes eller leveres mot kjøpetillatelse for metall, med mindre Direktoratet for industriforsyning bestemmer noe annet.

§ 4. Bestemmelsene om straff og inndraging i § 8 i lov av 14 mai 1917 nr. 5, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av forskrifter gitt i medhold av den.

§ 5. Forsyningsdepartementets forordning om avfallsmetaller av 9 oktober 1941 oppheves.

Oslo 15 desember 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 27 desember i Lovtid. 1 nr. 64.
**) Kunngj. 19 desember i Lovtid. 1 nr. 63.

15 desbr. **Forordning** *) (Landbruksdepartementet) om at enhver eier eller besitter av hund i Nordre Høland herred, Akershus fylke, skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

16 desbr. **Forordning** **) om konsepsjonshindrende midler m. v.

§ 1. Det er forbudt for andre enn apotekere og personer eller sammenslutninger som har fått tillatelse til det av Innenriksdepartementet, å tilvirke, innføre eller omsette konsepsjonshindrende midler, bougier, vaginalsprøyter med rør egnet til å føres inn i livmoren, og lignende.

Ved konsepsjonshindrende middel forstås ethvert middel (mekanisk eller kjemisk) som er bestemt til i forbindelse med kjønnslig omgang å hindre befruktning.

§ 2. Tillatelse som nevnt i § 1 gis på nærmere bestemte vilkår. Den kan begrenses til å gjelde enkelte av de i § 1 omhandlede gjenstander. Tillatelse kan når som helst kalles tilbake.

§ 3. Konsepsjonshindrende midler må bare innføres og selges i originalpakning. Pakningen skal være forsynt med tilvirkerens og importørens navn og opplysning om midlets art og sammensetning.

Prisene på gjenstander som nevnt i § 1 skal være godkjent av den myndighet som Innenriksdepartementet bestemmer.

§ 4. Utstilling, avertering eller annen reklame for konsepsjonshindrende og øvrige ovenfor nevnte midler er forbudt.

§ 5. Kjemisk virkende konsepsjonshindrende midler, pessarer, bougier og vaginalsprøyter med rør egnet til å føre inn i livmoren, må ikke selges til forbruker uten etter rekvisisjon fra lege.

§ 6. Pessar må bare legges inn av lege, og bare når denne finner at svangerskap kan tenkes å medføre fare for kvinnens liv eller helbred.

§ 7. Innenriksdepartementet gir nærmere regler om kontroll med omsetningen av konsepsjonshindrende midler.

§ 8. Overtredelse av denne forordning eller av bestemmelser som er gitt med hjemmel i den, eller medvirkning hertil, straffes med bøter eller fengsel inntil 1 år. Overtredelsen anses som forseelse.

Departementet kan frata lege retten til å forskrive eller anvende nevnte midler.

---

*) Kunngj. 5 januar i Lovtid. 1 nr. 1 for 1942.
**) Kunngj. 27 desember i Lovtid. 1 nr. 64.

§ 9. Gjenstander som nevnt i § 1, som er tilvirket, inn- 16 desbr.
ført eller omsatt i strid med denne forordning eller bestemmelser som er gitt med hjemmel i den, kan med tilhørende emballasje inndras til fordel for statskassen, uansett hos hvem varene finnes og uansett om straffesak er reist eller kan reises mot noen.

Innenriksdepartementet bestemmer hvorledes det skal forholdes med det som blir inndradd.

Oslo 16 desember 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om midlertidige endringer i 16 desbr.
og tillegg til lov om patenter av 2 juli 1910 med tilleggslover og midlertidig tilleggslov av 15 mars 1940.

§ 1. Den tilleggsfrist til den vanlige prioritetsfrist for patenter som er fastsatt i § 1 i lov av 15 mars 1940, skal i intet tilfelle anses utløpet før 1 juli 1942.

Blir patentkrav inngitt etter utløpet av den ordinære prioritetsfrist, skal årsavgiftene og patentets lengste varighet beregnes som om patentkravet var kommet inn på den siste dag av fristen, dog tidligst 31 desember 1940.

§ 2. De i patentlovens § 14 fastsatte frister for betaling av årsavgifter for patenter forlenges for så vidt de utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 29 juni 1942, til 30 juni 1942, hvis Styret for det industrielle rettsvern, etter det i hvert tilfelle opplyste, finner at forhold som står i forbindelse med krigen må anses å ha vært til hinder for tidligere innbetaling av avgiftene.

§ 3. Den i patentlovens § 15 (tilleggslov av 8 august 1924) fastsatte lengste frist innen hvilken søknad om gjenopprettelse må gis inn til Styret for det industrielle rettsvern, forlenges for så vidt den utløper i tiden fra og med 1 september 1940 til og med 29 juni 1942 til 30 juni 1942.

§ 4. De i §§ 4 og 5 i lov av 15 mars 1940 fastsatte frister av 6 måneder forlenges slik at de ikke i noe tilfelle anses utløpet før 1 juli 1942.

§ 5. Forordning av 23 juni 1941 oppheves.

Oslo 16 desember 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 27 desember i Lovtid. 1 nr. 64.

16 desbr. **Forordning** *) om midlertidige endringer i og tillegg til lovene om varemerker og mønstre av 2 juli 1910 med tilleggslover.

§ 1. Den prioritetsfrist for varemerke- og mønsterkrav som er fastsatt i overenskomster etter varemerkelovens § 30 og mønsterlovens § 32 og som utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 29 juni 1942, forlenges til 30 juni 1942.

§ 2 i lov av 15 mars 1940 om midlertidige tillegg til patentloven får tilsvarende anvendelse.

§ 2. De i varemerkelovens § 12 og mønsterlovens § 7 fastsatte frister for betaling av fornyelsesavgifter for varemerkeregistreringer og avgifter for forlengelser av mønstervern, forlenges for så vidt de utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 29 juni 1942 til 30 juni 1942, hvis Styret for det industrielle rettsvern, etter det i hvert tilfelle opplyste, finner at forhold som står i forbindelse med krigen, må anses å ha vært til hinder for tidligere innbetaling av avgiftene.

§ 3. Forordning av 23 juni 1941 oppheves.

Oslo 16 desember 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

16 desbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet), hvorved det med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Ringsaker herred, Opland fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av foreningsog forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grense.

17 desbr. **Forordning** *) (Politidepartementet) om endring av den for Oslo 27 mai 1937 stadfestede vedtekt for avholdelse av sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av underholdende art.

18 desbr. **Forordning** **) om tillegg til straffelovens § 383.

I straffelovens § 383, sjette ledd, tilføyes som nytt punktum:

Det samme gjelder anlegg eller arbeidsplass hvor minst

*) Kunngj. 27 desember i Lovtid. 1 nr. 64.
**) Kunngj. 5 januar i Lovtid. 1 nr. 1 for 1942.

10 arbeidere er beskjeftiget, med tilliggende område, herunder 18 desbr.
bolig, brakke eller forsamlingsrom som flere av arbeiderne har alminnelig adgang til.

Oslo 18 desember 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om fastsetting av lønns- og arbeidsvilkår og om driftsstans m. v. 18 desbr.

Med samtykke fra der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende:

Kapitel I. Lønns- og arbeidsvilkår.

§ 1. Endring av lønns- og arbeidsvilkår må, uansett om vilkåra er fastsatt i tariffavtale eller individuell arbeidsavtale, ikke gjennomføres før endringen er godkjent av Sosialdepartementet eller den som Sosialdepartementet har gitt fullmakt. Endring av lønns- og arbeidsvilkår som er avtalt eller gjennomført uten godkjenning er ugyldig.

Lønns- og arbeidsvilkår for stilling i nystartet virksomhet og for ny stilling i virksomhet som er i gang, trenger like ens godkjenning som nevnt i foregående ledd. Dette gjelder også stilling som er tiltrådt mellom 1 juli 1941 og den dag denne forordning trer i kraft.

§ 2. Fremgangsmåten ved endring av lønns- og arbeidsvilkår skal være:

1. Når endring av tariffestede lønns- og arbeidsvilkår kreves av en av tariffpartene, skal det først opptas forhandlinger mellom dem. Kreves endring av lønns- og arbeidsvilkår ved bedrifter hvor de ikke er tariffordnet, skal forhandlinger føres med arbeidernes tillitsmenn.
2. Blir det inngått avtale om endring av lønns- og arbeidsvilkår skal partene uten opphold sende melding til kretsmeklingsmannen.
3. Fører forhandlinger om endring av lønns- og arbeidsvilkår ikke til enighet innen 2 dager etter at krav om forhandlinger er reist, skal partene uten opphold sende melding om dette til Riksmeklingsmannen eller til en kretsmeklingsmann etter nærmere forskrifter gitt av Sosialdepartementet. Mekling skal straks prøves.

*) Kunngj. 5 januar i Lovtid. 1 nr. 1 for 1942.

18 desbr. 4. Før godkjenning er gitt må lønns- og arbeidsvilkår ikke endres.

Reglene under nr. 1—3 skal gjelde på tilsvarende måte så langt de høver ved fastsetting av lønns- og arbeidsvilkår for stilling i nystartet virksomhet eller ny stilling i virksomhet som er i gang. I de tilfelle som er nevnt i § 1, siste punktum, skal melding være sendt inn til kretsmeklingsmannen innen 15 februar 1942 og de vilkåra som er gjennomført står da ved lag til annet vedtak er gjort av departementet eller den departementet har gitt fullmakt.

§ 3. Sosialdepartementet kan også fastsette lønns- og arbeidsvilkår av eget tiltak. I så fall kan Sosialdepartementet kreve at det blir opptatt forhandlinger om lønns- og arbeidsvilkår under ledelse av en meklingsmann. Vedkommende meklingsmann eller tariffpartene skal i disse tilfelle innen 2 dager etter at forhandlingene er tatt opp sende Sosialdepartementet forslag til ordning.

I særlige tilfelle kan Sosialdepartementet fastsette lønns- og arbeidsvilkår uten at det har vært forhandlinger eller mekling.

Kapitel II. Driftsstans og driftsinnskrenkning.

§ 4. Driftsstans kan ikke settes i verk før 14 dager etter at melding om stansen er gitt til kretsmeklingsmannen. Det samme gjelder driftsinnskrenkning når det må antas at den vil strekke seg over minst en måned eller når arbeidstida blir satt ned til 24 timer i veka eller mindre. I meldinga skal det gis opplysning om grunnen til driftsstansen eller driftsinnskrenkningen og så vidt mulig om når den kan ventes å opphøre.

Melding skal ikke gis

1. når det gjelder vanlig driftsstans eller driftsinnskrenkning i yrke, hvor arbeidet er sesongmessig,
2. når driftsstansen eller driftsinnskrenkningen bare har virkning for arbeidere eller funksjonærer som midlertidig og ikke over 6 måneder har arbeidet i bedriften.

Meldinga fritar ikke arbeidsgivere for å gi arbeidere og funksjonærer varsel som fastsatt i lov, arbeidsavtale eller reglement.

§ 5. Finner kretsmeklingsmannen at bedriftens vedtak bør godkjennes, gir han straks melding til bedriften.

Finner han at vedtaket av sosiale eller økonomiske grunner bør endres, sender han henstilling til bedriften om dette. Fører henstillingen ikke til en tilfredsstillende ordning, sender kretsmeklingsmannen saka med en utgreiing til Riksmeklings-

mannen som med sin innstilling legger saka fram for Sosial- 18 desbr.
departementet til avgjerd.

Kretsmeklingsmannen kan kreve at bedriften holder fram med sin virksomhet uten innskrenkning til Sosialdepartementets avgjerd er falt.

Kapitel III. Straffebestemmelser.

§ 6. Arbeidsgiver eller arbeidsgivers representant som forsettlig eller uaktsomt

1. i strid med denne forordning avtaler eller endrer lønns- og arbeidsvilkår, f. eks. betaler høgre lønn eller gir andre arbeidsvilkår enn fastsatt eller forutsatt i tariffavtale eller arbeidsavtale eller som i strid med forordningen gjennomfører eller opprettholder driftsinnskrenkning eller driftsstans,
2. unnlater å rette seg etter vedtak som departementet eller meklingsmyndighetene har gjort i medhold av denne forordning eller forskrifter av 23 mai 1940 om endringer av lønns- og arbeidsvilkår eller vedtak av 11 juni 1940 om driftsinnskrenkninger eller som medvirker til det

straffes med bøter inntil kr. 500 000 eller fengsel inntil 1 år eller med begge deler. I gjentagelsestilfelle skal både bøte- og fengselstraff anvendes, med mindre overtredelse er begått av uaktsomhet eller det foreligger særlig formildende omstendigheter. Er overtredelsen begått under utøving av ervervsvirksomhet, kan retten til å drive denne fradømmes den skyldige for en tid av inntil 5 år.

Forsøk straffes som fullbyrdet overtredelse.

Er en overtredelse begått av noen som har handlet på vegne av et selskap eller en annen juridisk person, kan bøtestraff og tap av retten til å drive ervervsvirksomhet idømmes også den som det er handlet på vegne av. Vedkommende selskap eller juridiske person kan oppløses ved dommen.

Om saksbehandlingen gjelder de samme regler som for forseelser.

§ 7. Påtalen i saker etter § 6 hører under den i straffeprosesslovens åttende kapitel bestemte påtalemyndighet.

Sosialdepartementet kan dog kreve at nærmeste overordnede tjenestemann etter straffeprosesslovens § 91 omgjør en beslutning av underordnet myndighet om å unnlate eller frafalle forfølgning i slike saker. Sosialdepartementet kan like ens kreve at forelegg eller rettsavgjerd blir påanket av påtalemyndigheten.

18 desbr. Påtalemyndighetens representant skal varsle kretsmeklingsmannen til rettsmøter i saker etter § 6.

Retten skal straks sende utskrift av dom eller kjennelse i sak etter § 6 til Sosialdepartementet.

Kapitel IV. Forskjellige bestemmelser.

§ 8. Denne forordning gjelder for alle lønnsmottakere og deres arbeidsgivere. For visse grupper av offentlige tjenestemenn kan dog Sosialdepartementet bestemme at forordningen ikke kommer til anvendelse. Sosialdepartementet gir nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne forordning.

§ 9. Sosialdepartementets avgjerder etter denne forordning er endelige.

§ 10. Vedtak om driftsstans av 4 mai 1940, forskrifter om endringer av lønn- og arbeidsvilkår av 23 mai 1940 med tilleggsvedtak av 1 juli 1940 og vedtak om driftsinnskrenkning av 11 juni 1940 oppheves.

Vedtak som er gjort i medhold av forskrifter av 23 mai 1940 om endringer av lønns- og arbeidsvilkår, jfr. tilleggsvedtak av 1 juli 1940, eller i medhold av vedtak av 11 juni 1940 om driftsinnskrenkninger står ved lag til de blir endret etter denne forordning.

Reichskommissars forordning om sikring av arbeidslivet og arbeidsfreden av 17 september 1941 blir ikke endret ved denne forordning.

Oslo 18 desember 1941.

Sosialdepartementet.

J. A. Lippestad.

R. J. Fuglesang.

18 desbr. **Forordning** *) om omsetning av råfisk.

§ 1. Følgende fiskesorter må for å kunne tilvirkes, omsettes eller utføres være kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Norges råfisklag:

Torsk, sei, hyse, lange, brosme, flyndre, blåkveite, steinbit og uer med biprodukter fanget på kyststrekningen fra og med Finnmark til og med Nord-Møre.

Denne bestemmelse gjelder ikke for fisk som omsettes levende.

Bestemmelsene i nærværende paragraf skal ikke være til hinder for at fiskere eller produksjonslag av fiskere tilvirker

*) Kunngj. 12 januar i Lovtid. 1 nr. 3 for 1942.

egen (lagets medlemmers) fangst. For omsetning eller utfør- 18 desbr.
sel av denne fisk kreves dog samtykke av Norges råfisklag.

Norges råfisklag kan dispensere fra bestemmelsene i nærværende paragraf.

§ 2. Fiskere (høvedsmenn) som vil levere fisk som omfattes av bestemmelsene i nærværende forordning må melde seg til Norges råfisklag. Med mindre det er gitt dispensasjon i medhold av bestemmelsene i § 1 kan fisken bare leveres til kjøpere som er godkjent av laget og som bruker lagets sluttsedler. Etter utløpet av hver måned skal fiskerne sende inn til Norges råfisklag et eksemplar av sine sluttsedler. På forlangende er de også forpliktet til å gi forhåndsoppgaver over sine salg.

Fiskere som driver egen tilvirking må melde fra om dette til Norges råfisklag og på fastsatt skjema sende dette månedlige oppgaver over sin produksjon.

§ 3. Alle som vil kjøpe fisk og biprodukter som omfattes av bestemmelsene i nærværende forordning må på fastsatt skjema melde seg til Norges råfisklag og bli godkjent av dette.

Kjøperne må bruke Norges råfisklags sluttsedler og følge lagets anvisninger om bruken av sedlene.

Hver mandag må kjøperne sende inn oppgaver på fastsatt skjema over alle sine innkjøp i foregående uke bilagt med et eksemplar av sine sluttsedler. På forlangende av Norges råfisklag er kjøperne videre forpliktet til å gi forhåndsoppgaver over sine innkjøp med kortere mellomrom.

Bestemmelsene i nærværende paragraf gjelder også for samvirkelag av fiskere. Disse må bruke Norges råfisklags sluttsedler når de tar imot fisk fra sine medlemmer.

§ 4. Etter Handelsdepartementets anvisning eller med dettes godkjennelse bestemmer Norges råfisklag:

a. til hvem og til hvilken anvendelse (til ferskfiskforbruk eller forsendelse, til salting eller henging) fiskerne skal avgi sin fisk,
b. til hvilken av de under a. nevnte anvendelsesmåter kjøperne skal avta fisk.

Norges råfisklags bestemmelser etter denne paragraf går foran alle privatrettslige avtaler og forpliktelser som er eller måtte bli inngått. Det kan ikke gjøres krav på erstatning for skader som oppstår som følge av utferdigelsen av slike bestemmelser.

§ 5. Norges råfisklags vedtekter skal til enhver tid være godkjent av Handelsdepartementet.

Handelsdepartementet eller den som det bemyndiger til det, fastsetter bestemmelser om kontroll og om gjennomføring av bestemmelsene i nærværende forordning.

18 desbr. § 6. Norges råfisklags virksomhet og regnskaper underkastes den kontroll og revisjon som Handelsdepartementet bestemmer.

§ 7. Klager over lagets virksomhet fra andre enn fiskere kan innbringes for en appellinstans hvis sammensetning og virkeområde fastsettes av Handelsdepartementet.

§ 8. Overtredelse av denne forordning eller bestemmelser utferdiget i medhold av § 5 straffes med bøter. På samme måte straffes medvirking til eller forsøk på sånn overtredelse.

§ 9. Denne forordning trer i kraft 15 januar 1942 og gjelder inntil videre. Fra samme dag oppheves Handelsdepartementets forordning av 28 desember 1940 om omsetning av råfisk.

Oslo 18 desember 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

18 desbr. **Forordning** *) (Politidepartementet) om ny politivedtekt for Moss.

18 desbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Fet herred, Akershus fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

18 desbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Gjerpen herred, Telemark fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

18 desbr. **Forordning.***) (Landbruksdepartementet.)

Kaustisk soda til jordbruket.

§ 1. Landbruksdepartementets Produksjonsdirektorat kan gi forskrifter om rasjonering, kjøp, salg og bruk av kaustisk soda til jordbruket.

For så vidt Produksjonsdirektoratet har utferdiget forskrifter i medhold av denne forordnings § 1, finner Forsyningsdepartementets forordning av 21 mai 1941 om forbruk og omsetning av visse kjemiske råstoffer og kjemikalier ingen anvendelse.

§ 2. Overtredelse av bestemmelser som er gitt i medhold av § 1 straffes med bøter og inndraging på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

*) Kunngj. 5 januar i Lovtid. 1 nr. 1 for 1942.

Forordning. (Arbeidsdepartementet.) 19 desbr.

Endring av reglene for kostgodtgjørelsens beregning ved tjenestereiser til og fra Narvik, som etter beordring foretas gjennom Sverige.

Den under punkt I i kongelig resolusjon av 18 september 1936 fastsatte sat for kostgodtgjørelse (som ved kongelig resolusjon av 28 april 1939 forhøyedes midlertidig med 10 %) forhøyes midlertidig fra 1 desember 1941 med 30 %.

Forordning *) om arbeidstiden i offentlig tjeneste (stat og kommune). 20 desbr.

Med samtykke av der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete, med hjemmel av § 3, 2 ledd i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 og i forståelse med sjefene for de øvrige departementer, bestemmer Innenriksdepartementet:

§ 1. Arbeidstiden for personer i offentlig tjeneste (stat og kommune) utgjør 48 timer pr. uke, for så vidt lengre tid ikke tidligere er fastsatt.

Ved beredskapstjeneste og hvor tjenestens art ellers krever det, forhøyes arbeidstiden etter behov.

Enhver tjenestemann plikter uten særskilt godtgjørelse å arbeide utover den foreskrevne arbeidstid når tjenesteforholdene krever det. Vedkommendes sjef kan i så fall senere la ham få tilsvarende tjenestefrihet.

§ 2. Den regelmessige arbeidstid skal ikke overstige 9 timer i døgnet. Arbeidstiden på ett og samme sted bør være ensartet.

Lørdag ettermiddag skal i alminnelighet være tjenestefri.

§ 3. Jul-, nyttårs- og pinseaften slutter arbeidet kl. 14. Påskeaften er tjenestefri.

Med samtykke av Innenriksdepartementet kan de enkelte departementer for tjenestemenn som hører under dem, bestemme tjenestefrihet også på andre virkedager. Hvor stedlige hensyn tilsier det, kan fylkesmannen unntaksvis treffe slik bestemmelse for offentlige kontorer innen fylket. Sjefen for en lokal enkeltforvaltning kan treffe tilsvarende bestemmelse for tjenestemenn ved forvaltningen når det tilsies av grunner som særskilt vedkommer denne.

§ 4. Bestemmelsene i denne forordning omfatter bare tjenestemenn i hovedstilling. Arbeidstiden for andre tjenestemenn reguleres etter behovet.

---

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 65.

20 desbr. § 5. Når tjenestens art krever det, kan de enkelte departementer for de institusjoner som sorterer under dem, med Innenriksdepartementets samtykke, fastsette spesiell arbeidstid, særlig natt- eller søndagstjeneste.

§ 6. Innenriksdepartementet utferdiger forskrifter om gjennomføring av denne forordning.

§ 7. Denne forordning trer i kraft med virkning fra 1 januar 1942. Fra samme tidspunkt oppheves reglement om arbeidstiden m. v. i Sentraladministrasjonen av 2 desember 1938 og §§ 10 og 11 i lønnsregulativet for offentlige tjenestemenn av 15 juni 1937 med senere endringer.

Oslo 20 desember 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

20 desbr. **Forordning** *) om forskrifter om arbeidstiden i offentlig tjeneste (stat- og kommune).

§ 1. Den daglige effektive arbeidstid i offentlige kontorer er 8½ time, lørdager 5½ time.

For så vidt intet motsatt bestemmes, er kontortiden kl. 8,30—13 og kl. 15—19, lørdager kl. 8,30—14.

I Oslo er kontortiden kl. 8,30—17 og lørdager kl. 8,30—14.

Samtlige tjenestemenn plikter å oppholde seg på kontoret i kontortiden med mindre tjenestlige grunner nødvendiggjør fravær.

Sjefen for vedkommende kontor påser — i tilfelle under overtilsyn av sin sjef — at kontortiden blir overholdt og utnyttet best mulig.

§ 2. Personer i offentlig tjeneste skal være undergitt tidskontroll.

I departementene, større kommuner og viktigere institusjoner brukes fortrinnsvis tidskontrollur. I øvrig brukes møtebok eller annen hensiktsmessig kontrollordning.

§ 3. Privat beskjeftigelse eller fravær av private grunner må ikke forekomme i kontortiden, men vedkommendes sjef kan for en enkelt gang tillate privat ærend.

§ 4. Mulig sykdomsforfall meldes omgående.

Ved sykdom som har bevirket mer enn 6 dagers fravær kreves legeattest. Har vedkommende hyppig sykdomsforfall, kan legeattest kreves ved fravær over 1 dag.

§ 5. Ethvert fravær skal registreres.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 65.

Skriftlig oppstilling over personalets fravær skal utar- 20 desbr.
beides hver måned.

§ 6. Nærværende regler omfatter personalet ved samtlige kontorer i stat, fylker og primærkommuner med de institusjoner som hører under dem, således også aksjeselskaper som f. eks. A/S Vinmonopolet, A/S Holmenkollbanen, Norges bank og andre (hel- og halv-)offentlige institusjoner.

Oslo 20 desember 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om konsesjon for erververlse av eiendomsrett til fiskefartøyer. 20 desbr.

§ 1. Eiendomsrett til fartøy som 1 januar 1939 var innført eller senere er blitt innført i merkeregisteret for fiskefartøyer, eller som uten å være innført er merkepliktig i henhold til lov av 5 desember 1917 nr. 1, kan inntil videre ikke erverves uten tillatelse av Fiskeridirektøren.

Bestemmelsen gjelder også ervervelse av partreders andel i slikt fartøy.

Registrering av eiendomsovergang kan ikke foretas med mindre det foreligger skriftlig tillatelse til overdragelsen fra Fiskeridirektøren. Heller ikke må auksjonsbud antas eller stadfestes før slik tillatelse er gitt.

§ 2. Fiskeridirektøren skal med Handelsdepartementets godkjennelse fastsette vilkår for meddelelse av slik tillatelse som omhandlet i § 1. Blant annet kan det bestemmes at den nye eier skal være aktiv fisker, at fartøyet skal delta i ett eller flere fiskerier og at bestemmelsene i Handelsdepartementets forordning av 24 oktober 1941 om forbud mot bortfrakting m. v. av fiskefartøyer i visse tilfelle, skal få anvendelse på fartøyet selv om nevnte forordning etter sin tekst ikke direkte får anvendelse på dette fartøy.

§ 3. Fiskeridirektøren utferdiger de bestemmelser for øvrig som kreves til gjennomføring av denne forordning.

§ 4. Den som uten at Fiskeridirektøren har gitt tillatelse til ervervelsen, overtar som eier fartøy eller andel i fartøy som nevnt i § 1, eller disponerer som eier slikt fartøy eller andel i fartøy som han ikke disponerte som eier ved denne forordnings ikrafttreden, straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller med fengsel inntil 1 år eller med begge deler. Også uaktsom overtredelse og medvirking straffes. Det samme gjelder forsøk.

*) Kunngj. 5 januar i Lovtid. 1 nr. 1 for 1942.

20 desbr. På samme måte straffes den som overtrer eller medvirker til å overtre bestemmelser som blir gitt i medhold av § 3 eller vilkår for konsesjon som er fastsatt i medhold av § 2. Fartøyet kan inndras ved dom uansett om det tilhører noen som er skyldig i den straffbare handling.

Oslo 20 desember 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

20 desbr. **Forordning** *) om omsetning og avståelse av klippfisk.

§ 1. Omsetning av klippfisk fra tilvirker og eksportør kan bare skje med Handelsdepartementets samtykke.

§ 2. Når Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger, krever det, plikter enhver tilvirker, eksportør og annen lagerholder å avstå helt eller delvis sine beholdninger av klippfisk.

Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger, bestemmer hvem avståelsen skal skje til.

Handelsdepartementet bestemmer hvordan fisken skal leveres. Fisken betales med de maksimalpriser som gjelder ved avståingen.

§ 3. Enhver som driver tilvirking eller omsetning av klippfisk, må gi opgaver over tilvirking, beholdninger og omsetning etter bestemmelser som fastsettes av Fiskeridirektøren.

§ 4. Overtredelse av bestemmelsene i nærværende forordning eller forsøk på overtredelse straffes med bøter. Er overtredelsen begått av noen som har handlet på vegne av et selskap eller en annen juridisk person, kan bøtestraff idømmes også den som det er handlet på vegne av.

Videre kan det fiskeparti overtredelsen gjelder, inndras ved dom også om det ikke tilhører noen skyldig. Kan partiet ikke inndras, kan verdien av det helt eller delvis inndras hos den skyldige, eller den han har handlet på vegne av.

Oslo 20 desember 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 27 desember i Lovtid. 1 nr. 64.

Forordning *) om salting av sild. 20 desbr.

I samsvar med lov av 14 mai 1917 nr. 5 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyninger av livsfornødenheter og andre varer, dens § 1 e, bestemmer Handelsdepartementet:

§ 1. Fiskeridirektøren kan når hensynet til landets fettforsyning krever det innskrenke eller helt forby saltingen av fetsild og fastsette nærmere bestemmelser til gjennomføring av et slikt forbud.

§ 2. Med fetsild i medhold av denne forordning menes sild av større størrelse i fersk tilstand enn 20 stk. pr. kg.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves forordningen av 8 oktober 1941 om salting av fetsild og forordning om tillegg til denne forordning av 24 oktober 1941, liksom det i medhold av sistnevnte forordning utferdigede saltingsforbud straks bortfaller.

Oslo 20 desember 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) om lønnsregulering for de offentlige tjenestemenn. 20 desbr.

Med samtykke av Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, bestemmes:

§ 1. I departementene skal med virkning fra 1 januar 1942 gjennomføres følgende nye lønnsordning:

Stillinger som nå er tillagt en lønn av	overføres til ny lønn	
kr. 12 600 }		
» 11 700 }	—»—	kr. 13 500
» 10 800	—»—	» 12 150
» 9 000	—»—	» 10 350
» 7 650— 9 000	—»—	» 9 000—10 350
» 7 200— 8 550	—»—	» 8 450— 9 800
» 7 200— 8 100	—»—	» 8 450— 9 350
» 6 750— 8 100	—»—	» 8 100— 9 450
» 6 300— 7 650	—»—	» 7 650— 9 000
» 5 400— 6 750	—»—	» 6 750— 8 100
» 4 950— 6 300	—»—	» 6 300— 7 650
» 4 050— 4 950	—»—	» 4 950— 5 850
» 3 600— 5 400	—»—	» 4 200— 6 000

*) Kunngj. 27 desember i Lovtid. 1 nr. 64.
**) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 65.

20 desbr.

		overføres til		
kr.	3 400— 4 500	ny lønn	kr.	4 050— 5 400
»	3 200— 4 950	—»—	»	3 800— 5 550
»	2 950— 4 050	—»—	»	3 500— 4 600
»	2 350— 3 450	—»—	»	3 150— 4 250
»	2 350— 3 250	—»—	»	3 150— 4 050

Alderstilleggene blir uforandret, dog slik at fullmektiggruppen får alderstillegg med kr. 450.

For stillinger som nå er tillagt en lønn av kr. 13 500 eller mer, blir lønnen uforandret.

§ 2. Tjenestemenn i Forsyningsdepartementet skal fremtidig lønnes etter det alminnelige departementsregulativ som er fastsatt i § 1.

Direktører og kontorsjefer får en lønn av henholdsvis kr. 13 500 og kr. 9 000—10 350.

De tjenestemenn som nå har en høyere lønn enn her fastsatt, beholder den høyere lønn til 1 oktober 1942.

§ 3. Statens innkjøpssjef får en lønn av kr. 12 150.

§ 4. Befal i Arbeidstjenesten som arbeider i sentralledelsen for arbeidstjeneste og idrett omfattes ikke av den nye lønnsordning for departementene.

§ 5. Direktøren for Filmdirektoratet og direktøren for Teaterdirektoratet får en lønn av kr. 13 500.

§ 6. Lønnen for sjåfører i departementene fastsettes til kr. 3 150 med 4 alderstillegg av kr. 375 etter 3, 6, 9 og 12 år.

§ 7. Foruten i de direktorater som helt er departementsavdelinger skal den i § 1 nevnte nye lønnsordning gjennomføres i følgende sentraladministrative direktorater:

Prisdirektoratet.
Rikstrygdeverket.
Arbeidsformidlingsdirektoratet.
Sjefinspektoratet for arbeidstilsynet.
Forsikringsrådet.
Statens pensjonskasse.
Patentstyret.
Fiskeridirektoratet.
Havnedirektoratet.
Fyrdirektoratet.
Poststyret.
Telegrafstyret.
Veidirektoratet.
Vassdragsstyret.
Det statistiske sentralbyrå.

20 desbr.

Riksarkitektkontoret.
Riksskattestyret.
Bankinspeksjonen.
Riksrevisjonen.

Fagsjefene i Poststyret og Telegrafstyret får en lønn av kr. 12 600.

For sentrale kriseinstitusjoner hvis lønninger er fastsatt etter mønster av Forsyningsdepartementet gjelder forskriftene i § 2.

§ 8. Statstjenestemenn i hovedstilling som ikke omfattes av lønnsreguleringen i §§ 1—7 skal når deres årlige lønn er under kr. 11 700 fra 1 juli 1941 få en lønnsforhøyelse av kr. 220 årlig dog ikke over 10 % av deres nåværende lønn. De tjenestemenn som har full kost får bare et lønnstillegg av kr. 110 årlig.

For stillinger med en lønn av kr. 11 700 eller mer og for befal i Arbeidstjenesten blir lønningene uforandret.

§ 9. Alle statstjenestemenn får fra 1 januar 1942 et tillegg av kr. 200 årlig for hvert uforsørget barn under 16 år som tjenestemannen har fler enn 2.

Tillegget utbetales til utløpet av det 24 år når barnet:

1. gjennomgår skoleutdannelse eller annen utdannelse for et livserverv og det
2. ikke har egen inntekt på mer enn kr. 50 pr. måned.

§ 10. Overtidsbetaling skal falle bort for alle statstjenestemenn.

§ 11. Det er forbudt for alle statstjenestemenn i hovedstilling å ha ekstrafortjeneste av arbeidsytelser i privat virksomhet. Godtgjørelse for offentlige bierverv og for litterær virksomhet faller ikke inn under denne bestemmelse.

Finansdepartementet bestemmer hvilke stillinger som er hovedstillinger.

Vedkommende minister kan gjøre unntak fra forbudet mot ekstrafortjeneste av privat virksomhet.

§ 12. For å unngå uheldige følger av bestemmelsen i § 10 kan Finansdepartementet gi nærmere forskrifter om gjennomføringen av denne bestemmelse for de tjenestemenn som ikke omfattes av §§ 1—7.

Oslo 20 desember 1941.

Finansdepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

20 desbr. **Forordning** *) om lønnsregulering for politiets tjenestemenn.

Med samtykke av Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, bestemmes:

§ 1. I politiet skal med virkning fra 1 januar 1942 gjennomføres følgende nye lønnsordning:

Lønn kr. 15 000:
Sjefkommandør.
Politipresident i Oslo.

Lønn kr. 12 600:
Forvaltningssjef.
Politipresident i Bergen, Trondheim og Stavanger.
Oberst.

Lønn kr. 10 120 med 1 alderstillegg av kr. 900 etter 3 år, topplønn kr. 11 020:
Avdelingssjef.
Politipresident i Tromsø og Kirkenes.
Oberstløytnant.

Lønn kr. 9 000 med 3 alderstillegg av kr. 450 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 350:
Kontorsjef i Politidepartementet.
Kontorsjef i politipresidiet i Oslo.
Politimester.

Lønn kr. 8 100 med 3 alderstillegg av kr. 673,33 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 10 120:
Major.

Lønn kr. 6 520 med 3 alderstillegg av kr. 526,67 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 8 100:
Politifullmektig I.
Kaptein.

Lønn kr. 5 620 med 2 alderstillegg av kr. 450 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 520:
Politifullmektig II.

Lønn kr. 5 600 med 2 alderstillegg av kr. 300 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 200:
Løytnant I.

Lønn kr. 5 300 med 1 alderstillegg av kr. 300 etter 3 år, topplønn kr. 5 600:
Løytnant II.

*) Kunngj. 31 desember i Lovtid. 1 nr. 65.

Lønn kr. 6 720 med 2 alderstillegg av kr. 275 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 7 270: 20 desbr.
Overbetjent.

Lønn kr. 6 220 med 2 alderstillegg av kr. 260 etter 3 og 6 år, topplønn kr. 6 740:
Førstebetjent.

Lønn kr. 5 120 med 3 alderstillegg av kr. 320 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6 080:
Betjent.

Lønn kr. 4 320 med 3 alderstillegg av kr. 400 etter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 5 520:
Overkonstabel.

Lønn kr. 4 020 med 4 alderstillegg av kr. 287,50 etter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 5 170:
Konstabel.

§ 2. Embets- og tjenestemenn i politiet får fra 1 januar 1942 et tillegg av kr. 200 årlig for hvert uforsørget barn under 16 år som vedkommende har fler enn 2.

Tillegget utbetales til utløpet av det 24 år når barnet:

1. gjennomgår skoleutdannelse eller annen utdannelse for et livserverv og det
2. ikke har egen inntekt på mer enn kr. 50 pr. måned.

§ 3. Overtidsbetaling skal falle bort for politiets embets- og tjenestemenn.

§ 4. Det er forbudt for politiets embets- og tjenestemenn i hovedstilling å ha ekstrafortjeneste av arbeidsytelser i privat virksomhet. Godtgjørelse for offentlige bierverv og for litterær virksomhet faller ikke inn under denne bestemmelse.

Finansdepartementet bestemmer hvilke stillinger som er hovedstillinger.

Politiministeren kan gjøre unntak fra forbudet mot ekstrafortjeneste av privat virksomhet.

Oslo 20 desember 1941.

Finansdepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning *) om midlertidig tillegg til lov av 6 august 1897 angående skreifiskeriene i Lofoten. 22 desbr.

Under Lofotfisket 1942 kan utvalgsformannen i form av foreløpig vedtekt treffe de bestemmelser som det ellers til-

*) Kunngj. 27 desember i Lovtid. 1 nr. 64.

22 desbr. kommer utvalgene å treffe etter lov om skreifiskeriene i Lofoten av 6 august 1897 § 16.

Slik foreløpig vedtekt må bare utferdiges når det gjelder bestemmelser som utvalgsformannen anser som nødvendige og uoppsettelige.

De foreløpige vedtekter skal legges fram for vedkommende utvalg til behandling så snart råd er. Hvis en foreløpig vedtekt ikke blir godkjent under det første møte vedkommende utvalg holder etter at vedtektene er utferdiget, er den å anse som opphevet.

Oslo 22 desember 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

22 desbr. **Forordning** *) om bruk av avfall og innmat av fisk og sild og om omsetning av næringsmidler og fôrstoffer fremstillet av slike produkter.

§ 1. Fiskeridirektøren kan fastsette forkrifter om at avfall og innmat av fisk og sild som nå ikke er gjenstand for regelmessig utnyttelse skal tas i forvaring og selges til fremstilling av næringsmidler eller fôrstoffer.

§ 2. Tran og sildolje samt næringsmidler og fôrstoffer av slik produksjon som nevnt i § 1 skal avstås til Handelsdepartementet eller til den dette bestemmer og må ikke selges eller avstås på annen måte enn Handelsdepartementet bestemmer.

§ 3. Kjøp eller annen ervervelse av de i §§ 1 og 2 nevnte produkter i strid med forskrifter eller andre bestemmelser utferdiget i medhold av denne forordning er forbudt.

§ 4. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning.

Oslo 22 desember 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

*) Kunngj. 27 desember i Lovtid. 1 nr. 64.

Forordning *) om endring i midlertidig lov av 1 februar 1936, jfr. forordning av 23 desember 1940, om utførsel av vintersild. 22 desbr.

I midlertidig lov av 1 februar 1936, jfr. forordning av 23 desember 1940 om utførsel av vintersild, skal § 1 heretter lyde således:

§ 1. Det er inntil videre forbudt å omsette eller utføre vintersild (stor- og vårsild) eller produkter av slik sild med mindre silden er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Noregs sildesalslag. Det er også forbudt å anvende slik sild eller produkter av slik sild i strid med det som av laget er bestemt ved kjøpet.

Noregs sildesalslag skal følge Handelsdepartementets anvisninger med hensyn til fordeling av fangsten til de forskjellige anvendelser og lagets vedtekter må til enhver tid være godkjent av Handelsdepartementet.

Oslo 22 desember 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning **) (Innenriksdepartementet) om grensene for den nordre del av Herøya bygningsdistrikt i Eidanger herred, Telemark fylke. 23 desbr.

Forordning **) (Sosialdepartementet) om vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Balsfjord herred, Troms fylke. 23 desbr.

Forordning **) om rasjonalisering av pelsdyralet. 24 desbr.

§ 1. Uten samtykke av Landbruksdepartementet eller den det gir fullmakt er det forbudt å drive al eller oppdrett av alle arter av rev, mink, ilder, mår og nutria med et større samlet antall alsdyr enn det oppdretteren hadde 1 oktober 1941.

Nyetablering eller omlegging av pelsdyrgårder av enhver art må ha Landbruksdepartementets tillatelse.

§ 2. Enhver som driver al eller oppdrett av rev, mink, ilder, mår eller nutria eller som har slike dyr i sin besittelse, plikter på anmodning å gi Landbruksdepartementet eller den det gir fullmakt, alle opplysninger om sin virksomhet og å underkaste seg slik kontroll som det bestemmer.

*) Kunngj. 27 desember i Lovtid. 1 nr. 64.
**) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 2 for 1942.

24 desbr. Han er enn videre forpliktet til å holde sin bestand av alsdyr av de slag forordningen omfatter på den høyde som bestemmes av Landbruksdepartementet eller den det gir fullmakt.

§ 3. Overtredelse av disse bestemmelser straffes som bestemt i § 8 i lov nr. 5 av 14 mai 1917.

Oslo 24 desember 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

24 desbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet), hvorved det med hjemmel i lov om tvungen avståelse av bruksrett til husrom av 25 mai 1917 nr. 2 § 8, jfr. § 1 og § 2, jfr. lov av 12 juni 1920 nr. 1, fastsettes at Borge herred, Østfold fylke, skal kunne kreve avstått mot erstatning bruken av forenings- og forsamlingslokaler og av ledige leiligheter til beboelse eller annen bruk innen kommunens grenser.

24 desbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Fana herred, Hordaland fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

24 desbr. **Forordning** *) (Sosialdepartementet) om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Dønnes herred, Nordland fylke, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 2 for 1942.

Tillegg.*)

1939

Rundskrivelse fra Sosialdepartementet til fylkesmennene. 14 oktbr.

Til departementets rundskrivelser av 27 januar 1938 og 2 juni 1939**) om anvisning av utgifter til salvarsan og øvrige medikamenter ved behandling av syfilis gjøres følgende tillegg:

I oppgaven over utgifter til medikamenter ved behandling av ubemidlet syfilispasient skal bare tas med utgifter for medisin som allerede er brukt når regningen sendes.

Hvis en kur ikke er avsluttet innen 3 måneder etter at medikamentet er anskaffet, kan det bli nødvendig å sende ny regning for den del av medikamentet som er brukt etter utløpet av nevnte frist.

Medisinaldirektøren har uttalt at det i alminnelighet ikke kan anses nødvendig at legene bruker små glass Aqua destillata sterilisata passende til en enkelt salvarsaninjeksjon. Unntak herfra kan forekomme når legen må foreta injeksjonene på annet sted enn sitt kontor.

Departementet vil derfor ikke anvise større beløp for Aqua destillata sterilisata enn det ville gå med under forutsetning av innkjøp av større porsjoner.

Skrivelse fra Sosialdepartementet til en fylkesmann, hvori 18 oktbr.
det i anledning av uoverensstemmelser mellom en helserådsordfører og helserådets øvrige medlemmer om grensene mellom helserådets og helserådsordførerens myndighet m. v. bl. a. uttalte følgende:

Helserådsmøter.

Sunnhetsloven av 16 mai 1860 inneholder ingen særskilt bestemmelse om når eller hvor ofte helserådsmøter i byene skal kalles sammen. Men det følger av sakens natur, at det er helserådsordførerens plikt å sørge for møte tilstrekkelig ofte til at alle saker som skal eller bør forelegges rådet blir fremmet med tilbørlig hurtighet. Han må særskilt påse at

*) Det her inntatte har til dels foreligget for sent for redaksjonen til å kunne innordnes etter datum under oppsetningen av det foregående.

**) Sistnevnte rundskrivelse har ikke vært inntatt i Lovtidend.

ingen blir skadelidende fordi møte ikke blir holdt i tide, og han må når skade kan oppstå, benytte sin adgang til å handle på rådets vegne slik at skaden — både i økonomisk og sanitær henseende — blir minst mulig (se nedenfor).

Har noen som en sak vedkommer, krevd helserådets avgjørelse bør møte i alminnelighet holdes så snart som mulig. Selv om ingen særskilte saker foreligger, bør møter holdes av og til, for at de øvrige medlemmer kan få høve til å bringe fram spørsmål som de mener helserådet bør ta opp.

Får helserådsordføreren anmodning fra et eller flere medlemmer om å holde møte, bør dette i alminnelighet etterkommes, og krever et flertall av rådets medlemmer møte holdt, er ordføreren pliktig til å kalle til møte uten unødig opphold.

Helserådet kan for øvrig i samlet møte gjøre vedtak om hvor ofte møter skal holdes, eller for hver gang selv beramme neste møte. Dette er selvsagt ikke til hinder for at ekstramøter innkalles utenom de fastsatte tider når det er behov for det. Videre kan fylkesmannen kreve møte holdt; jfr. sunnhetslovens § 10 om helseråd på landet, og § 11 i lov av 10 juni 1938 om kommunestyre i byene som begge må kunne anvendes analogisk. Det er en selvfølge at også medisinaldirektøren eller departementet kan kreve at helserådsmøte blir innkalt.

Bokføring av forhandlingene i helserådet.

Helserådets ordfører fører møteboka enten selv eller ved en annen. Men han er ikke enerådig over hva som skal føres inn. For hver sak må føres inn hva den gjelder, de forslag som settes fram til votering, og rådets vedtak med stemmetall. Det er et skjønnsspørsmål hva som ellers bør tas inn, og det er i tilfelle det samlete helseråd som på vanlig måte avgjør dette. Undertiden kan det være hensiktsmessig å ta inn en nærmere begrunnelse for vedtaket, og det bør ikke hindres at et mindretall eller et enkelt medlem gir en kort tilførsel om sin oppfatning når den ikke stemmer med flertallets.

Møteboka bør for hvert møte underskrives av minst to medlemmer sammen med ordføreren; jfr. kommunestyreloven for byene § 18. Enhver som underskriver boka, har rett og plikt til å forsikre seg om at innholdet stemmer med det som er foregått i møtet, og kan i tvilstilfelle forlange spørsmål herom forelagt rådet.

Helserådsordførerens adgang til å handle på egen hånd.

Saker som etter sunnhetsloven, næringsmiddelloven eller andre lover eller bestemmelser er henlagt til helserådet, må

avgjøres av rådet selv i samlet møte. Helserådsordføreren har ingen selvstendig avgjørelsesmyndighet, med mindre avgjørelsen ved lov eller annen gyldig bestemmelse uttrykkelig er henlagt til ham. Her merkes særlig at det ved utbrudd av smittsom sykdom etter sunnhetslovens § 21 er legen som avgjør om pleie og isolasjon i hjemmet er betryggende, men det er helserådet som avgjør hvilke foranstaltninger skal treffes.

Er det nødvendig å gripe inn hurtig, og er det ikke tid til å forelegge saka for helserådet, kan helserådets ordfører foreløpig treffe avgjørelser på rådets vegne. Saka må i så fall snarest mulig forelegges for rådet. Særskilt bestemmelse herom er inntatt i mange helseforskrifter, men det samme antas å gjelde også uten slik hjemmel.

Hans avgjørelser bør i alminnelighet ikke gå videre enn nødvendig for å avverge helsefare eller annen skade inntil rådet har kunnet ta standpunkt til saka. Han må selvsagt vise aktsomhet og handle etter et fornuftig og rimelig skjønn, og derunder ikke bare ta medisinske, men også økonomiske og andre hensyn. Særlig må han søke å unngå at de midlertidige forføyninger han treffer medfører uforholdsmessig tap eller skade for noen.

Når saka etterpå forelegges rådet blir det rådet som treffer den endelige avgjørelse om hva som skal gjøres. Rådets vedtak kan som vanlig ankes inn for departementet.

Helserådets ordfører har å forberede de saker som skal forelegges rådet.

Han må om nødvendig selv eller ved andre foreta de undersøkelser m. v. som er nødvendige for at helserådet kan behandle saka, og sørge for at denne forberedelse skjer med tilbørlig hurtighet og på forsvarlig måte.

Helserådsordføreren har ingen adgang til på egen hånd og med endelig virkning å avvise en sak eller nekte å behandle den i helseråd. Forlanger noen som saka vedkommer at den skal forelegges i samlet helserådsmøte, må dette gjøres så snart det er høve til det.

At helserådsordføreren skal forberede saka er selvsagt ikke til hinder for at andre medlemmer av rådet i møtene bringer fram nye spørsmål og saker som de mener helserådet bør ta opp. I slike tilfelle bør de så vidt mulig melde fra til ordføreren på forhånd.

Når en sak er forelagt rådet, avgjør dette selv om saka skal behandles eller ikke.

Når det gjelder saker om sanitære misligheter, godkjenning av lokaler og bedrifter og lignende bør helserådsordfø-

reren allerede under forberedelsen av saka overfor eier eller bedriftsinnehaver påvise de sanitære mangler og ulemper som må avhjelpes. Når rådet har avgjort slike saker, kan den som rammes av vedtaket kreve opplysning om hvilke sanitære mangler helserådet har funnet, eller hvilke faktiske omstendigheter rådet bygger sin avgjørelse på i sanitær henseende.

Helserådet må altså alltid kunne påvise konkret hva feilene eller mislighetene består i, men har i alminnelighet ingen plikt til å gi anvisning på hvorledes disse feil skal rettes. Vedkommende eier eller bedriftsinnehaver må selv foreta det nødvendige, og kan i tilfelle på forhånd innhente rådets uttalelse om planer og forslag til utbedringer.

Om undersøkelser i privat bolig eller privat grunn viser en til sunnhetslovens § 6. Med eierens samtykke kan slike undersøkelser foretas uten særskilt vedtak i helserådet.

Ved slike undersøkelser har den som saka gjelder adgang til å være til stede selv, og han kan også forlange at andre er til stede sammen med ham eller på hans vegne såfremt deres nærvær ikke er til hinder for undersøkelsen. Blir undersøkelsen hindret eller vanskeliggjort ved nærvær av uvedkommende, kan helserådet eller dets ordfører søke bistand hos politiet for å få høve til å utføre undersøkelsen.

Melding til politiet om overtredelse av lov, forskrifter eller helserådsvedtak.

Anmeldelse som bare går ut på å få den skyldige ilagt en pasende bot eller annen straff for overtredelse, kan i alminnelighet sendes av helserådets ordfører uten særskilt vedtak i helserådet. Men rådet bør ved første høve underrettes om at anmeldelse til politiet er gjort.

Kreves politiets hjelp til å få gjennomført forskrifter eller helserådsvedtak straks uten å vente til saka er ordnet ved forelegg eller dom, gjelder det som er sagt foran om helserådsordførerens adgang til å handle på egen hånd. Slikt krav må altså som regel settes fram etter vedtak i helserådet, men når det er nødvendig å handle raskt for å avverge helsefare kan ordføreren opptre på egen hånd og etterpå forelegge saka for rådet, (f. eks. når det gjelder innleggelse på sykehus av smittsom syk).

Justisdepartementet har uttalt at når det etter helserådets mening er maktpåliggende at en utkastelse fra helseskadelig bolig skjer øyeblikkelig, antas politiet forpliktet til straks å etterkomme helserådets begjæring. Det samme må, etter Sosialdepartementets mening, gjelde også for andre inn-

grep og forføyninger som helserådet gjør vedtak om etter sunnhetsloven. 18 oktbr.

Mener politiet at et helserådsvedtak av en eller annen grunn ikke bør settes i verk, kan det gjøre forestilling herom til helserådet. Bare hvis politiet finner at helserådets vedtak ikke er lovhjemlet, kan det bli spørsmål om å nekte å gjennomføre det. Politiet vil for øvrig kunne anke helserådets vedtak inn for departementet etter sunnhetslovens § 7. Spørsmål om et helserådsvedtak er lovhjemlet kan også bringes inn for domstolene, men dette kan ikke mot helserådets protest ha oppsettende virkning.

Rundskrivelse fra Sosialdepartementet til fylkesleger og stadsfysici om m e l d i n g a v d ø d s f a l l. 20 novbr.

Melding om dødsfall skal, på landet av lensmannen, i byene av skifteretten, på fastsatt skjema enten direkte eller gjennom politiet sendes den offentlige lege (distriktslege, stadslege eller stadsfysikus) på dødsstedet, jfr. Sosialdepartementets rundskrivelse av 1 desember 1938.

Den offentlige lege skal altså heretter få den originale dødsmelding for alle dødsfall som finner sted i hans distrikt, også for døde som er bosatt i andre distrikter. Den originale dødsmelding for personer som ikke er hjemmehørende på dødsstedet, skal ikke, slik som tidligere er blitt gjort, sendes til den offentlige lege på avdødes bosted, men oppbevares hos den offentlige lege på dødsstedet og sendes av ham sammen med de andre dødsmeldinger til Statistisk sentralbyrå ved utgangen av hvert kvartal.

Da det imidlertid er av stor betydning for den offentlige lege på hjemstedet å få underretning om alle dødsfall blant personer som er fast bosatt i hans distrikt, skal den offentlige lege på dødsstedet, når han mottar dødsmelding for en person som oppgis å ha fast bopel i et annet distrikt, øyeblikkelig sende melding om dødsfallet til den offentlige lege på avdødes bosted. For å unngå forveksling med de originale dødsmeldinger, er det fastsatt en egen blankett til dette bruk.*)

En gjør uttrykkelig oppmerksom på, at denne underretning fra den ene offentlige lege til den annen ikke er å betrakte som noen dødserklæring i rettslig forstand, men bare er pålagt av hensyn til helserådenes føring av de påbudte protokoller og registre. Disse meldinger må ikke brukes som bevitnelse overfor skifteretten eller begravelsesmyndighetene, og skal heller ikke sendes Statistisk sentralbyrå.

Forat den offentlige lege, slik som forutsatt, skal få den

*) Inntatt nedenfor.

20 novbr. originale dødsmelding for alle dødsfall som finner sted i hans distrikt, er det nødvendig at alle dødsfall meldes først til lensmannen (skifteretten) på dødsstedet. Statistisk sentralbyrå gjør oppmerksom på at denne regel ikke alltid overholdes, særlig for dødsfall som finner sted på sykehus, sinnssykeasyl og lignende anstalter. En ber derfor de offentlige leger henstille til alle medisinale anstalter som ligger i distriktet, å gjøre den som rekvirerer dødsmeldingen oppmerksom på denne bestemmelse, når det gjelder personer som ikke er hjemmehørende i distriktet.

Blankett.

Melding om dødsfall

fra den offentlige lege på dødsstedet til den offentlige lege på den dødes bosted.

Melding om dødsfall skal på landet av lensmannen, i byene av skifteretten, på fastsatt skjema enten direkte eller gjennom politiet sendes den offentlige lege (distriktslege, stadslege eller stadsfysikus) på dødsstedet. I tilfelle den døde bodde annet sted, enn der han (hun) døde, skal den offentlige lege fylle ut og sende dette skjema til den offentlige lege på bostedet.

Jeg har den ..... fra $\frac{\text{lensmannen}}{\text{skifteretten}}$

i ..... mottatt melding om dette dødsfall:

1. Den dødes fulle navn: .....
2. Fødselsdag: ..... måned ..... år....
3. Dødsdag: ..... måned ..... år....
4. Livsstilling (i tilfelle forsørgerens): .....
5. Bosted: .....
6. Dødssted: .....
7. Behandlet under siste sykdom av: .....
8. Antatt dødsårsak: .....

   Hovedårsak: .....

   Medvirkende årsaker: .....

   .....
9. Foreligger erklæring om dødsfallet fra lege som har synet liket? .....

   I så fall, av hvilken lege? .....

   Sendes hr. .....

   ..... legestilling, den 19

.....

Den offentlige leges underskrift.

Kongelig resolusjon. 5 april.

Reglement for de høgre almenskoler etter lov 10 mai 1935.

I. Om elevenes opptaing, oppflytting, overgang fra skole til skole, og avgang.

(Jfr. lovens kap. 4, §§ 13—21.)

§ 1. Som alminnelige regler for opptaing av elever gjelder:

1. At de har gjennomgått folkeskolen (lovens §§ 3 og 4) eller har fått en tilsvarende undervisning. I siste tilfelle forutsettes at eleven har en alder som svarer til den vanlige alder ved avsluttet folkeskole.*)
2. At deres alder ikke står i for stort mishøve til gjennomsnittsalderen i den klassen de kan opptas i etter sine kunnskaper.
3. At de ikke lider av smittsom sykdom eller annet legemlig onde som kan virke uheldig på de andre elevene.
4. At det ikke er noe ved deres atferd som en må gå ut fra vil virke skadelig på de andre elevene.

§ 2. Rektor (styrer)**) kunngjør med minst 8 ukers frist tidspunktet for melding av elever og for opptaingsprøve. Kunngjøringen skal nevne de opplysninger som skal følge meldingen.

§ 3. Foreldre (foresatte) eller den skole elevene har gått på tidligere, melder elevene skriftlig eller muntlig. Meldingen skal gi opplysninger om elevens fulle navn, fødested og alder, foreldrenes fulle navn, alt bekreftet ved utskrift av fødselsregister eller ved dåpsattest, videre om forsørgerens stilling og bosted, og om den undervisning eleven har hatt tidligere. Skolen kan også kreve helseattest (se § 1, 2).

§ 4. Ved melding til 1 klasse av 5-årig gymnas som bygger på folkeskole med undervisning i et fremmed språk, av 6-årig gymnas, og av 3-årig og 4-årig realskole må det opplyses om vedkommende folkeskole gir fullstendig avgangsvitnemål på grunnlag av avgangsprøve. For elever som ikke kommer fra slike skoler, blir det krevd uttalelse fra den skole de er elever av, eller vitnemål for den undervisning de har fått på annen måte.

§ 5. For de elever som ikke kommer fra folkeskole som gir fullstendig avgangsvitnemål, blir det holdt opptaingsprøve. Til denne prøven blir det gitt oppgaver i skriftlig norsk og regning som svarer til dem som blir gitt til avgangsprøven i

*) Siste punkt gjelder bare opptaing i 1 gymnas- og 1 realskoleklasse.

**) Hvor det senere i reglementet står «rektor», menes dermed rektor eller styrer.

5 april. folkeskolen på skolestedet. Omfanget av prøven i muntlige fag og ferdigheter blir fastsatt av skolerådet.

Ved skoler som bygger på undervisning i et fremmed språk i folkeskolen, skal det holdes skriftlig og muntlig prøve i det fremmede språk for de elever som har forberedt seg til slike prøver. Prøvene skal godtgjøre at elevene fyller folkeskolens minstekrav.

Ved sensuren blir brukt de samme karakterer som ved avgangsprøven i folkeskolen.

§ 6. Fullstendig avgangsvitnemål fra folkeskolen skal sendes inn straks det foreligger. Går tallet på de elever som er meldt fra folkeskole med fullstendig avgangsvitnemål, og på dem som har tatt opptaingsprøven, ut over det elevtall skolen kan ta opp, skal rekkefølgen avgjøres etter karakterene i de fag det er holdt opptaingsprøve i. Dog skal elever som ikke har fått undervisning i et fremmed språk i folkeskolen, men som etter § 16 A i loven, 2 ledd, er meldt til skole som bygger på slik undervisning, konkurrere på like vilkår med de andre som er meldt, uten omsyn til karakteren i det fremmede språk.

§ 7. Det som blir krevd til opptaingsprøven til det 5-årige gymnas som ikke bygger på undervisning i et fremmed språk i folkeskolen, til det 4-årige gymnas, til det 6-årige vintergymnas, til den 2-årige realskole og de 2-årige realskoleklasser, og til den 3-årige vinterrealskole, blir fastsatt ved reglement.

§ 8. Opptaingsprøven blir vanlig holdt før sommerferien. For de skoleslag som er nevnt i § 7, kan prøven legges til tiden før det nye skoleåret begynner. Rektor (styrer) leder prøven, gir de skriftlige oppgaver i samråd med faglærerne og oppnevner de lærere som tar del i prøven.

§ 9. Har en elev ved utgangen av skoleåret tilegnet seg de kunnskaper og ferdigheter som er målet for undervisningen i en klasse, skal han flyttes opp i neste klasse. I motsatt fall kan han ikke flyttes opp, men har adgang til å gå ett år til i samme klasse. I særlige tilfelle kan skolerådet gjøre unntak fra denne regel og flytte opp eleven på prøve.

Er det tvil om en elev har nådd klassens mål, kan han flyttes opp på prøve. Viser det seg at en elev som er flyttet opp på prøve, ikke kan følge undervisningen med utbytte, skal han flyttes ned i klassen under. Rektor (styrer) og klassens lærere avgjør dette. Spørsmålet om nedflytting må være avgjort før juleferien.

§ 10.

A. Uten opptaingsprøve blir elever med realskoleeksamen tatt opp i 2 klasse av et 4-årig gymnas, i 3 klasse av et 5-årig gymnas og i 4 klasse av et 6-årig gymnas.

B. Ved overgang fra en skole med eksamensrett til en annen av samme slag gjelder som alminnelig regel at elever som er flyttet opp på den første skole, tas opp i neste klasse ved den nye skole uten opptaingsprøve. En elev som ikke er flyttet opp, må også på den nye skole gå klassen om igjen. 5 april.

C. Uten opptaingsprøve går dessuten elever som er blitt flyttet opp, over til:

1. Et 5-årig gymnas,
   i 2 klasse fra 1 klasse av en 3-årig B-realskole *) og fra 2 klasse av en 4-årig B-realskole,
   i 3 klasse fra 2 klasse av en 3-årig B-realskole, fra 2 klasse av et 4-årig gymnas og fra 3 klasse av en 4-årig B-realskole.
2. En 3-årig realskole,
   i 2 klasse fra 1 klasse av et 5-årig B-gymnas og fra 2 klasse av en 4-årig B-realskole,
   i 3 klasse fra 2 klasse av et 5-årig B-gymnas, fra 2 klasse av et 4-årig gymnas og fra 3 klasse av en 4-årig realskole.
3. Et 4-årig gymnas,
   i 2 klasse fra 2 klasse av et 5-årig B-gymnas, fra 2 klasse av en 3-årig B-realskole, fra 3 klasse av en 4-årig realskole og fra 3 klasse av et 6-årig gymnas,
   i 3 klasse fra 3 klasse av et 5-årig gymnas.
4. En 2-årig realskole,
   i 2 klasse fra 2 klasse av et 5-årig gymnas, fra 2 klasse av en 3-årig realskole, fra 3 klasse av en 4-årig realskole og fra 2 klasse av et 4-årig gymnas.

D. Når det gjelder andre overganger enn de som er nevnt foran, f. eks. overgang fra en A-skole til en B-skole, fra A-realskole til A-gymnas eller fra 2-årig realskole til 4-årig gymnas, avgjør skolerådet etter en opptaingsprøve om eleven skal tas opp i den klassen han søker å bli tatt opp i. Han kan eventuelt tas opp på prøve. (Jfr. § 9, 2 ledd.) I sæskilte høve kan skolerådet ta opp en elev på prøve uten særskilt opptaingsprøve.

Som en alminnelig regel for overgang bør ellers gjelde, at en elev ikke skal tvinges inn i en klasse nedenfor det kunnskapsmål han har nådd.

E. Overgang fra en skole uten eksamensrett eller fra privat undervisning kan bare skje etter opptaingsprøve. Om-

*) A-skoler betyr skoler som bygger på folkeskole uten undervisning i et fremmed språk, B-skoler betyr skoler som bygger på folkeskole med slik undervisning.

fanget av prøven fastsettes av skolerådet for hvert enkelt tilfelle. Dersom det ikke blir holdt prøve i alle fag, blir slike elever alltid å ta opp på prøve. Opptaing skjer i samsvar med de regler for overgang som er gitt foran.

F. De som søker om å bli tatt opp i en klasse, må enten på forhånd ha bestått de deler av avgangsprøven som eksamensreglementet har lagt til et tidligere klassetrinn, eller også underkaste seg de prøver som eksamensreglementet foreskriver.

G. Adgangen til å gå over fra en skole til en annen er avhengig av om det er plass ved den nye skole uten auke av klassetallet.

§ 11. Når en elev skal forlate skolen før han har gjennomgått hele kurset, må hans foresatte melde dette til rektor (styrer). Dersom det blir krevd, får han vitnemål om sin skolegang.

II. Om skolepenger, friplasser og stipend.

(Jfr. lovens kap. 9, §§ 42—44.)

§ 12. Skolepenger skal betales på forskott i 10 terminer for månedene september til juni. Dersom en elev står til rest med skolepenger i 2 måneder, skal rektor etter varsel nekte ham adgang til undervisningen, og han kan ikke få adgang igjen før restansen er betalt, eller det er stilt betryggende sikkerhet for gjelden.

§ 13. Dersom en elev er utelukket fra eller nektet adgang til skolen etter § 24 eller § 26 i loven, skal det likevel betales skolepenger for ham.

§ 14. Når en elev slutter på skolen før den 15 i en av de månedene som er nevnt i § 12, skal det betales skolepenger til denne dag; slutter han etter 15, skal skolepenger betales til utgangen av måneden. Går en elev direkte over til en annen statsskole eller skole med statsstønad i første halvdel av en måned, skal skolepengene for hele måneden betales til den nye skole, ellers til den gamle. Dersom en elev ikke har betalt sine skolepenger ved den skole han forlater, skal reglene i § 12 gjelde for ham ved den nye skolen.

En elev som innmeldes i løpet av skoleåret, og som begynner på skolen i første halvdel av en måned, betaler skolepenger for hele måneden. Begynner eleven i siste halvdel, betaler han bare for halv måned.

§ 15. Friplasser og stipend blir gitt bare for ett år om gangen og må søkes på nytt hvert år.

§ 16. Elever skal bare få og beholde friplass og stipend 5 april.
når de

1. godtgjør at de trenger det (f. eks. ved oppgave over siste skatteligning),
2. gjennom sitt arbeid og sin atferd viser at de fortjener slik hjelp.

§ 17. Dersom en elev i skoleåret går over til en annen statsskole eller skole med statsstønad, beholder han ordinær friplass og stipend som ennå ikke er brukt. Ved avgang ellers kan friplassen og den del av stipendet som står igjen, gis til en annen elev.

III. Om orden og disiplin.

(Jfr. lovens kap. 5 og 6, §§ 22—27.)

§ 18. Mellom to undervisningstimer skal det som regel være en fritid på minst 10 minutter. Ett frikvarter skal være på minst 15 minutter.

Det skal dog være adgang til å sløyfe fritiden mellom to skriftlige timer, men ikke det store frikvarteret.

§ 19. Timetabell for hver klasse skal være slått opp i klasserommet, timetabell for spesialrommene både der og på lærerrommet, og hovedtabell for hele skolen på et sted som er lett tilgjengelig.

Timetabellen for hver klasse skal være lagt slik at elevenes arbeid, så vidt råd er, blir jamt fordelt på de forskjellige dager i uken. Med de unntak som er fastsatt av Overstyret skal elevene til dagen etter jule-, påske- og pinseferier og etter en helligdag ikke ha hjemmearbeid av noe slag.

§ 20. Når en elev blir opptatt i skolen, skal bestemmelsene om orden og disiplin i lov og reglement og i den enkelte skoles særskilte regler forelegges for foreldrene, eller i tilfelle for andre foresatte, til underskrift.

Fra kravet om underskrift kan rektor dispensere når særlige tilhøve er til stede.

§ 21. Hver klasse skal ha sin dagbok og protokoll og — om skolen ikke fører lesejournal — dessuten pensumbok.

Dagbok og protokoll føres etter skjema fastsatt av Undervisningsrådet. Hvorledes og hvor ofte karakterer og vitnemål skal sendes til hjemmene, fastsettes av skolerådet med godkjenning av Overstyret. Det skal dog sendes melding om karakterer minst 4 ganger om året; i dette er ikke medregnet melding om tentamener og årsprøver. Skolen bør dessuten i god tid si fra til hjemmet når en elev står så mye tilbake at det er fare for at han ikke vil kunne flyttes opp eller greie eksamen.

§ 22. Rektor ordner med den nødvendige inspeksjon. Rektor kan med tilslutning av et flertall i skolerådet la elevene helt eller delvis overta inspeksjonen. Rektor (inspektør) påser at den blir utført trygt. Dersom inspeksjonen blir utført av lærerne, sørger rektor (inspektør) for likelig fordeling av inspeksjonene. Lærere som jevnlig må nytte friminuttene til arbeid med eksperimenter bør dog i noen grad fritas for inspeksjon.

§ 23. For å håndheve disiplin og orden kan skolen, foruten irettesettelse, bruke andre lempelige refselsesmidler (§ 24 i loven). Parade kan bare ilegges for for sent frammøte.

Når det gjelder andre refselsesmidler enn en øyeblikkelig irettesettelse, kan straffen bare ilegges av klasseforstander, inspektør eller rektor. Når det kan bli tale om alvorligere straff, skal saken forelegges for klassens lærere (klasserådet) eller skolerådet. Enhver elev har rett til å forklare seg overfor sin klasseforstander eller rektor før han blir ilagt noen straff.

Alle meldinger til hjemmet må gå gjennom klasseforstander eller rektor. Klasseforstanderen skal sende melding til hjemmet når det har vært noe vesentlig å si på en elevs flid, orden eller atferd.

Ligger det nær å tro at en elevs forhold skyldes legemlige eller sjelelige mangler, skal skolen få en uttalelse fra skolelegen og (eller) psykiateren.

IV. Om elevene.

(Jfr. lovens kap. 6, §§ 24—27.)

§ 24. Enhver elev som ikke kan bo hjemme under skolegangen, må ha en foresatt på skolestedet, og en bopel som er godkjent av skolen.

§ 25. På skolen skal elevene rette seg etter det lærerne pålegger dem, vise høflighet mot skolens lærere og rette seg etter de nærmere regler for orden og disiplin som er fastsatt for den enkelte skole.

Dersom elevene i sin ferd utenfor skolen krenker de krav som blir stilt til alminnelig orden og sømmelig atferd, står de også skolen til ansvar.

Elevene skal oppføre seg som gode kamerater seg imellom. De må vokte seg for å søle til eller skade noe som hører til skolen eller skolekameratene og har i tilfelle plikt til å bøte skaden.

Tobakksrøyking er forbudt innenfor skolens område og i dens umiddelbare nærhet. I særskilte høve kan rektor gjøre unntak fra denne bestemmelse.

Elevene må ikke uten tillatelse fra rektor holde fester i leide lokaler.

Ved elevfester på skolene må ikke serveres rusdrikk. Overstyret kan dog i særskilte tilfelle gjøre unntak fra denne bestemmelse.

§ 26. Elevene har med tilslutning av rektor og skoleråd adgang til å danne utvalg, som skal være bindeledd mellom elevene og skolen. De nærmere regler for elevutvalgets virksomhet fastsettes ved hver enkelt skole.

§ 27. Er en elev blitt hindret i å forberede seg eller i å utføre et pålagt arbeid, skal han ha med seg skriftlig melding om grunnen fra hjemmet. Denne skal han vise læreren før undervisningen begynner og læreren skal etter meldingen føre grunnen inn i dagboken.

§ 28. Er en elev ved sykdom eller av annen tvingende årsak hindret i å komme på skolen, må skolen få melding om det dersom fraværet varer mer enn 3 dager.

Etter et fravær skal eleven ha med skriftlig melding om varigheten og årsaken til forfallet.

Ellers må ikke noen elev være fraværende fra noen undervisningstime uten å ha fått samtykke fra skolen på forhånd.

§ 29. Dersom en elev er så sterkt opptatt med arbeid eller andre ting utenfor skolen at det i vesentlig grad hindrer hans skolearbeid, kan rektor forby ham å fortsette med det.

§ 30. Elevene står under kontroll av skolelegen. Kontrollen skjer i samsvar med den instruks for skolelegen som med godkjenning av Overstyret er fastsatt for den enkelte skole. Melding om denne kontrollen skal sendes hjemmet når eleven er blitt opptatt i skolen.

§ 31. Råd og veiledning i alt det som gjelder deres skoleforhold, bør elevene først og fremst søke hos sin klasseforstander.

V. Om lærerne.

(Jfr. lovens kap. 7, §§ 28—36.)

§ 32. Hver lærer har sin del av skolens ansvar for elevenes intellektuelle, fysiske og moralske oppdragelse, og dessuten sitt spesielle ansvar for deres utdannelse i hans undervisningsfag.

Enhver lærer skal også gjøre sitt beste for å skape gode kollegiale tilhøve ved skolen og godt kameratskap mellom elevene.

§ 33. Den enkelte lærer må ikke ved overdrevne krav legge beslag på en så stor del av elevenes arbeidskraft, at de ikke får den fritid de har rimelig krav på, eller at det går ut over arbeidet med andre fag.

Han må ikke bruke noen del av friminuttene til undervisning eller pålegge sine elever noe skolearbeid eller etterarbeid i friminuttene.

Uten rektors samtykke må han ikke påby elevene å møte til andre eller flere undervisningstimer enn dem som timeplanen fastsetter.

§ 34. Alle lærere er forpliktet til etter pålegg av rektor å ta del i inspeksjonen, til å møte i skoleråd og i lærermøter som er sammenkalt av rektor, og til som klasseforstander å føre det nærmeste tilsyn med elevene i en eller flere av de klasser de leser i. De må i tilfelle også overta tilsynet med biblioteket eller de samlinger som hører til deres undervisningsfag.

Når en lærer har forfall, er enhver lærer pliktig til å utføre de forretninger rektor måte pålegge ham i den anledning. (Jfr. lovens § 28.)

§ 35. Er en lærer ved sykdom eller av annen tvingende grunn hindret i å gjøre sitt arbeid, skal han, straks råd er, melde det til rektor. Søker en lærer en kortere fritaing for sitt skolearbeid, skal han melde fra til rektor i god tid og samstundes opplyse om grunnen.

§ 36. Alle lærere skal ellers følge de særskilte regler som måtte gjelde for den skole de gjør tjeneste ved.

VI. Om rektor.

(Jfr. lovens kap. 7, §§ 28—31, §§ 33—36.)

§ 37. Rektor har ledelsen av skolen og dens arbeid, og er ansvarlig for at de gjeldende bestemmelser i lov og reglement blir overholdt.

§ 38. Rektor skal i god tid sende inn til Overstyret framlegg om fordelingen av fagene mellom lærerne for det følgende skoleår.

§ 39. Rektor skal gjøre seg kjent med hver enkelt lærers undervisning og, så vidt råd er, med elevenes standpunkt.

Han skal ha tilsyn med at det hersker god orden og disiplin i timene og i friminuttene.

Han må alltid være rede til å hjelpe når en lærer søker veiledning eller støtte. Også ellers skal han gi vink og råd, når han finner det påkrevd eller nyttig.

§ 40. Rektor skal søke å fremme et godt samarbeid mellom alle som arbeider ved skolen, lærere, andre funksjonærer, elever.

Han skal drøfte faglige og disiplinære spørsmål med sine medarbeidere (i samlet skoleråd, sammen med den enkelte klasses lærere, med lærerne i det samme fag, eller med elevene gjennom mulig elevutvalg).

Han skal med hjelp av klasseforstanderen (og elevutvalget) påse at elevenes samlete hjemmearbeid ikke blir så stort at det kan skade deres helse, eller at de ikke får en rimelig fritid. (Jfr. § 33, 1 ledd.)

§ 41. Rektor har rett til å gi lærerne inntil en ukes permisjon når særlige grunner taler for det. Når en lærer er permittert eller av andre grunner er hindret i å møte til undervisningstimene sine, skal rektor sørge for at elevene blir satt i arbeid. Denne bestemmelse skal dog ikke hindre at rektor, om han finner det høvelig, kan gi elevene fri.

§ 42. Rektor ordner med avgangs- og årsprøver og meddeler utfallet av prøvene ved en skolefest.

§ 43. Rektor sørger for kunngjøring om opptaing av elever, om prøver, om søknad om friplasser og stipend. Han sørger også for at det blir utarbeidd beretning om skolens virksomhet.

§ 44. Rektor har ansvaret for skolens arkiv, og sørger for at dens protokoller og kartotek blir ført, nemlig:

1. Mantall over alle skolens elever. Det føres etter et system som er godkjent av Overstyret.
2. Journal.
3. Kopibok eller gjenpartsarkiv.
4. Protokoll over utfallet av de forskjellige skoleprøver.
5. Protokoll over forhandlinger i skolerådet.
6. Katalog over skolens inventar, bibliotek og andre samlinger.

Har en lærer overtatt tilsynet med noen av skolens samlinger, kan rektor forlange at han også fører katalog over dem.

§ 45. Uttalelse fra skolerådet skal rektor, foruten i de i lovens §§ 8 og 21 fastsatte tilfelle, også høre i saker som gjelder:

1. Skifte i undervisningsplanen.
2. Linjevalg og klassetall.
3. Overslag over skolens inntekter og utgifter for hver budsjettermin.
4. Fagenes fordeling mellom lærerne.
5. Ordningen av inspeksjonen. (Jfr. § 22 i dette reglement.)
6. Valg av klasseforstandere.
7. Elevers fritaing for deler av undervisningen.
8. Utdeling av friplasser og stipend.

For saker som går inn under punkt 7, kan skolerådet overdra sin rett til å uttale seg til vedkommende klasses lærere (klasserådet).

Utskrift av den protokoll som er ført ved forhandlingene, sendes til Overstyret for saker som er nevnt under 1 og 4, til forstanderskapet for saker som er nevnt under 2, 3 og 8.

§ 46. Alle funksjonærer og faste arbeidere ved skolen ansettes etter grunngitt innstilling av rektor. Uttalelse fra rektor skal innhentes før det blir fastsatt instruks for dem, og han har plikt til å sørge for at instruksene blir overholdt.

§ 47. Når en kommune opprettholder flere høgre almenskoler, kan skolenes rektorer tre sammen i et rektorkollegium som kan drøfte saker som vedkommer alle skolene, og avgi innstilling eller uttalelse i slike saker. Rektorkollegiet velger selv sin formann.

VII. Om skoleråd.

(Jfr. lovens § 34.)

§ 48. Skolerådet (lovens § 34) blir sammenkalt av rektor når han finner det nødvendig, eller når det blir krevd av minst ⅓ av dets medlemmer. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget. Det blir ført protokoll over forhandlingene.

Skolerådet

1. opptar elever (lovens § 13), fastsetter omfanget av opptaingsprøve etter §§ 5 og 9 i dette reglement, og avgjør om elevene skal få bli i klassen (lovens §§ 17 og 20),
2. fjerner elever (lovens §§ 24, 25 og 26),
3. flytter opp elever. I avstemningen deltar bare klassens lærere og rektor,
4. bedømmer elevers forhold. I avstemningen deltar bare klassens lærere og rektor,
5. gir framlegg om de nærmere regler for orden og disiplin som gjelder for den enkelte skole. Reglene må godkjennes av Overstyret,
6. gjør framlegg til bestemmelser om den daglige skoletid og ferier,
7. gir de nærmere regler for hvorledes klasseprotokoll og dagbok skal føres, for hvorledes og hvor ofte det skal sendes meldinger til hjemmet. (Jfr. § 21 i dette reglement),
8. gjør framlegg for Overstyret om innføring av nye lærebøker,
9. velger for ett år om gangen en eller flere nemnder på to medlemmer som sammen med rektor skal kjøpe inn til skolens bibliotek og andre samlinger.

§ 49. Foruten å uttale seg i de saker som er nevnt i § 46 i dette reglement, er skolerådet pliktig til å drøfte alle saker som rektor ønsker å høre dets mening om.

VIII. Om forstanderskap.

(Jfr. lovens §§ 39—40.)

§ 50. Forstanderskapet (lovens §§ 39 og 40) velger selv sin formann og nestformann, hver gang for ett år. Vedtakene er gyldige når de er gjort med stemmeflerhet i et møte der over halvparten av medlemmene har vært til stede ved avgjørelsen. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Vedtak i saker som behandles ved sirkulasjon, kan fattes bare når alle medlemmer er enige i vedtaket.

Når skolen har særskilt forstanderskap, gjelder regler for medlemmenes ugildhet i samsvar med de regler som gjelder for skolestyrets medlemmer (lov om folkeskolen i kjøpstedene § 43, lov om folkeskulen på landet § 46).

§ 51. Forstanderskapet holder møte så ofte formannen finner det nødvendig eller når minst en tredjedel av medlemmene krever det. Har formannen og nestformannen forfall, blir et av de andre medlemmene valt til å lede forhandlingene. Vedtakene blir innført i en forhandlingsprotokoll.

§ 52. Forstanderskapet skal uttale seg om planer for nybygging og ombygging av skolelokaler, og for innredning og ominnredning av spesialrom, før disse planer sendes til Overstyret, og forstanderskapet skal få seg forelagt Overstyrets uttalelse.

Spørsmålet om bytte av lærebøker skal legges fram for forstanderskapet før de sendes inn til Overstyret.

§ 53. Foruten det som er nevnt i lovens §§ 8, 22, 23, 40, 42 og 46 har forstanderskapet å innhente og gi de opplysninger og erklæringer som Overstyret eller kommunestyret måtte forlange.

§ 54. Forstanderskapet kan gi lærere permisjon for en tid av inntil 3 måneder. Det fastsetter vilkårene for permisjon for så vidt dette ikke påfører skolen utgifter. Lengre permisjon blir gitt av Overstyret.

§ 55. Forstanderskapet kan — etter at det har innhentet uttalelse fra rektor — leie bort skolens lokaler til slike tider da skolen ikke selv har bruk for dem, og for så vidt skolens arbeid ikke på noen måte blir sjenert av det. Hvis skolens lokaler er kommunens eiendom, er forstanderskapets utøving av denne myndighet avhengig av kommunestyrets samtykke.

§ 56. Forstanderskapet skal uttale seg før en lærer blir suspendert eller meddelt avskjed etter lovens § 28.

IX. Om eksamensrett for kommunale skoler uten statsstønad og for private skoler.

(Jfr. lovens § 10, 2 ledd.)

§ 57. For å oppnå eksamensrett kreves:

A. For de kommunale skoler uten vanlig statsstønad:
At de retter seg etter de bestemmelser som er fastsatt for kommunale høgre almenskoler med vanlig statsstønad i lovens kapitel 2—10 (dog unntatt § 43) og i reglement.

B. For private skoler:

1. At lokale, inventar og undervisningsmateriell er formålstjenlig og forsvarlig,
2. at lengden av skolekurset, den daglige undervisningstid og feriene finnes tilstrekkelige,
3. at alder og helse til elevene er i samsvar med det som er fastsatt i lov og reglement,
4. at målet for undervisningen i de forskjellige fag er i samsvar med det som er fastsatt etter §§ 7 og 8 i loven,
5. at årsprøver blir holdt i samsvar med gjeldende eksamensreglement,
6. at undervisningen og avgangsprøvene blir underkastet den kontroll som Overstyret bestemmer,
7. at minst ett kull er ført fram til avgangsprøven, og har greidd den tilfredsstillende,
8. at lærerne i det hele har den utdanning som blir krevd av dem som blir ansatt i høgre almenskoler med statsstønad,
9. at ethvert lærerskifte straks innberettes til Overstyret,
10. at lærerlønningene er godkjent av Overstyret,
11. at skolens vedtekter godkjennes av Overstyret. Disse vedtekter skal bl. a. inneholde bestemmelser om elevers opptaing, om orden og disiplin og om skoleråd i samsvar med bestemmelsene i loven og i dette reglement,
12. at skolen hvert år sender innberetning til Overstyret om sin virksomhet.

X. Andre bestemmelser.

§ 58. De bestemmelser som er gitt i dette reglement, unntatt § 57, gjelder alle statsskoler og kommunale skoler med eksamensrett.

§ 59. Endringer i dette reglement kan bare gjøres av Kongen. Det samme gjelder dispensasjoner fra reglementet, hvor ikke annet er bestemt i de enkelte paragrafer.

Forandring*) i reglementet for Norges bank. 2 desbr.

Ved beslutning i møte 2 desember 1940 ble av Norges banks representantskap §§ 89, 90 og 91 i bankens reglement forandret til å lyde så:

§ 89. Direksjonens formann og i hans forfall nestformannen har å forberede og i direksjonens møter forelegge de saker, som av denne skal behandles, liksom han sørger for de fattete beslutningers innførelse i direksjonens forhandlingsprotokoll. Som regel bør en av dem undertegne de av direksjonen utferdigete skrivelser. Begge har spesielt å føre tilsyn med forretningsførelsen og virksomheten både ved hovedsetet og avdelingene, selvfølgelig uten at ansvaret derved fratas de øvrige direktører eller avdelingenes bestyrelser. De er berettiget til også ved avdelingene å forlange seg forelagt alle bøker og dokumenter. Disse bestemmelser får også anvendelse på ekstraordinært medlem av direksjonen, når han gjør tjeneste.

Bestemmelsene i foregående ledds 1—3 punktum får tilsvarende anvendelse på de administrerende direktører ved avdelingene.

§ 90. Nestformannen har daglig å fungere ved hovedsetets ekspedisjon; men i formannens forfall har han å utføre dennes forretninger. I så fall tar nestformannens spesielle varamann jour i nestformannens sted. Skulde både formannen og nestformannen ha forfall, fungerer nestformannens varamann som formann. De valte direktører tar jour, når forholdene gjør dette nødvendig, f. eks. om så vel formannen som nestformannen og sistnevntes varamann samtidig måtte ha forfall.

§ 91. På reiser i bankens anliggender oppebærer direksjonens formann og nestformann godtgjørelse for hatte utgifter til skyss og diet. Det samme gjelder nestformannens spesielle varamann.

Forordning**) (Innenriksdepartementet) om opprettelse av og vedtekter for et folkeregister i Borre herred, Vestfold fylke. 13 desbr.

Rundskrivelse fra Innenriksdepartementet, hvori det angående offentlige legers møte ved sesjoner for arbeidstjeneste bl. a. uttales: 28 desbr.

Det er forutsetningen, at legeundersøkelsen og legeskjønnet under sesjoner for arbeidstjeneste skal utføres av en nemnd på 2 leger, den ene antatt for høvet. Undersøkelsene

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1 nr. 20.
**) Kunngj. 28 april i Lovtid. 1 nr. 16.

1940
28 desbr. bør, både av hensyn til statistikken og av hensyn til folkehelsa i sin alminnelighet, være så grundige og nøyaktige som det overhodet lar seg gjøre å få dem, og Departementet for arbeidstjeneste og idrett antar derfor at distriktslegene eller et annet legeutdannet medlem av det stedlige helseråd bør engasjeres.

I anledning herav har Innenriksdepartementet gitt instruksene for distriktsleger og for stadsleger følgende tillegg:

«Distriktslegen (stadslegen) har på forlangende mot særskilt godtgjørelse å møte ved sesjoner for arbeidstjeneste, som holdes innen distriktet (innen byen).»

Legene tilkommer, foruten fastsatt godtgjørelse, lovbestemt skyss- og kostgodtgjørelse.

Distriktslegene og stadslegene er pliktige til å møte når de mottar sesjonsplakat. Ved frammøte må legen bringe med seg tuberkuloseprotokollen.

Mulige forespørsler i sakens anledning skjer til Departementet for arbeidstjeneste og idrett, Arbeidstjenesten.

1941
12 febr. **Rundskrivelse** fra Innenriksdepartementet til fylkesmennene om budsjett og regnskap i rikets fylkeskommuner.

I.

Departementet bestemmer i medhold av §§ 82 og 88 i landkommuneloven at oppstilling av budsjett og regnskap i rikets fylkeskommuner fra og med budsjettåret 1941—42 skal foregå i samsvar med de forskrifter som fastsettes i denne rundskrivelse, og etter følgende skjemaer:

1. Fylkeskassens driftsbudsjett og driftsregnskap.
2. Fylkeskassens kapitalbudsjett og kapitalregnskap.
3. Oversikt over fylkets kapitalbudsjetter og kapitalregnskaper.
4. Fylkeskassens balansekonto.
5. Elektrisitetsverkets driftsbudsjett og driftsregnskap.
6. Elektrisitetsverkets kapitalbudsjett og kapitalregnskap.
7. Elektrisitetsverkets balansekonto.
8. Driftsbudsjett og driftsregnskap for fylkets leiegårder.
9. Balansekonto for fylkets leiegårder.
10. Driftsbudsjett og driftsregnskap for sykehuset.
11. Balansekonto for sykehuset.
12. Generalbalansekonto.
13. Oppgave over fylkets samlede lånegjeld.
14. » » » garantiansvar.
15. » » » legater, stiftelser, gavefond o. l.

Forskrifter og skjemaer bygger på innstilling av 29 feb- 12 febr.
ruar 1940 fra den departementale budsjett- og regnskapskomité for fylkeskommunene.

De fastsatte skjemaer og forskrifter er i samsvar med de skjemaer som ble foreslått av den departementale komité. Det er en del endringer i skjemaene for fylkeskassens og elektrisitetsverkets driftsbudsjett, og disse er derfor trykt som vedlegg til rundskrivelsen.*) Ellers viser en til de skjemaer som er trykt i innstillingen.**) Skjema nr. 15 er dog bare trykt i forskriftene for herredskommunene av 15 februar 1936.

De forskrifter som nå gis omfatter bare oppstillingen og behandlingen av budsjettene og den form regnskapene skal avlegges i. Endelige forskrifter — således nærmere forskrifter for og veiledning i føring av regnskapene — vil bli gitt senere.

De fastsatte skjemaer og forskrifter er bindende for alle fylkeskommuner.

Regnskapsføringen skal i alle fylkeskommuner foregå etter det dobbelte bokholderis regler. Dette gjelder for alle fylkeskommunale regnskaper, også for inntektsgivende bedrifter med særregnskap.

Regnskapene skal omfatte alle utgiftene og inntektene for budsjettåret. Kassebøkene kan for å få med mest mulig av innbetalinger og utbetalinger for året, holdes åpne inntil 15 juli for underregnskapene og særregnskapene, og inntil 31 juli for fylkeskassens regnskap. Utgifter og inntekter vedrørende det forløpne budsjettår som da ikke er betalt må føres på lister, posteres gjennom memorialen, og komme fram i balansekontoen. Underregnskapene og særregnskapene skal være gjort opp og levert til fylkeskassereren senest 15 august, og det samlete fylkesregnskap skal være gjort opp og levert til fylkesrevisor senest 30 september.

II.

Om budsjettet i sin alminnelighet.

Budsjettet er en plan for de utgifter og inntekter som en venter at vedkommende fylke vil få i regnskapsåret som kommer og for balansen mellom utgifter og inntekter. Men i motsetning til budsjettet i en privat forretning er fylkesbudsjettet ikke bare en plan, men også en bindende forskrift for finansforvaltningen i fylket i året som kommer. De enkelte budsjettposter er bindende normer for de enkelte administrasjoners økonomiske handlefrihet. Budsjettet setter en be-

*) Inntatt nedenfor.
**) En del av disse er inntatt nedenfor.

12 febr. stemt grense for størrelsen av de enkelte utgifter. Det skal også gi de bevilgende og kontrollerende myndigheter den nødvendige oversikt til å kunne bedømme den økonomiske stilling i fylket. De gitte bevilgninger må ikke under noen omstendighet overskrides uten at den bevilgende myndighet på forhånd har gitt tilleggsbevilgning og fastsatt hvorledes denne skal dekkes.

Budsjettet er delt i to særskilte deler:

1. Driftsbudsjettet (hovedkapitlene I—XV).
2. Kapitalbudsjettet (hovedkapitel XVI).

De skal begge samtidig og sammen med budsjettene for de bedrifter som har særregnskap behandles av fylkestinget og være tatt inn i den samlete oppstilling av fylkets og bedriftenes budsjetter slik som skjemaene viser. Også premissene til de forskjellige budsjetter skal tas inn samlet. Merknadene til budsjettet må komme i samme rekkefølge som kapitler og underkapitler.

Forslag til budsjett bør av fylkesmannen sendes til fylkestingets medlemmer senest 14 dager før fylkestinget skal ha møte. Hvis det i særlige tilfelle er påkrevd eller ønskelig at enkelte deler av budsjettet blir sendt til fylkestingets medlemmer før budsjettforslaget er ferdig utarbeidet og trykt i sin helhet, kan det sendes foreløpige avtrykk av disse sider i den samlete budsjettoppstilling.

Budsjettforslaget skal foruten forslaget for det kommende budsjettår til jevnføring også vise tallene på de tilsvarende budsjettposter for det sist vedtatte budsjett, og likeså tallene fra det sist avlagte regnskap. Også poster i forrige budsjett og siste regnskap som ikke har tilsvarende poster i det nye budsjettforslag, må tas med i rubrikkene for forrige budsjett og regnskap; i rubrikken for årets budsjett settes disse poster med null. Nærmest tekstrubrikken kommer to rubrikker for årets budsjettforslag, deretter en rubrikk for det forrige budsjett og til slutt en rubrikk for det sist avlagte regnskap. Forslaget til årets budsjett føres med enkeltpostene og underpostene i første rubrikk og summen for hvert underkapitel ut i annen rubrikk. For det forrige budsjett og likeså for sist avlagte regnskap føres alle beløp, både for underposter, poster og for summen av underkapitler i den ene rubrikk. Sum av underposter og summen for underkapitlet for de to siste rubrikkers vedkommende betegnes i det trykte budsjett ved bruk av forskjellige typer.

Budsjettskjemaene er bindende for hovedkapitlenes og underkapitlenes vedkommende, både hva angår kapitlenes nummerorden, rekkefølge og tekst. Hovedkapitlene i driftsbudsjettet er betegnet med romertallene I—XV, mens det

bare er 13 hovedkapitler. Dette er gjort for å gi hovedkapit- 12 febr.
lene de samme nummer i fylkenes som de vil få i primærkommunenes budsjetter. En har i fylkeskommunens budsjett ikke noe som svarer til hovedkapitlene IV Kirke og VI Fattigforsorg i primærkommunenes budsjetter, og disse nummer er derfor utelatt her. Har et fylke ingen utgifter eller inntekter under et hovedkapitel eller underkapitel, utelater en det og beholder nummerordenen for de følgende kapitler uforandret etter skjemaet.

Budsjett-skjemaene er derimot ikke bindende for enkeltpostenes vedkommende. Hvert fylke må innrette disse poster etter behovet og da ha for øye at budsjettets tekst blir så klart avfattet og ellers så vidt spesifisert at det gir grei beskjed om hva de enkelte budsjettposter omfatter. En må spesifisere postene slik at særbudsjetter ikke blir nødvendige. Fylkene bør imidlertid følge systematikken og teksten i skjemaet også for enkeltpostenes vedkommende så langt det gir praktisk tilfredsstillende og treffende uttrykk for bevilgningen.

For sykehus og asyler skal det være egne budsjetter og regnskaper, jfr. det som nedenfor sies under hovedkapitel VIII, avsnitt III. Særbudsjetter skal det ellers bare være for de bedrifter som skal ha særregnskap, og som sånne føres opp under hovedkapitel XII bare med sitt nettoresultat. Men også disse særbudsjetter skal trykkes sammen med hovedbudsjettet.

Sammen med forslaget til nytt budsjett skal det også forelegges fylkestinget en oversikt over de bevilgninger som er gitt siden siste budsjettbehandling og over hvorledes disse bevilgninger er dekket. Tilleggsbevilgningene må i oversikten deles i tre avsnitt:

1. De bevilgninger som dekkes av det hertil avsatte beløp på hovedkapitel XIV.
2. De bevilgninger som er dekket på annen måte på det løpende budsjett.
3. De bevilgninger som er gitt som forskottsbevilgninger på budsjettet for kommende termin.

Ved hver bevilgning anføres når den er gitt, og om det er tillegg til tidligere bevilgninger eller om det gjelder bevilgninger som ikke er ført opp i det opprinnelige budsjett. Tilleggsbevilgningene ordnes innen hvert avsnitt i samme rekkefølge som i driftsbudsjettet. På utgiftspost XIV A 2 må det føres opp et ikke for snaut beløp til å dekke tilleggsbevilgninger i det kommende år. Det må imidlertid strengt påses at budsjettene blir satt opp så nøkternt og nøyaktig at tilleggs-

12 febr. bevilgninger så vidt mulig kan unngås. Hvis tilleggsbevilgningene overstiger det beløp som er budsjettert på post XIV A 2 bør de fortrinsvis gis som forskottsbevilgning på budsjettet for kommende termin, og må tas opp til dekning da på utgiftspost I B. Bevilgninger som gis som forskottsbevilgninger trenger godkjenning av departementet. Det bør ikke gis tilleggsbevilgninger på grunnlag av ventede eller foreliggende besparelser på andre utgiftsposter eller merinntekt på inntektsposter. Omlag enhver mulighet for overskott og for styrkelse av kontantbeholdningen vil bli vekk hvis det gjøres.

Det er av den største betydning for fylkene at de til enhver tid har en tilstrekkelig stor disponibel kontantbeholdning og at denne ikke reduseres. Ingen utgifter må derfor anvises til endelig dekning av kontantbeholdningen. Det må alltid påses at beløp som legges ut av kontantbeholdningen blir refundert den igjen så snart råd er. Refusjonen kan skje enten ved at de foretatte utbetalinger blir ført opp til dekning på budsjettet eller på annen måte, f. eks. ved innfrielse av oppkjøpte egne obligasjoner hvis det er brukt av kontantbeholdningen til oppkjøp. Hvis kontantbeholdningen er større enn det som antas nødvendig til driftskapital og som reserve for uforutsette krav kan det overskytende avsettes til et kapitalfond. Av dette kapitalfond kan en så midlertidig dekke ekstraordinære tiltak inntil disse kan tas opp til dekning på driftsbudsjettet over en del år og utlegget på denne måte betales tilbake igjen til kapitalfondet. Hvis kapitalfondet er tilstrekkelig stort vil en på denne måte kunne fordele utgifter til ekstraordinære tiltak over flere år uten å behøve å oppta lån.

III.

De enkelte budsjettposter.

Driftsbudsjettet innledes med et budsjettsammendrag (nettooversikt) hvor en fører opp nettoutgiftene eller nettoinntektene på de enkelte hovedkapitler både for det budsjettforslaget som skal behandles og for forrige budsjett og siste regnskap.

Om ønskes kan også underkapitlene tas med i nettooversikten. Den vil da gi et godt bilde av hele budsjettet, men blir til gjengjeld temmelig omfangsrik.

Hovedkapitel I. Underskott. Overskott.

A. Underskott på sist avlagte regnskaper.

Her skal en føre opp underskott på regnskapene både for fylkeskassen og for de inntektsgivende bedrifter som har særregnskap.

B. Forskottsbevilgninger. 12 febr.

Her fører enn opp til dekning de bevilgninger som er gitt på driftsbudsjettet siden siste alminnelige budsjettbehandling og som det ved bevilgningen ikke ble anvist dekning for på det løpende budsjett. Beløpene skal stå i oversikten over de i året gitte tilleggsbevilgninger og i balansekonto ved årsoppgjøret.

C. Disponering av overskott fra sist avlagte regnskaper.

Overskottet skal føres opp under inntektspost C og disponeringen av det skal føres opp under utgiftspost C. Overskottet bør først og fremst gå til å styrke kontantbeholdningen, da det har stor betydning at den er tilstrekkelig stor.

Hovedkapitel II. Sentraladministrasjon.

A. Fylkesting og fylkesformenn.

På post 6 føres utgifter til befaring og bevertning til fylkesting og fylkesformenn. Tilsvarende utgifter til komitéer og utvalg føres på underkapitel E.

B. Revisjon.

Her føres alle utgifter fylket har til revisjonen både ved selve fylkeskassen og ved de forskjellige administrasjoner og bedrifter. Den del av revisjonsutgiftene som regnes å falle på fylkessykehus og asyler og på de inntektsgivende bedrifter med særregnskap skal belastes disse og føres til inntekt på underkapitel II B som tilskott fra vedkommende bedrift. De fylkessykehus og asyler som fylket eier og driver sammen med andre må belastes for andel av revisjonsutgifter. Da dette gjøres for å få disse med ved beregningen av utgiftene og av det samlete tilskott fra de forskjellige deleiere må også de rene fylkessykehus og asyler belastes for andel i revisjonsutgiftene. Det må gjøres av hensyn til jevnføring av utgiftene ved de forskjellige anstalter.

Det vil senere bli gitt bestemmelser om dekning av utgiftene til revisjonen i primærkommunene.

C. Fylkeskontoret.

Her føres mulige lønnstilskott fra fylket til fylkesfullmektigen og/eller andre av fylkeskontorets personale.

D. Kasse- og bokholderkontor.

Lønn til underkasserere og likeså utgifter til regnskapsbøker m. v. for disse føres på vedkommende administrasjon og ikke på underkapitel II D.

E. Andre utgifter ved fylkets sentraladministrasjon.

Her føres bl. a. alle utgifter fylket har til rettssaker. Saksomkostninger som blir tilkjent fylket føres til inntekt på dette

12 febr. kapitel. Likeså refusjon fra andre deleiere for deres andel i utgifter til rettssaker som gjelder felleskommunale bedrifter o. l.

Hovedkapitel V. Skole.

B. Folkeskolen.

Her er først ført opp de utgiftene som fylkeskommunen etter landskoleloven plikter å yte tilskott til. Deretter kommer de utgiftene som fylket kan yte tilskott til. Refusjon til herredskommunene for utlegg til skolebygg føres under B 1. Straks størrelsen av herredskommunenes refusjonskrav er fastsatt må beløpet føres opp i fylkets balansekonto som gjeld til herredet under passivapost II D og belastes fylkets kapitalkonto. Dette må også gjøres med de refusjonskrav herredene har på fylket for allerede ferdige skolebygg ved overgangen til den nye regnskapsordningen. Avdragene på denne gjeld til herredene må føres til utgift i budsjettet under post V B 1 og samtidig skrives av på gjeldsposten og godskrives kapitalkonto. Refusjonskrav som oppstår heretter må dekkes snarest og på høyst 3 år etter at det er oppstått. Tidligere oppståtte refusjonskrav som ennå ikke er gjort opp må dekkes snarest, om mulig i løpet av høyst 5 år.

C. Fylkesvikarkassen.

Utgiftene og inntektene til fylkesvikarkassen skal i sin helhet tas med i fylkets budsjett og regnskap. Fylkets tilskott til vikarkassen føres for folkeskolens lærerpersonale under utgiftspost V B 9. Hvis lærerpersonalet ved andre skoler er medlemmer av fylkesvikarkassen føres tilskottet for disse opp under de skoler hvor de hører hjemme. De tilsvarende beløp settes opp som inntekt for vikarkassen under inntektspost V C 3. Underkapitel V C skal da vise samtlige inntekter og utgifter for fylkesvikarkassen, og skal balansere idet overskott skal legges til og underskott tas fra vikarkassens beholdning. Fylkesvikarkassens formue settes opp i fylkets balansekonto som fond under passivapost IV «Fond» og verdiene som formuen er anbrakt i settes opp i fylkets balansekonto under aktivapost V «Verdier tilhørende fond». Den del av fondets midler som ikke er anbrakt på annen måte settes inn i sparebank. Vikarkassens beholdning reguleres ved slutten av hvert regnskapsår, ved å sette inn på eller ta ut av vikarkassens bankkonto eventuelt overskott eller underskott for året. Opptjente renter føres særskilt som vist i budsjettet.

Fylkeskassereren skal være kasserer og regnskapsfører for fylkesvikarkassen, det er en del av hans arbeid som fylkeskasserer. Vikarkassens utgifter skal anvises av fylkes-

mannen, men utgiftsbilagene skal på forhånd være attestert 12 febr.
av formannen i kassens styre. Denne skal føre nøyaktig bok over alt han attesterer til utgift.

G. Fylkesskoler, folkehøgskoler, private ungdomsskoler o. l. skoler.

Er det flere skoler skal de føres opp hver for seg og betegnes G^{I}, G^{II} osv. Først føres de skoler som fylket driver selv med de spesifikasjoner som skjemaet viser. Deretter føres de private skoler m. v. som bare har tilskott fra fylket, og for disse føres bare tilskottet opp.

Fylkeskassereren skal være kasserer og regnskapsfører for de skoler som fylket selv driver, med en dertil egnet mann f. eks. en lærer — ikke styreren — ved hver skole som underkasserer. Denne skal i sin egenskap av underkasserer være underordnet fylkeskassereren.

Alle utbetalinger vedrørende de skoler fylket driver skal anvises av fylkesmannen eller den som har fått anvisningsmyndighet etter § 75, siste ledd, i landkommuneloven — jfr. forordning av 21 desember 1940 §§ 17, 19 og 20 — f. eks. skolestyreren, som da skal føre anvisningsbok. Har en annen enn skolestyreren anvisningsmyndighet, må utgiftsbilagene på forhånd være attestert av skolestyreren som i så fall skal føre nøyaktig bok over det han attesterer til utgift.

For fylkesskolene m. v. må så vel de forskjellige utgifter som refusjonene for disse utgifter settes opp så klart at en lett ser fylkets egne utgifter på de enkelte poster. Så vidt mulig må refusjonskravene på staten kunne trekkes direkte ut av regnskapet. En må derfor inne i tekstrubrikken ved utgiftspost 1, lærerlønninger, for hver lærer sette opp grunnlønnen og alderstillegget hver for seg i egne rubrikker som summeres, og så føre den samlete lønnen for hver lærer ut i første tallrubrikk på vanlig måte. I utdraget til Kirkedepartementet settes også opp tjenestetid for de enkelte lærere og timetall for de enkelte timelærere.

For utgiftspostene

5. inventar,
6. undervisningsmidler,
7. vedlikehold,
8. husleie

blir imidlertid det utdrag som skal sendes Kirkedepartementet av hensyn til refusjonene annerledes enn det virkelige budsjett og regnskap for skolen. Alle poster skal i budsjettet og regnskapet settes opp med de virkelige utgifter for året, men for postene 5, 6 og 7 får skolene refusjon, ikke på grunnlag av

12 febr. de virkelige utgifter for året, men av beløp som representerer en «gjort» utgift, utregnet på en bestemt måte.

Post 8, husleie, kan i budsjettet og regnskapet bare føres opp med det beløp fylkeskommunen betaler i virkelig husleie for faktisk leide skolebygninger. I utdraget til Kirkedepartementet derimot settes her det beløp som departementet godkjenner som «husleie» for de hus til skolen som fylket holder. Renter og avdrag på eventuelle lån til disse skolebygg skal ikke føres til utgift under de forskjellige skoler, men sammen med fylkets øvrige renter og avdrag under hovedkapitel XIII. Har skolestyreren, vaktmesteren eller andre husleiegodtgjørelse, føres det opp under post 9. Har de fri bolig settes også dette opp på post 9 og på inntektssiden under post 2. Det må fremgå klart av utgiftspost 9, hva posten omfatter og om det f. eks. også ytes fritt lys og varme.

H. Husmorskoler.

I samsvar med det som er sagt ovenfor om fylkesskolene må også budsjettet og regnskapet for husmorskolene settes opp så klart og detaljert at så vel fylkets egne utgifter som refusjonen fra staten går tydelig fram.

Som «regnskapsutdrag» overfor departementet når refusjonskravet sendes inn kan nyttes inntektssiden av budsjettskjemaet for husmorskoler. Kontrollen for så vidt angår de utgifter som refunderes etter de faktiske utlegg vil kunne skje ved hjelp av vedkommende poster på utgiftssiden.

Ang. inntektspost 2, «Vaktmesterens fri bolig» skal forholdes som nevnt under fylkesskolene. Det lærerne betaler for ophold på skolen, skal tas til inntekt på inntektspost 3; det skal ikke trekkes fra under utgiftspost 8. Er fritt opphold på skolen en del av lønnen, føres det for oppholdet fastsatte beløp til utgift på lærerlønninger sammen med kontantlønnen og til inntekt på inntektspost 3.

For kasse- og regnskapsføring, og likeså for anvisning og attestasjon av regninger gjelder det som er sagt foran under underkapitel V G «Fylkesskoler».

Hovedkapitel VIII. Helsevern.

A. Alminnelig helsevern.

Til fylkeslegen føres opp bare fylkets del av lønnen, da staten betaler sin del av lønnen direkte til fylkeslegen. Til jordmødre derimot må føres opp til utgift både fylkets og statens del av lønnen. Statens del av lønnen som betales inn til fylket må føres til inntekt.

B. Tilskott til sykehus og asyler. 12 febr.

Fordi forholdene ved de forskjellige fylkessykehus og asyler er meget forskjellige både hva eiendomsforholdene og fordeling av driftsutgiftene m. v. angår, skal det være egne budsjetter og regnskaper for disse anstalter. Det må da være egne budsjetter og regnskaper også for rent fylkeskommunale sykehus og asyler, ellers får en ikke lagt til rette det nødvendige jevnføringsgrunnlag for disse anstalter i alle fylker.

Bare fylkets budsjetterte driftstilskott til de forskjellige sykehus og asyler skal føres opp som utgift på kapitel VIII B særskilt for hver anstalt. Har fylket noen anstalter av denne art som ikke trenger eller får noe tilskott, skal allikevel regnskapet for disse trykkes sammen med fylkets regnskap. De skal da stå ført opp på underkapitel VIII B med null som tilskott.

Hvis fylket selv driver f. eks. et mindre tuberkulosehjem er det ikke nødvendig å ha eget budsjett og årsregnskap for det. Det kan da settes som egen post på underkapitel VIII B delt i de nødvendige underposter både for utgifter og inntekter. En må da så vidt mulig bruke samme rekkefølge for underpostene som vist i skjemaet for sykehusene.

Som det vil ses i budsjettskjemaet for sykehusene er det ikke tatt med noen post for renter og avskrivninger. Fylkets og eventuelt andre deleieres gjelds- og renteutgifter for deres utlegg til sykehus- og asylbygg vil vanlig ikke passere sykehusets eller asylets regnskap. Og da fylkets utgifter til renter og avdrag føres til utgift samlet på hovedkapitel XIII og ikke fordeles på de enkelte administrasjoner unntatt de inntektsgivende bedrifter, skal heller ikke budsjettene for fylkessykehusene og asylene belastes for andel i renteutgifter. Det er et rent driftsbudsjett som skal settes opp, mest mulig i samsvar med det foreliggende skjema. Dog må det beløp som staten godtar som utgift til forrentning av et asylanlegg og som den tillater tatt med i beregningen av utgiftene ved fastsettelsen av forpleiningspengene, posteres som utgift i asylets regnskap og tas til inntekt på post XIII A 4 i fylkets budsjett. Er det flere deleiere i asylet må rentebeløpet fordeles til inntekt på disse pro rata.

Over- eller underskott på driftsregnskapet for fylkessykehuset eller asylet etter at det eventuelt budsjetterte tilskott er tatt til inntekt, skal ikke føres over til fylket eller de andre deleiere. Det skal bli stående i balansekonto til senere disposisjon eller dekning på driftsregnskapet, eventuelt ved nedsettelse eller forhøyelse av forpleiningspengene eller ved regulering av tilskottet. Dog må underskott dekkes gjennom even-

12 febr. tuelt øket tilskott fra fylket og de øvrige deleiere snarest og senest innen 2 år hvis det ikke innen den tid kan dekkes ved forhøyelse av forpleiningspengene.

Det bør være egen kasserer og regnskapsfører ved hvert sykehus. Så vidt mulig bør arbeidet deles på to personer, en som kasserer og en som bokholder. I sin egenskap som sånne er de underordnet fylkeskassereren.

Utbetalinger fra fylket til sykehuset skal anvises av fylkesmannen. Anvisningsmyndigheten for utbetaling av sykehusets kasse kan overdras til en annen, f. eks. den administrerende overlege etter bestemmelsene i § 75, siste ledd, i landkommuneloven, — jfr. forordning av 21 desember 1940 §§ 17, 19 og 20. Ved utbetaling av sykehusets kasse må bilaget på forhånd være attestert av forvalteren og av vedkommende avdelingssjef, f. eks. kjøkkensjefen.

G. Ymse.

1. Vinmonopolavgiftene.

På inntektssiden føres her opp hele det beløp fylket får av vinmonopolavgiften. Da staten forlanger oppgave over hvorledes avgiftsbeløpet nyttes, skal fordelingen av det gå fram av budsjettet og regnskapet. En må derfor inne i tekstrubrikken sette en spesifikasjon over hvorledes beløpet fordeles til de forskjellige formål med angivelse av budsjettpostene. Deretter må en trekke summen av disse poster fra i det mottatte beløp i første tallrubrikk og føre det eventuelle restbeløp som ikke er fordelt ut i annen tallrubrikk. Det må gjøres på denne måte også når hele beløpet fordeles og det blir null i annen rubrikk. De enkelte beløp føres så til inntekt på de budsjettposter som de er fordelt til med tekst: «Av vinmonopolpengene», jfr. inntektspost VIII G.

Hovedkapitel IX. Næringsveier. Ymse kulturformål.

A. Landbruksselskapet.

De utgifter vedrørende landbruksselskapet som dekkes delvis av fylket og delvis av staten, skal i sin helhet tas inn i fylkets budsjett og regnskap. Likeså de beløp som staten og i tilfelle andre betaler inn til delvis dekning av disse utgifter. Kassevirksomheten og regnskapsføringen for landbruksselskapene skal helt føres over til fylkeskassereren, unntatt når det gjelder rene statstiltak som nevnt nedenfor. Har et landbruksselskap noen egen formue ved overgangen til ny regnskapsordning blir denne å betrakte som et fond, og betegnes «Landbruksselskapets kapitalfond». Både dette og de fond landbruksselskapet har eller senere får til forvaltning skal føres

opp i fylkets balansekonto både på aktiva- og passivasiden. 12 febr.
(Aktivapost V «Verdier tilhørende fond» og passivapost IV «Fond».) Den del av fondets midler som ikke er anbrakt på annen måte settes inn i sparebank; den må ikke tas inn i fylkets kassebeholdning som en del av denne. Fondets verdipapirer og bankbøker m. v. skal oppbevares ved fylkeskassens kontor og regnskapsføringen foregår der.

Utbetalingene så vel på driftsbudsjettets poster som av fondene skal anvises av fylkesmannen, men utgiftsbilagene skal på forhånd være attestert av landbruksselskapets sekretær, som skal føre nøyaktig bok over alt hva han attesterer til utgift.

Bidrag til nydyrking, gjødselkjellere m. v. som helt betales av staten og bare fordeles gjennom landbruksselskapet, skal ikke tas inn i fylkets budsjett og regnskap og heller ikke betales ut gjennom fylkeskassen. De bør betales ut gjennom sekretæren eller direkte av skattefogden.

D. Jordbruksskoler.

Navnet jordbruksskoler er her brukt som en fellesbetegnelse for alle former av jordbruksopplæring og omfatter således både landbruks- og småbruksskoler.

Utgiftene og inntektene vedrørende jordbruksskolene skal i sin helhet føres i fylkets budsjett og regnskap. Er det flere jordbruksskoler i fylket skal hver enkelt føres opp særskilt, og betegnes da D^{I}, D^{II} osv. Fylkeskassereren skal være kasserer og regnskapsfører for jordbruksskolene med en dertil egnet mann, f. eks. en lærer — ikke styreren — ved hver skole som underkasserer. Denne skal i sin egenskap av underkasserer være underordnet fylkeskassereren.

For å få klare regnskaper for skolene og full oversikt over hva driften av disse koster, skal det være egne fullstendige regnskaper for gårdsdriften og skogsdriften, atskilt fra regnskapet for selve skolen. Regnskapet for gårdsdriften skal også omfatte hagen. Disse særregnskaper hører under kapitel XII D og E og behandles nedenfor.

Budsjettet og regnskapet for selve skolene må så vidt mulig settes opp som vist i skjemaet, således må oppstillingen av inntektsskjemaet vise hvorledes statstilskottet er beregnet. Så vel de forskjellige utgifter som refusjonene for disse utgifter må settes opp så klart at en lett ser fylkets egne utgifter på de enkelte poster, og at en så vidt mulig kan trekke refusjonskravene til staten direkte ut av regnskapet.

På post 9 «Internat» føres alle utgifter og inntekter vedrørende dette. Lønn til husmor og betjening føres hver for seg. Det bør gå fram av teksten hvor stor betjening det er og

12 febr. deres lønnsforhold. På post 9 c «Mat» føres til utgift all mat som brukes på internatet, også det som fåes fra skolens egen gård og hage så som melk, smør, kjøtt, poteter, grønnsaker m. v. Gårdsbruket betraktes som en alminnelig leverandør og skal godtgjøres for de leverte varer etter gjengse priser. Betaling for de leverte varer skal føres til inntekt på gårdsdriftens (jordeiendommens) regnskap etter regning. Leverer skogsdriften ved til skolen, forholdes på samme måten, idet den skal føres til utgift på post IX D 8 «Lys, brensel, renhold» og til inntekt på regnskapet for skogsdriften. Utbetalinger så vel vedrørende selve skolens regnskap som for gårdsdriften (jordeiendommen) og skogsdriften skal anvises av fylkesmannen eller den som har fått anvisningsmyndighet etter § 75, siste ledd, i landkommuneloven — jfr. forordning av 21 desember 1940 §§ 17, 19 og 20 — f. eks. skolestyreren, som da skal føre anvisningsbok. Har en annen enn skolestyreren anvisningsmyndighet må utgiftsbilagene på forhånd være attestert av skolestyreren som i så fall skal føre nøyaktig bok over alt hva han attesterer til utgift.

E. Skogbruk.

Lønn og reiseutgifter for skogfunksjonærene betales i sin helhet ut av fylkeskassen og skal derfor føres til utgift i fylkets budsjett og regnskap med sitt fulle beløp. Statens tilskott til disse utgifter skal betales inn til fylkeskassen, og føres til inntekt i fylkets budsjett og regnskap.

Ellers drives skogselskapenes virksomhet i vesentlig grad for statsmidler, men med frivillige tilskott fra fylket og private. Når unntas lønn og reiser til skogfunksjonærene bør derfor bare fylkets tilskott til de forskjellige av skogselskapenes tiltak føres i fylkets budsjett og regnskap. Fylkets samband med skogselskapet er i alminnelighet ikke av den art eller utstrekning at fylkeskassereren bør være kasserer og regnskapsfører for selskapet.

I de fylker hvor skogselskapet står i noenlunde samme økonomiske forhold til fylket som landbruksselskapet gjør, og hvor regnskapet hittil har vært ført av fylkeskassereren og revidert av fylkesrevisjonen bør dog dette fortsette som hittil.

Hovedkapitel X. Offentlige arbeider.

Veier.

For de veier som vedkommer fylket skal alle utgifter og inntekter for året føres i fylkets budsjett og regnskap slik som vist i skjemaet. Fylkeskassereren skal være kasserer og regnskapsfører for fylkets veivesen eventuelt med en funk-

sjonær ved veikontoret som underkasserer. Denne skal i sin egenskap av underkasserer være underordnet fylkeskassereren. Det meste av utbetalingene bør foregå direkte ved fylkeskassen. Det er vesentlig utgifter vedrørende fylkesveienes vedlikehold som av praktiske grunner bør betales ut ved veikontoret. Alle refusjoner og tilskott m. v. til fylket vedrørende veivesenet må gå direkte til fylkeskassereren. 12 febr.

Utbetalinger fra fylkeskassen til veivesenet skal anvises av fylkesmannen, men anvisningsmyndigheten for utbetalinger av kassen ved veikontoret kan overdras til en annen f. eks. overingeniøren etter bestemmelsene i § 75, siste ledd, i landkommuneloven — jfr. forordning av 21 desember 1940 §§ 17, 19 og 20.

Har fylkets veivesen eget verksted og redskapssentral skal det føres eget særregnskap som bestemt for inntektsgivende bedrifter. Dette kommer derfor under hovedkapitel XII og ikke sammen med budsjettet for veiene.

Forholdet mellom staten, fylket og primærkommunene vedrørende refusjoner for veiopparbeidelser og forpliktelser i forbindelse med disse vil bli tatt opp til særskilt behandling senere og behandles derfor ikke her.

Til de enkelte underkapitler på budsjettet for veiene bemerkes:

A. Veiadministrasjon.

Her føres særlige tillegg av personlig art fra fylket til ingeniører og oppsynsmenn m. v. Oppsynsmennenes lønn ellers fordeles på anlegg, vedlikehold m. v. etter medgått arbeidstid.

B. Distriktstilskott.

På post 1 er ordinære hovedveianlegg og utbedring av disse ført sammen da dette nå gjøres i statens budsjett.

C. Ombygging og utbedring av fylkesveier.

I noen fylker bevilges til dette formål mot tilskott av vedkommende herred. I de fylker hvor dette ikke gjøres må underkapitlet sløyfes.

E. Fylkesveienes vedlikehold.

Statstilskott til fylkesveivokternes lønn føres i sin helhet til inntekt her. Veivokternes lønn fordeles på utgiftssiden på de forskjellige arbeider etter medgått arbeidstid.

H. Tilskott til skipsruter og

12 febr. I. Tilskott til bilruter.

Her føres bare opp tilskott til slike ruter. Driver fylket selv eller er det deleier i skips- eller bilruteselskap, føres disse under hovedkapitel XII som inntektsgivende bedrift med særregnskap.

J. Elektrisitetsforsyning.

Her føres lønn og kontorhold for overingeniøren (tilsynsingeniør) for fylkets elektrisitetsforsyning i de fylker som har slike stillinger. Likeså mulige tilskott til private eller interkommunale elektrisitetsverk og tilskott fra slike verk. Refusjon for arbeid overingeniøren har utført for de enkelte elektrisitetsverk tas til inntekt her. Derimot skal hverken lønninger eller andre utgifter vedrørende fylkets egne elektrisitetsverk og heller ikke inntekter av disse føres her. For fylkets egne elektrisitetsverk skal det være særregnskap, og tilskott til eller fra disse verk kommer da fram både i budsjett og regnskap som henholdsvis underskott og overskott på underkapitel XII A.

Hovedkapitel XI. Pensjoner.

C. Den fylkeskommunale pensjonskasse.

Er det opprettet egen fylkeskommunal pensjonskasse skal det for denne føres eget regnskap helt utenom fylkesregnskapet, og dens midler må ikke blandes sammen med fylkeskassens midler. Fylkeskassereren skal være kasserer og regnskapsfører for pensjonskassen og utbetalingene skal anvises av fylkesmannen. For regnskapet og anbringelsen av midlene m. v. gjelder de samme regler som for de kommunale pensjonskasser.

Postene XI C 1, 2, og 3 gjelder fylkets tilskott til pensjonskassen, og de beløp som føres til utgift her skal føres til inntekt i pensjonskassens regnskap. Post 4, Tilleggspensjoner, gjelder mulige tillegg fylket i særskilte tilfelle bevilger til de pensjoner som pensjonistene etter regulativet får av kassen.

Hovedkapitel XII. Inntektsgivende bedrifter.

For de inntektsgivende bedrifter bør det vanlig være egne budsjetter og regnskaper (særregnskap). For mindre inntektsgivende bedrifter kan dog inntekter og utgifter føres direkte opp i fylkets budsjett og regnskap på hovedkapitel XII. Det skal i så fall ikke være egen balansekonto for vedkommende bedrift, og aktiva og passiva vedrørende bedriften må da stå sammen med de øvrige aktiva og passiva i fylkets balansekonto.

En inntektsgivende bedrift uten særregnskap behandles 12 febr.
budsjett- og regnskapsmessig på samme måte som administrasjonene under de andre hovedkapitler, dog med den forskjell at de skal belastes for renter og avdrag på sin gjeld, heri også medregnet bedriftens andel i lån som fylket har tatt opp. Det er omtalt nærmere under hovedkapitel XIII.

Når det er eget budsjett og regnskap for en inntektsgivende bedrift skal bare resultatet av dette tas inn i fylkets samlete budsjett og regnskap. Summen av bruttoutgiftene og summen av bruttoinntektene fra særbudsjettene skal for de enkelte bedrifter føres opp under hovedkapitel XII som vist i skjemaet. Det underskott eller overskott som da kommer fram blir det budsjetterte tilskott fra eller til fylket og skal føres opp som sånt i vedkommende særbudsjett og regnskap (se utgiftspost XI C og inntektspost V A i elektrisitetsverkets driftsbudsjett).

I og med at det beregnete under- eller overskott er ført opp i særbudsjettet som tilskott fra eller til fylket, og ført opp tilsvarende i fylkets budsjett under hovedkapitel XII, er i virkeligheten disse særbudsjetter gjort opp med balanse. Disse tilskott skal posteres som sånne i så vel fylkets som bedriftenes regnskaper med det budsjetterte beløp og føres i mellomregning eller betales.

Viser bedriftens regnskap ved årsoppgjøret under- eller overskott etter at det budsjetterte tilskott fra eller til fylket er postert, må dette regnskapsmessige under- eller overskott for året settes opp i bedriftens balansekonto som aktiva- eller passivapost. Det skal da ved første budsjettbehandling settes opp i fylkets budsjett på hovedkapitel I enten til utgift eller til inntekt og disponering.

Har f. eks. elektrisitetsverket et underskott som fylket dekker, må beløpet betales til eller godskrives verket og belastes utgiftspost I A 2 i fylkets regnskap. På elektrisitetsverket må beløpet når det mottas fra eller belastes fylket godskrives aktivapost VII — underskott — i balansekonto. Motsatt må et overskott på elektrisitetsverkets regnskap som tas til inntekt på fylkets budsjett, betales fra verket til fylket eller godskrives det og da belastes passivapost IV — overskott — i verkets balansekonto. I fylkets regnskap må beløpet når det mottas fra eller belastes verket godskrives inntektspost I C 2. Blir det i fylkets budsjett vedtatt at et overskott på elektrisitetsverkets regnskap skal disponeres til fordel for verket selv, f. eks. til styrkelse av verkets kontantbeholdning, blir det å føre tilbake til verket og belaste utgiftspost I C 2. På verket blir det da igjen å belaste fylket og å godskrive kapitalkonto.

12 febr. Lån som er tatt opp direkte til en inntektsgivende bedrift med særregnskap og gjeld som hviler direkte på en slik bedrifts eiendom f. eks. til Hypotekbanken o. l. skal stå bare i bedriftens og ikke i fylkets balansekonto. Renter og avdrag på disse lån føres til utgift direkte i bedriftens budsjett og regnskap.

Hvis en del av et lån som fylket har tatt opp er brukt til en inntektsgivende bedrift, må denne belastes for sin forholdsvise del både av renter og avdrag av dette lån. Likeså må den del av lånet som er brukt til bedriften stå i dens balansekonto som gjeld hvis den har eget regnskap (særregnskap). Det er nærmere omtalt under hovedkapitel XIII hvorledes dette skal gjøres.

Underkapitel XII A. Elektrisitetsverk omtales særskilt senere.

Underkapitel XII C. Andel i rutebilselskap.
» XII D. Skipsselskap.
» XII E. Jordeiendom.
» XII F. Skogeiendom.

Det er ikke utarbeidet særskilte budsjett- og regnskapsskjemaer for disse bedrifter. Regnskapene må settes opp så vidt mulig på samme måte som vanlig for tilsvarende private bedrifter og budsjettene må spesifiseres i samsvar med disse. Budsjett og regnskap skal være fullstendige og vise hvorledes utgifter og inntekter fordeler seg på de forskjellige poster.

Underkapitel XII G. Leiegårder.

Det er utarbeidet eget skjema for å få en samlet oversikt over utgiftene og inntektene vedrørende de enkelte leiegårder og boligeiendommer.

De leiegårder som regnes som inntektsgivende bedrifter føres under avsnitt B mens boligeiendommer som hører under andre hovedkapitler føres under avsnitt C med de spesifikasjoner som skjemaet viser.

For leiegårder med særregnskap må det i tillegg til skjemaet settes opp et driftsbudsjett som foruten summen av utgifter og summen av inntekter i skjemaet også viser det eventuelle tilskott til eller fra fylket, og et driftsregnskap som i tillegg hertil også viser over- eller underskott på regnskapet. Har fylket bare et sterkt begrenset antall leiegårder som hører under underkapitel XII G, må de betraktes som en mindre inntektsgivende bedrift og settes opp direkte i fylkets budsjett som nevnt foran under hovedkapitel XII, altså uten særbudsjett og særregnskap. En må da føre summene fra de enkelte rubrikker i skjemaet opp direkte under underkapitel

XII G. Lån på disse eiendommer vil da stå i fylkets balanse- 12 febr.
konto. Renter og avdrag på disse lån må da belastes underkapitel XII G i stedet for hovedkapitel XIII.

Som nevnt før under hovedkapitel XII skal også leiegårdene belastes for eventuell andel i et lån som er tatt opp av fylket. Er det ikke særregnskap for leiegårdene faller overføringen i balansekonto av selve andelen av lånebeløpet bort, men andel i renter og avdrag skal likevel føres til fradrag på hovedkapitel XIII og til utgift på underkapitel XII G som omtalt under hovedkapitel XIII.

Hovedkapitel XIII. Renter og avdrag m. v.

Alle renter og avdrag på fylkets forskjellige lån, også midlertidige, føres opp her. Derimot ikke renter og avdrag på lån til de inntektsgivende bedrifter; de skal føres til utgift for de enkelte bedrifter under hovedkapitel XII. Blir det ført opp i budsjettet et beløp til avdrag på kassekredittgjeld (under lån til kasseforsterkning) skal det samme beløp føres til utgift i regnskapet uten hensyn til hvorledes lånet er betalt ned.

For å unngå delvis dobbelpostering av de lån som fylket har tatt opp, men som er brukt delvis av fylket og delvis til inntektsgivende bedrift eller bedrifter og likeså av renter og avdrag på disse lån, må det i fylkets budsjett og regnskap forholdes som nevnt nedenfor:

1. Disse gjeldsbeløp (restgjelden på lånet ved avslutningen av regnskapet) settes i balansekonto opp innenfor linjen. Deretter settes opp til fradrag det restbeløp som faller på de inntektsgivende bedrifter som har særregnskap, spesifisert for hver bedrift og netto-restbeløpet (fylkets del) føres ut i tallrubrikken. De restbeløp av gjelden (lånet) som faller på de inntektsgivende bedrifter med særregnskap settes så opp som gjeld i bedriftenes balansekonto med tekst: «Del av lån av ..... til .....». Er det ikke egen balansekonto for en bedrift som har fått en del av et slikt lån til fylket, fordi bedriftens budsjett og regnskap er tatt spesifisert inn under hovedkapitel XII (dvs. de mindre inntektsgivende bedrifter) kan ikke den del av lånet som faller på bedriften trekkes fra i fylkets balansekonto. Det må da bare i en note ved posten angis hvor stor del av beløpet faller på vedkommende inntektsgivende bedrift.

2. Utgifter til renter og avdrag av disse felleslån skal deles på fylket og bedriftene etter størrelsen av deres del i lånet. På samme måte som med selve gjeldsbeløpet må en i fylkets driftsbudsjett og regnskap for hvert lån sette hele avdraget og hele rentebeløpet for året opp innenfor linjen på utgiftssiden på underkapitel XIII A og B. Deretter settes opp

12 febr. til fradrag de beløp som faller på de inntektsgivende bedrifter spesifisert for hver bedrift, og nettobeløpet (fylkets del) føres ut i tallrubrikken. De beløp som faller på de inntektsgivende bedrifter settes så opp i disse bedrifters budsjett og regnskap til utgift. Dette gjelder alle de inntektsgivende bedrifter under hovedkapitel XII enten de har eget regnskap (særregnskap) eller de er ført opp spesifisert direkte på hovedkapitel XII. Oppgjøret med kreditorene av renter og avdrag på disse fellesslån bør skje gjennom fylkeskassereren. Bedriftene må derfor betale sin del av disse utgifter til fylkeskassen til videre oppgjør.

Vedrørende inntektspost XIII A 4, renter fra asyler, vises til det som er skrevet om dette under underkapitel VIII B, tilskott til sykehus og asyler.

Underkapitel XIII C. Omkostninger ved nye lån.

Provisjon ved opptaing av lån bør i sin helhet dekkes på årets budsjett. Derimot kan kurstap på lån med departementets samtykke fordeles på flere år hvis de er særlig store. Inntektsgivende bedrifter må belastes for andel i omkostninger på samme måte som for andel i renter og avdrag for de lån som de får en del av.

Hovedkapitel XIV. Ymse.

A. Tilfeldige utgifter.

På post 2 «Reservert til tilleggsbevilgninger» må føres opp et rommelig beløp til å dekke de tilleggsbevilgninger som det erfaringsmessig kan regnes med i løpet av budsjett-terminen. Tilleggsbevilgningene er omtalt foran under avsnitt II «Budsjettet». De skal i regnskapet føres der de systematisk hører hjemme. Når tilleggsbevilgninger dekkes av post XIV A 2, må det på denne post i regnskapet inne i tekstrubrikken settes en oppstilling som viser den opprinnelige bevilgning, hvor meget det er ført over til disposisjon for andre poster, og hvor meget det således er igjen til disposisjon på den opprinnelige post. På de poster som på denne måte får beløp til disposisjon må dette også der anføres inne i tekstrubrikken og likeså den samlete bevilgning på vedkommende post. Spesifikasjonen av disse overføringer får en i tilleggsbudsjettet.

Hovedkapitel XV. Skatter.

B. Repartisjonsskatt.

I budsjettet spesifiseres skatten på de enkelte kommuner, men i regnskapet er det tilstrekkelig å føre repartisjonsskatten til inntekt i en sum.

På utgiftspost XV B 1 må avskrivninger som fylket må foreta overfor enkelte herreder vedkommende repartisjonsskatten føres opp særskilt for hvert herred. Hvis det er på det rene at det vil bli skattesvikt vedkommende et herred, f. eks. ved akkord, må det settes opp et tilstrekkelig beløp til å dekke denne svikt. Utenom dette skulle det ikke være nødvendig å føre opp noe beløp i budsjettet til dekning av fremtidig svikt i repartisjonsskatten. 12 febr.

IV.

Kapitalbudsjettet — Hovedkapitel XVI.

Mens driftsbudsjettet omfatter fylkets driftsinntekter for budsjettåret og bruken av disse, omfatter kapitalbudsjettet bruken av lånemidler og tilsvarende inntekter for budsjettåret.

Det skal være særskilte kapitalbudsjetter for fylkeskassen og for hver av de inntektsgivende bedrifter med særregnskap når de har lånebeløp og andre kapitalinntekter til disposisjon.

Til inntekt på kapitalbudsjettet må tas nettobeløpet av de forskjellige lån fylket tar opp bl. a. pantegjeld i eiendommer som kjøpes, men ikke rene driftslån. Underkurs på mottatte lån skal føres til utgift på driftsbudsjettets utgiftspost XIII C 2 eller eventuelt på særregnskapene for inntektsgivende bedrifter. Kapitalinntekter må ikke brukes til dekning av løpende utgifter og må derfor aldri føres til inntekt på driftsbudsjettet. Heller ikke må driftsutgifter føres til utgift på kapitalbudsjettet.

Foruten lån og andre kapitalinntekter må en også ta til inntekt på kapitalbudsjettet beløp fra fond og avsetninger og likeså tilskott fra driftsbudsjettet når disse beløp skal brukes til formål som samtidig delvis dekkes av kapitalinntekter. Likeså overskott på tidligere kapitalregnskap, dvs. udisponert beholdning av tidligere kapitalinntekter.

Hva som skal føres til utgift på kapitalbudsjettet avhenger av hvorledes utgiftene dekkes. Som nevnt ovenfor kan driftsutgifter ikke føres til utgift på kapitalregnskapet. Selv en utgift som vil bety en økning av fylkets formue (kapitalutgift) skal føres på driftsbudsjettet og i driftsregnskapet hvis den dekkes av årets driftsinntekter. Til utgift på kapitalbudsjettet kommer vesentlig nyanlegg, nybygg og innkjøp av eiendommer og for øvrig formål som en kommune kan låne til, hvis det er nødvendig å dekke disse utgifter helt eller delvis ved hjelp av lånemidler.

Kapitalbudsjettet skal omfatte kapitalutgiftene for året. Det blir de utgifter som en regner med å få i terminen som

12 febr. kommer opp på kapitalbudsjettet for vedkommende budsjettår. Det kommer således til å omfatte det som står igjen på eldre bevilgninger og det som kommer til av nye bevilgninger. I tekstrubrikken må komme fram hva hvert enkelt tiltak i sin helhet vil koste, hvor meget det tidligere er bevilget til det og hvor meget det står igjen å bevilge. I tallrubrikken settes det beløp som bevilges til vedkommende tiltak for året. Hvis det tiltak som settes i gang forutsetter bevilgninger også senere enn det år budsjettet omfatter, skal de beløp som senere antas nødvendige føres i rubrikken: «Til senere budsjettering». Denne siste rubrikk er ikke noen integrerende del av regnskapet, men det er av stor betydning for alle som har med fylkets økonomi å gjøre å kunne få oppgaver av denne art i budsjettet. Fylkesmannen må derfor selv sette opp disse tall både i sitt budsjettforslag og i det endelige budsjett og i regnskapet.

Hvis det er flere kapitalbudsjetter for et budsjettår, f. eks. et for fylket og et for elektrisitetsverket, skal disse settes sammen i en oversikt (budsjettskjema nr. 3) som skal følge som vedlegg både til budsjettet og til regnskapet.

V.

Elektrisitetsverket.

Elektrisitetsverket skal som inntektsgivende bedrift ha særregnskap dvs. eget driftsbudsjett og driftsregnskap, eget kapitalbudsjett og kapitalregnskap og egen balansekonto.

I fylkets driftsbudsjett og driftsregnskap blir for elektrisitetsverket bare å føre opp på underkapitel XII A det beregnete over- eller underskott for budsjettåret som fylket skal ha eller betale til elektrisitetsverket.

En viser til det som er skrevet foran under hovedkapitel XII om forbindelsen og overføringene mellom fylkesregnskapet og særregnskapene.

Det skal utarbeides nøyaktig og detaljert budsjett for elektrisitetsverkene med den inndeling som budsjettskjemaet viser. Hvor dette ikke er praktisk gjennomførlig på grunn av særlige forhold ved verket må inndelingen av budsjettet likevel bringes så nær i samsvar med det fastsatte budsjettskjema som mulig. Det kan også der det er nødvendig føyes til nye underkapitler i tillegg til dem som står i budsjettskjemaet. Inndelingen av budsjettet må da foretas i samråd med fylkesrevisor.

Driftsbudsjettet for elektrisitetsverket for et budsjettår kan i mange tilfelle ikke få den bindende karakter som driftsbudsjettet for fylket ellers. Dette gjelder på utgiftssiden sær-

lig underkapitlene II B og C og hovedkapitlene IV, V og VII. 12 febr.
Det må på disse poster iallfall delvis bli anslagsbeløp som føres opp i budsjettet, selv om en på grunnlag av tidligere erfaringer må forhåndsberegne disse utgifter så nøyaktig som mulig. De øvrige utgiftsposter i budsjettet, som faste lønninger, kontorutgifter, skatter, renter og avskrivninger, er bindende i samme utstrekning som tilsvarende poster i fylkets eget budsjett. Regnskapet skal føres helt etter det dobbelte bokholderis regler. Med årsregnskapet skal følge en årsberetning. Denne skal bl. a. gi opplysning om hvor meget det er betalt av på gjeld i regnskapsåret.

Til de enkelte poster i budsjettet merkes:

I A 3 og 4. Teknisk og merkantilt administrasjonspersonale.

De enkelte lønninger må spesifiseres som underposter, eller hvis det er mange, settes opp i eget vedlegg.

I A 6. Revisjon.

Fylkesrevisjonen skal også utføre all revisjon ved fylkets elektrisitetsverk, og det beløp som føres til utgift her skal betales til fylket og føres til inntekt i fylkets budsjett og regnskap på underkapitel II B. Betaling for overtids- og ekstraarbeid for revisjonen føres også her, og ikke på post I A 5.

I B 3. Husleie.

Husleie blir bare å føre opp hvis verket virkelig har utgifter til husleie til sin administrasjon. Har verket kontorer i en felles fylkeskommunal administrasjonsbygning, bør det føres opp husleie til fylkeskassen. Har verket egen administrasjonsbygning, føres utgiftene hertil opp på hovedkapitel IV som eget underkapitel. Det føres da ikke noen post for husleie for administrasjonen.

I C. Skyss- og reiseutgifter.

Her må settes opp særskilte poster for:

1. Billettpenger med båt, jernbane, rutebil m. v.
2. Faste bilgodtgjørelser til personalet.
3. Drift og vedlikehold av verkets egne biler.

II B. Overtids- og ekstraarbeid. Timearbeid.

Arbeidernes lønninger skal fordeles etter medgått tid på de forskjellige arbeider. Det er bare timer som vanskelig kan føres på noe spesielt arbeid som skal settes opp her.

12 febr. II C. Skyss- og reiseutgifter, spesifiseres som nevnt ovenfor under I C.

IV. Vedlikehold og mindre fornyelser.

Har verket egen administrasjonsbygning med lokaler både for verksted, lager m. v. og for kontorer føres utgiftene vedrørende bygningen på eget underkapitel under hovedkapitel IV. Har verket egne funksjonærboliger, må det opprettes et eget underkapitel felles for disse, og utgiftene spesifiseres som bestemt i budsjettskjemaet for leiegårdene (se underkapitel XII G).

Blir det bevilget beløp på driftsbudsjettet til nyanlegg og utvidelser av anlegget, skal det settes opp som egen post på det underkapitel under hovedkapitel IV, hvor det systematisk hører hjemme. Disse beløp må føres over til inntekt på kapitalbudsjettet, og de arbeider som utføres må føres til utgift der. I driftsbudsjettet må det angis i teksten at beløpet er ført over til kapitalbudsjettet.

For å få en så vidt mulig jevn fordeling på de forskjellige år av vedlikeholdsutgiftene bør det settes av passende årlige beløp til et vedlikeholdsfond. Denne avsetning bør settes opp som eget underkapitel under hovedkapitel IV. De beløp som brukes til vedlikehold i året må føres til utgift på de respektive poster på underkapitlene IV A, B og C enten de dekkes av tidligere avsatte beløp på vedlikeholdsfondet eller de dekkes direkte på årets budsjett. Beløp som tas av vedlikeholdsfondet føres på budsjettets inntektsside opp på hovedkapitel V «Andre inntekter».

V A. Kjøp av energi. De forskjellige leverandører føres opp hver for seg.

V B 1. Leie av vassdragsrettigheter må spesifiseres for de forskjellige vassdrag.

V B 2. Andel i vassdragsreguleringer.

Når det gjelder andel i et større fellesforetagende, bør alle utgiftene verket har til denne regulering føres her. Er det reguleringsarbeider bare for verket selv, blir det en del av anlegget, og det bør da opprettes et eget underkapitel for driftsutgiftene under hovedkapitel IV.

VII. Underskott ved installasjonsarbeider m. v.

Dette er en nettopost, og hvis verket driver den slags virksomhet, må det følge særskilt regnskap for den som vedlegg til driftsregnskapet.

VIII. Renter. 12 febr.

Rentene føres opp særskilt for hvert lån.

I tekstrubrikken anføres hvilket år lånet er tatt opp, lånets restbeløp og rentesatsen.

Elektrisitetsverket skal selv betale både renter og avdrag av alle sine lån, selv om de er tatt opp gjennom fylket eller er en del av et lån fylket har tatt opp. Også lån som selve fylket har ydet til verket skal det betales renter av. Under hovedkapitlene XII og XIII i fylkets budsjett er det skrevet om hvorledes det skal forholdes med de lån som er felles for fylket og bedriftene. Renter og avdrag på lån som bare gjelder verket, betales direkte av dette.

X. Avskrivninger.

De forskjellige deler av et elektrisitetsverk kan ha meget forskjellig levetid. Det må derfor fastsettes en teknisk avskrivningsplan basert på de forskjellige delers kostende og levetid. Detaljerte forskrifter for beregningen av avskrivningene er ennå ikke gitt, men er under overveielse. Som vedlegg til elektrisitetsverkets balansekonto skal følge en spesifikasjon av aktivapost II etter fastsatt skjema. Det viser det minste-krav som stilles til spesifikasjon i regnskapet både av den kapital som er lagt ned i anlegget og av de avskrivninger som er foretatt. Oppdelingen er den samme som på budsjettets hovedkapitel IV «Vedlikehold og mindre fornyelser». Ytterligere oppdeling kan foretas hvis det ønskes. Summen av de i dette skjema teknisk beregnete avskrivninger for året (rubrikk «d») er det som skal settes opp i budsjettet for året til utgift på underkapitel X A. Det er som nevnt ikke fastsatt forskrifter for beregningen av de tekniske avskrivninger, men det foreligger utarbeidet normalsatser til veiledning. Avskrivningene må under ingen omstendighet settes for lave.

Også de andre avskrivningsposter (underkapitlene X B, C og D) må føres opp med tilstrekkelige beløp.

I elektrisitetsverkets budsjett og regnskap er det avskrivningene på anlegget m. v. som skal føres til utgift.

Tilsvarende det som gjelder for selve fylket må imidlertid også ved verket det beløp som betales i avdrag på lånene i budsjettåret fullt ut dekkes på årets budsjett og regnskap. Det skal derfor regelmessig føres til utgift som avskrivninger på underkapitlene X A, B og C tilsammen minst like meget som det i året betales i kontraktmessige avdrag på verkets lån. Er imidlertid summen av de avskrivninger som føres til utgift på underkapitlene X A, B og C mindre enn summen av de kontraktmessige avdrag i året, må det på underkapitel X E føres opp et så stort beløp at det sammen med de tre nevnte

12 febr. avskrivningsbeløp blir like stort som avdragene. Avskrivningen på uerholdelige fordringer (X D) kan ikke regnes med i denne forbindelse, da den skal dekke svikten i inngangen av strøminntektene.

XI. Overskott.

Hvis elektrisitetsverkets budsjett gjøres opp med overskott, skal det bestemmes i budsjettet hvorledes dette overskott skal nyttes. Det er vist i skjemaet hvorledes det skal føres. Under hovedkapitel XII i fylkets budsjett er det skrevet om hvorledes det skal forholdes med de budsjetterte og de regnskapsmessige over- eller underskott på bedriftene. Likeså om forholdet til fylket med hensyn til disse over- eller underskott.

Inntekt I — Salg av energi.

Det er det beløp som det er levert strøm for i året som skal føres til inntekt. Det må derfor ved budsjettårets slutt (pr. 30 juni) skrives reguleringsregninger for bedrifter og andre konsumenter som har periodevis oppgjør med forskottsvis avdrag o. l. Utestående eller for meget betalte strømavgifter føres opp i balansekonto som tilgodehavende eller gjeld.

Inntekt III — Overskott ved installasjonsarbeider m. v.

Se det som er skrevet foran under utgift VII — Underskott ved installasjonsarbeider m. v.

Inntekt IV — Andre inntekter.

Her føres bl. a. husleieinntekter av verkets eiendommer. Har verkets direktør eller andre fritt hus m. v. settes det for dette fastsatte beløp opp til inntekt her og til utgift på vedkommendes lønnskonto. Her føres også de renteinntekter verket har.

Elektrisitetsverkets kapitalbudsjett.

For verkets kapitalbudsjett gjelder de samme regler som for fylkets kapitalbudsjett. Dette er skrevet om foran under hovedkapitel XVI i fylkets budsjett. Av hensyn til oversikten over anleggsutgiftene og utvidelsene av anlegget m. v. bør dog ved elektrisitetsverket alle disse utgifter føres over kapitalbudsjettet og kapitalregnskapet, selv om de dekkes av driftsinntekter. Dette er omtalt foran under utgift IV — «Vedlikehold og mindre fornyelser». Hvis en bruker av verkets kontantbeholdning til å dekke anleggsutgifter, må også dette

føres til utgift i kapitalregnskapet og tas opp til avskrivning på vanlig måte, da en ellers ikke får dekket inn igjen det beløp som er brukt av kontantbeholdningen. 12 febr.

VI.

Budsjettdokument.

Som nevnt før skal samtlige budsjetter, både for selve fylket, for sykehusene og asylene og for de bedrifter som har særregnskap og likeså premissene til disse budsjetter foreligge samlet i et felles budsjettdokument.

Når budsjettet blir sendt departementet til godkjenning skal legges ved:

1. Regnskapene (driftsregnskap, kapitalregnskap, balansekonto) for siste regnskapsår for selve fylket, for sykehusene og asylene og for de bedrifter som har særregnskap.
2. Generalbalansekonto.
3. Oppgave over fylkets samlete lånegjeld i terminen.
4. Oppgave over fylkets garantiforpliktelser.
5. Oppgave over legater, stiftelser, gavefond o. l.

Budsjettdokumentet med vedlegg, følgeskrivelse m. v. bør være trykt (mangfoldiggjort, skrevet) på standardformat A 4.

DRIFTSBUDSJETT

for ..... fylke for året 19..../.....

Budsjettsammendrag (nettooversikt).

Side	Hovedkapitlenes nr.	Hovedkapitlenes navn	Budsjett 19 /		Forrige budsjett 19 /		Siste regnskap 19 /	
			Nettoutgift	Nettoinntekt	Nettoutgift	Nettoinntekt	Nettoutgift	Nettoinntekt
	I	Underskott — Overskott						
	II	Sentraladministrasjon...						
	III	Politi og rettspleie.....						
	V	Skole.....						
	VII	Sosialtrygd og barnevern m. v.....						
	VIII	Helsevern						
	IX	Næringsveier. Ymse kulturformål.....						
	X	Offentlige arbeider.....						
	XI	Pensjoner						
	XII	Inntektsgivende bedrifter						
	XIII	Renter og avdrag m. v..						
	XIV	Ymse.....						
	XV	Skatter						
		Balanse: Overskott — underskott på regnskapet [1].....	—	—	—	—		
		Tilsammen						

[1]) Stryk det som ikke passer.

DRIFTSBUDSJETT

for ..... fylke for året 19...../.....

I. Underskott — Overskott.

Utgift.	Inntekt.
A. Underskott på sist avlagte regnskaper.	
1. På fylkeskassens regnskap	
2. På inntektsgivende bedrifters regnskap	
a.	
b.	
B. Forskottsbevilgninger.	
1.	
2.	
C. Disponering av overskott fra sist avlagte regnskaper.	*C. Overskott fra sist avlagte regnskaper.*
1. Fylkeskassens overskott.	1. Fylkeskassens overskott .....
a. Styrkelse av kontantbeholdningen	
b. Ekstraordinær avbetaling på gjeld	
c.	
2. Inntektsgivende bedrifters overskott.	2. Inntektsgivende bedrifters overskott .....
a. Elektrisitetsverket.	a. Elektrisitetsverket .....
1. Styrkelse av verkets kassebeholdning	
2. Ekstraordinære avskrivninger.	
b.	b. .....
Utgift i alt	Inntekt i alt .....
	Utgift i alt .....
	Hovedkapitlets nettoutgift, resp. nettoinntekt .....

II. Sentraladministrasjon.

Utgift.	Inntekt.
A. Fylkesting og fylkesformenn.	
1. Fylkestinget, skyss og kost	
2. Lokaler	
3. Trykning og utgivelse av forhandlinger m. v.	
4. Sekretær	
5. Fylkesformennene, skyss og kost..	
6. Befaringer og bevertning	
B. Revisjon.	*B. Revisjon.*
1. Lønninger og ekstraarbeid	1. Tilskott fra .....
2. Kontorutgifter og inventar	2. .....
3. Brensel, lys og renhold	
4. Husleie	
5. Reiseutgifter	

Utgift.	Inntekt.
C. Fylkeskontoret.	
1. Lønnstilskott til	
D. Kasse- og bokholderkontor.	*D. Kasse- og bokholderkontor.*
1. Lønninger	1. Statstilskott .....
2. Kontorutgifter og inventar	2. .....
3. Brensel, lys og renhold	3. .....
4. Husleie	
E. Andre utgifter ved fylkets sentraladministrasjon.	
1. Rettssaker	
2.	
3.	
Utgift i alt	Inntekt i alt .....
	Utgift i alt .....
	Hovedkapitlets nettoutgift .....

III. Politi og Rettspleie.

Utgift.	Inntekt.
A. Politi.	
1. Tilskott til lensmennenes lønn	
2.	
B. Fengsler.	*B. Fengsler.*
1. Tilskott	1. Byenes del av fengselsutgiftene ...
.....	.....
C. Overformynderiene.	
1. Overformynderrevisjon.	
a. Lønninger	
b. Reiser og kontorutgifter	
2. Overformynderidesisorene	
Utgift i alt	Inntekt i alt .....
	Utgift i alt .....
	Hovedkapitlets nettoutgift .....

V. Skole.

Utgift.	Inntekt.
A. Fylkesskolestyret.	
1. Skyss og kost	
2. Kontorutgifter	
3. Lønn til formannen	
4.	
5.	
B. Folkeskolen.	*B. Folkeskolen.*
1. Skolebygg m. v.	
2. Leie av skolehus	
3. Innbo	
4. Læremidler	
5. Lærerboliger	
6. Jordvei til lærere	
7. Vederlag for hus	
8. Vederlag for jordvei	

Utgift.	Inntekt.
9. Tilskott til fylkesvikarkassen....	
10. Lærerboksamlinger	
11. Skolehager	
12. Tannrøkt	12. Tannrøkt. Av Vinmonopol-avg. (jfr. inntektspost VIII G) .....
13. Lægeundersøkelse av skolebarn ..	13. Lægeundersøkelse. Do. .....
C. Fylkesvikarkassen.	*C. Fylkesvikarkassen.*
1. Styre	1. Lærerinnskott .....
a. Formannens lønn	2. Statstilskott .....
b. Skyss og kost	3. Fylkestilskott.....
2. Vikarlønn	4. Herredstilskott .....
3. Renter, legges til beholdningen ..	5. Renter av beholdningen .....
4. Overskott, legges til beholdningen	6. Underskott, dekket av beholdningen .....
D. Særundervisning.	*D. Særundervisning.*
1. Døve	1. Døve.....
	a. Herredstilskott .....
	b. Private refusjoner.....
2. Blinde	2. Blinde.
	a. Herredstilskott .....
	b. Private refusjoner.....
3. Andssvake	3. Andssvake.
	a. Herredstilskott .....
	b. Private refusjoner.....
4. Vanføre	4. Vanføre.
	a. Statstilskott $^4/_{10}$ .....
	b. Private refusjoner.....
E. Framhaldsskoler.	*E. Framhaldsskoler.*
1. Tilskott til	
2. Tilskott til	
3. Tilskott til	
F. Yrkesopplæring.	*F. Yrkesopplæring.*
1. N. N. arbeidsskole	
2. Tilskott til vevskeid ved N. N. skole	
3.	
G. Fylkesskoler og lign. skoler.	*G. Fylkesskoler o. l. skoler.*
Hver skole føres opp for seg og betegnes med G I, G II osv. Utgiftene spesifiseres slik:	Hver skole føres opp for seg og betegnes med G I, G II osv. Inntektene spesifiseres slik:
Med statstilskott:	1. Statstilskott.
1. Lærerlønninger. Grunnlønn. Ald.-tillegg.	a. Alderstillegg (hel refusjon) ....
Skolestyrer N. N.	b. Lærernes grunnlønn i alt kr.
Lærer N. N.	Brensel, lys og renhold »
» »	Kunngjøringer, papir m. v. ..... »
» »	$^5/_6$ av..... kr.
» »	c. Vedlikeholdstilskott .....
Timelærer N. N.	d. Inventartilskott .....
» »	e. Tilskott til renter på skolehuslån
» »	2. Verdi av fri bolig.....
	3. Tilskott fra .....
	4. Husleie fra elevene .....

Utgift.	Inntekt.
2. Vaktmester	
3. Brensel, lys og renhold	
(Herav internatet kr. .....)	
4. Kunngjøringer, papir og andre småutgifter	
5. Inventar	
6. Undervisningsmidler	
7. Vedlikehold	
8. Husleie	
Uten statstilskott:	
9. Fri bolig eller husleiegodtgjørelse.	
a. Skolestyrer	
b. Vaktmester	
10. Husmorens lønn	
11. Tilskott til kjøkkenet	
12. Trygdekasse m. v.	
H. Husmorskoler.	*H. Husmorskoler.*
Med statstilskott:	
1. Lærerlønninger.	1. Statstilskott:
Skolestyrer N. N.	a. Lærerlønninger i alt kr.
Lærer N. N.	÷ ¼ av gårdsdrifts-lærerens lønn »
Lærer N. N.	¾ av kr.
2. Teoretisk undervisningsmateriell	b. Utgiftspostene 2—6:
3. Læge og medisin	Korte kurser, ... elever à kr.
a. Lægelønn	Kost:
b. Medisin m. v.	.... elever i ... måneder = ... elevmnd. à kr. 21,00
4. Kontorutgifter, trykning og lysinger	Lys, brensel og renhold: .... elever (som bor på skolen) i vinterhalvåret à kr. 40,00
5. Eksamensutgifter	.... elever (som bor utenfor skolen) à kr. 20,00 pr. beregnet årselev à 10 mndr.
6. Reiser for skolestyrer og lærere	2. Vaktmesterens fri bolig
7. Korte kurser	3. Lærernes opphold
8. Kost	4. Elevavgift
9. Husleie, brensel, lys, renhold	
Uten statstilskott:	
10. Vaktmester	
11. Vedlikehold m. v.	
12. Inventar	
13. Stipendier	
14. Overstyrets reiser	
15. Ymse småutgifter	
Utgift i alt	Inntekt i alt
	Utgift i alt
	Hovedkapitlets nettoutgift

VII. Sosialtrygd og barnevern m. v.

Utgift.	Inntekt.
A. Uførhetsforsorg.	*Uførhetsforsorg.*
1. Bandasjer (proteser) til vanføre	1. 4/10 statstilskott til bandasjer for vanføre

Utgift.	Inntekt.
B. Barnehjem.	
1. Tilskott til	
2. » »	
C. Feriekolonier.	*C. Feriekolonier.*
1. Tilskott til	1. Av Vinmonopol-avgiften (jfr. inntektspost VIII G) .....
Utgift i alt	Inntekt i alt .....
	Utgift i alt .....
	Hovedkapitlets nettoutgift ..

VIII. Helsevern.

Utgift.	Inntekt.
A. Alminnelig helsevern.	*A. Alminnelig helsevern.*
1. Fylkeslægen:	1. Fylkeslægen.
a. Fylkets del av lønn	a. Lønn, refusjon fra byer .....
b. Kostgodtgjørelse	b. Kostgodtgjørelse .....
c.	
2. Jordmødre	2. Jordmødre.
a. Lønn (statens og fylkets del) ..	a. Statstilskott til lønn .....
b. Desinfeksjonsmidler	b. .....
3. Vaksinasjon	3. Vaksinasjon .....
4. Desinfeksjon.	4. Desinfeksjon .....
a. Desinfeksjonsmidler	
b. Desinfeksjonshonorar	
B. Tilskott til sykehus og asyler.	
C. Forebyggende arbeid.	*C. Forebyggende arbeid.*
1. Tilskott til helsesøsterlønn	1. Helsesøsterlønn. Av vinmonopolavg. (jfr. inntektspost VIII G) ...
2. Hjelpestasjonsvirksomhet	2. Hjelpestasjonsvirksomhet. Do.....
3. Tilskott til N. N. sanitetsforening.	3. Tilskott til N. N. sanitetsf. Do....
4. Badesaken	4. Badesaken. Do.....
5.	5. .....
D. Tuberkuløse.	*D. Tuberkuløse.*
1. Forpleining	1. Ordinært statstilskott ($^4/_{10}$).....
2.	2. Ekstraordinært statstilskott .....
3.	3. .....
E. Annen smittsom sykdom.	*E. Annen smittsom sykdom.*
1. Forpleining	1. .....
2. Behandling utenfor sykehus.....	2. .....
3. Desinfeksjon (hvis det ikke går inn under A. 4)	3. .....
F. Sinnssyke.	*F. Sinnssyke.*
1. Forpleining på asyl	1. Ordinært statstilskott ($^4/_{10}$) .....
2. Privatforpleining	2. Ekstraordinært statstilskott .....
3. Læge og medisin	3. .....

Utgift.

G. Ymse.

Utgift i alt.....

Inntekt.

G. Ymse (Vinmonopolavgiftene).

1. Vinmonopolavgiftene i alt kr. ....
   Herav inntektsført under VB 12–13, VII C 1 og VIII C 1–4 kr.....

Inntekt i alt .....
Utgift i alt .....

Hovedkapitlets nettoutgift .....

IX. Næringsveier. Ymse kulturformål.

Utgift.

A. Landbruksselskapet.

Med statstilskott:

1. Styrets reiser .....
2. Årsmøte .....
3. Sekretær.
   a. Lønn .....
   b. Reiser .....
4. Lønn til kontorassistenter .....
5. Kontorutgifter, trykning, telefon m. v. .....
6. Husleie, brensel, lys, renhold og andre utgifter ved hovedkontoret.
7. Lønn til fylkesagronomer.
   N. N. .....
   N. N. .....
8. Lønn til fylkesagronomassistenter.
   N. N. .....
   N. N. .....
9. Lønn til fylkesgartnere.
   N. N. .....
   N. N. .....
10. Lønn til fylkesgartnerassistenter.
    N. N. .....
    N. N. .....
11. Kontorholdsgodtgjørelse til fylkesagronomer og fylkesgartnere med assistenter .....
12. Fylkesfunksjonærenes reiser .....
13. Feavlen .....
14. Hestavlen .....
15. Sau- og geitavlen .....
16. Svinavlen .....
17. Smånæringer .....
18. Statsfylkesutstillinger .....
19. Samvirke .....
20. Forsøk .....
21. .....

Uten statstilskott:

22. .....
23. .....

B. Veterinærstell.

1. Distriktsdyrlæger .....
2. .....

Inntekt.

A. Landbruksselskapet.

1. Statstilskott (½ av utg.postene 1—21).
2. .....

B. Veterinærstell.

1. Distriktsdyrlæger, statstilskott til lønn.

Utgift.	Inntekt.
C. Ymse jordbruksformål.	*C. Ymse jordbruksformål.*
1. Jordstyrer.....	1. .....
2. Ankenevnder	
3. Skjønnsformenn.....	
4. «Ny Jord».....	
5. Nyttevekstforeninger	
6. Smie- og hovslagerkurs	
7.	
8.	
D. Jordbruksskoler. Hver skole føres for seg og betegnes med D I, D II osv. og utgiftene spesifiseres slik:	*D. Jordbruksskoler.* Hver skole føres for seg og betegnes med D I, D II osv.
Med statstilskott:	
1. Lønninger	1. Statstilskott til lærerlønninger. Lønninger i alt ..... kr. ÷ ¼ av gårdsdrifts-lærerens lønn ..... » ¾ av ..... kr.
a. Skolestyrer	
b. Lærere i teoretiske fag ..... Lærer N. N. ..... » N. N.	
c. Lærere med praktiske fag .... Lærer N. N. ..... » N. N.	2—6. Statstilskott til utg.postene 2—6. ¾ av..... kr.
2. Teoretisk undervisningsmateriell..	
3. Læge og medisin ..... a. Lægelønn..... b. Medisin m. v.	
4. Kontorutgifter, trykning og lysinger.....	
5. Eksamensutgifter	
6. Reiser for skolestyret og lærere..	
7. Korte kurser	7. Statstilskott til korte kurser: .... elever à kr. .... kr. ¾ herav .....
8. Lys, brensel og renhold	8. Statstilskott til brensel, lys og renhold: ..... elever som bor på skolen i vinterhalvåret à kr. ..... kr. .....elever (som bor utenom skolen) i vinterhalvåret à kr..... » ¾ av ..... kr.
9. Internat. a. Husmor..... b. Betjening ..... c. Mat ..... d. Inventar (innbo og sengetøy m. v.)..... e. Kjøkkenutstyr og servise	9. Internat. Kosttilskott fra staten. 1 ½-års kurs: .... elever i .... vintermdr. = ... elevmdr. ..... elever i ....sommermdr. = ... elevmdr. 2-vintrer: kurs ....elever i .... vintermdr. = ...elevmdr. 1-vinters kurs: ....elever i ....
Uten statstilskott:	
10. Styre	

Utgift.	Inntekt.
	vintermdr. = ...elevmdr.
	Tilsammen .... elevmdr. à kr. .... = kr. ....
	¾ herav .....
	b. Kostpenger fra elever .....
	c. Kostpenger fra lærere og andre.
11. Vaktmester	11. Vaktmesteren fri bolig .....
12. Vedlikehold m. v.	
13. Inventar	
14. Stipendier	
15. Elektrisk kraft	
16. Skyss og kjøring	
17. Ymse småutgifter, trygdekasse m. v.	
E. Skogbruk.	*E. Skogbruk.*
1. Skogfunksjonærer.	1. Statstilskott (½) til skogfunksjonærenes lønninger og reiser .....
a. Lønninger: Fylkesskogmester og sekretær. Fylkesskogmester Fylkesskogassistent.	
b. Reiser	
2. Tilskott til skogselskapet:	
a. Skogbrannvakt	
b. Selskapets virksomhet ellers	
F. Fiskerier.	
1. Fiskeutklekking	
2.	
3.	
G. Jakt og fangst.	
1. Rovdyrpremier	
2.	
3.	
H. Ymse næringer.	
1. Tilskott til N. N. husflidslag	
2.	
3.	
I. Kulturformål.	
1. Boksamlinger	
2. Museer, arkiver o. l.	
3. Utstillinger	
4.	
Utgift i alt	Inntekt i alt .....
	Utgift i alt .....
	Hovedkapitlets nettoutgift ..

X. Offentlige arbeider.

Utgift.	Inntekt.
Veier:	Veier:
A. Veiadministrasjon.	*A. Veiadministrasjon.*
1. Fylkesveistyret	
2. Oppsynsmenn	
B. Distriktstilskott.	*B. Distriktstilskott.*
1. til ordinære hovedveianlegg og -utbedringer	1. Herredenes del av tilskottet til ordinære hovedveianlegg og -utbedringer .....
2. til ekstraordinære hovedveianlegg (nødsbevilgninger)	2. Do. do. til ekstraordinære hovedveianlegg (nødsbevilgninger) .....
3. til ombygging av hovedveibruer ..	3. Do. do. til ombygging av hovedveibruer .....
4. til faste veidekker på riksveiene ..	4. Do. do. til faste veidekker på riksveiene .....
C. Ombygging og utbedring av fylkesveier.	*C. Ombygging og utbedring av fylkesveier.*
	1. Herredets tilskott .....
D. Fylkestilskott til bygdeveianlegg.	*D. Bygdeveianlegg.*
1. til anlegg med statstilskott.	
a.	
b.	
2. til anlegg uten statstilskott.	
a.	
b.	
3. til veifondsveier.	3. Statsbevilgning til veifondet .....
a.	
b.	
4.	
E. Fylkesveienes vedlikehold.	*E. Fylkesveienes vedlikehold.*
1. Vintervedlikehold	1—7. Statstilskott til fylkesveivokternes lønn .....
2. Sommervedlikehold	
3. Bruer og ferjer	
4. Faste veidekker	
5. Materialer og redskap	
6. Arbeiderforpleining	
7. Oppsyn og regnskap	
8.	8. Herredenes tilskott til fylkesveienes vedlikehold .....
	9. Herredenes tilskott til faste veidekker på fylkesveiene .....
	10. Statstilskott til landdistriktenes veivesen (bilavgiftene) .....
F. Fylkestilskott til vedlikehold av bygdeveier.	
1. Andel av bygdeveivokternes lønn ..	
2. Til ferjer.	
a.	
b.	
3.	

Utgift.	Inntekt.
Andre offentlige arbeider:	Andre offentlige arbeider:
G. Jernbanetilskott.	*G. Jernbaner.*
1. til	1. Herreds- og bykommuners del av distriktstilskottet .....
2. »	2. Andre tilskott .....
H. Tilskott til skipsruter.	*H. Skipsruter.*
1. til	
2. »	
I. Tilskott til bilruter.	*I. Bilruter.*
1. til	
2. »	
J. Elektrisitetsforsyning.	*J. Elektrisitetsforsyning.*
1. Lønn	1. Tilskott fra interkommunale og private elektrisitetsverk .....
2. Kontorhold	
3. Tilskott	
a. til	
b. »	
K. Tilskott til forbyggings- og senkningsarbeider.	
a.	
b.	
L. Fylkesarkitekt.	*L. Fylkesarkitekt.*
1. Lønn	Refusjon for arkitekthjelp .....
2.	
Utgift i alt	Inntekt i alt .....
	Utgift i alt .....
	Hovedkapitlets nettoutgift ....

XI. Pensjoner.

Utgift.	Inntekt.
A. Pensjoner av fylkeskassen.	
1.	
2.	
3.	
B. Pensjonsforsikring.	*B. Pensjonsforsikring.*
	1. Tjenestemennenes tilskott til premien .....
	2. .....
C. Den fylkeskommunale pensjonskasse.	*C. Den fylkeskommunale pensjonskasse.*
1. Pensjonskassens lønninger og kontorhold	
2. Fylkeskassens premietilskott	
3. Fylkets tilskott til å dekke manglende premiereserve	

Utgift.	Inntekt.
4. Tilleggspensjoner	
5.	
D. Avsetning til pensjonsfond.	
Utgift i alt	Inntekt i alt .....
	Utgift i alt .....
	Hovedkapitlets nettoutgift ..

XII. Inntektsgivende bedrifter.

Utgift.	Inntekt.
A. Elektrisitetsverk.	*A. Elektrisitetsverk.*
Utgift i 19...../....	Inntekt i 19...../.... .....
Inntekt i 19 ..../....	Utgift i 19...../.... .....
Underskott	Overskott .....
B. Andel i N. N. elektrisitetsverk.	*B. Andel i N. N. elektrisitetsverk.*
Utgift i 19...../....	Inntekt i 19...../.... .....
Inntekt i 19 ..../....	Utgift i 19...../.... .....
Underskott	Overskott .....
C. Andel i N. N. rutebilselskap.	*C. Andel i N. N. rutebilselskap.*
Utgift i 19...../....	Inntekt i 19...../.... .....
Inntekt i 19...../....	Utgift i 19...../.... .....
Underskott	Overskott .....
D. Skipsselskap.	*D. Skipsselskap.*
Utgift i 19...../....	Inntekt i 19...../.... .....
Inntekt i 19 ..../....	Utgift i 19...../.... .....
Underskott	Overskott .....
E. N. N. Jordeiendom.	*E. N. N. Jordeiendom.*
Utgift i 19...../....	Inntekt i 19...../.... .....
Inntekt i 19 ..../....	Utgift i 19...../.... .....
Underskott	Overskott .....
F. N. N. Skogeiendom.	*F. N. N. Skogeiendom.*
Utgift i 19...../....	Inntekt i 19...../.... .....
Inntekt i 19...../....	Utgift i 19...../.... .....
Underskott	Overskott .....
G. Leiegårder.	*G. Leiegårder.*
H. Verksteder for veiene.	*H. Verksteder for veiene.*
Utgift i alt	Inntekt i alt .....
	Utgift i alt .....
	Hovedkapitlets nettoutgift, resp. nettoinntekt .....

XIII. Renter og avdrag m. v.

Utgift.

(jfr. regnskapsskjema nr. 13 oppgave over lånegjeld).

A. og B. Renter og avdrag.

	R. Kr.	A. Kr.
1. Tidligere opptatte lån		
a. Lån av ... 19 .. til[1]		
b. Lån av ... 19 .. til[1]		
2. Nye lån i budsjetterminen		
a. Lån til[1]		
b. Lån til[1]		
3. Lån til kasseforsterkning		
Sum		

A. og B. Sum av renter og avdrag.

C. Omkostninger ved nye lån.

1. Låneomkostninger .....
2. Kurstap .....

Utgift i alt .....

Inntekt.

A. Renter.

1. Renter av for sent betalt skatt ..
2. —»— bankinnskott .....
3. —»— obligasjoner .....
4. —»— fra asyler .....
5. .....

D. Aksjeutbytte.

1. .....
2. .....

Inntekt i alt .....
Utgift i alt .....

Hovedkapitlets nettoutgift .....

XIV. Ymse.

Utgift.

A. Tilfeldige utgifter.

1. Tilfeldige utgifter til fylkesutvalgets rådighet .....
2. Reservert til tilleggsbevilgninger ..

B. Avsetning til fond som ikke kan føres under bestemte administrasjonsgrener.

1. Avsetning til å styrke kontantbeholdningen .....
2. Avsetning til reguleringsfond .....
3. .....
4. .....

Inntekt.

[1] Her gir en opp formålet med lånet.

Utgift.	Inntekt.
C. Utgifter som ikke kan føres under bestemte administrasjonsgrener.	*C. Inntekter som ikke kan føres under bestemte administrasjonsgrener.*
1.	1. .....
2.	2. .....
3.	3. .....
Utgift i alt	Inntekt i alt .....
	Utgift i alt .....
	Hovedkapitlets nettoutgift.....

XV. Skatter.

Utgift.	Inntekt.
A. Matrikkelskatt.	*A. Matrikkelskatt.*
1. Avskrevet	1. På skyldsatte bruk etter kr..... pr. skyldmark.
	2. På verker og bruk etter kr..... pr. skyldmark.
B. Repartisjonsskatt.	*B. Repartisjonsskatt.*
1. Skatteavskrivning vedk. .. herred	1. ..... herred
	2. ..... »
	3. ..... »
	4. ..... »
Utgift i alt	Inntekt i alt .....
	Utgift i alt .....
	Hovedkapitlets nettoinntekt ....

KAPITALBUDSJETT

for ..... fylke for året 19 /

Utgift.	Spesial-summer	Hoved-summer	Til senere budsjett-tering
A. *Underskott.*			
1. Underskott på kapitalregnskapet for siste år.			
B. *Bevilgninger.*			
1. Til gjennomføring av eldre bevilgninger.....			
a.			
2. *Nye bevilgninger.*			
a.			
b.			
C. *Balanse:* Overskott til senere disposisjon.....			
Tilsammen kr.			

Inntekt.	Spesial-summer	Hoved-summer	Til senere disposi-sjon
A. *Overskott.*			
1. Overskott på kapitalregnskapet for siste år ..			
B. *Fra fond og avsetninger.*			
1.			
2.			
C. Tilskott fra driftsbudsjettet til kapitalbevilgninger (som delvis dekkes ved lån).			
1.			
2.			
D. *Lån av fylkets kontantbeholdning.* (Kapitalfondet)			
E. *Diverse kapitalinntekter.*			
F. *Nye lån.*			
1. Pantegjeld			
2. Lån uten pant			
G. *Balanse:* Underskott, til senere dekning			
Til senere disposisjon.....			
Tilsammen kr.			

SAMMENDRAG AV KAPITALBUDSJETTER

for ..... fylke for året 19 ...../.....

	Utgift i alt	Inntekt i alt	Herav nye lån	Til senere budsjettering	Til senere disposisjon
I. Fylkeskassens kapitalbudsjett					
II. Elektrisitetsverkets kapitalbudsjett					
III. (De inntektsgivende virksomheter med særregnskaper settes opp i samme rekkefølge som vist under hovedkapitel XII i fylkeskassens driftsbudsjett).					
..... Tilsammen kr.					

DRIFTSBUDSJETT

for elektrisitetsverk for året 19 /.

Utgift.

I. Administrasjon m. v.

A. Lønninger og ekstraarbeid.
1. Honorar til styret
2. Administrerende direktør (driftsstyrer)
3. Teknisk administrasjonspersonale
4. Merkantilt administrasjonspersonale
5. Overtids- og ekstraarbeid
6. Revisjon
7.
8.

B. Kontorutgifter og kontorinventar.
1. Kontorrekvisita og kontorinventar
2. Brensel, lys og renhold
3. Husleie
4. Telefoner og porto
5. Ymse

C. Skyss- og reiseutgifter.
1. Reise med båt, jernbane, leiet bil, rutebil
2. Faste bilgodtgjørelser til personalet
3. Drift og vedlikehold av verkets egne biler

D. Propaganda

E. Konsulenthjelp

F.

II. Teknisk driftspersonale.

A. Funksjonærlønninger.
1. Kabelmester
2. Verksmester
3. Montører
4. Kontrollører og måleravlesere
5. Lagerpersonale
6. Maskinister
7.

B. Overtids- og ekstraarbeid. Timearbeid

C. Skyss- og reiseutgifter.
1. Reise med båt, jernbane, leiet bil, rutebil
2. Faste bilgodtgjørelser til personalet
3. Drift og vedlikehold av verkets egne biler

D.

III. Driftsmateriell, rekvisita og verktøy.

A. Kraftanlegg

B. Overføringsanlegg

C. Fordelingsnett

IV. Vedlikehold og mindre fornyelser.

A. Kraftanlegg.
1. Bygningsmessig del
2. Maskinelt og elektrisk utstyr
3.

B. Overføringsanlegg.
1. Fjernledninger
2. Sekundærstasjoner

C. Fordelingsnett.
1. Høyspent nett
2. Lavspent nett
3. Mastetransformatorer og kiosker
4.

D. Avsetning til vedlikeholdsfond

E. Administrasjonsbygning

F. Funksjonærboliger

V. Kjøp av energi, leie av rettigheter, reguleringer.

A. Kjøp av energi.
1. Fra
2.

B. Rettigheter, reguleringer.
1. Leie av vassdragsrettigheter.
a.
b.
2. Andel i vassdragsreguleringer.
a.
b.

VI. Skatter, avgifter, forsikring og personaltrygd.

A. Skatter og avgifter

B. Forsikringer.
1. Brandforsikring
2. Maskinforsikring
3.

C. Personaltrygd.
1. Trygdekasse m. v.
2. Pensjonspremier
3. Pensjoner av verket

VII. Underskott ved installasjonsarbeider og ved salg av forbruksting og materiell.

A. Underskott ved installasjonsarbeider .....
B. Underskott ved salg av forbruksting og materiell .....

VIII. Renter.

A. Faste lån.
1. Lån av 19., stort til rest kr. .. (.. pst.) .....
2. Lån av 19.., stort til rest kr. .. (.. pst.) .....
3. .....
4. .....

B. Lån til kasseforsterkning.
1. Lån pr. .... 19.., stort kr. ..
2. .....

IX. Ymse utgifter.

A. .....
B. .....

X. Avskrivninger. (Kontraktmessige avdrag kr. ....).

A. På faste anlegg og eiendommer..
B. På målere og instrumenter.....
C. På inventar og materialbeholdninger .....
D. På uerholdelige fordringer .....
E. Kontraktmessig avdrag i året ..... kr. ....
÷ Avskrivninger (postene A—C) » ....

Overført til kapitalkonto kr. ....

XI. Overskott, som er nyttet således:

A. Avsatt til utvidelser av anlegget..
B. Avsatt til fornyelsesfond.....
C. Overført til fylkeskassen .....
D. .....
E. Overført til kapitalkonto .....
F. Balanse (udisponert overskott)...

Tilsammen kr. ....

Inntekt.

I. Salg av energi.

A. Salg innen verkets eget forsyningsområde.
1. Etter tariff..... .....
2. Etter tariff..... .....
3. Etter tariff..... .....
4. .....
5. .....

B. Salg til andre kommuner .....

C. .....

II. Målerleie .....

III. Overskott ved installasjonsarbeider og ved salg av forbruksting og materiell.

A. Overskott ved installasjonsarbeider .....
B. Overskott ved salg av forbruksting og materiell .....

IV. Andre inntekter[1] .....

V. Underskott som er dekket således:

A. Tilskott fra fylkeskassen .....
B. .....
C. .....

Tilsammen kr. ....

[1] Husleieinntekt av verkets eiendommer, renter av fordringer m. v., og renter av verdipapirer og bankinnskott.

KAPITALBUDSJETT

for ..... elektrisitetsverk for året 19 ../..

	Spesial-summer	Hoved-summer	Til senere budsjett-tering
Utgift.			
A. *Underskott.*			
1. Underskott på kapitalregnskapet for siste år.			
B. *Bevilgninger.*			
1. Til gjennomføring av eldre bevilgninger.			
a.			
b.			
2. Forskottsbevilgninger gitt siden budsjettvedtaket for siste år			
a.			
b.			
3. Nye bevilgninger.			
a.			
b.			
C. *Balanse:* Overskott, til senere disposisjon			
Tilsammen kr.			

	Spesial-summer	Hoved-summer	Til senere disposi-sjon
Inntekt.			
A. *Overskott.*			
1. Overskott på kapitalregnskapet for siste år ..			
B. *Fra fond og avsetninger.*			
1.			
2.			
C. *Tilskott fra driftsbudsjettet til kapitalbevilgninger* (som delvis dekkes ved lån).			
1.			
2.			
D. *Lån av verkets kontantbeholdning.* (Kapitalfondet)			
E. *Diverse kapitalinntekter.*			
1.			
2.			
F. *Nye lån.*			
1.			
2.			
G. *Balanse:* Underskott, til senere dekning			
Til senere disposisjon			—
Tilsammen kr.			

Forordning (Justisdepartementet) om reglement for Trondheim overformynderi. 6 mars.

§ 1. Trondheim overformynderi skal i medhold av vergemålslovens § 28 ha fast formann, som ansettes med en gjensidig oppsigelsesfrist på 3 måneder. Han er undergitt de pensjonsvedtekter som til enhver tid gjelder for Trondheims kommunale tjenestemenn.

§ 2. Den rådmann som overformynderiet hører under er bemyndiget til:

a. å konstituere en formann til å bestyre stillingen midlertidig når den blir ledig,
b. å gi formannen tjenestefrihet og oppnevne stedfortreder for ham på hans ansvar, mens tjenestefriheten varer,
c. ellers å oppnevne stedfortreder for formannen, når han er hindret fra å tjenstgjøre fordi han er ugild eller har forfall.

Rådmannen gir melding til ordføreren og Justisdepartementet om de forføyninger som han har truffet etter litr. a—c.

Skal formannen gis tjenestefrihet for mer enn 1 måned, er det ordføreren med approbasjon av Justisdepartementet som har avgjørelsen. Det samme gjelder i dette tilfelle for beskikkelse av stedfortreder.

§ 3. Overformynderne holder som regel møte én gang om måneden.

Formannen sammenkaller ekstraordinært møte når han eller en av de valte overformyndere finner det påkrevd.

§ 4. Møtet ledes av formannen. Det er vedtaksdyktig når formannen og begge de valte overformyndere eller deres varamenn er til stede.

Formannen forbereder og foredrar i møtene de saker som etter loven skal behandles av det samlete overformynderi, og legger fram til underskrift de dokumenter som skal gis påtegning.

I de ordinære møter skal det foreligge oppgave over myndlingenes beholdning av bankinnskudd og kontanter på møtetiden.

Over forhandlingene føres protokoll som underskrives av de møtende.

Formannen skal snarest mulig ekspedere de vedtak som er gjort i møtet.

§ 5. De valte overformyndere skal gi pantobligasjoner, ihendehaverobligasjoner, aksjer og andre verdipapirer under overformynderiets forvaltning påtegning om, at det ikke kan rådes over dem uten samtykke av de valte overformyndere.

Påtegning på utenlandske ihendehaverobligasjoner og på norske som lyder bare på utenlandsk mynt kan bortfalle når

6 mars. obligasjonene oppbevares i sikkerhetsboks, som overformynderiets formann og en av de valte overformyndere får hver sin nøkkel til, når begge nøklene er nødvendige for å åpne boksen. Disse obligasjoner blir dessuten å føre opp på en liste som vanlig oppbevares av den annen valte overformynder. Listen og senere påtegninger på den underskrives av de valte overformyndere og av revisor.

Formannen er bemyndiget til å gi bankbøker under overformynderiets forvaltning urådighetspåtegning. Det samme gjelder enhver senere påtegning hvorved det disponeres over bøkene.

§ 6. Til utførelsen av det tilsyn med formannens forvaltning som loven pålegger de valte overformyndere, bør disse til ubestemte tider foreta ettersyn av regnskapsbøkene, minst én gang om måneden revidere kassebeholdningen og minst én gang om året se etter at de bokførte verdipapirer er til stede og i orden, samt sende innberetning til fylkesmannen og rådmannen hvis de har funnet noe av betydning å bemerke. Om revisjonen, ettersynet og gjennomgåelsen gjøres tilførsel i forhandlingsprotokollen.

Dersom de valte overformyndere skulde finne misligheter ved forvaltningen eller anse forandringer i denne for påkrevd, og formannen ikke er villig til å gjennomføre eller søke gjennomført forandringen, skal dette meldes til rådmannen og fylkesmannen.

7 mars. **Forordning***) om endring i Administrasjonsrådets vedtak av 21 juni 1940 om at «Krigsforsikringen for varelagre, gjensidig» gjøres tvungen.

Punkt 1, annet ledd, nr. 2 i Administrasjonsrådets vedtak av 21 juni 1940 om at «Krigsforsikringen for varelagre, gjensidig» gjøres tvungen, skal lyde slik:

«Varelager som er av den art at det etter styrets avgjørelse må anses for å være i særlig grad utsatt for krigsskade. Styrets avgjørelse kan innankes for Innenriksdepartementet, eller den dette gir fullmakt etter reglene i punkt 8, annet punktum.»

Punkt 2 skal lyde slik:

«Varelagertrygden skal også erstatte krigsskade på varelagre tilhørende personer bosatt i riket som ikke — eller bare delvis — er trygdet mot brann på samme vilkår som gjelder for de fullt ut branntrygdete, såfremt krigsskaden er inntruffet før 1 juli 1940. I den erstatning som skadelidte

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1 nr. 22.

har krav på alene i medhold av denne bestemmelse skal det dog gjøres fradrag av 20 prosent uten ytterligere fradrag for utligning. 7 mars.

Såfremt det erstatningsbeløp skadelidte har krav på etter foregående ledd overstiger kr. 100 000, kreves vedkommende departements samtykke til utbetalingen.

Bestemmelsene i 1 og 2 ledd gjelder ikke varelagre av den under punkt 1, annet ledd, nr. 1—2, nevnte art og heller ikke for varer som er krigsskadet under forsendelsen til bestemmelsesstedet.»

Punkt 3 skal lyde slik:

«Eier av varelager som omfattes av trygden etter bestemmelsen i punkt 1, første ledd, kan ikke gå ut igjen uten i de tilfelle som er nevnt i vedtektenes § 14, annet ledd, og § 16, første ledd. I de i nevnte paragrafer omhandlete tilfelle kan styret treffe avtale om et endelig oppgjør av trygdedes tilskuddsplikt.»

Oslo 7 mars 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fru Karen Lundes legat» til hjelp for ubemidlete som enten lider av tuberkulose eller er truet av tuberkulosesmitte, til opphold på tuberkulosehjem eller sanatorier, opprettet av grosserer Johs. P. Lunde. 4 april.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Storebrands fond ved Det kongelige norske vitenskapers selskap», opprettet ved gave fra Christiania Almindelige Forsikrings-Aktieselskap Storebrand med det formål å fremme samfunnsøkonomisk og annen humanistisk forskning. 5 april.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Storebrands legat til fordel for Norges vanførelag», opprettet ved gave fra Christiania Almindelige Forsikrings-Aktieselskap Storebrand. 23 april.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fru Thora Arndt, født Holtas legat til Risør kirke», opprettet ved testament av 5 juli 1939. 26 april.

13 juni. **Forordning***) om tillegg til Administrasjonsrådets vedtak av 21 juni og 30 august 1940 om Krigsforsikringen for varelagre, gjensidig.

Bestemmelsen i vedtekter for Krigsforsikringen for varelagre, gjensidig, § 9 om forrentning av ubetalte erstatningsbeløp oppheves.

Lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 § 24 skal ikke gjelde for nevnte krigsforsikring.

Krigsforsikringens styre kan — i den utstrekning midlene tillater det — utbetale som forskudd på det endelige oppgjør inntil ¾ av skadelidtes tilkommende hos trygden.

Oslo 13 juni 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

17 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fru oberstløytnant Valborg Hofgaards fond til understøttelse av musikklærerinner», opprettet ved testament av 24 januar 1936.

20 juni. **Forordning****) om forandring i lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl av 5 april 1927 med senere tilleggslover.

§ 33, punkt 4, skal heretter lyde:

Avgiften fordeles av Innenriksdepartementet mellom fylkeskommunene og kjøpstedene.

Oslo 20 juni 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

21 aug. **Rundskrivelse** fra Innenriksdepartementet til fylkesmennene.

Ved departementets rundskrivelse av 28 desember 1940 fikk instruksene for distriktsleger og stadsleger følgende tilføyelse:

«Distriktslegen (stadslegen) har på forlangende mot særskilt godtgjørelse å møte ved sesjoner for arbeidstjeneste, som holdes innen distriktet (innen byen).»

*) Kunngj. 23 august i Lovtid. 1 nr. 41.

**) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1 nr. 45.

På foranledning av henvendelse fra Den norske legion har 21 aug.
departementet gitt denne bestemmelse følgende tillegg:

«Distriktslegen (stadslegen) har for øvrig mot særskilt godtgjørelse å utføre enhver legeundersøkelse innen distriktet som blir krevd av Arbeidstjenestens utskrivningssjefer, uten hensyn til øyemedet for undersøkelsen.»

Legene tilkommer den til hver tid fastsatte godtgjørelse, og i tilfelle reiser, lovbestemt skyss- og kostgodtgjørelse.

Forordning.*) (Innenriksdepartementet.) novbr.

Med dette fastsetter en at grensene for bygningsdistriktet ved Fåberg jernbanestasjon i Fåberg herred, Opland fylke, heretter skal gå slik:

I vest etter Lågens strandlinje, mot nord grensen mot gården Skogs grunn og betegnet på kartet — merket Fåberg bygningssjef 11 november 1939 — med bokstavene B, C, D, E, F, mot øst etter linjen F, G, H, som i 50 meters avstand følger riksveien 50 (Trondheimsveien), parallelt med denne, mot sør etter linjen H, K, som følger gården Strandheims nordre grense og dens forlengelse østover over jernbanelinjen og hovedveien til punkt H.

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1 nr. 2 for 1942.

Depotbiblioteket
h080 19 641

Norsk
Lovtidend
2den Afdeling

1941

Kontoret for
Bygnings-Regulering
og Brandvesen